ÜDV-ÉS ADVENTI ÉNEKEK

házi és gyülekezeti használatra.

„Tanítván és intvén egymást zsoltárokkal, dicséretekkel, lelki énekekkel, hálával zengedezvén a ti szivetekben az Urnak.“ Kol. 3, 16.

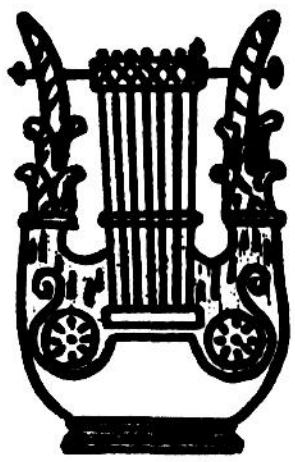

Üdv-és adventi énekek.

Istentisztelethez.

a) Megnyitó énekek.

1. Hajoljunk le az Úr előtt.

H. J. F. — Franc Guillaume († 1640).

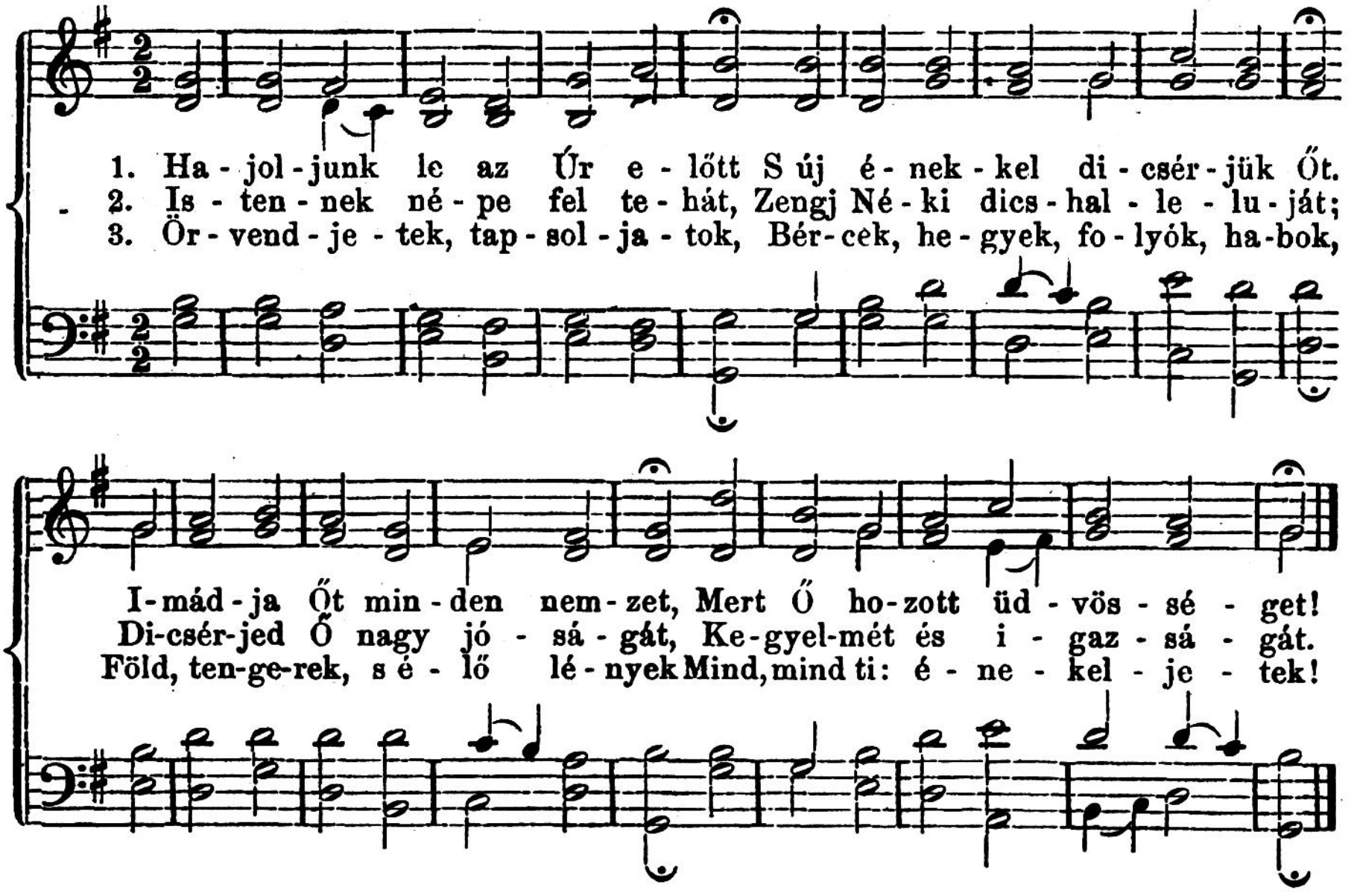

2. Téged dicsérni, nagy Isten.

(Az előbbi ének dallamára.)

1. Téged dicsérni, nagy Isten,
A szivem vágya, gyönyöre!
Neked szolgálni mindenben,
Ez lelkem édes öröme.

2. Dicsérni téged est' s reggel
Ha nyugszom és ha dolgozom,
Ezt vágyom minden erőmmel
Minden helyen, mindenkoron.

3. És ha nyomorba ér lábam,
Ha fájdalom is vesz körül;
Akkor is majd hő imában
Lelkem teveled egyesül.

4. Bármi jön, javamra válik,
Ha téged nézlek szüntelen;
S mikor szivem érted vágyik,
Nem árthat néki semmi sem.

H.J.F.

Üdv-és adventi énekek.

Istentisztelethez.

a) Megnyitó énekek.

1. Hajoljunk le az Úr előtt.

H. J. F. — Franc Guillaume († 1640).

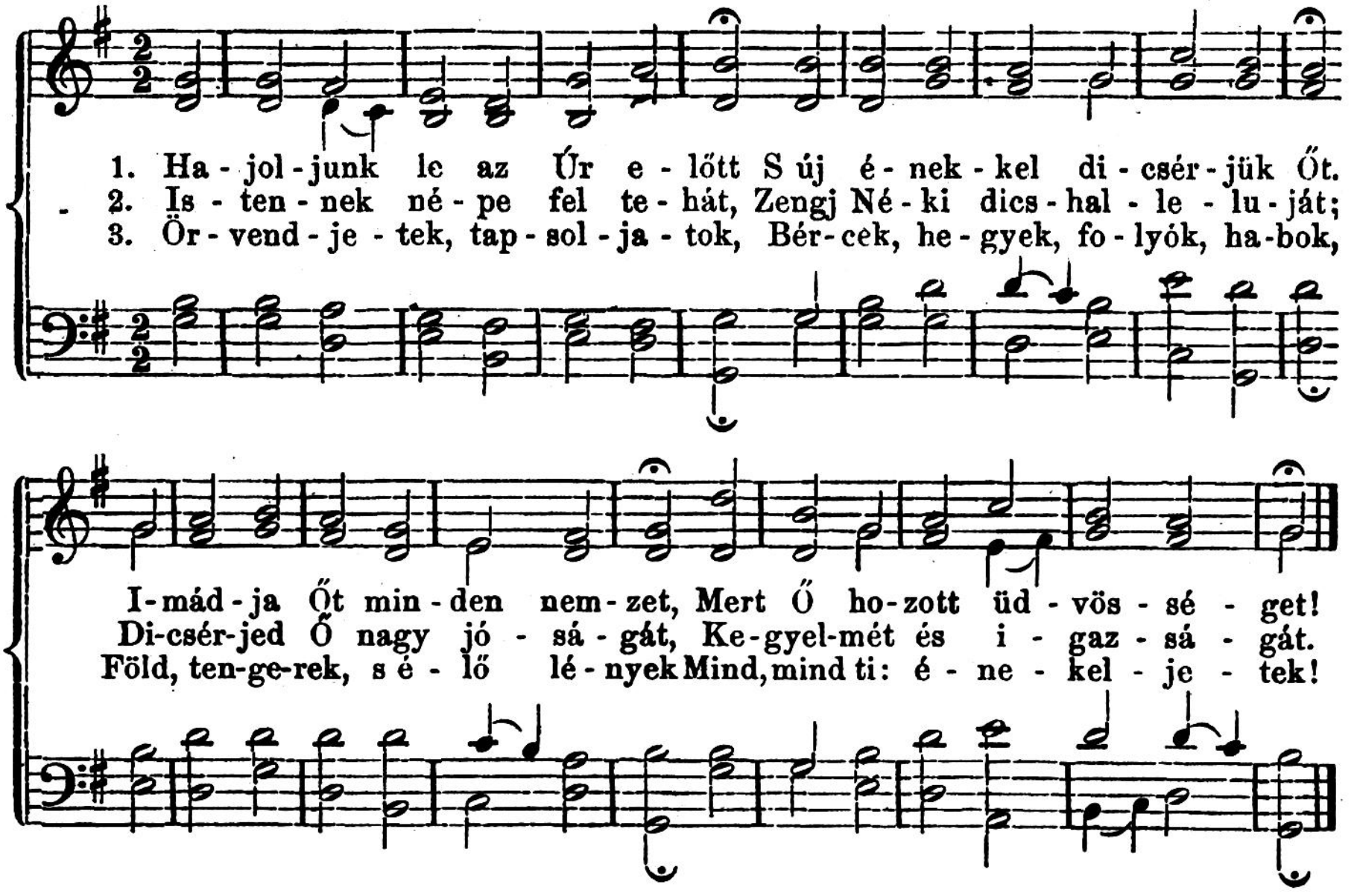

2. Téged dicsérni, nagy Isten.

(Az előbbi ének dallamára.)

1. Téged dicsérni, nagy Isten,
A szivem vágya, gyönyöre!
Neked szolgálni mindenben,
Ez lelkem édes öröme.

2. Dicsérni téged est' s reggel
Ha nyugszom és ha dolgozom,
Ezt vágyom minden erőmmel
Minden helyen, mindenkoron.

3. És ha nyomorba ér lábam,
Ha fájdalom is vesz körül;
Akkor is majd hő imában
Lelkem teveled egyesül.

4. Bármi jön, javamra válik,
Ha téged nézlek szüntelen;
S mikor szivem érted vágyik,
Nem árthat néki semmi sem.

H.J.F.

3. Uram, ki a vakok szemét.

Hit Hangjai.

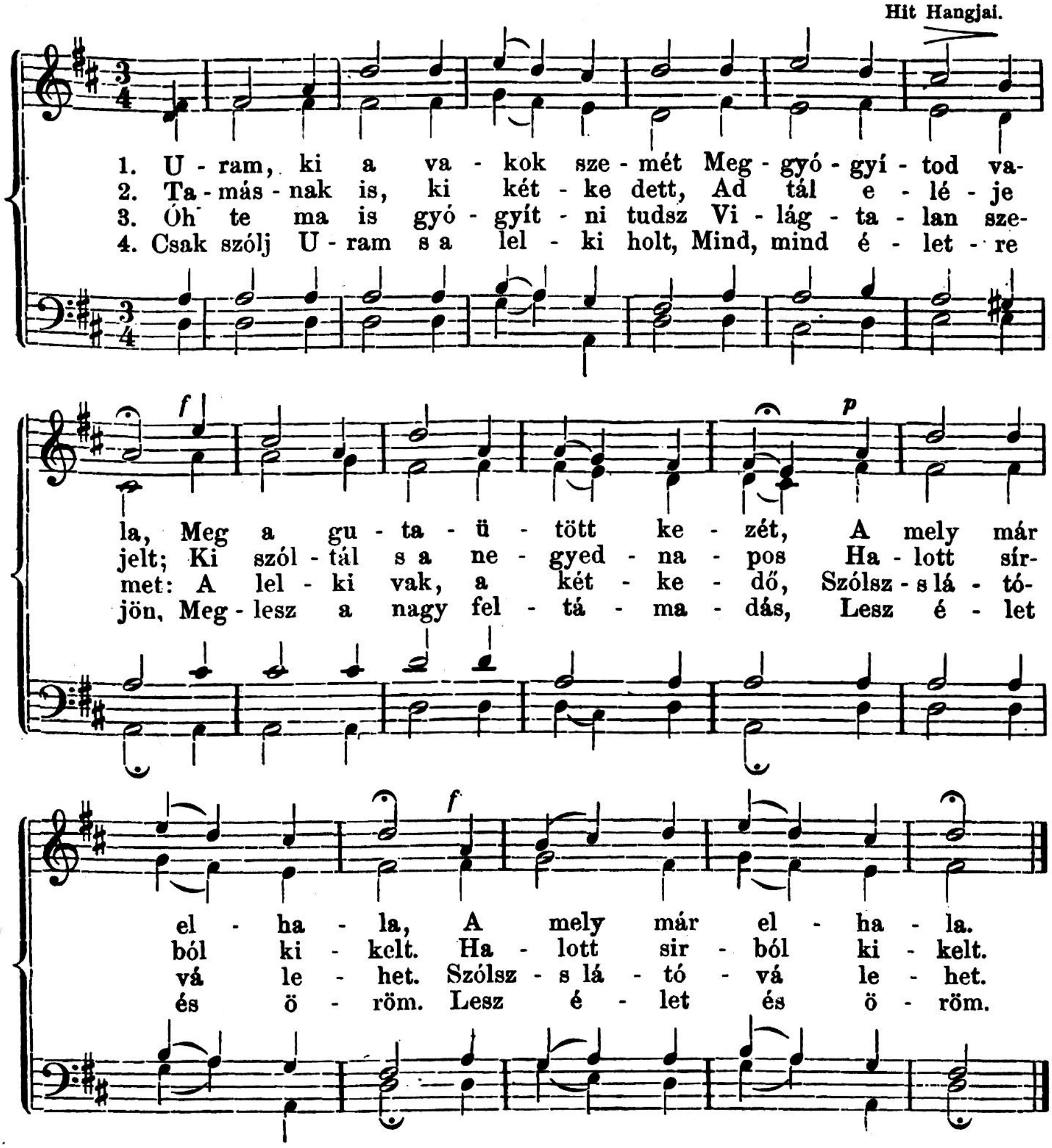

4. Istennel én kibékülék.

(Az előbbi ének dallamára.)

1. Istennel én kibékülék,
Most ő atyám nekem
S aki csak átkot érdemlék,
: Benne üdvöm lelem. :

2. Ennek örvendek folyton én,
Oh édes Jézusom!
Oh, hála, hogy lettél enyém,
: Üdvöm, szabaditóm. :

3. Dicsérlek este s reggelen
Sok szenvedésedért;
Dicsérlek téged szüntelen
: Kiontott véredért. :

4. Érted csupán dobog szivem,
Mindent áldozva fel,
Követlek búban s örömben
: Téged, Immánuel. : Hit Hangjai.

3. Uram, ki a vakok szemét.

Hit Hangjai.

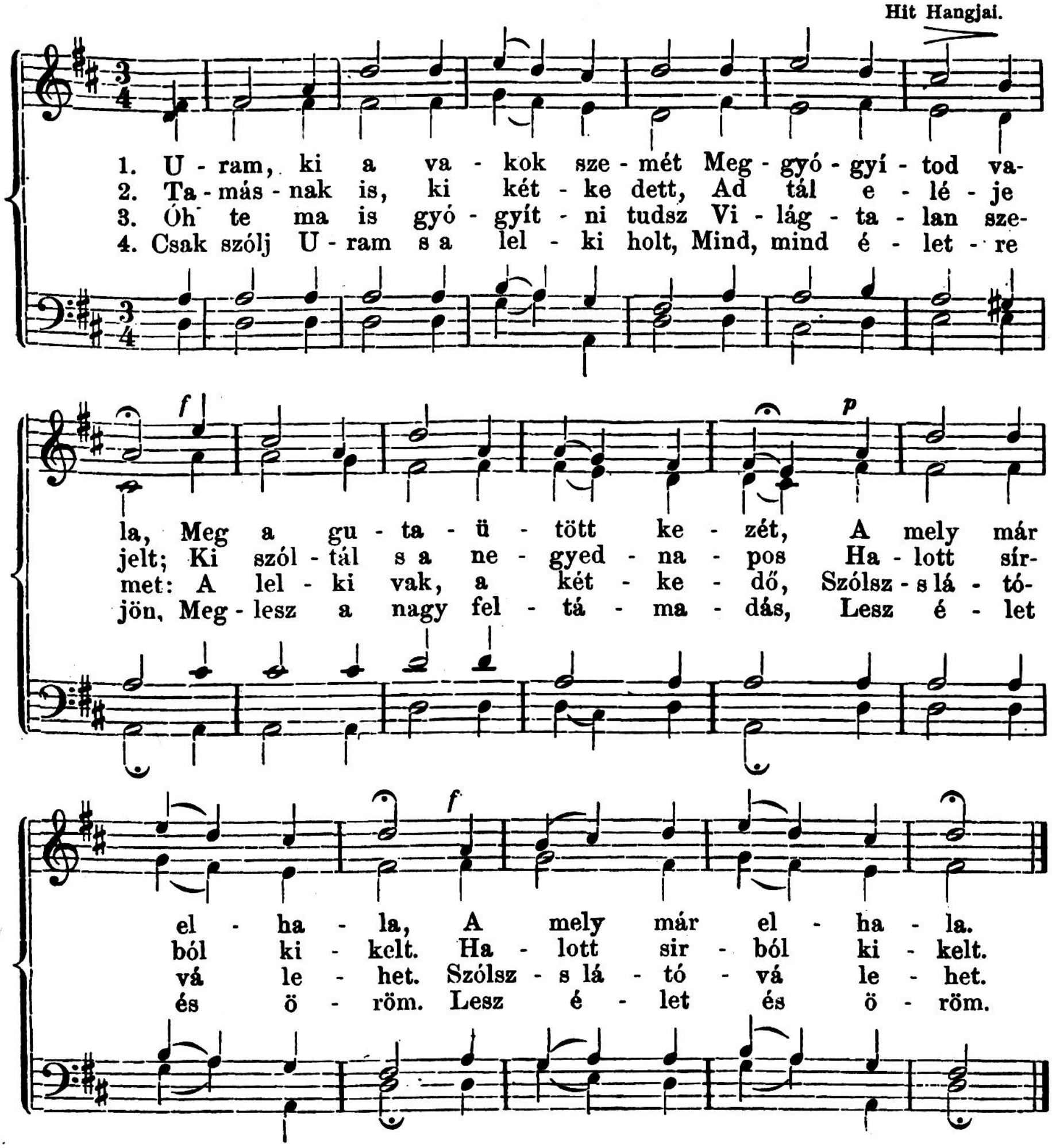

4. Istennel én kibékülék.

(Az előbbi ének dallamára.)

1. Istennel én kibékülék,
Most ő atyám nekem
S aki csak átkot érdemlék,
: Benne üdvöm lelem. :

2. Ennek örvendek folyton én,
Oh édes Jézusom!
Oh, hála, hogy lettél enyém,
: Üdvöm, szabaditóm. :

3. Dicsérlek este s reggelen
Sok szenvedésedért;
Dicsérlek téged szüntelen
: Kiontott véredért. :

4. Érted csupán dobog szivem,
Mindent áldozva fel,
Követlek búban s örömben
: Téged, Immánuel. : Hit Hangjai.

5. Kegyes Jézus itt vagyunk.

Clausnitzer Tobias († 1684). Dallama: Ahle R. 1664. Riegel F. lerakata.

1. Ke-gyes Jé - zus itt va-gyunk Te szent i - géd hal - lá - sá - ra,
Gyúl-jon fel ki - ván-sá-gunk üd-vös - ség ta - nu - lá - sá - ra,
2. Mi el - ménk s ér-tel-mín-ket Lel - ki sö - tét - ség fog - ta be,
De Szent-lel - ked szí-vün - ket Tisz-ta vi - lág - gal tölt - se be,
3. Óh te di - cső fé-nyes-ség! Is-ten - től szár - ma - zott vi - lág,
Ké-szítsd el szi-vünk, fü-lünk, la-koz-zék ben-nünk jám - bor - ság.

Hogy a föld - től el-sza-kad-junk, csak Te hoz-zád vo-nat - tas - sunk.
Hogy jót gon - dol-junk és szól-junk, Mert csak Tő-led kell azt vár - nunk.
I-mád - sá - gunk, ta-nul sá-gunk, Ked-ves le-gyen fent Jé - zu - sunk!

6. Mily kedves a te lakhelyed.

Nägeli H. G. (1773—1836).

1. Mily ked-ves a te lak - he-lyed, Ú - runk nagy Ze - ba - oth! Fény
2. He lyét jól tud - ja a ma-dár, hol bé - ké - ben le - het, És
3. De bol-dog, ki há - zad fe - lé si - et ál - lan - dó - an, És
4. Üdv an-nak, ki ha - tal - ma - dat hit - ben szem - lé - li és Mín -

nyel át - hat - ja e he - lyet a te di - cső va - lód.
a ga - lamb ki és be - száll, hol vé - di őt ke - zed.
boldog, ha lép U ra e - lé, há - lá - val tel - ve van.
dig csak ú - ta - don ha - lad, szol - gá - la - tod - ra kész.

5. Kegyes Jézus itt vagyunk.

Clausnitzer Tobias († 1684). Dallama: Ahle R. 1664. Riegel F. lerakata.

1. Ke-gyes Jé - zus itt va-gyunk Te szent i - géd hal - lá - sá - ra,
Gyúl-jon fel ki - ván-sá-gunk üd-vös - ség ta - nu - lá - sá - ra,
2. Mi el - ménk s ér-tel-mín-ket Lel - ki sö - tét - ség fog - ta be,
De Szent-lel - ked szí-vün - ket Tisz-ta vi - lág - gal tölt - se be,
3. Óh te di - cső fé-nyes-ség! Is-ten - től szár - ma - zott vi - lág,
Ké-szítsd el szi-vünk, fü-lünk, la-koz-zék ben-nünk jám - bor - ság.

Hogy a föld - től el-sza-kad-junk, csak Te hoz-zád vo-nat - tas - sunk.
Hogy jót gon - dol-junk és szól-junk, Mert csak Tő-led kell azt vár - nunk.
I-mád - sá - gunk, ta-nul sá-gunk, Ked-ves le-gyen fent Jé - zu - sunk!

6. Mily kedves a te lakhelyed.

Nägeli H. G. (1773—1836).

1. Mily ked-ves a te lak - he-lyed, Ú - runk nagy Ze - ba - oth! Fény
2. He lyét jól tud - ja a ma-dár, hol bé - ké - ben le - het, És
3. De bol-dog, ki há - zad fe - lé si - et ál - lan - dó - an, És
4. Üdv an-nak, ki ha - tal - ma - dat hit - ben szem - lé - li és Mín -

nyel át - hat - ja e he - lyet a te di - cső va - lód.
a ga - lamb ki és be - száll, hol vé - di őt ke - zed.
boldog, ha lép U ra e - lé, há - lá - val tel - ve van.
dig csak ú - ta - don ha - lad, szol - gá - la - tod - ra kész.

7. Utánam! Krisztus igy kiált.

Silesius Angelus († 1677). Schein J. H.

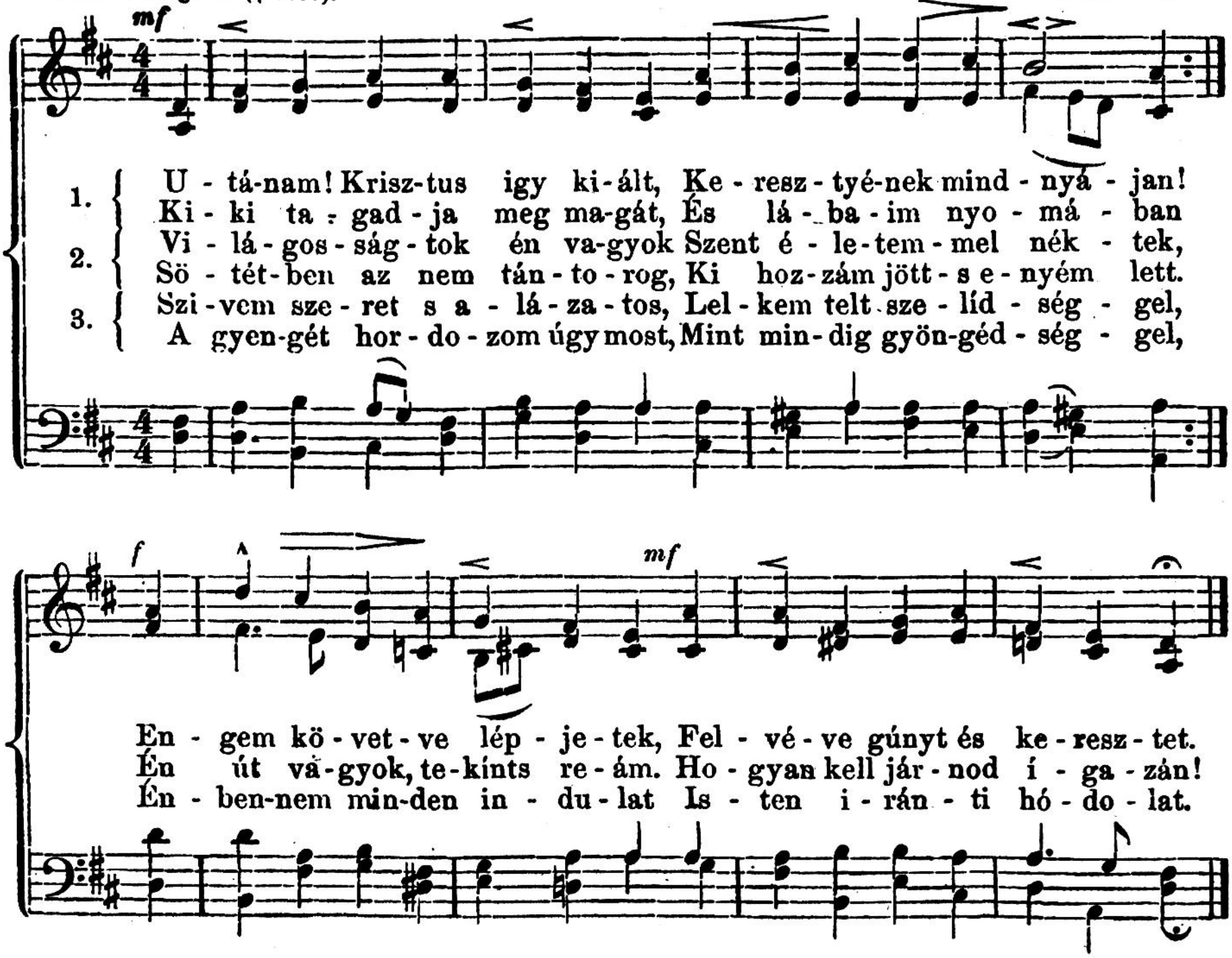

8. Házadban mennyei Atyánk.

Angolból. Hastings Thomas.

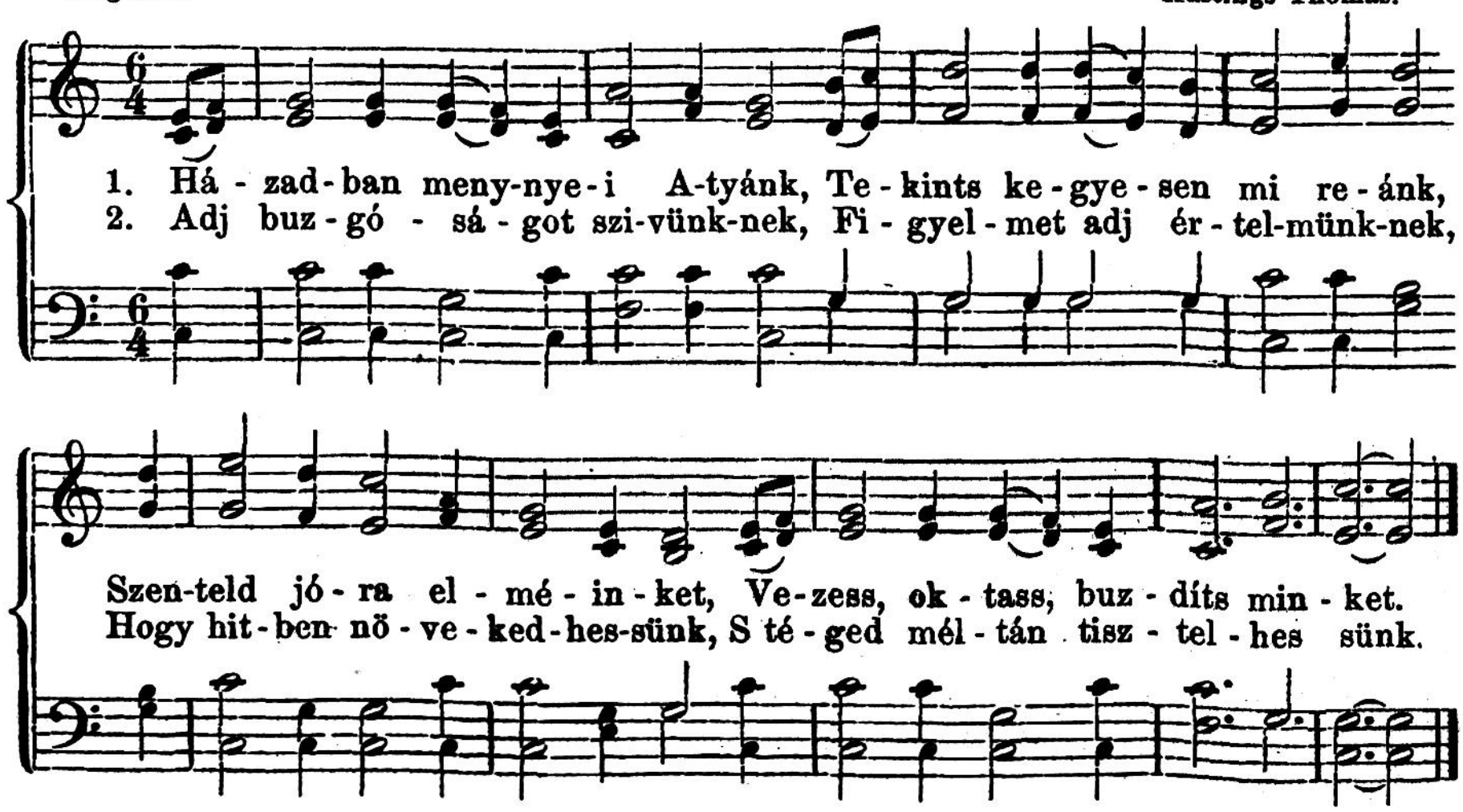

7. Utánam! Krisztus igy kiált.

Silesius Angelus († 1677). Schein J. H.

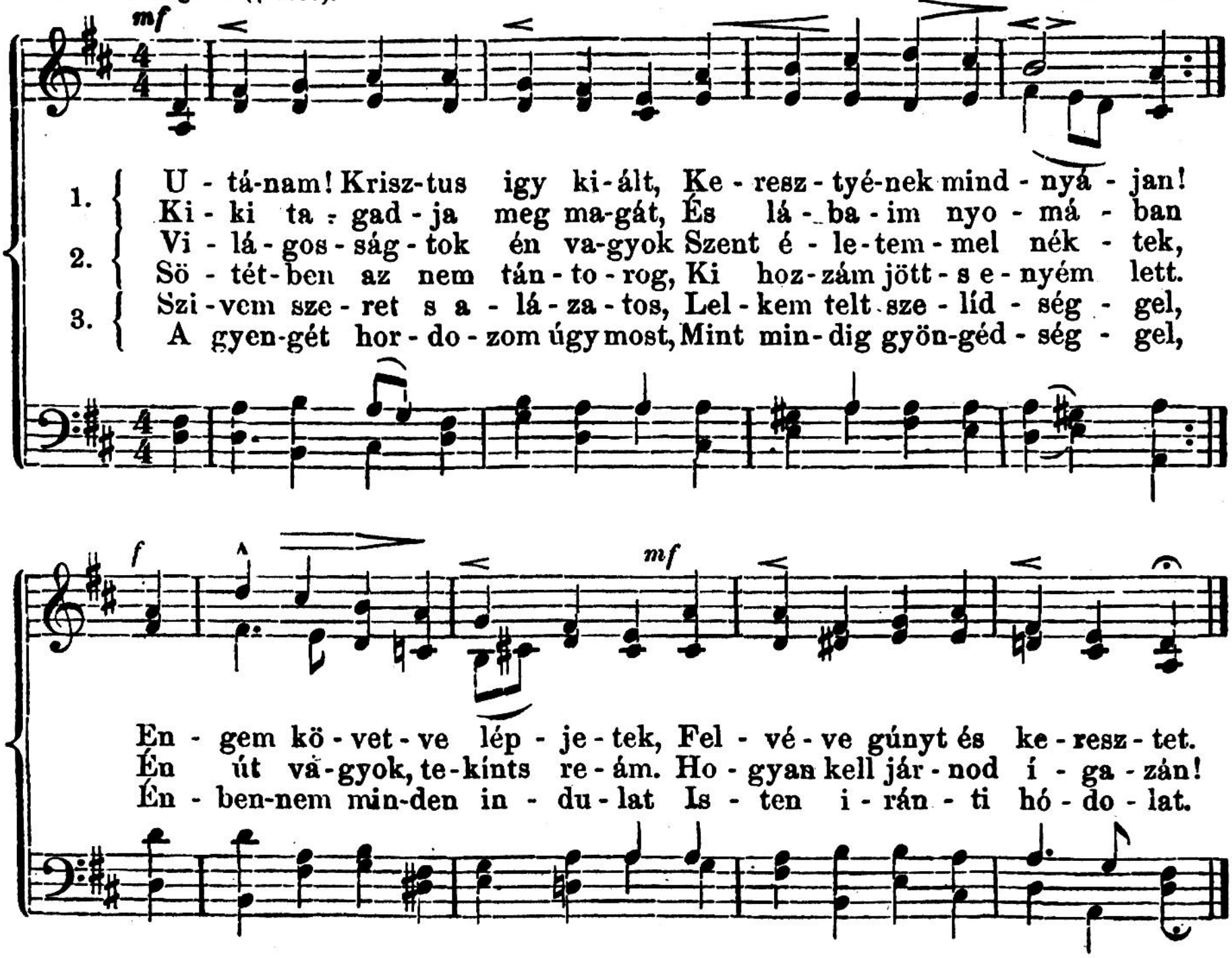

8. Házadban mennyei Atyánk.

Angolból. Hastings Thomas.

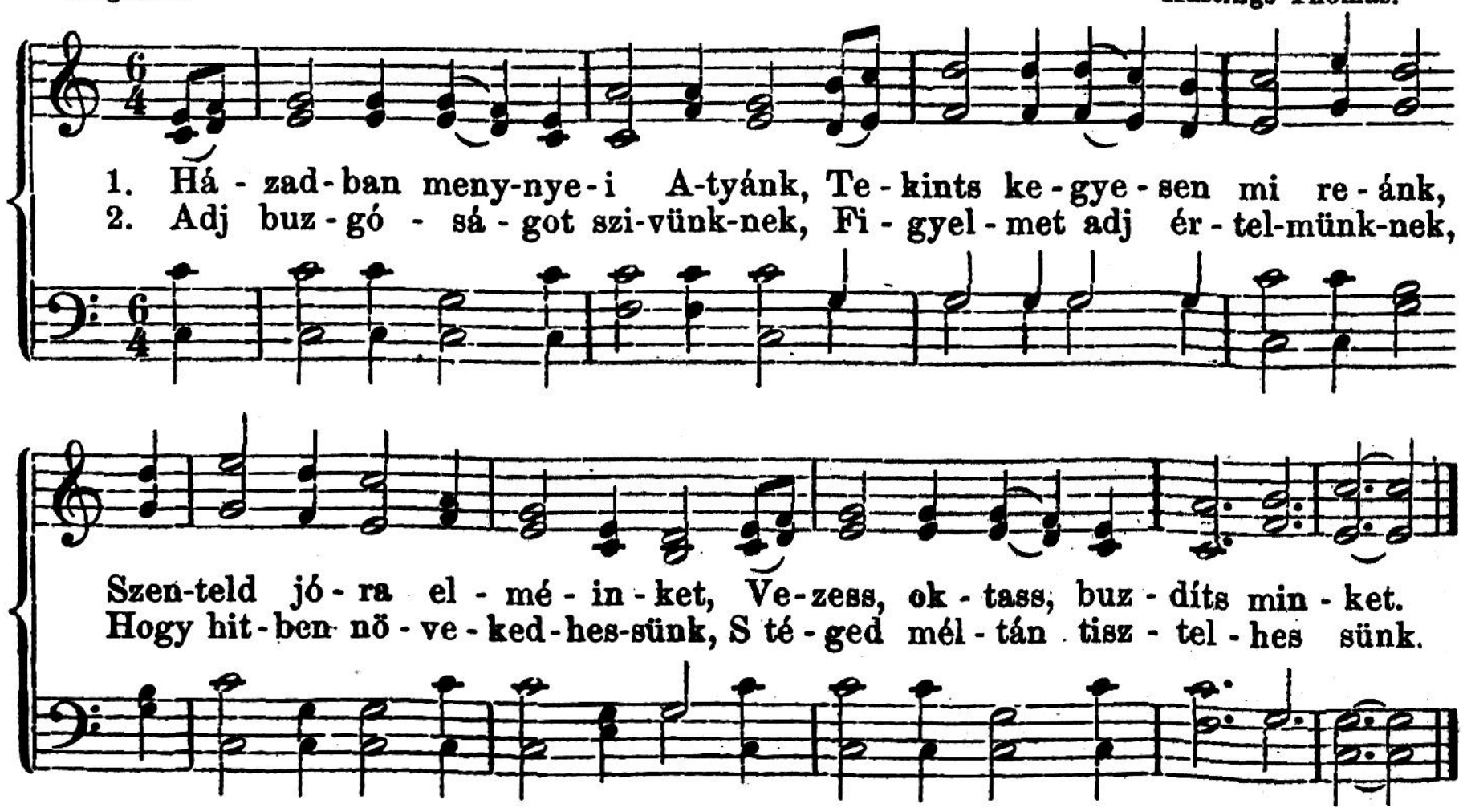

9. Úr Jézusunk óh légy velünk.

Paulus C. F. Evangéliumi Karénekek. Kinsley György.

1. Úr Jé-zu-sunk óh légy ve-lünk, szent lel-ke-det küld el ne-künk!
2. Aj-kunk-ra adj dics-é-ne-ket, és á-hí-tat-ra kész szí-vet;
3. Míg egy-kor é-ne-kel-he-tünk: szent, sz., sz. az Úr Is-te-nünk!

Kor-má-nyozz kegy-gyel óh sze-ress, i-gaz-ság út-já-ra ve-zess!
Hi-tünk s el-mén-nek nyújts e-rőt, is-me-re-ted-ben vigy e-lőbb!
És szem-től szem-be áll-ha-tunk, ö-rök ö-röm-ben lát-ha-tunk.

10. Szent érzelem tölti keblem.

Farkas Sándor. Mozart F. A.

1. Szent ér-ze-lem töl-ti keb-lem, Hoz-zád vá-gyom Is-te-
2. Sújt-son bár a vész a por-ba: Nem ren-dí-ti meg szi-
3. Ha há-zad-ban i-mád-ko-zom: Lel-kem bé-kén meg-pi-
4. Bol-dog-sá-gom te ná-lad van: Ve-zesd hát úgy lá-ba-

nem, Ol-tal-mad-ban nyug-szik lel-kem, Te vagy ne-kem min-de-nem.
vem; El-veszt-he-tek min-dent sor-ba', Ha te meg-ma-radsz ne-kem.
hen; Ke-gyes sze-med rám néz tu-dom, Nyug-szom a-zért csön-de-sen.
mat, Hogy egykor szent or-szá-god-ban Szín-ről-szín-re lás-sa-lak.

9. Úr Jézusunk óh légy velünk.

Paulus C. F. Evangéliumi Karénekek. Kinsley György.

1. Úr Jé-zu-sunk óh légy ve-lünk, szent lel-ke-det küld el ne-künk!
2. Aj-kunk-ra adj dics-é-ne-ket, és á-hí-tat-ra kész szí-vet;
3. Míg egy-kor é-ne-kel-he-tünk: szent, sz., sz. az Úr Is-te-nünk!

Kor-má-nyozz kegy-gyel óh sze-ress, i-gaz-ság út-já-ra ve-zess!
Hi-tünk s el-mén-nek nyújts e-rőt, is-me-re-ted-ben vigy e-lőbb!
És szem-től szem-be áll-ha-tunk, ö-rök ö-röm-ben lát-ha-tunk.

10. Szent érzelem tölti keblem.

Farkas Sándor. Mozart F. A.

1. Szent ér-ze-lem töl-ti keb-lem, Hoz-zád vá-gyom Is-te-
2. Sújt-son bár a vész a por-ba: Nem ren-dí-ti meg szi-
3. Ha há-zad-ban i-mád-ko-zom: Lel-kem bé-kén meg-pi-
4. Bol-dog-sá-gom te ná-lad van: Ve-zesd hát úgy lá-ba-

nem, Ol-tal-mad-ban nyug-szik lel-kem, Te vagy ne-kem min-de-nem.
vem; El-veszt-he-tek min-dent sor-ba', Ha te meg-ma-radsz ne-kem.
hen; Ke-gyes sze-med rám néz tu-dom, Nyug-szom a-zért csön-de-sen.
mat, Hogy egykor szent or-szá-god-ban Szín-ről-szín-re lás-sa-lak.

11. Atyánk, a Te gyermekeid.

Appel W.

1. A - tyánk, a te gyer - me - ke - id, It - ten ös - sze gyűl-te - nek.
   Hall - jad szi-vünk fo - há - sza - it, Sza - vad ál - tal él - tess meg!
2. Foly - jon ál - dá - sod - nak ár ja, Üzd el a mi vesz - tün - ket.
   Leng - jen Szent-lel - ked fe - let-tünk, Sza-vad ál - tal él - tess meg!
3. Ke - gyed sze-rint se - gíts U-runk Vé - dő - je Iz - rá - el-nek,
   Vi - lá - gítsd meg ú - ta - in - kat Sza-vad ál - tal ü - díts meg.

Kar.

U - runk él - tess és ü - díts fel Szent or - cád - dal ben-nün - ket.

12. Hivők szent magasztos helye.

Dr. Nettleton (1783—1844).

Vég.

1. Hí - vők szent ma - gasz - tos he - lye, Hol hoz - zád fo - há-szunk száll,
   En-gedj mi - kor gyü-lünk egybe, Ott len - nünk or - cá - id - nál.
2. An-gya - lok ka - rá - nak vél - ve, Ih - let hang - ját fi - gye - lem
   Ha le - rogy - tam bú - san fél - ve, Uj - ra fel - e - mel hi - tem.
3. S ha maj - dan vég - í - té - let - re, U - ram ve - led fel - ju - tok,
   Min - den bú - tól, gond - tól ment-ve, Zeng-je - nek dics-hym - nu - szok.

D. C. Ma-gasz - tos bé - két ta - lá - lunk, Lel-künk szom-ját töl - ti be.

Kar.

Föl - di - ek - től ha meg - vá-lunk, Ö - rök lét - től ih - let - ve.

D. C.

11. Atyánk, a Te gyermekeid.

Appel W.

1. A - tyánk, a te gyer - me - ke - id, It - ten ös - sze gyűl-te - nek.
   Hall - jad szi-vünk fo - há - sza - it, Sza - vad ál - tal él - tess meg!
2. Foly - jon ál - dá - sod - nak ár ja, Üzd el a mi vesz - tün - ket.
   Leng - jen Szent-lel - ked fe - let-tünk, Sza-vad ál - tal él - tess meg!
3. Ke - gyed sze-rint se - gíts U-runk Vé - dő - je Iz - rá - el-nek,
   Vi - lá - gítsd meg ú - ta - in - kat Sza-vad ál - tal ü - díts meg.

Kar.

U - runk él - tess és ü - díts fel Szent or - cád - dal ben-nün - ket.

12. Hivők szent magasztos helye.

Dr. Nettleton (1783—1844).

Vég.

1. Hí - vők szent ma - gasz - tos he - lye, Hol hoz - zád fo - há-szunk száll,
   En-gedj mi - kor gyü-lünk egybe, Ott len - nünk or - cá - id - nál.
2. An-gya - lok ka - rá - nak vél - ve, Ih - let hang - ját fi - gye - lem
   Ha le - rogy - tam bú - san fél - ve, Uj - ra fel - e - mel hi - tem.
3. S ha maj - dan vég - í - té - let - re, U - ram ve - led fel - ju - tok,
   Min - den bú - tól, gond - tól ment-ve, Zeng-je - nek dics-hym - nu - szok.

D. C. Ma-gasz - tos bé - két ta - lá - lunk, Lel-künk szom-ját töl - ti be.

Kar.

Föl - di - ek - től ha meg - vá-lunk, Ö - rök lét - től ih - let - ve.

D. C.

13. Uram és alkotóm.

Angolból: B. G.

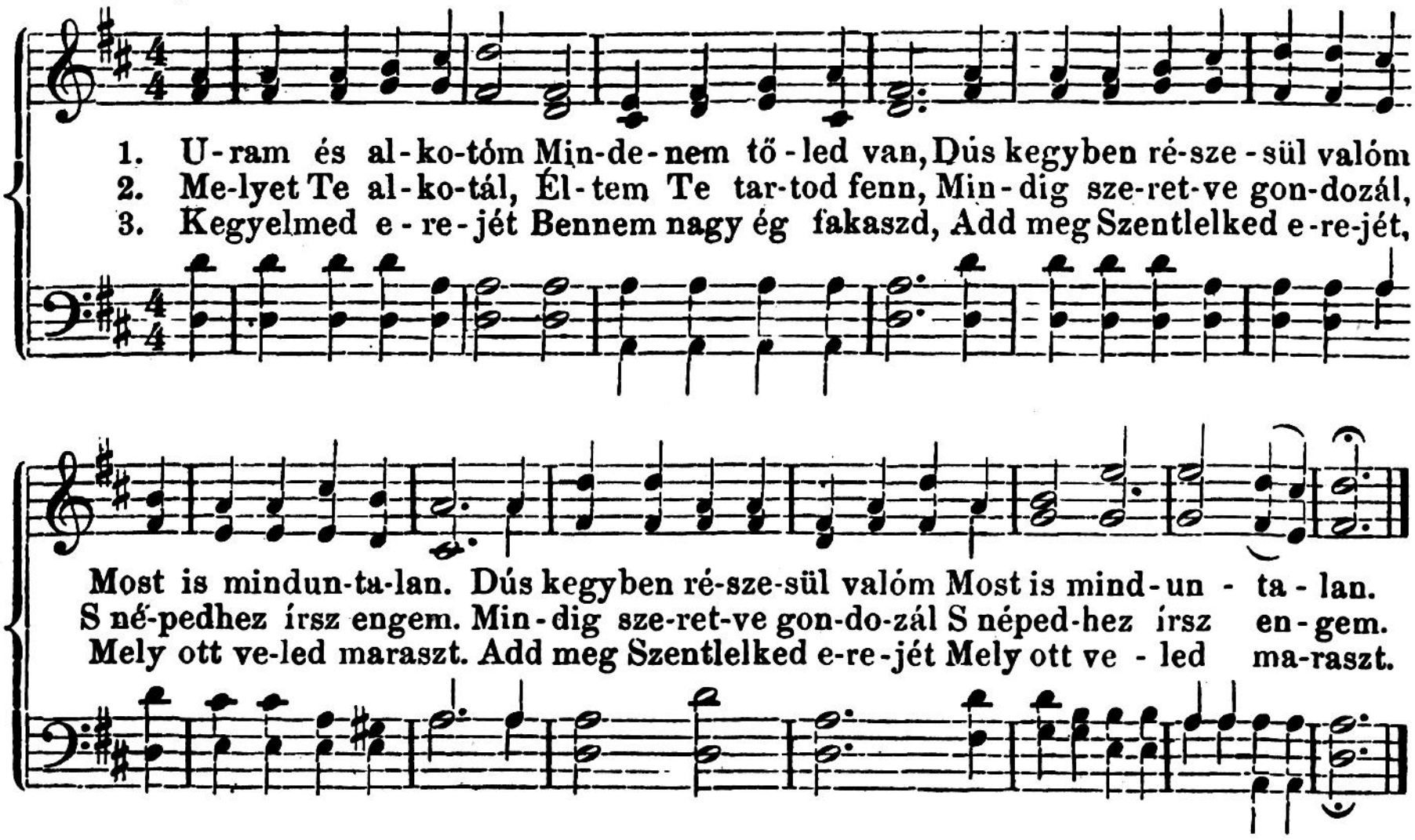

14. Urunk im egybegyültünk itt.

H. J. F.

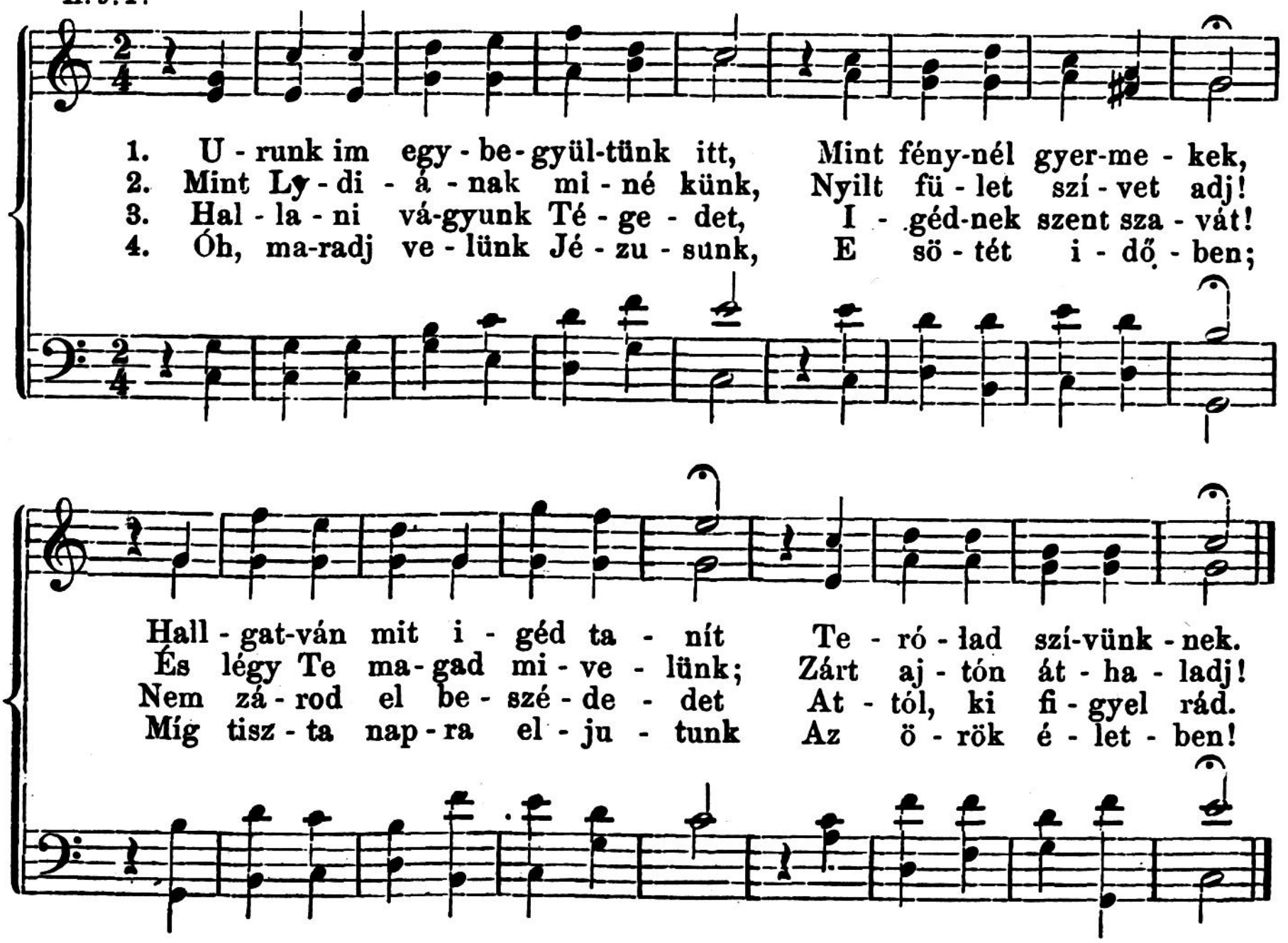

13. Uram és alkotóm.

Angolból: B. G.

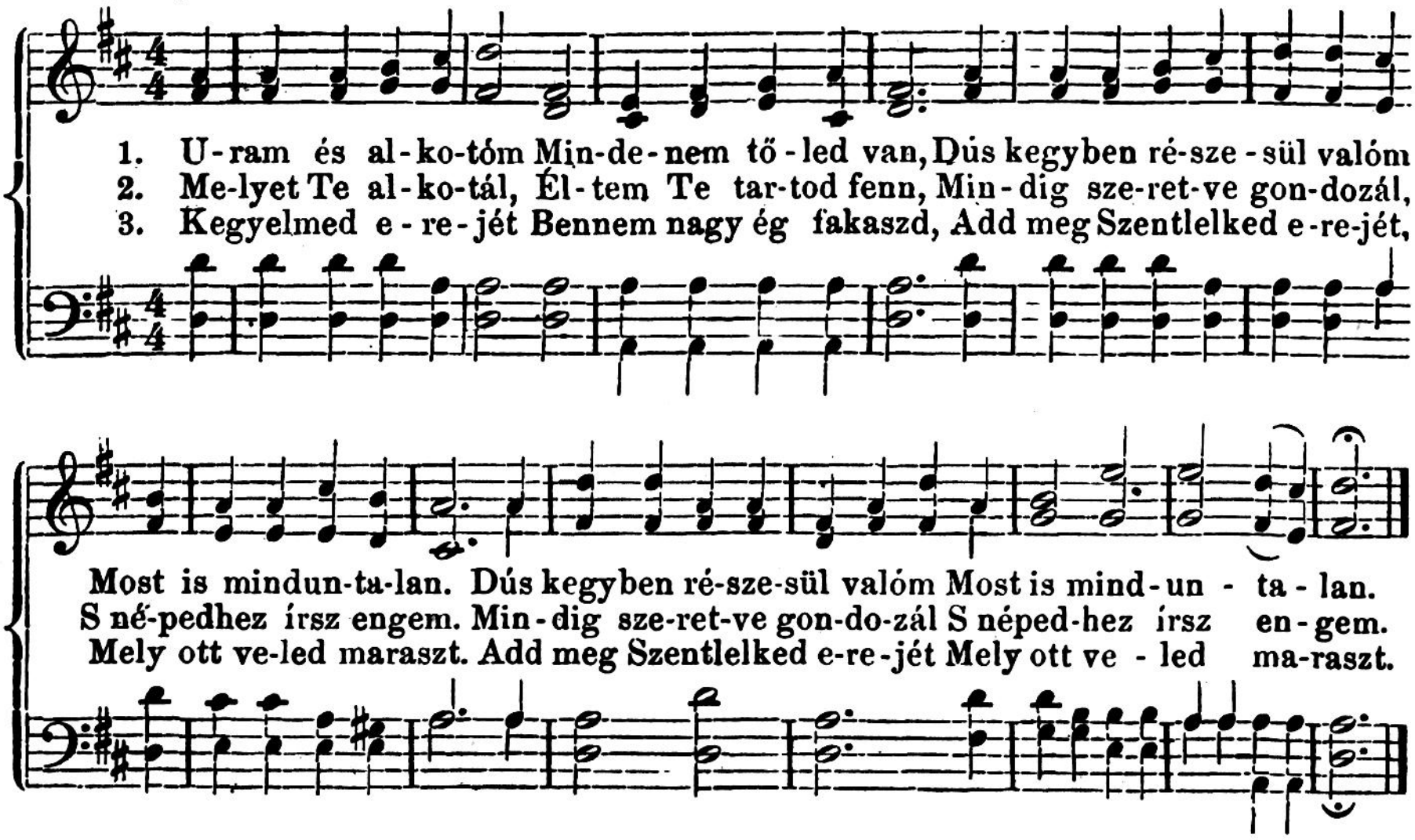

14. Urunk im egybegyültünk itt.

H. J. F.

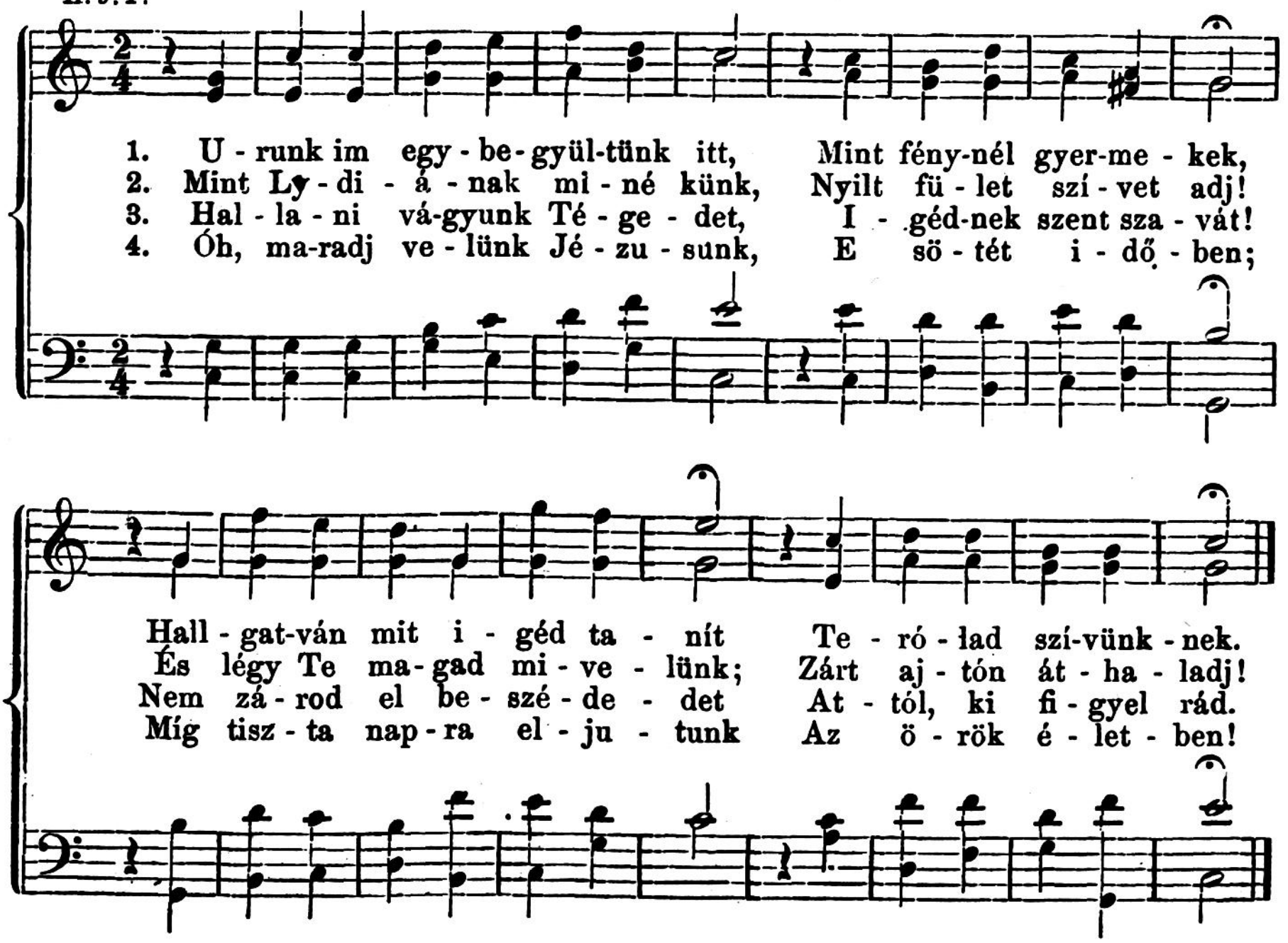

15. Megváltónk lábához.

Allegretto. Evangéliumi Karénekek.

1. Meg - vál - tónk lá - bá - hoz le - ült Má - ri - a, Hall-gat - ta í-
2. Meg - vál - tónk lá - bá - hoz Hoz - ta ke - ne - tét Má - ri - a, tisz-
3. Meg - vál - tónk lá - bá - hoz Bo-rúlt Má - ri - a, Egy reg-gel azt

gé - jét Be - tá - ni - á - ban. Ki - vá - lasz - tot - ta ja - vát:
tel - vén Az - zal Mes - te - rét. Az Úr szí - ve - sen ve - vé,
lát - ván: Fel - tá - madt U - ra. Ment és hir - de - té le - gott:

Üd - vül Jé - zus szent sza-vát. Jé - zus lá - bá - nál van né-kem is la-
Hisz' sze - re - tet - ből te - vé. Meg-vál-tóm lá - bá - hoz én is le - te-
„Él az Úr, fel - tá - ma-dott!“ Meg-vál-tóm lá - bá - hoz es - ve hir-de-

kom, A - hol csend-ben ül - ve Ő - tet hall - ga - tom.
szem, A - mi - vel csak bí - rok, mind-azt szí - ve - sen.
tem Nagy sze - re - te - tét én is min - den he - lyen.

b) Dics és hálaénekek.

16. Adjunk hálát az Úrnak.

Élénken. Hozsanna. Schulz K. Fr.

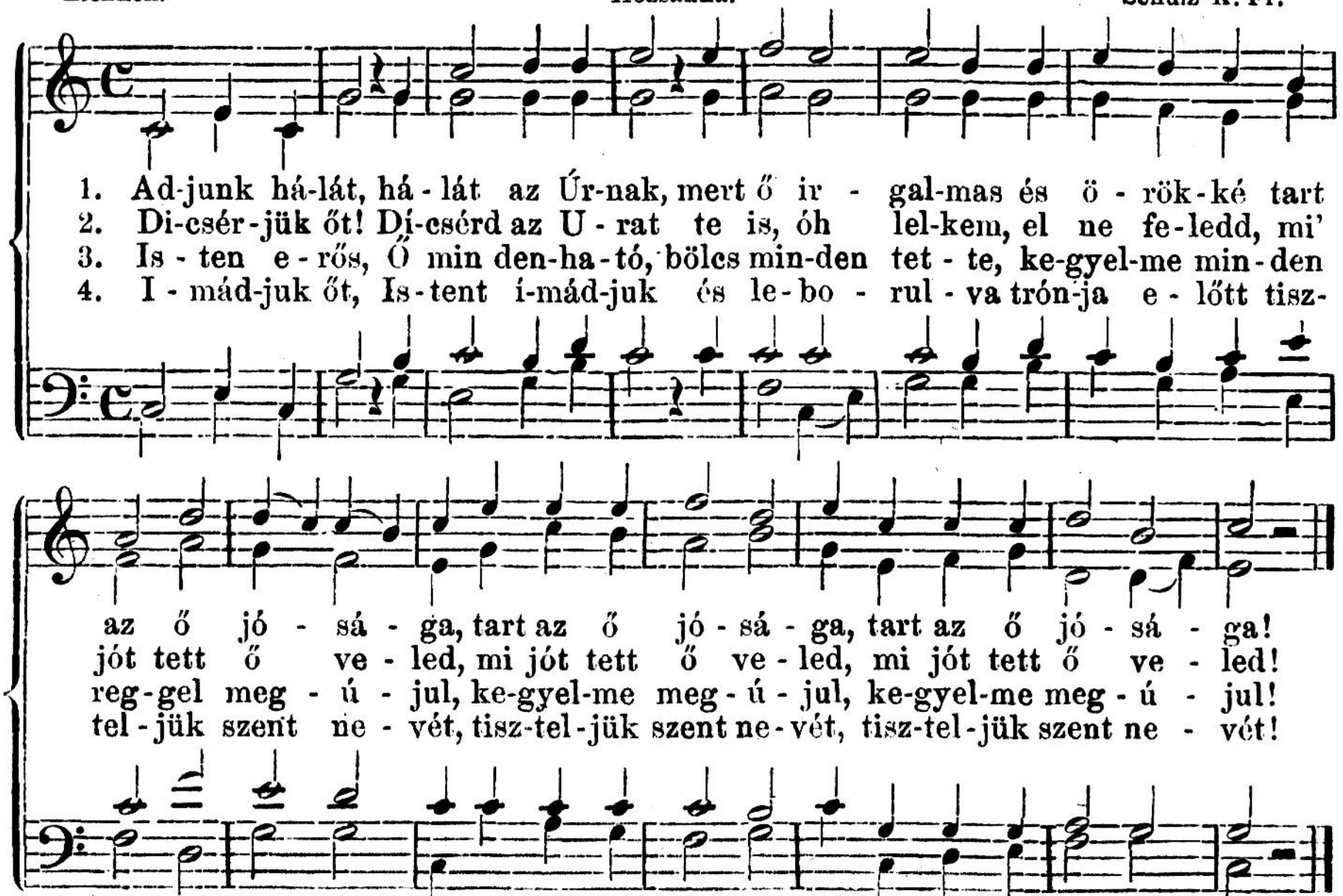

17. Áldjad az Urat.

Neander Joachim († 1680).

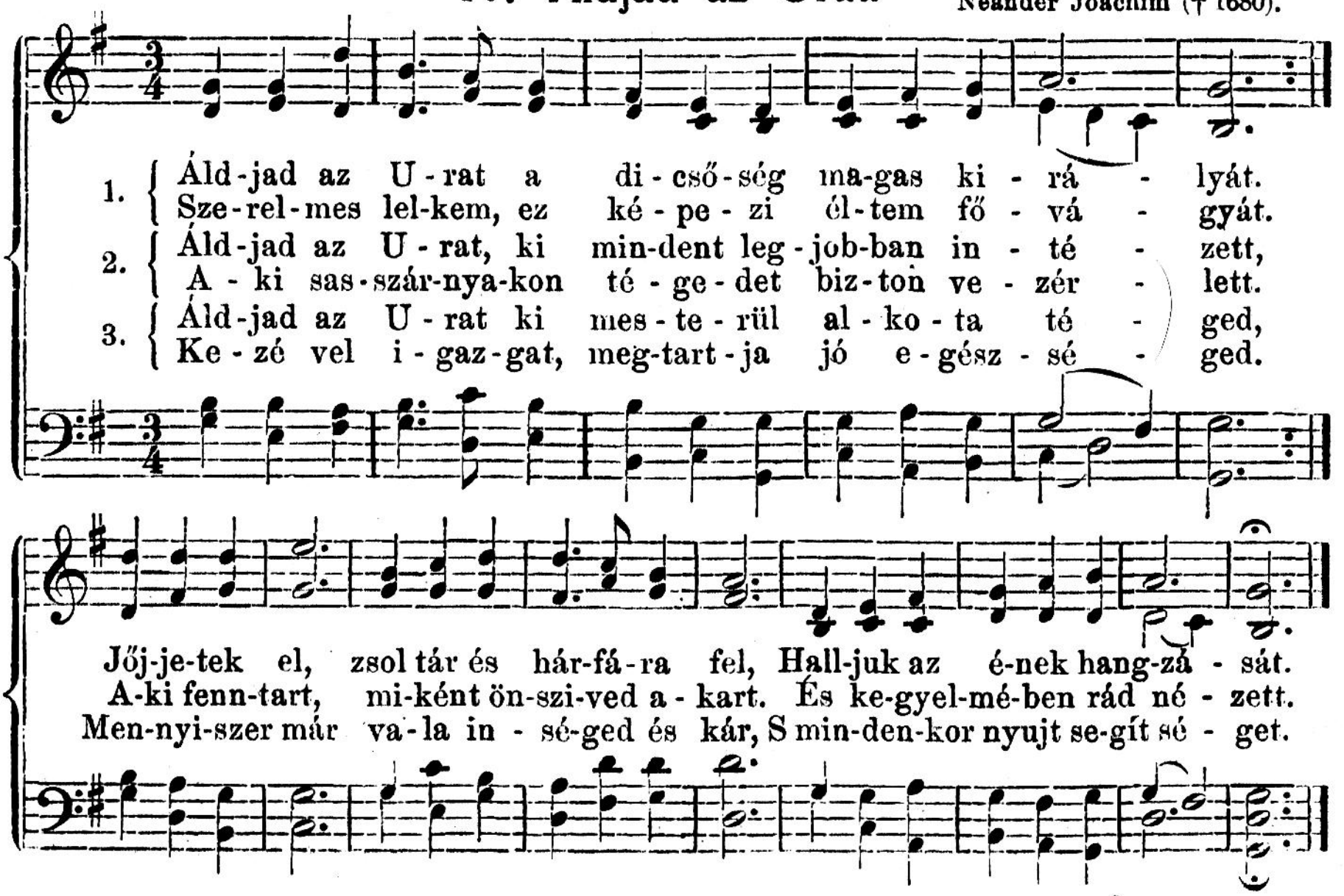

b) Dics és hálaénekek.

16. Adjunk hálát az Úrnak.

Élénken. Hozsanna. Schulz K. Fr.

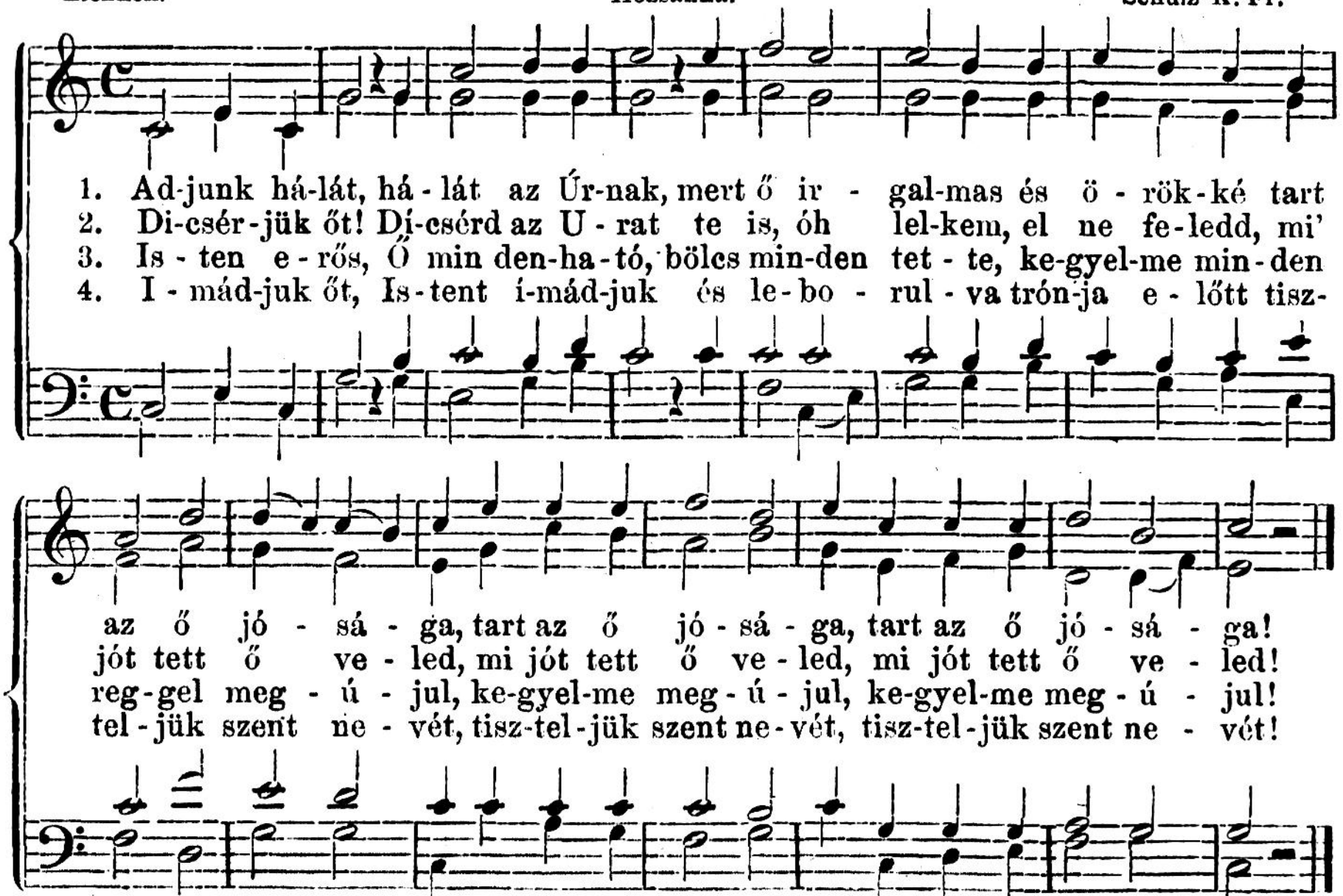

17. Áldjad az Urat.

Neander Joachim († 1680).

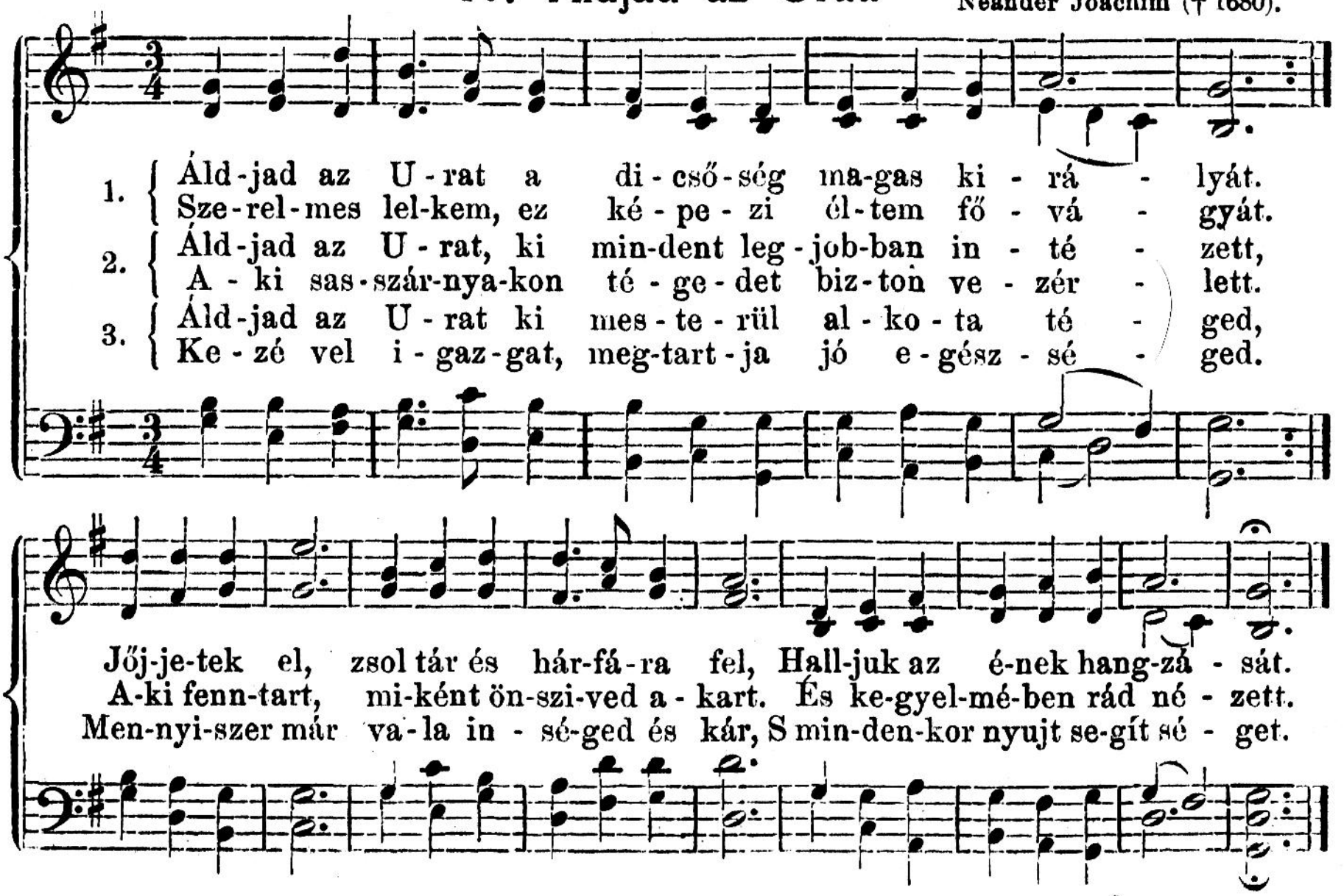

18. Csak zengjetek.

Élénken. Hozsanna. Vallásos népdal.

1. Csak zeng - je - tek az Úr di - csé - re - té - re, Ő jól fi-
2. Száll - jon da - lunk fel a föld - nek po - rá - ból, Zeng - jen ka-
3. Tár - juk ki hát mind há - la - telt szí - vün-ket! S a szent e-
4. Nyel - vünk re - beg, de a min - den ség aty - ja Meg - hall - ja

gyel az if - jak é - ne - ké - re. Csak zeng - je - tek! Csak zeng - je - tek!
runk az ő di - cső vol - tá - ról. Csak zeng - je - tek! Csak zeng - je - tek!
gek hall-ják dics - é ne - kün-ket. Csak zeng - je - tek! Csak zeng - je - tek!
azt és szi - ve - sen fo - gad - ja. Di - csér - jük hát a jó A - tyát!

19. Az Úr uralg, örvendjenek!

Haydn F. J. (1732—1809).

1. Az Úr u-ralg, ör-vend - je - nek, A sok szi - get, a föld - ke - rek.
2. Nagy úr, Te ős í - té - le - ted, Ö - rök - re - áll e lét fe - lett,
3. Ez Is - te-nért ég keb - le - tek? Min - den go - noszt gyű - löl - je - tek.

Trón-ja ö - rök tör - vé - nyen áll, Kö - röt - te leng fel - leg - ho - mály.
Te - ná-lad nincs di - csőbb, se szebb, Te vagy a leg - föl - sé - ge - sebb.
Ha lel - ke - tek tisz - ta, jó, szent, Ő min - den rosz kö - zül ki - ment.

18. Csak zengjetek.

Élénken. Hozsanna. Vallásos népdal.

1. Csak zeng - je - tek az Úr di - csé - re - té - re, Ő jól fi-
2. Száll - jon da - lunk fel a föld - nek po - rá - ból, Zeng - jen ka-
3. Tár - juk ki hát mind há - la - telt szí - vün-ket! S a szent e-
4. Nyel - vünk re - beg, de a min - den ség aty - ja Meg - hall - ja

gyel az if - jak é - ne - ké - re. Csak zeng - je - tek! Csak zeng - je - tek!
runk az ő di - cső vol - tá - ról. Csak zeng - je - tek! Csak zeng - je - tek!
gek hall-ják dics - é ne - kün-ket. Csak zeng - je - tek! Csak zeng - je - tek!
azt és szi - ve - sen fo - gad - ja. Di - csér - jük hát a jó A - tyát!

19. Az Úr uralg, örvendjenek!

Haydn F. J. (1732—1809).

1. Az Úr u-ralg, ör-vend - je - nek, A sok szi - get, a föld - ke - rek.
2. Nagy úr, Te ős í - té - le - ted, Ö - rök - re - áll e lét fe - lett,
3. Ez Is - te-nért ég keb - le - tek? Min - den go - noszt gyű - löl - je - tek.

Trón-ja ö - rök tör - vé - nyen áll, Kö - röt - te leng fel - leg - ho - mály.
Te - ná-lad nincs di - csőbb, se szebb, Te vagy a leg - föl - sé - ge - sebb.
Ha lel - ke - tek tisz - ta, jó, szent, Ő min - den rosz kö - zül ki - ment.

E - lőt - te tűz, mely leng-ve itt Föl - per - zse - li - bősz el - le - nit;
Di - cső - sé-ged min - den vi-lág, És is - te - nek fö - lé - be hág.
Fény tünt fel az i - gaz fe-lett, A jók - nak az gyö - nyö - re lett.

Vil-lá - mi-tól a föld - ke-rek, Át - át ra - gyog, föl-föl-re - meg.
Te kí - vü-led nincs sem - mi nagy. Nagy és di - cső Te, csak Te vagy.
Ör-vend - je - tek jók, föl no hát, Di - csér - jé - tek di - cső jo - gát!

20. Jó minékünk keresni Téged.

B. G. Hit Hangjai.

1. Jó mi-né-künk ke - res - ni Té-ged, Óh e-gyet-len fő - va - ló-ság,
2. Jó mi-né-künk is - mer - ni Té-ged, Mert min-den más hi - á - ba' van;
3. Jó mi-né-künk i - mád - ni Té-ged, Kik sok ba - jok - kal küz - kö-dünk,
4. Jó mi-né-künk hin-nünk is Ben-ned, Mert i-gaz mon - dó csak Te vagy;
5. Jó mi-né-künk sze - ret - ni Té-ged, E-gyet-len leg - főbb sze - re - tet,

Mert Te ö - rök s vál-toz - hat - lan vagy, Mi pe - dig csak mu - lan - dó - ság.
Ha Té-ge-det mi nem bír - ha-tunk, Él-tünk sí - vár s bol - dog - ta - lan.
Mert biz-ta-tást, se - gít - sé - get mi E - gye-dül csak Ná - lad le - lünk.
Meg-csa-lód-ni so - ha sem - mi-kép, I - gé - re - ted min - ket nem hagy.
Mert ez, mi bol - do - gít e föl-dön. S vég-re ö - rök hon - ba ve - zet.

E - lőt - te tűz, mely leng-ve itt Föl - per - zse - li - bősz el - le - nit;
Di - cső - sé-ged min - den vi-lág, És is - te - nek fö - lé - be hág.
Fény tünt fel az i - gaz fe-lett, A jók - nak az gyö - nyö - re lett.

Vil-lá - mi-tól a föld - ke-rek, Át - át ra - gyog, föl-föl-re - meg.
Te kí - vü-led nincs sem - mi nagy. Nagy és di - cső Te, csak Te vagy.
Ör-vend - je - tek jók, föl no hát, Di - csér - jé - tek di - cső jo - gát!

20. Jó minékünk keresni Téged.

B. G. Hit Hangjai.

1. Jó mi-né-künk ke - res - ni Té-ged, Óh e-gyet-len fő - va - ló-ság,
2. Jó mi-né-künk is - mer - ni Té-ged, Mert min-den más hi - á - ba' van;
3. Jó mi-né-künk i - mád - ni Té-ged, Kik sok ba - jok - kal küz - kö-dünk,
4. Jó mi-né-künk hin-nünk is Ben-ned, Mert i-gaz mon - dó csak Te vagy;
5. Jó mi-né-künk sze - ret - ni Té-ged, E-gyet-len leg - főbb sze - re - tet,

Mert Te ö - rök s vál-toz - hat - lan vagy, Mi pe - dig csak mu - lan - dó - ság.
Ha Té-ge-det mi nem bír - ha-tunk, Él-tünk sí - vár s bol - dog - ta - lan.
Mert biz-ta-tást, se - gít - sé - get mi E - gye-dül csak Ná - lad le - lünk.
Meg-csa-lód-ni so - ha sem - mi-kép, I - gé - re - ted min - ket nem hagy.
Mert ez, mi bol - do - gít e föl-dön. S vég-re ö - rök hon - ba ve - zet.

21. Miként a szarvas.

Angolból. Mendelssohn-Bartholdy F.

1. - Mi-ként a szar - vas a fo-lyó - vi - zek-re, Úgy vá-gyik lel-kem hoz-zád Is - te - nem!
2. Könny-hul-la-tás volt étkem nap-pal-éj-jel, Mi-dőn ezt hány-ták foly-ton én fe - lém:
3. De mért ha-gyád el úgy ma-gad én lel-kem? Mi-ért is vagy bennem oly nyug-ta-lan?
4. Mert Ő az én or-cám sza-ba-dí - tó - ja Őh Is - te - nem, oh vár-jad lel-kem őt!

Lentando.

Ah, szomja-zom na-gyon te-kin - te - ted-re! Mi-kor le - het e - léd jönnöm ne-kem?
„Hol van az Is - te - ned vé-dő ke - zé-vel?“ S e-zen oly szörnyen el-bú-sul-tam én.
Biz-zál e - rő-sen a te Is - te - ned-ben, Ki-nek még há-lát zen-gek bol-do-gan!
U-gyan mi - ért is bú-súl-nál ma-gad-ba? Még nagy há-lá - val di - cső - i - tem őt.

22. Zengjenek nagy Istenünknek.

Barnes Edvin.

1. Zeng-je - nek nagy Is - te-nünk - nek, Mert ke - gyel-me vég - te - len,
2. El - lent-mond-va a nagy Úr - nak, Bús ha - lá - luk éj - fe - lén,
3. Zeng-je - nek nagy Is - te-nünk - nek, Mind a - maz üd - vö - zül - tek,

Zeng - je - nek, kik üd - vö - zül - tek, Mind e föl - di te - re - ken.
Bör - tö - nük-ben el - bo - rúl - tak, El - ki - halt a vég - re - mény.
Ég - szak, nyu-gat, dél és ke - let Min - den üdv - re éb - re - dett.

21. Miként a szarvas.

Angolból. Mendelssohn-Bartholdy F.

1. - Mi-ként a szar - vas a fo-lyó - vi - zek-re, Úgy vá-gyik lel-kem hoz-zád Is - te - nem!
2. Könny-hul-la-tás volt étkem nap-pal-éj-jel, Mi-dőn ezt hány-ták foly-ton én fe - lém:
3. De mért ha-gyád el úgy ma-gad én lel-kem? Mi-ért is vagy bennem oly nyug-ta-lan?
4. Mert Ő az én or-cám sza-ba-dí - tó - ja Őh Is - te - nem, oh vár-jad lel-kem őt!

Lentando.

Ah, szomja-zom na-gyon te-kin - te - ted-re! Mi-kor le - het e - léd jönnöm ne-kem?
„Hol van az Is - te - ned vé-dő ke - zé-vel?“ S e-zen oly szörnyen el-bú-sul-tam én.
Biz-zál e - rő-sen a te Is - te - ned-ben, Ki-nek még há-lát zen-gek bol-do-gan!
U-gyan mi - ért is bú-súl-nál ma-gad-ba? Még nagy há-lá - val di - cső - i - tem őt.

22. Zengjenek nagy Istenünknek.

Barnes Edvin.

1. Zeng-je - nek nagy Is - te-nünk - nek, Mert ke - gyel-me vég - te - len,
2. El - lent-mond-va a nagy Úr - nak, Bús ha - lá - luk éj - fe - lén,
3. Zeng-je - nek nagy Is - te-nünk - nek, Mind a - maz üd - vö - zül - tek,

Zeng - je - nek, kik üd - vö - zül - tek, Mind e föl - di te - re - ken.
Bör - tö - nük-ben el - bo - rúl - tak, El - ki - halt a vég - re - mény.
Ég - szak, nyu-gat, dél és ke - let Min - den üdv - re éb - re - dett.

f

Buj - do - sók és szám - ü zött - tek, Kik ha - zá - ra lel - te - nek,
Rab - bi - lin - cset csör - ge - té - nek, Is - te - nök - höz esd - tek itt,
Hir - des - sé - tek min - de - nek-nek, Meg-vál - tónk mit tett nek - tek.

Volt ra - bok, meg ül - dö - zött - tek, Ki - ket Is - ten men - te meg!
S vé - ge lett a ször - nyű éj - nek, Ő meg - men - té gyer-me - kit.
Ő, hogy az üdv - re tér - je - tek, Ál - do - zat lett ér - te - tek.

23. Az Urat áldom én.

1. Az U - rat ál - dom én, E tel - jes lét ö - lén,
2. I - mád - va féld ne - vét Szent tá - bor és te nép,
3. Kér - lek ti gyer - me - kim, Ta - nul - ni jer - tek im,
4. Csak raj - ta hát e - lő, Hadd le - gyen áld - va Ő!

Szent he - ve dal - ra von, Dics - dal zeng aj - ka - mon.
Óh, mert van min - de - ned, Ha bi - rod Is - te - ned!
Hogy Is - tent fél - jé - tek, Ke - gyé - ben él - je - tek!
Egy szív - vel zen - ge - nünk Szent - sé - git, üdv ne - künk!

Kar. *Rit.* . . . . . .

Ad-junk ne - ki di - cső - sé - get, Az i - té - let már-már . . . el - jött.

f

Buj - do - sók és szám - ü zött - tek, Kik ha - zá - ra lel - te - nek,
Rab - bi - lin - cset csör - ge - té - nek, Is - te - nök - höz esd - tek itt,
Hir - des - sé - tek min - de - nek-nek, Meg-vál - tónk mit tett nek - tek.

Volt ra - bok, meg ül - dö - zött - tek, Ki - ket Is - ten men - te meg!
S vé - ge lett a ször - nyű éj - nek, Ő meg - men - té gyer-me - kit.
Ő, hogy az üdv - re tér - je - tek, Ál - do - zat lett ér - te - tek.

23. Az Urat áldom én.

1. Az U - rat ál - dom én, E tel - jes lét ö - lén,
2. I - mád - va féld ne - vét Szent tá - bor és te nép,
3. Kér - lek ti gyer - me - kim, Ta - nul - ni jer - tek im,
4. Csak raj - ta hát e - lő, Hadd le - gyen áld - va Ő!

Szent he - ve dal - ra von, Dics - dal zeng aj - ka - mon.
Óh, mert van min - de - ned, Ha bi - rod Is - te - ned!
Hogy Is - tent fél - jé - tek, Ke - gyé - ben él - je - tek!
Egy szív - vel zen - ge - nünk Szent - sé - git, üdv ne - künk!

Kar. *Rit.* . . . . . .

Ad-junk ne - ki di - cső - sé - get, Az i - té - let már-már . . . el - jött.

24. Imádjuk az Urat.

Rinkart Márton (1586—1649). Krüger János.

1. I-mád-juk az U-rat é-nek-kel, szó-val, sziv-vel,
Ki ve-lünk s min-de-nütt ha-tal-mas dol-got, mí-vel;
Ki a-nyánk mé-hé-től,

2. Di-csé-ret ő ne-ki: A-tyá-nak és Fi-ú-nak,
És a Szent-lé-leknek; Dics a Min-den ha-tó-nak.
Ő-vé a dics, ö-vé,

mi-ó-ta le-he-lünk, Szám-lál-ha-tat-lan jót tett foly-ton mi-ve-lünk.
há-rom egy Is-ten-é, Ki volt, ki van, ki lesz ö-rök-től ö-rök-ké.

5.f. 25. Nagy Isten, mi dicsérünk.

Ambrosius. Haydn J. F.

1. Nagy Is-ten, mi di-csé-rünk, ma-gasz-tal-juk nagy e-rő-det;
Az ég meg-ha-jol ve-lünk és cso-dál-ja mű-ve-i-det.

2. Min-den a mi di-csér-het, Se-ra-fim és ke-ru-bi-mok,
Mon-da-nak dics é-ne-ket A szol-gá-ló szent an-gya-lok

3. Di-csér-nek e-föl-dön itt, A na-gyok a ki-csi-nyek-kel,
Té-ged, A-tya, di-cső-ít, A gyü-le-ke-zet é-nek-kel

A-ki-vol-tál, az ma-radsz: Mind-ö-rök-ké u.-gyan-az!
A meny-nye-i se-re-gek: „Szent, szent, szent vagy“ zèn-ge-nek!
És di-csé-ri ez a-latt dics-trón-ján szent fi-a-dat!

24. Imádjuk az Urat.

Rinkart Márton (1586—1649). Krüger János.

1. I-mád-juk az U-rat é-nek-kel, szó-val, sziv-vel,
Ki ve-lünk s min-de-nütt ha-tal-mas dol-got, mí-vel;
Ki a-nyánk mé-hé-től,

2. Di-csé-ret ő ne-ki: A-tyá-nak és Fi-ú-nak,
És a Szent-lé-leknek; Dics a Min-den ha-tó-nak.
Ő-vé a dics, ö-vé,

mi-ó-ta le-he-lünk, Szám-lál-ha-tat-lan jót tett foly-ton mi-ve-lünk.
há-rom egy Is-ten-é, Ki volt, ki van, ki lesz ö-rök-től ö-rök-ké.

5.f. 25. Nagy Isten, mi dicsérünk.

Ambrosius. Haydn J. F.

1. Nagy Is-ten, mi di-csé-rünk, ma-gasz-tal-juk nagy e-rő-det;
Az ég meg-ha-jol ve-lünk és cso-dál-ja mű-ve-i-det.

2. Min-den a mi di-csér-het, Se-ra-fim és ke-ru-bi-mok,
Mon-da-nak dics é-ne-ket A szol-gá-ló szent an-gya-lok

3. Di-csér-nek e-föl-dön itt, A na-gyok a ki-csi-nyek-kel,
Té-ged, A-tya, di-cső-ít, A gyü-le-ke-zet é-nek-kel

A-ki-vol-tál, az ma-radsz: Mind-ö-rök-ké u.-gyan-az!
A meny-nye-i se-re-gek: „Szent, szent, szent vagy“ zèn-ge-nek!
És di-csé-ri ez a-latt dics-trón-ján szent fi-a-dat!

c) Isten imádása.

26. Jehova az én hű pásztorom.

Freilighausen J. A. Átdolgozta B. G. G. a. L.

1. Je-ho-va az én hű pász-to-rom, kö-vér, le-ge-lők-re ve-zet. Csen-des vi-
A-hol sem-mi-ben sincs hi-á-nyom s nem bánt-hat sem-mi en-ge-met! El-hal-moz
2. Ke-gyel-me-dért és ir-gal-ma-dért, ha ö-rök-ké ma-gasz-ta-lunk, De te nem-
Hoz-zánk va-ló, na-gy sze-rel-med-ért há-lát ad-ni még sem tu-dunk! Hogy az el-

zek part-ján le-gel-tét, fel-ü-dí-tí bá-gyadt lel-ke-met; fe-jem o-laj-jal, meg-ke-ni!
ö-gi ál-dá-sá-val, keb-lem be-töl-ti bol-dog-ság-gal s ö-rök ol-tal-mát í-gé-ri!
kérsz tő-lünk e-gye-bet, csak-hogy ne-ked ad-juk szi-vün-ket s hogy em-ber-tár-sin-kat sze-res-sük!
té-vedt bá-rány-ká-kat, el-hagy-va ké-nyel-mes ta-nyán-kat, fel-ke-res-sük és meg-ment-sük!

27. Szent vagy, szent vagy, szent vagy!

Mérsékelten. Hozsanna. Dykes J. B.

1. Szent v., sz. v., szent vagy! Min-den-ha-tó Is-ten! Jó reg-gel száll hoz-zád é-ne-künk szi-ve-sen.
2. Szent v., sz. v., szent vagy! Bár ho-mály lep-le-fed. Bár bű-nös szem nem lát-ja di-cső-sé-ge-det.
3. Szent v., sz. v., szent vagy! Nagy és e-rős Is-ten! Min-den mű-ved di-csér ég, föld és ten-ge-ren.

Szent vagy, sz. v., szent vagy, vég-te-len ke-gye-lem! Há-rom sze-mély-ben egy ál-dott Is-ten!
Csak te vagy szent Is-ten, és sen-ki ki-vü-led, Tel-jes ha-ta-lom, szent ség, sze-re-tet.
Szent vagy, sz. v., szent vagy, vég-te-len ke-gye-lem! Há-rom sze-mély-ben egy ál-dott Is-ten!

c) Isten imádása.

26. Jehova az én hű pásztorom.

Freilighausen J. A. Átdolgozta B. G. G. a. L.

1. Je-ho-va az én hű pász-to-rom, kö-vér, le-ge-lők-re ve-zet. Csen-des vi-
A-hol sem-mi-ben sincs hi-á-nyom s nem bánt-hat sem-mi en-ge-met! El-hal-moz
2. Ke-gyel-me-dért és ir-gal-ma-dért, ha ö-rök-ké ma-gasz-ta-lunk, De te nem-
Hoz-zánk va-ló, na-gy sze-rel-med-ért há-lát ad-ni még sem tu-dunk! Hogy az el-

zek part-ján le-gel-tét, fel-ü-dí-tí bá-gyadt lel-ke-met; fe-jem o-laj-jal, meg-ke-ni!
ö-gi ál-dá-sá-val, keb-lem be-töl-ti bol-dog-ság-gal s ö-rök ol-tal-mát í-gé-ri!
kérsz tő-lünk e-gye-bet, csak-hogy ne-ked ad-juk szi-vün-ket s hogy em-ber-tár-sin-kat sze-res-sük!
té-vedt bá-rány-ká-kat, el-hagy-va ké-nyel-mes ta-nyán-kat, fel-ke-res-sük és meg-ment-sük!

27. Szent vagy, szent vagy, szent vagy!

Mérsékelten. Hozsanna. Dykes J. B.

1. Szent v., sz. v., szent vagy! Min-den-ha-tó Is-ten! Jó reg-gel száll hoz-zád é-ne-künk szi-ve-sen.
2. Szent v., sz. v., szent vagy! Bár ho-mály lep-le-fed. Bár bű-nös szem nem lát-ja di-cső-sé-ge-det.
3. Szent v., sz. v., szent vagy! Nagy és e-rős Is-ten! Min-den mű-ved di-csér ég, föld és ten-ge-ren.

Szent vagy, sz. v., szent vagy, vég-te-len ke-gye-lem! Há-rom sze-mély-ben egy ál-dott Is-ten!
Csak te vagy szent Is-ten, és sen-ki ki-vü-led, Tel-jes ha-ta-lom, szent ség, sze-re-tet.
Szent vagy, sz. v., szent vagy, vég-te-len ke-gye-lem! Há-rom sze-mély-ben egy ál-dott Is-ten!

d) Jézus dicsőítése.

28. Háláld az Urat.

Köbner Gyula.

1. Há-láld az U-rat, mert Ő ke-gyelmes! Min-den lé-lek-ör-vend-jen né-ki,
2. Iz-rá-el te Úr né-pe cso-dál-jad Ke-gyel-mét, mely-té-ge-det tölt bé,
3. Is-ten pap-ja-i fel-é-ke-sít-ve, Kik-re Jé-zus Szentlelket kül-de,

Gondja-i-dat ma-gad-tól mind el-vesd:
Bol-do-gan re-beg-je szí-ved, aj-kad: Jó-sá-ga megmarad ö-rök-ké!
Zengjé-tek ezt, Ő-tet di-cső-ít-ve:

29. Jézus jőjj hozzám magad.

Sion Hárfa. Hit Hangjai.

1. Jé-zus jőjj hoz-zám ma-gad, mind vé-gig ná-lam ma-radj!
2. Szív-ből vágy-lak té-ge-det, e-gyéb nem ör-ven-dez-tet;
3. Nincs-e föld-nek ö-rö-me, mely szí-ve-met be-tölt se!
4. Más-nak nem is i-gé-rem, hogy ne-ki nyit-va szi-vem;
5. Is-ten fi-a, te csu-pán, vagy ju-tal-mam s ko-ro-nám!

Jőjj ba-rát-ja szí-vem-nek, Kit oly for-rón sze-re-tek!
szün-te-len ki-ál-tok fel: Jé-zus, Jé-zus ó jőjj el!
E-gye-dü-li ö-rö-mem, ha te, Jé-zus! vagy ve-lem.
csak Té-ged e-reszt-lek be s ma-radj ná-lam ö-rök-re.
Ér-tem se-be-sült bá-rány, Te vagy je-gye-sem csu-pán!

d) Jézus dicsőítése.

28. Háláld az Urat.

Köbner Gyula.

1. Há-láld az U-rat, mert Ő ke-gyelmes! Min-den lé-lek-ör-vend-jen né-ki,
2. Iz-rá-el te Úr né-pe cso-dál-jad Ke-gyel-mét, mely-té-ge-det tölt bé,
3. Is-ten pap-ja-i fel-é-ke-sít-ve, Kik-re Jé-zus Szentlelket kül-de,

Gondja-i-dat ma-gad-tól mind el-vesd:
Bol-do-gan re-beg-je szí-ved, aj-kad: Jó-sá-ga megmarad ö-rök-ké!
Zengjé-tek ezt, Ő-tet di-cső-ít-ve:

29. Jézus jőjj hozzám magad.

Sion Hárfa. Hit Hangjai.

1. Jé-zus jőjj hoz-zám ma-gad, mind vé-gig ná-lam ma-radj!
2. Szív-ből vágy-lak té-ge-det, e-gyéb nem ör-ven-dez-tet;
3. Nincs-e föld-nek ö-rö-me, mely szí-ve-met be-tölt se!
4. Más-nak nem is i-gé-rem, hogy ne-ki nyit-va szi-vem;
5. Is-ten fi-a, te csu-pán, vagy ju-tal-mam s ko-ro-nám!

Jőjj ba-rát-ja szí-vem-nek, Kit oly for-rón sze-re-tek!
szün-te-len ki-ál-tok fel: Jé-zus, Jé-zus ó jőjj el!
E-gye-dü-li ö-rö-mem, ha te, Jé-zus! vagy ve-lem.
csak Té-ged e-reszt-lek be s ma-radj ná-lam ö-rök-re.
Ér-tem se-be-sült bá-rány, Te vagy je-gye-sem csu-pán!

30. Hirdessétek hangos szóval.

Deciso. Evangéliumi Karénekek.

1. Hir-des-sé-tek han-gos szó-val, Hogy Is-ten a sze-re-tet.
2. Zeng-jé-tek ezt: e vi-lá-got Úgy sze-ret-te Is-te-nünk,
3. Bol-dog szó ez, a-mely mond-ja, Hogy Is-ten a sze-re-tet.

Er-ről szól a föld szép-sé-ge, Ezt hir-de-tik az e-gek.
Hogy szent fi-át le-kül-döt-te Meg-men-tő-ül mi ne-künk.
Bol-dog az, ki-nek a szí-vét Hit és hű-ség töl-ti meg.

Kar.

Hal-le-lu-ja, mily i-gaz-ság, El-ménk a-lig fog-ja fel,

Mé-gis han-gos é-ne-kek-ben Ví-gan ez-tet zeng-jük el.

31. Üdvözítőm engedd nékem.

Günther G. A.

1. Üd - vö - zí - tőm en - ged né - kem, A - mig tart föl - di él-
2. Jól tu - dom hogy szent ke - gyel - med, Te ak - kor sem vo - nod
3. Ám - bár ér - zem bű - nös vol - tom, És el - le - ned har - col-

tem; Biz - va Te fe - léd for - dul-jak. Te vagy i - gaz ság, é-
meg; Mi - dőn sí - rom majd-rám bo - rul. Igy - ha pá - lyám vé - ge-
tam, Óh de bo - csásd meg vét - ke-met. Bár küz - dött - tem jó - u -

let, Te leg - na-gyobb i - té - let, Hadd hogy - e - léd bo - rul - jak.
zém, És Te e - léd ér - ke - zém; Szi - vem majd-el - nem szo - rul.
tán, Bün-től óv - ni nem - tu - dám Gyar - ló s gyenge szi - ve - met.

Kar.

Óh adj, Óh adj bo-csá - na - tot. Vét ke-mért nyu-go-dal-mat.

Bo-csásd U - ram bű-ne-i-met. Vét ke-i-mért nyu-gal-mat.

Óh adj, Óh adj bo - csá - na - tot És ál-dom jó - sá - go - dat.

Bo-csásd U - ram bű-ne - i-met.

32. Dicsérd az Urat.

Dr. Herrenschmidt († 1723). Belden F. E.

1. Di - csérd az U - rat di - csérd én lel - kem, Ha - lá - lom-
2. A fe - je del - mek nő - től szü - let - nek s uj - ra a
3. Ezt a ne - vet, oh em - ber di - csér - jed, ki mí - velt

ig di - csé-rem Őt! A-mig itt é - lek, min-den i - dö-ben
por - ba hull-nak le. Fé-nyes u - ral-mik sem-mi-vé let-tek,
an - nyi nagy cso - dát. Ki-ált-son á-ment min-de-nik lé - lek,

Di-csé-rem Is - tent a di - csőt. Ki tes-tem s lel-kem al - ko-
A sir-nak szá - ja nyel-te be. S mert raj-tunk em - ber nem se-
S re-beg-jen bel -ső hő i - mát. Di - cső - ít sé - tek óh szen-

tá, Di - csér - tes - sék Hal le - lu - ja!
gít, Az Úr - tól kér - jük a se - gé-lyt! } Hal - le-
tek, A - tyát, Fi - út s a Szent - lel - ket! }

lu - ja, hal - le - lu - ja, di-csér-tes - sék hal - le - lu - ja!

33. Jézus legyen a jelszó.

Hit Hangjai.

1. Jé-zus le-gyen a jel-szó Min-dig az én é-le-tem-ben,
2. Jé-zus ne-ve s i-gé-je, Zeng-jen min-dig a szí-vünk-ben,
3. Míg e föl-dön búj-do-sunk, Jár-junk csak az Ő ne-vé-ben,

Ne-ve le-gyen a zász-ló, Mel-lyel út-ra in-dul min-den.
És mi-kor szent he-lyé-re, Be-me-gyünk, hogy áld-juk ot-tan.
Ha ve-zé-rünk Jé-zu-sunk, Jól fog ak-kor men-ni min-den.

Kar.

A-ki hí-ve ne-ki, Sös-vé-nyét sze-re-ti,

Az Is-tent di-csé-ri Maj-dan az ö-rök ha-zá-ban.

34. Légy vidám, óh lelkem.

Hit Hangjai.

1. Légy vi-dám, óh lel-kem, és ne csüg-gedj el; Túl a ha-lál-
2. Ma-gad vagy, azt vé-led, fáj-dal-mas szív-vel? Nem hív Krisz-tus
3. Jer s töb-bé ne e-reszd Őt ki keb-led-ből, Ke-rüld mi szem-

33. Jézus legyen a jelszó.

Hit Hangjai.

1. Jé-zus le-gyen a jel-szó Min-dig az én é-le-tem-ben,
2. Jé-zus ne-ve s i-gé-je, Zeng-jen min-dig a szí-vünk-ben,
3. Míg e föl-dön búj-do-sunk, Jár-junk csak az Ő ne-vé-ben,

Ne-ve le-gyen a zász-ló, Mel-lyel út-ra in-dul min-den.
És mi-kor szent he-lyé-re, Be-me-gyünk, hogy áld-juk ot-tan.
Ha ve-zé-rünk Jé-zu-sunk, Jól fog ak-kor men-ni min-den.

Kar.

A-ki hí-ve ne-ki, Sös-vé-nyét sze-re-ti,

Az Is-tent di-csé-ri Maj-dan az ö-rök ha-zá-ban.

34. Légy vidám, óh lelkem.

Hit Hangjai.

1. Légy vi-dám, óh lel-kem, és ne csüg-gedj el; Túl a ha-lál-
2. Ma-gad vagy, azt vé-led, fáj-dal-mas szív-vel? Nem hív Krisz-tus
3. Jer s töb-bé ne e-reszd Őt ki keb-led-ből, Ke-rüld mi szem-

é - jen é - let fé - nye kel! Hagyd foly - ni kön - nye - id csen - des
té - ged a ma - gas - ba fel? Nem hal - lod kí - nod - ban sze - rel-
fényt veszt, élj sze - rel - mé - ből. Ne tá - vozz U - rad - tól, légy kö-

gör - gés - sel, Kö - vesd ben - ső vá - gyid hit - tel menny - be fel.
mes sza - vát? Az aj - tó nyit - va van, Meg - vál - tód ki - ált.
ze - lé - be, Míg an - gya - lok visz - nek A - tyád ö - lé - be.

35. Jőjj Jézushoz.

H. J. F.

1. Jőjj Jé - zus-hoz, jőjj Jé - zus - hoz, Csak jőjj Hoz - zá ha - mar,
2. Ő meg - hall-gat, Ő meg - hall - gat, Ő meg - hall - gat ha - mar,
3. Ő meg - bo-csájt, Ő meg - bo - csájt, Ő meg - bo - csájt ha - mar,
4. Jé - zus sze-ret, Jé - zus sze - ret, Jé - zus sze - ret té - ged,

Ha - mar jőjj Jé - zus - hoz, Jőjj Jé - zus - hoz ha - mar!
Té - ged Ő meg - hall - gat, Im meg - hall - gat ha - mar.
Ne - ked Ő meg - bo - csájt, Ő meg - bo - csájt ha - mar.
Té - ged Jé - zus sze - ret, Té - ged s en - ge - met.

é - jen é - let fé - nye kel! Hagyd foly - ni kön - nye - id csen - des
té - ged a ma - gas - ba fel? Nem hal - lod kí - nod - ban sze - rel-
fényt veszt, élj sze - rel - mé - ből. Ne tá - vozz U - rad - tól, légy kö-

gör - gés - sel, Kö - vesd ben - ső vá - gyid hit - tel menny - be fel.
mes sza - vát? Az aj - tó nyit - va van, Meg - vál - tód ki - ált.
ze - lé - be, Míg an - gya - lok visz - nek A - tyád ö - lé - be.

35. Jőjj Jézushoz.

H. J. F.

1. Jőjj Jé - zus-hoz, jőjj Jé - zus - hoz, Csak jőjj Hoz - zá ha - mar,
2. Ő meg - hall-gat, Ő meg - hall - gat, Ő meg - hall - gat ha - mar,
3. Ő meg - bo-csájt, Ő meg - bo - csájt, Ő meg - bo - csájt ha - mar,
4. Jé - zus sze-ret, Jé - zus sze - ret, Jé - zus sze - ret té - ged,

Ha - mar jőjj Jé - zus - hoz, Jőjj Jé - zus - hoz ha - mar!
Té - ged Ő meg - hall - gat, Im meg - hall - gat ha - mar.
Ne - ked Ő meg - bo - csájt, Ő meg - bo - csájt ha - mar.
Té - ged Jé - zus sze - ret, Té - ged s en - ge - met.

36. Lelkem áldjad az Urat.

1. Lel-kem áld-jad az U - rat, áld-jad Is - te - ned; Ne fe-ledd, hogy
2. Jó az Is - ten, vég - te - len ir - gal - mas, tü - rő; Ejh' ö - rök - re
3. Áld - já - tok ti se - re - gi, s mind, de mind-mi lett, Lel-kem egy-re

az Úr ad min-den jót né - ked! Hidd el, Is - ten . . . oly ke-gyes, oly
vég - re nem, nem ha - rag - szik Ő! Mint az ég a . . . föld fe-lett, oly
zengj neki, áld - jad Is - te - ned. A sok jó - ért, . . . a mit tő - le

é - des Ő, Min-den bű-nöst ke-res Ő, Hogy meg-ment-se, hogy meg-ment-se.
nagy ne-künk. El - tá - vo-lít - ja bű-nünk Mind-ö-rök - re, Mind - ö - rök-re.
el-vet-tél S a-mit ed-dig él-vez-tél: Őt di - csér - jed, Őt di-csér-jed.

37. A szeretet hatalmát áldom.

Maestoso. Bortnianszky Dem (1752—1825).

1. A sze - re-tet ha - tal - mát ál-dom, mely Jé-zus-ban tü - nik e - lém:
2. Óh men-nyi-re sze - ret - tél en-gem! Szi-vem-té-ged bir - ni ki-ván.
3. Óh, mi - nő kö - te - lék - ben él-tem, Mi-kor még él-tem nél - kü-led,

36. Lelkem áldjad az Urat.

1. Lel-kem áld-jad az U - rat, áld-jad Is - te - ned; Ne fe-ledd, hogy
2. Jó az Is - ten, vég - te - len ir - gal - mas, tü - rő; Ejh' ö - rök - re
3. Áld - já - tok ti se - re - gi, s mind, de mind-mi lett, Lel-kem egy-re

az Úr ad min-den jót né - ked! Hidd el, Is - ten . . . oly ke-gyes, oly
vég - re nem, nem ha - rag - szik Ő! Mint az ég a . . . föld fe-lett, oly
zengj neki, áld - jad Is - te - ned. A sok jó - ért, . . . a mit tő - le

é - des Ő, Min-den bű-nöst ke-res Ő, Hogy meg-ment-se, hogy meg-ment-se.
nagy ne-künk. El - tá - vo-lít - ja bű-nünk Mind-ö-rök - re, Mind - ö - rök-re.
el-vet-tél S a-mit ed-dig él-vez-tél: Őt di - csér - jed, Őt di-csér-jed.

37. A szeretet hatalmát áldom.

Maestoso. Bortnianszky Dem (1752—1825).

1. A sze - re-tet ha - tal - mát ál-dom, mely Jé-zus-ban tü - nik e - lém:
2. Óh men-nyi-re sze - ret - tél en-gem! Szi-vem-té-ged bir - ni ki-ván.
3. Óh, mi - nő kö - te - lék - ben él-tem, Mi-kor még él-tem nél - kü-led,

An-nak di-cső ne-vét ki-ál-tom, ki-től én por sze-ret-te-tém. Ma-
Te-hoz-zád haj-lik min-den ben-nem a sze-re-tet-től von-zat-ván, Hő
So-ká nem a-kart Té-ged lel-kem, De te-ke-res-tél en-ge-met; Ha

gam-mal én már nem gon-do-lok, A sze-re-tet ár-já-ba hul-lok.
sze-rel-mem, te meg-hitt lényem, Te birszen-gem és vagy re-mény-sé-gem.
tud-ná ezt a bü-nös lé-lek, Ak-kor mind-járt sze-ret-ne té-ge-det.

38. Jézusomat nem hagyom.

Bensőséggel.

Krüger J.

1. Jé-zu-so-mat nem ha-gyom, mert Ő ér-tem ad-ta ma-gát.
   Ez-ért ne-ki tar-to-zom zeng-ni dics-és há-la i-mát.
2. Jé-zust so-ha nem ha-gyom, ne-ki é-lek mind a sír-ig;
   Ne-ki ad-tam át ma-gam és min-de-nem a-mim van itt,
3. Jé-zu-so-mat nem ha-gyom, min-dig mel-let-te ma-ra-dok;
   Ő-riz, ve-zet ka-ro-mon hűs for-rás-hoz, hol i-ha-tok.

Ő é-le-tem s vi-lá-gom, Jé-zu-so-mat nem ha-gyom.
Szív-vel száj-jal azt val-lom, Jé-zu-so-mat nem ha-gyom.
Bol-dog a-ki szív-ből szól: „Nem vá-lok el Jé-zus-tól.“

An-nak di-cső ne-vét ki-ál-tom, ki-től én por sze-ret-te-tém. Ma-
Te-hoz-zád haj-lik min-den ben-nem a sze-re-tet-től von-zat-ván, Hő
So-ká nem a-kart Té-ged lel-kem, De te-ke-res-tél en-ge-met; Ha

gam-mal én már nem gon-do-lok, A sze-re-tet ár-já-ba hul-lok.
sze-rel-mem, te meg-hitt lényem, Te birszen-gem és vagy re-mény-sé-gem.
tud-ná ezt a bü-nös lé-lek, Ak-kor mind-járt sze-ret-ne té-ge-det.

38. Jézusomat nem hagyom.

Bensőséggel.

Krüger J.

1. Jé-zu-so-mat nem ha-gyom, mert Ő ér-tem ad-ta ma-gát.
   Ez-ért ne-ki tar-to-zom zeng-ni dics-és há-la i-mát.
2. Jé-zust so-ha nem ha-gyom, ne-ki é-lek mind a sír-ig;
   Ne-ki ad-tam át ma-gam és min-de-nem a-mim van itt,
3. Jé-zu-so-mat nem ha-gyom, min-dig mel-let-te ma-ra-dok;
   Ő-riz, ve-zet ka-ro-mon hűs for-rás-hoz, hol i-ha-tok.

Ő é-le-tem s vi-lá-gom, Jé-zu-so-mat nem ha-gyom.
Szív-vel száj-jal azt val-lom, Jé-zu-so-mat nem ha-gyom.
Bol-dog a-ki szív-ből szól: „Nem vá-lok el Jé-zus-tól.“

39. Óh mi kedves név ez: Jézus!

Frohe Botschaft-ből.

1. Óh, mi ked - ves név ez: Jé - zus! Óh mint gyó-gyít min-den kint,
2. Vo - nul-junk Jé - zus ne - vé - ben, Fegy - ve-rünk - ő, ment és véd,
3. Mily hű - sé - ges név ez: Jé - zus! Bol - do - gít és üd - vöt ád,
4. Zeng-je - tek Jé - zus ne - vé - ben, Di - csér-ve mily nagy-és szent,

É - des nyug - tot, ö - röm s bé - két, a hi - vő szi - vek - be hint.
Ál - ta - la le - fog-juk győz - ni El - len - sé - günk se - re - gét.
Az ő bűn - től vál-tott né - pe zeng fe - lé - je ho - zsan - nát.
Mig az üdv - se - reg-hez é - rünk, Mely meg-ko - ro - náz - va zeng.

Óh mi - lyen szé-pen cseng, Ha egy sziv Jé - zus - ról zeng,

Óh milyen szé-pen cseng,

Óh mi - lyen szé - pen cseng, Ha egy sziv Jé - zus ról zeng.

Óh milyen, mi - lyen szé-pen cseng,

40. Üdvözítőm szeretlek hőn.

Gustáv-svéd herceg (1827—1852).

1. Üd-vö-zí-tőm sze-ret-lek hőn szí-vem-ből, A-mint Te is kez-det-től en - ge-met;
2. Üd-vö-zí-tőm a-lá-za-tos ö-röm-mel, Le-bo-ru-lok e-lőt-ted é - gi lény.
3. Üd-vö-zí-tőm ve-zes-sél ott-ho-nod-ba, Hi-szen ö-röm e-gye-dül ná - lad van;

S bár lát-tad: mél-tat-lan vagyok Te-hoz-zád, Áldoztad ér-tem drá-ga él - te-det
Új hon fe - lé ve-zesd szí-vem vá-gya-it, Óh jó Atyám, tő-led ezt ké - rem én.
Ott en-gedj él-nem szen-ve-dé-sek nél-kül, Je-len-lé-ted-ben nin-csen hon - ta-lan.

Óh üd - vöm, paj-zsom én-ne-kem, Vi - ga - szom, é - gi ré-sze-sem.
Szom-ja - zom, mint a szá-raz föld, Lé-nyem u - tá - nad vágy-va tölt
E - rő - sítsd bá - tor - sá-go - mat, Ő - rízd za - rán - dok-lá - so - mat;

Bár hűn kö - szönt-het-né - lek, Mél - tón sze - ret - het-né - lek.
É - gi s üdv-kely-het ü - rít - ve Lel - kem s szí-vem ü - dít - ve.
Míg el - jö - ven-desz vég - re, Jám - bo - rid-nak üd-vé - re.

41. Üdvteli érzet Jézus enyém.

Andante. **Evangéliumi Karénekek.** **Knapp József.**

1. Üdv-te-li ér-zet Jé-zus e-nyém! E-zen fe-let-te ör-ven-dek
2. Ö-röm-mel tel-jes o-da-a-dás, Üd-vö-zí-tőm-be be-ol-va-
3. Üdv-te-li bé-ke, szent nyu-ga-lom; Jé-zus ö-lé-ben meg-nyug-ha-
4. Ő bé-kes-sé-gem s bol-dog-sá-gom, Ő lett az én leg-hűbb ba-rá-

én. A di-cső menny-nek ö-rö-kö-se, S az üd-vös-ség-nek egy ré-sze-se!
dás. Is-te-ni bé-ke lak-ja szí-vem, Az Ő tör-vé-nye én ö-rö-mem!
tom. Ezt tud-ni oly jó, ezt tu-dom én, Jé-zus-é le-tem s Jézus e-nyém!
tom! Ki i-ránt há-lá-mat le-ro-vom, Mi-dőn szi-ve-met ne-ki a-dom.

Kar.

Ö-rök-re zen-gem ez é-ne-ket: Jé-zus-ban bi-rom az üd-vö-met!

Ör-vend-ve zen-gem: Jé-zus e-nyém! Jé-zust di-csé-rem ö-rök-re én!

42. Óh Jézus kedvesb vagy nekem.

Moderato. Evangéliumi Karénekek. Hudson R. E.

1. Óh Jé - zus ked-vesb vagy ne-kem, Mint min - den föl - di élv, Mi-
2. Sze - ret - tem én ba - rá - ti - mat, De úgy so - ha, so - ha, Mint
3. Szí - vem - ben élsz te csen - de - sen S ve - led jött az ö - röm. Ha
4. Óh Jé - zus, Ná - lad len - ni jó, S már szebb nem is le - het. Hát

Kar.

ó - ta te ba - rá - tom vagy, Szí - vem - be bé - ke tért.
most sze - ret - lek té - ge - det, Jé - zus, Is - ten Fi - a.
nem is - mer - lek meg, U - ram, Nincs ez a gyö - nyö - röm.
még mily nagy gyö-nyör lesz ott: A menny-ben Te ve - led. } Fe-

lét sem mond-ták meg ne-kem, Mily kegy ért en - ge - met, Hogy
nem ne-kem,

rit.

vé - red drá - ga Jé - zu - som Le-mos - sa bű - nö-met!
Jé - zu - som bű - nö - met.

43. Isten kegyében nem tudom.

Evangéliumi Karénekek.

1. Is - ten ke - gyé - ben nem tu - dom Ré - szes ho - gyan le - vék? Meg-
2. Én nem tu - dom, mi - ként a - dott, Is - ten né - kem hi - tet, S i-
3. Én nem tu - dom Szent - lel - ke, hogy Ad oly meg - győ - ző - dést? Jé-
4. Én nem tu - dom, mily sok ö - röm Vagy men-nyi fáj - da - lom Lesz
5. Én nem tu - dom, mi - kor jön el Az Úr, mi - lyen ha - mar, Ha-

Kar.

vált-va óh mért let - tem én, Ki oly bű - nös va - lék.
gé - je lel - kem kín - ja - it Mi - ként szün-tet - te meg?
zust di - csé - ri ben-nem és Nyújt meg - e - lé - ge - dést.
még osz - tály ré - szem ne-kem E föl - di ú - ta - mon?
lál - lal hív - e majd ha - za, Vagy an - gyal aj - ki - val?

De azt tu-dom, ki - ben hi-szek jól! És nem sza - kaszt el Tő - le sem - mi sem, Meg-

ad - ja ö - rök ré - sze - met, Mi - kor el fog jön - ní Ő.

44. Én értem szenvedett a Bárány.

Andante. Lowell Mason.

1. Én ér - tem szen - ve - dett a Bá-rány, ér - tem szen-ve-dett a Bá-
2. Az én bű - ne - im - ért tör - tént ez, a bű - ne-im-ért tör-tént

rány, És meg - halt ke - reszt - fán! És ál - do - zat - ja
ez, Hogy meg - halt é - ret - tem. Hol ta - lá - lunk ily

ál - tal én, És ál - do - zat - ja ál - tal én, Ke-
sze - rel - met, Hol lá - tunk még ily sze - rel - met, A

gyel - mét meg - nye - rém, Ke - gyel - mét meg - nye - rém.
bű - nö - sök i - ránt, A bű - nö - sök i - ránt!

45. Ragyogj, te fényes csillag.

Könnyen. Evangéliumi Karénekek. Sankey Ira D.

1. Ra - gyogj, te fé - nyes csil - lag, A ke - gye - lem ra - gyog
2. Ra - gyogj, te fé - nyes csil - lag, Ö - röm su - gá - ro - zik
3. Ra - gyogj, te fé - nyes csil - lag, Ki á - rasz - tasz re - ményt,
4. Ra - gyogj, te fé - nyes csil - lag, Ró - lad gyö - nyör ö - möl.

Ve - led, s A - tyánk sze - rel - mét Ne - künk tud - tul a - dod.
Ve - led a mi szi - vünk - be, S min - den bú tá - vo - zik.
S a menny-be vi - vő út - ra De - rí - tesz é - gi fényt.
Mint él - tünk ö - rök nap - ját, Szí - vünk úgy üd - vö - zöl.

Ra - gyogj, Te drá - ga hű csil - la - gunk.

Kar.

Ra - gyogj, ra-gyogj, ra-gyogj, ra-gyogj, Te drá - ga hű csil - la-gunk.

Ragyogj,

Ra - gyogj, Te drá - ga hű csil - la - gunk.

Ra - gyogj, ra - gyogj, ra-gyogj, ra-gyogj, Te drá - ga hű csil - la-gunk.

Ragyogj,

e) A Szentlélek.

46. Jőjj óh Szentlélek.

Garve K. B. († 1841). Widdemer E. S.

1. Jőjj, óh Szent-lé-lek szállj re-ánk, Te leg-szebb é-gi a-do-mányt
2. Óh jőjj, sze-gé-nyek Aty-ja Te, Fá-radt-nak nyug-tot hoz va le,
3. Tisz-tá-ta-lant meg-tisz-tí-tasz, Bo-ly-gót út-ba iga-zí-tasz,

Hol a szí-vet meg-tisz-tí-tod, É-gi vi-lá-got hin-tesz ott.
A sziv se-bé-re bal-zsa-mot, Min-den kin el-len nyug-ta-tót.
Por-bau fet-ren gőt fel-e-melsz, Her-vadt-ba é-le-tet le-helsz.

47. Lelke a hitnek s erőnek.

Spitta (1801—1859). Belden F. E.

1. Lel-ke a hit-nek s e-rő-nek, en-ge-del mes-ség lel-ke, Al-ko-tó-ja min-den mű-nek,
D. S. — Pró-fé-ták s a-pos-to-lok-nak
2. Áb-ra-hám e-rős bi-zal-mát és re-mé-nyét add ne-künk, hogy-az a-ka-dályo-kon át
De fő-kin csünk min-den perc-ben
3. Ily-és szent szi go-rát ad-jad, ha i-dőnk bál-vá nyí-nak ol-tá-ro-kat s temp-lo-mo-kat
Ha-nem Té-ged bát-ran vall-junk

Vége. *D. S.*

É-gí gyü-mölcs ter-mő-je! Ki egy-kor szent fér-fi-ak-nak ha-tal-mat s e-rőt a-dál
Hű bi-zony-sá-ga-va lál!
Győ-ze-lem-mel me-hes-sünk; Hogy ne csu-pán a kegyírígyben higyjünk bizton s ö-röm-mel,
Is-ten-nek a-jánl-juk fel.
A té-vely-gők al-kot-nak; Hogy térdet so-ha-sem hajt-sunk e-lőt-tük még szín-ből sem,
min-den na-pon szün-te-len.

e) A Szentlélek.

46. Jőjj óh Szentlélek.

Garve K. B. († 1841). Widdemer E. S.

1. Jőjj, óh Szent-lé-lek szállj re-ánk, Te leg-szebb é-gi a-do-mányt
2. Óh jőjj, sze-gé-nyek Aty-ja Te, Fá-radt-nak nyug-tot hoz va le,
3. Tisz-tá-ta-lant meg-tisz-tí-tasz, Bo-ly-gót út-ba iga-zí-tasz,

Hol a szí-vet meg-tisz-tí-tod, É-gi vi-lá-got hin-tesz ott.
A sziv se-bé-re bal-zsa-mot, Min-den kin el-len nyug-ta-tót.
Por-bau fet-ren gőt fel-e-melsz, Her-vadt-ba é-le-tet le-helsz.

47. Lelke a hitnek s erőnek.

Spitta (1801—1859). Belden F. E.

1. Lel-ke a hit-nek s e-rő-nek, en-ge-del mes-ség lel-ke, Al-ko-tó-ja min-den mű-nek,
D. S. — Pró-fé-ták s a-pos-to-lok-nak
2. Áb-ra-hám e-rős bi-zal-mát és re-mé-nyét add ne-künk, hogy-az a-ka-dályo-kon át
De fő-kin csünk min-den perc-ben
3. Ily-és szent szi go-rát ad-jad, ha i-dőnk bál-vá nyí-nak ol-tá-ro-kat s temp-lo-mo-kat
Ha-nem Té-ged bát-ran vall-junk

Vége. *D. S.*

É-gí gyü-mölcs ter-mő-je! Ki egy-kor szent fér-fi-ak-nak ha-tal-mat s e-rőt a-dál
Hű bi-zony-sá-ga-va lál!
Győ-ze-lem-mel me-hes-sünk; Hogy ne csu-pán a kegyírígyben higyjünk bizton s ö-röm-mel,
Is-ten-nek a-jánl-juk fel.
A té-vely-gők al-kot-nak; Hogy térdet so-ha-sem hajt-sunk e-lőt-tük még szín-ből sem,
min-den na-pon szün-te-len.

48. Áldott Szentlélek vezérünk.

Sankey I. D. Evangéliumi Karénekek.

1. Ál - dott Szent-lé - lek, ve - zé-rünk! Óh hall-gass meg ké - rünk! A-
2. Ta - nits kö-nyö-rög - ni min-ket. E - rő sítsd szi-vün - ket; Hogy

kit Jé - zus meg - i - gé - re, Jö - vel szállj né-ped - re! Te vagy böl-cse-ség-
mél-tó kép-pen tisz-tel-jünk Te ál - dott ve - zé-rünk. Légy biz-ta-tónk in-

a - dó - ja; Vi - lá - go - si - tó - ja, En - gedj hát böl-csek-ké len-nünk, Oh
sé-günk-ben Se - gí - tőnk ve-szély-ben, Légy fáj - dal munk-eny hí - tő-je s né-

Óh hall-gass meg ké-rünk. Te ál - dott

ger-jessz fényt ben-nünk.
ped se - gí - tő - je.

Óh hall-gass meg ké - rünk. Te ál - dott

ve - zé-rünk! Óh ger-jessz fényt mi-ben-nünk. Te ál-dott ve - zé - rünk.

49. Küld el Atyánk Lelkedet.

Belden F. E.

1. Küld el A - tyánk Lel-ke-det, Lá-gyítsd meg a szí-ve-ket,
2. Vi - lá - go - sítsd el-mén-ket, Hogy ért - hes - sük I - gé-det,
3. Bá - to - rítsd a csüg-ge-dőt, Adj szí - vé - be uj e-rőt,

Óh töltsd be ke - gyel-med-del, Hogy a hit éb-red-jen fel.
És lel-künk üd - vös-sé-ge, Le-gyen szent í-géd fé-nye.
Óh ő - rizd el - bu-kás-tól És meg - tán-to-ro-dás-tól.

Kar.

Min-den jó - nak kút-fe-je, Meg té - rők - nek e-

min-den jónak meg-té-rők-nek

re-je, Ad-jad hogy is-mer-hes-sünk És min-dig di-csér-hes-sünk.

adjad hogy is-mer-hes-sünk

ve - zé-rünk! Óh ger-jessz fényt mi-ben-nünk. Te ál-dott ve - zé - rünk.

49. Küld el Atyánk Lelkedet.

Belden F. E.

1. Küld el A - tyánk Lel-ke-det, Lá-gyítsd meg a szí-ve-ket,
2. Vi - lá - go - sítsd el-mén-ket, Hogy ért - hes - sük I - gé-det,
3. Bá - to - rítsd a csüg-ge-dőt, Adj szí - vé - be uj e-rőt,

Óh töltsd be ke - gyel-med-del, Hogy a hit éb-red-jen fel.
És lel-künk üd - vös-sé-ge, Le-gyen szent í-géd fé-nye.
Óh ő - rizd el - bu-kás-tól És meg - tán-to-ro-dás-tól.

Kar.

Min-den jó - nak kút-fe-je, Meg té - rők - nek e-

min-den jónak meg-té-rők-nek

re-je, Ad-jad hogy is-mer-hes-sünk És min-dig di-csér-hes-sünk.

adjad hogy is-mer-hes-sünk

50. Egeknek királya.

Knack, G-után. B. G. Carey H.

1. E-gek-nek ki-rá-lya, Az é-let-for-rá-sa, Nagy ve-zé-rünk! Hall-gasd meg
2. Bű-nös ki-sér-tés-től, Sá-tán-nak cse-lé-től Ment-ve le-szünk, Ha é-gi

I-mán-kat, Fe-dezd el hi-bán-kat, For-dítsd ránk or-cá-dat Üd-vös-sé-günk!
ve-ze-tőnk, U-runk s Üd-vö-zí-tőnk, Jó-sá-gos meg-men-tőnk Te-rád né-zünk!

51. Óh jőjj te égi harmat.

Spitta C. J. F. (1801—1859). Webb G. W. (1803—1887).

1. Óh jőjj te é-gi har-mat, és hasd át lel-ke-met, óh jőjj, szen-teld és áld-jad
D. S. — Óh ön-tözd meg a keb-let,
2. Né-má-nak adsz be-szé-det, gyen-gé-nek adsz e-rőt, Lan-kadt nak é-lénk-sé-get,
D. S. — Be-teg-nek adsz ép-sé-get,

Vége. *D. S.*

1. jám-bor hí-ve-i-det! Le-gyen bő-sé-ges ned-ved, mert fá-rad-tak va-gyunk,
Úgy vi-rul ta-va-szunk.
2. bús lé-lek-nek de-rűt, Bo-lond-nak böl-cse-sé-get, vak-nak sze-met ad-hatsz,
min-dent meg-ú-jí-tasz.

50. Egeknek királya.

Knack, G-után. B. G. Carey H.

1. E-gek-nek ki-rá-lya, Az é-let-for-rá-sa, Nagy ve-zé-rünk! Hall-gasd meg
2. Bű-nös ki-sér-tés-től, Sá-tán-nak cse-lé-től Ment-ve le-szünk, Ha é-gi

I-mán-kat, Fe-dezd el hi-bán-kat, For-dítsd ránk or-cá-dat Üd-vös-sé-günk!
ve-ze-tőnk, U-runk s Üd-vö-zí-tőnk, Jó-sá-gos meg-men-tőnk Te-rád né-zünk!

51. Óh jőjj te égi harmat.

Spitta C. J. F. (1801—1859). Webb G. W. (1803—1887).

1. Óh jőjj te é-gi har-mat, és hasd át lel-ke-met, óh jőjj, szen-teld és áld-jad
D. S. — Óh ön-tözd meg a keb-let,
2. Né-má-nak adsz be-szé-det, gyen-gé-nek adsz e-rőt, Lan-kadt nak é-lénk-sé-get,
D. S. — Be-teg-nek adsz ép-sé-get,

Vége. *D. S.*

1. jám-bor hí-ve-i-det! Le-gyen bő-sé-ges ned-ved, mert fá-rad-tak va-gyunk,
Úgy vi-rul ta-va-szunk.
2. bús lé-lek-nek de-rűt, Bo-lond-nak böl-cse-sé-get, vak-nak sze-met ad-hatsz,
min-dent meg-ú-jí-tasz.

f) Isten igéje.

52. Mely házban nincs még biblia.

Agitato. Evangéliumi Karénekek.

1. Mely ház-ban nincs még bib - li - a, Ott nem la - kik az ég U - ra.
2. Min - den reg - gel ve - gyük e - lé, Lás suk az - u - tat ég fe - lé,
3. Ol - vasd, az Ur - nak köny - vé-ben Ott szól hoz-zád a nagy Is - ten,

U - ral - ko - dik ott sö - tét-ség, Ho-gyan le - het ott bé - kes - ség?
Tel - jen hát szi-vünk be - lő - le, E - rő-söd-jék lel - künk tő - le.
Kö-vesd az i - gét hű - ség - gel, S ö - rök ha - zá - dat é - red el.

Kar.

Sze - rez - zük meg a bib - li - át, A nagy Is - ten - nek szent sza-vát;

Ad-junk ér - te min - den kin-cset; Ez hoz ne-künk ö - rök él - tet.

53. Hogy van a régi ige?

„Frohe Botschaft"-ból. Wagner F.

1. Hogy van a ré - gi i - ge a menny tit ka - i - ról?
2. Hogy van? Óh, mondd csak hal-kan, hogy jól meg - ért - hes - sem,
3. Szóld nyá - ja - san az i - gét s buz - gón, óh ne fe - ledd,
4. Mondd u - gyan ezt az i - gét, ha fél - ni van o - kod,

Jé - zus sze - re - te - té - ről az i - rás hogy s mit szól?
Sok bű - nöm re vált - sá - gúl, í - rul mit ád Is - ten?
Hogy én va - gyok a bü - nös, ki - ért Ő szen - ve - dett.
Hogy a hi - ú fény né - kem sok - ba ke - rül - ni fog.

Add e - lő egy - sze - rü - en, csak mint kis gyer-mek' - nek,
Hogy van? Oh mond-jad gyak - ran, ha - már fe - lejt az ész,
Óh, ezt be - széld ne - kem csak, ha bár - mi bánt, ag - gaszt,
S ha majd lel - kem - re fényt az új lét haj - na - la vet,

Mert gyen - ge, fá - radt lel - kem, bű - nös va - gyok s be - teg.
Mint har - mat hull haj - nal - ban s már dél - re el - e - nyész.
S a - karsz szi-vem - nek ad - ni va - ló - di jó vi - gaszt.
Mond - jad: „Tö - ké - le - tes - sé Krisz - tus tesz té - ge det.

Kar.

Be - széld a ré - gi i - gét, be - széld a ré - gi i - gét,

Be - széld a ré - gi i - gét, Jé - zust, sze-re - te - tét.

54. Kutasd az Irást?

Ogden W. A.

1. Ku - tasd az I - rást, a szent bib - li - át! Ke - resd meg
2. Ku - tasd az I - rást, a szent bib - li - át! Az üdv ös-
3. Ku - tasd az I - rást, a szent bib - li - át! Az Ur ez

Jé - zust min-den - nap! Küzdj az i - gaz hit ön - tu - da - tért
vé - nyét jól fi - gyeld! Míg el - ér - jük az a - rany vá - rost,
ál - tal ad e - rőt; Ve - zess vis - sza Üd - vö - zí - tőnk - höz

Kar.

Fi-gyeld, lel - ked mi-lyen szót kap. Ku-tasd az I - rást az, Úr-pa-
Ég sza-vát hí - vőn es - de - keld!
Sze-re - tet - tel sok té - vely - gőt! Ku-tasd az Irást

Kar.

Be - széld a ré - gi i - gét, be - széld a ré - gi i - gét,

Be - széld a ré - gi i - gét, Jé - zust, sze-re - te - tét.

54. Kutasd az Irást?

Ogden W. A.

1. Ku - tasd az I - rást, a szent bib - li - át! Ke - resd meg
2. Ku - tasd az I - rást, a szent bib - li - át! Az üdv ös-
3. Ku - tasd az I - rást, a szent bib - li - át! Az Ur ez

Jé - zust min-den - nap! Küzdj az i - gaz hit ön - tu - da - tért
vé - nyét jól fi - gyeld! Míg el - ér - jük az a - rany vá - rost,
ál - tal ad e - rőt; Ve - zess vis - sza Üd - vö - zí - tőnk - höz

Kar.

Fi-gyeld, lel - ked mi-lyen szót kap. Ku-tasd az I - rást az, Úr-pa-
Ég sza-vát hí - vőn es - de - keld!
Sze-re - tet - tel sok té - vely - gőt! Ku-tasd az Irást

ran - csa, Kérd meg ma - gad - ért s é - ret - tem, Zör - gess a

kérd meg ma-gad

kegy nyilt aj - ta - já - ra, Is - ten meg - bo - csát ke-gye - sen.

zör-gess a kegy Is-ten meg bo

55. Óh égből származó.

Lassan. Nägeli H. G.

1. Óh ég - ből szár - ma - zó, A - lig meg - is - mert szó,
2. Óh é - let üd - ve Te! I - géd ve - zes - sen be,
3. A kegy szel - le - me tesz Jé - zus hű keb - lé - hez;
4. Se - gíts, hogy út - fe - len I - rány - tűm ez le - gyen,

Csak té - ged vá - lasz - tot - ta - lak, I - gaz Út - mu - ta - tó
Míg sok gyü - möl - csöt hoz - ha - tok, Hoz - zád a men - nyek - be.
S meg-nyit - ja men - nyek aj - ta - ját, Az é - gi kin - csek - hez.
És esd - jek sza - vad tük - ré - nél Mind tel - jes él - te - men.

ran - csa, Kérd meg ma - gad - ért s é - ret - tem, Zör - gess a

kérd meg ma-gad

kegy nyilt aj - ta - já - ra, Is - ten meg - bo - csát ke-gye - sen.

zör-gess a kegy Is-ten meg bo

55. Óh égből származó.

Lassan. Nägeli H. G.

1. Óh ég - ből szár - ma - zó, A - lig meg - is - mert szó,
2. Óh é - let üd - ve Te! I - géd ve - zes - sen be,
3. A kegy szel - le - me tesz Jé - zus hű keb - lé - hez;
4. Se - gíts, hogy út - fe - len I - rány - tűm ez le - gyen,

Csak té - ged vá - lasz - tot - ta - lak, I - gaz Út - mu - ta - tó
Míg sok gyü - möl - csöt hoz - ha - tok, Hoz - zád a men - nyek - be.
S meg-nyit - ja men - nyek aj - ta - ját, Az é - gi kin - csek - hez.
És esd - jek sza - vad tük - ré - nél Mind tel - jes él - te - men.

56. Nem hagyjuk el a bibliát.

Kissé élénken. Hozsanna. Haydn.

1. Nem hagy-juk el a bib-li-át, Is-ten szent i-gé-jét; ez tá-ma-sza az ag-gok-nak és if-jú-nak ve-zér; ez nap, mely fé-nyes su-ga-rát ú-tunk-ra hin-ti el, eb-ből hall-juk Jé-zus sza-vát, ez Is-ten-hez e-mel.
2. Nem hagy-juk el a bib-li-át, ha baj, s ha ö-röm-ér, e kin-cset nem ve-szi tő-lünk sen-ki bár-mit i-gér. A- kár-mit tesz is a vi-lág, ha ül-döz, ha csá-bít, el- tű-rünk min-den szen-ve-dést, Is-ten meg-sza-ba-dít.
3. Nem hagy-juk el a bib-li-át, ter-jesz-szük minden-hol; mig Jé-zus él-te-tő sza-vát hall-ják kö-zel s tá-vol, mig ke-gyel mé-nek ha-tal-mát ér-zi a nagy vi-lág. Meg- fo-gad-juk, el nem hagy-juk so-ha a bib-li-át.

57. Adjátok a szent bibliát kezembe.

Lorenz E. S.

1. Ad - já - tok a szent bib - li - át ke - zem - be, ez ad vi - gaszt a
2. Ad - já - tok a szent bib - li - át ke - zem - be, a fá - radt ván - dort
3. Ad - já - tok a szent bib - li - át ke - zem - be, ab - ban ta - lá - lom
4. Ad - já - tok a szent bib - li - át ke - zem - be, hadd sziv - jam an - nak

gond-és baj kö - zött; Nincs vész, mely é - gi szent fé - nyét el - fed - je,
cz eny - hí - ti meg; Va - ló - di ir az bár mi-lyen se - bek - re;
Jé - zus é - le - tét; Ki é - ret - tem a - dá ma - gát ke - reszt - re
Bal zsam dús sza - vát, Óh, hadd fa - kasz-szon ez ö - röm-köny-nyek-re

D. S. — S az Úr i - ránt ra-gad szent tisz - te - let - re

Kar.

Vége.

Mi - ó - ta Jé - zus ér - tünk föld - re jött.
Ez szün - tet kint és gyó - gyít be - te - get.
S a - ki le - győz - te lel - kem el - le - nét.
S há - lá - ra az én Is - te - nem i - ránt.

A bib - li - á - nak

I - gé - ret, tör - vény és a sze - re - tet.

D. S.

hadd ra-gyog - jon fé - nye A szük ka - pún át min-ket ez ve - zet

58. Jőjjetek minden népek.

Lorenz E. S.

1. Jőj - je - tek min-den né - pek, Az i - gét hall-já-tok meg! Ez ad néktek é - le-
2. Im ez i - gaz tu - do-mány, Nem em-be - ri ta-lál-mány! A dő - rét bölc-csé te-
3. A szó, mit a - dott Is - ten, Vi - lá - gít sö-tét he - lyen! Min-den ú-tunk-ra fényt
4. Le-gyen az é - let köny-ve, Él-tünk zsi-nór-mér-té - ke! Lel-künk re-mény-csil-la-

Kar.

tet, És ö - rök üd - vös - sé - get!
szi, S lel - künk bűn - től meg - men - ti!
vet, És cé - lunk-hoz el - ve - zet!
ga, S üd - vös - sé - günk zá - lo - ga!

Is - ten szent sza - va, Menny a-

szent sza-va

ján - dé - ka! Légy ö - rök - ké az én ve - zé - rem, Vi - ga-

a - ján - dek ve - zé - rem

szom és ö - rö-möm! Az üd - vös - ség - nek út - ján! Az üd - vös - ség-nek út - ján!

59. Óh egyedül boldogító.

B. G. Woodbury I. B.

1. Óh, e - gye - dül bol - do - gí - tó, Szent tu - do - mány, ö - rök í - ge.
2. Hadd i - tél - jen hát e vi - lág, Más tu - do - mányt jobb - nak en - nél
3. Óh, e - gye - dül bol - do - gí - tó, Szent tu - do - mány, ö - rök í - ge,

Kép - zel - het - len ö - rö - met csak, E - gye - dül csak te szülsz sziv - be.
Szí - ve - seb - ben i - dő - zöm én, En - nek egy - sze - rű - sé - gé - nél.
Ve - zess o - da, hol a Jé - zust, Meg - lát - ha - tom szín - ről - szin - re.

60. Minden hivő tiszta tükre.

Cramer A. G-után. Mendelssohn-Bartholdy F.

1. Min - den hi - vő tisz - ta tük - re az Is - ten í - gé - je.
2. Ki hi - bá - ját nem res - te - li, nem ked - ves Is - ten - nek,
3. Óh en - ge - del - mes - ked - je - tek az Úr in - té - sé - nek,
4. A vi - lág s az, ki kö - ve - ti, az á - tok a - latt áll,

Meg - lát - hat - ja mind - e - gyi - künk, mi - kö - te - les - sé - ge.
S ki í - gé - jét nem ked - ve - li, bi - zony - nyal bán - ja meg.
Mert mit ér ha meg - ér - ti - tek, És még sem te - szi - tek?
Ki a Meg - vál - tót kö - ve - ti, az ke - gyel - met ta - lál.

59. Óh egyedül boldogító.

B. G. Woodbury I. B.

1. Óh, e - gye - dül bol - do - gí - tó, Szent tu - do - mány, ö - rök í - ge.
2. Hadd i - tél - jen hát e vi - lág, Más tu - do - mányt jobb - nak en - nél
3. Óh, e - gye - dül bol - do - gí - tó, Szent tu - do - mány, ö - rök í - ge,

Kép-zel-het - len ö - rö - met csak, E - gye - dül csak te szülsz sziv - be.
Szí - ve - seb - ben i - dő - zöm én, En - nek egy - sze - rű - sé - gé - nél.
Ve - zess o - da, hol a Jé - zust, Meg - lát - ha - tom szín - ről - szin - re.

60. Minden hivő tiszta tükre.

Cramer A. G-után. Mendelssohn-Bartholdy F.

1. Min - den hi - vő tisz - ta tük - re az Is - ten í - gé - je.
2. Ki hi - bá - ját nem res - te - li, nem ked - ves Is - ten - nek,
3. Óh en - ge - del - mes - ked - je - tek az Úr in - té - sé - nek,
4. A vi - lág s az, ki kö - ve - ti, az á - tok a - latt áll,

Meg - lát - hat - ja mind - e - gyi - künk, mi - kö - te - les - sé - ge.
S ki í - gé - jét nem ked - ve - li, bi - zony - nyal bán - ja meg.
Mert mit ér ha meg - ér - ti - tek, És még sem te - szi - tek?
Ki a Meg - vál - tót kö - ve - ti, az ke - gyel - met ta - lál.

61. Isten küldte drága szózat.

Lendülettel. Evangéliumi Karénekek. Bliss P. P.

1. Is - ten küld-te drá - ga szó-zat Zengj kes-keny ös - vé - nye-men: „Föld-ről
2. Ha nyo-mod-ban bűn, kí-sér-tet S nincs, a - ki fog - ja ke-zed, Csen-dül-
3. Tit-kos vá-gyak, é - vek sír-ja, Ha be - föd kö-nyör-te-len, Az í-
4. S ha bo - rúl az é - let ár-nya S vég-ső ó - rád meg - je - len, Hall-gass

ég - be u - ta - zó - kat „El - ve - zé - rel őr - sze - mem."
jön fel az í - gé - ret: „El - ve - zé - rel őr - sze - mem."
gé - ret meg van ir - va: „El - ve - zé - rel őr - sze - mem."
az Ő vi - ga - szá - ra: „El - ve - zé - rel őr - sze - mem."
} El - ve-

zé - rel, el - ve - zé - rel, El - ve - zé - rel őr - sze - mem. Föld - ről

ég - be u - ta - zó - kat Ve - zet az én őr - sze - mem.

g) A szombat.

62. Térj meg lelkem nyugalmadba.

Belden F. E.

1. Térj meg lel-kem nyu-gal-mad-ba, Mert ez az Ur-nak ál-dott nap-ja.
2. Áld-jad Őt, ki nyug-tot en-ged, A meg-fá-radt és tört lel-kek-nek,
3. Szent nyu-gal-ma hi-vő szív-nek, Zá-lo-ga már a men-nye-i-nek,

Egy uj ter-hes hét vé-ge, Fel-tünt egy uj szent nap fé-nye.
Kós-tol-tat e-zen ál-dott, Na-pon é-gi bol-dog-sá-got.
Mely vár Is-ten né-pé-re, Fáj-da-lom-nak gond-nak vé-ge.

Kar.

Add hogy e na-pot jól tölt-hes-sük, Szent tisz-tün-ket hűn kö-vet-hes-sük, Úgy tölt-sük

e drá-ga szent na-pot, Mint majd egy-ko-ron Te-ná-lad ott.

63. Ím ma az egész égbolt.

Psalter und Harfe.

1. Ím ma az e-gész ég-bolt mi-ként ne-vet, ra-gyog! Óh, mert az Úr sze-
2. Mily űn-ne-pé-lyes csend van ma völ-gyön és he-gyen, mert Is-ten sza-va
3. Mily cso-dás bé-ke á-rad a hi-mes rét fe-lett, Hogy meg-pi-hen, ki
4. És ha az Úr-nak nap-ja ily szép már e föl-dön, Mily szép lesz maj-dan

Kar.

rez-te ne-künk e szép na-pot.
szo-lal s foly-vást to-vább me-gyen.
fá-radt és meg-ter-hel-te-tett.
vég-re, mi-dőn az Úr el-jön!

Az Úr-nak nap-ján ne fe-ledd, mu-tasd be tisz-tán

szi-ve-det, szen teld meg, szen-teld meg buz-gón ez űn-ne-pet!

64. E szent nap reggele.

H. J. F. Mason Lowell.

1. E szent nap reg-ge-le Vonz ég fe-lé Hoz-zád, óh jó-a-tyánk küldj-ál-dást ránk!
2. És mi-dőn hű né-ped Di-csér té-ged, E ked-ves szent na-pon Áldj gaz-da-gon.
3. Á-raszd ránk üd-vö-det, Ta-nits min-ket, I-gaz ös-vé-nyed-re Szent i-géd-re.
4. Áldj ked-ves Meg-vál-tóm E szent na-pon Min-den hi-vő-lel-ket, a-ki sze-ret.

63. Ím ma az egész égbolt.

Psalter und Harfe.

1. Ím ma az e-gész ég-bolt mi-ként ne-vet, ra-gyog! Óh, mert az Úr sze-
2. Mily űn-ne-pé-lyes csend van ma völ-gyön és he-gyen, mert Is-ten sza-va
3. Mily cso-dás bé-ke á-rad a hi-mes rét fe-lett, Hogy meg-pi-hen, ki
4. És ha az Úr-nak nap-ja ily szép már e föl-dön, Mily szép lesz maj-dan

Kar.

rez-te ne-künk e szép na-pot.
szo-lal s foly-vást to-vább me-gyen.
fá-radt és meg-ter-hel-te-tett.
vég-re, mi-dőn az Úr el-jön!

Az Úr-nak nap-ján ne fe-ledd, mu-tasd be tisz-tán

szi-ve-det, szen teld meg, szen-teld meg buz-gón ez űn-ne-pet!

64. E szent nap reggele.

H. J. F. Mason Lowell.

1. E szent nap reg-ge-le Vonz ég fe-lé Hoz-zád, óh jó-a-tyánk küldj-ál-dást ránk!
2. És mi-dőn hű né-ped Di-csér té-ged, E ked-ves szent na-pon Áldj gaz-da-gon.
3. Á-raszd ránk üd-vö-det, Ta-nits min-ket, I-gaz ös-vé-nyed-re Szent i-géd-re.
4. Áldj ked-ves Meg-vál-tóm E szent na-pon Min-den hi-vő-lel-ket, a-ki sze-ret.

65. Magasztaljuk az Urat.

Angolból. B. G. Mason Lowell.

1. Ma - gasz-tal - juk az U - rat Uj zsol - tár - ral s é - nek - kel; Ő ad ne-künk nyu-gal-
2. Mind, kik itt egy-be-gyül-tünk, Ne-ve-det ma-gasz tal-juk; Tör - vé-nyi - det sze - ret-
3. Jőjj s la-koz-zál szí-vünk ben, Szen-tel-jed meg ér-zel-mét, Hadd é - rez - zük már-ítt

mat S ál - dá - sá-val hal-moz el! Ad-junk há - lát hát ne - ki, A - ki
jük, Szent i - gé-det hall-gat - juk! Esd-ve ké rünk jó a - tyánk, Te-kints
lenn A menny - nek e - lő - í - zét! S ha egy - kor el - vé - gez - tük, Kí-nos

né-pét sze - re - ti, El hal-moz-za ál-dás - sal: Üd - vé - vel s nyu - gal - má - val.
tet szés-sel le ránk! Áldd meg gyü-üle-ke-ze-tünk S szent-lel-ke-det add ne-künk!
föl - di küz-del-münk, Fo-gadj be or - szá-god - ba, Szent bé-kéd s nyu-gal-mad-ba!

66. A szombat Urunk ajándéka.

Németből-Wittich.

1. A szom-bat Ú-runk a-ján-dé - ka, Uj - ra gyö-nyör-rel je-lent meg; Nagy
2. A szí-vem uj-jong - va ör-vend ma, Mert te-rem-tőm kö - zelg hoz-zám, Hogy
3. Üd - vö - zí-tőnk egy-kor kez-det-ben, Egy szom-ba-ton nyug-vó - ra tért. Az-

65. Magasztaljuk az Urat.

Angolból. B. G. Mason Lowell.

1. Ma - gasz-tal - juk az U - rat Uj zsol - tár - ral s é - nek - kel; Ő ad ne-künk nyu-gal-
2. Mind, kik itt egy-be-gyül-tünk, Ne-ve-det ma-gasz tal-juk; Tör - vé-nyi - det sze - ret-
3. Jőjj s la-koz-zál szí-vünk ben, Szen-tel-jed meg ér-zel-mét, Hadd é - rez - zük már-ítt

mat S ál - dá - sá-val hal-moz el! Ad-junk há - lát hát ne - ki, A - ki
jük, Szent i - gé-det hall-gat - juk! Esd-ve ké rünk jó a - tyánk, Te-kints
lenn A menny - nek e - lő - í - zét! S ha egy - kor el - vé - gez - tük, Kí-nos

né-pét sze - re - ti, El hal-moz-za ál-dás - sal: Üd - vé - vel s nyu - gal - má - val.
tet szés-sel le ránk! Áldd meg gyü-üle-ke-ze-tünk S szent-lel-ke-det add ne-künk!
föl - di küz-del-münk, Fo-gadj be or - szá-god - ba, Szent bé-kéd s nyu-gal-mad-ba!

66. A szombat Urunk ajándéka.

Németből-Wittich.

1. A szom-bat Ú-runk a-ján-dé - ka, Uj - ra gyö-nyör-rel je-lent meg; Nagy
2. A szí-vem uj-jong - va ör-vend ma, Mert te-rem-tőm kö - zelg hoz-zám, Hogy
3. Üd - vö - zí-tőnk egy-kor kez-det-ben, Egy szom-ba-ton nyug-vó - ra tért. Az-

pp

ö - rö-möt hoz al - ko - tá - sa Na - gyok-nak és ki - csi-nyek-nek. Sze-
sze-mem fel-nyít-va meg - lás-sam Mint á - rad kegy és üdv re - ám. Sze-
ó - ta lett nyug-nap a szom-bat Pe - csét-jé - ül szent mű - vé - ért. És

pp

f

líd lágy szel-lők fú - val-má - ban Vi-har s dör-gés-ben szól Is - ten. Óh
mem az ég csil-la-gát né - zi Sze-let és fel - hő-ket cso - dál. S ten-
ma uj - ra hív Üd - vö - zí - tőm Men-té - sem-re a di - cső - re. Hív

f

p

bár-csak meg-ér - te - ni tud-nók In - té - sét min-den szük-ség - ben!
ge-rek-nek nyüzs gé - sét lát - va Há - la - i - ma szí-vem-ből száll.
en-gem fá - rad-tat-, ter - hel - tet Jön - ni tel-jes pi - he-nő - re.

p

mf

p

f

A - kár föl, a-kár le visz él-tünk. Ő hív, sújt, áld szün-te - le - nül, U-
Fe - léd zeng az e - gész te-rem-tés. Nem ma-rad száj hall-ga - ta - gon, Di-
Zász-la - ja kö-ré gyűjt-ve né-pét. Jelt tesz ke - ze s hom-lo - ká - hoz, S szom-

mf

p

gyan - az, ki ve - ri a bű-nöst Sze - re - ti is vég - te - le - nül!
csér mű - ved, me-lyet be - vég - zél Di - csőn a he te - dik na - pon.
bat - ról szom - bat - ra ve - ze - ti Egy jobb or-ság szom-bat já - hoz!

67. Óh Urnak fénynek napja te!

Németből-Wittich.

1. Óh Úr-nak, fény-nek nap-ja, Te, Is - ten ar - cá - hoz ve-zess be.
2. Bé - ke s ö - röm szent nap-ja, Te, Él-tünk-nek leg-szebb ö - rö - me.
3. Ta - ná-csod bölcs, ha - tal-mad nagy, Ki szom bat al - ko - tó - ja vagy.
4. E - gész vi - lág nyug-nap-ja, Te, Egy-kor Is - ten-nek vé - dett - je.
5. Pa-ra - di - cso - mi hírt ho zol, Is - te - ni név - ben osz - to - zol.

Fá-radt lel-künk kö - szönt vi-gan, Óh szent na - po - don, nyug-tunk-ban.
Is - ten, i - mád-lak csen - de-sen, Óh vonj ma - gad - hoz tel - je - sen!
Ve-zesd cso-dás, bölcs u - ta-don, Se - re - ged kegy - ben e na - pon!
Ma uj - ból jel - zed né - ped-nek, Hogy hír - nö - ke hű - sé - ged - nek!
Te légy az in - tő osz - lo-pom, Ká - ná - ni nyug - vó - u - ta - mon!

68. Már egy hétnek ujra vége.

H. J. F. Átdolgozta H. J. F.

1. Már egy hét - nek uj - ra vé - ge, Buz - dulj szi - vem fel, vi - gadj!
2. Már egy hét - nek uj - ra vé - ge, Igy múl-nak el a na - pok,
3. Óh egy hét - nek uj - ra vé - ge, Jön a szent nap csen - desen,
4. Már egy hét - nek uj - ra vé - ge, U - tunk uj - ra rö - vi-debb;

E - mel - ked - jél fel az ég - re, Is - te - ned-nek há - lát adj!
Ró - lok U - ram ne-ked vég - re, Szá - mot mint is ad - ha - tok?
Mun-kát, gon - dot fél - re - té - ve, Test és el - me meg - pi - hen!
Ke-vesbb a lét szen ve - dé - se, Ö - rök ha-zánk kö - ze - lebb.

67. Óh Urnak fénynek napja te!

Németből-Wittich.

1. Óh Úr-nak, fény-nek nap-ja, Te, Is - ten ar - cá - hoz ve-zess be.
2. Bé - ke s ö - röm szent nap-ja, Te, Él-tünk-nek leg-szebb ö - rö - me.
3. Ta - ná-csod bölcs, ha - tal-mad nagy, Ki szom bat al - ko - tó - ja vagy.
4. E - gész vi - lág nyug-nap-ja, Te, Egy-kor Is - ten-nek vé - dett - je.
5. Pa-ra - di - cso - mi hírt ho zol, Is - te - ni név - ben osz - to - zol.

Fá-radt lel-künk kö - szönt vi-gan, Óh szent na - po - don, nyug-tunk-ban.
Is - ten, i - mád-lak csen - de-sen, Óh vonj ma - gad - hoz tel - je - sen!
Ve-zesd cso-dás, bölcs u - ta-don, Se - re - ged kegy - ben e na - pon!
Ma uj - ból jel - zed né - ped-nek, Hogy hír - nö - ke hű - sé - ged - nek!
Te légy az in - tő osz - lo-pom, Ká - ná - ni nyug - vó - u - ta - mon!

68. Már egy hétnek ujra vége.

H. J. F. Átdolgozta H. J. F.

1. Már egy hét - nek uj - ra vé - ge, Buz - dulj szi - vem fel, vi - gadj!
2. Már egy hét - nek uj - ra vé - ge, Igy múl-nak el a na - pok,
3. Óh egy hét - nek uj - ra vé - ge, Jön a szent nap csen - desen,
4. Már egy hét - nek uj - ra vé - ge, U - tunk uj - ra rö - vi-debb;

E - mel - ked - jél fel az ég - re, Is - te - ned-nek há - lát adj!
Ró - lok U - ram ne-ked vég - re, Szá - mot mint is ad - ha - tok?
Mun-kát, gon - dot fél - re - té - ve, Test és el - me meg - pi - hen!
Ke-vesbb a lét szen ve - dé - se, Ö - rök ha-zánk kö - ze - lebb.

69. A munka hat napja után.

Németből-Wittich. Spanyol dallam (Marrechió).

1. A mun - ka hat nap - ja u - tán Ke - zünk fá - ra - dal - mi - tól
2. U - runk Is - ten böl - cses - sé - ge Ad - ta e szent nyug - na - pot,
3. Nem a hét - nek el - ső nap - ja! A he - te - dik e - gye - dül
4. Üz - ze - nek bár gűnyt me - rê - szen Tê - vely - gők ab - ból, a - mit
5. Már Á - dám pa - ra - di - cso - ma A szom - ba - tot él - vez - te;

Pi - hen - jünk az Úr - nak nap - ján Meg - ál - dot - tan Jé - zus - tól!
Hogy pi - hen - ve Ő sze - rin - te Meg-tart - suk a Szom - ba - tot;
Az, mely nyu - gal - mun - kat ad - ja Is - ten di - cső - sé - gê - ül!
Is - ten uj - ja üdv - re kê - szen Egy - kor szent tör - vê - nyül írt!
S már a pát - ri - ár - kák ko - ra É szent na - pot szen - tel - te.

Á - hi - tat - nak szom - bat - nap - ja, Óh mily di - csőn tün - dök - lesz!
Ke-zünk - nek hat mun - ka - nap - ját Tes-tünk szük - ség - le - té - re,
In - kább he - gyek in - dul - nak meg, De Is - te - nünk sza - va áll!
Szentnek tar - tom azt és csend-ben Ál - lok meg e nap e - lőtt
Krisztus, Pál s a ta - nít - vá-nyok Szom - ba - tot ün - ne - pel - tek,

Is - ten vá - lasz - tott csa - pat - ja, Üd - vöt lel - ve bol - dog lesz!
De a he - te - di - ket ad - ja Is - ten lel - künk üd - vé - re!
S bár i - nog - nak e - gek, fól - dek, Szent tör - vé - nye szik - la - szál!
Mert szent - nek e vi - lág - rend - ben Is - ten a - vat - ta fel őt!
S a kik ha - lad - nak u - tá - nuk, Ö - rök üd - vöt nyer-het - nek!

70. Óh áldott szombatnap.

Németből-Wittich. Kissé lassan. Irhoni dallam.

1. Óh ál - dott szom - bat - nap U-runk-nak nap - ja, Szí - vünk már tá-
2. Haj - lé - kom szűk lett már, si - e - tek vágy - va, Is - ten gyer-me-
3. Itt ü - ze - ni meg a bé-ke ki - rá - lya, Mi - ként lesz szí-
4. Óh szom-bat, e - lő - í - ze e - zen más - nak, É - den - be - li

vol - ból üd - vö - det kap - ja. Haj - na - lod pir - ka - dá - sát hogy - ha lá
ki - vel Is-ten há - zá - ba. Ott an - gya - li kar - nak dics - é - ne - ke
vünk a bűn-től meg-vált - va. Lé - lek sze - le zúg és föl - tá - mad a
nyug-nap-nak, a cso - dás-nak; S ha majd honvá-gyam' az Ur csil - la - pít-

Kar.

tom, Ér - zem jön ál - dás, é - let s bol - dog - sá - gom!
szól Az ég fe - lé sok szív-nek ol - tá - ri - ról!
holt, És ér - zi a bé-két, mely Jé - zu - sé volt.
ja, É - gi ö - röm - é - nek lel - kem' vi - dít - ja!
} Üdv, üdv, üdv, üdv

meg - vál-tónk - nak, ki mi - ne-künk a - dá a szent szom-ba - tot.

71. Óh nyugalom édes napja.

von Weber Károly (1786—1826).

1. Óh nyu-ga-lom é-des nap-ja, a-mit Is-ten ren-de-le,
Nézz lel-kem az Úr nap-já-ra, vi-rulj te is ő ve-le!
2. Vaj-jon ma-rad-jak-e ott-hon, ha i-má-ra megy a nép?
Foly-tas-sam-e ren-des dol-gom, hall-ván má-sok é-ne-két?
3. Ott a ke-gyes sza-vak cseng-nek: „Osz-szá-tok a ke-nye-ret,
Me-lyet az Úr ren-delt, nek-tek, hogy ti az-zal él-je-tek!“
4. Az az ó-ra, bol-dog ó-ra, a mi-kor az Úr fe-lől,
El-mél-ked-ve, gon-dol-kod-va, ü-dü-lök i-gé-i-ből.

72. Halleluja, legszebb hajnal.

Krause Jónathán (1740).

1. Hal-le-lu-ja, leg-szebb haj-nal, szebb mintsem gon-dol-ha-tom.
Ma nem va-gyok te-le baj-jal, mert ez ma ked-ves na-pom.
2. Nyu-god-ja-tok föl-di gon-dok, mert ma más-kép dol-go-zom.
E-rőm kell, mert há-lát mon-dok, s Is-te-nem-ben meg-nyug-szom.
3. Áldd szol-gáid ta-ní-tá-sát, nyisd meg ma-gad szá-ju-kat;
Le-gye-nek mind ta-nít-vá-nyid, kik ma hall-ják sza-vu-kat;
A mely ked-ves-sé-gé-vel, ben-ső-met vi-dít-ja fel.
Más-mun-ka, mint dics-i-ma, nem il-lik én hoz-zám ma.
Add, ha ne-ved di-csér-jük, á-men szó-dat é-rez-zük.

71. Óh nyugalom édes napja.

von Weber Károly (1786—1826).

1. Óh nyu-ga-lom é-des nap-ja, a-mit Is-ten ren-de-le,
Nézz lel-kem az Úr nap-já-ra, vi-rulj te is ő ve-le!
2. Vaj-jon ma-rad-jak-e ott-hon, ha i-má-ra megy a nép?
Foly-tas-sam-e ren-des dol-gom, hall-ván má-sok é-ne-két?
3. Ott a ke-gyes sza-vak cseng-nek: „Osz-szá-tok a ke-nye-ret,
Me-lyet az Úr ren-delt, nek-tek, hogy ti az-zal él-je-tek!“
4. Az az ó-ra, bol-dog ó-ra, a mi-kor az Úr fe-lől,
El-mél-ked-ve, gon-dol-kod-va, ü-dü-lök i-gé-i-ből.

72. Halleluja, legszebb hajnal.

Krause Jónathán (1740).

1. Hal-le-lu-ja, leg-szebb haj-nal, szebb mintsem gon-dol-ha-tom.
Ma nem va-gyok te-le baj-jal, mert ez ma ked-ves na-pom.
2. Nyu-god-ja-tok föl-di gon-dok, mert ma más-kép dol-go-zom.
E-rőm kell, mert há-lát mon-dok, s Is-te-nem-ben meg-nyug-szom.
3. Áldd szol-gáid ta-ní-tá-sát, nyisd meg ma-gad szá-ju-kat;
Le-gye-nek mind ta-nít-vá-nyid, kik ma hall-ják sza-vu-kat;
A mely ked-ves-sé-gé-vel, ben-ső-met vi-dít-ja fel.
Más-mun-ka, mint dics-i-ma, nem il-lik én hoz-zám ma.
Add, ha ne-ved di-csér-jük, á-men szó-dat é-rez-zük.

73. Dolgaimban utaimban.

Kirkpatrick W. J.

1. Dol - ga - im - ban, u - ta - im - ban Ö - röm - mel é - ne - ke - lek,
2. Min - den gond és bá - nat szű - nik, há - lá - val te - lik szi - vem.
3. Bár i - de - gen föl - dön zen - gem re - mény - sé - gem é - ne - két,

De leg - na-gyobb bol - dog - sá - gom szom - ba - ton a dícs - é - nek.
Mert a drá - ga szom - bat na - pon csak az Úr - nál i - dő - zöm.
Még - is tu - dom nem - so - ká - ra az i - gért föl - dön le - szek.

Kar.

Oh az Úr - nak szent szom - bat - ja, mely min - den na - pok fe - lett,

Gyö - nyö - ré - vel át - ra - gyog - ja gond - dal ter - helt szi - ve - met.

74. Vidáman készül fel szívem.

Lorenz E. S.

1. Vi - dá-man ké-szül fel szí - vem Az Úr-nak szent nap - já - ra,
2. Az Úr há - zá - ban szól a kar Há - la é - ne - ket zeng-ve,
3. Az Úr sza - vá - ban ü - de víz, É - let - for - rá - sa lük-let,
4. Az Úr há - zá - nak leg - ki - sebb He - lyé - nél ked - ve-sebb nincs

Hogy ál-dás bol-dog - ság le - gyen Meg-tért keb - lem ja - vá - ra.
Is - ten-hez á - hít - ni a - kar Szí-vünk-höz visz-sza leng - ve.
Kegy - asz - ta - lán dús tá - pot visz. Lel - ket mél - tán ke - cseg - tet.
Szom - ba - ti csend-jé - nél-nem szebb Sem - mi dús föl - dí - es kincs!

Kar.

Üdv és bol - dog - ság nap - ja! Üdv és bol - dog - ság nap - ja!

Ez hoz Is - te - ni szót - az Úr-há-zá-ba, óh üdv és bol-dog-ság nap - ja.

75. Dicső Szombat.

Crosby F.-Nagler F. L. Kirkpatrick W. J.

1. Di-cső szom-bat, mily sze - li - den, lá-gyan Kö - zelg lé-nyed é - de-
2. Di-cső szom-bat mun-kánk ster-hünk u - tán Lel-künk ör-vend ü - dí-
3. Di-cső szom-bat nagy ör - ven - de - zés - be, Lé-pünk ma kegy-tró-nu-
4. Di-cső szom-bat-nap, é - gi nyu-ga-lom, Sze-mem' re-mél - ve egy-

ni vi - rá - nyon; Míg kö - zel s mesz-szi - ről i - de - száll-va,
tő nyu - gal - mán; É - gi A - tyánk tól kap - ja a tá - pot,
sod e - lé - be. Üd - vö - zí - tőnk-nek szí - vünk i - gér-jük.
kor le - zá - rem. Üd - vö - zí - tőnk-nél i - dőz - ni vágy-ván,

Kar.

Gyü-lünk U - runk e - lő - csar - no - ká - ba!
Ki í - gé - jé - ben hoz sok jó - sá - got!
Hű - sé - gét, ke - gyét uj - ból di - csér-jük.
Ná - lad az Úr - nak ö - rök szom-bat-ján.

Di - cső szom-bat-nap, bol-

dog - gá - te - tégy, Di - cső szom - bat - nap üd - vö - ző́l - ve légy!

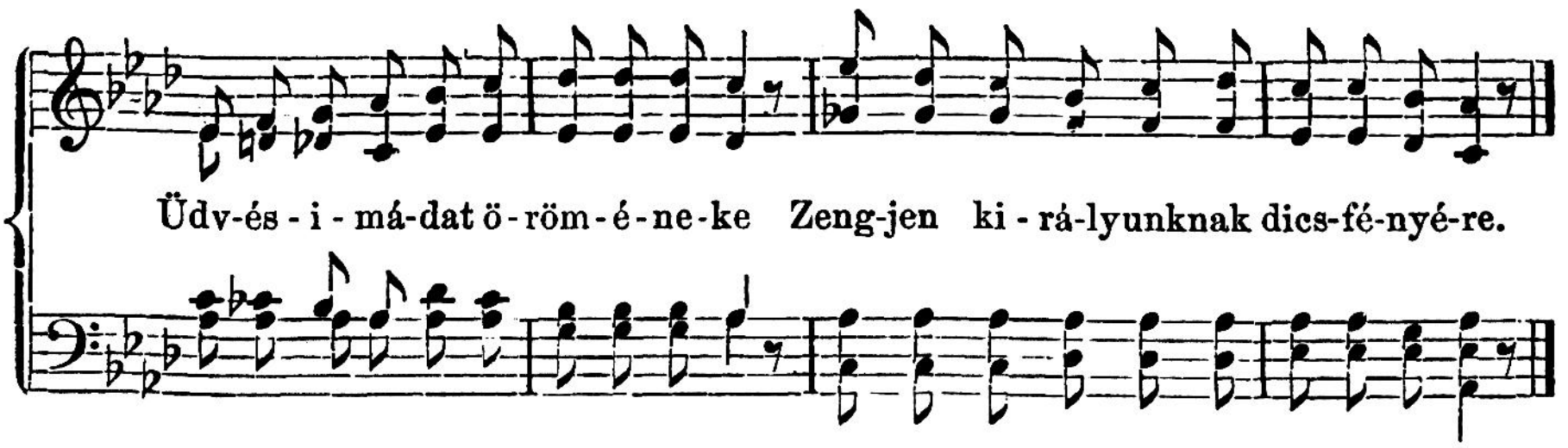

76. Isten, ki teremté.

Edson Lewis.

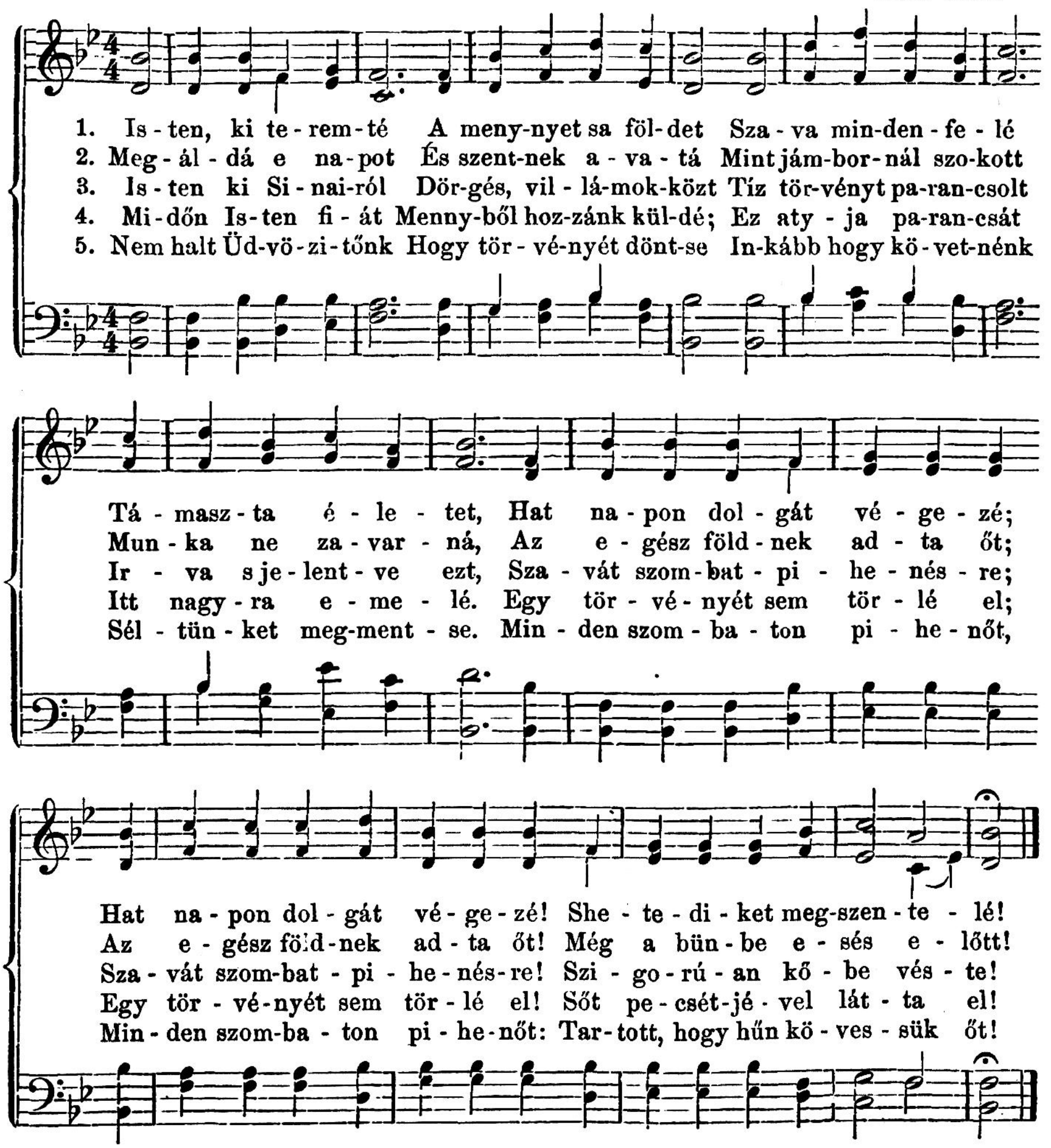

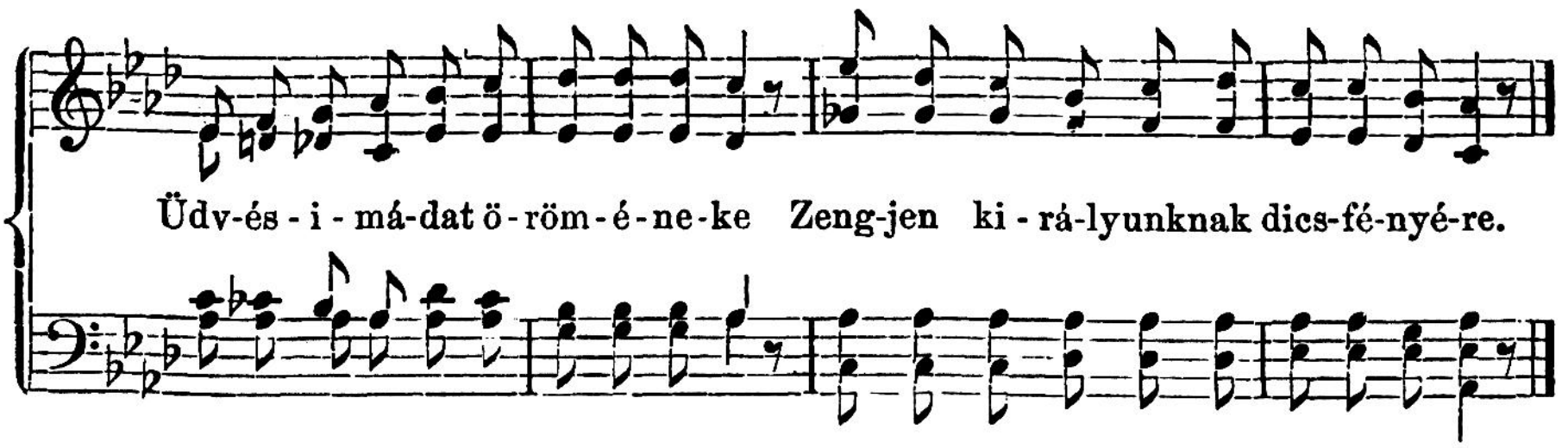

76. Isten, ki teremté.

Edson Lewis.

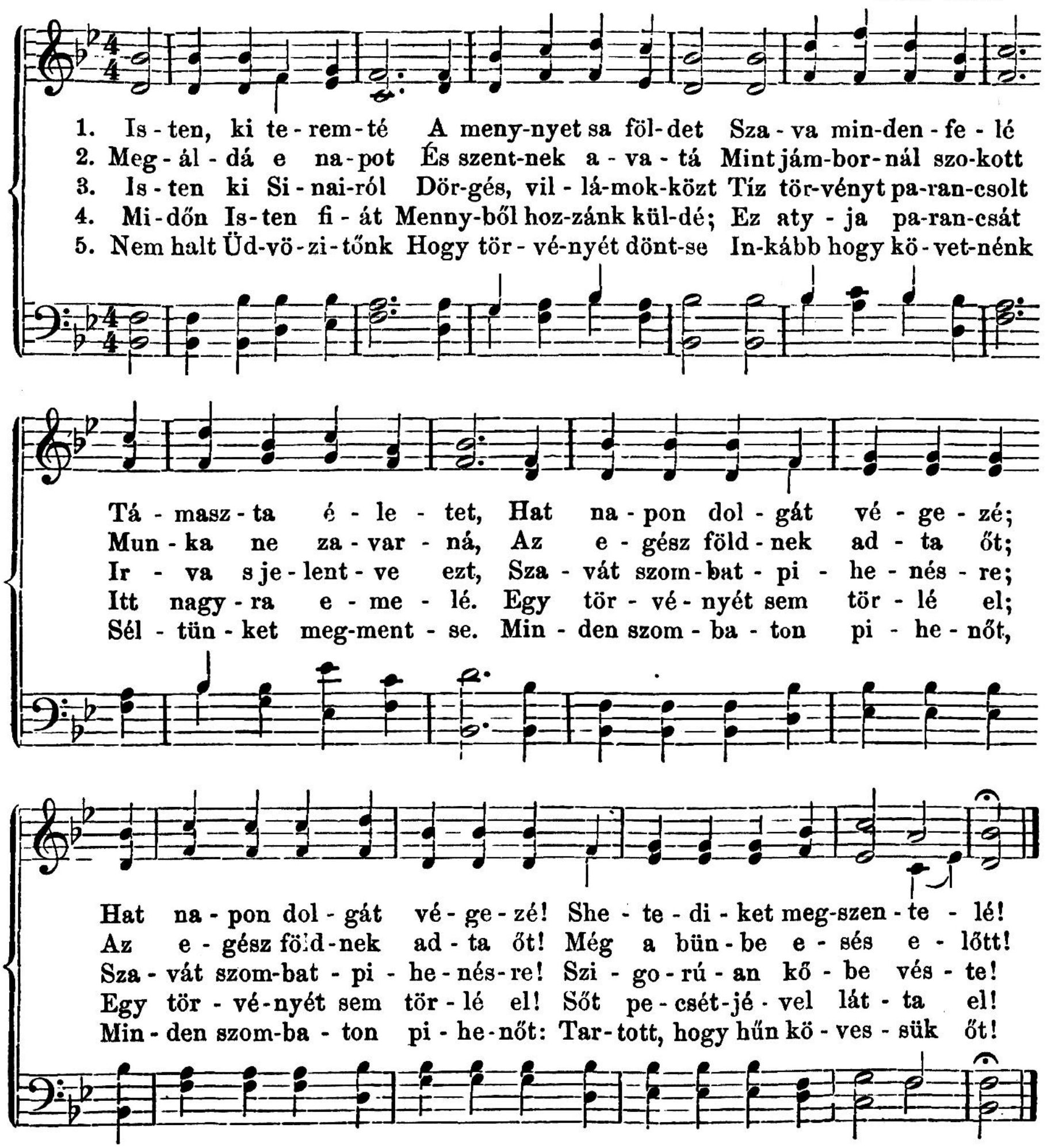

77. Óh szent Isten vond szívemet.

Gellert-után. Luther M.

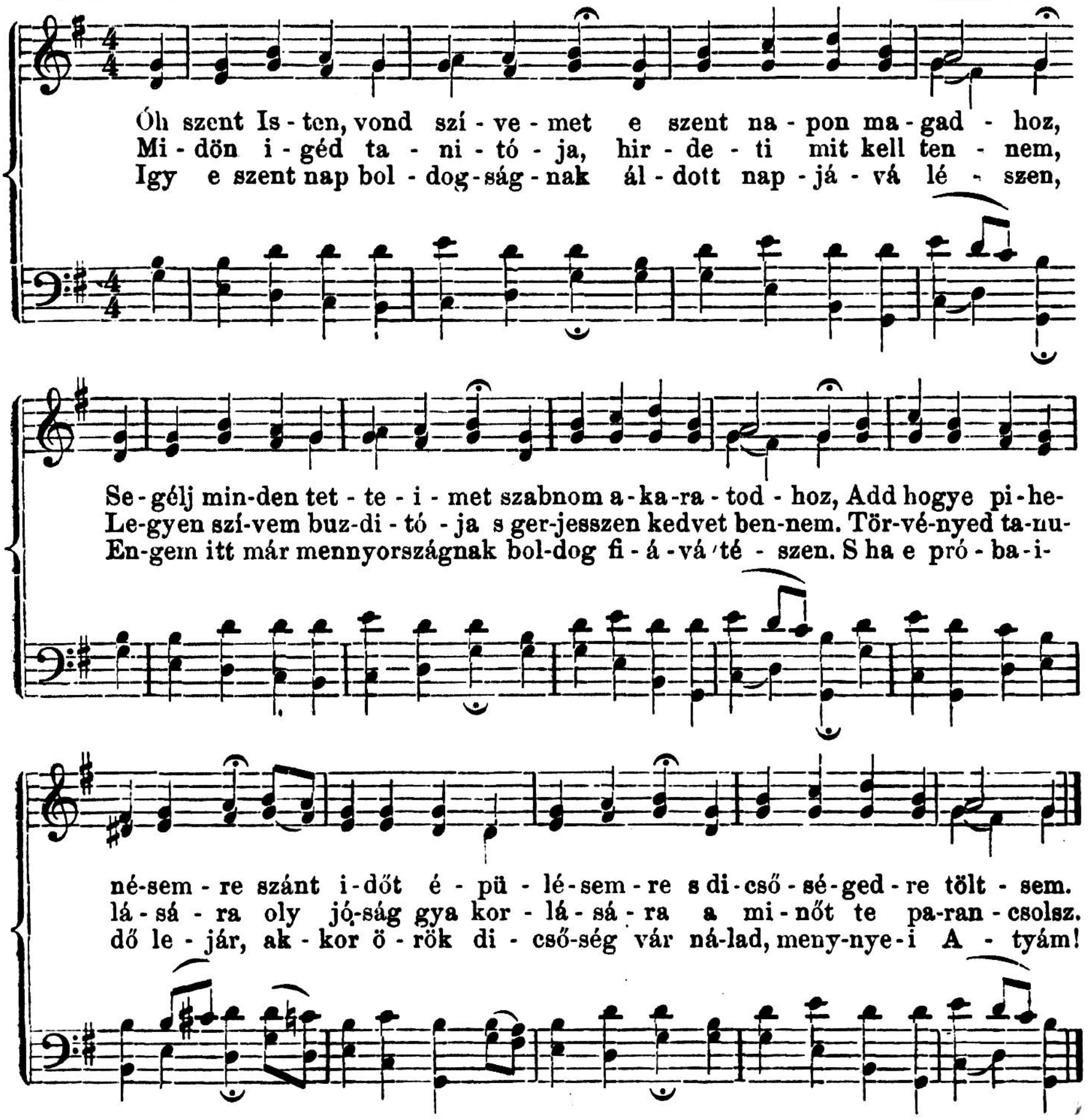

78. Szombatnap az Úrtól adva.

(189. ének dallamára.)

1. Szombatnap! Az Úrtól adva,
Hogy kegyelmét azon nyujtsa
Hivének üdülésül.
Ahol a világ zajában
Az örök nyugnap fénye van,
Ahhoz megyek én egykor.
Már itt vidit drága kincse
Békessége, szent igéje.
Óh, mily szép lesz fenn az égbe'!

2. Mily magasztos szent nyugalom
Mily csendes békeünnep van,
Melyre az Úr meghivott,
Szent békéjét nyujtja nekünk,
Amin szivből örvendhetünk,
Hogy rólunk gondoskodott.
Boldog vagyok, elmerülve
Kegyelembe, buzgó tettre,
E forrásnál erősödve.

77. Óh szent Isten vond szívemet.

Gellert-után. Luther M.

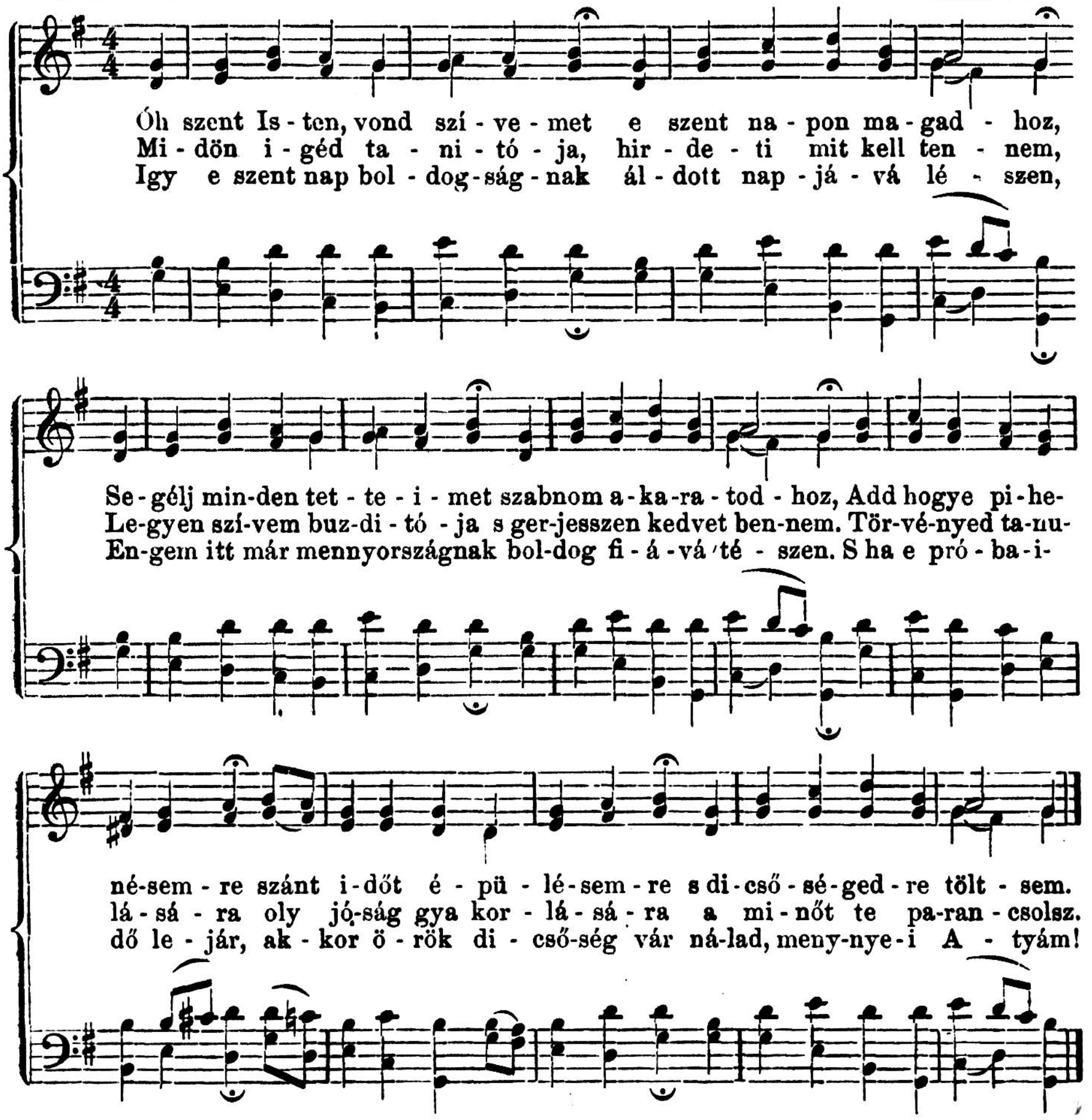

78. Szombatnap az Úrtól adva.

(189. ének dallamára.)

1. Szombatnap! Az Úrtól adva,
Hogy kegyelmét azon nyujtsa
Hivének üdülésül.
Ahol a világ zajában
Az örök nyugnap fénye van,
Ahhoz megyek én egykor.
Már itt vidit drága kincse
Békessége, szent igéje.
Óh, mily szép lesz fenn az égbe'!

2. Mily magasztos szent nyugalom
Mily csendes békeünnep van,
Melyre az Úr meghivott,
Szent békéjét nyujtja nekünk,
Amin szivből örvendhetünk,
Hogy rólunk gondoskodott.
Boldog vagyok, elmerülve
Kegyelembe, buzgó tettre,
E forrásnál erősödve.

79. E napot Urunk szenteljük Tenéked.

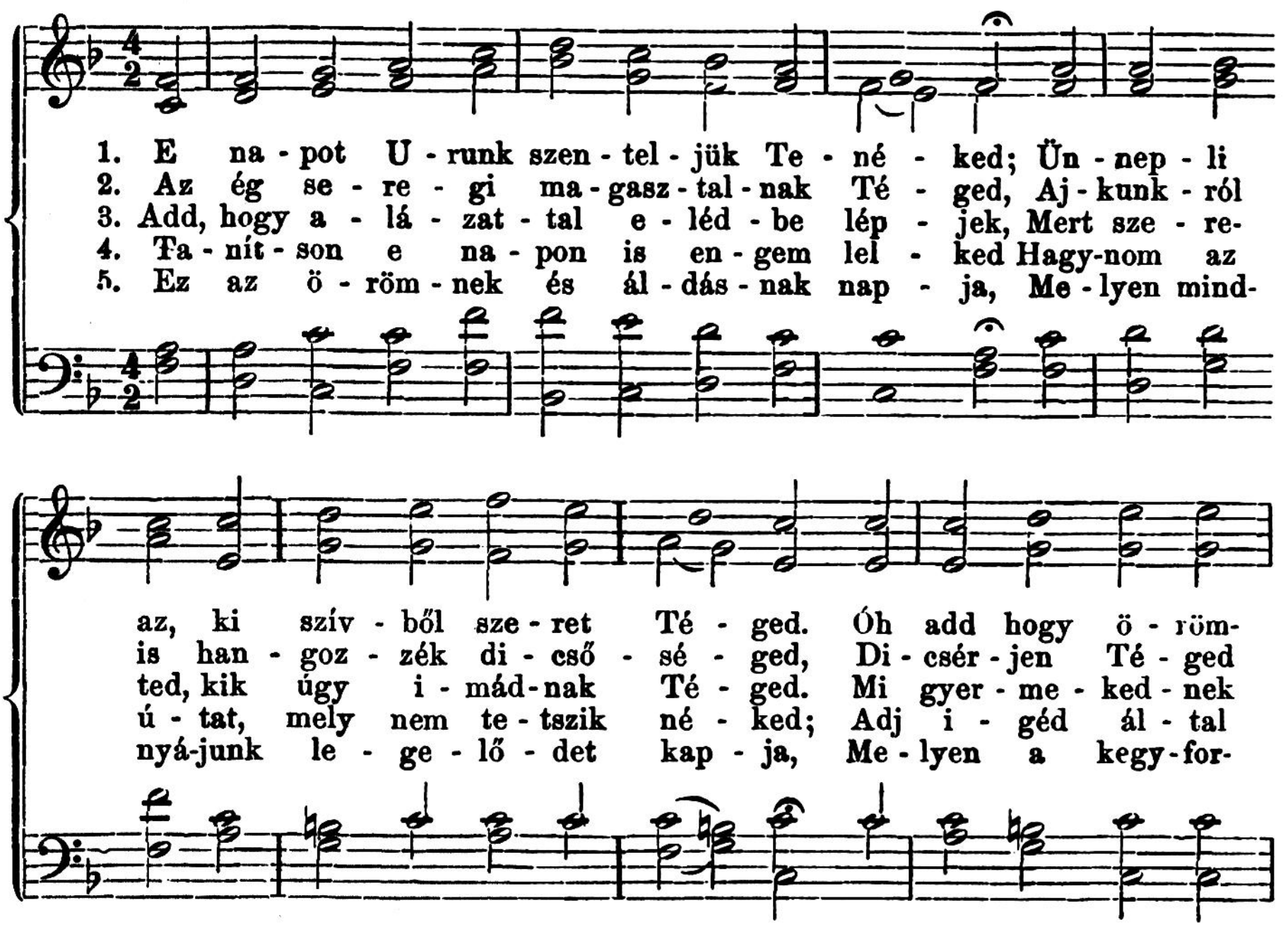

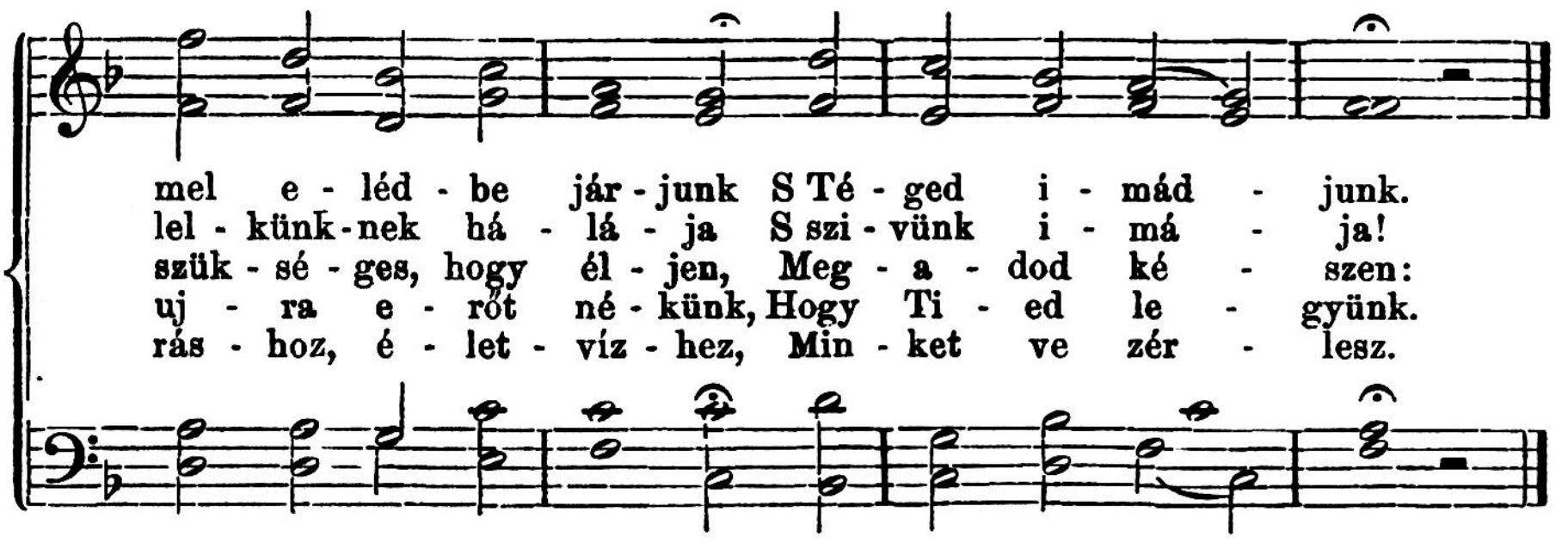

80. Trónod elébe járulunk.

(344. ének dallamára.)

1. Trónod elébe járulunk,
Jehova Istenünk.
Szívünknek hála érzetét
Engedd el zengenünk.
Dicsérni nagy kegyelmedet,
Irgalmadat, szerelmedet.
Dicsérni zengve hangosan,
Örömmel, áhitatosan
Téged, Urunk, hálával imádunk.

2. Minden igaz jó adomány
Csakis Tőled ered,
Te vagy az áldás kútfeje,
Nincs áldás nélküled.
Tenálad van az oltalom,
Igaz segély és szánalom,
Biztos menhely, vigasztalás,
Bocsánat és hű pártfogás;
Hozzád futunk, mindenható Urunk.

79. E napot Urunk szenteljük Tenéked.

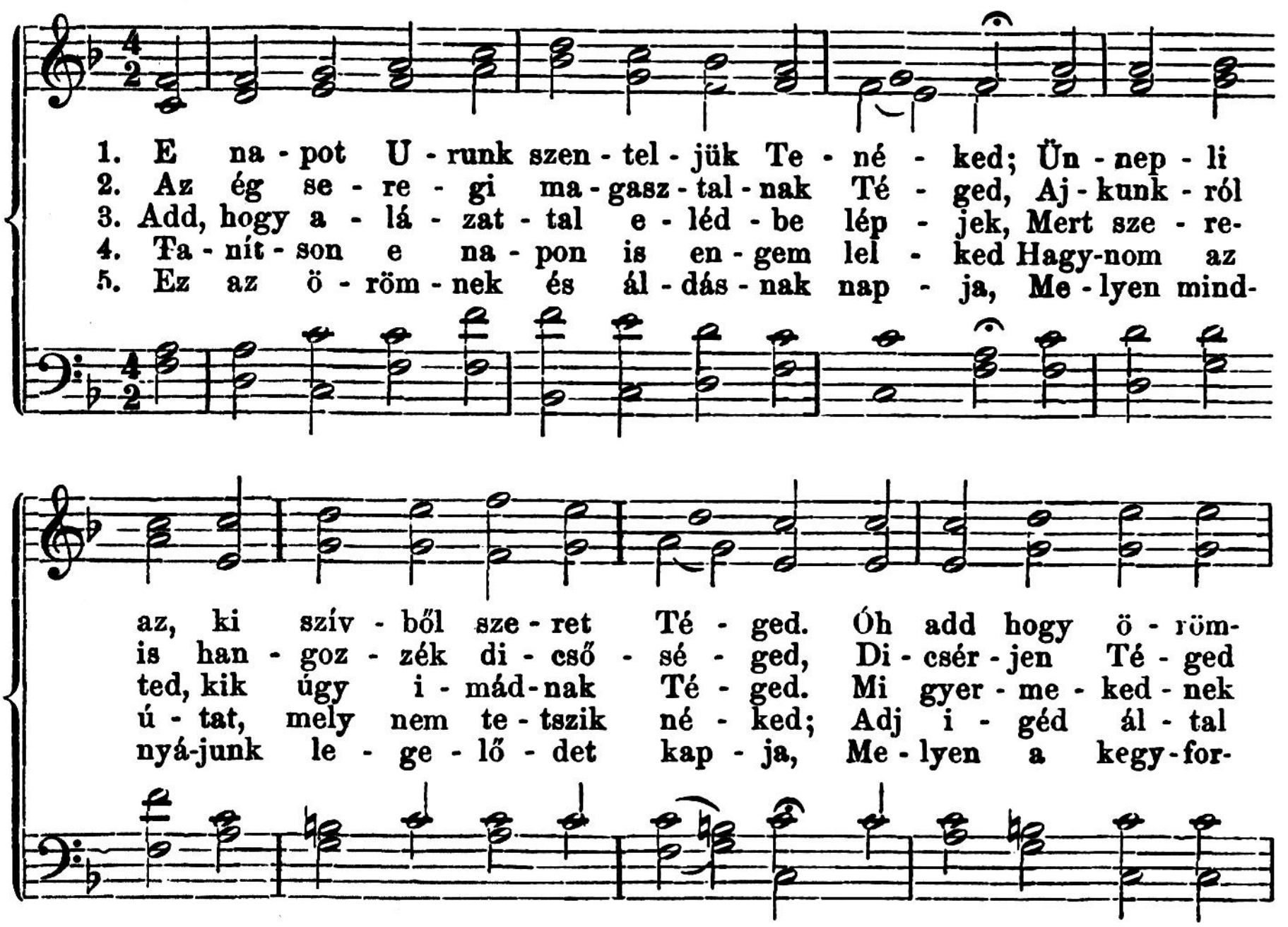

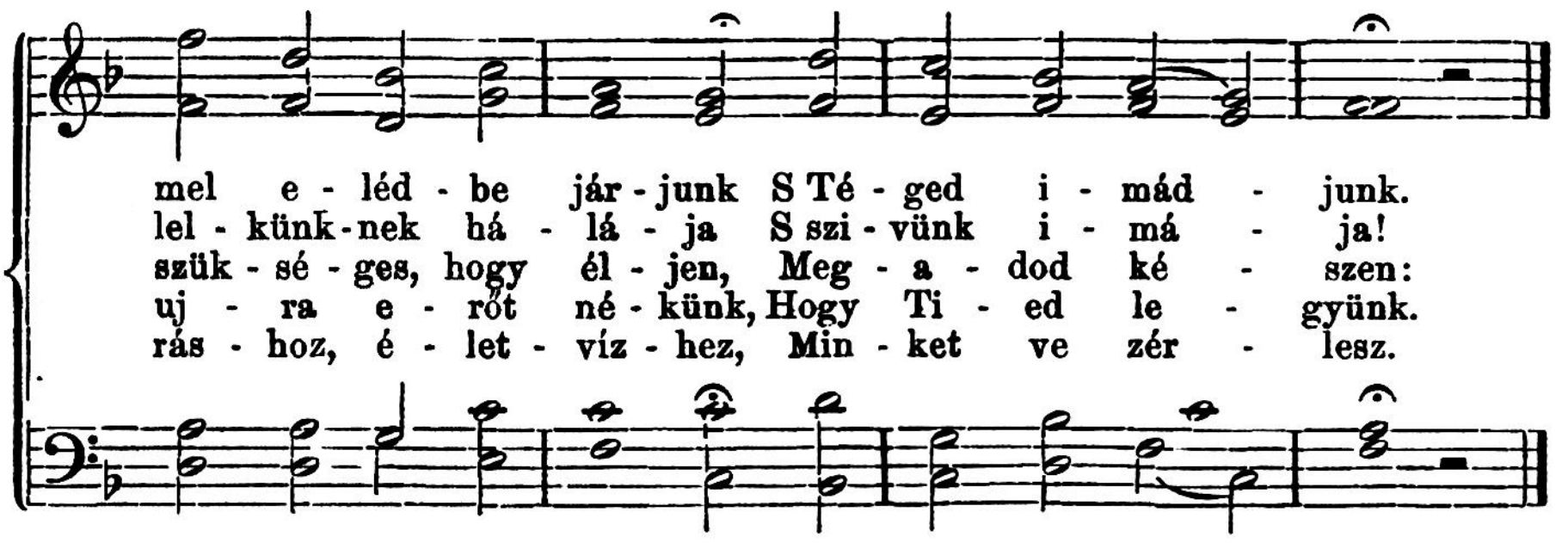

80. Trónod elébe járulunk.

(344. ének dallamára.)

1. Trónod elébe járulunk,
Jehova Istenünk.
Szívünknek hála érzetét
Engedd el zengenünk.
Dicsérni nagy kegyelmedet,
Irgalmadat, szerelmedet.
Dicsérni zengve hangosan,
Örömmel, áhitatosan
Téged, Urunk, hálával imádunk.

2. Minden igaz jó adomány
Csakis Tőled ered,
Te vagy az áldás kútfeje,
Nincs áldás nélküled.
Tenálad van az oltalom,
Igaz segély és szánalom,
Biztos menhely, vigasztalás,
Bocsánat és hű pártfogás;
Hozzád futunk, mindenható Urunk.

81. Az Úr napja megérkezett.

H. J. F. Lockhardt Ch.

1. Az Úr nap - ja meg - ér - ke - zett: Is - ten - re em - lé - kez - tet.
2. Óh nagy nap, szent nap, kö - szönt-lek! E - lő - ké - pe a menny-nek.
3. A nyu - ga - lom nak nap - ja ez, Mely é - des nyug-tot sze - rez;
4. Mint pa - ra - di - csom em - lé - ke, Jött e szent nap hoz-zánk le.
5. Lel - kek - nek nyu - ga - lom - nap-ja, É - des fény-telt szom - bat-nap,

Ő sze - rez - te e szent na - pot Mi - dőn min - dent al - ko - tott.
Gond - ja - in - kat mind le - té - ve Men-jünk az Úr e - lé - be.
Mert be - vé - gez - ve mun - ká - ját — E föld - nek al - ko - tá - sát:
Az em - ber - ért lett a szom - bat, At - tól, ki ad nyu - gal - mat.
Mely ho - mály-nak fény - ét a - dja, Mely - től min - den ál - dást kap!

Vált - sá - gun - kat is le - küld - te, Mond-jumk most há - lát ér - te.
A - ki e szent na - pot ad - ta, Né - pét bé - ké - vel áld - ja.
Te - rem - tőnk is rajt meg - pi - hent S mond-ja, hogy a szom - bat szent.
Ki be - megy a nyu - ga - lom - ba, Nyug-szik mint Meg - vál - tó - ja.
Üdv - te - li ó - ra s i - dő, Fáj - da - lom — és bú - ű - ző!

82. Eme napon örömtől repes szivünk.

Németből-B. G. Oyen A. B.

1. E - me na - pon ö - röm - től re - pes szi - vünk,
2. Nem a csen - gő érc nem a ha - rang - sza - va,
3. Jöj - je - tek test - vé - rek kö - zel s tá - vol - ból,
4. Szen - tel - jük szi - vün - ket az Úr szent nap - ján,
5. Hir - des - se di - cső - sé - ged s ma - gas - sá - god

A tyánk oly nagy jót cse - le - ke - dett ve - lünk!
szí - vün - ket csu - pán a sze - re - tet von - za!
me - rit se - tek az Úr - nak ál - dá - sá - ból!
e - gye - sül - jünk ve - le, a bünt el - hagy - ván!
E nap is ki - csiny, de hű - sé - ges nyá - jad!

A - ki gond - ját vi - se - li min - den lény - nek,
Hogy é pü - jünk az Ur - nak i - gaz - sá - gán,
Ő - riz zé - tek hí - ven meg szent szom - bat - ját,
Hogy igy nyu - gal - má - nak szent szom - bat - nap - ját,
Nagy ne - vét min - dö - rök - ké di - csér - jé - tek,

bé - két és nyu - gal - mat a - dott né - pé - nek.
jö - vünk há - zá - ba nyu - gal - ma szent nap - ján!
hogy rá - tok á - rasz - sza az ég ál - dá - sát!
Ve - le ül - hes - sük meg ö - rök i - dőn át!
Üdv - ö - zi - tőuk ál - tal meg - vál - tott lel - kek!

83. Távozzon minden földi gond.

H. T. F. Mason Lowell.

1. Tá - voz - zon min - den föl - di gond, Most itt a Szom - bat - nap. Csak
2. Ké-szitsd U-runk szi - ve in - ket, A te szent na - pod - ra. Le-
3. S mi-dőn ke-gyed-ért kö - nyör-günk E - gye - si - tett sziv - vel. Nyisd

e - gye-dül ma-gad-hoz vond U-runk kis nyá-ja-dat U-runk kis nyá-ja - dat.
gyen mindig nyit-va fü - lünk I - géd hal - lá - sá - ra, I - géd hal - lá - sá - ra.
é - gi - tár - há-zad ne-künk Ál - dá - sod-dal jö - vel, Ál - dá-sod-dal jö - vel.

84. Mily kedves nekünk azon hely.

Cramer J. A. († 1788). Georg.

1. Mily ked-ves ne-künk a - zon hely hol, Az Úr i - gé - jét hir - de - tik
   És Is - ten-nek szent tör - vé-nyé - ben Min-den - ki gyö-nyör-köd-he - tik.
2. Jer - tek ba - rá - tim, le - bo - rúl - va I - mád - ni buz-gón az Ú - rat.
   A - ki az ö di - cső sza-vá - ban ne-künk oly táp-dús ét - ket-ad.
3. Hű - pász - to-runk, le - gel - tess min - ket, Óh A-tyánk, légy min-dig-ve-lünk,
   Ál - dá - sod á-raszd ré - ánk bő - ven, Szent lel - ke - det ad-jad ne-künk.

Óh mily nagy ez a ke-gye-lem! Nem fog - ja fel az ér - tel - mem.
Van eh - hez bő - ven al - ka - lom A szép, a szent szom-bat - na - pon.
Hogy hir - det - ve í - gé - i - det, Éb - red - je - nek a holt szi - vek.

83. Távozzon minden földi gond.

H. T. F. Mason Lowell.

1. Tá - voz - zon min - den föl - di gond, Most itt a Szom - bat - nap. Csak
2. Ké-szitsd U-runk szi - ve in - ket, A te szent na - pod - ra. Le-
3. S mi-dőn ke-gyed-ért kö - nyör-günk E - gye - si - tett sziv - vel. Nyisd

e - gye-dül ma-gad-hoz vond U-runk kis nyá-ja-dat U-runk kis nyá-ja - dat.
gyen mindig nyit-va fü - lünk I - géd hal - lá - sá - ra, I - géd hal - lá - sá - ra.
é - gi - tár - há-zad ne-künk Ál - dá - sod-dal jö - vel, Ál - dá-sod-dal jö - vel.

84. Mily kedves nekünk azon hely.

Cramer J. A. († 1788). Georg.

1. Mily ked-ves ne-künk a - zon hely hol, Az Úr i - gé - jét hir - de - tik
   És Is - ten-nek szent tör - vé-nyé - ben Min-den - ki gyö-nyör-köd-he - tik.
2. Jer - tek ba - rá - tim, le - bo - rúl - va I - mád - ni buz-gón az Ú - rat.
   A - ki az ö di - cső sza-vá - ban ne-künk oly táp-dús ét - ket-ad.
3. Hű - pász - to-runk, le - gel - tess min - ket, Óh A-tyánk, légy min-dig-ve-lünk,
   Ál - dá - sod á-raszd ré - ánk bő - ven, Szent lel - ke - det ad-jad ne-künk.

Óh mily nagy ez a ke-gye-lem! Nem fog - ja fel az ér - tel - mem.
Van eh - hez bő - ven al - ka - lom A szép, a szent szom-bat - na - pon.
Hogy hir - det - ve í - gé - i - det, Éb - red - je - nek a holt szi - vek.

h) Isten törvénye.

85. Allj meg óh élet vándora.

Németből-B. G. Mc Granahan J.

1. Állj meg óh é - let ván - do - ra, és a mult - ba te - kints
2. Fenn a di - eső - sé - ges he - gyen, meg - har - san a trom - bi-
3. A füs - töl - gő hegy tö - vé - ben, Is - ten né - pe, meg - re-
4. Tisz - tel - jed a - tyád s a - nyá - dat, test - vé - red vé - rét ne-
5. Ne szólj ha - mis ta - nú - sá - got fe - le - ba - rá - tod el-

visz-sza s hall-jad a - mint Si - nai he - gyén hang-zik az Úr szó - za-
ta, mi - dőn a fel - hős tűz - kö - zül, új - ból szól az Ur - sza-
meg, mi - dőn a menny-dör - gés sza - ván a hang szi - ve - ik - be
ont sad! Tisz - tel - jed - a há - zas - sá - got s más ja - vát el ne ra-
len! Ne ki - ván - jad meg a má - sét és ne légy tel - he - tet-

ta: I - mádd U - rad Is - te - ned, ne le - gyen bál - vány ké-
va: Szob - rot, ké - pet ne tisz - telj, e - gye - dül en - gem ked-
megy: Szent szom - ba - tom ne fe - ledd, meg - tart sad s meg - szen - tel-
bold! Ha e - ze - ket cse - lek - szed, é - le - te - det meg - men-
len! Tartsd-meg Is - ten - tör - vé - nyét, s úgy nyersz ö - rök é - le-

ped. I - mádd Ú - rad Is - te - ned, ne le - gyen bál - vány ké - ped.
velj. Szob - rot, ké - pet ne tisz - telj e - gye - dül en - gem ked - velj.
jed. Szent szom - ba - tom ne fe - ledd, meg - tart - sad meg - szen - tel - jed!
ted! Ha e - ze - ket cse - lek - szed, é - le - te - det meg - men - ted!
tet! Tartsd meg Is - ten - tör - vé - nyét, súgy nyersz ö - rök - é le - tet.

i) Záró énekek.

86. Telik múlik az életem.

Kar.

p *mf*

1. Te-lik mú-lik az é-le-tem, E si-ralom völgyében.
   A baj-nak is majd vé-ge lesz És Jé-zus keb-lé-re vesz.
2. Nézz a harcban a ve-zér-re, Harc u-tán, har-ci-bér-re.
   Kérd kegyelmét, se-ge-del-mét Hogy e-rős legyen elméd.
3. Nem tart so-ká a küz-de lem Sígy meg lesz a győzelem!
   A nagy király győztes né-pe Be-vo-núl az új-föld-re.

Ne csüggedezz szívem

p *mf*

p *mf*

te-hát, Ne halld meg Sátán szavát; Ne veszszed el bi-zal-ma-dat, Folytasd híven har-co-dat!

p *mf*

87. Isten Atyánk hálát adunk.

Elgínburg J. L.

1. Is-ten Atyánk, há-lát adunk, hogy meg ál-dot-tál is-mét, á-raszd ránk nagy kegyel-me-det
2. Is-ten jó meg-vál-tónk, kérünk, vezess gondos ke-zed-del! I-mànk he-lyét ha el-hagy-juk
3. Is-ten Szent Lélek, vi-gasz-talj. tölts be é-gi bé-ké-vel, jöjj és la-koz-zál szí-vünkben,

D. S. — Mint a mennyben úgy a föl-dön

Vége. *Kar.* *D. S.*

Mi-dőn tá-vo-zunk in-nét.
Ál-dá-sod ki-sér-jen el.
E-rős hit-tel ö-vezz fel!
Le-gyen meg a ka-ra-tod.

Szen-tel-tes-sék meg nagy ne-ved, jöj-jön el már or-szá-god.

D. S.

i) Záró énekek.

86. Telik múlik az életem.

Kar.

p *mf*

1. Te-lik mú-lik az é-le-tem, E si-ralom völgyében.
   A baj-nak is majd vé-ge lesz És Jé-zus keb-lé-re vesz.
2. Nézz a harcban a ve-zér-re, Harc u-tán, har-ci-bér-re.
   Kérd kegyelmét, se-ge-del-mét Hogy e-rős legyen elméd.
3. Nem tart so-ká a küz-de lem Sígy meg lesz a győzelem!
   A nagy király győztes né-pe Be-vo-núl az új-föld-re.

Ne csüggedezz szívem

p *mf*

p *mf*

te-hát, Ne halld meg Sátán szavát; Ne veszszed el bi-zal-ma-dat, Folytasd híven har-co-dat!

p *mf*

87. Isten Atyánk hálát adunk.

Elgínburg J. L.

1. Is-ten Atyánk, há-lát adunk, hogy meg ál-dot-tál is-mét, á-raszd ránk nagy kegyel-me-det
2. Is-ten jó meg-vál-tónk, kérünk, vezess gondos ke-zed-del! I-mànk he-lyét ha el-hagy-juk
3. Is-ten Szent Lélek, vi-gasz-talj. tölts be é-gi bé-ké-vel, jöjj és la-koz-zál szí-vünkben,

D. S. — Mint a mennyben úgy a föl-dön

Vége. *Kar.* *D. S.*

Mi-dőn tá-vo-zunk in-nét.
Ál-dá-sod ki-sér-jen el.
E-rős hit-tel ö-vezz fel!
Le-gyen meg a ka-ra-tod.

Szen-tel-tes-sék meg nagy ne-ved, jöj-jön el már or-szá-god.

D. S.

88. Maradj kegyeddel velünk.

Vulpius Menyhért (1609).

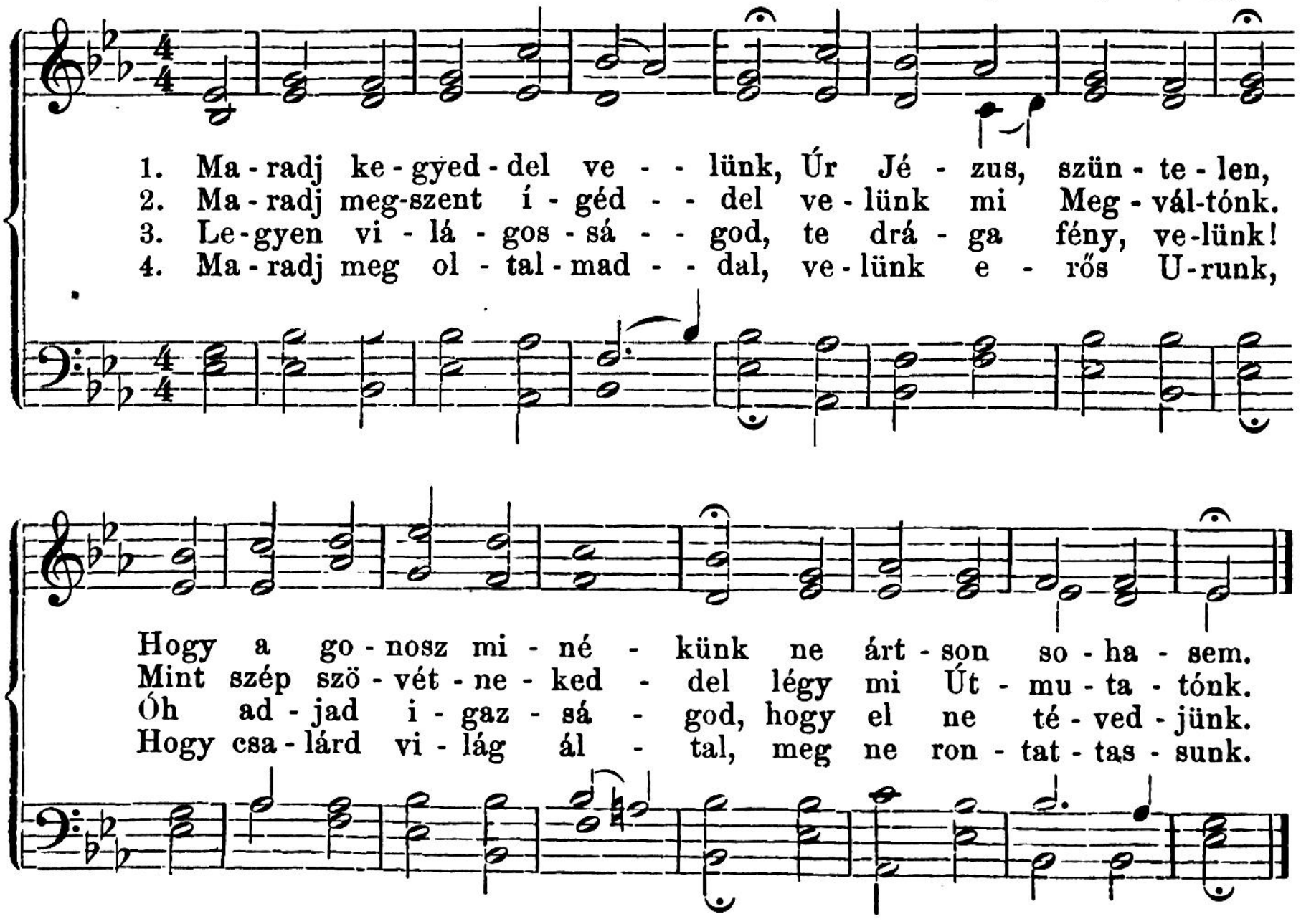

89. Jól vagyon.

Mérsékelten.

Frohe Botschaft.

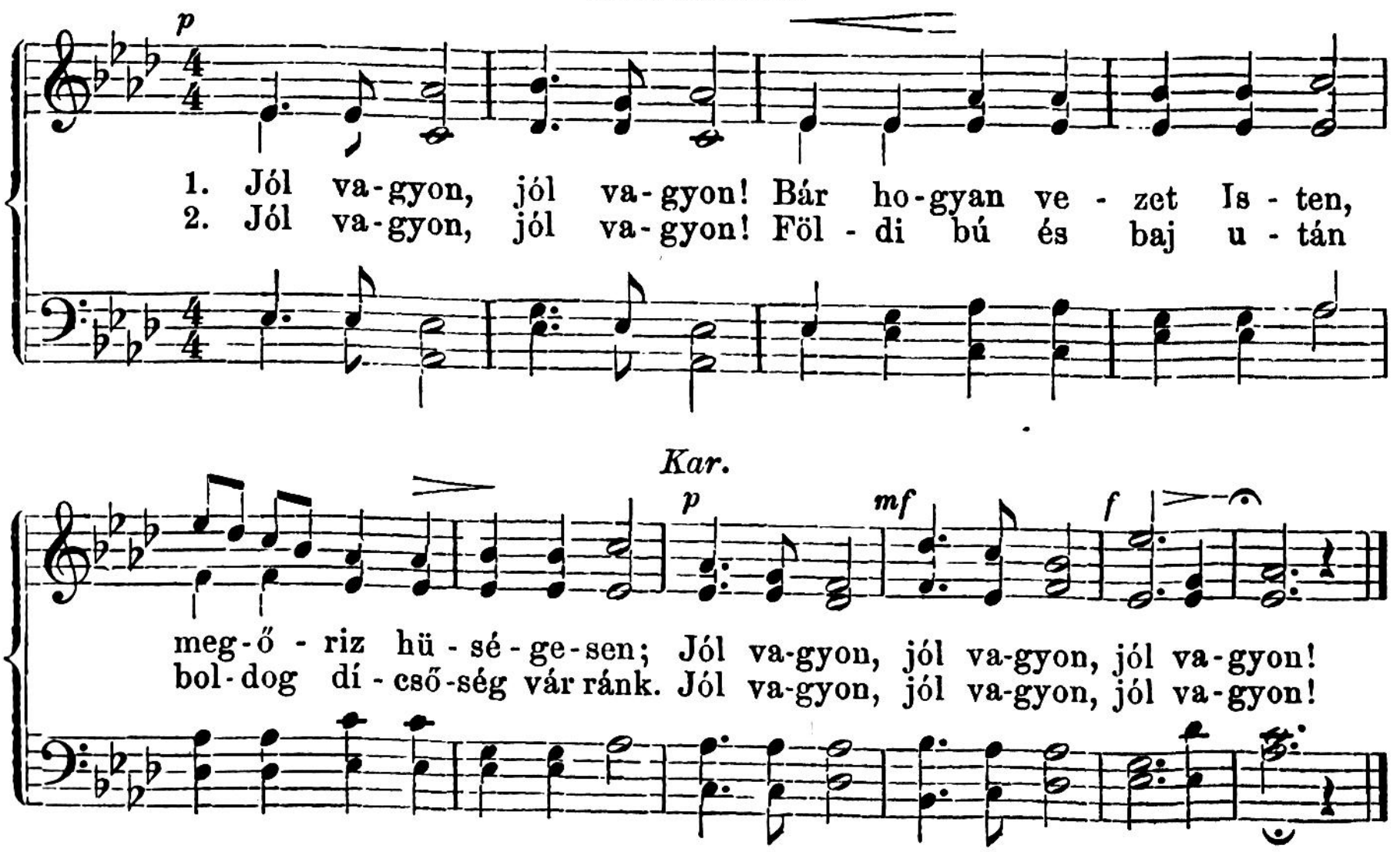

88. Maradj kegyeddel velünk.

Vulpius Menyhért (1609).

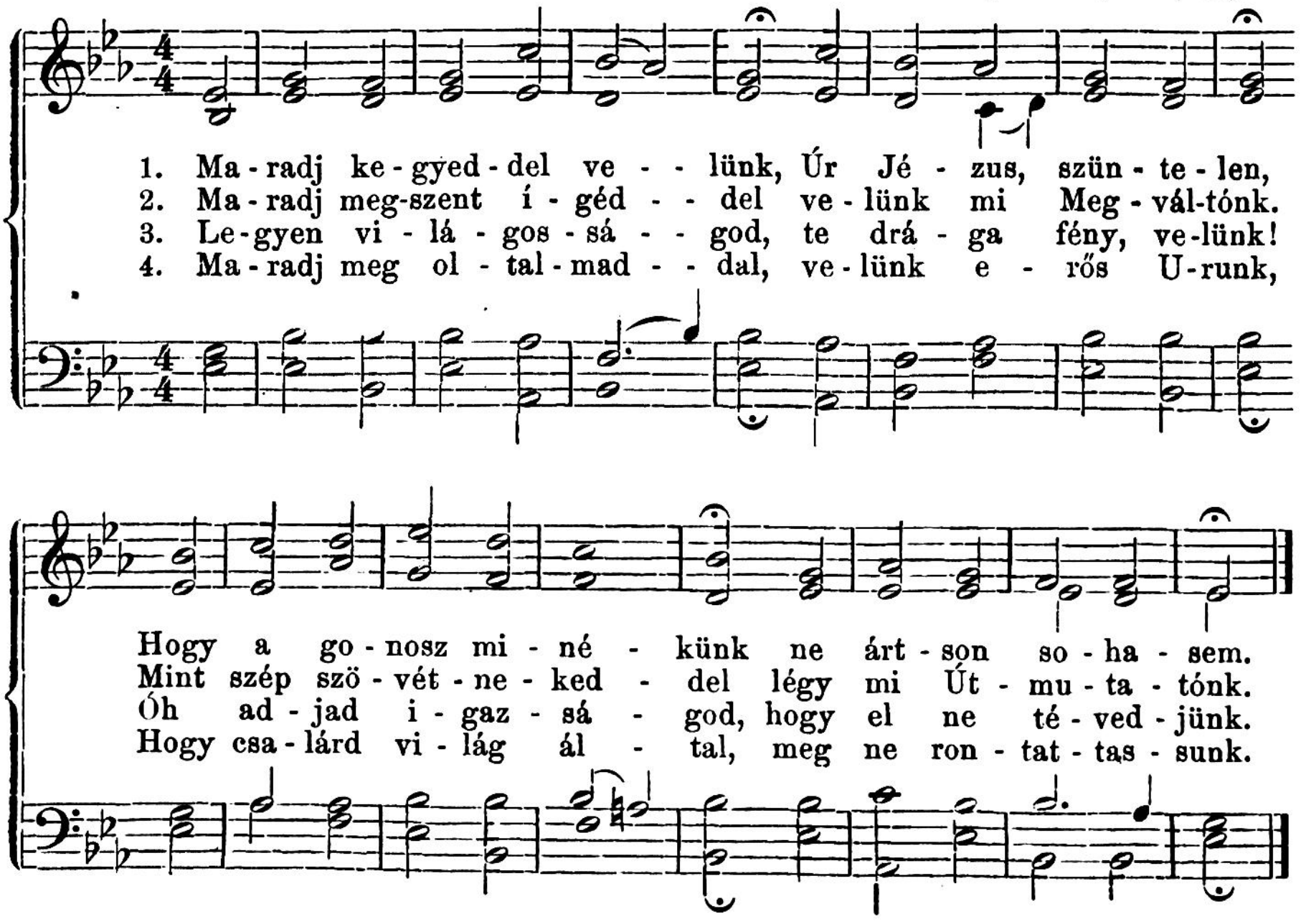

89. Jól vagyon.

Mérsékelten.

Frohe Botschaft.

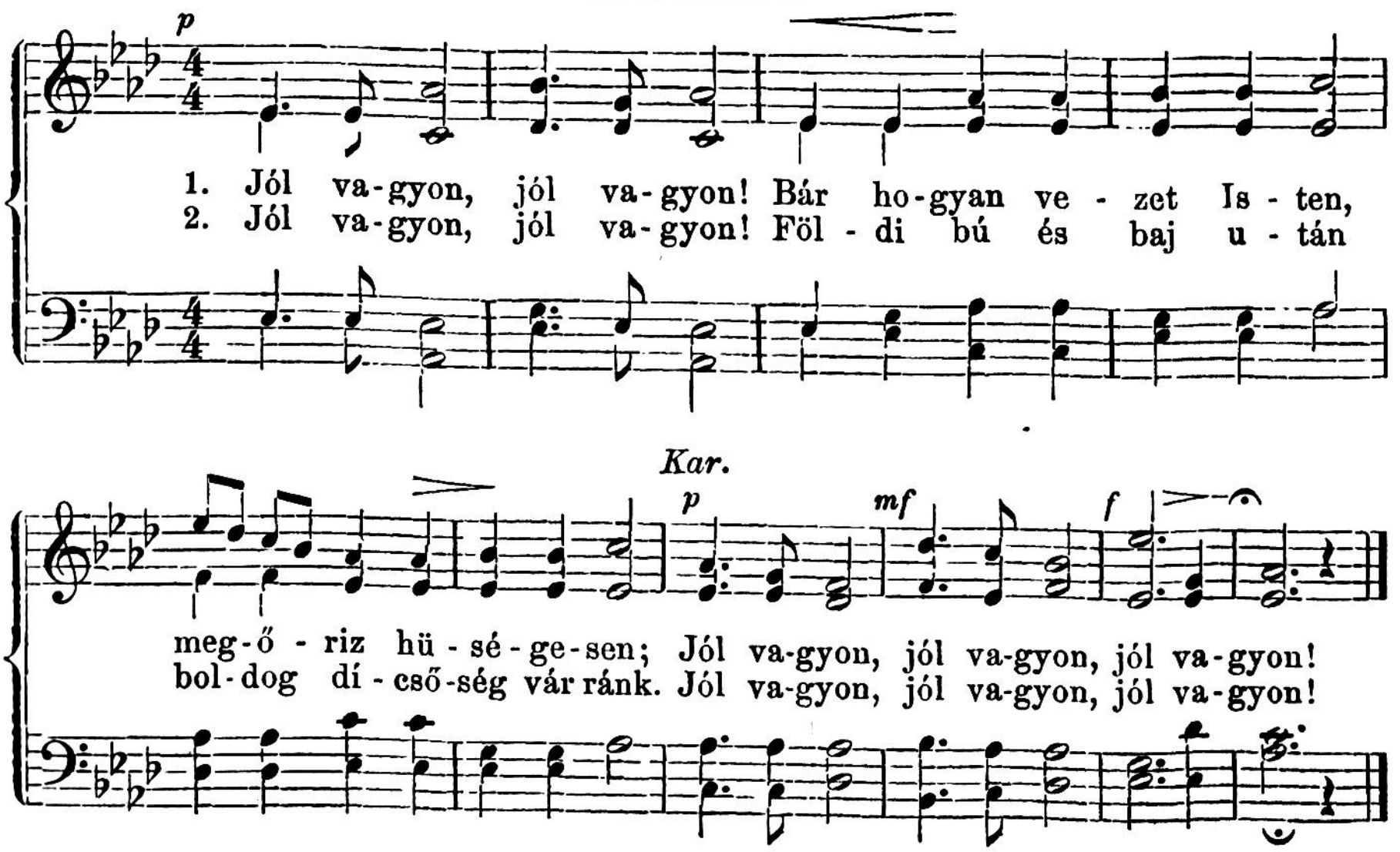

90. Az Úr áldjon s őrizzen.

(4 Móz. 6, 24—26).

Ünnepélyesen. Gebhardt E

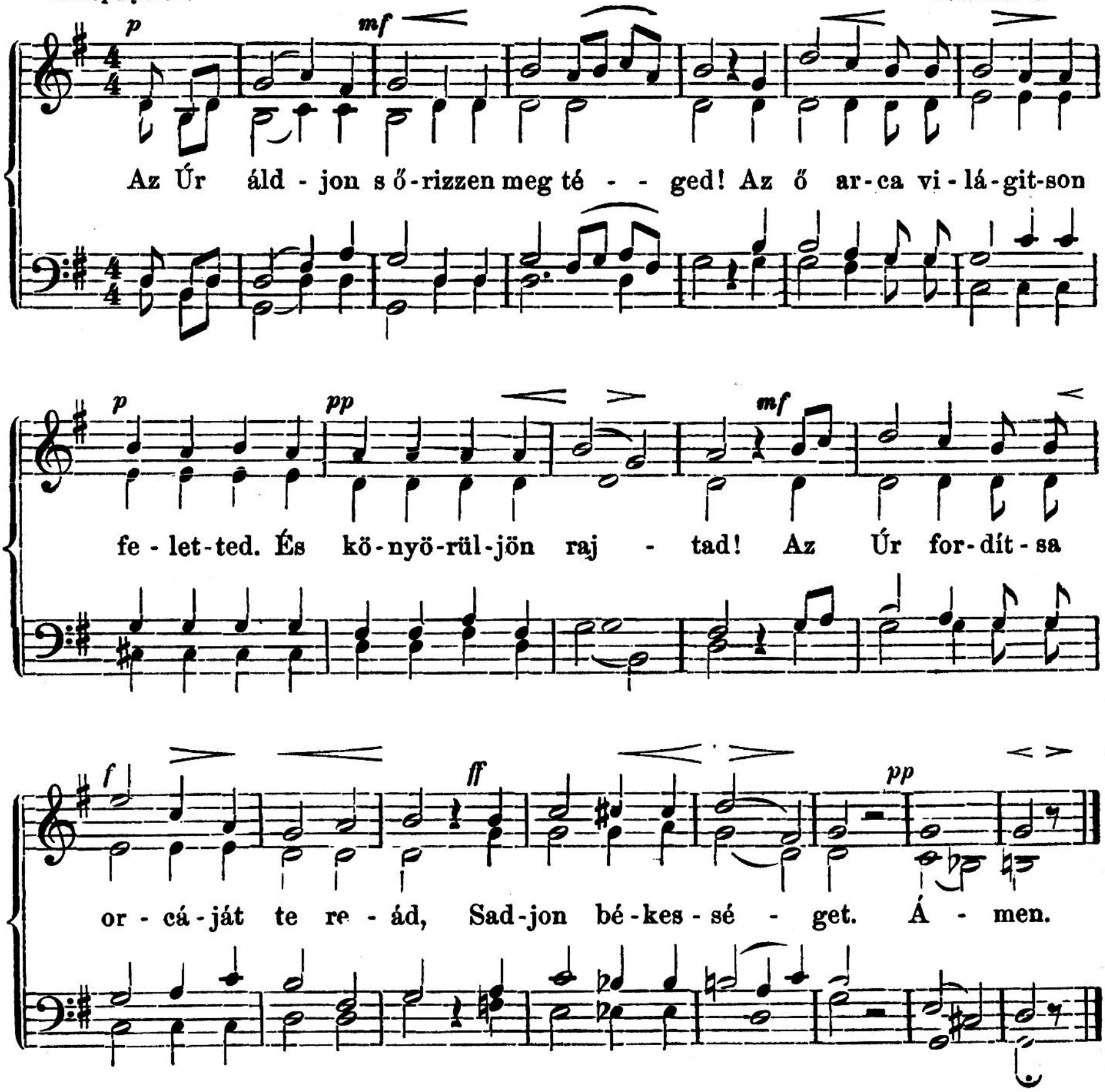

91. Az Úr Jézus Krisztusnak kegyelme.

Mérsékelten. Hilmer C. v. Gregor K.

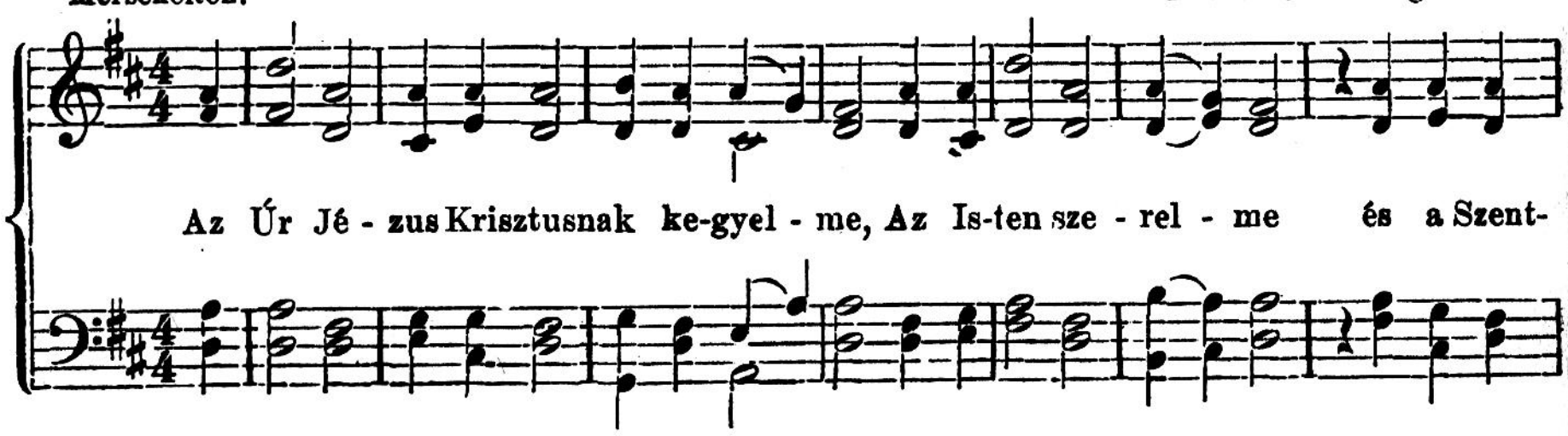

90. Az Úr áldjon s őrizzen.

(4 Móz. 6, 24—26).

Ünnepélyesen. Gebhardt E

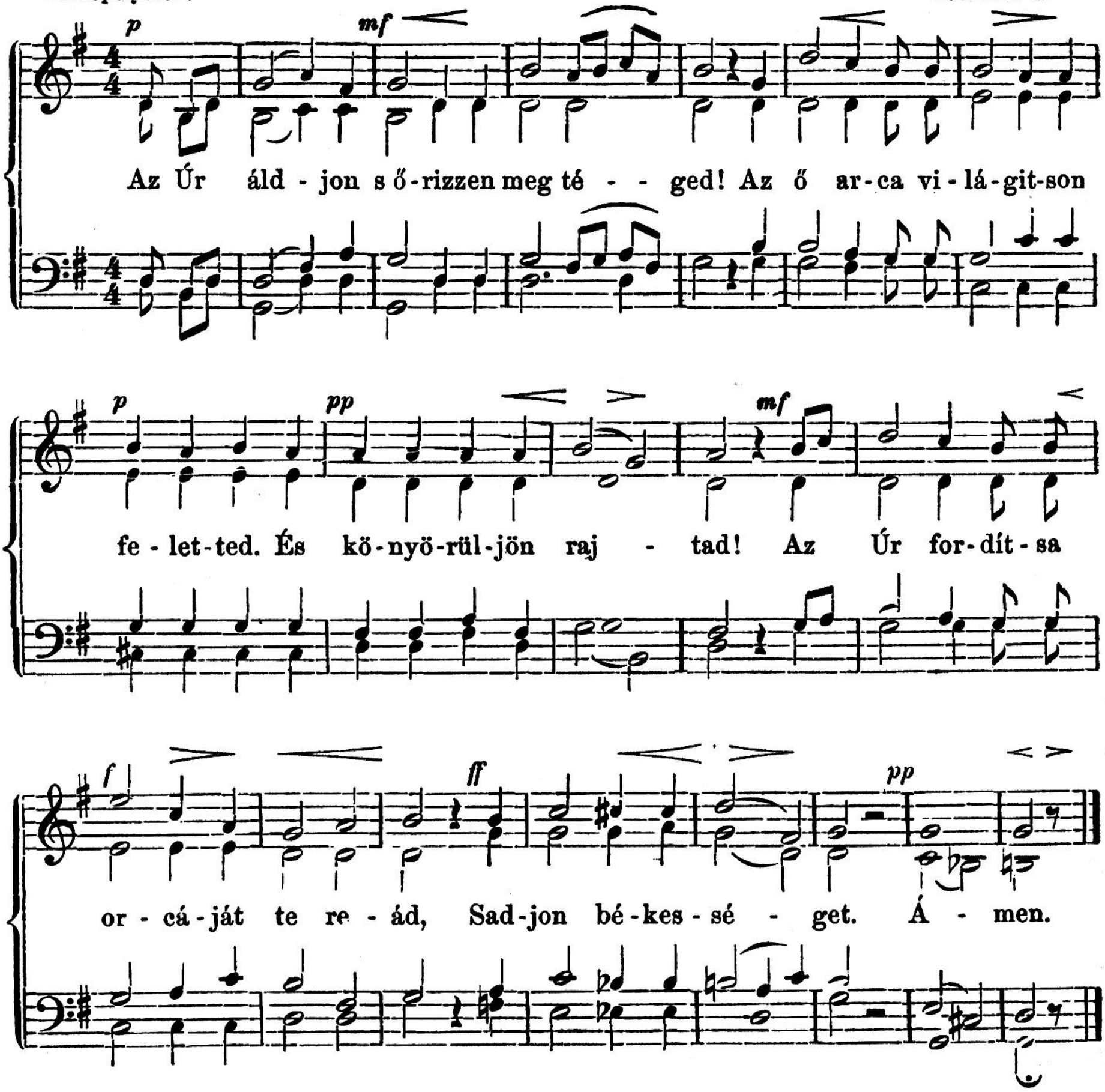

91. Az Úr Jézus Krisztusnak kegyelme.

Mérsékelten. Hilmer C. v. Gregor K.

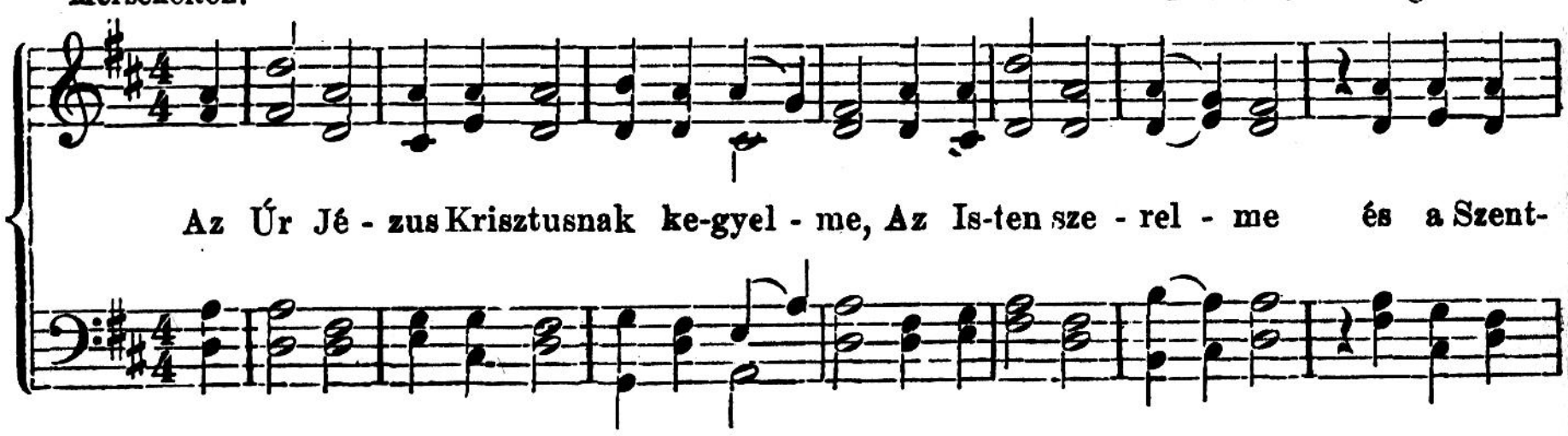

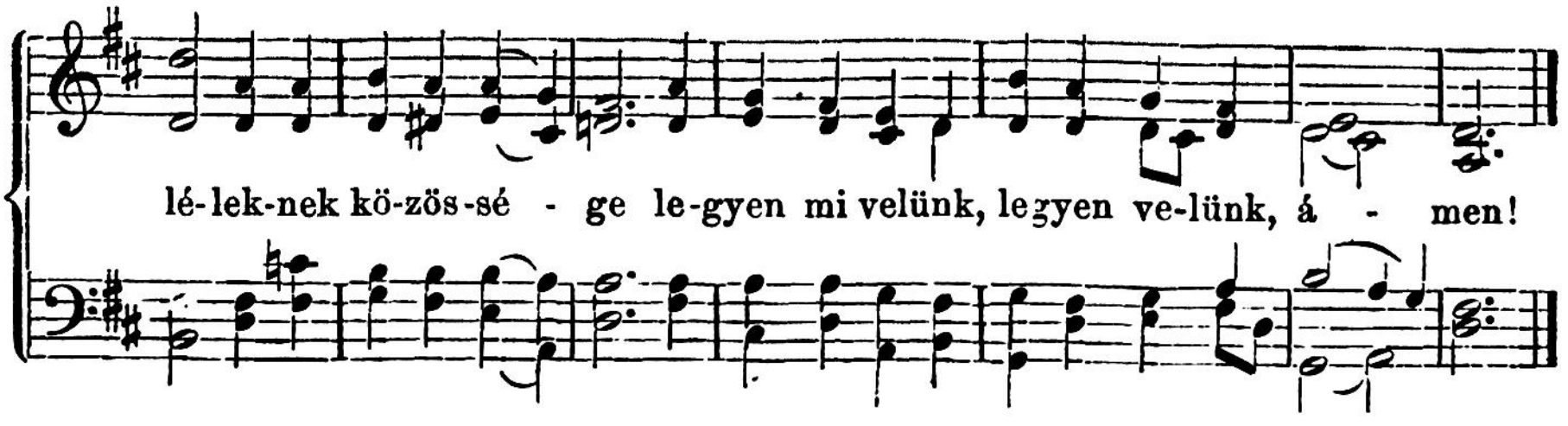

92. Dicsérjük Istent.

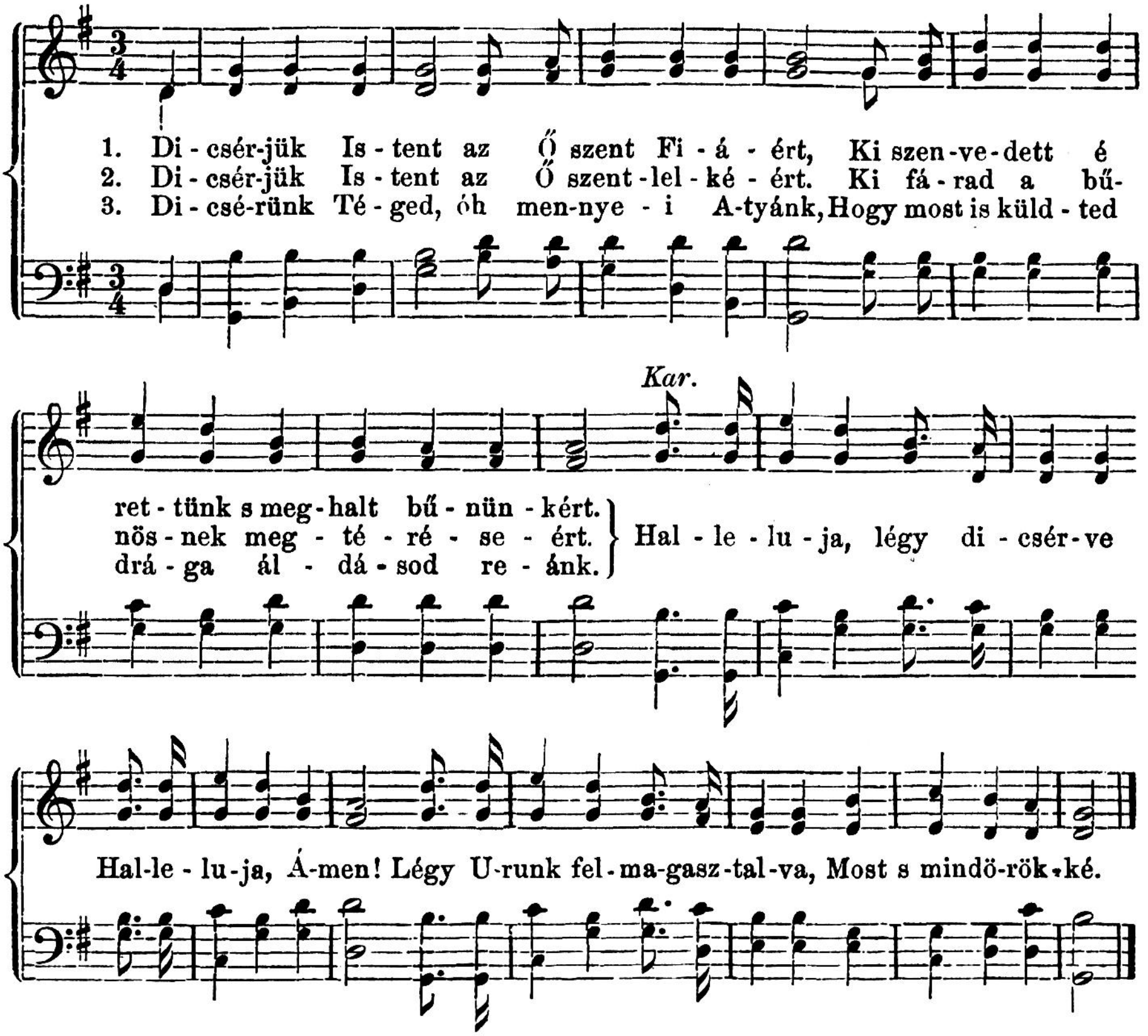

93. Óh áldjon meg az Úr.

(24. ének dallamára.)

1. Óh áldjon meg az Úr,
Minden jó kútforrása,
Izrael pásztora,
Lelkünknek kősziklája!

Világitson nekünk
Orcája kegyesen,
Békéje mivelünk,
Szivünk napja legyen!

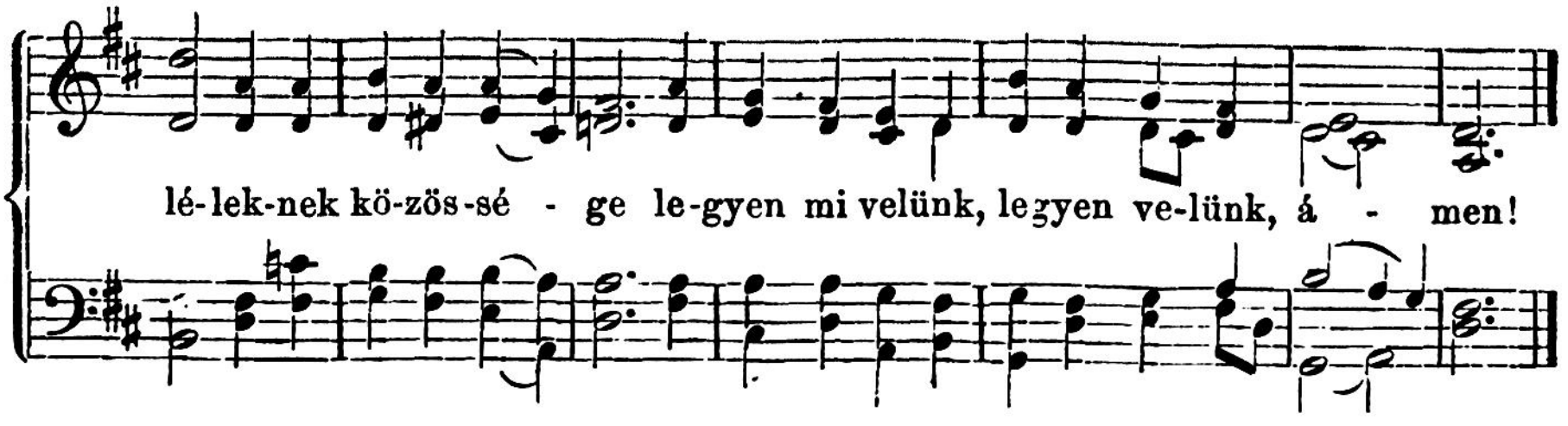

92. Dicsérjük Istent.

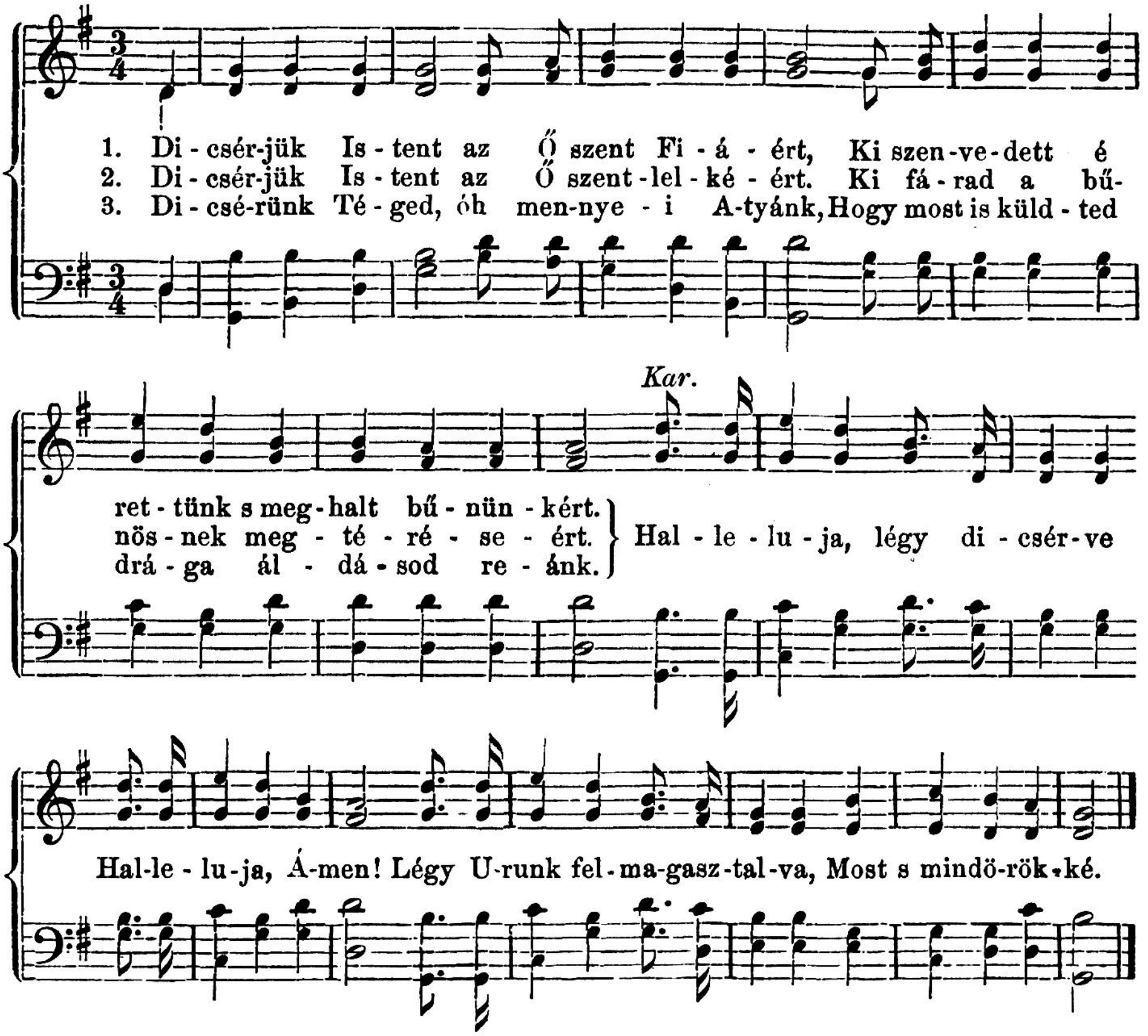

93. Óh áldjon meg az Úr.

(24. ének dallamára.)

1. Óh áldjon meg az Úr,
Minden jó kútforrása,
Izrael pásztora,
Lelkünknek kősziklája!

Világitson nekünk
Orcája kegyesen,
Békéje mivelünk,
Szivünk napja legyen!

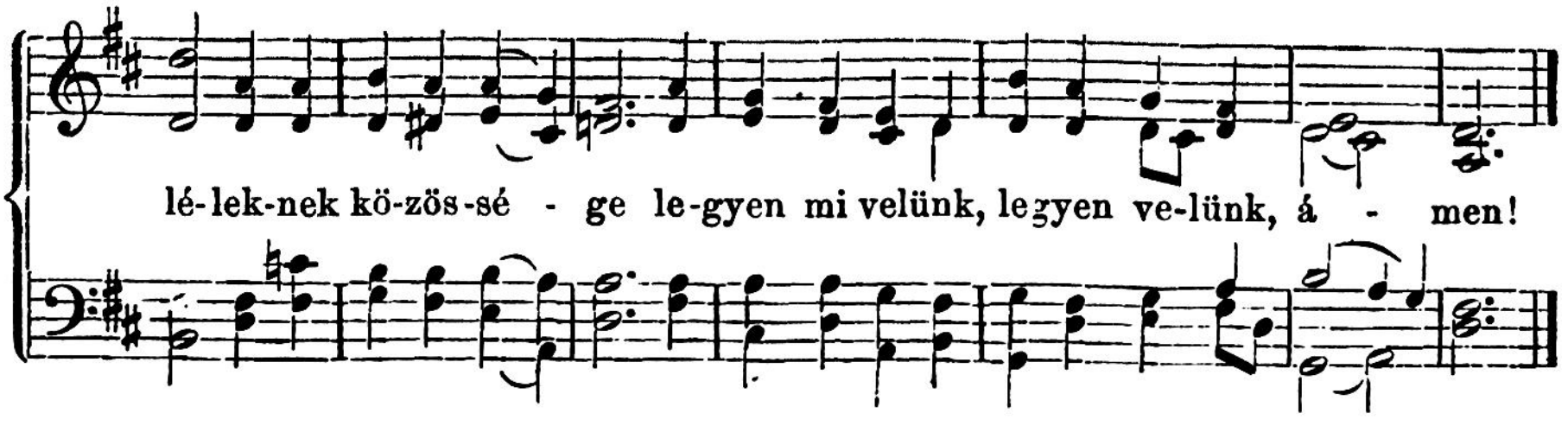

92. Dicsérjük Istent.

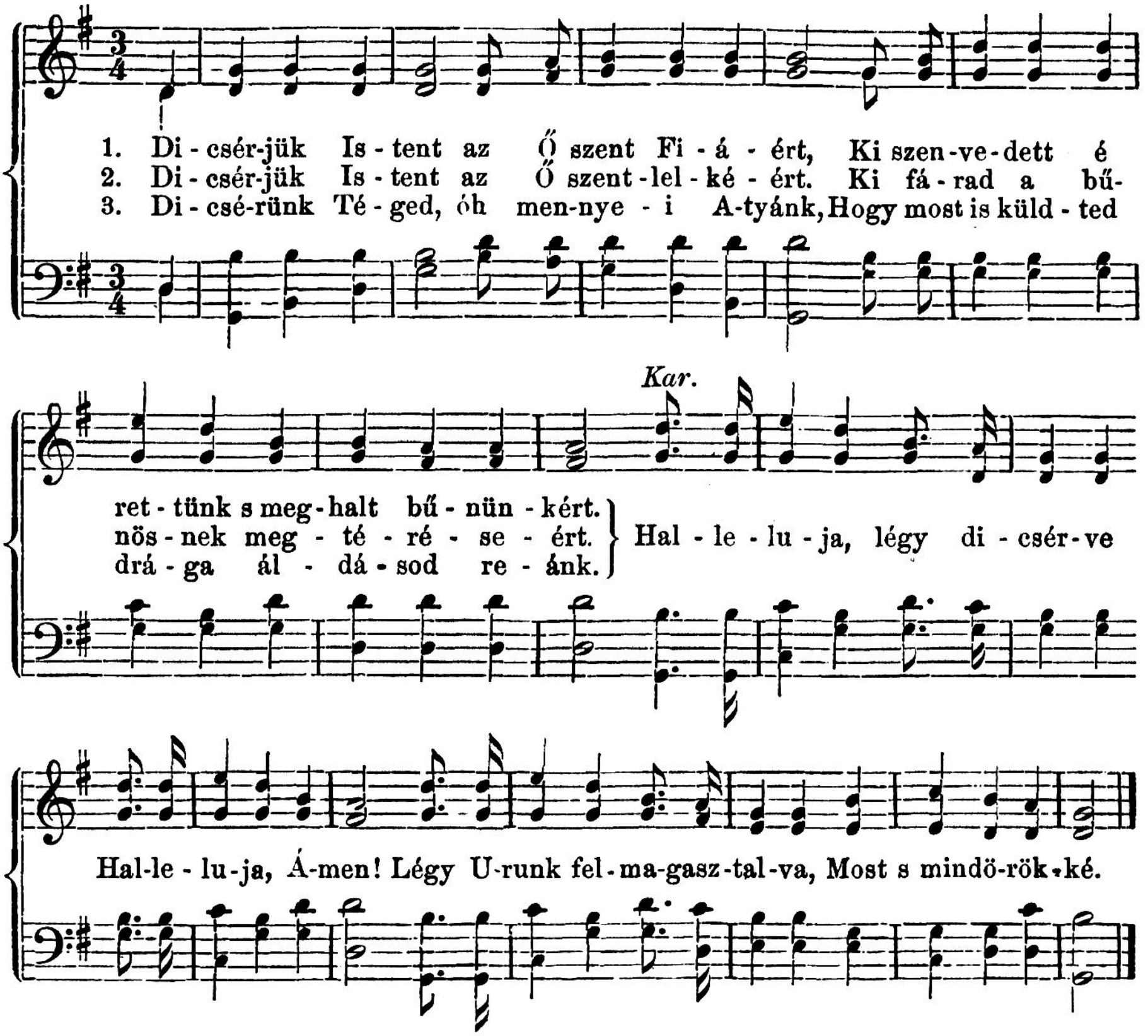

93. Óh áldjon meg az Úr.

(24. ének dallamára.)

1. Óh áldjon meg az Úr,
Minden jó kútforrása,
Izrael pásztora,
Lelkünknek kősziklája!

Világitson nekünk
Orcája kegyesen,
Békéje mivelünk,
Szivünk napja legyen!

Krisztus missiója.

a) Krisztus első eljövetele.

94. Csillag ragyog az ég boltozatán.

Creeper M. A. Belden F. E.

1. Csil-lag ra-gyog az ég bol-to - za-tán, át-szor - ja fé-nvét az éj ho-mályán, Böl-
2. Jól tud-ták, mit mond Is - ten szent szava: Ve - zé-rünk le-gyen az ég csil-la-ga! Hi-
3. Mi is kö-ves-sük az ég csil-la-gát, a vi - lág di-cső vi - lá-gos-sá-gát! Ő

Kar.

cse-ket ve-zet mes-sze föld-re: egy kis já-szol-hoz Betle-hem - be.
ven kö - vet-ték ra-gyo - gá - sát, mig-len-fel-lel-ték az üdv-ki-rá-lyát.
ve - zet min-ket az éj-je-len át, mig-len-el-ér-jük az üdv - ho-nát.

Ma

is ont-ja még szer - te-szét, a di - cső csil-lag pom - pás fé-nyét; ra-

gyogj to-vább mind - nyá - junk - ra ál - dást á - rasz - tó üdv csil-la-ga!

b) Krisztus a közbenjárónk.

95. Vezess óh Jézus engem.

Mérsékelten. Silcher F.

1. Ve - zess, óh Jé - zus, en - gem, fog - ván ke - zem,
Mig - len bol-dog - vé - gem - hez el - ér - ke - zem!
Nem jár - ha - tok ma -
2. Ta - kard be nagy ke - gyed - be gyen - ge szí - vem,
Hogy bú - ban és ö - röm - ben bé - kém le - gyen.
Hogy lá - bad - nál pi -
3. És bár ke - zed ha - tal - mát nem é - re - zem:
Tu - dom a célt te vé - led el - ér - he - tem.
Jé - zus ve - zess hát

gam - ban, e - rőm ke - vés; de hol - te jársz e - lőttem nincs ret - te - gés.
hen - jek, mint gyer-me - ked; be - zárt szem-mel kö-vet-lek hűn - te - ge - det.
en - gem fog - ván ke - zem, mig-len bol - dog vé-gem-hez el ér - ke - zem.

96. A mennyben van legjobb barátunk.

1. A mennyben van leg - jobb ba - rá - tunk, Ke - vés itt lenn a hű ba - rát,
Itt an - nyi ha - mis - sá - got lá - tunk, Ve - szély-ben van az i - gaz - ság.
2. E vi - lág mint a gyen - ge nád - szál In - ga - do - zó, bi - zony - ta - lan;
De Jé - zus mint a szirt, biz - ton áll, Ha mind el - hagy, ő ve - lem van.
3. Ár - tat - lan vé - rét on - tá ér - tem, Kí - nos ha - lált is szen - ve - dett.
Ő tá - mo - gat min - den szük - ség - ben És jó - vá te - szi vét - ke - met.
4. Ba - rá - tom szi - vét ad - ja né - kem, Ba - rá - tom ő, ö - vé va - gyok;
Ba - rá - tom min - dig sze - ret bí - ven, Ba - rá - tom ő, ha meg - ha - lok.

De azt az e - gyet jól tu - dom: Leg - jobb ba - rá - tom Jé - zu - som.
Ér - jen ö - röm vagy fáj - da - lom: Leg - jobb ba - rá - tom Jé - zu - som.
Meg - hall - gat ha i - mád - ko - zom, Leg - jobb ba - rá - tom Jé - zu - som.
Bol - dog va - gyok, ha ezt tu - dom: Leg - jobb ba - rá - tom Jé - zu - som.

b) Krisztus a közbenjárónk.

95. Vezess óh Jézus engem.

Mérsékelten. Silcher F.

1. Ve - zess, óh Jé - zus, en - gem, fog - ván ke - zem,
Mig - len bol-dog - vé - gem - hez el - ér - ke - zem!
Nem jár - ha - tok ma -
2. Ta - kard be nagy ke - gyed - be gyen - ge szí - vem,
Hogy bú - ban és ö - röm - ben bé - kém le - gyen.
Hogy lá - bad - nál pi -
3. És bár ke - zed ha - tal - mát nem é - re - zem:
Tu - dom a célt te vé - led el - ér - he - tem.
Jé - zus ve - zess hát

gam - ban, e - rőm ke - vés; de hol - te jársz e - lőttem nincs ret - te - gés.
hen - jek, mint gyer-me - ked; be - zárt szem-mel kö-vet-lek hűn - te - ge - det.
en - gem fog - ván ke - zem, mig-len bol - dog vé-gem-hez el ér - ke - zem.

96. A mennyben van legjobb barátunk.

1. A mennyben van leg - jobb ba - rá - tunk, Ke - vés itt lenn a hű ba - rát,
Itt an - nyi ha - mis - sá - got lá - tunk, Ve - szély-ben van az i - gaz - ság.
2. E vi - lág mint a gyen - ge nád - szál In - ga - do - zó, bi - zony - ta - lan;
De Jé - zus mint a szirt, biz - ton áll, Ha mind el - hagy, ő ve - lem van.
3. Ár - tat - lan vé - rét on - tá ér - tem, Kí - nos ha - lált is szen - ve - dett.
Ő tá - mo - gat min - den szük - ség - ben És jó - vá te - szi vét - ke - met.
4. Ba - rá - tom szi - vét ad - ja né - kem, Ba - rá - tom ő, ö - vé va - gyok;
Ba - rá - tom min - dig sze - ret bí - ven, Ba - rá - tom ő, ha meg - ha - lok.

De azt az e - gyet jól tu - dom: Leg - jobb ba - rá - tom Jé - zu - som.
Ér - jen ö - röm vagy fáj - da - lom: Leg - jobb ba - rá - tom Jé - zu - som.
Meg - hall - gat ha i - mád - ko - zom, Leg - jobb ba - rá - tom Jé - zu - som.
Bol - dog va - gyok, ha ezt tu - dom: Leg - jobb ba - rá - tom Jé - zu - som.

97. Jézus az én hű barátom.

Fry.-Appel-B. G. Sankey Ira D.

1. Jé - zus az én hű ba - rá - tom, gaz-dag ke-gye-lem-ben, Sok e-zer
2. Ő hi - ven én mel-let-tem lesz és so - ha - el nem hagy, Zöld me-zőn

közt nin-csen ná - lá - nál Szebb! A völ-gyek li - li - o - ma, nincs
ve - zet mint hű pász-to - rom! A ha - lál sö - tét völ - gyén is

oly vi - rág mint ő, Ki-nek sze-rel-me - a ten-ger-nél mé-lyebb!
bát-ran jár ha - tok Mért fél-nék tu-dom, ve-lem van Jé - su - som!

A bú-ban és bá - nat-ban min-dig mel-let-tem van,
Mért fél-nék mi-kor tu - dom, ve-lem van Jé - zu-som!
„Vesd rám gon-do-

D.S. A bú-ban és bá - nat-ban min-dig mel-let-tem van; „Vesd rám gon-do-

dat," nyá-ja-san igy szó - la. A fé-nyes haj-nal csil - lag, a

dat nyá-ja - san," igy szó - la . . . A fé-nyes haj-nal csil-lag a

Kar. D. S.

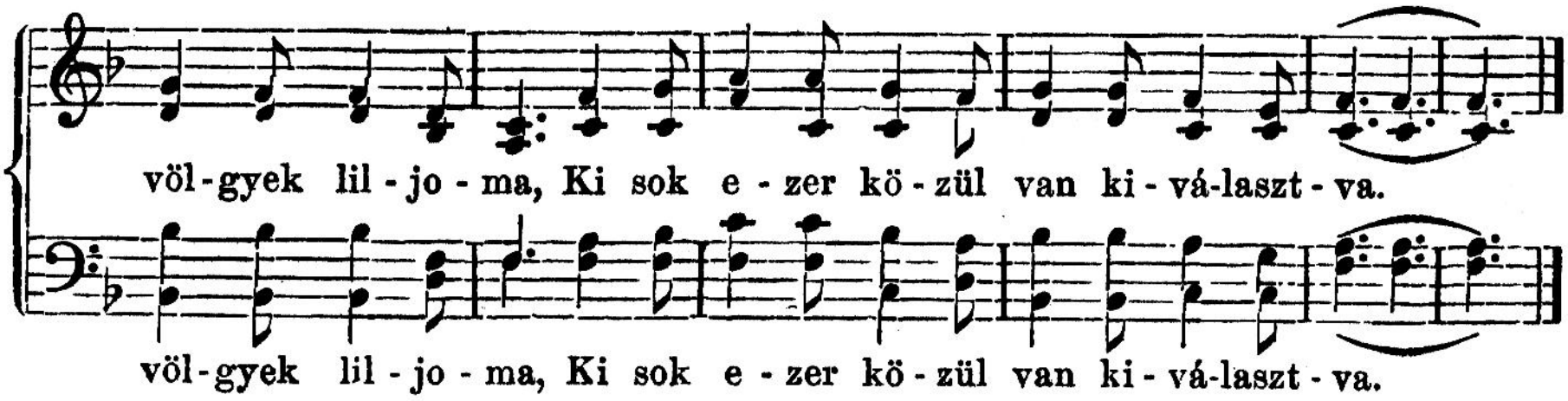

98. Jó pásztorunk van nekünk.

Hozsanna.

Kissé lassan. Dallama: Haydn.

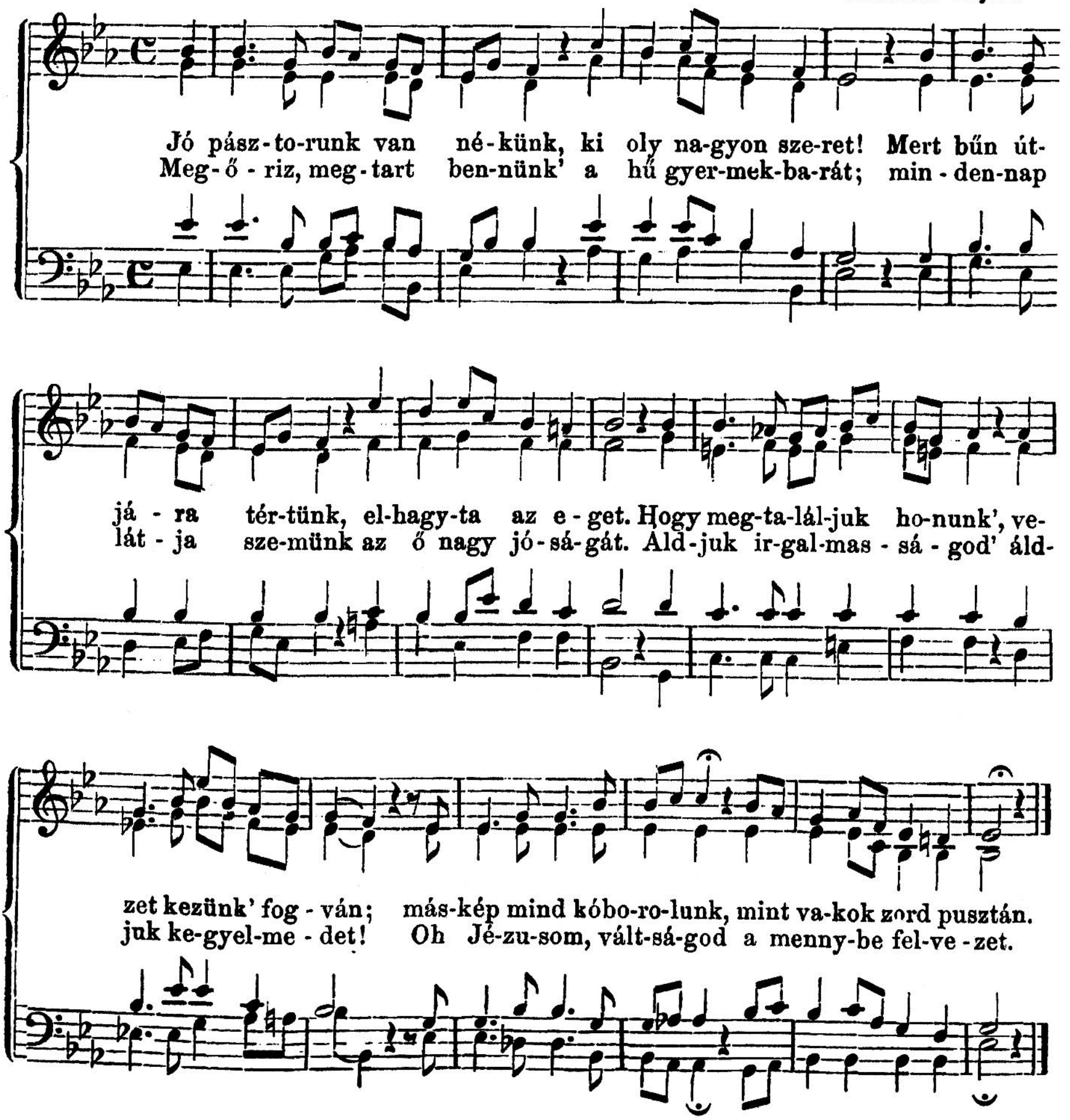

Kar. D. S.

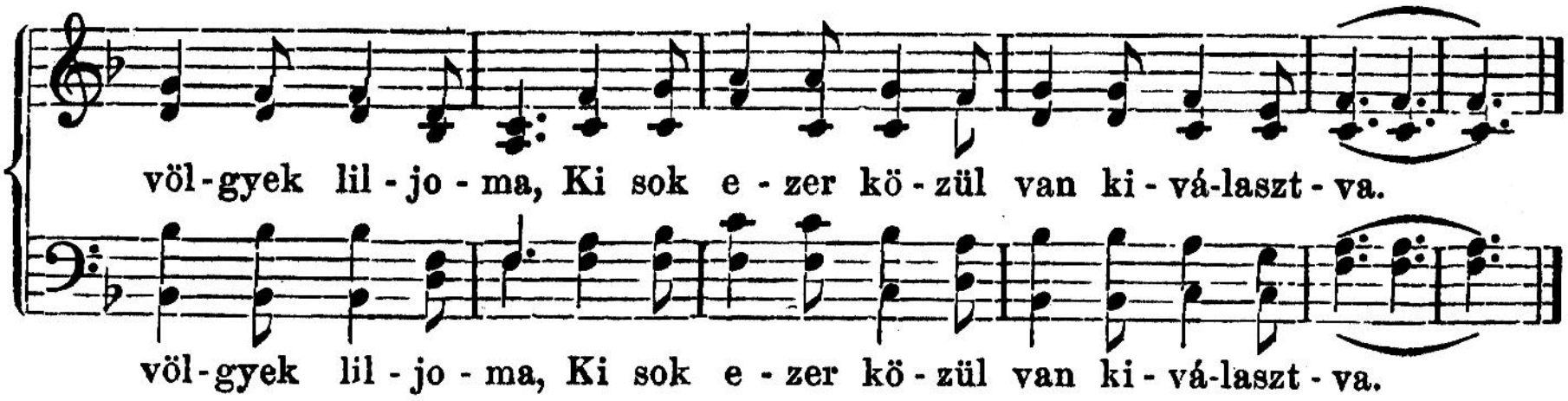

98. Jó pásztorunk van nekünk.

Hozsanna.

Kissé lassan. Dallama: Haydn.

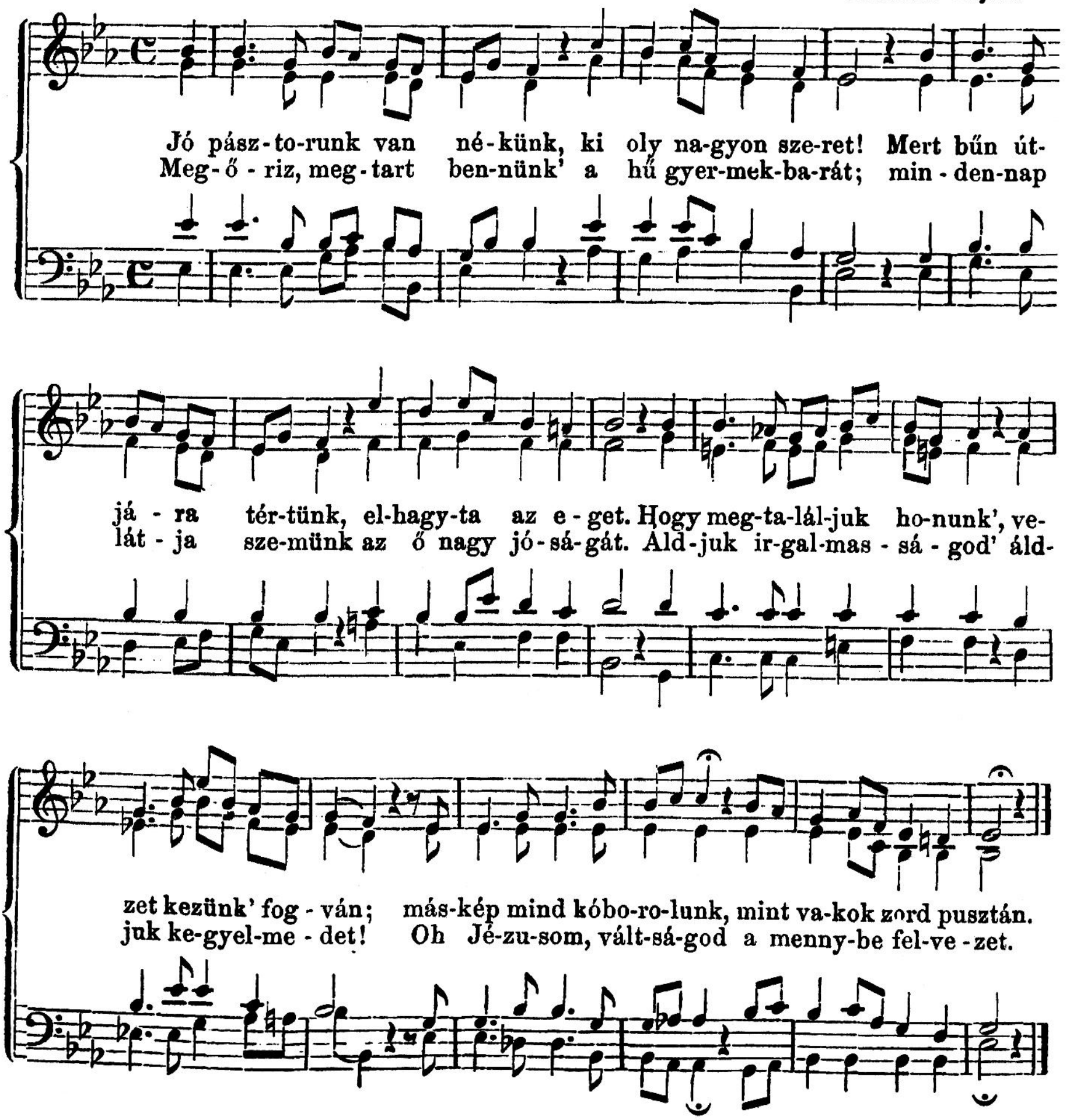

99. Egyetlen barátja van lelkünknek.

Bensőséggel. Evangéliumi Karénekek. Hugg G. C.

1. E - gyet - len ba - rát - ja van - lel-künknek Jé - zu-sunk, Meg-vál-tónk
2. Ki se - git munkánknak vég - zé - sé - ben? Jé - zu-sunk, Meg-vál-tónk
3. El hagy - ta e már hi - vő-gyer-me-két? So - ha-sem, so - ha - sem

1. Ő az or - vo - sa be-teg - sé - günk-nek Sen - ki más, sen - ki más!
2. Ki ve - zé-rünk az éj sö - tét - jé - ben? Jé - zu-sunk Meg-vál-tónk
3. El - lök - te e ki kér - te se - gé - lyét. So - ha-sem, so - ha - sem

Kar.

Csak egy ba - rát - ja van lel - künk-nek. Ki min-dig se - gi - ti né-pét

Nin-csen hoz-zá ha-son - ló jó ba - rát. Nincs egy sem, nincs egy sem.

100. Hogyha Jézus van velem.

Kádár I. Hit Hangjai.

1. Hogy-ha Jé-zus van ve-lem, Mily vi-dám az é-le-tem.
2. Biz-tos ös-vény az ö-vé, Nem is ha-gyom el töb-bé
3. Csak ki vé-gig meg ma-rad, Jé-zus üd-vöt an-nak ad.

Ha én Jé-zus-sal va-gyok, Lám nem ér-zek bá-na-tot.
E-zen já-rok míg é-lek: Csak Jé-zus-ban re-mé-lek.
Jer-tek, jer-tek mind-nyá-jan, Kik él-tek a vi-lág-ban.

101. Csak Jézussal akarok haladni.

Zionsharfe.

1. Csak Jé-zus-sal a-ka-rok ha-lad-ni, Hi-szen ve-le bol-dog-ság len-
2. A za-rán-dok ú-ton ő ve-zé-rem, Hegyen völ-gyön ve-ze-ti lép-

ni! Cé-lom má-sutt én fel nem lel-he-tem, E-gye-
tem; Hogy-ha foly-ton őt nem kö-vet-het-ném, A-tyám

dül ő az Üd-vös-sé-gem! E-gye-dül ő az Üd-vös-sé-gem!
há-zát fel nem lel-het-ném! A-tyám há-zát fel nem lel-het-ném!

100. Hogyha Jézus van velem.

Kádár I. Hit Hangjai.

1. Hogy-ha Jé-zus van ve-lem, Mily vi-dám az é-le-tem.
2. Biz-tos ös-vény az ö-vé, Nem is ha-gyom el töb-bé
3. Csak ki vé-gig meg ma-rad, Jé-zus üd-vöt an-nak ad.

Ha én Jé-zus-sal va-gyok, Lám nem ér-zek bá-na-tot.
E-zen já-rok míg é-lek: Csak Jé-zus-ban re-mé-lek.
Jer-tek, jer-tek mind-nyá-jan, Kik él-tek a vi-lág-ban.

101. Csak Jézussal akarok haladni.

Zionsharfe.

1. Csak Jé-zus-sal a-ka-rok ha-lad-ni, Hi-szen ve-le bol-dog-ság len-
2. A za-rán-dok ú-ton ő ve-zé-rem, Hegyen völ-gyön ve-ze-ti lép-

ni! Cé-lom má-sutt én fel nem lel-he-tem, E-gye-
tem; Hogy-ha foly-ton őt nem kö-vet-het-ném, A-tyám

dül ő az Üd-vös-sé-gem! E-gye-dül ő az Üd-vös-sé-gem!
há-zát fel nem lel-het-ném! A-tyám há-zát fel nem lel-het-ném!

c) Krisztus szenvedése és halála.

102. Kínos keresztfádon.

Irta: Farkas Sándor. Zenéjét szerzé: dr. Kóvats Lajos.

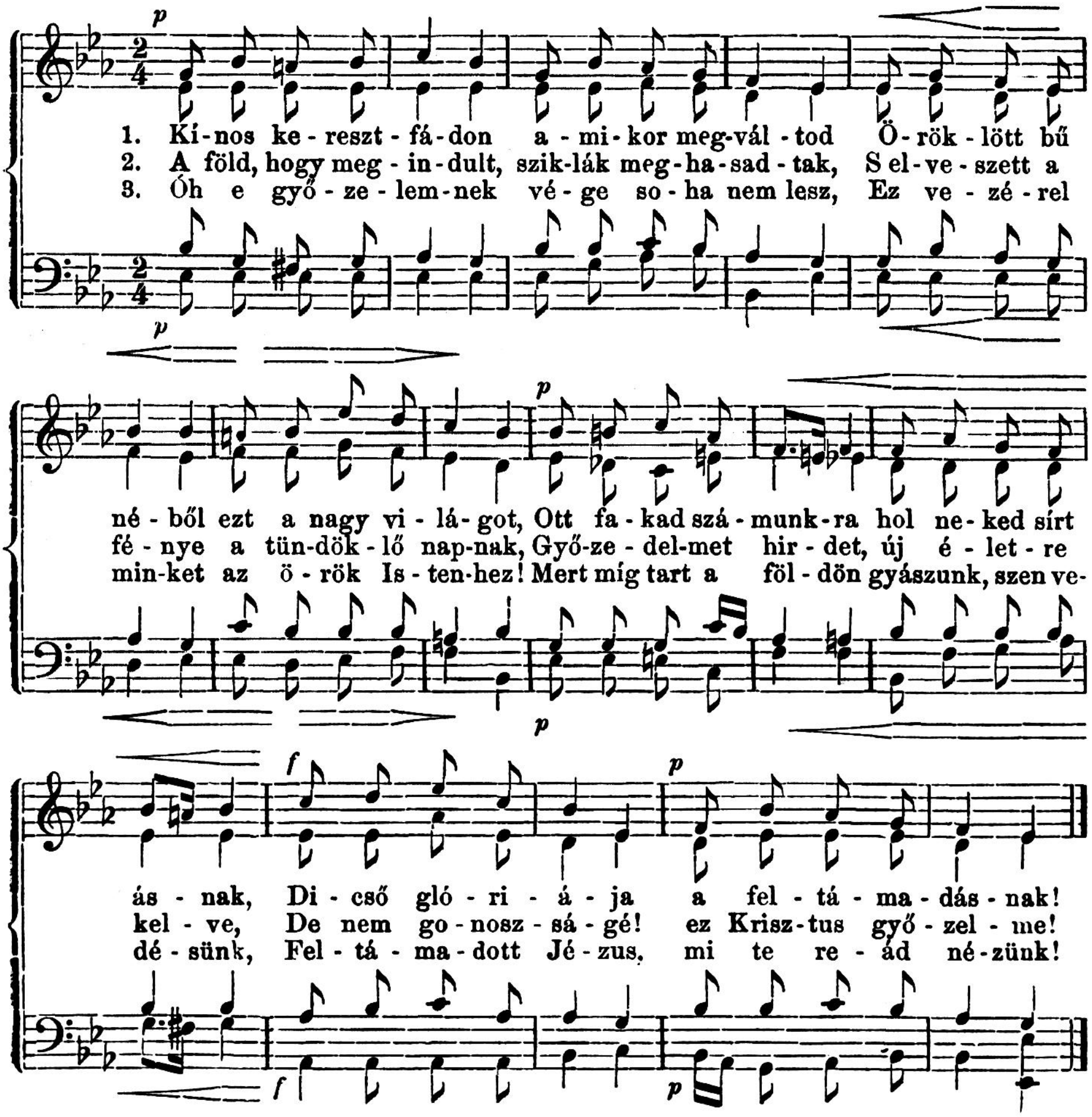

103. Jézus fényes napom.

(34. ének dallamára.)

1. Jézus fényes napom sötét éjszakán,
Jézus boldogságom, örömm ha vár rám;
Jézus szeretetem egyedüli kincs!
Csak te reád nézek, más óhajom nincs.

2. Neved felüditi bágyadt lelkemet,
Lelked bélyegét is szivembe vésted.
Édes békességet mindig élvezek,
Szerelmedben minden percben pihenek.

3. Zajában e földnek, e bünharciban
Győzelmed énértem mindig készen van;
Számomra te harcolsz, várva megállok,
Nagy kegyelmed pajzsom, győztes maradok.

4. Milyen boldog élet! Itt a sötétben
Örömtől ujjongok, Jézus tart engem!
Semmi el nem ragad erős kezedből,
Végre haza viszesz szegény földünkről.

c) Krisztus szenvedése és halála.

102. Kínos keresztfádon.

Irta: Farkas Sándor. Zenéjét szerzé: dr. Kóvats Lajos.

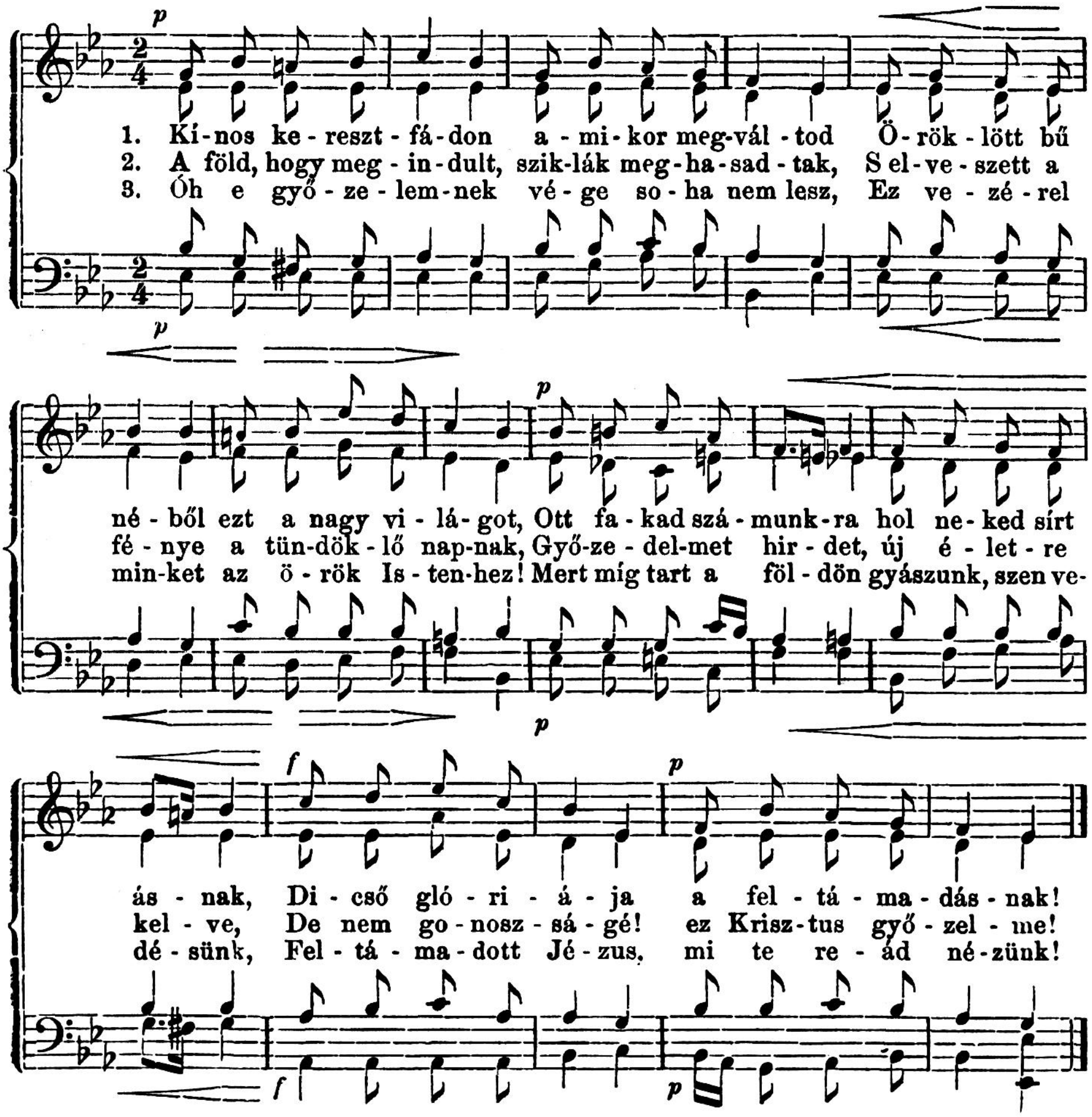

103. Jézus fényes napom.

(34. ének dallamára.)

1. Jézus fényes napom sötét éjszakán,
Jézus boldogságom, örömm ha vár rám;
Jézus szeretetem egyedüli kincs!
Csak te reád nézek, más óhajom nincs.

2. Neved felüditi bágyadt lelkemet,
Lelked bélyegét is szivembe vésted.
Édes békességet mindig élvezek,
Szerelmedben minden percben pihenek.

3. Zajában e földnek, e bünharciban
Győzelmed énértem mindig készen van;
Számomra te harcolsz, várva megállok,
Nagy kegyelmed pajzsom, győztes maradok.

4. Milyen boldog élet! Itt a sötétben
Örömtől ujjongok, Jézus tart engem!
Semmi el nem ragad erős kezedből,
Végre haza viszesz szegény földünkről.

104. A legszebb hely a Golgota.

Scheve Edw. B.

1. A leg-szebb hely a Gol-go-ta, Hol az Úr él-tét ál-doz-ta; Üd-
2. Gol-go-tán halt meg Mes-te-rünk, Ott hor-dá ne-héz bűn-ter-hünk! To-
3. Hor-dá a tö-vis ko-ro-nát S tűr-te a nép gúny-ka-ca-ját! Szen-
4. Szívünkből mi há-lát a-dunk Né-ked meg-vál-tó kí-rál-yunk, Hogy

vös-sé-gét a-dá ne-künk S bű-nünk-töl meg-men-tett ben-nünk!
va-űz-te az éj-sza-kát, Fel-ho-zá ránk fény-lő nap-ját!
ve-dett s meg halt é-ret-tünk, Hogy mi é-le-tet nyer-hes-sünk!
é-le-tün-ket meg-vál-tád S üd-vös-sé-ged né-künk a-dád!

Kar.

f

Óh Gol-go-ta, oh Gol-go-ta, Hol az Úr él-tét ál-doz-ta! Óh

f rit.

Gol-go-ta, oh Gol-go-ta, Bé-kes-sé-günk-nek szent ho-na!

105. Óh fej vértől átázva!

Gerhardt Paul-után. Dallama 1601 Bach S.

1. Óh fej, vér-től át-áz-va se-bek-ben ki-no-san,
   Óh fej meg-ko-ro-náz-va tö-vis-sel csu-fo-san!
   A-kit kü-lön-ben
2. A-mit, U-ram, te tűr-tél, az én mi-at-tam lett
   A-mit te el-vi-sel-tél; bű-nöm sze-re-zé meg
   Én nyo-mo-rult itt
3. Óh ked-ves arc, mily ször-nyen, bán-tal-maz-tak, ki-től
   Ez a ví-lág kű-lön-ben, ret-teg kö-rös-kö-rül.
   Mily ha-lo-vány le

é-kit a dics és tisz-te-let, Most megal-áz-va vagy itt, Sziv-ből kö-szön-te-lek!
ál-lok ha-rag-ra ér-de-mes, Ir-gal-mad-ért ki-ál-tok: U-ram oh meg ne vess!
vél te; fé-nyes-te-kin-te-ted, Mely fé-nyes-ség-nek fé-nye, Megtört; ki tör-te meg?

106. Megváltóm meghalt érettem.

Angolból B. G. Hastings T.

1. Meg-vál-tóm meg-halt é-ret-tem, Óh mily bol-dog-ság ezt hin-nem!
2. Ha-lá-lod üd-vöm for-rá-sa, Vé-red szí-vem tisz-tu-lá-sa!
3. En-gedd hogy uj-ra szü-les-sek, Hogy or-szá-god-ba me-hes-sek;

Mu-tasd né-kem vér-ző keb-led, Hogy át-é-rez-zem sze-rel-med!
Vonj ma-gad-hoz, ve-zess en-gem, Hogy tör-vé-nyed kö-vet-hes-sem!
Míg lá-tás-sá vá-lik hi-tünk S ö-rök-re ná-lad le-he-tünk!

105. Óh fej vértől átázva!

Gerhardt Paul-után. Dallama 1601 Bach S.

1. Óh fej, vér-től át-áz-va se-bek-ben ki-no-san,
   Óh fej meg-ko-ro-náz-va tö-vis-sel csu-fo-san!
   A-kit kü-lön-ben
2. A-mit, U-ram, te tűr-tél, az én mi-at-tam lett
   A-mit te el-vi-sel-tél; bű-nöm sze-re-zé meg
   Én nyo-mo-rult itt
3. Óh ked-ves arc, mily ször-nyen, bán-tal-maz-tak, ki-től
   Ez a ví-lág kű-lön-ben, ret-teg kö-rös-kö-rül.
   Mily ha-lo-vány le

é-kit a dics és tisz-te-let, Most megal-áz-va vagy itt, Sziv-ből kö-szön-te-lek!
ál-lok ha-rag-ra ér-de-mes, Ir-gal-mad-ért ki-ál-tok: U-ram oh meg ne vess!
vél te; fé-nyes-te-kin-te-ted, Mely fé-nyes-ség-nek fé-nye, Megtört; ki tör-te meg?

106. Megváltóm meghalt érettem.

Angolból B. G. Hastings T.

1. Meg-vál-tóm meg-halt é-ret-tem, Óh mily bol-dog-ság ezt hin-nem!
2. Ha-lá-lod üd-vöm for-rá-sa, Vé-red szí-vem tisz-tu-lá-sa!
3. En-gedd hogy uj-ra szü-les-sek, Hogy or-szá-god-ba me-hes-sek;

Mu-tasd né-kem vér-ző keb-led, Hogy át-é-rez-zem sze-rel-med!
Vonj ma-gad-hoz, ve-zess en-gem, Hogy tör-vé-nyed kö-vet-hes-sem!
Míg lá-tás-sá vá-lik hi-tünk S ö-rök-re ná-lad le-he-tünk!

107. Megváltóm szól nekem.

Frohe Botschaft.

Bensőséggel. **Grape J. T.**

1. Meg - vál - tóm szól ne - kem: „Gyer - mek ki - csiny e - rőd,
2. Szent vé - red Jé - zu - som le - mo - sá bü - nö met,
3. Nincs ben - nem sem - mi jó, ke - gyed - re ér - de mes,
4. Ha ér - zem vég na - pom, hogy ím itt a ha - lál.

Nyug - tot ta - lálsz beu - nem, le - szek a se - gí tőd!“
Cso - dás e - rőd va - gyon, meg - lá - gyítsz kő - szi - vet.
Te vagy az üdv - a - dó, ki Is - ten - hez ve - zetsz.
Vi - gan ki - ált - ha - tom: „Jé - zus mel - let - tem áll.

Kar.

Jé - zus vé - re hoz né - kem eny - het óh,

Hogy - ha bü - nöm vér - pi - ros fe - hér lesz mint a hó.

108. Igaz, hogy Jézus értem halt . . .

Nyugodtan. Evangéliumi Karénekek. Hudson R. E.

1. I - gaz, hogy Jé - zus ér - tem halt, S el - tör - lé bű - nö-met? Is-
2. A Bá - rány hord - ta vét - ke - met, A kí - nos ke-reszt-fán, Ab-
3. Könynyűmmel meg nem ad - ha - tom, Nagy tar - to - zá - so-mat. De

ten Fi - a a fán ki - múlt S meg-men - té lel - ke - met?
ból va - ló - ban lát - ha - tom Sze - rel - mét én hoz - zám.
i - me, Jé - zus, át - a - dom Te - né - ked ma - ga - mat!

Kar. Örömmel.

A ke - reszt az a hely, hol fel - tünt reg - ge - lem, Vak va

lék, ott meg-nyi-lott a sze-mem, Mert a szi - vem - be

a sze-mem

Jé - zust be - ve - vém, Ho - zsi - án - na a bé - ke im é - nyém!

109. Megváltóm ott a kereszten.

Con anima. Evangéliumi Karénekek.

1. Meg - vál - tóm ott a ke - resz - ten Ér - tem függ - tél
2. Is - ten Bá - rány drá - ga él - ted, Én é - ret - tem
3. Tör - vény át - ka a - latt vol - tam, De ál - ta - lad

vér - se - bek - ben, A ha - rag - ért én he - lyet - tem, Min-dent
ím le - tet - ted, Bű - nöm bo - csá - nat - ja vé - gett Te meg-
fel - ol - dat - tam, Ke - gyel - med - be fo - gad - tat - tam Ezt te-

Kar.

tűr - tél é - ret - tem; De én ér - ted mit tet - tem;
hal - tál é - ret - tem. De én ér - ted mit tet - tem?
véd te é - ret - tem! S ér - ted én mit - sem tet - tem!

Min-dent tűr - tél é - ret - tem; De én ér - ted mit tet - tem?
Te meg - hal - tál é - ret - tem; De én ér - ted mit tet - tem?
Ezt te - véd te é - ret - tem; S ér - ted én mit - sem tet - tem!

Krisztus második eljövetele.

a) Az utolsó idő.

110. Most immár közeleg.

Élénken. Evangéliumi Karénekek. Sweney R.

1. Most im-már kö-ze-leg a-ma bol-dog i-dő Hogy-a drá-ga E-van-gyé-li-um E-rős hang-gal zeng a föl-dön át séb-re-dő Né-pek lak-ják a di-cső Si-ont.
2. Most im-már kö-ze-leg a-ma bol-dog i-dő Me-lyet vár-va vár-tak a-tyá-ink, Sjöven-döl-tek már már olyan ré-gen er-ről, Az Úr-tól hí-vott pró-fé-tá-vink.
3. Most im-már kö-ze-leg a-ma bol-dog ó-ra, Mi-dőn-az-al-vók majd éb-red-nek, Felser-ken-nek ők a te-rem-tő sza-vá-ra S ö-rök ott-ho-nuk-ba be-tér-nek,

Kar.

El-mu-lik már a nagy ho-máy a sö-tét-ség, Fény-lik vi-lá-gos-ság szi-vünk-ben (si-vünk-ben) Is-ten né-pe mi-ért a-lud-

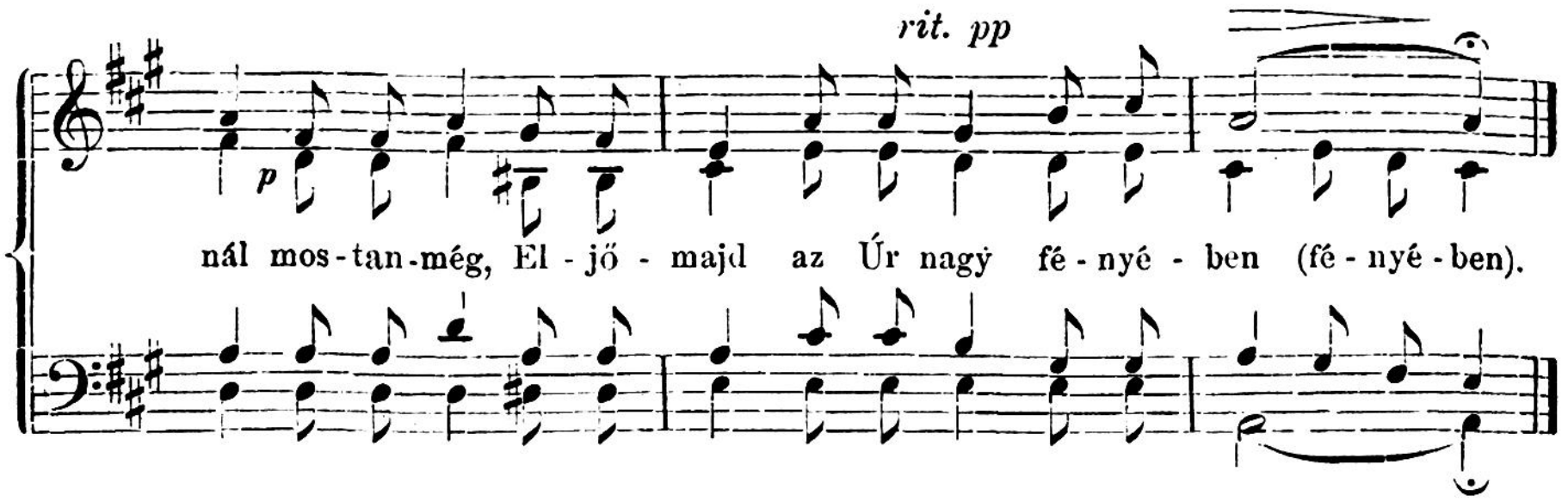

111. Eljő az Úr már közeleg.

Luther.

1. El-jő az Úr már kö-ze-leg, Ö-vé-i-hez fog jön-ni.
   Óh, bár csak sze-mem lát-ná meg, Ö-röm-ben meg-je-len-ni!
2. Óh, bár Si-ón-ja ki-áit-ná: „Üdv ne-ked, mennyből jö-vő!“
   És már az ég meg-mu-tat-ná, Hogy jön a-ma nagy fel-hő.
3. Jöjj el Úr Jé-zus es-dek-lünk. Hi-vők-kel e-gye-tem-ben:
   Ne kés-sél, Jé-zus je-lenj meg! Ör-ven-dek már szí-vem-ben.

Sze-mem ö-röm-től köny-nyez-nék, Ha dics-fény-ben meg-je-len-nék! Óh, bár-csak ma el-jön--ne!
És ben-ne is-ten-sé-gé-ben Úr Jé-zu-sunk nagy fé-nyé-ben! Óh, har-so-názz, szent an--gyal!
Ö-rül-ni fo-gok, ha ne-kem Ezt mon-dod: „Jöjj“, or-szá-gom-ba. La-kás le-end szá-mod--ra.

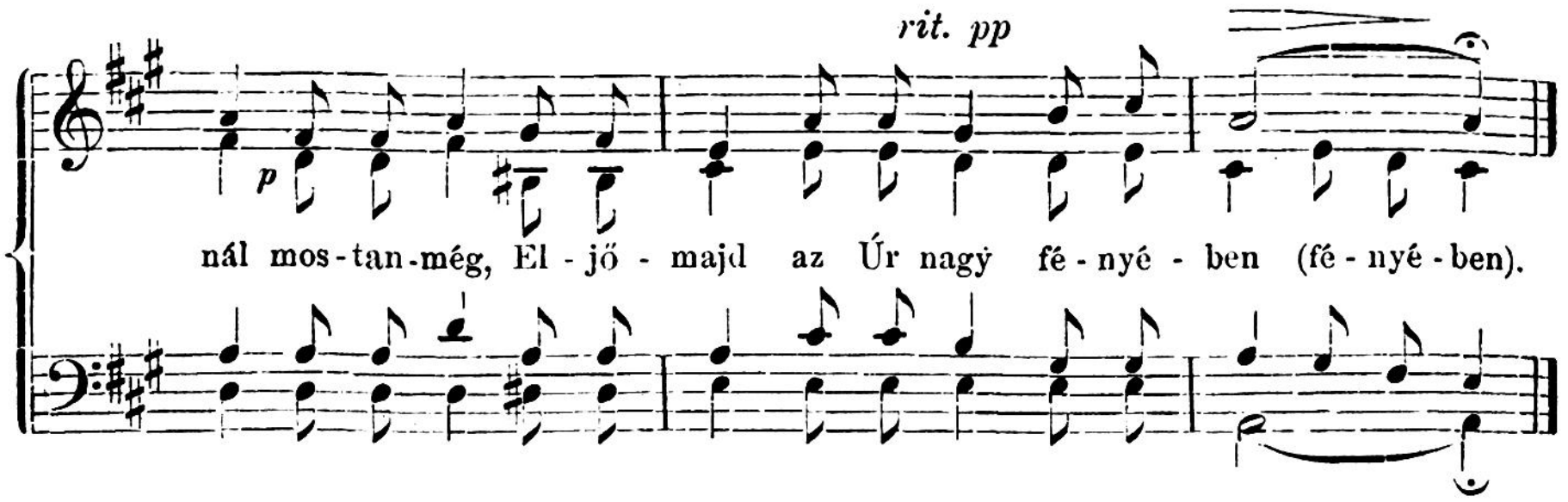

111. Eljő az Úr már közeleg.

Luther.

1. El-jő az Úr már kö-ze-leg, Ö-vé-i-hez fog jön-ni.
   Óh, bár csak sze-mem lát-ná meg, Ö-röm-ben meg-je-len-ni!
2. Óh, bár Si-ón-ja ki-áit-ná: „Üdv ne-ked, mennyből jö-vő!“
   És már az ég meg-mu-tat-ná, Hogy jön a-ma nagy fel-hő.
3. Jöjj el Úr Jé-zus es-dek-lünk. Hi-vők-kel e-gye-tem-ben:
   Ne kés-sél, Jé-zus je-lenj meg! Ör-ven-dek már szí-vem-ben.

Sze-mem ö-röm-től köny-nyez-nék, Ha dics-fény-ben meg-je-len-nék! Óh, bár-csak ma el-jön--ne!
És ben-ne is-ten-sé-gé-ben Úr Jé-zu-sunk nagy fé-nyé-ben! Óh, har-so-názz, szent an--gyal!
Ö-rül-ni fo-gok, ha ne-kem Ezt mon-dod: „Jöjj“, or-szá-gom-ba. La-kás le-end szá-mod--ra.

112. Fel, zengjük a győzelem dalát.

Morris C. H.

1. Fel zeng-jük a győ-ze-lem da-lát, Ma-gasz-tal-juk az ég s föld Ú-
2. Ter-jed-jen a hir szét a föl-dön: Az Úr el-jön fenn a fel-hő-
3. Ragyogj, ra-gyogj i-gaz-ság nap-ja, Su-ga-rad a föl-det hadd áld-
4. É-ne-künk ke-gye-sen fo-gad-ja, Ki-ne-künk a di-a-dalt-ad-

rát! Hadd visszhangoz-zák a hegy-or-mok: Az Ur Jé-zus győz-ni fog!
kön! Lá-ba i e-lé hadd bo-ruljunk, Hisz Ő ö-rök ki-rá-lyunk!
ja! A bűn-nek éj-je-le el-tü-nik, Ha a nap haj-na-lo-dik!
ja: Jé-zus, ki-nek győ-zel-mét zeng-jük, Meg-vál-tó Ur-is-te-nünk!

Kar. Unison.

Iz-rá-el zász-la-ja hadd lo-bog-jon, A győ-zel-mi hym-nus
A ba-bo-na s bün el hadd tün-je-nek, A po-gány nem-ze-tek

Harmonium.

1

hadd har-sog-jon! Kö-zel a di-a-dal a nagy di-a-dal
éh-red-je-nek! Kö-zel a di-a-dal, (Kihagyni).

2

Krisz-tus győz-ni fog. A nagy di-a-dal, Krisztus győz-ni-fog.

113. Itt immár az idő, hirdessétek.

Evangéliumi Karénekek.

mf

1. Itt im - már az i - dő, hir - des - sé - tek Min-den nyelvnek most és min-
2. A nagy Ba - by - lon im - már le - om - lott, Mely e föl - dön oly rég u-
3. Ne tisz - tel - jé - tek azt a ha - tal-mat, A mely az i - gaz - ság - tól
4. El - jön fel - hő - ben az elm - ber fi - a, Mert é - rett már a föld a-

den nép-nek: „Fél-jé - tek a nagy Is - tent I - té - le - te meg - je - lent.
ral - ko-dott. A té - vely - gés bo - rá - ból Nem i - hat - nak már - se - hol.
el - ma-radt. „Ne i - mád - já - tok ké - pét. Fel ne ve-gyé - tek je-gyét.“
ra - tás - ra. „A bú - zát ösz - sze gyüj - ti, A konkolyt el - é - ge - ti.

Kar.

p

Is - tennek or-szá-gá-ról szó - ló ö - röm - hir Hangoz-zék az e-gész föl - dön át,

mf

p

Mig el - jő a reg - gel, a - ma szép haj - nal-pir, S lát-juk a - ra - tás U - rát!

114. Az életnek fejedelme.

Belden F. E.

1. Az é - let-nek fe - je - del-me, ki ér-tünk ke-resz-tet hor-dott, ís-
2. Bé-kes-sé-get ez a vi-lág hi-á-ba i-gér ne-künk már; Csak
3. Ha el - jő, uj föl-det al-kot, É-den pom-pá-já-ban é-lünk! Nem

Kar.

mét jő, hogy egy - be gyüjt-se, nyá - ját, mit meg - vál - tott.
az lesz i - gaz bol-dog-ság, mely ránk az Úr - nál vár.
is - me - rünk bút s bá-na - tot, hisz az Úr - nál le - szünk.
} Kö - zel

van . . . kö-zel van . . . az aj - tó e-lőtt, im kö - zel van. El-jön

kö-zel van kö-zel van El fog

is - - - mét, el - jön is - - - mét, hogy egy - be - gyüjt - se né-pét.

jön - ni is - mét, el fog jön - ni is - mét

115. Az Ur éjfélkor jönni fog.

Cramer J. A. Hit Hangjai.

1. Az Úr éj - fél - kor jön - ni fog, most csen - des min - den még; bol - dog, kit éb - ren lel - ni fog, s e - lé - je ké - szen lép. Óh e vil - lág oly ször - nyű vak, al - szik oly gond - ta - lan,
2. Font já - val ki - nye - rész - ke - dik? A - mig tart i - de - je, hogy maj-dan nye - re - sé - ge - it Jé - zus e - lé te - gye. Hogy biz - ton sen - ki se le - gyen, egymást int - sé - tek ám,
3. Vir - rassz te - hát el - mém, szi - vem, és ne a - ludj to - vább; jö - ve - te - lé - re nézz hi - ven, el ne sza-laszd a „mát". A bo - szú nap - ja kö - ze - leg, i - tél - ni jő az Úr!

Azt vé - li, hogy a vég -ső nap még jó val tá - vol van.
Ser - kent - ve min - dig me - le - gen: „Légy é - ber, hű, vi - dám!
É - leszd lel - kem fi - gyel - me - det, küzdj lan - ka - dat - la - nul!

116. Óh jőjjetek!

(77. ének dallamára.)

1. Óh jőjjetek, kész minden már
Kegyelmi lakomára.
A kapuk nyitva vannak már,
S mindenki meg van híva.
Te rettegéssel telt kebel,
Alázott sziv, nézz oda fel,
Meg lész vigasztalódva.

2. Mért tévelyegsz kívül tovább
Bensődnek kintüzével?
Itt van a szeretet, mely ád
Nyugtot sok örömével.
Ne késs, de jőjj, igyál ezen
Vizből hamar, mert ez leszen
Éltednek kútforrása.

115. Az Ur éjfélkor jönni fog.

Cramer J. A. Hit Hangjai.

1. Az Úr éj - fél - kor jön - ni fog, most csen - des min - den még; bol - dog, kit éb - ren lel - ni fog, s e - lé - je ké - szen lép. Óh e vil - lág oly ször - nyű vak, al - szik oly gond - ta - lan,
2. Font já - val ki - nye - rész - ke - dik? A - mig tart i - de - je, hogy maj-dan nye - re - sé - ge - it Jé - zus e - lé te - gye. Hogy biz - ton sen - ki se le - gyen, egymást int - sé - tek ám,
3. Vir - rassz te - hát el - mém, szi - vem, és ne a - ludj to - vább; jö - ve - te - lé - re nézz hi - ven, el ne sza-laszd a „mát". A bo - szú nap - ja kö - ze - leg, i - tél - ni jő az Úr!

Azt vé - li, hogy a vég -ső nap még jó val tá - vol van.
Ser - kent - ve min - dig me - le - gen: „Légy é - ber, hű, vi - dám!
É - leszd lel - kem fi - gyel - me - det, küzdj lan - ka - dat - la - nul!

116. Óh jőjjetek!

(77. ének dallamára.)

1. Óh jőjjetek, kész minden már
Kegyelmi lakomára.
A kapuk nyitva vannak már,
S mindenki meg van híva.
Te rettegéssel telt kebel,
Alázott sziv, nézz oda fel,
Meg lész vigasztalódva.

2. Mért tévelyegsz kívül tovább
Bensődnek kintüzével?
Itt van a szeretet, mely ád
Nyugtot sok örömével.
Ne késs, de jőjj, igyál ezen
Vizből hamar, mert ez leszen
Éltednek kútforrása.

117. E széles világ telve jelekkel.

Angolból-B. G. Work H. C.

1. E szé-les vi-lág tel-ve je-lek-kel, Me-lyek hir-de-tik az Úr el-jöt-tét;
2. A na-pon, hol-don és csil-la-go-kon Cso-dás je-lek men-tek vég-be im-már!
3. De kik Si-ón-ba za-rán-do-kol-tok, Csak bát-ran, e-lő-re a menny fe-lé!

A fá-radt ván-dor ör-ven-dő sziv-vel
Há-bo-rú tom-bol min-den ha-tá-ron
Vir-rad a nap sel-jő meg-vál-tás-tok,

D. S. — Zeng-je min-den sziv ö-röm-re-pes-ve:

Vége. Kar.

Csak-ha-mar lát-ja U-rá-nak di-cső-sé-gét
És a bű-nös vég-ze-té-re csűg-ged-ve vár
Mi-dőn uj-jong-va el-ér-tek az Ur e-lé!

Ter-jed-jen a hir

Jöjj U-ram, hadd köszöntsünk ö-röm-mel tel-ve.

D. S.

e-gész föl-dön: Jé-zus meg-je-len fenn a fel-hő-kön!

b) Várakozás.

118. Eljő az Úr Halleluja!

Hozsanna.

Kék kereszt egyesületi énekeskönyv. Bern.

1. El - jő az Úr, Hal - le - lu - ja! de nem sze-gény-ség - ben: or-
2. El - jő az Úr, Hal - le - lu - ja! Egy-szer jött mint bá - rány, ki
3. El - jő az Úr, Hal - le - lu - ja! Ki - rá - lyi pom - pá - val, Di-
4. El - jő az Úr, Hal - le - lu - ja! Kor-mány-zó ves - sző - vel S be-

Kar.

szá - gol - ni, Hal - le - lu - ja! ö - rök di - cső - ség-ben.
bű - nünk-ért, Hal - le - lu - ja! meg-halt ke - reszt - fá - ján.
cső - ség - gel, Hal - le - lu - ja! e - rős ha - tal - má - val!
tölt min-dent, Hal - le - lu - ja! ne - vé - nek fé - nyé - vel.

} Légy hát

kész, légy hát kész meg - ál - la - ni, Légy hát kész ő szent szí-nét meg-lát-

ni! A mit i - gért, Hal - le - lu - ja! be fog - ja vál - ta ni.

119. Várjuk az Úrat, folyton várjuk.

Pontius Will. H.

1. Vár-juk az Ú-rat, foly-ton vár-juk, Bár-nem tud-juk mi-kor jő el;
2. Gon-dol-junk csak nagy sze-rel-mé-re, Mely az é-gi fényt meg-ve-té,

Ko-ra haj-nal-ban, al-ko-nyat-kor, Dél-ben, éj-fél-kor, vagy reg-gel!
Mely él-tét ál-do-zá fel ér-tünk S lel-künk a bűn-től meg-men-té!

Vár-juk az Ú-rat foly-ton Vár-juk Lám-pánk ont-sa szer-te fé-nyét;
Óh ég-jen hát szi-vünk-ben a vágy, Meg-lát-ni di-cső el-jöl-tét,

Vi-gyáz-zunk s i-mád-koz-zunk min-dig, Úgy vár-juk di-cső el-jöt-tét.
Őt egy-kor uj-jong-va fo-gad-ni, S él-vez-ni ö-rök ke-gyel-mét!

Kar.

Var - - juk, csak vár - - juk; vár - - juk, csak vár - - juk;
Vár-juk csak vár-juk, im vár-juk meg őt, várjuk csak várjúk im várjuk meg őt!

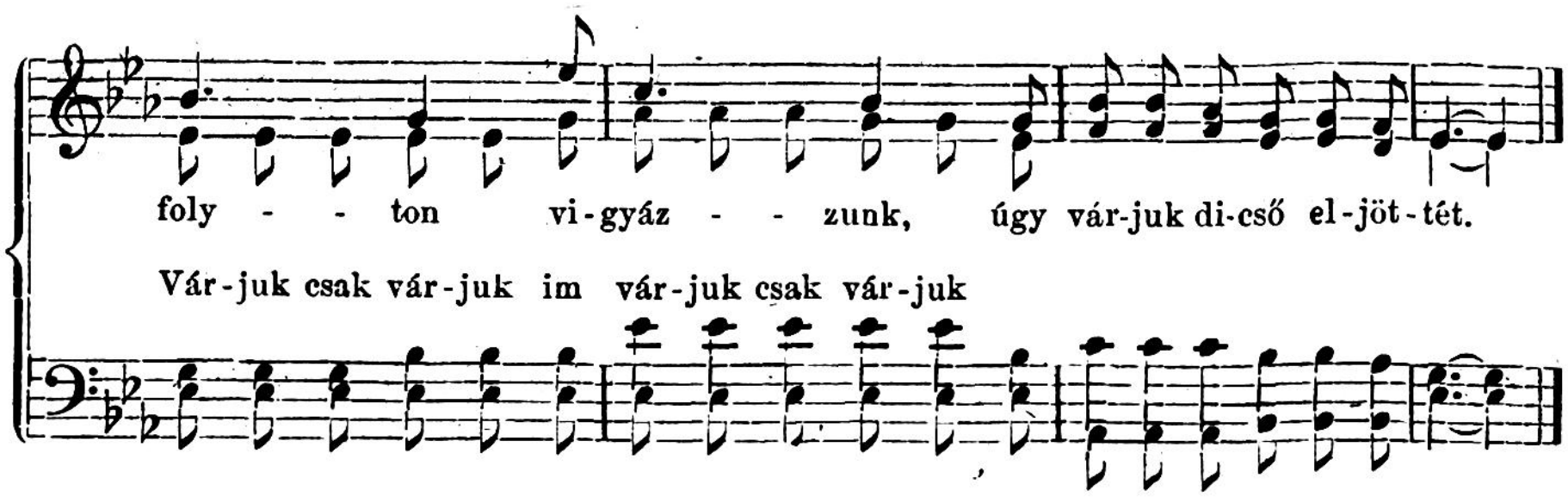

120. Szólaljon meg, zengjen a harsona.

Lee G. E.

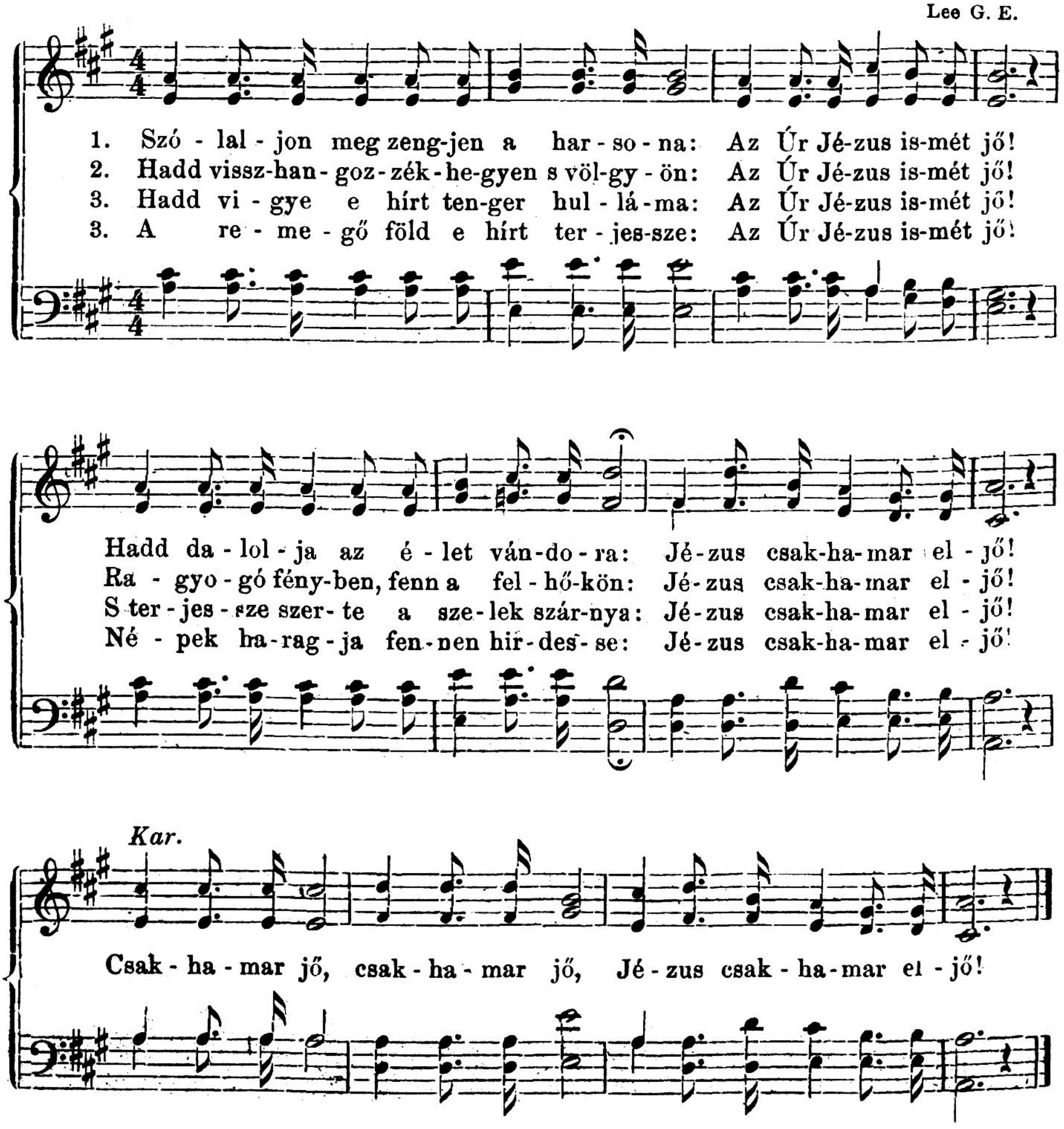

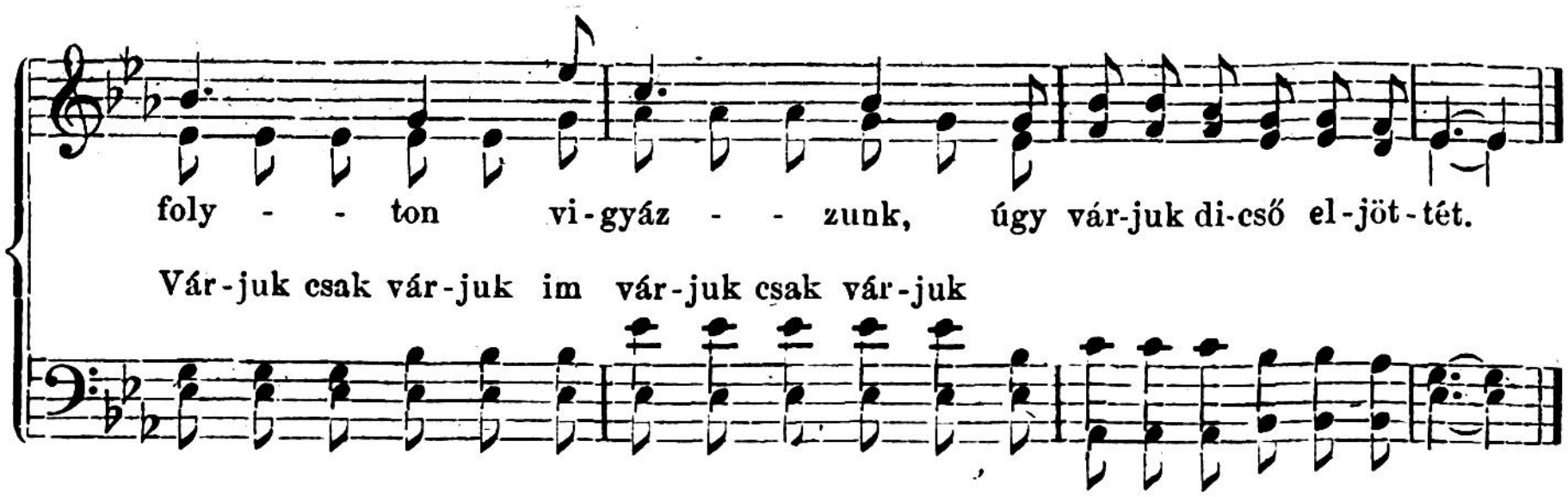

120. Szólaljon meg, zengjen a harsona.

Lee G. E.

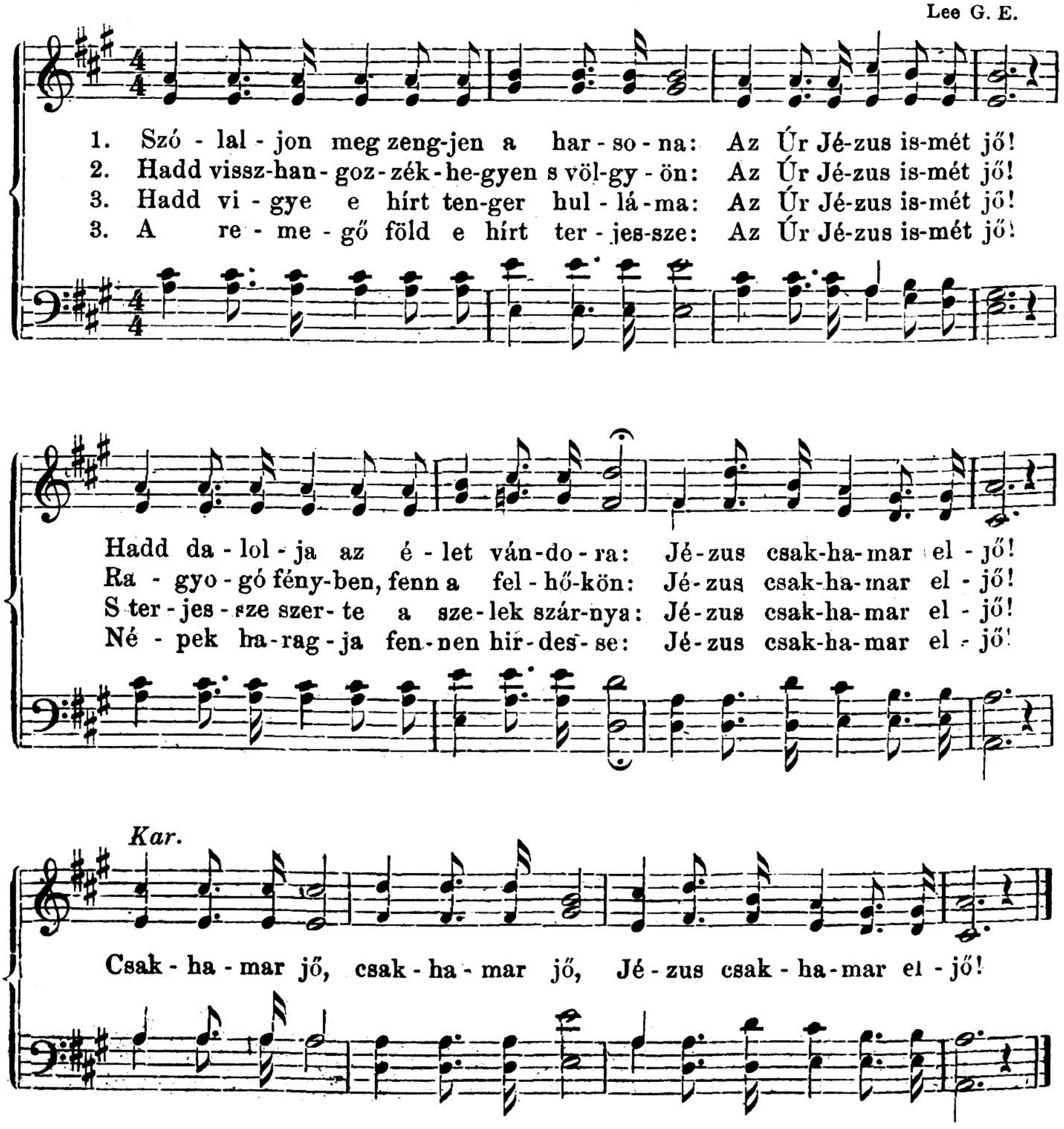

121. Örömmel járdalok, s vidám kedvvel.

Merrill A. D.

1. Ö - röm-mel jár - da-lok, s vi-dám kedvvel Az üd - vö - zült se - reg
Gyö-nyö-rü vagy te i - gé - ret föld - je Nyu - gal-mam vagy s buj - do-
2. Oh ha - lál ha vissz sö - tét si - rom - ba, Mind-egy, bár ke - zed ha-
Jé - zus a hős rá - ta-podt fe - jed - re, Bol - dog, oh bol - dog, ki

ho - ná - ba el. / sá - som vé - ge! / lá - lom hoz - za! / hisz ő - ben - ne.
An - gya - li ka - rok vi-dam zen-gés - sel / Jön-nek e - lém majd s visznek o - da fel. / Fény-lő lesz az ö - rök-lét reg - ge - le, / Nyil-tan lá - tom a ko - ro - nát ben - ne.
Ö - röm-mel / Jé - zus keb-

te - szem le ván - dor ru - hám, Ö - röm - mel, ö - röm-mel lá - tom ha-zám!
lén é - de - sen meg-nyug-szom, Ö - röm - mel, ö - röm-mel egy-kor ott-hon!

122. A megváltottak hazája.

Angolból-H. J. F.

Pacius F.

1. A meg - vál - tot - tak ha - zá - ja, Hol Jé - zus a ki - rály:
2. U - ram, hőn vá - rom a na - pot, Mi - dőn di - csőn el - jösz!
3. Sok - szor csen - des haj - lé - kom - ban Ál - dá - so - mat le - lém,

121. Örömmel járdalok, s vidám kedvvel.

Merrill A. D.

1. Ö - röm-mel jár - da-lok, s vi-dám kedvvel Az üd - vö - zült se - reg
Gyö-nyö-rü vagy te i - gé - ret föld - je Nyu - gal-mam vagy s buj - do-
2. Oh ha - lál ha vissz sö - tét si - rom - ba, Mind-egy, bár ke - zed ha-
Jé - zus a hős rá - ta-podt fe - jed - re, Bol - dog, oh bol - dog, ki

ho - ná - ba el. / sá - som vé - ge! / lá - lom hoz - za! / hisz ő - ben - ne.
An - gya - li ka - rok vi-dam zen-gés - sel / Jön-nek e - lém majd s visznek o - da fel. / Fény-lő lesz az ö - rök-lét reg - ge - le, / Nyil-tan lá - tom a ko - ro - nát ben - ne.
Ö - röm-mel / Jé - zus keb-

te - szem le ván - dor ru - hám, Ö - röm - mel, ö - röm-mel lá - tom ha-zám!
lén é - de - sen meg-nyug-szom, Ö - röm - mel, ö - röm-mel egy-kor ott-hon!

122. A megváltottak hazája.

Angolból-H. J. F.

Pacius F.

1. A meg - vál - tot - tak ha - zá - ja, Hol Jé - zus a ki - rály:
2. U - ram, hőn vá - rom a na - pot, Mi - dőn di - csőn el - jösz!
3. Sok - szor csen - des haj - lé - kom - ban Ál - dá - so - mat le - lém,

Az el - fá-rad - tak ott - ho - na, Él-tem s szi-vem leg - hőbb vá-gya.
Hű né-ped soh' sem csa - ló - dott, A - mi-dőn te - ben - ned bi-zott.
Mi - dőn ki- csi kam - rács-kám-ban Szi - ve-met hoz - zád e - me-lém!

Ott meg-szü-nik min-den vi-szály, Mert Jé - zus a ki - rály.
Oh bár-lát-hat-nám a fel-hőt, Mely fény - ben hoz - za őt.
El - mu- lik min-den fé - lel-mem, Bi - zal - mam vagy énne-kem!

123. Országöröklő, mért akarsz aludni?

Mason Lowell.

1. Or-s'ág-ö - rök-lő, mért a - karsz a - lud-ni, Hogy pihenhetsz, a mennyhez oly kö - zel?
2. Or-ság-ö - rök-lő, ho - gyan is késhetsz még, Ily kö-zel, int-ve ég - nek díj-já - tól,
3. Lásd, mint szomjaznak már a föld la - kó - i, Fé - le-lem s bá-nat von-szol - ja o - dább,
4. Hi - ú vi - gal-mak ne tart - sa-nak vis-sza, Mert föl-di ö - röm nem tar-tós ba - rát,
5. Óv-juk szemünk' neked Üd - vö - zi-tőnk-nek, Hogy lássunk, ha fénnyel hozzánk jö-vel,

Éb-redj, ser-kenj föl, öltsd fel fegyver - ze - ted, Si - ess, mert Üd-vö - zí - tőd most jön el!
Fel, gyorsan, díszbe hát, jön vő - le - gé-nyed Ki-sér - ve menny összes an - gya-lá - tól.
Halld, nem dü-bör-gé - se tü-zes sze-kér-nek? Ország - ö - rök - lő, ne késs hát to-vább.
Törj bátran el-len-ség so - ra - in ál - tal, Ország - ö - rök - lő, törj e - rő-vel át!
Ott ra-gyog gló-ri-ád már a he-gyek-ről, Ország - ö - rök - lő, üd - vöd már kö - zel!

Az el - fá-rad - tak ott - ho - na, Él-tem s szi-vem leg - hőbb vá-gya.
Hű né-ped soh' sem csa - ló - dott, A - mi-dőn te - ben - ned bi-zott.
Mi - dőn ki- csi kam - rács-kám-ban Szi - ve-met hoz - zád e - me-lém!

Ott meg-szü-nik min-den vi-szály, Mert Jé - zus a ki - rály.
Oh bár-lát-hat-nám a fel-hőt, Mely fény - ben hoz - za őt.
El - mu- lik min-den fé - lel-mem, Bi - zal - mam vagy énne-kem!

123. Országöröklő, mért akarsz aludni?

Mason Lowell.

1. Or-s'ág-ö - rök-lő, mért a - karsz a - lud-ni, Hogy pihenhetsz, a mennyhez oly kö - zel?
2. Or-ság-ö - rök-lő, ho - gyan is késhetsz még, Ily kö-zel, int-ve ég - nek díj-já - tól,
3. Lásd, mint szomjaznak már a föld la - kó - i, Fé - le-lem s bá-nat von-szol - ja o - dább,
4. Hi - ú vi - gal-mak ne tart - sa-nak vis-sza, Mert föl-di ö - röm nem tar-tós ba - rát,
5. Óv-juk szemünk' neked Üd - vö - zi-tőnk-nek, Hogy lássunk, ha fénnyel hozzánk jö-vel,

Éb-redj, ser-kenj föl, öltsd fel fegyver - ze - ted, Si - ess, mert Üd-vö - zí - tőd most jön el!
Fel, gyorsan, díszbe hát, jön vő - le - gé-nyed Ki-sér - ve menny összes an - gya-lá - tól.
Halld, nem dü-bör-gé - se tü-zes sze-kér-nek? Ország - ö - rök - lő, ne késs hát to-vább.
Törj bátran el-len-ség so - ra - in ál - tal, Ország - ö - rök - lő, törj e - rő-vel át!
Ott ra-gyog gló-ri-ád már a he-gyek-ről, Ország - ö - rök - lő, üd - vöd már kö - zel!

124. „Ébredjetek“! hiv a szózat.

Dr. Nicolai Fülöp († 1608).

1. „Éb-red-je-tek hiv a szó-zat, őr-sza-va, mely ma-gas-ból
Éj-fél ne-ve az ó-rá-nak, e-rős hang-gal így ki-ál
2. Az őr-zők-nek é-ne-ké-re ör-vend Si-on és re-pes
Jön ba-rát-ja menny-ből fény-ben, e-rős i-gaz-ság-ban és

le-hat; „Si-on, U-rad ím jön hoz-zád!“
tá-nak: „O-kos szű-zek, hol vagy-tok hát?“
szí-ve, Föl-ser-ken s gyor-san lép e-lő.
kegy-ben, Si-on csil-la-ga tünt e-lő.

Ím jő a vő-le-
Tró-nod-ról üd-vöd-

gény, ég-jen a lám-pa fény, hal-le-lu-ja! Jer-tek e-
del, Úr Jé-zus óh jőjj el! Is-ten fi-a, Ve-led me-

lő, itt az i-dő! Ün-ne-pi dísz-ben föl e-lő!“
gyünk ö-röm-ben fönt, meg-tar-ta-ni szép me-nyeg-zőnk.

125. Csak zarándok vagyok e földön.

Olasz-dallam.

1. Csak za-rán-dok vagyok e föl-dön, S vándor-lá-som, vándorlá-som már rö-vid.
2. A-hol a nap fénylik ö-rök-ké, Óh, mint vágyom, óh mint vágyom, oda én!
3. A-ma hon-ban, ho-va i-gyek-szem, A Megvál-tóm, a Megvál-tóm a nap-fény.

D.C. Kar. Csak za-rán-dok vagyok e föl-dön S vándor-lá-som, vándorlá-som már rö-vid! —

Vége.

Hagy-ja-tok men-nem ö-rök ha-zám-ba, A bé-ke-pálmák ö-rök ho-ná-ba!
Já-rok u-taz-va i-de-gen honban, A szívem bú-sul, lényem köt-ve van.
Nin-csen gond ot-tan, nin-csen pusz-tu-lás, Nincs semmi té-vely, sem ha-lál nem árt.

D. C. Kar.

126. Dicsőn jössz egykor ismét.

Sionhárfából.

1. Di-csőn jössz egy-kor is-mét mint né-ped ki-rá-lya, s vi-szed tag-
2. Ott hall-juk a se-re-get, mely ne-ved vi-se-li, sok-kal bá-
3. Oh hagyj min-ket csak hí-ven a hit-ért küz-de-ni, ak-kor fo-
4. Ott zen-günk ö-röm zsol-tárt hos-szú küz-dés u-tán, s hordunk győ-

ja-id in-nét ö-rök sza-bad-ság-ba! Ö-rök sza-bad-ság-ba.
josbb é-ne-ket, mint Si-ont zen-ge-ni! Mint Si-ont zen-ge-ni.
günk di-cső-en ve-led fel-tá-mad-ni! Ve-led fel-tá-mad-ni.
zel-mi pál-mát üd-vös-sé-günk nya-rán! Üd-vös-sé-günk nya-rán.

125. Csak zarándok vagyok e földön.

Olasz-dallam.

1. Csak za-rán-dok vagyok e föl-dön, S vándor-lá-som, vándorlá-som már rö-vid.
2. A-hol a nap fénylik ö-rök-ké, Óh, mint vágyom, óh mint vágyom, oda én!
3. A-ma hon-ban, ho-va i-gyek-szem, A Megvál-tóm, a Megvál-tóm a nap-fény.

D.C. Kar. Csak za-rán-dok vagyok e föl-dön S vándor-lá-som, vándorlá-som már rö-vid! —

Vége.

Hagy-ja-tok men-nem ö-rök ha-zám-ba, A bé-ke-pálmák ö-rök ho-ná-ba!
Já-rok u-taz-va i-de-gen honban, A szívem bú-sul, lényem köt-ve van.
Nin-csen gond ot-tan, nin-csen pusz-tu-lás, Nincs semmi té-vely, sem ha-lál nem árt.

D. C. Kar.

126. Dicsőn jössz egykor ismét.

Sionhárfából.

1. Di-csőn jössz egy-kor is-mét mint né-ped ki-rá-lya, s vi-szed tag-
2. Ott hall-juk a se-re-get, mely ne-ved vi-se-li, sok-kal bá-
3. Oh hagyj min-ket csak hí-ven a hit-ért küz-de-ni, ak-kor fo-
4. Ott zen-günk ö-röm zsol-tárt hos-szú küz-dés u-tán, s hordunk győ-

ja-id in-nét ö-rök sza-bad-ság-ba! Ö-rök sza-bad-ság-ba.
josbb é-ne-ket, mint Si-ont zen-ge-ni! Mint Si-ont zen-ge-ni.
günk di-cső-en ve-led fel-tá-mad-ni! Ve-led fel-tá-mad-ni.
zel-mi pál-mát üd-vös-sé-günk nya-rán! Üd-vös-sé-günk nya-rán.

127. Ott túl a csillagtengeren.

Spohr Louis.

1. Ott túl a csil-lag-ten-ge-ren egy szép or-szág va-gyon, Is mert di-cső szép-sé-gi-ben
2. Ók, az em-ber üdvünk he-lyét le nem raj-zol-hat-ja, De ér-zi cso-da e-re-jét,
3. Ott el-választ-ha-tat-la-núl sze-ret-tid-nél le-szesz, Ki-ket, hol búcsúkönny nem hull,

D.S. — Hol a meg-fá-ra-dott-ra vár
Mi fé-nyes reménnyel töl-ti
A föld ne-ked töb-bé nem árt

A hit e-lőtt na-gyon. Ví-rá-gok-ból fény-ü-lat-ár tölt ott min-de-ne-ket,
mely o-da fel-von-ja, So-ha nem tu-dom fe-le-d-ni bú-ban vagy ö-röm-ben,
ö-rök-re üd-vöz-lesz. A bűn-i-gát le-ráz-tad már szívem ezt jól fogd fel!
nyu-ga-lom harc he-lyett.
az én sze-gény szí-vem.
rö-vid gyötrel-mi-vel.

Vége. *D. S.*

128. Jön a dicsőség királya.

Hastings Thomas.

1. Jön a di-cső-ség ki-rá-lya né-pe mil-li-ó-i-val Hal-le-
Üd-vöz-lünk nagy em-ber fi-a, zen-gő há-la-a-dás-sal!
2. Menny föld s tenger mind el-múl-nak, mit kez-det-ben al-ko-tál; „Jöj-je-
El-len-sé-gid el-né-múl-nak, ha hall-ják a trom-bi-tát:
3. Ki-csi-nye-i, kik sze-re-tik, lát-ják gyö-nyö-rű-sé-gét, Mes-te-
Di-cső-sé-ge raj-tok fény-lik üdv s töl-ti a bú-he-lyét.

lu-ja! Üdvöz-lünk Is-ten fi-a! Hal-le-lu-ja! Üdvöz-lünk Is-ten fi-a.
tek be, áll-ja-tok a trón e-lé! Jöj-je-tek be, áll-ja-tok a trón e-lé!“
re-tek fel-hő-ben jő e-lé-tek! Mes-te-re-tek fel-hő-ben jő e-lé-tek!

127. Ott túl a csillagtengeren.

Spohr Louis.

1. Ott túl a csil-lag-ten-ge-ren egy szép or-szág va-gyon, Is mert di-cső szép-sé-gi-ben
2. Ók, az em-ber üdvünk he-lyét le nem raj-zol-hat-ja, De ér-zi cso-da e-re-jét,
3. Ott el-választ-ha-tat-la-núl sze-ret-tid-nél le-szesz, Ki-ket, hol búcsúkönny nem hull,

D.S. — Hol a meg-fá-ra-dott-ra vár
Mi fé-nyes reménnyel töl-ti
A föld ne-ked töb-bé nem árt

A hit e-lőtt na-gyon. Ví-rá-gok-ból fény-ü-lat-ár tölt ott min-de-ne-ket,
mely o-da fel-von-ja, So-ha nem tu-dom fe-le-d-ni bú-ban vagy ö-röm-ben,
ö-rök-re üd-vöz-lesz. A bűn-i-gát le-ráz-tad már szívem ezt jól fogd fel!
nyu-ga-lom harc he-lyett.
az én sze-gény szí-vem.
rö-vid gyötrel-mi-vel.

Vége. *D. S.*

128. Jön a dicsőség királya.

Hastings Thomas.

1. Jön a di-cső-ség ki-rá-lya né-pe mil-li-ó-i-val Hal-le-
Üd-vöz-lünk nagy em-ber fi-a, zen-gő há-la-a-dás-sal!
2. Menny föld s tenger mind el-múl-nak, mit kez-det-ben al-ko-tál; „Jöj-je-
El-len-sé-gid el-né-múl-nak, ha hall-ják a trom-bi-tát:
3. Ki-csi-nye-i, kik sze-re-tik, lát-ják gyö-nyö-rű-sé-gét, Mes-te-
Di-cső-sé-ge raj-tok fény-lik üdv s töl-ti a bú-he-lyét.

lu-ja! Üdvöz-lünk Is-ten fi-a! Hal-le-lu-ja! Üdvöz-lünk Is-ten fi-a.
tek be, áll-ja-tok a trón e-lé! Jöj-je-tek be, áll-ja-tok a trón e-lé!“
re-tek fel-hő-ben jő e-lé-tek! Mes-te-re-tek fel-hő-ben jő e-lé-tek!

129. Tán sötét éjszakán . . .

Mc. Granahan James.

1. Tán sö - tét éj - sza - kán, míg al - szik min - den lény, Mi - e - lőtt a
2. Es - te, dél-ben, a - vagy ta - lán éj - fél - táj - ban, Mi - dőn pi - hen-
3. Óh ha el - jő, mi - e - lőtt a ha - lált lát - juk, Nyo-mor, be - teg-

ho - mályt to - va ü - zi a fény, Jön az Úr ve - zet - ve az
a vi - lág s nyugszik ál - má - ban; Hir - te - len je - le - nik meg
ség - nek nincs ha - tal - ma raj - tunk! Az ég fel - hő ín át U-

ég se - re - ge - it S egy - be - gyűj - ti gyer - me - ke - it!
az ég ki - rá - lya S né - pe be - megy or - szá - gá - ba!
runk e - lé me-gyünk. És meg - vál - tot - ta - i le-szünk!

Kar.

Még egy ki - csit vá - runk S té - ged, Ég ki - rá - lya lá - tunk Meg - vál-

rit.

tónk is - mét meg - je - lèn, Hal - le - lu - ja, á - men! Hal - le - lu - ja, á - men!

130. Kicsiny nyáj óh ne csüggedj el.

Gebhardt E.-után. Lowry R.

1. Ki- csiny nyáj, óh ne csüg-gedj el, Ne félj el - len - sé - ged - től!
2. Ne tart - son ben - ne - tek vis - sza, A test-nek ki - ván - sá - ga!

Jé - zus sza - vát ne fe - ledd el, Me - ríts e - rőt hi - ted - ből!
Ne csá - bít - sa el szí - ve - tek A föld ál - bol - dog - sá - ga!

Hir - des - sé - tek a vi - lág-nak Hü pász - to - runk - nak sza - vát,
Mert ha - é - le - tünk - nek út-ján Gúny küz - del-münk ju - tal - ma,

Hogy úgy tet - szett A - tyá - tok - nak, Nék - tek ad - ni or - szá - gát!
Még is mi - énk a harc u - tán A győ - zel - mi ko - ro - na!

Kar.

Hogy úgy tet - - szett A - tyá - toknak, hogy úgy tet - - szett a - tyá-

hogy úgy tetszett hogy úgy tet - szett

tok-nak, hogy úgy tet - szett A - tyá - tok-nak, nék-tek ad-ni or-szá - gát.

hogy úgy tet-szett a-tyá

131. Halljátok társak, . . .

Gebhardt E. Haydn J.

mf *p*

1. Hall-já-tok tár-sak, Jám-bor ba - rá-tok, Kik menny-be vágy-tok,
2. Sá-tán éb-ren van S az al-vó myáj-ból, Kis bá-rány kák-ból
3. Ne fe-led-jé-tek, Rö-vid küz-de-lem, Ö-rök győ-ze-lem

mf

Vi-gyáz-za-tok! Lám-pá-tok láng-ja fen-nen ra-gyog-jon,
Zsákmányt ke-res! Ne a-lud-ja-tok! Im pász-to-ro-tok,
lesz majd ré-szünk! Mily ö-röm lé-szen, Ha majd U-runk-nál,

p *f* *p*

El ne lob-ban-jon, Mig jő az Úr, Míg jő az Úr.
Ben-ne biz-za-tok, Ha Sá-tán les, Ha Sá-tán les!
Az é-gi trón-nál Egy-be-gyü-lünk! Egy-be gyü-lünk!

tok-nak, hogy úgy tet - szett A - tyá - tok-nak, nék-tek ad-ni or-szá - gát.

hogy úgy tet-szett a-tyá

131. Halljátok társak, . . .

Gebhardt E. Haydn J.

mf *p*

1. Hall-já-tok tár-sak, Jám-bor ba - rá-tok, Kik menny-be vágy-tok,
2. Sá-tán éb-ren van S az al-vó myáj-ból, Kis bá-rány kák-ból
3. Ne fe-led-jé-tek, Rö-vid küz-de-lem, Ö-rök győ-ze-lem

mf

Vi-gyáz-za-tok! Lám-pá-tok láng-ja fen-nen ra-gyog-jon,
Zsákmányt ke-res! Ne a-lud-ja-tok! Im pász-to-ro-tok,
lesz majd ré-szünk! Mily ö-röm lé-szen, Ha majd U-runk-nál,

p *f* *p*

El ne lob-ban-jon, Mig jő az Úr, Míg jő az Úr.
Ben-ne biz-za-tok, Ha Sá-tán les, Ha Sá-tán les!
Az é-gi trón-nál Egy-be-gyü-lünk! Egy-be gyü-lünk!

132. Várjad óh én lelkem . . .

Egész kar. Evangéliumi Karénekek. Malan Cézár.

1. Vár-jad óh én lel-kem, vár-jad U-rad! Se-gít kész-sé-ge-sen,
2. Vár-jad óh én lel-kem, vár-jad U-rad! Se-gít kész-sé-ge-sen,

Fél kar.

Re-á bízd-ma-gad. Ne csüg-gedj el! Kö-zelg a reg-gel,
Re-á bízd-ma-gad. Bár-mi is jő, Soh' se hágy el Ő,

Egész kar.

És a tél he-lyé-be Új ta-vasz jő el; Min-den ve-szély-ben
Nem na-gyobb a szük-ség, Mint a Se-gí-tő. Ő tart meg min-ket,

rit.

Óv Té-ge-det Se-git a szük-ség-ben Hű Is-te-ned!
Ő Se-gí-tőnk. Meg-men-ti lel-kün-ket Hű Is-te-nünk!

c) Az igazak jutalma.

133. Aki Sionban trónol.

Crosby F. után. Danks H. P.

f

1. A - ki Si - on - ban tró - nol, Az Úr u - ral - ko - dik!
2. Di - csér - jé - tek é - nek - kel, A min - den - ség Ú - rát!

A szá - raz s ten - ger sza - vá - nak En - ge - del - mes ke - dik!
Bát - ran e - melt fő - vel fen - nen Hord - já - tok zász - la - ját!

Jöj - je - tek fe - je - del - mek, Trón - já - hoz gyül - je - tek;
Gyül - je - tek egy - be hoz - zá, Hó - dol - ja - tok ne - ki,

E - lőt - te mély a - lá - zat - ban Hajt - sá - tok tér - de - tek!
Ko - ro - náz - zá - tok ki - rál - lyá Föld - ös - szes né - pe - i!

134. A tejjel mézzel dús hazát.

Sweney J. R.

1. A tej - jel méz - zel dús ha - zát Szí - vem kö - szön - ti in - nen át.
2. Meg-vál - tóm jár e - mitt ve - lem, Meg - fog - ja nyá - ja - san ke - zem
3 A - mott ö - rök ta - vasz vi - rul S il - lat - ár öm - lik hal-mi - rul

Nincs ben - ne éj, di - csőn ra-gyog Az Úr ö - rök szép nap - ja ott.
És úgy ve - zet a cél fe - lé Ho-nunk - ba fel, A - tyánk e - lé.
Vi - rág - gal é - kes fény - me - zőn É - let - fo - lyó fo - lyik di - csőn.

Kar.

Óh bé - ke - hon, ö - röm, gyö - nyör, Ró - lad lel - kem be tün - dö - köl;

Ked - ves su - gár öm - lik e - lém S ho nom fe - lé te - kin - tek én,

Hol é - gi üdv - vel é - ke - sen La - ká - som kész már tel - je - sen.

135. Hazám van a magasban fenn.

Huntington D. W. C. Ó Kane T. C.

1. Ha-zám van a ma-gas-ban fenn, A-hol bú és ke-serv nem te-rem Hol szám-
2. Egy-kor ott le-szek mennyben fenn, Sad-dig is ör-ven-dek szünte-len; Vonj, U-
3. Mily ha-mar le-szek mennyben fenn, Jé-zu-som ez-egy-ért esd szí-vem: E-nyé-

nem-te-rem
szün-te-len
esd szí-vem

lál-hat-lan szent se-re-gek Az Ur-nak é-ne-ket zeng-nek (szünte-len)
ram, vonj U-ram, te-hoz-zád. Hogy a-hol vagy, le-gyen szol-gád (hü-szol-gád)
im szin-tén ott le-gye-nek É-gi ha-zánk-ba fent ve-led (te-ve-led)

Kar.

O-da-fenn, o-da-fenn, Ha-zám van a ma-gas-ban fenn. (o-da-fenn)
O-da-fenn, o-da-fenn, Jé-zus van a ma-gas-ban fenn. (o-da-fenn)
O-da-fenn, o-da-fenn, A-tyánk van a ma-gas-ban fenn. (o-da-fenn)

O-da-fenn o-da-fenn

O-da-fenn, o-da-fenn, o-da-fenn, o-da-fenn, Ha-zám van a ma-gas-ban fenn.
O-da-fenn, o-da-fenn, o-da-fenn, o-da-fenn, Jé-zus van a ma-gas-ban fenn.
O-da-fenn, o-da-fenn, o-da-fenn, o-da-fenn, A-tyánk van a ma-gas-ban fenn.

136. Hadd beszéljek ama szép dicső országról.

Phillips Phil.

1. Hadd be-szél-jek a-ma szép, di-cső or-szág-ról, az üd-vö-zül-
2. Á-lom-ban lá-tom már a-ma fé-nyes he-lyet, a sok fé-nyes
3. Ott, a-hol kín és ha-lál már töb-bé nin-csen, oh mily bol-dog-

tek ho-ná-ról! A-mely-nek ha-tá-rit vi-ha-rok nem dúl-ják
drá-ga-kö-vet! Az é-let-nek fá-i oly büsz-kén vi-rul-nak
ság is le-szen! Ö-röm új-jong-va egy-mást vi-szont tát-hat-ni

s la-kó-it a gon-dok nem nyomják! s la-kó-it a gondok nem nyomják!
s az é-let-nek ár-ja-i foly-nak! s az é-let-nek ár-ja-i foly-nak!
s mind-ö-rök-kön e-gyütt ma-rad-ni, s mind-ö-rök-kön e-gyütt ma-rad-ni!

Amelynek ha-tá-rit vi-ha-rok nem dulják s la-kó-it a gon-dok nem nyomják.
Az é-let-nek fá-i oly büszkén vi-rulnak s az é-letnek ár-ja-i foly-nak!
Ö-röm-uj-jongva egymást viszont láthatni, s mindö-rökkön e-gyütt marad-ni!

137. Zúgjon a harsona.

Ogden W. A.

1. Zúg - jon a har - so - na, zeng - je - tek az Úr - nak, El - kö-
2. Iz - rá - el fi - a - i, Is - ten - nek hű né - pe, A nyu-
3. De mily di - cső lesz, ha az ár - nyék tel - je - sül S Is - ten-

zel - gett é - ve a mi nyu-galmunknak! Hirdes - sük hát fen - nen - az e-
ga - lom é - vét hi - ven meg - ő - riz - end - te; Az év - ben a nép nem ve-
nek hű né - pe sas-szár-nya-kon re - pül, Hogy el - nyer - je U - rá - nak szent

gész vi - lág-nak: Ör-vend - je - tek ve - lünk Is - ten or - szá - gá - nak!
tett s a - ra - tott S az or - ság min - den mun - ká - tól meg-nyu - go - dott!
i - gé - re - tét S ö-rök - re él - vez - ze szom - bat - ját s bé - ké - jét!

f Kar.

Uj - jong - va mind zeng - jé - tek Is - ten - né - pe sza - bad,

sza - bad

cresc.

ne - ki az Úr szent bé - kes - sé - get és é - gi nyu - gal - mat ad!

138 Én olyan gyakran gondolok.

1. Én o-lyan gyak-ran gon-do-lok Men-nye-i ho-nom-ra!
2. Ott kön-nye-ket nem is-me-rünk, So-ha el nem vá-lunk!
3. Óh üd-vös-sé-günk szent ho-na U-tá-nad úgy vá-gyunk!

Vaj-jon mi-kor is jut-ha-tok, O-da, hol le-szünk bol-do-gok:
Ott é-gi gyö-nyör-ben é-lünk Sze-re-tet-ben el-me-rü-lünk!
Le-gyen Is-te-nünk szent sza-va É-le-tünk ve-zér-csil-la-ga,

A-tyánk or-szá-gá-ba, A-tyánk or-szá-gá-ba!
S szem-lél-het-jük U-runk, S zem-lél-het-jük U-runk!
Ugy bi-zon-nyal ju-tunk, O-da hol meg-nyug-szunk!

139. Az uj földön óh mily boldogok leszünk.

Angolból. B. G. Mason Lowell.

1. Az uj föl-dön óh mily bol-do-gok le-szünk, Ott töb-bé nem
2. Meg-lát-juk azt, mit szem itt meg nem lát-hat S meg-hall-juk azt,
3. É-ne-ket zen-günk an-nak, ki meg-vál-tott, Ki min-ket haj-

si-runk és nem szen-ve-dünk. Ránk ra-gyog-tat-ja az Úr
mit fül itt meg nem hall-hat: Mit em-be-ri szív itt lenn
lé-ki-ba be-fo-ga-dott. Szí-vünk ö-röm-től re-pes

138 Én olyan gyakran gondolok.

1. Én o-lyan gyak-ran gon-do-lok Men-nye-i ho-nom-ra!
2. Ott kön-nye-ket nem is-me-rünk, So-ha el nem vá-lunk!
3. Óh üd-vös-sé-günk szent ho-na U-tá-nad úgy vá-gyunk!

Vaj-jon mi-kor is jut-ha-tok, O-da, hol le-szünk bol-do-gok:
Ott é-gi gyö-nyör-ben é-lünk Sze-re-tet-ben el-me-rü-lünk!
Le-gyen Is-te-nünk szent sza-va É-le-tünk ve-zér-csil-la-ga,

A-tyánk or-szá-gá-ba, A-tyánk or-szá-gá-ba!
S szem-lél-het-jük U-runk, S zem-lél-het-jük U-runk!
Ugy bi-zon-nyal ju-tunk, O-da hol meg-nyug-szunk!

139. Az uj földön óh mily boldogok leszünk.

Angolból. B. G. Mason Lowell.

1. Az uj föl-dön óh mily bol-do-gok le-szünk, Ott töb-bé nem
2. Meg-lát-juk azt, mit szem itt meg nem lát-hat S meg-hall-juk azt,
3. É-ne-ket zen-günk an-nak, ki meg-vál-tott, Ki min-ket haj-

si-runk és nem szen-ve-dünk. Ránk ra-gyog-tat-ja az Úr
mit fül itt meg nem hall-hat: Mit em-be-ri szív itt lenn
lé-ki-ba be-fo-ga-dott. Szí-vünk ö-röm-től re-pes

di - cső - sé - gét S osz-tály - ré-szün-kül ad - ja üd - vös - sé - gét!
nem é - rez - het, A-tyánk min-ket oly ö - röm-ben ré - szel - tet!
s óh hogy ör - vend An-nak, a - ki van, a - ki volt s el - jö - vend!

140. Keresztyének hazájában.

Swercy J. R.

1. Ke-resz-tyé-nek ha - zá-já-ban ta - lál - hat - ni nyug-he-lyet; Üd-vö - zí-tőnk Fel-tá-
2. Nincs ott kin, bú és ke - servek, gond nem ter-hel en - ge-met. Ö-rök ko-ro-ná-kat
3. Krisz-tus él, ő győ-ze - delmes, meg-tört az á - tok s ha-lál. Raj-ta meg-váltott, ör-

Kar.

madván, ot-tan fog-lalt lak - he-lyet.
nyernek, a-kik hit-tel győz- te - nek.
ven-dezz! A di-cső-ség nap - ja vár.
} Ott nem fá - radunk töb-bé, tto nem fá - ra-dunk többé,

ott az é-den kert - jé-ben lesz a pi - he - nés. Nincs ott bá-nat sem fáj - da-lom

ott az ö - rök ha - zá-ban, é - gi pál-mák dics zöld - jé-ben, ott lesz nyu - ga - lom.

di - cső - sé - gét S osz-tály - ré-szün-kül ad - ja üd - vös - sé - gét!
nem é - rez - het, A-tyánk min-ket oly ö - röm-ben ré - szel - tet!
s óh hogy ör - vend An-nak, a - ki van, a - ki volt s el - jö - vend!

140. Keresztyének hazájában.

Swercy J. R.

1. Ke-resz-tyé-nek ha - zá-já-ban ta - lál - hat - ni nyug-he-lyet; Üd-vö - zí-tőnk Fel-tá-
2. Nincs ott kin, bú és ke - servek, gond nem ter-hel en - ge-met. Ö-rök ko-ro-ná-kat
3. Krisz-tus él, ő győ-ze - delmes, meg-tört az á - tok s ha-lál. Raj-ta meg-váltott, ör-

Kar.

madván, ot-tan fog-lalt lak - he-lyet.
nyernek, a-kik hit-tel győz- te - nek.
ven-dezz! A di-cső-ség nap - ja vár.
} Ott nem fá - radunk töb-bé, tto nem fá - ra-dunk többé,

ott az é-den kert - jé-ben lesz a pi - he - nés. Nincs ott bá-nat sem fáj - da-lom

ott az ö - rök ha - zá-ban, é - gi pál-mák dics zöld - jé-ben, ott lesz nyu - ga - lom.

141. Jeruzsálem, dicső városa.

Lorenz F. A.-B. G. Lesch G. R.

1. Je - ru - zsá - lem di - cső vá - ro - sa Lesz az i - ga - zak ju - tal-
2. Majd egy - ko - ron uj - jong - ni fog - tok S lo - bog - tat - já - tok zász - ló-

ma, Mert bár a ha - lál a bün zsold-ja, A mi - énk az Úr-nak trón-ja! Az
tok; A gyöngykapuk majd é - gi fényben Ra-gyognak a mes-szé-ség-ben! Is-

Uj föld - nek di - cső - sé - ge Lesz szol - gá - i ö - rök - sé - ge!
ten - nek né - pe be - vo - núl S é - gi bé - két nyer ju - tal-mul!

Kar.

Mit em - be - ri szem nem lá - tott És fül még nem hal - lott,

Az lesz, ha jő az Úr nap - ja, A győ - zők ju - tal - ma!

142. Halljátok, Jézus hivogat!

Moderato. Evangéliumi Karénekek.

1. Hall-já-tok? Jé-zus hí-vo-gat: „U-tá-nam jőj-je-tek!“
Bár ú-tun-kon tö-vis fa-kad, De menny-be fel-ve-zet.
2. Hall-já-tok zen-ge-ni Si-ont? Ha egy bű-nös meg-tér,
Az ösz-szes menny-se-reg uj-jong, Ö-röm ö-röm-re kél.

Óh em-be-rek hát jöj-je-tek, Ta-lál-tok é-des nyug-he-lyet! Hol
Jé-zus vé-rét di-csé-ri mind, Hogy ily csu-dát tett most me-gint. Is-

D. C. A szen-tek szá-ma vég-te-len Az Ur me-nyeg-ző-jén je-len, S é-

Fine. Kar.

ö-rök-ké ör-ven-de-nek A bol-dog se-re-gek!
ten ha-tal-mát hir-de-tik, Ki bű-nöst üd-vö-zít.
} Mily é-des sors óh ez,

nek-lik: Bárány, dics ne-ked, A győ-ze-lem ti-ed!

D. C.

Oh mily sors, óh mily sors! Mily é-des sors le-end Jé-zus ö-lé-ben fent.

143. Szép honom otthonom.

A „Frohe Botschaft"-ból.

p *mf*

1. Szép ho-nom, ott-ho-nom drá-ga vagy ne-kem, szí-vem só-várg, oly
2. Föl-fe-lé ég fe-lé né-zek szün-te-len; Meg-vál-tóm el-ment
3. Ám de már nem so-ká tart a pró-ba már, s a-tyám há-zá-ban

Vége. *p* *mf cresc.*

vágy-va vágy pi-hen-ni keb-le-den. E nagy vi-lág-ban i-de-gen, itt
o-da fel, hogy szó-szó-lóm le-gyen. Ne-héz a harc, for-ró a nap e
ö-rök üdv, nagy bol-dog-sá-gom vár. Mit em-beri fül nem hal-la még, a

f *mf* *dim.* *p* *D. C.*

nin-csen ott-ho-nom, az én ha-zám az új földön, szí-vem csak o-da vonz.
rossz vi-lág-ban itt, küz-del-nem egy-re sú-lyosabb, az el-len-ség szo-rit.
mit nem lá-ta szem, mit sen-ki soh-sem ál-mo-dott, az mind mind ott lé-szen.

144. E világnak nagy zajában.

Bensőséggel.

mf

1. E vi-lág-nak nagy za-já-ban Gyak-ran el-el fe-le-dem,
2. A-ma hon-ba drá-ga hon-ba, A mely oly szép és ö-rök,
3. El-jő egy-szer az az ó-ra, És ve-le mind a mi jó,
4. É-lő hit-tel, sze-re-tet-tel Le-bet o-da jut-ni el,

Hogy e föl-dön nincs ott-ho-nom, Csak ván-dor út é-le-tem.
Gaz-dag fény-ben, tel-jes üdv-ben, Kép-ze-let és ész fö-lött.
A-mi-kor a hi-tet, vá-gyat Majd fel vált-ja a va-ló!
Bé-kes-ség-gel tü-re-lem-mel Le-gyen tel-ve a ke-bel.

143. Szép honom otthonom.

A „Frohe Botschaft"-ból.

p *mf*

1. Szép ho-nom, ott-ho-nom drá-ga vagy ne-kem, szí-vem só-várg, oly
2. Föl-fe-lé ég fe-lé né-zek szün-te-len; Meg-vál-tóm el-ment
3. Ám de már nem so-ká tart a pró-ba már, s a-tyám há-zá-ban

Vége. *p* *mf cresc.*

vágy-va vágy pi-hen-ni keb-le-den. E nagy vi-lág-ban i-de-gen, itt
o-da fel, hogy szó-szó-lóm le-gyen. Ne-héz a harc, for-ró a nap e
ö-rök üdv, nagy bol-dog-sá-gom vár. Mit em-beri fül nem hal-la még, a

f *mf* *dim.* *p* *D. C.*

nin-csen ott-ho-nom, az én ha-zám az új földön, szí-vem csak o-da vonz.
rossz vi-lág-ban itt, küz-del-nem egy-re sú-lyosabb, az el-len-ség szo-rit.
mit nem lá-ta szem, mit sen-ki soh-sem ál-mo-dott, az mind mind ott lé-szen.

144. E világnak nagy zajában.

Bensőséggel.

mf

1. E vi-lág-nak nagy za-já-ban Gyak-ran el-el fe-le-dem,
2. A-ma hon-ba drá-ga hon-ba, A mely oly szép és ö-rök,
3. El-jő egy-szer az az ó-ra, És ve-le mind a mi jó,
4. É-lő hit-tel, sze-re-tet-tel Le-bet o-da jut-ni el,

Hogy e föl-dön nincs ott-ho-nom, Csak ván-dor út é-le-tem.
Gaz-dag fény-ben, tel-jes üdv-ben, Kép-ze-let és ész fö-lött.
A-mi-kor a hi-tet, vá-gyat Majd fel vált-ja a va-ló!
Bé-kes-ség-gel tü-re-lem-mel Le-gyen tel-ve a ke-bel.

És i - lyen - kor a bel -ső - met Egy szent ér - zet hat - ja át:
A - ma hely - re, hol a bé - ke, A nyu - ga - lom ho - na van,
El - jő biz - ton, ah de ad - dig is oly é - des e - tu - dat
„Jé - zus az út, Ő az é - let, Őt kell - bír - nom szí-vem - ben,

É - des ó - haj jő szí - vem - be, Vá - gyom egy szebb jobb ha - zát.
Hol a vá - gyak tel - je - sül - nek, S ott - hont nyer a hon - ta - lan.
Hogy a drá - ga szép ha - zá - ba ís - me - rem már az ú - tat.
Meg-vál-tóm - mal e - gye sül - ve Ibi - rom a hont új föl-dön.

145. Napról napra közelgünk.

Lowry R.

1. Napról nap-ra kö - zel-günk A szebb ha-za fe - lé, Mint - ha só-vár-gó szemünk Már
2. A szel-lő fe-lénk hoz - za A mennynek il - la - tát, Az Úr immár mu-tat - ja Az

D. S. — Nap-ról nap ra kö - zel-günk egy

Vége.

szé-lét szem - lél - né! Ra-gyog di - cső - sé - gé-ben, Benn dics - é - nek hang-zik, E
é - gi Ká - na - ánt! Kö - ves - sük hát U - run-kat, Míg cé lun - kat ér - jük: Míg
jobb ha-za fe - lé!

Kar. *D. S.*

vi - lág küzdel-mében Szí-vünk fe-lé vágyik!
mennye-i ha-zánkat vég - té - re el - ér-jük!
} Napról napra kö-zelgünk! oh kö - zelgünk!

És i - lyen - kor a bel -ső - met Egy szent ér - zet hat - ja át:
A - ma hely - re, hol a bé - ke, A nyu - ga - lom ho - na van,
El - jő biz - ton, ah de ad - dig is oly é - des e - tu - dat
„Jé - zus az út, Ő az é - let, Őt kell - bír - nom szí-vem - ben,

É - des ó - haj jő szí - vem - be, Vá - gyom egy szebb jobb ha - zát.
Hol a vá - gyak tel - je - sül - nek, S ott - hont nyer a hon - ta - lan.
Hogy a drá - ga szép ha - zá - ba ís - me - rem már az ú - tat.
Meg-vál-tóm - mal e - gye sül - ve Ibi - rom a hont új föl-dön.

145. Napról napra közelgünk.

Lowry R.

1. Napról nap-ra kö - zel-günk A szebb ha-za fe - lé, Mint - ha só-vár-gó szemünk Már
2. A szel-lő fe-lénk hoz - za A mennynek il - la - tát, Az Úr immár mu-tat - ja Az

D. S. — Nap-ról nap ra kö - zel-günk egy

Vége.

szé-lét szem - lél - né! Ra-gyog di - cső - sé - gé-ben, Benn dics - é - nek hang-zik, E
é - gi Ká - na - ánt! Kö - ves - sük hát U - run-kat, Míg cé lun - kat ér - jük: Míg
jobb ha-za fe - lé!

Kar. *D. S.*

vi - lág küzdel-mében Szí-vünk fe-lé vágyik!
mennye-i ha-zánkat vég - té - re el - ér-jük!
} Napról napra kö-zelgünk! oh kö - zelgünk!

146. Ragyog jobb honunk a távolból.

Vidáman. Evangéliumi Karénekek. Webster S. P.

1. Ragyog jobb honunk a tá-vol-ból, Hitszemünk lát-ja ezt tel-je-sen. A-ho-
2. Mindnyájan gyönyörben zen-ge-nek, Örvendnek Jé-zusnak boldo-gan, A gon-
3. Ott a szám lál-hat-lan se-reg nép, Szentlé-lek tü-zé-től át-ha-tott, Dicsé-

Kar.

vá ve-zet-ve Jé-zus tól, Hű né-pe bé-ké-ben be-megyen.
dok vég-kép-pen el-tün-tek, Ott van az ö-rö-kös nyu-ga-lom.
ri Is-ten nagy sze-rel-mét, Me-lyet Fi-á-ban meg-mu-ta-tott } Csakha-

mar, csakhamar, Ö-römmel, ö-römmel, Mi is be-me gyünk teljes diszben, örömmel.

Csakhamar, csakhamar, Örömmel, ö-röm-mel, Mi is be-megyünk teljes diszben.

d) Az itélet.

147. A könyvek már nyitvák.

Angolból-B.G. Belden F. E.

1. A könyvek már nyit-vák a bi-ró e-lőtt, az í - té - let el - ér - ke-zett,
2. Az i - té - let az al - vó-kon kezdődött, immár az é - lő - kön a sor!
3. Ki áll meg a meg pró - bá - lás ó - rá-ján, ha min-den bün napfény-re jön,

mi-dőn az Úr - nak trón - ja e - lőtt nyil-vá - nos lesz, hogy ki mit tett!
Át-néz - ve az em - lék - köny-ve-ket, a ke-gyet kö - ve - ti szi - gor!
ha az Úr-nak vég - i - té - le - te ér - vé-nyes lesz mind ö - rök-kön!

Kar.

Test - vé - rem, mi meg - ál - lunk é? Í - té - let - re me - he - tünk e?

Nem kell e maj d-azt hal - la-nunk, hogy kön-nyű-nek ta - lál - tat-tunk!

148. Ha megszólal a harsona.

Angolból-B. G. Kurzenknabe J. H.

1. Ha meg-szó-lal a har - so - na, S az Úr min - ket egy - be gyűjt, A kris-
2. Ha a vég-ső í - té - let-ben Ki - rá-lyunk di - cső-ség-ben És é-
3. Ott a Si - on he-gyén áll-nak, Hár-fák-kal a ke - zük-ben, Mó-zes

tály ten-ger-nél, óh, hogy ör-vendünk! (ör-vendünk) Ha a me-nyeg-ző la-
gi fé-nyes-ség-ben meg-je - le - nik. (meg - je-len) Ki - tár - va ál - dó - lag
és a bá-rány é - ne-két zen - gik (im zen-gik) Nemcsak száznegyvennégy

ko-mán E-gyüt-te-sen ott leszünk, S Urunk di - cső - sé - gé - ben ré-sze-sü-
kar-ját S nékünk ad-va or-szá-gát Ö-rök üd-vös-sé-günk ak-kor kez-dő-
ez - ren Di-csé-rik Is - te-nün-ket, Ha-nem megszám-lál-ha - tat-lan nagy se-

Kar. bol - - - dog - - - ság - - - lesz

lünk!
dik!
reg. } Óh mily bol-dog ví-szont lá-tást él-ve-zünk, kö-szöntve egy-mást, ha a

Óh mily bol - - - dog - - -

kürt a sza-ba-du-lást hír-de - ti, (hir-de-ti)! Ha sze-ret-te-in-ket látjuk, tel-jes

ság - - - lesz,

le-szen bol-dog-sá-gunk, s szivünk töb-bé mi-sem ke-se-rit-he-ti.

149. Ha a mérleg serpenyőjén.

Belden F. E.

1. Ha a mér-leg ser-pe-nyő-jén É-le-tünk sul-yát mé-rik,
2. Vaj-jon az Úr szól ö-röm-mel: Óh te jám-bor, hű szol-ga!
3. Kö-vet-jük-e az Úr sza-vát, A míg a ke-gye-lem tart?

Kar.

Cse-lek vé-sünk in-do-ka-i A mér-le-get le-vi-szik?
A-vagy bű-nünk nem né-zi el S szól: Menj a kár-ho-zat-ra!
A-vagy meg-vet-jük pa-ran-csát S ré-szünk ö-rök kár-ho-zat!
} A

vagy az é-gi mér-le-gen Majd kön-nyü-ek le-szünk? Is-

ten Sza-vá-hoz mér-ten. Majd kön-nyü-ek le-szünk?

ság - - - lesz,

le-szen bol-dog-sá-gunk, s szivünk töb-bé mi-sem ke-se-rit-he-ti.

149. Ha a mérleg serpenyőjén.

Belden F. E.

1. Ha a mér-leg ser-pe-nyő-jén É-le-tünk sul-yát mé-rik,
2. Vaj-jon az Úr szól ö-röm-mel: Óh te jám-bor, hű szol-ga!
3. Kö-vet-jük-e az Úr sza-vát, A míg a ke-gye-lem tart?

Kar.

Cse-lek vé-sünk in-do-ka-i A mér-le-get le-vi-szik?
A-vagy bű-nünk nem né-zi el S szól: Menj a kár-ho-zat-ra!
A-vagy meg-vet-jük pa-ran-csát S ré-szünk ö-rök kár-ho-zat!
} A

vagy az é-gi mér-le-gen Majd kön-nyü-ek le-szünk? Is-

ten Sza-vá-hoz mér-ten. Majd kön-nyü-ek le-szünk?

A megváltás.

a) Intés és meghivás.

150. Mondd fáradt vándor.

Arndt J. C. Hastings T.

1. Mondd, fá-radt ván-dor, hol jársz kelsz? Jer ha - za gyer - mekem! Mert
2. Jöjj ha - za be - teg lel - ked - del, Az or - vos-hoz si-ess, És
3. Jöjj ha - za Jé - zus - hoz, hozd el saj - gó hon-vá - gya-dat? Ki

bé-két má-sutt soh-sem lelsz, A vi - lág vé - gén sem, Óh jer, óh jer!
gyógyirt, óh ne vesz - te-gelj! Csak vé - ré-ben ke-ress! Óh jer, óh jer!
Jé-zus szi-vén hont nem lel, Az hon - ta-lan ma-rad. Óh jer, óh jer!

rit.

151. Jöjj Megváltódhoz.

„Frohe Botschaft"-ból.

1. Jöjj Megváltódhoz óh jöjj si ess! Most van i - dőd rá, mégma kövesd!
   Ál-da-ni kész ő, jöjj meg ne vesd, Nyá-ja-san int hogy: . . . . . Jöjj!
2. Jöjj csak gyermekem és halld sza-vát. Add ne - ki szí-ved, ne késs tovább!
   Ő ö-rök, biz-tos men he-lyet ád. Kelj fel, óh kelj fel s . . . . . jöjj!
3. Csak higyj e-rő-sen, el - fo-gad ő, É - re-zed - e már, hogy í-me jő?
   Nagy szerelmé-vel át - ka-rol ő, Óh bü - nös jöjj csak . . . . . jöjj!

D. C. S a szép Ka-na-án lesz lak-helyünk. Jé - zus, óh nézz, jö . . . . . vök

Kar. *D. C.*

Di - cső, di - cső lesz majd é - le-tünk, Ha a bün-től egy-kor ment le-szünk.

A megváltás.

a) Intés és meghivás.

150. Mondd fáradt vándor.

Arndt J. C. Hastings T.

1. Mondd, fá-radt ván-dor, hol jársz kelsz? Jer ha - za gyer - mekem! Mert
2. Jöjj ha - za be - teg lel - ked - del, Az or - vos-hoz si-ess, És
3. Jöjj ha - za Jé - zus - hoz, hozd el saj - gó hon-vá - gya-dat? Ki

bé-két má-sutt soh-sem lelsz, A vi - lág vé - gén sem, Óh jer, óh jer!
gyógyirt, óh ne vesz - te-gelj! Csak vé - ré-ben ke-ress! Óh jer, óh jer!
Jé-zus szi-vén hont nem lel, Az hon - ta-lan ma-rad. Óh jer, óh jer!

rit.

151. Jöjj Megváltódhoz.

„Frohe Botschaft"-ból.

1. Jöjj Megváltódhoz óh jöjj si ess! Most van i - dőd rá, mégma kövesd!
   Ál-da-ni kész ő, jöjj meg ne vesd, Nyá-ja-san int hogy: . . . . . Jöjj!
2. Jöjj csak gyermekem és halld sza-vát. Add ne - ki szí-ved, ne késs tovább!
   Ő ö-rök, biz-tos men he-lyet ád. Kelj fel, óh kelj fel s . . . . . jöjj!
3. Csak higyj e-rő-sen, el - fo-gad ő, É - re-zed - e már, hogy í-me jő?
   Nagy szerelmé-vel át - ka-rol ő, Óh bü - nös jöjj csak . . . . . jöjj!

D. C. S a szép Ka-na-án lesz lak-helyünk. Jé - zus, óh nézz, jö . . . . . vök

Kar. *D. C.*

Di - cső, di - cső lesz majd é - le-tünk, Ha a bün-től egy-kor ment le-szünk.

152. Az élet vizének pompás árjai.

„Frohe Botschaft"-ból.

p

1. Az é-let vi-zé-nek pom-pás ár-ja-i Mely cso-dá-san foly-nak to-
2. Bár-ho-va is ér-jen e fo-lyó vi-ze, Ör-vend és uj-jong a lé-
3. A ki te-hát szomjas, jöj-jön és i-gyék, Így szól a lé-lek s az a-

va! Az e-gész földet ön-tö-zik hab-ja-i! Hogy mi e víz, ki nem tud-
lek, Mert gyó-gyi-tó e-re-jü an-nak í-ze, Mely-től szün-nek szen-ve-dé-
ra, Mert szom-ju-kat ez-zel kik e-lé-gí-ték, Meg-áld-ja majd az ég U-

mf Kar.

ja!
sek!
ra!
} Szom-jas lel-kek si-es-se-tek, E-me ví-zet ke-res-sé-tek! I-

gyá-tok az é-let-nek vi-zét: Is-te-nünk szent be-szé-dét!

153. Nyájasan szól ma még Megváltónk szava.

Thompson W. L.

1. Nyá-ja-san szól ma még Meg-váltónk szava, Hiv en-gem és té-ge-det!
2. Nem hallod, mi-ként kér az Üd-vö-zi-tő, Kér té-ged és en-ge-met!
3. Az i-dő fut, a per-cek el-re-pülnek, Ők nem vár-nak bennünket!
4. Ám ő a bű-nös-nek ke-gyel-met hirdet, Ke-gyel-met né-kem snéked!

Vár-ja, hogy szí-vét ne-ki ki a-jánl-ja, Vár en-gem és té-ge-det!
Mért vársz, mig letel a ke-gyel-mi i-dő, Az i-dő nem vár min-ket!
A jö-ven-dő-re sö-tét ár-nyak ül-nek S a vég gyor-san kö-zel-get!
S ö-rök sze-rel-mé-be fo-gad ben-nün-ket, Min-dün-ket: en-gem sté-ged!

Kar. Óh jöjj ha-za

Óh jöjj ha-za Fá-radt ván-dor jöjj ha-za!

p *rit.* *pp*

Nyá-ja-san, szól ma még Meg-vál-tónk sza-va: fá-radt lé-lek jöjj ha-za!

154. Már e földön hív Jézus szava.

Lorenz E. S.

1. Már e föl-dön hív Jé-zus sza-va: „Jöjj, kész a men-nye-i
2. Mint a vil-lám, a-mely ci-ká-zik S fé-nyé-nél, mi rejt-ve
3. U-runk adj e-rőt, adj ke-gyelmet, Hogy nyug-ton vár-juk el-

la-ko-ma!“ Ba-rá-tom mondd, hát, mi-ként le-szünk,
volt, lát-szik, Ugy min-den nyil-ván-va-ló-vá lesz,
jöt-tö-det, S hogy ret-te-gés nél-kül meg-áll-junk,

Kar.

Ha jő a ki-rály?
Ha jő a ki-rály!
Ha jő a ki-rály!

Test-vér, ha jő a ki-rály, ha jő a ki-rály! Ba-rá-tom mondd mi-ként le-szünk, Ha jő a ki-rály?

155. A Szentlelket ne üzzed el.

Hit Hangjai.

1. A Szent-lel-ket ne üz-zed el, a vi-lág-ba vis-sza ne térj,
2. Ki tud-ja med-dig élsz te még, si-ess, mig ked-vez a je-len,
3. Mit nyújt te-né-ked a vi-lág? Já-té-ka sem-mi-vé le-szen.
4 Meg-vál-tónk bű-nöst el-fo-gad, té-ged is üdv-re fel-vi-szen,

Üd-vö-zi-tőd-höz fut-nod kell. Mi-kor? S mi-ért ma-nem? Mi-ért?
El-ér-ni az é-let vi-zét! Mi-kor te-szed? Óh mért ma nem?
Lépj-a meg-nyilt üdv-aj-tón át; Mi-kor te-szed? Óh mért ma nem?
kes-keny út-já-ra von, ha-ladj, kö-vesd ha-mar! Óh mért ma nem?

Kar.

Mi-ért ma-nem? Óh mért ma-nem? Mi-kor te-szed? Mi-ért ma nem?

Rit . . . . . .

Mi-ért ma nem? Óh mért ma nem? Mi-kor te-szed? Óh mért ma nem?

156. Késztetve immár, Jézus felé.

Bliss P. P. (1838—1876).

1. Kész - tet - ve im - már, Jé - zus fe - lé; Kész - tet - ve im - már
2. Kész - tet - ve im - már, Jöjj jöjj ma még! Kész - tet - ve im - már
3. Kész - tet - ve im - már, I - dőd le - jár! Kész - tet - ve im - már,

az üdv e - lé! Ne mond - ja sen - ki ezt: „U - ram még
fo - gadd ke - gyét! Az aj - tó most nyi - lott, hiv - nak - az
int a ha - lál! Mert majd mi sem se - gít, ha az i-

ko - rán lesz, Majd ké - sőbb te - szem ezt. Most nem le - het.“
an - gya - lok, Kér - nek a jám - bo - rok: „Lé - lek, oh jöjj!
té - let itt, Jaj, ha hang - zik fe - léd: „Ké - ső vég - kép!

157. A szívem örül.

p *mf* *p*

1. A szívem ö - rül egy szónak, mi - től, Bensőm fel-de rül, mint homály a fény - től!
2. Ez az egy szó: „ma“, Szentlélek sza - va, Im az üd-vös-ség-nek ma van a nap - ja.
3. Kín és harc he-lyett lesz nagy ö - rö-med, Bá-nat-ból ö-röm-re e-mel majd té - ged.
4. Jöjj még ma te - hát, Jé-zus el - fo - gad, Ő hoz-zá si - et - ni ne-ha - lo - gas - sad!

p *mf* *p*

156. Késztetve immár, Jézus felé.

Bliss P. P. (1838—1876).

1. Kész - tet - ve im - már, Jé - zus fe - lé; Kész - tet - ve im - már
2. Kész - tet - ve im - már, Jöjj jöjj ma még! Kész - tet - ve im - már
3. Kész - tet - ve im - már, I - dőd le - jár! Kész - tet - ve im - már,

az üdv e - lé! Ne mond - ja sen - ki ezt: „U - ram még
fo - gadd ke - gyét! Az aj - tó most nyi - lott, hiv - nak - az
int a ha - lál! Mert majd mi sem se - gít, ha az i-

ko - rán lesz, Majd ké - sőbb te - szem ezt. Most nem le - het.“
an - gya - lok, Kér - nek a jám - bo - rok: „Lé - lek, oh jöjj!
té - let itt, Jaj, ha hang - zik fe - léd: „Ké - ső vég - kép!

157. A szívem örül.

p *mf* *p*

1. A szívem ö - rül egy szónak, mi - től, Bensőm fel-de rül, mint homály a fény - től!
2. Ez az egy szó: „ma“, Szentlélek sza - va, Im az üd-vös-ség-nek ma van a nap - ja.
3. Kín és harc he-lyett lesz nagy ö - rö-med, Bá-nat-ból ö-röm-re e-mel majd té - ged.
4. Jöjj még ma te - hát, Jé-zus el - fo - gad, Ő hoz-zá si - et - ni ne-ha - lo - gas - sad!

p *mf* *p*

158. Mondd embertársam . . .

Angolból-H. J. F. Sweney J. R.

1. Mondd oh em-ber-tár-sam, oh mondd csak ne-kem, Az Ur-nak
2. Mondd oh em-ber-tár-sam, oh mondd csak ne-kem, Tu-dod-e,
3. Mondd oh em-ber-tár-sam, oh mondd csak ne-kem, Mi-ért is
4. Mondd oh em-ber-tár-sam, oh mondd csak ne-kem, Nem jobb-e

nagy nap-ját mi-ké-pen vá-rod? Ho-gyan lé-szen, ha a
hogy a vi-lág el-mu-lik? É-let, vagy ha-lál, üdv, vagy
kö-ve-ted e hiu vi-lá-got? Csil-la-god le-gyen az
szol-gál-ni hű Meg-vál-tón-kat? Ha a vi-lág el-vész,

nagy nap meg-je-len, Sor-sod-nak el-dől-tét mi-kép kivá-nod?
ve-szе-de-lem, Lel-ked vajh me-lyik u-tán vá-gya-ko-zik?
is-ten-féle-lem, Oh hagyd el a bünt, hagyd a hi-u-sá-got!
Is-ten van ve-lem; A-jánl-juk néki lel-kün-ket, va-lón-kat!

159. Jöjj óh bűnös, jöjj hozzája.

van Beethoven, L.

1. Jöjj óh bü-nös, jöjj hoz-zá-ja, ki e-gye-dül meg-se-git,
2. Mint a köd-nek el kell tün-ni, mi-helyt a nap fényt szór rá,
3. Ő vi-sel-te tar-to-zás-tok, e-le-get tett ér-te-tek,

Ő a bü-nöst el-fo-gad-ja, e vi-gasz szó lel-ke-sit.
Bű-nö-tö-ket úgy el-tör-li, ha sir-va-jöt-tök hoz-zá,
Jöj-je-tek csak a-mint vagy-tok, ö-röm-mel lát ti-te-ket.

158. Mondd embertársam . . .

Angolból-H. J. F. Sweney J. R.

1. Mondd oh em-ber-tár-sam, oh mondd csak ne-kem, Az Ur-nak
2. Mondd oh em-ber-tár-sam, oh mondd csak ne-kem, Tu-dod-e,
3. Mondd oh em-ber-tár-sam, oh mondd csak ne-kem, Mi-ért is
4. Mondd oh em-ber-tár-sam, oh mondd csak ne-kem, Nem jobb-e

nagy nap-ját mi-ké-pen vá-rod? Ho-gyan lé-szen, ha a
hogy a vi-lág el-mu-lik? É-let, vagy ha-lál, üdv, vagy
kö-ve-ted e hiu vi-lá-got? Csil-la-god le-gyen az
szol-gál-ni hű Meg-vál-tón-kat? Ha a vi-lág el-vész,

nagy nap meg-je-len, Sor-sod-nak el-dől-tét mi-kép kivá-nod?
ve-szе-de-lem, Lel-ked vajh me-lyik u-tán vá-gya-ko-zik?
is-ten-féle-lem, Oh hagyd el a bünt, hagyd a hi-u-sá-got!
Is-ten van ve-lem; A-jánl-juk néki lel-kün-ket, va-lón-kat!

159. Jöjj óh bűnös, jöjj hozzája.

van Beethoven, L.

1. Jöjj óh bü-nös, jöjj hoz-zá-ja, ki e-gye-dül meg-se-git,
2. Mint a köd-nek el kell tün-ni, mi-helyt a nap fényt szór rá,
3. Ő vi-sel-te tar-to-zás-tok, e-le-get tett ér-te-tek,

Ő a bü-nöst el-fo-gad-ja, e vi-gasz szó lel-ke-sit.
Bű-nö-tö-ket úgy el-tör-li, ha sir-va-jöt-tök hoz-zá,
Jöj-je-tek csak a-mint vagy-tok, ö-röm-mel lát ti-te-ket.

160. Tengerén az életnek.

L. F. A.-után. B. G. Belden F. E.

1. Ten-ge-rén az é-let-nek Van egy men-tő-csó-nak, Sze-gény ha-jó-tö-
2. Si-ess hát em-ber-fi-a Meg-men-te-ni él-ted, Mig-len jő az Úr

röt-tek, Hogy be-lé száll-ja-nak! Sze-gény ha-ló-dó lel-kek Gyor-
nap-ja S a kegy-i-dőt ké-sed! Ne vesd meg az Úr sza-vát, Kö-

san a bár-ká-ba, A-zon biz-ton el-ér-tek Ká-nán or-szá-gá-ba!
vesd ma ha hal-lod! Ne várj, míg az üdv-bár-kát Már zár-va ta-lá-lod!

Kar. p

Si-ess a men-tő-csó-nak-ba, Mind-ad-dig, még az rád vár!

cresc. *f* *p*

Tán míg a nap is-mét fel-kel, Ö-rök-re ké-ső lesz már!

cresc. *f* *p* *rit.*

Tán míg a nap is-mét fel-kel, ö-rök-re ké-ső lesz már!

161. Ő hiv, jövel.

Hit Hangjai.

1. Ő hiv, jö - vel fe - léd ra - gyog a fény! Még van hely a Bá-
2. Fut az i - dő, a nap le - ál - do - zik, Az éj le-száll és
3. Az ün ne - pi tá - gas te - rem de szép, Lépj be s a vő - le-
4. Már nem so - ká e - gé-szen tel - ve lesz! Még van szá-mod - ra
5. Még van ott hely az aj - tó nyit - va áll; Nem ké - ső még test-

Kar.

rány me-nyeg - ző - jén,
a fény el - mú - lik.
gény ven - dé - ge légy!
hely, az - ért si - ess!
vé - rem lépj be már!

Van hely, van hely! Óh lépj be hát ma még!

162. Jegyezd meg lelkem jól e szót.

Hit Hangjai.

1. Je-gyezd meg lel-kem jól e szót, Ha Jé-zus int, kö-vesd; Ha
2. Ha gaz - da - gít, úgy meg- ha - jolj, Ha sze-ret, meg-nyu-godj, De
3. Ha lá - tod Jé-zus itt vagy ott, Meg-di-cső - it - te - tik, Ör-
4. Ha té - ged esz-kö - zül a - kar, E - rő - ben lépj e - lő, Ha

vis - sza - tart, meg - állj leg - ott, Ha Jé - zus vonz, si - ess.
hogy - ha os - to - roz, te szólj: „Úgy - úgy, U - ram, csap-kodj!“
vendj az ir - ga - lom - nak, óh Mely más - nak nyúj - ta - tik.
csend - re int, meg - állj ha - mar, Sem - mit se végy e - lő!

161. Ő hiv, jövel.

Hit Hangjai.

1. Ő hiv, jö - vel fe - léd ra - gyog a fény! Még van hely a Bá-
2. Fut az i - dő, a nap le - ál - do - zik, Az éj le-száll és
3. Az ün ne - pi tá - gas te - rem de szép, Lépj be s a vő - le-
4. Már nem so - ká e - gé-szen tel - ve lesz! Még van szá-mod - ra
5. Még van ott hely az aj - tó nyit - va áll; Nem ké - ső még test-

Kar.

rány me-nyeg - ző - jén,
a fény el - mú - lik.
gény ven - dé - ge légy!
hely, az - ért si - ess!
vé - rem lépj be már!

Van hely, van hely! Óh lépj be hát ma még!

162. Jegyezd meg lelkem jól e szót.

Hit Hangjai.

1. Je-gyezd meg lel-kem jól e szót, Ha Jé-zus int, kö-vesd; Ha
2. Ha gaz - da - gít, úgy meg- ha - jolj, Ha sze-ret, meg-nyu-godj, De
3. Ha lá - tod Jé-zus itt vagy ott, Meg-di-cső - it - te - tik, Ör-
4. Ha té - ged esz-kö - zül a - kar, E - rő - ben lépj e - lő, Ha

vis - sza - tart, meg - állj leg - ott, Ha Jé - zus vonz, si - ess.
hogy - ha os - to - roz, te szólj: „Úgy - úgy, U - ram, csap-kodj!“
vendj az ir - ga - lom - nak, óh Mely más - nak nyúj - ta - tik.
csend - re int, meg - állj ha - mar, Sem - mit se végy e - lő!

163. Még mostan hangzik folytonost.

Nyugodtan. Evangéliumi Karénekek.

1. Még mos-tan hang-zik foly-to-nost: Jőjj em-ber, jőjj és ne ha-bozz,
2. Min-dig sű-rűbb e meg-hi-vó, Min-dig sür-gő-sebb ez a szó:
3. Im sir-va ké-rünk té-ge-det, Most, most ke-res-sed üd-vö-det,

Jőjj Jé-zu-sod-hoz, a-ki kér, Hogy a bűn út-já-ról le-térj.
Jőjj Jé-zu-sod-hoz, jőjj ha-mar, A-ki né-ked csak jót a-kar.
Mi lesz ve-led, ha jő az éj? Ha rád bo-rul a nagy ve-szély?

164. Az áldott orvos közeleg.

Stockton J. H.

1. Az ál-dott or-vos kö-ze-leg, A drá-ga fő-pap Jé-zus.
   Sza-va szí-vünk eny-hí-ti meg, E-gyet-len üd-vünk Jé-zus.
2. Ki min-den vét-ket meg-bo-csát S bű-nünk el-tör-li: Jé-zus.
   Meg-nyit-ja a menny ka-pu-ját S ve-zé-rel min-ket: Jé-zus.
3. Test-vé-re-im, óh jöj-je-tek, Áld-juk e ne-vet: Jé-zus.
   Di-csér-ve é-ne kel-je-tek, Meg-vál-tó, drá-ga Jé-zus.
4. S ha egy-kor ég-be tér-he-tünk, E-lőt-tünk lesz majd Jé-zus.
   Trón-já-nál zen-dül é-ne-künk, E drá-ga név-ről: Jé-zus.

Kar.

Halld mint zeng az é-gi kar
É-des visszhang ja-i val
Szí-vemben is zeng e dal: Jé-zus, Jé-zus, Jé-zus!

163. Még mostan hangzik folytonost.

Nyugodtan. Evangéliumi Karénekek.

1. Még mos-tan hang-zik foly-to-nost: Jőjj em-ber, jőjj és ne ha-bozz,
2. Min-dig sű-rűbb e meg-hi-vó, Min-dig sür-gő-sebb ez a szó:
3. Im sir-va ké-rünk té-ge-det, Most, most ke-res-sed üd-vö-det,

Jőjj Jé-zu-sod-hoz, a-ki kér, Hogy a bűn út-já-ról le-térj.
Jőjj Jé-zu-sod-hoz, jőjj ha-mar, A-ki né-ked csak jót a-kar.
Mi lesz ve-led, ha jő az éj? Ha rád bo-rul a nagy ve-szély?

164. Az áldott orvos közeleg.

Stockton J. H.

1. Az ál-dott or-vos kö-ze-leg, A drá-ga fő-pap Jé-zus.
   Sza-va szí-vünk eny-hí-ti meg, E-gyet-len üd-vünk Jé-zus.
2. Ki min-den vét-ket meg-bo-csát S bű-nünk el-tör-li: Jé-zus.
   Meg-nyit-ja a menny ka-pu-ját S ve-zé-rel min-ket: Jé-zus.
3. Test-vé-re-im, óh jöj-je-tek, Áld-juk e ne-vet: Jé-zus.
   Di-csér-ve é-ne kel-je-tek, Meg-vál-tó, drá-ga Jé-zus.
4. S ha egy-kor ég-be tér-he-tünk, E-lőt-tünk lesz majd Jé-zus.
   Trón-já-nál zen-dül é-ne-künk, E drá-ga név-ről: Jé-zus.

Kar.

Halld mint zeng az é-gi kar
É-des visszhang ja-i val
Szí-vemben is zeng e dal: Jé-zus, Jé-zus, Jé-zus!

165. Halld csak halld, az éj csöndjében.

Hit Hangjai.

1. Halld csak halld, az éj csönd - jé - ben ben - ned mi ko - pog?
2. Lásd so - kak - hoz hi - vat - lan jő a ha - lál gyak - ran.
3. Majd egy - kor te állsz kint kér - ve: „E - ressz be e - ressz!“

Ko - po - gá - sát foly - ton hal - lod, mi az, nem tu - dod?
Nem ko - pog - tat, se nem kér - dez, de be - tör gyor - san.
Kéz - tör - del - ve fogsz e - seng - ni, ám de ké -ső lesz.

Ne mond vé - red lük - te - té - se, mé - lyebb - ről jön ez;
Ah, de Jé - zus vár so - ká - ig, s ké - ri - szí - ve - det.
A - ki ná - lad oly hi - á - ba so - ká zör - ge - tett.

Meg - vál - tód ko - pog - tat, s mond-ja: e - ressz bé e - ressz!
Vég - re majd to - vább megy bú - san, s ak - kor jaj ne - ked!
Ak - ko - ron majd bű - nös, ő nem is - mer - té - ge - det.

166. Oh jer haza!

Andante. Evangéliumi Karénekek.

p *mf* *pp*

1. Oh jer ha - za! El - té - vedt ár - va jer! Há - zad'
2. Oh jer ha - za! Már rég vá - runk re - ád, Bűn - bá-
3. Oh jer ha - za! Nem jó e zord vi - dék, Hol az
4. Oh jer ha - za! A - tyánk-nál bé - ke van. Szí - ve-

ha el - ha - gyod, Nincs csil - lag, mely ra - gyog.
nat lep - je meg A meg - té - rő szí - vet.
éj ha - tal - ma Vesz - te - det a - kar - ja.
sen int fe - léd Ke - gyel - me s é - gi bék'.

Kar.

f *p*

El - - té - vedt fi - ú! Jer, oh jer ha - za.

ff *mf*

Jer már! Oh jer ha - za, ha - za!

Jer már ha - za!

167. Jőjj tévedt lélek.

Élénken. Evangéliumi Karénekek.

1. Jőjj té-vedt lé-lek Jé-zus hív ha-za! Jé-zus hív ma, Jé-zus hiv ma!
2. Fá-radt-nak ad nyug-tot és eny-hü-lést, Ma ad-ja azt, Ma ad-ja azt.
3. Óh bű-nös, Jé-zus ma vár té-ge-det! Jé-zus ma vár, Jé-zus ma vár.
4. Int né-ked, súgy buzdít, hogy jöjj ma még Hallgasd ma őt, Hallgasd ma őt,

A bűn ho-má-lyát óh hagy-jad o-da Ke-gyel-mét most a-jánl-ja.
Add ne-ki gond-ja-id, sie-ess, ne késs, Írt nyújt ő né-ked s vi-gaszt.
Megbántad-e már a bű-ne-i-det, Jöjj még ma ő té-ged vár.
Ki ben-ne hisz, az-é már itt az ég. Le-gyen ő ma meg-men-tőd.

Kar.

Jé - - - zus hív ma Jé - - - zus hív ma,
Üd-vö-zí-tőd té-ged ma hív Üd-vö-zí-tőd té-ged ma hív.

Jé - - - - zus hív té - - - - ged hív té-ged oly nyá-ja-san hív!
Jé-zus hív nyá-ja-san hív té-ged ma

168. Jövel az élet vizéhez.

Lendülettel. Evangéliumi Karénekek. Stebbins C.

1. Jö - vel az é - let - vi - zé hez, Szom - ja - zó és fá - ra - dott!
2. Jöjj meg - u - jul - ni - e víz - hez, S hit hat - ja át szí - ve - det;
3. Jöjj hát e viz kút - fe - jé - hez, Nézd mi - lyen dú - san ö - möl

Eny-hül itt bű - ne - id ter - he, Meg - szű - nik gond s bá - na - tod.
El - tü - nik it - ten a ré - gi S kezdesz egy új é - le - tet.
Tisz - ta lesz et - től az el - méd S zord ke - be - led fel - ü - dül.

Kar.

Jöjj hát i - de, ne té - továzz! Itt é - gi üdv s ö - rök nyug-tot ta-lálsz.

Itt van az é - let for - rá - sa; Gyógy-he - lyed ez e - gye - dül!

169. Hát csak levél?

Bensőséggel. Evangéliumi Karénekek. Vail Silas J.

1. Hát csak le - vél? Ah fáj - da - lom, Lásd Üd - vö - zí - tőd sír! Hű-
2. Hát csak le - vél? Hol van te - hát Él - ted gyü-möl-cse mondd! U-
3. Hát csak le - vél? Mi szé-gyen az, Nézd él - ted el - tü - nik, I-
4. Hát csak le - vél? Ho-gyan le - het, Ez - zel meg-ál - la - nod? Ha

sé - ged oly ke - vés va - gyon, Sze - rel - med oly cse-kély na - gyon, Hogy
rad ré - gen ke - res - te már, Majd á - tok ér, ha nem ta - lál! Jaj
dőd oly gyorsan mult-ba vesz, S a te jö - vőd-del jaj mi lesz, Ha
el jön majd i - té - le - ted, S át csap - a láng fe - jed fe - lett, Mint

raj - tad nincs e - gyéb, Csu-pán le - vél, Csu-pán le - vél!
a - kin nincs e - gyéb, Csu-pán le - vél, Csu-pán le - vél!
nincs raj - tad e - gyéb, Csu-pán le - vél, Csu-pán le - vél!
poly va égsz te meg. Csu-pán le - vél, Csu-pán le - vél!

170. Ki az, ki az, ki kopog?

Kissé élénken. Hozsanna. Root G. F.

1. Ki az, ki az, ki ko - pog? Várj csak, várj csak, ki van ott?
2. Ki az, ki az, ki le - het? Várj csak, várj csak, kö - ze - leg.
3. Még-is ko - pog min-dig ott, Vár - va hogy tán meg-nyi - tod.
4. Jé - zus, Jé - zus, jöjj be hát! Fog-lald el e kis szo - bát!

169. Hát csak levél?

Bensőséggel. Evangéliumi Karénekek. Vail Silas J.

1. Hát csak le - vél? Ah fáj - da - lom, Lásd Üd - vö - zí - tőd sír! Hű-
2. Hát csak le - vél? Hol van te - hát Él - ted gyü-möl-cse mondd! U-
3. Hát csak le - vél? Mi szé-gyen az, Nézd él - ted el - tü - nik, I-
4. Hát csak le - vél? Ho-gyan le - het, Ez - zel meg-ál - la - nod? Ha

sé - ged oly ke - vés va - gyon, Sze - rel - med oly cse-kély na - gyon, Hogy
rad ré - gen ke - res - te már, Majd á - tok ér, ha nem ta - lál! Jaj
dőd oly gyorsan mult-ba vesz, S a te jö - vőd-del jaj mi lesz, Ha
el jön majd i - té - le - ted, S át csap - a láng fe - jed fe - lett, Mint

raj - tad nincs e - gyéb, Csu-pán le - vél, Csu-pán le - vél!
a - kin nincs e - gyéb, Csu-pán le - vél, Csu-pán le - vél!
nincs raj - tad e - gyéb, Csu-pán le - vél, Csu-pán le - vél!
poly va égsz te meg. Csu-pán le - vél, Csu-pán le - vél!

170. Ki az, ki az, ki kopog?

Kissé élénken. Hozsanna. Root G. F.

1. Ki az, ki az, ki ko - pog? Várj csak, várj csak, ki van ott?
2. Ki az, ki az, ki le - het? Várj csak, várj csak, kö - ze - leg.
3. Még-is ko - pog min-dig ott, Vár - va hogy tán meg-nyi - tod.
4. Jé - zus, Jé - zus, jöjj be hát! Fog-lald el e kis szo - bát!

Nézd, egy ván - dor, ah de mi - lyen! Di - cső a - kár egy ki - rály
Nézd, ke - zén a sze - gek he - lyét, Sze - lid sze-mén kín, bo - rú;
Üd - vö - zí - tőd, a ke - gyel-mes, Aj - tó - don ő ko - pog-tat;
Bár so - ká - ig kó - bo - rol - tam, Bűn völ - gyé-ben té - ve-teg;

Lel kem gyor - san nyis - sad aj - tód, Ka - pud, aj - tód, nyisd ki már!
Vér pa - tak - zík hom - lo - ká - ról, Fe - jén tö - vis ko - szo - rú.
Óh, hát nyísd ki gyor - san ne - ki, Men - nyeg - ző - re hi - vo - gat.
De most fog - va tart sze - rel-med, Mint meg - vál - tott gyer - me - ked.

171. Teérted véremet adtam . . . .

Angolból-a tulajdonos szíves engedelmével. White J. E.

1. Te - ér - ted vé - re - met ad - tam s tes-tem se - bes, hogy mely a - latt va-
2. Sze-gény ki - csiny va - lék, e föl - dön jár - va lent, hogy bol - dog s nagy le-
3. El - hagy-tam ott - ho - nom, a mennyben tró - no - mat, s ín - ség - ben jár - tam
4. Üd - vöt hoz-tam né - ked és ö - rök é - le - tet, Sá - tán bék - lyó - i-
5. Óh ad - jad min - de - ned Jé - zus - nak szí - ve - sen, szol - gál - jad őt hi-

lál: á tok - tól ment le - hess. Vé - rem ér - ted ki - on - ta - tott, s mit
hess te majd a menny-ben fent; ti - ed volt az én é - le - tem, s te-
itt, gya - lá - zat kín a - latt. Ezt tet - tem a te lel - ked - ért, de
ból én ki - men - tet - te - lek. Meg - győz-tem ér - ted a ha lált, s te
ven, min - dig kész - sé - ge - sen! Élj ne - ki min - dig lel - ke - sen, kö-

Nézd, egy ván - dor, ah de mi - lyen! Di - cső a - kár egy ki - rály
Nézd, ke - zén a sze - gek he - lyét, Sze - lid sze-mén kín, bo - rú;
Üd - vö - zí - tőd, a ke - gyel-mes, Aj - tó - don ő ko - pog-tat;
Bár so - ká - ig kó - bo - rol - tam, Bűn völ - gyé-ben té - ve-teg;

Lel kem gyor - san nyis - sad aj - tód, Ka - pud, aj - tód, nyisd ki már!
Vér pa - tak - zík hom - lo - ká - ról, Fe - jén tö - vis ko - szo - rú.
Óh, hát nyísd ki gyor - san ne - ki, Men - nyeg - ző - re hi - vo - gat.
De most fog - va tart sze - rel-med, Mint meg - vál - tott gyer - me - ked.

171. Teérted véremet adtam . . . .

Angolból-a tulajdonos szíves engedelmével. White J. E.

1. Te - ér - ted vé - re - met ad - tam s tes-tem se - bes, hogy mely a - latt va-
2. Sze-gény ki - csiny va - lék, e föl - dön jár - va lent, hogy bol - dog s nagy le-
3. El - hagy-tam ott - ho - nom, a mennyben tró - no - mat, s ín - ség - ben jár - tam
4. Üd - vöt hoz-tam né - ked és ö - rök é - le - tet, Sá - tán bék - lyó - i-
5. Óh ad - jad min - de - ned Jé - zus - nak szí - ve - sen, szol - gál - jad őt hi-

lál: á tok - tól ment le - hess. Vé - rem ér - ted ki - on - ta - tott, s mit
hess te majd a menny-ben fent; ti - ed volt az én é - le - tem, s te-
itt, gya - lá - zat kín a - latt. Ezt tet - tem a te lel - ked - ért, de
ból én ki - men - tet - te - lek. Meg - győz-tem ér - ted a ha lált, s te
ven, min - dig kész - sé - ge - sen! Élj ne - ki min - dig lel - ke - sen, kö-

tész te ér - tem szólj! Vé - rem ér - ted ki - on - ta-tott, s mit tész te ér - tem szólj!
élsz - e ne-kem szólj! Ti - ed volt az én é - le-tem, s te élsz e ne-kem szólj!
mondd te mit te - vél? Ezt - tet-tem a te lel-ked-ért, de mondd te mit te - vél?
ér - tem mit a - dál? Meg-győztem ér-ted a ha-lált, s te ér - tem mit a - dál?
ves - sed tel - je - sen! Élj ne - ki min-dig lel-ke-sen kö - ves - sed tel - je - sen!

172. Távozzál a bűntől.

Bensőleg. Palmer H. R.

Evangéliumi Karénekek.

mf

1. Tá-voz-zál a bűn-től Mes-sze, mes-sze el, Mert meg-öl a
2. Ke-rüld a vi - lág-nak Ál - ba - rá - ta - it, So - ha se fe-
3. A - ki hű lesz vé - gig, Az nyer ko - ro - nát, Me - lyet a - ma

mf

mér-ge, Hogy-ha jösz kö - zel! Légy éb - ren és har - colj U - rad ol - da-
ledd el Is - ten sza - va - it. Ne - ki élj min-den-ben Hí ven, s i - ga-
na - pon Az Úr né - ki ád. Ör-vendj hát és biz - zál Csüngj U - rad sza-

Kar.

lán; Nézz fel Meg-vál - tód - ra, Ha-ladj-láb-nyo - mán!
zán, Nézz fel Meg-vál - tód - ra, Ha-ladj láb-nyo - mán! } Vidd e - lé i-
ván, Nézz fel Meg-vál - tód - ra, Ha-ladj láb-nyo - mán!

mf

má - ban Él - ted ü - gye-it, Higy-jed és meg - lá - tod Jé-zu-sod se - gít.

tész te ér - tem szólj! Vé - rem ér - ted ki - on - ta-tott, s mit tész te ér - tem szólj!
élsz - e ne-kem szólj! Ti - ed volt az én é - le-tem, s te élsz e ne-kem szólj!
mondd te mit te - vél? Ezt - tet-tem a te lel-ked-ért, de mondd te mit te - vél?
ér - tem mit a - dál? Meg-győztem ér-ted a ha-lált, s te ér - tem mit a - dál?
ves - sed tel - je - sen! Élj ne - ki min-dig lel-ke-sen kö - ves - sed tel - je - sen!

172. Távozzál a bűntől.

Bensőleg. Palmer H. R.

Evangéliumi Karénekek.

mf

1. Tá-voz-zál a bűn-től Mes-sze, mes-sze el, Mert meg-öl a
2. Ke-rüld a vi - lág-nak Ál - ba - rá - ta - it, So - ha se fe-
3. A - ki hű lesz vé - gig, Az nyer ko - ro - nát, Me - lyet a - ma

mf

mér-ge, Hogy-ha jösz kö - zel! Légy éb - ren és har - colj U - rad ol - da-
ledd el Is - ten sza - va - it. Ne - ki élj min-den-ben Hí ven, s i - ga-
na - pon Az Úr né - ki ád. Ör-vendj hát és biz - zál Csüngj U - rad sza-

Kar.

lán; Nézz fel Meg-vál - tód - ra, Ha-ladj-láb-nyo - mán!
zán, Nézz fel Meg-vál - tód - ra, Ha-ladj láb-nyo - mán! } Vidd e - lé i-
ván, Nézz fel Meg-vál - tód - ra, Ha-ladj láb-nyo - mán!

mf

má - ban Él - ted ü - gye-it, Higy-jed és meg - lá - tod Jé-zu-sod se - gít.

b) Buzdító énekek.

173. Keresztyén vagy?

Németből-Wittig. Bradbury W. B.

1. Keresztyén vagy? Hőn lán-gol - e Sze-re-te-ted s tö-rekszel-e Él-ni e
2. Keresztyén vagy? s vé-ge-ze - tül Ke-zed mért pi - hen tét-le-nűl? Fel hát, míg
3. Keresztyén vagy? Já-rúlj te-hát Is-tenhez, hőn mondva i-mát Nézz föl, mert
4. Csendben Is-ten e-lőtt kér-dezd Míg bi-zo-nyít-va ér-zed ezt, Hogy Jé-zus
5. Oh ö-rök fény, hőn es-de-lek, Vi-lá-go-sits és él-tess meg; Legyek fé-

sza-vak ér-tel-mén: Gyermek vagyok az Ő keblén, Gyermek vagyok az Ő keb-lén!
nappal van és szólj Ma egy lé-leknek Krisztusról, Ma egy lé-leknek Krisztus-ról!
hall-ja ké-ré-sed S a-kar se-gít-ni te-né-ked! S akar se-gít-ni te-né-ked!
ál-tal el-ju-tál, Hol i-gaz-ság és Is-ten áll! Hol i-gaz-ság és Is-ten áll!
nyednél ö-rök-re Vi-lá-gos-ságnak gyer-me-ke, Vi-lá-gos-ság-nak gyerme-ke!

174. Bátran küzdj, ha Isten kegye.

mf *f* *dim.*

1. Bát-ran küzdj, ha Is-ten ke-gye Ir-ga-lom-mal jön fe-léd,
2. Küzdj, mert a-ma ka-pu szo-ros, S szűk az é-let ös-vé-nye,
3. Ha-tolj Is-ten or-szá-gá-ba, Har-colj é-let-ha-lál-ra!
4. Ko-ro-ná-dat tartsd meg bát-ran, A mid van, jól ő-rízd meg.

mf *p*

Hogy te-ró-lad is-le ve-gye Lel-ked nyo-masz-tó ter-hét.
Min-den ve-szély itt sok-szo-ros, Itt vagy ha-lál völ-gyé-bè.
Küz-del-med nem lesz hi-á-ba, Ha az el-len tá-mad-na.
Ma-radj meg az i-gaz-ság-ban, Ha-nyat-lás-tól ő-riz-kedj.

b) Buzdító énekek.

173. Keresztyén vagy?

Németből-Wittig. Bradbury W. B.

1. Keresztyén vagy? Hőn lán-gol - e Sze-re-te-ted s tö-rekszel-e Él-ni e
2. Keresztyén vagy? s vé-ge-ze - tül Ke-zed mért pi - hen tét-le-nűl? Fel hát, míg
3. Keresztyén vagy? Já-rúlj te-hát Is-tenhez, hőn mondva i-mát Nézz föl, mert
4. Csendben Is-ten e-lőtt kér-dezd Míg bi-zo-nyít-va ér-zed ezt, Hogy Jé-zus
5. Oh ö-rök fény, hőn es-de-lek, Vi-lá-go-sits és él-tess meg; Legyek fé-

sza-vak ér-tel-mén: Gyermek vagyok az Ő keblén, Gyermek vagyok az Ő keb-lén!
nappal van és szólj Ma egy lé-leknek Krisztusról, Ma egy lé-leknek Krisztus-ról!
hall-ja ké-ré-sed S a-kar se-gít-ni te-né-ked! S akar se-gít-ni te-né-ked!
ál-tal el-ju-tál, Hol i-gaz-ság és Is-ten áll! Hol i-gaz-ság és Is-ten áll!
nyednél ö-rök-re Vi-lá-gos-ságnak gyer-me-ke, Vi-lá-gos-ság-nak gyerme-ke!

174. Bátran küzdj, ha Isten kegye.

mf *f* *dim.*

1. Bát-ran küzdj, ha Is-ten ke-gye Ir-ga-lom-mal jön fe-léd,
2. Küzdj, mert a-ma ka-pu szo-ros, S szűk az é-let ös-vé-nye,
3. Ha-tolj Is-ten or-szá-gá-ba, Har-colj é-let-ha-lál-ra!
4. Ko-ro-ná-dat tartsd meg bát-ran, A mid van, jól ő-rízd meg.

mf *p*

Hogy te-ró-lad is-le ve-gye Lel-ked nyo-masz-tó ter-hét.
Min-den ve-szély itt sok-szo-ros, Itt vagy ha-lál völ-gyé-bè.
Küz-del-med nem lesz hi-á-ba, Ha az el-len tá-mad-na.
Ma-radj meg az i-gaz-ság-ban, Ha-nyat-lás-tól ő-riz-kedj.

175. Halljátok az Úrnak szavát.

Paulus F. B. G. Wilhelm Károly (1815—73).

1. Hall - já - tok az Úr - nak sza - vát, A - mint hoz-zánk i - migy ki - ált;
2. E - zer szív fen-nen har-sog - ja: Im itt van az Úr - nak kard - ja!
3. Ki a ré - mes harc me - ző - re Ve - zet min-ket: Jú - da hő - se;
4. Test - vé - re - im kö - ves - sé - tek, Ve - zé - re - te - ket néz - zé - tek!

Har - cold az i - gaz - ság har - cát És vív - jad ki di - a - da - lát!
Csak a gyá - va fog ha - boz - ni Krisz - tus - sal a harc-ba men - ni!
Ke - zé - ben vil - lo - gó kard - ja, Fen - nen leng har - ci zász - la - ja!
A bá - tor har-cos ju - tal - ma Lesz a győ - zel - mi ko - ro - na!

Kar.

Te kis se - reg fel, e - lő - re, te kis se - reg fel e - lő - re, hisz az Úr

lesz né - pé - nek ve - zé - re! Hisz az Úr lesz né - pé - nek ve - zé - re!

176. Krisztus katonái sorakozzatok.

Tűzzel. Evangéliumi Karénekek. Sullivan A.

1. Krisztus ka - to - ná - i, so - ra - koz - za - tok, A ke-reszt je - lé - vel
2. Is - ten-nek egy-há - za az üdv - se - re - ge, Is - ten - nek í - gé - je
3. A ki - rá - lyi tró - nok ösz-sze - om - la - nak, Fé-nyes ko - ro - ná - ik
4. Krisztus ka - to - ná - i, fel, e - lő - re hát! Har - col - já - tok bát - ran

harc-ba száll - ja - tok. Krisztus a ki - rá - lyunk, Ő ma - ga ve - zet,
an - nak fegy - ve - re. Nem vagyunk szét - szór - va, egy a mi U - runk;
por - ba hul - la - nak; Óh de Jé - zus trón - ja so - ha sem i - nog.
vé - gig a csa - tát. S di - a - dal - hoz jut - va, zeng-jen aj - ka - tok:

Kar.

Kö - ves - sé - tek s foly-ton re - á néz - ze - tek.
Hit-ben, sze - re - tet - ben egy tá - bor vagyunk.
Jo - ga - ra ö - rök - ké u - ral-kod - ni fog.
Üdv a ve - zér - nek, ki győ - zel - met a - dott!
} Fel, a szent csa-tá - ra!

Fel, te üdv - se - reg! A ke-reszt je-lé - ben har - cod meg-nye-red!
A ke-reszt je - lé - ben har - cod meg-nye-red!
A ke-reszt je-lé - ben har - cod megnye - red!

177. Öröm, öröm, óh drága kedves hír.

Allegretto. Evangéliumi Karénekek. Belden F. E.

1. Ö-röm, ö-röm, óh drá-ga ked-ves hír, Me-lyet hir-det-tek an-gya-lok.
2. Ö-röm, ö-röm, óh zeng-je ezt a szót Lel-ke-se-dés-sel a-ja-kunk!
3. Ö-röm, ö-röm, múl-jék min-den bá-nat, Megnyertük a leg-jobb ví-gaszt

Nagy kegy-ről és sze-re-tet-ről be-szél. Ö-röm, a-mely-nél nem le-
Hir-des-se nyel-vünk e di-cső va-lót: Itt van Ve-lünk, üd-vünk, él-
Bi-zony-sá-ga Is-ten ir-gal-má-nak, A-ki le-jött, a szent, a

Kar.

het nagy-obb.
tünk, ja-vunk.
nagy s i-gaz.

Im le-jött, A Mes-si-ás. És ho-
im le-jött, a Mes-si-ás

zott sza-ba-du-lást. Most meg-nyílt a menny ne-
és ho-zott sza-ba-du-lást. Most meg-nyílt a

künk Óh ö - röm
menny ne - künk Óh ö - röm! Az Úr ve - lünk Az Úr ve - lünk!

178. Nincs helyed Jézus számára?

Hit Hangjai.

1. Nincs he-lyed Jé-zus szá-má-ra? A - ki bű - nöd. vi - se - lé,
2. Föl - di ö - rö - mök szá-má-ra Tárt te - ná - lad a ke - bel,
3. A - mi hi - ú, a - mi mú-ló, Azt kész-ség - gel fo - ga - dod,
4. Fo - gadd Jé - zust a szí - ved-be, A - ki meg-ment s üd-vö - zít;

Vár szí - ved-nek aj - ta - já - nál, Nem von - zó - dol - e fe - lé?
De Jé - zus szá-má - ra nin - csen A szí - ved - ben sem - mi hely?
De a - mi üd-vöd-re va - ló Ön - ma - gad - tól el - do - bod.
Ö - rök é - let van ő - ben - ne, Ez az é - let lesz ti - éd.

Kar.

Bű-nös, van - e hely szí - ved-ben, be-ven - ni az üdv U - rát?

Míg a kegy - i - dő je - len van, nyisd meg szí-ved aj - ta - ját.

künk Óh ö - röm
menny ne - künk Óh ö - röm! Az Úr ve - lünk Az Úr ve - lünk!

178. Nincs helyed Jézus számára?

Hit Hangjai.

1. Nincs he-lyed Jé-zus szá-má-ra? A - ki bű - nöd. vi - se - lé,
2. Föl - di ö - rö - mök szá-má-ra Tárt te - ná - lad a ke - bel,
3. A - mi hi - ú, a - mi mú-ló, Azt kész-ség - gel fo - ga - dod,
4. Fo - gadd Jé - zust a szí - ved-be, A - ki meg-ment s üd-vö - zít;

Vár szí - ved-nek aj - ta - já - nál, Nem von - zó - dol - e fe - lé?
De Jé - zus szá-má - ra nin - csen A szí - ved - ben sem - mi hely?
De a - mi üd-vöd-re va - ló Ön - ma - gad - tól el - do - bod.
Ö - rök é - let van ő - ben - ne, Ez az é - let lesz ti - éd.

Kar.

Bű-nös, van - e hely szí - ved-ben, be-ven - ni az üdv U - rát?

Míg a kegy - i - dő je - len van, nyisd meg szí-ved aj - ta - ját.

179. E zarándoklat völgyében.

Élénken.

mf

1. E za - rán-dok - lat völ - gyé - ben kedv - vel vég-zem u - ta - mat.
2. Meghalt Jé - zus a ke - resz - ten, Fel - ve - vé a bűn - ter - het,
3. Meg-ta - lál - tam sok se - bed - ben Üd - vö - met és él - te - met,

Az Ur meg - ol - tal - maz en - gem, Rá - ja bi - zom ma - ga - mat.
Sze - re - tet - tel, kegy-gyel tel - ten É - ret - tem is szen - ve - dett.
Meg - mo - sott vé - red - tisz - tá - ra; Igy te - hát ör-vend - he - tek.

p

És ha bár - a fer - ge - teg - nek Vé - sze tör is el - le - nem,
Ah az - ért át - ad-tam né - ki Nagy ö - röm-mel szi - ve - met,
E vi - lág gyü - löl - het en - gem, Hor - dom a gya - lá - za - tot,

mf

Hit - tel menny fe - lé te - kin - tek S ví - ga - szo - mat meg - nye - rem.
Nem is tud - nék már én él - ni Jé - zu - som te nél - kü - led.
Igy kö - vet - lek té - ged hi - ven, Hi - szen a ti - éd vagy - ok.

f

180. „Élek én!“ — mondja Istentek.

B. G. Barnes Edvin.

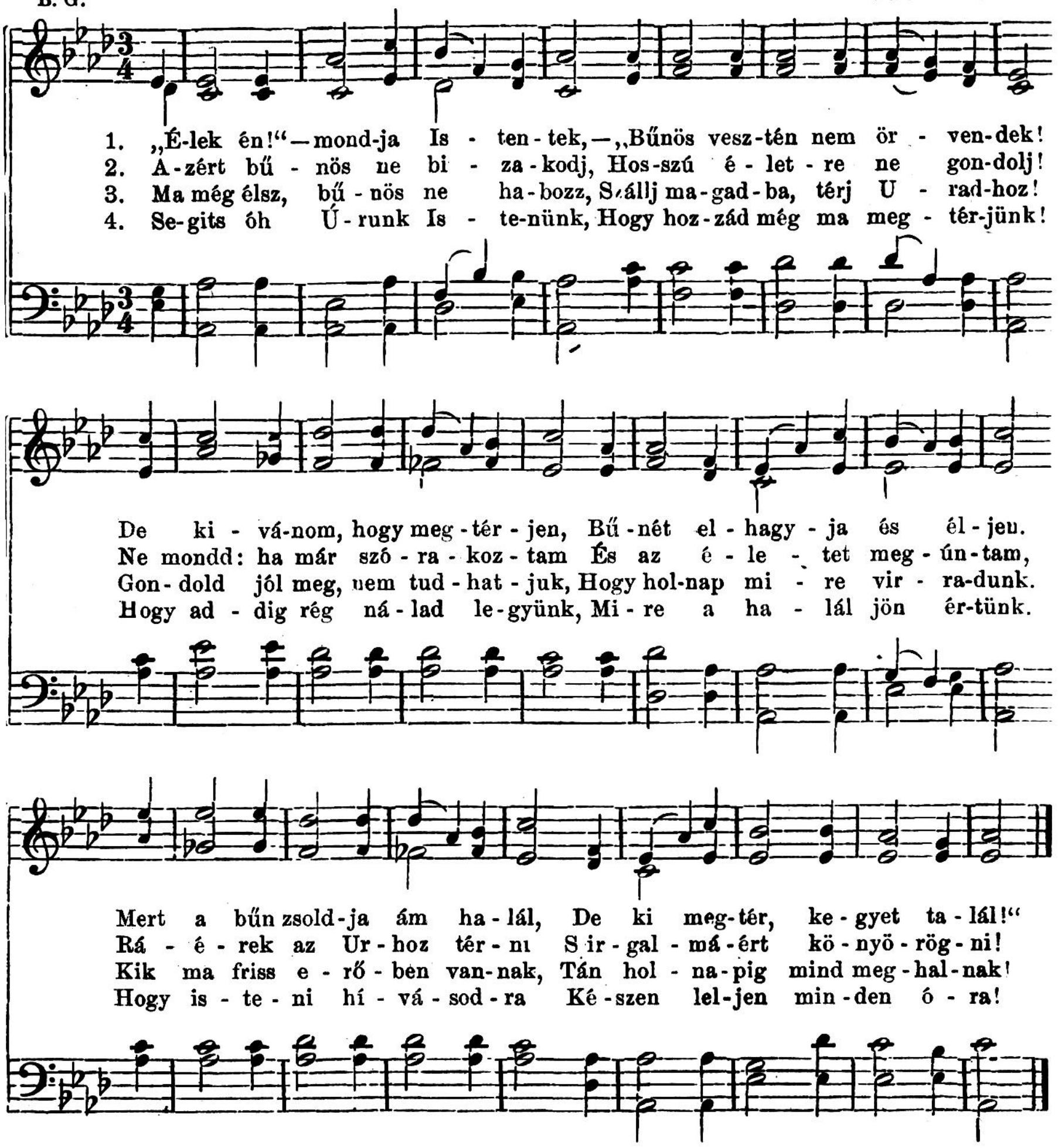

181. Jézusnak vére s érdeme.

(Az előbbi ének dallamára.)

1. Jézusnak vére s érdeme;
Ez lelkem éke s öltönye;
: Istennel ezzel állok meg,
Ha egykor mennybe felmegyek. :

2. Kinek Jézusban van hite,
Annak nem lesz itélete.
: Oh, hála Isten, ment vagyok,
Bünöm már mind lerovatott. :

3. A szent, az ártatlan bárány,
Vérzett s meghalt az átokfán
: Büneimért, Beismerem:
Uram, Megváltóm ő nekem. :

4. Hiszem, hogy vére az elég
S teljes dij minden vétekért,
: És kincs az, minden kincs felett
Értéke mennyben fent örök. :

180. „Élek én!“ — mondja Istentek.

B. G. Barnes Edvin.

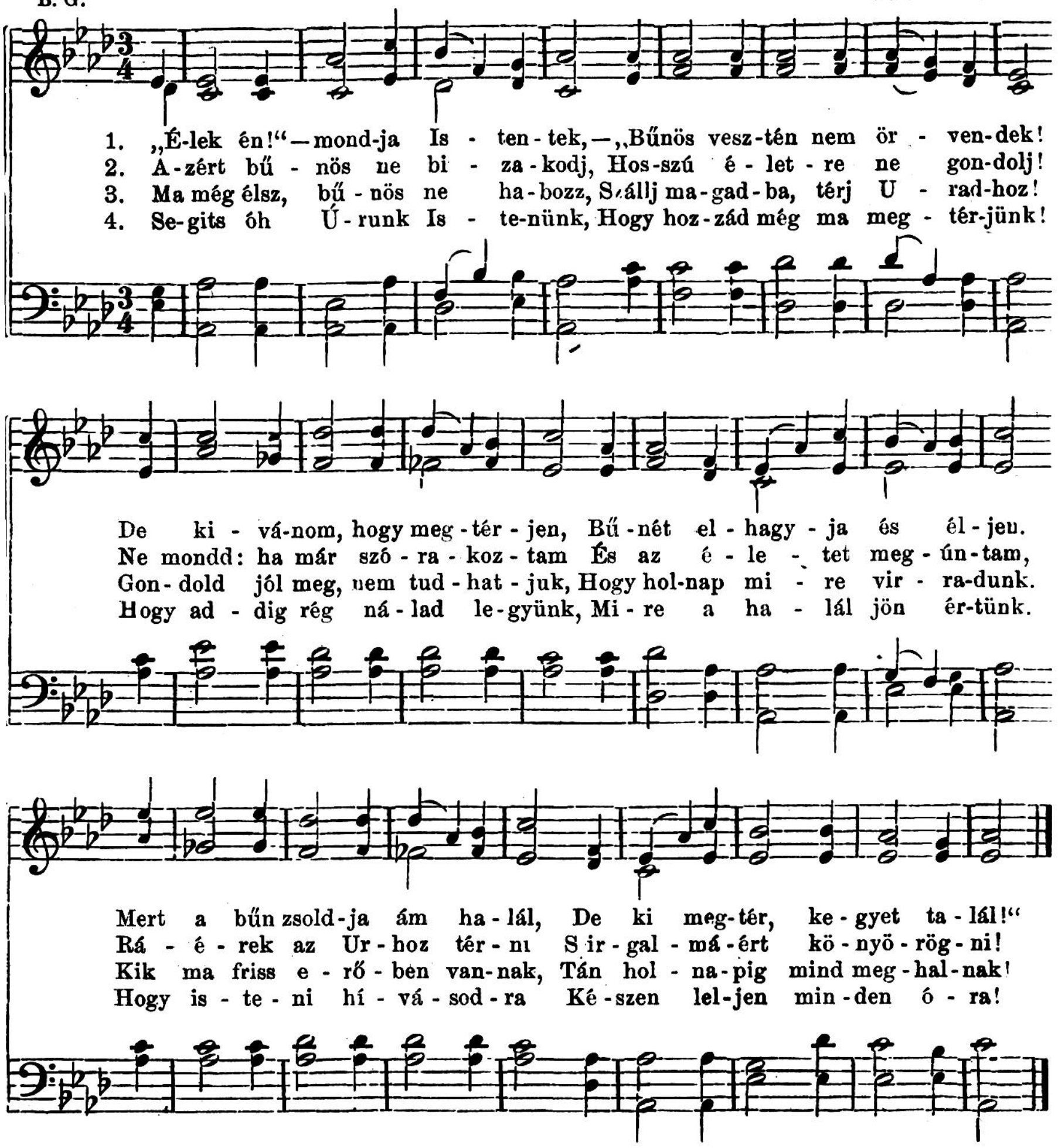

181. Jézusnak vére s érdeme.

(Az előbbi ének dallamára.)

1. Jézusnak vére s érdeme;
Ez lelkem éke s öltönye;
: Istennel ezzel állok meg,
Ha egykor mennybe felmegyek. :

2. Kinek Jézusban van hite,
Annak nem lesz itélete.
: Oh, hála Isten, ment vagyok,
Bünöm már mind lerovatott. :

3. A szent, az ártatlan bárány,
Vérzett s meghalt az átokfán
: Büneimért, Beismerem:
Uram, Megváltóm ő nekem. :

4. Hiszem, hogy vére az elég
S teljes dij minden vétekért,
: És kincs az, minden kincs felett
Értéke mennyben fent örök. :

182. Mily gyors futású az időnk.

(Az előbbi ének dallamára.)

1. Mily gyors futású az időnk,
Örök jövő elé megyünk,
: De sok ember a sirba dűl
Meglepve, készületlenül. :

2. Hamar közelg felénk a vég,
Eltünik mint álom s buborék,
: Mint fű, a mely még ma virul,
S holnap elhervad s földre hull. :

3. Nem kell a testi elv nekem,
A legszebb jót már ismerem,
: S ezért törekszem oly nagyon:
Képedre alkoss Jézusom! :

4. Oh mint lesz az, ha majdan ott,
Trónod előtt én állhatok?
: Tanitsd azért a szivemet,
Mig él, tisztelni tégedet. :

183. Pál apostol.

Balázs Géza. Ifj. Ócsay A.

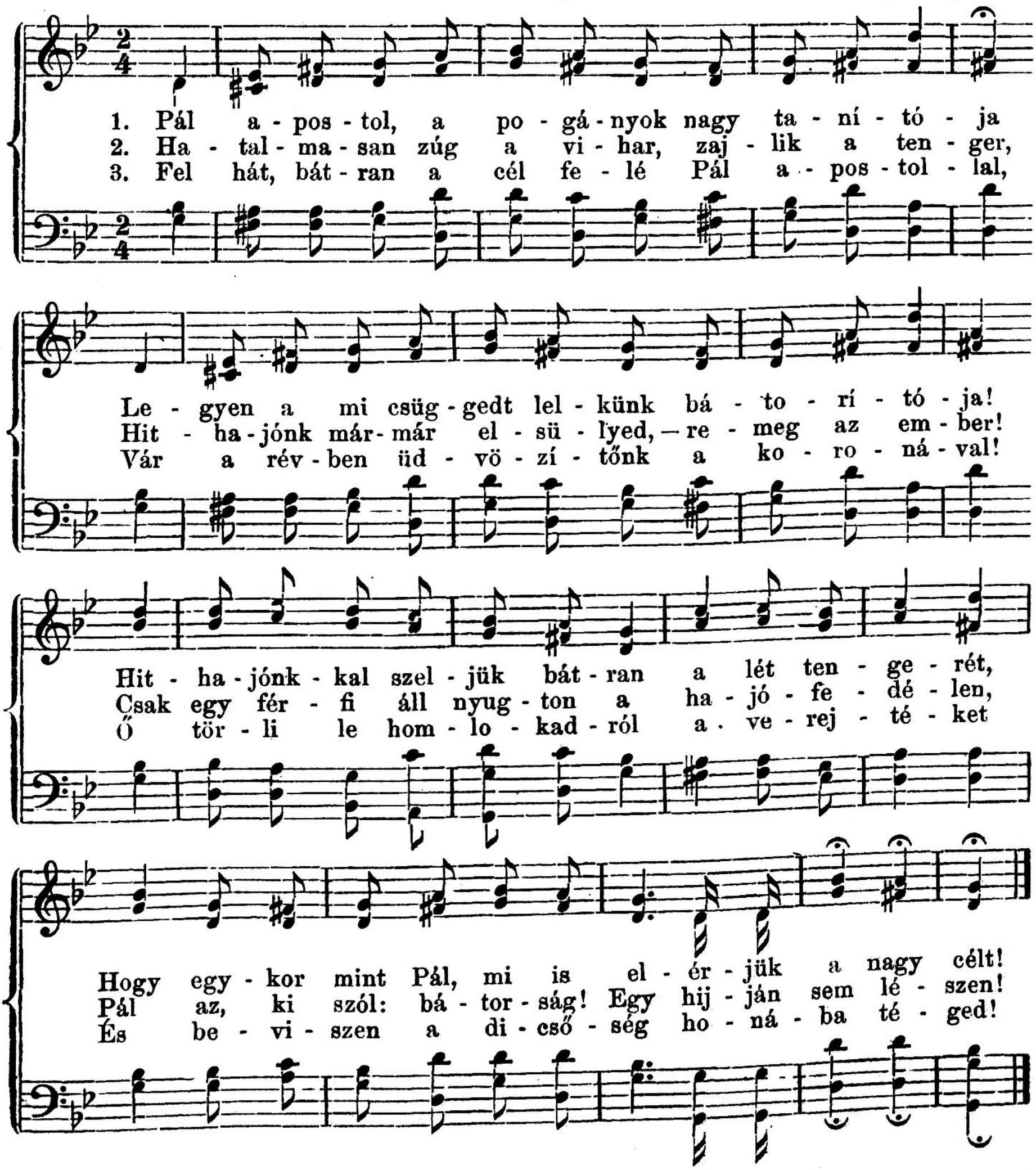

182. Mily gyors futású az időnk.

(Az előbbi ének dallamára.)

1. Mily gyors futású az időnk,
Örök jövő elé megyünk,
: De sok ember a sirba dűl
Meglepve, készületlenül. :

2. Hamar közelg felénk a vég,
Eltünik mint álom s buborék,
: Mint fű, a mely még ma virul,
S holnap elhervad s földre hull. :

3. Nem kell a testi elv nekem,
A legszebb jót már ismerem,
: S ezért törekszem oly nagyon:
Képedre alkoss Jézusom! :

4. Oh mint lesz az, ha majdan ott,
Trónod előtt én állhatok?
: Tanitsd azért a szivemet,
Mig él, tisztelni tégedet. :

183. Pál apostol.

Balázs Géza. Ifj. Ócsay A.

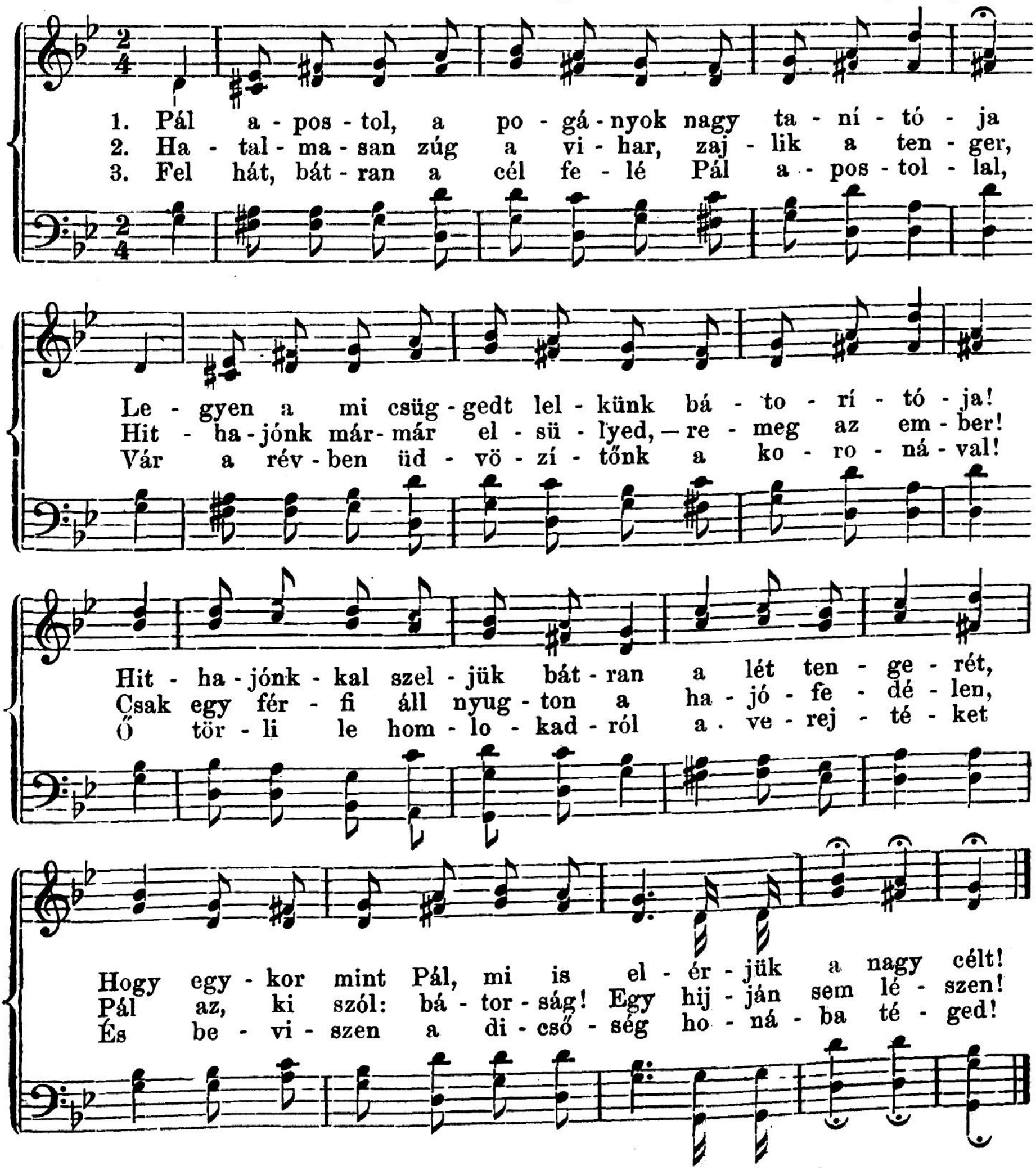

c) Bünbánat és megtérés.

184. Csak te légy velem Megváltóm.

Perkino Dr. W. O.

1. Csak te légy ve - lem Meg - vál - tóm, Mig itt lenn é - lek
2. Ha bő - ven len - ne min - de - nem: Kincs és böl - cses - ség!
3. Min - den bű - nöm te hor - doz - tad Nagy tü - rel - med - ben,
4. Az - ért hoz - zád ra - gasz - ko - dom, A míg itt é - lek,

S csak te kel - lesz, ha majd egy - kor Ná - lad le - he - tek!
De ha te nem vagy az e - nyém, Az mind sem - mi - ség!
Hű - sé - ged - del ve - lem vol - tál Min - den ve - szély - ben!
Mig - len egy - kor mind - ö - rök - re Ná - lad le - he - tek!

Kar.

Te U - ram, te U - ram,

Te U - ram te U - ram, te légy üd-vöm s min-de - nem

Légy e - gész vi - lá - gom,

Légy e - gész vi - lá-gom, föl-dem és e - gem!

185. Aki nékem megnyiltál.

Bensőségeren. Evangéliumi Karénekek. Hastings Thomas.

Fine.

1. A - ki né - kem meg - nyil - tál, Rejts ma - gad - ba üdv - kő - szál,
2. Tör - vé - nyed - nek e - le - get Az én mű - vem nem te - het,
3. S mi - vel mit - sem hoz - ha - tok, Ke - resz - ted - re bo - ru - lok,

: Né - kem üd - vöt sze - rez - zen, Bűn - i - gám - tól megmentsen!
: El nem ven - né bű - nö - met, E - gye - dül csak nagy kegyed.
: Tisz - tát - la - nul já - ru - lok, Moss meg óh, mert meg - ha - lok.

Da Capo al Fine.

Ól - da - lad szent fo - lyó - ja, Mely - ből víz és vér fo - lya,
Buz - gó - sá - gom ég - ne bár, Kö - nyűm foly - na, mint az ár,
Mez - te - len, hogy fel - ru - házz, Ár - ván, bíz - va, hogy meg - szánsz.

186. Ki Jézus keresztjére hittel néz fel.

Taylor E. G.

p

1. Ki Jé - zus ke - reszt - jé - re hit - tel néz fel, azon pil - la - nat -
2. Óh, mért hor - doz ta Jé - zu - sunk ke - reszt - jét, ha te bű - nöd' még
3. Ne félj hát, csak hidd, a - mit Jé - zus mon - da, más üd - vös - ség úgy
4. Óh vedd ö - röm - mel most, mit Jé - zus szer - zett, Tőle vedd az ö -

p

ban üd - vöt lel. Óh nézz bű - nös nézz rá, kit Is - ten kül - de, aki
rá, nem te - véd? Mi - ért folyt ol - da - lán ki drá - ga vé - re, ha bü
sincs szá - mod - ra; Ő ki az i - dők tel jé - ben meg - je - lent, helyet -
rök é - le - tet és hidd, bi - zon - nyal ö - rök - ké él - ni fogsz, amig

185. Aki nékem megnyiltál.

Bensőségeren. Evangéliumi Karénekek. Hastings Thomas.

Fine.

1. A - ki né - kem meg - nyil - tál, Rejts ma - gad - ba üdv - kő - szál,
2. Tör - vé - nyed - nek e - le - get Az én mű - vem nem te - het,
3. S mi - vel mit - sem hoz - ha - tok, Ke - resz - ted - re bo - ru - lok,

: Né - kem üd - vöt sze - rez - zen, Bűn - i - gám - tól megmentsen!
: El nem ven - né bű - nö - met, E - gye - dül csak nagy kegyed.
: Tisz - tát - la - nul já - ru - lok, Moss meg óh, mert meg - ha - lok.

Da Capo al Fine.

Ól - da - lad szent fo - lyó - ja, Mely - ből víz és vér fo - lya,
Buz - gó - sá - gom ég - ne bár, Kö - nyűm foly - na, mint az ár,
Mez - te - len, hogy fel - ru - házz, Ár - ván, bíz - va, hogy meg - szánsz.

186. Ki Jézus keresztjére hittel néz fel.

Taylor E. G.

p

1. Ki Jé - zus ke - reszt - jé - re hit - tel néz fel, azon pil - la - nat -
2. Óh, mért hor - doz ta Jé - zu - sunk ke - reszt - jét, ha te bű - nöd' még
3. Ne félj hát, csak hidd, a - mit Jé - zus mon - da, más üd - vös - ség úgy
4. Óh vedd ö - röm - mel most, mit Jé - zus szer - zett, Tőle vedd az ö -

p

ban üd - vöt lel. Óh nézz bű - nös nézz rá, kit Is - ten kül - de, aki
rá, nem te - véd? Mi - ért folyt ol - da - lán ki drá - ga vé - re, ha bü
sincs szá - mod - ra; Ő ki az i - dők tel jé - ben meg - je - lent, helyet -
rök é - le - tet és hidd, bi - zon - nyal ö - rök - ké él - ni fogsz, amig

Kar.

pp *mf*

ér - ted meg - se - be - sü - le.
nöd' nem tör - lé el vé - le?
ted is el - vég-zett mindent.
Jé-zus él, ki meg-men-tett.

Nézz, nézz, nézz és élsz! Ki Jé - zus ke-

reszt jé - re hit - tel néz fel, azon pil - la - nat - ban üd - vöt - lel.

187. Öröm van a mennyben.

Root G. F.

p

1. Ö-röm van a mennyben, egy bű-nös fe - lett, Ha megtér-ve ha-za ér-ke-zett.
   Fut e - lé - je aty - ja, ki-nyujtva kar-ját, Meg-csókol-ja el - veszett fi - át.
2. Ö-röm van a mennyben, mert az éj - ből egy Ván-dor a napfényre ér-ke-zett;
   Kit a Sá-tán an - nyit kí - no-zott, az itt Jé-zus e-lőtt most i-mádko-zik.
3. Ö-röm van a mennyben, gyorsan la - ko-mát! Vi-dámság zengjen a termen át
   Hirdes-sé-tek ví - gan e hirt szer-te-szét: „Egy bűnös az Úr-hoz vis-sza-tért!“

D. C. Ö-röm van a mennyben, egy bű-nös fe - lett, Ha megtér-ve ha - za ér - ke - zett.

Kar.

p *D. C.*

Ö - röm, ö - röm, zeng az é - gi hang, Szól a hár - fa, szól az é - gi lant.

Kar.

pp *mf*

ér - ted meg - se - be - sü - le.
nöd' nem tör - lé el vé - le?
ted is el - vég-zett mindent.
Jé-zus él, ki meg-men-tett.

Nézz, nézz, nézz és élsz! Ki Jé - zus ke-

reszt jé - re hit - tel néz fel, azon pil - la - nat - ban üd - vöt - lel.

187. Öröm van a mennyben.

Root G. F.

p

1. Ö-röm van a mennyben, egy bű-nös fe - lett, Ha megtér-ve ha-za ér-ke-zett.
   Fut e - lé - je aty - ja, ki-nyujtva kar-ját, Meg-csókol-ja el - veszett fi - át.
2. Ö-röm van a mennyben, mert az éj - ből egy Ván-dor a napfényre ér-ke-zett;
   Kit a Sá-tán an - nyit kí - no-zott, az itt Jé-zus e-lőtt most i-mádko-zik.
3. Ö-röm van a mennyben, gyorsan la - ko-mát! Vi-dámság zengjen a termen át
   Hirdes-sé-tek ví - gan e hirt szer-te-szét: „Egy bűnös az Úr-hoz vis-sza-tért!“

D. C. Ö-röm van a mennyben, egy bű-nös fe - lett, Ha megtér-ve ha - za ér - ke - zett.

Kar.

p *D. C.*

Ö - röm, ö - röm, zeng az é - gi hang, Szól a hár - fa, szól az é - gi lant.

188. Óh könyörűlj én rajtam.

1. Óh kö - nyö - rűlj én raj - tam Te - rem - tő Is - te - nem!
2. Tö - rüld el ten - ger vét - kem, Óh moss meg en - ge - met!
3. Ki meg - ke - res - ni jöt - tél Azt, a - mi el - ve - szett,

Mert ér - zem bű - ne - im - - nek Nagy sú - lyát lel - ke - men.
Óh vond ki a mo - csár - - ból El - ár - vült lel - ke - met.
Óh jöjj szí - vem mé - lyé - - be, Ke - ress meg en - ge - met!

Im es - dem nagy ke - gyel - med, Es - dem ir - gal - ma - dat!
Te - remts be - lém uj szí - vet, Gyó-gyítsd meg sok se - bem
Te el - le - ned vé - tet - tem, Tő - led sza - kad - tam el.

Kü - lön - ben el kell vesz - nem, A nagy te - her a - latt!
És add, hogy az én él - tem Most már ti - éd le - gyen!
Ir - gal - mad - ba fo - gad - va, Óh végy most uj - ra fel!

189. A hajnalcsillag tündöklik.

Nikolai Dr. Ph.

1. A haj - nal - csil - lag tün - dök - lik, Kegy s i - gaz - ság - ban
Jó pász to - runk Dá - vid fi - a, E - gek - nek di - cső
2. Óh szép ha - son - lít - hat - lan kincs, Kit mél - tán áld - ni
Szi - vem há - lál oly bol - do - gan, Hogy e - van - gé - li-
3. Te é - gi fény s ví - lá - gos - ság, Sze - rel - mi láng és
Óh e - rő - síts, hogy tes - ted - ben Tag le - hes - sek mind

fény - ke - dik, U - runk - ban tá - madt ne - - künk.
ki - rály - a, Tő - led fény - lik kör - nyé - - künk.
e - rőnk nincs, Ki a - tyánk - tól kül - det - - tél!
o - mod - ban É - bresz - tél és él - tet - - tél!
bol - dog - ság, Égj szí - vem - nek mé - lyé - - ben.
vé - gig - len, Lel - kem hő ér - ze - té - - ben.

I - - gen szé - pen És pom - pá - san, ha - tal - ma - san
Min - dig, vé - gig Te vagy él - tem, é - let - é - kem
Ó - hogy só - hajt Ér - zü - le - tem, mert iz - lel - tem

gaz - dag - ság - ban, Di - cső - ség - ma - gasz - tos - ság - - ban.
el nem hagy - lak Té - ged s hi - á - ban nem vágy - - lak!
jó - sá - go - dat, Sze - rel - me - det s vi - lá - go - - dat.

190. Lelkem kiván téged.

Mérsékelten. Hozsanna! Lowry R.

1. Lel-kem ki-ván té-ged, óh ke-gyel-mes U-ram! Paj-zsom a
2. Lel-kem ki-ván té-ged, óh Jé-zus se-gits meg, Hogy mind ha-
3. Lel-kem ki-ván té-ged, ö-röm-ben bá-nat-ban, U-ram mind-
4. Lel-kem ki-ván té-ged, légy te én ve-zé-rem! Vá-rom i-
5. Lel-kem ki-ván té-ged, Jé-zus Is-ten fi-a, ve-led osz-

Kar.

te-ne-ved, vé-red bol-dog-sá-gom.
lá-lom-ig, hí-ven kö-ves-se-lek!
ö-rök-ké Te vagy bol-dog-sá-gom.
gé-re-ted, Oh töltsd-be e-gé-szen!
tály-ré-szem é-let ko-ro-ná-ja.

Csak té-ged csak-is té-ged,

U-ram csak-is té-ged, csak té-ged ki-ván lel-kem, U-ram té-ged!

191. Jézus lelkünk megváltója.

Angolból B. G. Taylor V. C.

1. Jé-zus lel-künk meg-vál-tó-ja, A bű-nöst ő el-fo-gad-ja!
2. Be-teg úgy nyer-het gyó-gyu-lást, Ha nem ta-kar-gat-ja ba-ját!
3. Óh á-raszd rám ir-gal-ma-dat Hogy gyó-gyít-sa fáj-dal-mamat!
4. Üd-vöz-légy Is-ten-nek fi-a, Bű-nö-sök-nek meg-vál-tó-ja!

190. Lelkem kiván téged.

Mérsékelten. Hozsanna! Lowry R.

1. Lel-kem ki-ván té-ged, óh ke-gyel-mes U-ram! Paj-zsom a
2. Lel-kem ki-ván té-ged, óh Jé-zus se-gits meg, Hogy mind ha-
3. Lel-kem ki-ván té-ged, ö-röm-ben bá-nat-ban, U-ram mind-
4. Lel-kem ki-ván té-ged, légy te én ve-zé-rem! Vá-rom i-
5. Lel-kem ki-ván té-ged, Jé-zus Is-ten fi-a, ve-led osz-

Kar.

te-ne-ved, vé-red bol-dog-sá-gom.
lá-lom-ig, hí-ven kö-ves-se-lek!
ö-rök-ké Te vagy bol-dog-sá-gom.
gé-re-ted, Oh töltsd-be e-gé-szen!
tály-ré-szem é-let ko-ro-ná-ja.

Csak té-ged csak-is té-ged,

U-ram csak-is té-ged, csak té-ged ki-ván lel-kem, U-ram té-ged!

191. Jézus lelkünk megváltója.

Angolból B. G. Taylor V. C.

1. Jé-zus lel-künk meg-vál-tó-ja, A bű-nöst ő el-fo-gad-ja!
2. Be-teg úgy nyer-het gyó-gyu-lást, Ha nem ta-kar-gat-ja ba-ját!
3. Óh á-raszd rám ir-gal-ma-dat Hogy gyó-gyít-sa fáj-dal-mamat!
4. Üd-vöz-légy Is-ten-nek fi-a, Bű-nö-sök-nek meg-vál-tó-ja!

Én is hoz-zád jö - vök U-ram, Tu-dom, hogy kö - nyörülsz raj-tam!
Hoz-zád jö-vök hát or - vo-som, Be-is - mer-ve min-den ba-jom!
Be - teg szí-vem hadd é - rez-ze, Mily nagy szentlel-ked e - re - je!
Hogy ben-nün-ket szent vé - red-del Ki - en - gesz-tel - tél Is-ten-nel!

192. Régen jártunk a bűn útján.

Mozart.

1. Ré - gen jár - tunk a bűn út - ján, Nem ta - lál - tunk men - he - lyet;
2. Dő - re vé - tek dúlt fe - let - tünk, Bá - na-tunk-kal mi ha - bár
3. Pusz - ta - ság - ból zöld vi - rány lett, El - ki - öl - te ott a gazt,

Éh - ség - ben meg szom - ju - ság - ban Tes - tünk, e - rőnk el - e - pedt.
El - be - tel - ve mit-sem et - tünk, E - vett min - ket a ha - lál.
Si - va - tag - ból ter - mő - föld lett, É - he - zők - nek ad - ta azt.

El - lan-kad - va, el - e - ped - ve Is - te - nünk-ről szól - tak itt,
Kín - ja - ink-ban el - e - ped - ve Is - te - nünk-höz esd - tünk itt,
Hon - ra lel-tünk, vet - ni kezd - tünk, Vet - jük az i - ge mag - vát;

S Ő az út - ra el - ve - ze - tett, Mely az é - des hon - ba - visz.
Ő le - jött s meg - or - vo - sol - ta Vét - künk min - den seb - je - it.
A - ki hű - en ve - tett itt lenn, Bő - ven a - rat o - da át.

Én is hoz-zád jö - vök U-ram, Tu-dom, hogy kö - nyörülsz raj-tam!
Hoz-zád jö-vök hát or - vo-som, Be-is - mer-ve min-den ba-jom!
Be - teg szí-vem hadd é - rez-ze, Mily nagy szentlel-ked e - re - je!
Hogy ben-nün-ket szent vé - red-del Ki - en - gesz-tel - tél Is-ten-nel!

192. Régen jártunk a bűn útján.

Mozart.

1. Ré - gen jár - tunk a bűn út - ján, Nem ta - lál - tunk men - he - lyet;
2. Dő - re vé - tek dúlt fe - let - tünk, Bá - na-tunk-kal mi ha - bár
3. Pusz - ta - ság - ból zöld vi - rány lett, El - ki - öl - te ott a gazt,

Éh - ség - ben meg szom - ju - ság - ban Tes - tünk, e - rőnk el - e - pedt.
El - be - tel - ve mit-sem et - tünk, E - vett min - ket a ha - lál.
Si - va - tag - ból ter - mő - föld lett, É - he - zők - nek ad - ta azt.

El - lan-kad - va, el - e - ped - ve Is - te - nünk-ről szól - tak itt,
Kín - ja - ink-ban el - e - ped - ve Is - te - nünk-höz esd - tünk itt,
Hon - ra lel-tünk, vet - ni kezd - tünk, Vet - jük az i - ge mag - vát;

S Ő az út - ra el - ve - ze - tett, Mely az é - des hon - ba - visz.
Ő le - jött s meg - or - vo - sol - ta Vét - künk min - den seb - je - it.
A - ki hű - en ve - tett itt lenn, Bő - ven a - rat o - da át.

193. Megtaláltam én az alapot.

Németből. Régi német dallam.

Meg - ta - lál - tam én az a - la - pot, hor - go-nyom ö - rök a - lap - ját,
E - zen ir - ga - lom vég-nél - kü - li, min-den fo - gal-mat túl - ha - lad.
Hogy minden hí - vő üd - vö - zül-jön, Is - ten a - dá ő szent fi - át,
Óh mély-ség, mely minden bű - nö - ket Jé - zus ha - lá - lá - val el - nyelsz,

mely volt mi - e - lőtt e vi - lá - got a min-den - ha - tó al - ko - tá.
Ez e - rő, mely a bűnt le - győ - zi és szi-vem - nek nyu-gal-mat - ad.
a - ki szen - ved' a bű - nös föl-dön, le-győz-vén Sá - tán ha - tal - mát.
ő - gyó-gyit min-den sé - rel - me-ket, a kár - ho - zat - ból fel - e - mel.

A - lap ez, mely szi - lár-dan áll, ha ég s föld sem-mi - ség-be száll.
Ezt üd - vö - zí - tőm mí-vel - é, az ért di - csé-rem ö - rök - ké.
Most pe - dig zör - get szün - te - len, szi-vünk aj - ta - ján e - rő - sen.
Krisz-tus vé - re foly - ton ki - ált: Ir - gal - mas - ság! Ir - gal - mas - ság.

194. Örvendezz nagy vígsággal!

Woltersdorf E. G.

Ör - vendezz nagy víg - ság - gal óh Is-ten vá - ro - sa, mert Jé - zus vé - re
Tartsd meg - ví - lág a - mid van, mely a ha - lál - ban vész, Krisztus ke-gyelmét

ál - tal nem retteghetsz so - ha, mert Jé-zus vé - re ál - tal nem retteghetsz soha.
birván, a hi - vő lé - lek győz, Krisztus ke-gyelmét birván, a hi - vő lé - lek győz.

193. Megtaláltam én az alapot.

Németből. Régi német dallam.

Meg - ta - lál - tam én az a - la - pot, hor - go-nyom ö - rök a - lap - ját,
E - zen ir - ga - lom vég-nél - kü - li, min-den fo - gal-mat túl - ha - lad.
Hogy minden hí - vő üd - vö - zül-jön, Is - ten a - dá ő szent fi - át,
Óh mély-ség, mely minden bű - nö - ket Jé - zus ha - lá - lá - val el - nyelsz,

mely volt mi - e - lőtt e vi - lá - got a min-den - ha - tó al - ko - tá.
Ez e - rő, mely a bűnt le - győ - zi és szi-vem - nek nyu-gal-mat - ad.
a - ki szen - ved' a bű - nös föl-dön, le-győz-vén Sá - tán ha - tal - mát.
ő - gyó-gyit min-den sé - rel - me-ket, a kár - ho - zat - ból fel - e - mel.

A - lap ez, mely szi - lár-dan áll, ha ég s föld sem-mi - ség-be száll.
Ezt üd - vö - zí - tőm mí-vel - é, az ért di - csé-rem ö - rök - ké.
Most pe - dig zör - get szün - te - len, szi-vünk aj - ta - ján e - rő - sen.
Krisz-tus vé - re foly - ton ki - ált: Ir - gal - mas - ság! Ir - gal - mas - ság.

194. Örvendezz nagy vígsággal!

Woltersdorf E. G.

Ör - vendezz nagy víg - ság - gal óh Is-ten vá - ro - sa, mert Jé - zus vé - re
Tartsd meg - ví - lág a - mid van, mely a ha - lál - ban vész, Krisztus ke-gyelmét

ál - tal nem retteghetsz so - ha, mert Jé-zus vé - re ál - tal nem retteghetsz soha.
birván, a hi - vő lé - lek győz, Krisztus ke-gyelmét birván, a hi - vő lé - lek győz.

195. Mily jó, ha a bűntől szabad.

Mérsékelten. Hozsanna. Reinagle A. R.

1. Mily jó, ha a bűn - től sza-bad s Krisztus szol-gá - ja vagy! A bűn szol - gá - ja gyá - va rab, a Krisz - tu sé sza - bad.
2. A bűn sö - tét - ben té - ve-lyeg, s rom - lás - ba visz va - kon; Az Úr ké - zen fog s úgy ve - zet vi - lá - gos u - ta - kon.
3. A bűn-ben kín van s gyü-lö - let: Mi mást, más min - ket öl; Ö- röm köt egy - be s sze - re - tet Krisz - tus szi - vén be - lől.
4. U - ram a te szol - gád va-gyok, meg - vál - tál vé - re - den. Szol- gál - ni mást nem a - ka - rok csak té - ged szün - te - len.
5. I - mád-lak Krisztus, oh te nagy! s mondom Ti - éd szi - vem, Végy hoz - zád, hogy a hol te vagy, szol - gád is ott le - gyen.

196. Lelkünk igaz békét óh hol találhat?

Németből. Flemming C.

1. Lel-künk i - gaz bé - két óh hol ta-lál-hat? A vi - lág-ban nincs más csak bú és bá - nat. Óh Jé-zus te vagy, ki - ben szi-vünk ö - rül, te vagy e-gye - dül.
2. Légy áld - va hát bé - kes - ség fe - je-del-me, Ki ben-nün-ket ma - gadhoz el - ve- zet - ve, bár a bün meg - ron - tott, s ránk várt a ha - lál, é - le - tet a - dál.
3. Adj oly hi - tet, mely ne - rendül jön so - ha, Adj ál - dást munkánk - ra s e-rőt a harc-ra, s igy a re-mény, mely meg - töl - té szi-vün - ket, nem szé - gye-nül meg.
4. Se - gits minket e föl - di é - le-ten át, s add meg egy-kor - on a győ-zel-mi pál-mát! Mily ö-röm lesz, ve - led len - ni új földön te ve - led ö - rök - re!

195. Mily jó, ha a bűntől szabad.

Mérsékelten. Hozsanna. Reinagle A. R.

1. Mily jó, ha a bűn - től sza-bad s Krisztus szol-gá - ja vagy! A bűn szol - gá - ja gyá - va rab, a Krisz - tu sé sza - bad.
2. A bűn sö - tét - ben té - ve-lyeg, s rom - lás - ba visz va - kon; Az Úr ké - zen fog s úgy ve - zet vi - lá - gos u - ta - kon.
3. A bűn-ben kín van s gyü-lö - let: Mi mást, más min - ket öl; Ö- röm köt egy - be s sze - re - tet Krisz - tus szi - vén be - lől.
4. U - ram a te szol - gád va-gyok, meg - vál - tál vé - re - den. Szol- gál - ni mást nem a - ka - rok csak té - ged szün - te - len.
5. I - mád-lak Krisztus, oh te nagy! s mondom Ti - éd szi - vem, Végy hoz - zád, hogy a hol te vagy, szol - gád is ott le - gyen.

196. Lelkünk igaz békét óh hol találhat?

Németből. Flemming C.

1. Lel-künk i - gaz bé - két óh hol ta-lál-hat? A vi - lág-ban nincs más csak bú és bá - nat. Óh Jé-zus te vagy, ki - ben szi-vünk ö - rül, te vagy e-gye - dül.
2. Légy áld - va hát bé - kes - ség fe - je-del-me, Ki ben-nün-ket ma - gadhoz el - ve- zet - ve, bár a bün meg - ron - tott, s ránk várt a ha - lál, é - le - tet a - dál.
3. Adj oly hi - tet, mely ne - rendül jön so - ha, Adj ál - dást munkánk - ra s e-rőt a harc-ra, s igy a re-mény, mely meg - töl - té szi-vün - ket, nem szé - gye-nül meg.
4. Se - gits minket e föl - di é - le-ten át, s add meg egy-kor - on a győ-zel-mi pál-mát! Mily ö-röm lesz, ve - led len - ni új földön te ve - led ö - rök - re!

197. Oh ne menj előlem Jézus.

Con moto. Evangéliumi Karénekek. Doane, W. H.

1. Oh ne menj e - lő - lem Jé - zus, Halld ki - ált szí-vem! Hol más-nak
2. Kegy-tró - no - don adj nyu-gal-mat, Ki-nom-tól né-kem, Lásd itt ál-
3. Csak ben-ned van bi - zo-dal-mam Te ö - rök szik-la, Mint sze-gény
4. Te vagy a ví - gasz for - rá - sa Bű - nö - sök üd - ve, Légy szí-vem-

Kar. Hol más-nak

Fine.

mutatsz ke-gyel-met, E - lő-lem se-menj!
lok bűn-bá-nó - lag Ví-gasztald szí-vem!
ná-lad megnyugszom Most és minden - ha.
nek nyu-go-dal - ma És legjobb ré - sze.

Jé-zus! Jé-zus! Halld ki-ált szívem,

mutatsz ke-gyel-met, E - lő-lem se-menj.

198. Óh mit is cselekedtem!

Angolból B. G. Marsh S. B.

1. Óh mit is cse - le - ked-tem, Hogy a bűn - be sü-lyed - tem!
   Ja-vam el - té - ko - zol - tam, Baj s nyo-mor - ba ju - tot - tam!
2. A - ka - ra - tom ér - zel - mem, E - gész szo - mo - ru lé - nyem —
   Le-gyen ne-ked ál - do - zat El - nyer - ni ir - gal-ma - dat!

Te-kints rám jó pász - to - rom, Fe - dezd el - go - nosz-sá - gom,
Ha - lá - lod-nak ér - de - me Le - gyen szí - vünk re-mé - nye

197. Oh ne menj előlem Jézus.

Con moto. Evangéliumi Karénekek. Doane, W. H.

1. Oh ne menj e - lő - lem Jé - zus, Halld ki - ált szí-vem! Hol más-nak
2. Kegy-tró - no - don adj nyu-gal-mat, Ki-nom-tól né-kem, Lásd itt ál-
3. Csak ben-ned van bi - zo-dal-mam Te ö - rök szik-la, Mint sze-gény
4. Te vagy a ví - gasz for - rá - sa Bű - nö - sök üd - ve, Légy szí-vem-

Kar. Hol más-nak

Fine.

mutatsz ke-gyel-met, E - lő-lem se-menj!
lok bűn-bá-nó - lag Ví-gasztald szí-vem!
ná-lad megnyugszom Most és minden - ha.
nek nyu-go-dal - ma És legjobb ré - sze.

Jé-zus! Jé-zus! Halld ki-ált szívem,

mutatsz ke-gyel-met, E - lő-lem se-menj.

198. Óh mit is cselekedtem!

Angolból B. G. Marsh S. B.

1. Óh mit is cse - le - ked-tem, Hogy a bűn - be sü-lyed - tem!
   Ja-vam el - té - ko - zol - tam, Baj s nyo-mor - ba ju - tot - tam!
2. A - ka - ra - tom ér - zel - mem, E - gész szo - mo - ru lé - nyem —
   Le-gyen ne-ked ál - do - zat El - nyer - ni ir - gal-ma - dat!

Te-kints rám jó pász - to - rom, Fe - dezd el - go - nosz-sá - gom,
Ha - lá - lod-nak ér - de - me Le - gyen szí - vünk re-mé - nye

Fo - gadj visz - sza ke - gyed - be, Ré - gi sze - re - te - ted - be!
S ve - zé - rünk szent be - szé - ded, Mig meg - lát - ha - tunk té - ged!

199. Krisztus itt van s kér engemet.

B. G. Palmer H. R.

1. Krisz - tus itt van s kér en - ge - met; Be - fo - gad - jam - e?
2. I - me ki - tá - rom szí - ve - met, Óh térj be hoz - zám!

Meg - nyis - sam e - lőt - te szí - ve - met És be - bo - csás - sam - e?
Te - ben - ned kö - szön - töm üd - vö - met, U - ram jőjj én - hoz - zám!

Oly büsz-ke és hi - deg szí - vünk, Té - ged Is - ten nem ke - re - sünk!
Üd - vö - zí - tőm la - kozz ben - nem Ugy kön-nyebb-lesz min - den ter - hem!

Jé - zus vár ránk és kér ben - nün-ket, Nyis - suk meg szí - vün - ket!
Ha te vagy ve - lem, ki el - le - nem! U - ram la - kozz ben - nem!

Fo - gadj visz - sza ke - gyed - be, Ré - gi sze - re - te - ted - be!
S ve - zé - rünk szent be - szé - ded, Mig meg - lát - ha - tunk té - ged!

199. Krisztus itt van s kér engemet.

B. G. Palmer H. R.

1. Krisz - tus itt van s kér en - ge - met; Be - fo - gad - jam - e?
2. I - me ki - tá - rom szí - ve - met, Óh térj be hoz - zám!

Meg - nyis - sam e - lőt - te szí - ve - met És be - bo - csás - sam - e?
Te - ben - ned kö - szön - töm üd - vö - met, U - ram jőjj én - hoz - zám!

Oly büsz-ke és hi - deg szí - vünk, Té - ged Is - ten nem ke - re - sünk!
Üd - vö - zí - tőm la - kozz ben - nem Ugy kön-nyebb-lesz min - den ter - hem!

Jé - zus vár ránk és kér ben - nün-ket, Nyis - suk meg szí - vün - ket!
Ha te vagy ve - lem, ki el - le - nem! U - ram la - kozz ben - nem!

200. Van egy kútfő.

Evangéliumi Karénekek.

p *mf* *p*

1. Van egy kút - fő, mely - ből szent vér, Bű - nö - sök - ért ö - möl. Egy
2. E - zen for - rás - ra a la - tor Szin - tén re - á ta - lált, S ma-
3. Is - ten bá - rá - nya most is van E - rő vé - red - be' bent, Öntsd
4. Bű - nöm-ben nyög-tem én is óh, De im meg-gyó - gyí - tott Jé-

Kar. Ér - tem is folyt e drá - ga vér, Ez a hi - tem meg-tart, Óh

kút - fő, mely cso - dát mí - vel, S min - den bút el - tö - röl.
gát meg-mos - va ben - ne, ím A lel - ke menny-be szállt.
ki re - ánk lel - ked tü - zét, Mely új em - bert te - remt.
zus - nak vé - re, s én re - á Há - lá - val gon - do - lok.

meny - nyi jó ju - tott ne-kem, Hogy Krisz - tus ér - tem halt.

B. G.

201. Úram, oh mily sok ideig.

Belden F. E.

1. Ú - ram, oh mily sok i - de - ig Fet-reng - tem én a bün-ben;
2. Ten-ger sok bü - nö - met bán - va Még éj - jel is zo - ko-gok;
3. Küldj U-ram vi - lá - gos - sá-got Lel-kem-nek éj - je - lé - be;
4. Add, hogy aj - kam e - gye - dül csak Té - ge - det magasz-tal - jon.

Oh de most hoz - zád meg - tér - ni A - ka - rok oh nagy Is - ten!
Kön-nye-im ár - ját hul - lat - va J - me e - léd bo - ru - lok!
Az - tán á - rassz uj é - - le - tet Sze-gény gyen-ge szi - vem - be.
És a lá - bam, a - mig é - lek U - ta - i - don ha - lad - jon!

200. Van egy kútfő.

Evangéliumi Karénekek.

p *mf* *p*

1. Van egy kút - fő, mely - ből szent vér, Bű - nö - sök - ért ö - möl. Egy
2. E - zen for - rás - ra a la - tor Szin - tén re - á ta - lált, S ma-
3. Is - ten bá - rá - nya most is van E - rő vé - red - be' bent, Öntsd
4. Bű - nöm-ben nyög-tem én is óh, De im meg-gyó - gyí - tott Jé-

Kar. Ér - tem is folyt e drá - ga vér, Ez a hi - tem meg-tart, Óh

kút - fő, mely cso - dát mí - vel, S min - den bút el - tö - röl.
gát meg-mos - va ben - ne, ím A lel - ke menny-be szállt.
ki re - ánk lel - ked tü - zét, Mely új em - bert te - remt.
zus - nak vé - re, s én re - á Há - lá - val gon - do - lok.

meny - nyi jó ju - tott ne-kem, Hogy Krisz - tus ér - tem halt.

B. G.

201. Úram, oh mily sok ideig.

Belden F. E.

1. Ú - ram, oh mily sok i - de - ig Fet-reng - tem én a bün-ben;
2. Ten-ger sok bü - nö - met bán - va Még éj - jel is zo - ko-gok;
3. Küldj U-ram vi - lá - gos - sá-got Lel-kem-nek éj - je - lé - be;
4. Add, hogy aj - kam e - gye - dül csak Té - ge - det magasz-tal - jon.

Oh de most hoz - zád meg - tér - ni A - ka - rok oh nagy Is - ten!
Kön-nye-im ár - ját hul - lat - va J - me e - léd bo - ru - lok!
Az - tán á - rassz uj é - - le - tet Sze-gény gyen-ge szi - vem - be.
És a lá - bam, a - mig é - lek U - ta - i - don ha - lad - jon!

d) Jézus szeretete és könyörülete.

202. Jézus szeretetéről énekelek.

Élénken. Evangéliumi Karénekek.

1. Jé - zus sze - re - te - té - ről é - ne - ke - lek, Ar - ról ki e
Le - jött a föld - re, hagy-ta az e - ge - ket: A „Gol-go - thán
2. Még mi - e - lőtt kön-nye-im foly - tak vol - na: Ő ré - gen köny-
Még mi - e - lőtt gyen-ge i - mám lett vol - na: Ő már-ré - gen
3. Ez az is - te - ni sze - re - tet vég - te - len, Nem fog-hat - ja
Ez is - te - ni sze - re - tet, az in - te - lem Meg - tisz - tit - ja

1-ször 2-szor *Kar.*

lő - ször sze - re - tett en - gem,
szen - ve - dett és - - - - - halt ér - tem.
nye - ket hul - la - tott ér - tem,
i - mád-ko-zott - - - - - é - ret-tem.
fel sem az ég, sem a föld;
lel - ke-met bű - - - - - ne - im - től.

Ta-nits hű - en Fé - ged

sze - ret - ni, Ta-nits min-dig, hi - ven kö - vet - ni. Én ma-gam - tól

mit sem te - he - tek, Ve - zess ked-ves Üd - vö - zi - tőm, kö - vet - lek!

203. Nem birja megérteni szegény szivem. . .

H. J. F. Huenergardt J. F.

1. Nem bir - ja meg - ér - te - ni sze-gény szi - vem, Hogy Jé-zus mért tett oly sok jót ve-lem! El - jött, hogy min-ket bün-től tisz - tít - son És szen - ve - dé-lyünk-től meg-sza - ba - dít - son.
2. El - mél - ke - dé - sem csen - des ó - rá - i - ban Ő - ve - le i - dő-zöm ott a Gol-go - tán. Hogy kö - ves-sem őt hi - ven min-den na - pon, Azért szen - ve - dett sok kint a ke - reszt-fán.
3. Oh az Ur - nak ne - héz szen - ve - dé - sé - ben Meny-nyi lel - ki vi - ga-szom van én - né - kem! É - gi ke-gyel-mét min-dig ta - pasz - ta - lom, Ma - ga - mat ő - ben - ne bol - dog - nak vallom!
4. Jőj - je - tek test - vé - rek di - csér-jük ne - vét És áld-juk oly vég - te - len nagy ke-gyel-mét. Hir-des - sük a vi - lág min-den né - pé - nek, Jé - zus a for - rása üd - vös - sé - günk-nek!

204. Óh boldog nap, amelyen én.

Andante. Evangéliumi Karénekek. Rimbault E. F.

1. Óh bol-dog nap, a - me - lyen én Meg - vál-tóm, el - fo - gad - ta - lak. Ör - vend szí-vem s mond-ja ze-ném: Ak - kor nyertem ir - gal - ma-dat.
2. Meg - tör-tént a nagy vál - to-zás: Ő az e-nyém s én az Ö - vé; Ő megy e - lől s én kö - ve-tem, Meg - val-lom Őt min-den - fe - lé.
3. Ösz - sze-köt - ve va - gyok Ve-led, Nyom-jad re - ám pe-csé - te-det. Ve - zess, ve-zess, fog - ván ke-zem, Mig föntel - fog - la-lom he-lyem.
4. Nyu-godj te-hát, szí - vem s re-mélj, So - ká mel-lőz - ted üd - vö-det; Az Úr - tól töb - bé el ne térj, Ve - le a jót majd meg - le - led.

203. Nem birja megérteni szegény szivem. . .

H. J. F. Huenergardt J. F.

1. Nem bir - ja meg - ér - te - ni sze-gény szi - vem, Hogy Jé-zus mért tett oly sok jót ve-lem! El - jött, hogy min-ket bün-től tisz - tít - son És szen - ve - dé-lyünk-től meg-sza - ba - dít - son.
2. El - mél - ke - dé - sem csen - des ó - rá - i - ban Ő - ve - le i - dő-zöm ott a Gol-go - tán. Hogy kö - ves-sem őt hi - ven min-den na - pon, Azért szen - ve - dett sok kint a ke - reszt-fán.
3. Oh az Ur - nak ne - héz szen - ve - dé - sé - ben Meny-nyi lel - ki vi - ga-szom van én - né - kem! É - gi ke-gyel-mét min-dig ta - pasz - ta - lom, Ma - ga - mat ő - ben - ne bol - dog - nak vallom!
4. Jőj - je - tek test - vé - rek di - csér-jük ne - vét És áld-juk oly vég - te - len nagy ke-gyel-mét. Hir-des - sük a vi - lág min-den né - pé - nek, Jé - zus a for - rása üd - vös - sé - günk-nek!

204. Óh boldog nap, amelyen én.

Andante. Evangéliumi Karénekek. Rimbault E. F.

1. Óh bol-dog nap, a - me - lyen én Meg - vál-tóm, el - fo - gad - ta - lak. Ör - vend szí-vem s mond-ja ze-ném: Ak - kor nyertem ir - gal - ma-dat.
2. Meg - tör-tént a nagy vál - to-zás: Ő az e-nyém s én az Ö - vé; Ő megy e - lől s én kö - ve-tem, Meg - val-lom Őt min-den - fe - lé.
3. Ösz - sze-köt - ve va - gyok Ve-led, Nyom-jad re - ám pe-csé - te-det. Ve - zess, ve-zess, fog - ván ke-zem, Mig föntel - fog - la-lom he-lyem.
4. Nyu-godj te-hát, szí - vem s re-mélj, So - ká mel-lőz - ted üd - vö-det; Az Úr - tól töb - bé el ne térj, Ve - le a jót majd meg - le - led.

Kar. *Fine.*

Nagy na - pom, szép na - pom, Le - mos - ta Jé - zus bű - nö - met;

D. S.

Éb - ren le - szek, i - mád - ko - zom, Ben - ned ör - ven - dek, Jé - zu - som.

205. Oh milyen nagy boldogság mentve lenni.

1. Oh mi-lyen nagy bol - dog - ság ment - ve len - ni, Min - den bűn-től
   Mé - lyen el - me - rü - lök vé - red ár - já - ban, Hogy ré - sze-sül-
2. Óh mi-lyen nagy bol - dog - ság ment - ve len - ni, A - bajt, szen-ve-
   Gon-dom-ból és gyá-szom-ból lesz vi - ga - lom, Jé - zú - som keb-
3. Jé - zus én meg - vál - tóm Hoz - zád ki - ál - tok, Nyu - gal - mat e-
   Ál - ta - lad, le - győ - zöm a sir ha - tal - mát, Sö - rök - ké ál-

Kar.

és szenny - től meg - tisz - tul - ni.
jek szi - ved ir - gal - má - ban.
dést s a kint el - fe - led - ni.
lén szü - nik a fáj - da - lom!
gye - dül Ben - ned ta - lá - lok!
dom szi - ved nagy ir - gal - mát.

Oh áld - juk nagy ir - gal - mát,

Áld - juk nagy ir - gal-mát, Áld - juk nagy ir - gal-mát, Mely meg - vál - tott.

Kar. *Fine.*

Nagy na - pom, szép na - pom, Le - mos - ta Jé - zus bű - nö - met;

D. S.

Éb - ren le - szek, i - mád - ko - zom, Ben - ned ör - ven - dek, Jé - zu - som.

205. Oh milyen nagy boldogság mentve lenni.

1. Oh mi-lyen nagy bol - dog - ság ment - ve len - ni, Min - den bűn-től
   Mé - lyen el - me - rü - lök vé - red ár - já - ban, Hogy ré - sze-sül-
2. Óh mi-lyen nagy bol - dog - ság ment - ve len - ni, A - bajt, szen-ve-
   Gon-dom-ból és gyá-szom-ból lesz vi - ga - lom, Jé - zú - som keb-
3. Jé - zus én meg - vál - tóm Hoz - zád ki - ál - tok, Nyu - gal - mat e-
   Ál - ta - lad, le - győ - zöm a sir ha - tal - mát, Sö - rök - ké ál-

Kar.

és szenny - től meg - tisz - tul - ni.
jek szi - ved ir - gal - má - ban.
dést s a kint el - fe - led - ni.
lén szü - nik a fáj - da - lom!
gye - dül Ben - ned ta - lá - lok!
dom szi - ved nagy ir - gal - mát.

Oh áld - juk nagy ir - gal - mát,

Áld - juk nagy ir - gal-mát, Áld - juk nagy ir - gal-mát, Mely meg - vál - tott.

206. Mondjátok meghalt-e az Úr.

Evangéliumi Karénekek.

Dolce.

p *pp* *Fine.*

1. Mond-já-tok, meg-halt-e az Úr Én ér-tem is a fán?
2. I-gaz, hogy Jé-zus szen-ve-dett Az én sok bű-nöm-ért?
3. Im át-a-dom ma-gam U-ram, A-hogy va-gyok ne-ked!

Vége: Min-den-ki-ért meg-halt az Úr, Én ér-tem is te-hát!

p *mf*

On-tott-e vért oly fé-re-gért Mint én, a Gol-go-thán?
Oh mily cso-dás nagy ir-ga-lom, Mely az-zal en-gem ért.
Te gyó-gyítsd meg a szí-ve-met, Ve-gyed Jé-zus, ve-gyed!

Kar. *f* — *Da Capo al Fine.*

mf

Jé-zus ér-tem halt! Jé-zus ér-tem halt!

207. Jézusunknak nagy szerelme.

B. G. Neander Joachim.

1. Jé-zu-sunk-nak nagy sze-rel-me Vég-te-len mi i-rán-tunk;
   Meg-vál-tónk-nak ál-dott ke-ze Ve-zé-rünk és ki-rá-lyunk!
2. Szó-líts en-gem nyá-jas szód-dal És te-hoz-zád sza-la-dok;
   Óh ö-lelj át kar-ja-id-dal, Hisz' csu-pán ti-ed va-gyok.

206. Mondjátok meghalt-e az Úr.

Evangéliumi Karénekek.

Dolce.

p *pp* *Fine.*

1. Mond-já-tok, meg-halt-e az Úr Én ér-tem is a fán?
2. I-gaz, hogy Jé-zus szen-ve-dett Az én sok bű-nöm-ért?
3. Im át-a-dom ma-gam U-ram, A-hogy va-gyok ne-ked!

Vége: Min-den-ki-ért meg-halt az Úr, Én ér-tem is te-hát!

p *mf*

On-tott-e vért oly fé-re-gért Mint én, a Gol-go-thán?
Oh mily cso-dás nagy ir-ga-lom, Mely az-zal en-gem ért.
Te gyó-gyítsd meg a szí-ve-met, Ve-gyed Jé-zus, ve-gyed!

Kar. *f* — *Da Capo al Fine.*

mf

Jé-zus ér-tem halt! Jé-zus ér-tem halt!

207. Jézusunknak nagy szerelme.

B. G. Neander Joachim.

1. Jé-zu-sunk-nak nagy sze-rel-me Vég-te-len mi i-rán-tunk;
   Meg-vál-tónk-nak ál-dott ke-ze Ve-zé-rünk és ki-rá-lyunk!
2. Szó-líts en-gem nyá-jas szód-dal És te-hoz-zád sza-la-dok;
   Óh ö-lelj át kar-ja-id-dal, Hisz' csu-pán ti-ed va-gyok.

Bár fel - ad-nám é - le - tem S Krisz-tus él - ne én - ben-nem!
E vi - lág nem kell né - kem, Jé - zus csak te légy ve - lem!

208. Hivásodra Uram.

Mérsékelten. Hartsough L.

1. Hi - vá - sod - ra, U - ram, szi - ned e - lé jár - ván, üd-
2. E - rőt - len - sé - gem - ben te min - de - nem le - szel, szent
3. Szent i - géd hir - de - ti jó - ság s üdv sza - va - in, hogy
4. Lel - ked nyujt hi - tünk - nek e - rős bi - zony - sá - got, hogy
5. El - vég - zéd Jé - zu - som, a vált - ság mun - ká - ját, légy

vöt ke - re - sek vé - red - ben, mely folyt a Gol - go - thán.
vé - red min - den bű - nö - met és fol - tom' mos - sa el.
bé - ke, ö - röm, bi - za - lom le - gye - nek ja - va - im.
ké - ré - sün - ket tel - je - sen s hi - ven meg - hall - ga - tod.
áld - va drá - ga vé - red - ért, mely tel - jes üd - vöt ád!

Kar.

Im te - hoz - zád té - rek, Ú - ram, for - dulj hoz - zám, és

tisz - tits meg szent vé - red - ben, mely folyt a Gol - go - thán.

Bár fel - ad-nám é - le - tem S Krisz-tus él - ne én - ben-nem!
E vi - lág nem kell né - kem, Jé - zus csak te légy ve - lem!

208. Hivásodra Uram.

Mérsékelten. Hartsough L.

1. Hi - vá - sod - ra, U - ram, szi - ned e - lé jár - ván, üd-
2. E - rőt - len - sé - gem - ben te min - de - nem le - szel, szent
3. Szent i - géd hir - de - ti jó - ság s üdv sza - va - in, hogy
4. Lel - ked nyujt hi - tünk - nek e - rős bi - zony - sá - got, hogy
5. El - vég - zéd Jé - zu - som, a vált - ság mun - ká - ját, légy

vöt ke - re - sek vé - red - ben, mely folyt a Gol - go - thán.
vé - red min - den bű - nö - met és fol - tom' mos - sa el.
bé - ke, ö - röm, bi - za - lom le - gye - nek ja - va - im.
ké - ré - sün - ket tel - je - sen s hi - ven meg - hall - ga - tod.
áld - va drá - ga vé - red - ért, mely tel - jes üd - vöt ád!

Kar.

Im te - hoz - zád té - rek, Ú - ram, for - dulj hoz - zám, és

tisz - tits meg szent vé - red - ben, mely folyt a Gol - go - thán.

e) Az élet utja.

209. Te vagy az út, az igazság s az élet.

Shervin W. F.

1. Te vagy az út, az i - gaz-ság s az é - let Csak ál - ta - lad lát-
2. De, hogy már itt a nagy rom-lás da - cá - ra Ke-gyelmed nagy-sá-

hat-juk az A-tyát! Te a - ka-rod meg-men-te - ni az em - bert
gát is ért-hes-sem, S ne is-mer-jem, jó - vol - to-dat hi - á - ba;

S le-győz-ni ben-ne Sá - tán ha-tal - mát.
I - gaz-sá - god-dal szen-teld meg lel - kem.

Hos - szú az út és
Ha nem i - gér-ted
S ha egy-kor el-vég-
Meg-nyit-ja a bé-

so - ha el nem ér-ném A - ma szép ha - zát a di-cső uj föl-dön,
vol-na se-git-sé-ged; S igy nem lan-ka - dok a nagy küz de-lem-ben.
zem föl - di küz-del-mem, Szent vé - red, mely re - ményem üd-vös-sé-gem
ke ka-pú-ját ne-kem, S a Meg-vál-tot - tak közt lesz ö - rök-sé-gem.

210. Előttem tárva egy kapu.

Vail S. J.

1. E - lőt - tem tár - va egy ka - pu, mily fény tör ál - tal raj - ta!
2. E tárt ka - pun ál - tal me - het a föld - nek min - den né - pe,
3. E tárt ka - pun óh lépj be hát, mert rád bősz el - le - ned les.
4. Ott Jé - zus lá - bá - hoz te - szed pá - lyád ne - héz em - lé - kit;

Az Úr sze - rel - me lán - gol ott s szent se - be - i - nek aj - ka.
Gaz-dag, sze-gény, nagy vagy kí - csíny, ki vá - gyik üd - vös - ség - re.
A ke - reszt lé - szen ko - ro - nád, ha hű le - szesz hi - ted - hez.
A - ki ke - resz - ted' rád ve - té, az ko - ro - ná - val é - kit.

Kar.

Ir - gal - ma - dat hogy nyer - he - tem? Meg - nyi - lik - e ka - pu ne - kem?

Ne - kem, ne - kem, meg - nyi - lik - e ne - kem?

211. Én irgalomban részesültem.

Kissé élénken. Hozsanna. Svájczi dallam.

1. Én ir-ga-lom-ban ré-sze-sül-tem, bár ér-de-mes rá
Ez cso-da, mert hogy fel ü-dül tem, szí-vem-ben nem ó-
2. Csak ha-rag az, mit ér-de-mek-tem, és most ke-gyel-mes
Meg-en-gesz-tel-te-té-sét lel-tem, mert Jé-zus vé-re
3. Oh Is-te-nem! Ezt el-is-me-rem; ha kér-dez-nek, ezt
Csak ir-ga-lom nak ne-vez-he-tem; ezt mond-ja szí-vem

nem vol-tam.
haj-tot-tam.
az Is-ten;
szól ér-tem.
hir-de-tem:
és e-szem.

Most szün-te-le-nül szól-da-lom,
Mért van ez így? Hon-nét va-gyon?
Ő-rök-kön át ma-gasz-ta-lom,

most szün-te-le-nül szól da-lom, mert tu-dom mi az
mért van ez igy? hon-nét va-gyon? ez az is-te-ni
ő-rök-kön át ma-gasz-ta-lom, mert di-cső, nagy az

mf

ir-ga-lom, mert tu-dom mi az ir-ga-lom.
ir-ga-lom, ez az-is-te-ni ir-ga-lom.
ir-ga-lom, mert di-cső nagy az ir-ga-lom.

212. Az Úr oltalmam.

B. G. Bischoff Dr. J. W.

1. Az Úr ol - tal - mam, Ki - től sem fé - lek; Ha i - nog lá - bam, Hoz-
2. Az Úr re - mé - nyem S a sö - tét - ség - ből Re - á - néz sze-mem Baj
3. Az Úr ve - zé - rem S e-rőm a harcban; Ő véd meg en - gem A

zád re - mé - lek! Ő az, ki meg - vált min - den gond és baj - tól,
és két - ség - ből! A hol Jé - zus tró - nol men - nye - i fény - ben,
vi - a - dal - ban! Gyen-ge - sé - gem el - fe - di e - re - jé - vel,

Kar.

Ki meg - ment tes - ti és lel - ki kí - nok - tól!
Le-het - e ma - rad - ni to - vább sö - tét - ben!
S híven ve - zet en-gem nap-pal és éj - jel!
} Az Úr ol - tal-mam, E-

rőm s nyugalmam; Biz - ton ve - zé - rel nap - pal és éj - jel! Az Úr ol-tal-

mam, E-rőm s nyu-gal-mam: Biz-ton ve-zé-rel nap - pal és éj - jel!

213. Ki csak Istenre dolgát hagyja.

Neumark G. († 1681).

1. Ki csak Is-ten-re dol-gát hagy-ja, És ben-ne re-mél min-den-kor;
   Azt ő cso-da kép-pen meg-tart-ja Min-den szo-mo-rú ín-ség-kor.
2. Mit hasz-nál-nak ne-héz-gond-ja-ink? Mit hasz-nál ne-künk a-jaj-szónk
   Minden reg-gel fo-hász-ko dá-sink, Ha rosz-szúl megy is a-sor-sunk?
3. Óh, legyünk kis-sé csen-des-ség-ben, S magunkban meg-e-lé-ged-jünk,
   Vár-juk ő-tő-le bé-kes-ség-ben, Azt, a-mit ren-delt fe-lő-lünk;
4. Te-ben-ned bí-zom, én Is-te-nem! Kér-lek, ne hagyj el en-ge-met,
   Ke-gyelmes szemmel nézd ín-sé-gem, Te tu-dod jól szük-sé-ge-met,

Ki ma-gát bíz-za Is-ten-re, Nem é-pít az a fö-vény-re.
Csak na-gyít-juk bá-na-tun-kal, Ke-resz-tün-ket sí-rá-sunk-kal.
Is-ten, ki-től vá-lasz-tat-tunk, Tud-ja, mi hij-já-val va-gyunk.
No-ha sú-lyos gyak-ran sor-som, Re-mé-nyem még-is Krisz-tu-som.

214. Ki a világosságban jár.

Woodbury J. B.

1. Ki a vi-lá-gos-ság-ban jár, És Is-tent sze-re-ti, Az, ha ma-
2. Ki a vi-lá-gos-ság-ban jár, S ke-rü-li a ho-mályt, Nem hall-gat
3. Ki a vi-lá-gos-ság-ban jár, S küzd lan-ka-dat-la-núl, Az nem áll
4. Jár-junk te-hát az Úr út ján, S kö-ves-sük őt hí-ven, Mert majd e

gá-ban gyen-ge bár, az U-rat di-csé-ri, az U-rat di-csé-ri.
a go-nosz-ra már, És le-győz min-den bajt, s-le-győz min-den bajt.
fél-re egy-ha-mar, Ha bár a szél-vész dúl, ha-bár a szél-vész dúl.
föl-di harc u-tán, Ö-rök a győ-ze-lem, ö-rök a győ-ze-lem.

213. Ki csak Istenre dolgát hagyja.

Neumark G. († 1681).

1. Ki csak Is-ten-re dol-gát hagy-ja, És ben-ne re-mél min-den-kor;
   Azt ő cso-da kép-pen meg-tart-ja Min-den szo-mo-rú ín-ség-kor.
2. Mit hasz-nál-nak ne-héz-gond-ja-ink? Mit hasz-nál ne-künk a-jaj-szónk
   Minden reg-gel fo-hász-ko dá-sink, Ha rosz-szúl megy is a-sor-sunk?
3. Óh, legyünk kis-sé csen-des-ség-ben, S magunkban meg-e-lé-ged-jünk,
   Vár-juk ő-tő-le bé-kes-ség-ben, Azt, a-mit ren-delt fe-lő-lünk;
4. Te-ben-ned bí-zom, én Is-te-nem! Kér-lek, ne hagyj el en-ge-met,
   Ke-gyelmes szemmel nézd ín-sé-gem, Te tu-dod jól szük-sé-ge-met,

Ki ma-gát bíz-za Is-ten-re, Nem é-pít az a fö-vény-re.
Csak na-gyít-juk bá-na-tun-kal, Ke-resz-tün-ket sí-rá-sunk-kal.
Is-ten, ki-től vá-lasz-tat-tunk, Tud-ja, mi hij-já-val va-gyunk.
No-ha sú-lyos gyak-ran sor-som, Re-mé-nyem még-is Krisz-tu-som.

214. Ki a világosságban jár.

Woodbury J. B.

1. Ki a vi-lá-gos-ság-ban jár, És Is-tent sze-re-ti, Az, ha ma-
2. Ki a vi-lá-gos-ság-ban jár, S ke-rü-li a ho-mályt, Nem hall-gat
3. Ki a vi-lá-gos-ság-ban jár, S küzd lan-ka-dat-la-núl, Az nem áll
4. Jár-junk te-hát az Úr út ján, S kö-ves-sük őt hí-ven, Mert majd e

gá-ban gyen-ge bár, az U-rat di-csé-ri, az U-rat di-csé-ri.
a go-nosz-ra már, És le-győz min-den bajt, s-le-győz min-den bajt.
fél-re egy-ha-mar, Ha bár a szél-vész dúl, ha-bár a szél-vész dúl.
föl-di harc u-tán, Ö-rök a győ-ze-lem, ö-rök a győ-ze-lem.

215. Megváltó Jézusom.

Mason Lowell.

1. Meg-vál-tó Jé-zu-som Hoz-zád fo-hász-ko-dom Én Is-te-nem!
2. Mu-tasd ke-gyel-me-det, Ve-zé-relj en-ge-met Oh kő-szá-lam!
3. Míg e föl-dön é-lek, Foly-to-no-san kér-lek: Légy ve-zé-rem!

Hall-gasd meg i-má-mat,
Tö-röld el hi-bá-mat,
For-ditsd rám or-cá-dat, Óh légy ve-lem!

Él-ted fel-ál-doz-tad,
Szent vé-red on-tot-tad,
Hogy szol-gád megvált-sad, Óh mentsvá-ram!

Tarts meg ir-gal-mad-ban
Szent i-gaz-sá-god-ban;
S légy majd or-szá-god-ban Üd-vös-sé-gem!

216. Óh ő vezet, az égi szó.

Bradbury W. B.

1. Óh ő ve-zet, az é-gi szó Ke-gyelmes és vi-gasz-ta-ló, Óh, ő ve-zet min-
2. Hi-deg ködön, zord éj-je-len, Kedves szép nyá-ri ker-te-ken, Va-dúlt ha-bon, zöld
3. Ko-zed-be fog-jad ka-romat, Hogy so-ha el ne hagyja-lak, Hogy mondjam bár a
4. Ha munkám itt vé-gé-re jár, És Krisztus ál-tal győztem már Ha-lá-lon át e-

Kar.

den fe-lé, Meg-tart, meg-óv Is-ten ke-ze.
rét fe-lett Is-ten ke-ze vísz en-ge-met.
szélvész dúl: „Csak bá-tor-ság, ve-zet az Úr!“
rős ke-zed Ö-rök é-let-re át ve-zet.

Hí-ven ve-zet és biz-ta-tón, Min-

den helyen, min-den na-pon; Mint ta-nít-vá-nya kö-ve-tem, Az Úr ve-zet hű-sé-gesen.

215. Megváltó Jézusom.

Mason Lowell.

1. Meg-vál-tó Jé-zu-som Hoz-zád fo-hász-ko-dom Én Is-te-nem!
2. Mu-tasd ke-gyel-me-det, Ve-zé-relj en-ge-met Oh kő-szá-lam!
3. Míg e föl-dön é-lek, Foly-to-no-san kér-lek: Légy ve-zé-rem!

Hall-gasd meg i-má-mat,
Tö-röld el hi-bá-mat,
For-ditsd rám or-cá-dat, Óh légy ve-lem!

Él-ted fel-ál-doz-tad,
Szent vé-red on-tot-tad,
Hogy szol-gád megvált-sad, Óh mentsvá-ram!

Tarts meg ir-gal-mad-ban
Szent i-gaz-sá-god-ban;
S légy majd or-szá-god-ban Üd-vös-sé-gem!

216. Óh ő vezet, az égi szó.

Bradbury W. B.

1. Óh ő ve-zet, az é-gi szó Ke-gyelmes és vi-gasz-ta-ló, Óh, ő ve-zet min-
2. Hi-deg ködön, zord éj-je-len, Kedves szép nyá-ri ker-te-ken, Va-dúlt ha-bon, zöld
3. Ko-zed-be fog-jad ka-romat, Hogy so-ha el ne hagyja-lak, Hogy mondjam bár a
4. Ha munkám itt vé-gé-re jár, És Krisztus ál-tal győztem már Ha-lá-lon át e-

Kar.

den fe-lé, Meg-tart, meg-óv Is-ten ke-ze.
rét fe-lett Is-ten ke-ze vísz en-ge-met.
szélvész dúl: „Csak bá-tor-ság, ve-zet az Úr!“
rős ke-zed Ö-rök é-let-re át ve-zet.

Hí-ven ve-zet és biz-ta-tón, Min-

den helyen, min-den na-pon; Mint ta-nít-vá-nya kö-ve-tem, Az Úr ve-zet hű-sé-gesen.

217. Előre törekszem hiven.

Hiller F. F.

1. E - lö - re tö - rek - szem hi - ven a - ma hon fe - lé,
2. Úgy fus - sak, hogy el - jut - has - sak a bá - rány e - lé.
3. U - ram sze - resd, Lel - kem ve - zesd, di - cső cé - lod - ra,
4. U - ram vonj hát job - ban hoz - zád, mert én nem bi - rom.

Nagy küz - de - lem - mel si - e - tek Meg - vál - tóm e - lé,
Úgy küzd - jek, s e - lő - re men - jek győ - ze - lem fe - lé.
Já - rá - so - mat i - rá - nyit - sad, i - gaz ú - tad - ra.
Sok sok hi - ány van lel - kem - ben, e - rőd ó - haj - tom.

Mind - nyá - jan fu - tunk u - gyan, so - kan bi - zony - ta - lan - ban
A - ki ké - sik s nem ha - lad, ko - ro - ná - tól el - ma - rad,
Csal a föld, légy szó - szó - lóm, ha bánt - nak, vi - gasz - ta - lóm
Mi - vel vé - red él - tet ád, s lel - ked szi - vem hat - ja át,

Én re - mény - nyel s e - rős, hit - tel, né - zek ég fe - lé.
A - mi hát - ra van már hagy - va, ne néz - zük töb - bé.
S vi-gyen ke - gyed in - nen Ve - led di - cső ho - nod - ba.
Az - ért hiv - lak s ma-gasz - tal - lak drá - ga Jé - zu - som!

A keresztyén földi élete.

a) Életmód.

218. Indulattal soh' se szóljunk.

1. In - du - lat - tal soh' se szóljunk Oly szót, a - mely se - bet ejt,
2. A sze - re - tet szent ér - zel - me. Has - sa ál - tal lel - kün - ket!
3. Kö - ves - sük hát Is - te nün - ket, A sze - re - tet Is - te - nét

Meg ne nyil - jék so - ha aj - kunk, Oly szó - ra, mely mér - get rejt!
He - lyet ne ta - lál - jon ben - ne A ha - rag és gyü - lö - let!
S á - ras - szuk sze - re - te - tün - ket A vi - lág - ra szer - te - szét!

Kar.

Egy - mást sze - res - sük, mond - ja mes - te - rünk, Szeres - sük egymást min - de - nek - fe -
Csak sze - res - sük csak sze - res - sük egy - mást . . . . . .

lett. Egy - mást sze - res - sük, ez le - gyen üd - vünk, Hű ta - nít - vány az, ki sze - ret!
Egymást sze - res - sük Hű ta - nít - vány az, ki sze - ret!

219. Az Úr csodásan működik.

V. Gy-né. Hit Hangjai.

1. Az Úr cso-dá-san mű-kö-dik, De út-ja rejt-ve van; Ten-ger ta-kar-ja láb-nyo-mát, Sze-lek szár-nyán su-han.
2. Mint tit-kos bá-nya mé-lyé-ben, For-mál-ja ter-ve-it, De biz-tos kéz-zel hoz-za fel, Mi most még rejt-ve itt.
3. Ne félj te-hát ki-csiny se-reg, Ha rád fel leg bo-rúl, Ke-gyel-met rejt s be-lő-le majd Ál-dás e-ső-je hull.
4. Bölcs ter-ve-it meg-ér-le-li, Rü-gyet fa-kaszt az ág, S bár mit sem i-gér bim-bó-ja, Pom-pás lesz a vi-rág.
5. Ki két-ke dőn bon-col-ja Ot, An-nak vá-laszt nem ád. De a hí-vő e-lőtt az Úr, Meg-fej-ti ön-ma-gát.

220. Uram, taníts megfontolni.

Bradbury W. B.

1. U-ram, ta-níts meg fon-tol-ni Azt, mit szám-mal ki-mon-dok
   Va-ló-ban azt meg-gon-dol-ni, Mert el nem múl-nak a-zok
2. Is-ten, légy ir-gal-mas ne-kem — Kit saj-át aj-kam vá-dol,
   So-kat szóltam sze-re-tet-len, Fel-lob-ban-va ha-rag-tól;
3. Ke-gyel-med fe-nyí-té-ké-ben Za-bo-lázd meg nyel-ve-met,
   Mert könnyel-mü-en szólt be-széd kű-lön-ben ká-ros le-het,

Majd minden hely-te-len szó-ról Szá-mot kérsz te egy-ko-ron, Mi-kor
Add, ki en-gem meg-öl-het-nél — Hogy ke-gyel-med é-rez-zem, En-gedd
A mi rő-vi-dí-ti üd-vünk, S o-lyan rossz mint a mé-reg; Le-gyen

219. Az Úr csodásan működik.

V. Gy-né. Hit Hangjai.

1. Az Úr cso-dá-san mű-kö-dik, De út-ja rejt-ve van; Ten-ger ta-kar-ja láb-nyo-mát, Sze-lek szár-nyán su-han.
2. Mint tit-kos bá-nya mé-lyé-ben, For-mál-ja ter-ve-it, De biz-tos kéz-zel hoz-za fel, Mi most még rejt-ve itt.
3. Ne félj te-hát ki-csiny se-reg, Ha rád fel leg bo-rúl, Ke-gyel-met rejt s be-lő-le majd Ál-dás e-ső-je hull.
4. Bölcs ter-ve-it meg-ér-le-li, Rü-gyet fa-kaszt az ág, S bár mit sem i-gér bim-bó-ja, Pom-pás lesz a vi-rág.
5. Ki két-ke dőn bon-col-ja Ot, An-nak vá-laszt nem ád. De a hí-vő e-lőtt az Úr, Meg-fej-ti ön-ma-gát.

220. Uram, taníts megfontolni.

Bradbury W. B.

1. U-ram, ta-níts meg fon-tol-ni Azt, mit szám-mal ki-mon-dok
   Va-ló-ban azt meg-gon-dol-ni, Mert el nem múl-nak a-zok
2. Is-ten, légy ir-gal-mas ne-kem — Kit saj-át aj-kam vá-dol,
   So-kat szóltam sze-re-tet-len, Fel-lob-ban-va ha-rag-tól;
3. Ke-gyel-med fe-nyí-té-ké-ben Za-bo-lázd meg nyel-ve-met,
   Mert könnyel-mü-en szólt be-széd kű-lön-ben ká-ros le-het,

Majd minden hely-te-len szó-ról Szá-mot kérsz te egy-ko-ron, Mi-kor
Add, ki en-gem meg-öl-het-nél — Hogy ke-gyel-med é-rez-zem, En-gedd
A mi rő-vi-dí-ti üd-vünk, S o-lyan rossz mint a mé-reg; Le-gyen

ki - rá - lyi tró - nod - ról bün - te - ted nagy na - po - don.
Jé - zus, szent vé - red - del tisz - tul - jon meg a nyel - vem.
kel - le - mes be - szé - dünk, a szent í - ge sóz - za meg.

221. Igaz keresztyén vitéz.

Mendelssohn-Bartholdy.

1. I - gaz ke - resz - tyén vi - téz, Ön - ma - gát meg - ta - gad - ja,
2. E - lőt - tem a ju - ta - lom, Csak küzd - jek hő - si - ség - gel,

Vi - lá - got meg - győ - zi és Sá - tán mű - vét szét - ront - ja.
El - lent meg - győ - zi ka - rom Is - ten se - gít - sé - gé - vel.

Bel -ső és kül - ső - leg küzd, A bűn - nek vi - lá - gá - val
Bát - ran hát a har - con át! A ko - ro - nát már lá - tom.

Sá - tán nagy ha - tal - má - val És győz di - a - da - lom - mal. —
Sá - tán nagy ha - tal - má - val És győz di - a - da - lom - - - mal.
Győz - tes nye - ri ju - tal - mát, Az - ért én győz - ni vá - gyom. —
Győz - tes nye - ri ju - tal - mát, Az - ért én győz - ni vá - - gyom.

1 2

ki - rá - lyi tró - nod - ról bün - te - ted nagy na - po - don.
Jé - zus, szent vé - red - del tisz - tul - jon meg a nyel - vem.
kel - le - mes be - szé - dünk, a szent í - ge sóz - za meg.

221. Igaz keresztyén vitéz.

Mendelssohn-Bartholdy.

1. I - gaz ke - resz - tyén vi - téz, Ön - ma - gát meg - ta - gad - ja,
2. E - lőt - tem a ju - ta - lom, Csak küzd - jek hő - si - ség - gel,

Vi - lá - got meg - győ - zi és Sá - tán mű - vét szét - ront - ja.
El - lent meg - győ - zi ka - rom Is - ten se - gít - sé - gé - vel.

Bel -ső és kül - ső - leg küzd, A bűn - nek vi - lá - gá - val
Bát - ran hát a har - con át! A ko - ro - nát már lá - tom.

Sá - tán nagy ha - tal - má - val És győz di - a - da - lom - mal. —
Sá - tán nagy ha - tal - má - val És győz di - a - da - lom - - - mal.
Győz - tes nye - ri ju - tal - mát, Az - ért én győz - ni vá - gyom. —
Győz - tes nye - ri ju - tal - mát, Az - ért én győz - ni vá - - gyom.

1 2

222. Hozzád közelb Uram!

Angolból-B. G. Woodbury J. B.

1. Hoz-zád kö-zelb U-ram! Ez le-gyen jel-szavunk, Míg itt e föl-dön
2. Hogy-ha el-fá-ra-dunk, Mint No-é ga-lamb-ja, Lé-lek-ben Te-fe-
3. „Ö-rök-re Jé-zus-sal“ Le-gyen ez hő vágyunk, Mert nemso-ká-ra

hon-ta-lan To-vább ván-do-ro-lunk! Vi-gyen kö-ze-led-be
léd szál-lunk Óh üd-vünk bár-ká-ja! S a vész kö-ze-pet-te
dics-fény-ben El-jő é-gi U-runk. Ő a mi vi-ga-szunk.

Min-den e-gyes lép-tünk, Míg az új Je-ru-zsá-lem-be Vég-
Óh fo-gadj be min-ket, Üdv-ha-jód-ba, kö-ze-led-be, Hol
E-rős se-gít-sé-günk, Meg-sza-ba-dít min-den-bűn-től, S min-

té-re el-é-rünk! Kö-ze-lebb, kö-ze-lebb! U-ram mind kö-ze-lebb!
ál-dunk Té-ge-det! Ha-jód-ba, ha-jód-ba! Hol ál-dunk té-ge-det!
dig hű ve-zé-rünk! Ve-zé-rünk, ve-zé-rünk! Min-dig hű ve-zé-rünk!

223. Isten lelke éljen bennem.

Frohe Botschaft.

Vége.

1. Is - ten lel - ke él - jen ben-nem Ö - rök i - dő - kön át!
   Fo-gadd tő-lem óh Mes-te-rem Szí - vem - nek há - lá - ját!
2. Én Jé - zu-som, jó pász-to-rom Im - már ti - ed va - gyok!
   Ti - ed szí-vem s a - ka-ra-tom, Csak te - rád hall - ga - tok!

D. C. — Ha le - telt a za - rán-dok-lat, Hogy hoz-zád me - hes - sek!
Oh hall-gass meg hát ha kér-lek: Hogy te légy min - de - nem!

D. C.

Irtsd ki be - lő - lem a rosz-szat, Hogy ne - ked él - hes - sek
Hit - ben e - nyém-nek ne - vez - lek S óh mily nagy ö - rö - mem!

224. Ha csendes vizeken.

Angolból-B. G.

Német dallam.

1. Ha csen - des vi - zeken Ha-zánk-ba ha-jó-zunk, Hogy vi - har-tól megóvsz minket,
2. De ha vi-har jön is S bár-hogy há-nyattas-sunk, Ál-dott a vi-har, mely ál-tal
3. Adj e - rőt óh Uram, Hogy foly-ton rád nézzünk, Hogy szélcsendben és vi-harban

Ma-gasz-talunk U-runk! Hogy vi-har-tól megóvsz minket, Magasztalunk U - runk!
Hozzád közelb ju-tunk! Ál - dott a vi-har, mely ál-tal Hozzád közelb ju - tunk!
Té-ged követ-hessünk! Hogy szélcsendben és vi-harban Té-ged követ-hes - sünk!

223. Isten lelke éljen bennem.

Frohe Botschaft.

Vége.

1. Is - ten lel - ke él - jen ben-nem Ö - rök i - dő - kön át!
   Fo-gadd tő-lem óh Mes-te-rem Szí - vem - nek há - lá - ját!
2. Én Jé - zu-som, jó pász-to-rom Im - már ti - ed va - gyok!
   Ti - ed szí-vem s a - ka-ra-tom, Csak te - rád hall - ga - tok!

D. C. — Ha le - telt a za - rán-dok-lat, Hogy hoz-zád me - hes - sek!
Oh hall-gass meg hát ha kér-lek: Hogy te légy min - de - nem!

D. C.

Irtsd ki be - lő - lem a rosz-szat, Hogy ne - ked él - hes - sek
Hit - ben e - nyém-nek ne - vez - lek S óh mily nagy ö - rö - mem!

224. Ha csendes vizeken.

Angolból-B. G.

Német dallam.

1. Ha csen - des vi - zeken Ha-zánk-ba ha-jó-zunk, Hogy vi - har-tól megóvsz minket,
2. De ha vi-har jön is S bár-hogy há-nyattas-sunk, Ál-dott a vi-har, mely ál-tal
3. Adj e - rőt óh Uram, Hogy foly-ton rád nézzünk, Hogy szélcsendben és vi-harban

Ma-gasz-talunk U-runk! Hogy vi-har-tól megóvsz minket, Magasztalunk U - runk!
Hozzád közelb ju-tunk! Ál - dott a vi-har, mely ál-tal Hozzád közelb ju - tunk!
Té-ged követ-hessünk! Hogy szélcsendben és vi-harban Té-ged követ-hes - sünk!

225. Kereszt harcosai.

Wesley Charsly. Abbott H.

1. Ke - reszt har - co - sa - i Fel bát - ran a harc - ra!
2. A se - re - gek U - ra Le - gyen e - rős - ség - tek!
3. Di - cső hő - sö - tö - ket Hí - ven kö - ves - sé - tek,

Győz - nö - tök kell, ha e - lő - re Néz - tek, fel az Ur - ra!
Szent ne - ve se - re - je le - gyen Har - ci fegy - ve - re - tek!
Hogy a győ - zel - mi ko - ro - nát Vé - gül el - nyer - jé - tek!

226. Emberi ész.

Haydn Ferenc J.

1. Em - be - ri ész nem Mu - tat - hat nekünk Oly ú - tat, me - lyen A mennybe megyünk.
2. A szív el - csügged, Ha vi - har tör ki S a jó na - po - kat Kín - ban fe - le - di!
3. Csendben s vihar - ban Mel - lettünk van ő; Nem hagy el so - ha A hű ve - ze - tő!

A vándor el - csügged, Re - ményét vesz - ti, Ha az ég ki - rá - lya Nem ve - zé - re - li!
Tán vi - harban az ég Nap - ját el - vesz - ti? Lép - te - in - ket az Úr Hí - ven ve - zér - li!
És ha föl - di ú - tunk Majd vé - gét é - ri, Lép - te - in - ket az Úr Mennybe vezér - li!

225. Kereszt harcosai.

Wesley Charsly. Abbott H.

1. Ke - reszt har - co - sa - i Fel bát - ran a harc - ra!
2. A se - re - gek U - ra Le - gyen e - rős - ség - tek!
3. Di - cső hő - sö - tö - ket Hí - ven kö - ves - sé - tek,

Győz - nö - tök kell, ha e - lő - re Néz - tek, fel az Ur - ra!
Szent ne - ve se - re - je le - gyen Har - ci fegy - ve - re - tek!
Hogy a győ - zel - mi ko - ro - nát Vé - gül el - nyer - jé - tek!

226. Emberi ész.

Haydn Ferenc J.

1. Em - be - ri ész nem Mu - tat - hat nekünk Oly ú - tat, me - lyen A mennybe megyünk.
2. A szív el - csügged, Ha vi - har tör ki S a jó na - po - kat Kín - ban fe - le - di!
3. Csendben s vihar - ban Mel - lettünk van ő; Nem hagy el so - ha A hű ve - ze - tő!

A vándor el - csügged, Re - ményét vesz - ti, Ha az ég ki - rá - lya Nem ve - zé - re - li!
Tán vi - harban az ég Nap - ját el - vesz - ti? Lép - te - in - ket az Úr Hí - ven ve - zér - li!
És ha föl - di ú - tunk Majd vé - gét é - ri, Lép - te - in - ket az Úr Mennybe vezér - li!

227. Készűlj lelkem messze útra.

T. I-né. Skót dallam.

1. Ké - szűlj lel - kem mes - sze út - ra, E szent, e gyász na - pon.
2. Ö - leld át Jé - zus ke-reszt-jét Sze - re - tő ka - rok - kal.
3. Sze - lid, é - des sza - va i - val Bá - to - rít té - ge - det;
4. Menj, menj lel - kem bá - tor-ság - gal Jé - zus vár té - ge - det;

E - redj túl a nagy ten - ge - ren Kön - nyű sas - szár - nya - kon.
Ne tit - kold, valld be bű - nö - det Könny - hul - la - tá - sok - kal!
E - rős - bí - ti a küz - dés - re E - rőt - len hi - te - det.
Ne le - gyen gát és a - ka - dály Se - hol te e - lőt - ted.

f

Menj a Gol - got - ha he - gyé - re, Bo - rúlj a szent föld - re,
Tu - dom az a sze - lid Jé - zus Fáj - dal - mad meg - szán - ja,
Bű - nöd ne - héz ó - lom - sú - lyát Vál - lad - ról le - ve - szi,
Szent lel - ké - nek a ján - dé - kát Hadd tölt - se ki re - ád,

f

Hol Meg - vál - tód pi - ros vé - re, Te ér - ted is öm - le.
Sze - gek - kel át - vert ke - ze - it Se - gé - lyed - re tár - ja.
Szen - ve - dé - se - i - vel egy - be Mé - lyen el - te - me - ti.
Ak - kor ne - ked sem a vi - lág Sem a Sá - tán nem árt.

228. Egy drága kincsem van nekem.

1. Egy drá - ga kin - csem van ne - kem a szép s i gaz re - mény.
2. E kincs - hez úgy ju - tot - tam, hogy a bűn - nek meg - ha - lék,
3. Meg - vál - tóm ér - tem szen - ve - dett, sok kín kö - zött a fán.

Hogy nyit - va szá - mom - ra a menny s ö - rök - ké é - lek én.
Most é - lek uj - ra, de nem az, a ki e - lőbb va - lék.
Ki - ont - va vé - rét bű - nöm - ért, meg - halt a Gol - go - tán.

Meg - vál - tóm in - gyen ad - ta azt a ján - dé - kúl ne - kem
Új - já szü - let - tem, s Jé - zu - som a - dott egy uj szí - vet,
De har - mad nap - ra győz - te - sen test - ben fel - tá - ma - dott,

Ez biz - tat, buz - dít, bá - to - rít, kes - keny ös - vé - nye - men.
A menny - ben él a hit re - mény, az é - gi sze - re - tet.
És ez - zel en - gem egy di - cső é - let - hez jut - ta - tott.

229. Bűnnek tengerében voltam.

Con anima. Evangéliumi Karénekek.

1. Bűn-nek ten-ge-ré-ben vol-tam El-me-rül-ve tel-je-
2. Kár-ho-zat-nak ör-vé-nyé-ben For-gott lel-kem é-le-
3. Bű-nöm át-ka a mély ség-be Rém-sé-ge-sen le-so-
4. Jé-zus ir-ta fel az é-let Köny-vé-be a ne-ve-
5. Drá-ga Jé-zus Te vagy né-kem Sza-ba-dí-tóm min-de-

Kar. *mf*

sen, Ször-nyű hely-ze-tem-ről ot-tan Nem tud-tam én sem-mit sem.
te, Az á-tok nagy sö-tét-jé-ben El kel-lett vón' vesz-ni-e.
dort, Le-zu-han-tam és ép-sé-ge Szí-vemnek, ah, o-da volt. Ó de
met: Ő nyújt bé-két, üd-vös-sé-get, Megtisz-tít-ja lel-ke-met.
nem! Ha szem-lé-lem nagy sze-rel-med, Há-lá-val kell zen-ge-nem: Drága

p

Jé-zus lá-tott en-gem Sér-tem menny-ből le-jö-ve, Meg-ke-
re-sett a mély-ség-ben, Díes és há-la ne-ki-e!

b) Áhitat és ima.

230. Töltsd be szívem óh Megváltóm.

H. J. F. Sweney J. R.

1. Töltsd be szí-vem óh Meg-vál-tóm Szent-lel-ked-del tel-je-sen,
2. Szent-lel-ked-nek je-len-lé-te Meg-tisz-tít s meg-sza-ba-dít
3. Tel-ve va-gyok gyen-ge-ség-gel Nincs e-rőm sem-mi jó-ra;
4. Ér-zem már ke-gyes ál-dá-sod, S azt is, hogy most kö-zel vagy.

Le-gyen temp-lo-mod, Meg-vál-tóm Az én tes-tem e-gé-szen.
Ná-lad va-gyok min-dig véd-ve S í-géd min-den-re ta-nít
Áldj meg s szen-telj meg í-géd-del S ma-gam-ra ne hagyj so-ha.
Ne vedd el tő-lem jó-sá-god, Mind-vé-gig ná-lam ma-radj!

D. S. Szent-lel-ked-del most e-gé-szen Jöjj óh jöjj és tölts be most.

Kar. *D. S.*

Tölts be most, tölts be most, Tölts be most óh Meg-vál-tóm.

231. Szentülj meg, imádkozzál.

Rosenmüller J.

1. Szen-tülj meg, i-mád-koz-zál hi-vő gyü-le-ke-zet; Jé-zus lel-ke re-ád száll, be-tölt-vén szi-ve-det. Á-rad-jon
2. Min-den e-gyes hi-vő-nek buz-gó, hő í-má-ja, Ha Is-ten szi-vé-hez megy, nem hangzik hi-á-ba. Mi le-end,
3. Óh, mily ha-tal-mas e-rő, a szen-tek i-má-ja! E nél-kül nem si ke-rül ke-resztyén mun-ká-ja; Min-de-nütt

b) Áhitat és ima.

230. Töltsd be szívem óh Megváltóm.

H. J. F. Sweney J. R.

1. Töltsd be szí-vem óh Meg-vál-tóm Szent-lel-ked-del tel-je-sen,
2. Szent-lel-ked-nek je-len-lé-te Meg-tisz-tít s meg-sza-ba-dít
3. Tel-ve va-gyok gyen-ge-ség-gel Nincs e-rőm sem-mi jó-ra;
4. Ér-zem már ke-gyes ál-dá-sod, S azt is, hogy most kö-zel vagy.

Le-gyen temp-lo-mod, Meg-vál-tóm Az én tes-tem e-gé-szen.
Ná-lad va-gyok min-dig véd-ve S í-géd min-den-re ta-nít
Áldj meg s szen-telj meg í-géd-del S ma-gam-ra ne hagyj so-ha.
Ne vedd el tő-lem jó-sá-god, Mind-vé-gig ná-lam ma-radj!

D. S. Szent-lel-ked-del most e-gé-szen Jöjj óh jöjj és tölts be most.

Kar. *D. S.*

Tölts be most, tölts be most, Tölts be most óh Meg-vál-tóm.

231. Szentülj meg, imádkozzál.

Rosenmüller J.

1. Szen-tülj meg, i-mád-koz-zál hi-vő gyü-le-ke-zet; Jé-zus lel-ke re-ád száll, be-tölt-vén szi-ve-det. Á-rad-jon
2. Min-den e-gyes hi-vő-nek buz-gó, hő í-má-ja, Ha Is-ten szi-vé-hez megy, nem hangzik hi-á-ba. Mi le-end,
3. Óh, mily ha-tal-mas e-rő, a szen-tek i-má-ja! E nél-kül nem si ke-rül ke-resztyén mun-ká-ja; Min-de-nütt

min-den-kor a - ja-kad i - má - tól, kö-nyör-gés sza - vá - tól.
ha Is - tent min-de-nek di-csé - rik! E-gyet-ért-ve ké - rik.
ez se - gít hi-vők győ-zel-mé - re, el - len - ség vesz - té - re.

232. Mit tegyek, hogy Üdvözitőmnek . . .

Belden F. E.

1. Mit tegyek, hogy Üd-vö - zi-tőm-nek Meg-kö-szön-hes - sem jó - sá-gát:
2. Be - is-mer - ni hogy vesz-ve vol-tam, Kér - ni őt, hogy el - fo - gad-jon;
3. Hogy mennye - i, fényt á - rasszon rám; S megismer - ve a - ka - ra - tát,

A - mért ki-ment-e a rab-ság-ból Sel - tö - röl - te bü-nöm sú - lyát!?
Bün-bo-csá-na-tért es - de-kel - ni, Kér - ni, hogy hű szi-vet ad-jon!
Há - lá - ból bű-nös gyer - me - ki - vel Meg - is-mer - tes - sem szent ut - ját.

Kar.

Ezt cse-lek-szem én Jé - zu - so-mért, Hogy meg-há - lál - jam jó-sá - gát:

Hir-detem, hogy mily nagy ál - do - zattal Vál-tá meg az ember-fi - át!

min-den-kor a - ja-kad i - má - tól, kö-nyör-gés sza - vá - tól.
ha Is - tent min-de-nek di-csé - rik! E-gyet-ért-ve ké - rik.
ez se - gít hi-vők győ-zel-mé - re, el - len - ség vesz - té - re.

232. Mit tegyek, hogy Üdvözitőmnek . . .

Belden F. E.

1. Mit tegyek, hogy Üd-vö - zi-tőm-nek Meg-kö-szön-hes - sem jó - sá-gát:
2. Be - is-mer - ni hogy vesz-ve vol-tam, Kér - ni őt, hogy el - fo - gad-jon;
3. Hogy mennye - i, fényt á - rasszon rám; S megismer - ve a - ka - ra - tát,

A - mért ki-ment-e a rab-ság-ból Sel - tö - röl - te bü-nöm sú - lyát!?
Bün-bo-csá-na-tért es - de-kel - ni, Kér - ni, hogy hű szi-vet ad-jon!
Há - lá - ból bű-nös gyer - me - ki - vel Meg - is-mer - tes - sem szent ut - ját.

Kar.

Ezt cse-lek-szem én Jé - zu - so-mért, Hogy meg-há - lál - jam jó-sá - gát:

Hir-detem, hogy mily nagy ál - do - zattal Vál-tá meg az ember-fi - át!

233. Eljött a szép óra végre.

Evans J. M.

1. El - jött a szép ó - ra vég-re, Mely i - má - ra hí min-ket, Mely-ben Is - te-nünk hű - né - pe Kegytrón - ja e - lé si-
2. É - rez - zük mi gyen - ge - sé-günk, De bá - to - rit szent ke-gyed. Meg - bo - csá - tod té - ve - désünk, Hogy - ha his - szük i - gé-
3. Nem csak mi ma-gunk ja - vá - ért, Száll hoz-zád i - mánk sza-va, So - kak nak meg-vál - tá - sá - ért Kö-nyör-günk, Is - ten fi-
4. „Nagy az a - ra - tás!“ mond í - géd. Küld ki a - ra - tó - i-dat! Más val - ló - id té - vely - gé - sét Oszlasd, gyűjtsd be-nyá - ja-
5. Add a buz - gó mun - ká - sok-nak Mű - vök - re ál - dá - so-dat, Él - tet adj a meg-hol - tak-nak Szen-teld új - ra há - za-

et. U - ram hall - gasd ké - rel - münk: Ál - dá - so - dat add ne-künk! U - ram hall - gasd ké - rel-münk, Ál - dá-so - dat add ne - künk!
det. Ki tró - nod - hoz kö - zel - get, Biz - to - san nyer ke-gyel-met. Ki tró - nod - hoz kö - zel-get, Biz - to - san nyer ke-gyel - met.
a! Tu - dod van - nak még so - kan A Sá - tán bé - kó - i-ban. Tu-dod van - nak még so - kan A Sá - tán bé - kó - i - ban.
dat, Hogy a vi - lág fényt ve - gyen, S né-ked temp - lo-mod le-gyen. Hogy a vi - lág fényt ve-gyen, S né-ked temp - lo - mod le - gyen.
dat. Leg - hűbb pász - tor, gyűjtsd egy - be A mi té - ved, e - ged-be. Leghűbb pász - tor, gyűjtsd egy-be A - mi té - ved, e - ged - be.

234. Óh hallgasd meg könyörgésem.

Bach K. P. E.

1. Óh hall - gasd meg kö-nyör - gé - sem, szent Úr Is-ten! Add meg ne-kem,
2. Kész a szi-vem hoz-zád száll - ni, ám - de e-röm oly pa - rá-nyi,
3. Légy se - gi - töm, vé - del - me - zőm, ha csüg - ge-dez gyen-ge e-röm,

mit aj-kam kér bár re - meg-ve, mert lel - ke-men a bün - ter - he.
mint vi - rá - gon rez - gö har-mat, mely zsák-má-nya ke - lő nap-nak.
hogy har-co-mat úgy har - col-jam, han-goz-zék majd: „Fi - am jól van!"

235. Nagy főpapunk adj kérlek.

Isaac H. (1450—1518).

mf

1. Nagy fő - pa - punk, adj kér - lek, ne - kem s test - vé - re-
   S gyer-mek-ded szi - vet ké - rünk, kegy-fényt, hogy el ne
2. Fü - let adj, mely rád hall - gat, sze - met, mely el nem
   Adj ké - rünk, pa - pi aj - kat, s lá - bat, mely e vi-
3. A kéz ál - dás - ra ké - szen, a sziv az Úr fé-
   Óh ger - je - dez a lé - lek, mit sen - ki meg nem

im - nek i - ma - á - hi - ta - tot!
tűr - jünk más i - de - - - - - - gen in - du - la - tot.
lan - kad szem - lél - ni té - ge - det.
lág - nak rög - jén ha - - - - - - lad - ni bir ve - led.
nyé - ben, temp - lom le - gyen a test.
ért - het, csak a - ki - - - - - - ad - ta né - ki ezt.

1. 2.

234. Óh hallgasd meg könyörgésem.

Bach K. P. E.

1. Óh hall - gasd meg kö-nyör - gé - sem, szent Úr Is-ten! Add meg ne-kem,
2. Kész a szi-vem hoz-zád száll - ni, ám - de e-röm oly pa - rá-nyi,
3. Légy se - gi - töm, vé - del - me - zőm, ha csüg - ge-dez gyen-ge e-röm,

mit aj-kam kér bár re - meg-ve, mert lel - ke-men a bün - ter - he.
mint vi - rá - gon rez - gö har-mat, mely zsák-má-nya ke - lő nap-nak.
hogy har-co-mat úgy har - col-jam, han-goz-zék majd: „Fi - am jól van!"

235. Nagy főpapunk adj kérlek.

Isaac H. (1450—1518).

mf

1. Nagy fő - pa - punk, adj kér - lek, ne - kem s test - vé - re-
   S gyer-mek-ded szi - vet ké - rünk, kegy-fényt, hogy el ne
2. Fü - let adj, mely rád hall - gat, sze - met, mely el nem
   Adj ké - rünk, pa - pi aj - kat, s lá - bat, mely e vi-
3. A kéz ál - dás - ra ké - szen, a sziv az Úr fé-
   Óh ger - je - dez a lé - lek, mit sen - ki meg nem

im - nek i - ma - á - hi - ta - tot!
tűr - jünk más i - de - - - - - - gen in - du - la - tot.
lan - kad szem - lél - ni té - ge - det.
lág - nak rög - jén ha - - - - - - lad - ni bir ve - led.
nyé - ben, temp - lom le - gyen a test.
ért - het, csak a - ki - - - - - - ad - ta né - ki ezt.

1. 2.

236. Vígyázzatok és imádkozzatok.

Kirkpatrick W. J.

1. Ví - gyáz - za - tok és i - mád-koz-za - tok, Mert lel-künk Meg-vál - tó - ja:
2. Meg ne szün-je - tek hát i - mádkoz - ni! Jé - zus küz-dött ér - te - tek,
3. Ne fe - led - jé - tek kö - te - les-ség - tek, Míg sza - vát nem hall - já - tok,

Hű U - runk csak úgy la - kik ná - la - tok, Ha ég hi - te - tek láng - ja.
A menny-ben ü - gye - tek kép - vi - se - li, A - zért ne csüg-ged - je - tek!
Mig - len el - jő di - cső Mes - te - re - tek, S el-kö - zel-get vált-ság - tok.

Kar.

Éb - red je - - - - - - tek s vi-gyáz-za - - - - tok Fel bát-
tek éb - red je - tek vi-gyáz - va vi-gyáz-za-tok hát

ran a mun-ká - ra Hisz nem so - - - - ká-
csak fel bát - ran a mun-ká-ra munká-ra Hisz nem so-ká-ra nem so-ká-

ra el - jut - - - tok A bol-dog-ság - ho - ná - ba. A - men.
ra el - jut-tok el-jut-tok majd a bol-dog-ság - ho - ná - ba, szép ho - ná - ba.

237. Vigyázz!

Élénken. Evangéliumi Karénekek.

1. Vi-gyázz és gyak-ran me-rülj hő-i-má-ba, Ko-ra reg-
2. Vi-gyázz a nap-nak min-den ó-rá-i-ban, Ha há-bo-
3. Vi-gyázz ak-kor, mi-dőn be áll az es-te És ör-vendj
4. Vi-gyázz min-de-nütt és min-den i-dő-ben, A vi-lág

gel, mi-dőn a nap fel kél. Jé-zus le-gyen min-dig a lel-ked
rú-ság tá-mad el-le-ned. Ü-gyed vidd Is-ten e-lé hő i-
an-nak, hogy Jé-zus ti-ed. Mert biz-ton-ság-ban nyug-szik lel-ke
tőrt vet sok-fé-le-kép-pen. A bűn min-dig he-lyet ke-res a

Kar.

vá-gya s ak-kor szí-ved-ben bé-ke él.
má-ban s meg-lá-tod se git te-né-ked.
tes-te, ki Ő-rá bíz-za min-de-nét.
szív-ben! Kö-vesd hát Jé-zust min-den-ben.

Min-den-kor

mf *pp*

légy é-ber s vi-gyázz! I-mádkozz és vi-gyázz!

Min-den-kor légy é-ber s vi-gyázz, I-mádkozz és vi-gyázz!

p

238. Óh áhítat időszaka!

Evangéliumi Karénekek. Bradbury W. B.

D.S. 1. Óh á - hí - tat i - dő - sza - ka! A fá - ra - dal - mak-
Ve - szély - től meg - ment Ő ma - ga, Óh á - hí - tat i-

2. Óh á - hí - tat i - dő - sza - ka, Mi - kor a min - den-
Az - ért gond - já - ba át - a - dom És rá - te - szem min-

3. Óh á - hí - tat i - dő - sza - ka, Ha bús az él - tem
De nem fe - led - lek el so - ha Óh á - hi - tat i-

ból to - va Gyön - gé - den Is - ten - hez ve - zetsz, Ki-
dő - sza - ka! Ve - szély - től meg - ment Ő ma - ga Óh
ség U - ra Áll ké - szen és meg - áld - ja azt, Ki
den ba - jom! Az - ért gond - já - ba át - a - dom És
nap - pa - la, Ü - díts fel óh Te en - ge - met, Míg
dő - sza - ka, De nem fe - led - lek el so - ha Óh

Fine.

nek ba - jom el - mond - va lesz; } És ím se - gé - lyül
á - hí - tat i - dő - sza - ka. }
tő - le kér se - gélyt, ví - gaszt. } És mond - ja: „Ar - co-
rá - te - szem min - den ba - jom. }
majd el - é - rem a meny - nyet. } És le - te - szem ván-
á - hí - tat i - dő - sza - ka. }

Da capo al fine.

jő ne - kem Meg - vál - tóm rész - vét - tel - je - sen.
mat ke - resd, I - gém az él - ted nap - ja lesz.
dor - bo - tom A sír - ba föl - di sá - to - rom.

239. Adj Uram, adj nékem.

Andante. Evangéliumi Karénekek. Bliss P.

pp

1. Adj U - ram, adj né - kem, Több á - hi - ta - tot, Több bé - két
2. Több há - lát i - rán - tad, Több hű ér - ze - tet, Több re - ményt.
3. Több tisz - ta ér - zel - met, Több bé - ke - tű - rést, Több e - rőt

szí - vem - be. Több bűn - bá - na - tot, Több hi - tet Jé - zus - ban.
bi - zal - mat, Több sze - re - te - tet, Töb - bet szá - na - lom - ból,
bűn fe - lett, Több lel - ke - se - dést, Több men - nye - i vá - gyat.

mf *pp rit.*

Több mun - ka ked - vet, Több kész - sé - get jó - ra, Több é - ber - sé - get.
Több szí - ves kö - nyört, Töb - bet sze - líd - ség - ből, Több i - gaz gyö - nyört.
Jám - bor é - le - tet. Adj vi - lá - gos - sá - got, Add Szentlel - ke - det.

Da capo al fine.

jő ne - kem Meg - vál - tóm rész - vét - tel - je - sen.
mat ke - resd, I - gém az él - ted nap - ja lesz.
dor - bo - tom A sír - ba föl - di sá - to - rom.

239. Adj Uram, adj nékem.

Andante. Evangéliumi Karénekek. Bliss P.

pp

1. Adj U - ram, adj né - kem, Több á - hi - ta - tot, Több bé - két
2. Több há - lát i - rán - tad, Több hű ér - ze - tet, Több re - ményt.
3. Több tisz - ta ér - zel - met, Több bé - ke - tű - rést, Több e - rőt

szí - vem - be. Több bűn - bá - na - tot, Több hi - tet Jé - zus - ban.
bi - zal - mat, Több sze - re - te - tet, Töb - bet szá - na - lom - ból,
bűn fe - lett, Több lel - ke - se - dést, Több men - nye - i vá - gyat.

mf *pp rit.*

Több mun - ka ked - vet, Több kész - sé - get jó - ra, Több é - ber - sé - get.
Több szí - ves kö - nyört, Töb - bet sze - líd - ség - ből, Több i - gaz gyö - nyört.
Jám - bor é - le - tet. Adj vi - lá - gos - sá - got, Add Szentlel - ke - det.

240. Uram, hallom, akarsz adni.

Andante. Evangéliumi Karénekek. Bradbury W. B.

1. U - ram, hal-lom, a-karsz ad - ni Kegy - e - sőt bő - sé - ge-sen,
Szom-jas föl-det meg - i - tat - ni, Önts re-ám is ke-gye-sen.
2. Oh Atyám, ne hagyj el en-gem, Ha da-cos is a szi-vem,
Adj ta-ná-csot min-dig ne-kem, Te-kints rám ke-gyel-me-sen,
3. El ne hagyj én Üd-vö-zí-tőm, Add, hogy té-ged bir-ja-lak,
Oh légy az én e-rő-sí-tőm, Hall-jam hí-vó sza-va-dat.
4. Vi-gasz-ta-lóm ne hagyj en-gem, Nyisd meg job-ban sze-me-met,
És mert meg-vál-tot-tad let-tem: Nyomd re-ám pe-csé-te-det!

Én rám is, én rám is, Kegy - e - sőt önts én rám is.
Én rám is, én rám is, Nézz kegy-tel-ten én rám is.
En-gem is, en-gem is, Hívsz so-ka-kat, en-gem is.
Én rám is, én rám is, Nyomd pe-csé-te-det rám is.

241. Vezess minket.

Bensőséggel. Evangéliumi Karénekek. Vine L.

1. Ve-zess min-ket óh Je-ho-va, Föl-di ván-dor ú-tun-kon.
2. Nyisd meg az ö-rök kő-szá-lat, Mely-ből é-let vi-ze foly;
3. Ha a Jor-dán part-ján ál-lunk Csi-nálj ú-tat a fo-lyón,

Gyen-gék va-gyunk, Te ha-tal-mas, Hor-dozz e-rős ka-ro-don.
Ol-tal-mazz tűz-osz-lo-pod-dal, Ha az el-len ránk ha-tol.
Hogy jö-hes-sen Ká-na-án-ba Fá-radt né-ped át a-zon.

240. Uram, hallom, akarsz adni.

Andante. Evangéliumi Karénekek. Bradbury W. B.

1. U - ram, hal-lom, a-karsz ad - ni Kegy - e - sőt bő - sé - ge-sen,
Szom-jas föl-det meg - i - tat - ni, Önts re-ám is ke-gye-sen.
2. Oh Atyám, ne hagyj el en-gem, Ha da-cos is a szi-vem,
Adj ta-ná-csot min-dig ne-kem, Te-kints rám ke-gyel-me-sen,
3. El ne hagyj én Üd-vö-zí-tőm, Add, hogy té-ged bir-ja-lak,
Oh légy az én e-rő-sí-tőm, Hall-jam hí-vó sza-va-dat.
4. Vi-gasz-ta-lóm ne hagyj en-gem, Nyisd meg job-ban sze-me-met,
És mert meg-vál-tot-tad let-tem: Nyomd re-ám pe-csé-te-det!

Én rám is, én rám is, Kegy - e - sőt önts én rám is.
Én rám is, én rám is, Nézz kegy-tel-ten én rám is.
En-gem is, en-gem is, Hívsz so-ka-kat, en-gem is.
Én rám is, én rám is, Nyomd pe-csé-te-det rám is.

241. Vezess minket.

Bensőséggel. Evangéliumi Karénekek. Vine L.

1. Ve-zess min-ket óh Je-ho-va, Föl-di ván-dor ú-tun-kon.
2. Nyisd meg az ö-rök kő-szá-lat, Mely-ből é-let vi-ze foly;
3. Ha a Jor-dán part-ján ál-lunk Csi-nálj ú-tat a fo-lyón,

Gyen-gék va-gyunk, Te ha-tal-mas, Hor-dozz e-rős ka-ro-don.
Ol-tal-mazz tűz-osz-lo-pod-dal, Ha az el-len ránk ha-tol.
Hogy jö-hes-sen Ká-na-án-ba Fá-radt né-ped át a-zon.

É - gi man-na, é - gi man-na! Táp-láld bá-gyadt né - pe-det.
Nagy meg-men-tő, nagy megmen-tő, Légy te paj-zsunk s fegy-ve-rünk.
Há - la - é - nek, há - la - é - nek, Száll majd hoz-zád ak - ko-ron.

242. Közelb hozzád, Uram.

Bensőséggel. Evangéliumi Karénekek. Mason L.

1. Kö - zelb hoz-zád, U - ram, Mind kö - ze - lebb, Ha - bár - ke-
2. Mi - kor a nap le-száll S ki sincs ve - lem, A kő - re
3. Mu-tasd a laj - tor-ját, Mely menny-be visz, É - ret - tem
4. Az á - lom s éj u-tán Majd jön a regg, S o - laj - jal

reszt te - her Nyom en - ge - met. Mé - gis ez é - ne - kem:
fek - te - tem, Fá - radt fe - jem. Ve - zes - sen ál - mom el,
szent ke-gyed Mily sok-ra kész. Kül-döt - tid in - te - nek,
meg - ke-nem Én a kö - vet. A nyo - mo-ron is át,

Kö-zelb óh Is - te-nem. Kö-zelb hozzád, U-ram, Mind kö - ze - lebb!
Hoz-zád, U-ram kö-zel. Kö-zelb hozzád, U-ram, Mind kö - ze - lebb!
Te hoz-zád kö - ze-lebb. Kö-zelb hozzád, U-ram, Mind kö - ze - lebb!
Kö-zelb vi - szen hoz-zád. Kö-zelb hozzád, U-ram, Mind kö - ze - lebb!

É - gi man-na, é - gi man-na! Táp-láld bá-gyadt né - pe-det.
Nagy meg-men-tő, nagy megmen-tő, Légy te paj-zsunk s fegy-ve-rünk.
Há - la - é - nek, há - la - é - nek, Száll majd hoz-zád ak - ko-ron.

242. Közelb hozzád, Uram.

Bensőséggel. Evangéliumi Karénekek. Mason L.

1. Kö - zelb hoz-zád, U - ram, Mind kö - ze - lebb, Ha - bár - ke-
2. Mi - kor a nap le-száll S ki sincs ve - lem, A kő - re
3. Mu-tasd a laj - tor-ját, Mely menny-be visz, É - ret - tem
4. Az á - lom s éj u-tán Majd jön a regg, S o - laj - jal

reszt te - her Nyom en - ge - met. Mé - gis ez é - ne - kem:
fek - te - tem, Fá - radt fe - jem. Ve - zes - sen ál - mom el,
szent ke-gyed Mily sok-ra kész. Kül-döt - tid in - te - nek,
meg - ke-nem Én a kö - vet. A nyo - mo-ron is át,

Kö-zelb óh Is - te-nem. Kö-zelb hozzád, U-ram, Mind kö - ze - lebb!
Hoz-zád, U-ram kö-zel. Kö-zelb hozzád, U-ram, Mind kö - ze - lebb!
Te hoz-zád kö - ze-lebb. Kö-zelb hozzád, U-ram, Mind kö - ze - lebb!
Kö-zelb vi - szen hoz-zád. Kö-zelb hozzád, U-ram, Mind kö - ze - lebb!

243. Óh mily hű barátunk Jézus!

Moderato. Evangéliumi Karénekek. Converse C. C.

mf *p*

1. Óh mily hű ba-rá-tunk Jé-zus! A-ki min-den-kor se-gít,
2. Jön a bú és ki-sér-té-sek? Nin-csen ö-röm csil-la-god?
3. Fá-radt vagy és meg-ter-hel-ve? Jól es-nék az eny-hü-lés?

mf

Mily jó e-lé-je i-má-ban, Vin-ni él-tünk ü-gye-it.
Ne csüg-gedj el ily ó-rák-ban, Az Úr e-lé lépj le-gott.
Fá-rad-tak e-re-je Jé-zus, Hoz-zá jön-ni óh ne késs!

Gya-kran szí-vünk fel-za-var-juk S nyugtunk tel-je-sen ki-hal;
Ha leg-na-gyobb a szük-sé-ged, Kö-zel-ben van a se-gély,
S e-gye-dül állsz el-ha-gyat-va? Ta-nulj ben-ne bíz-ni csak

Mert az Úr e-lé nem hoz-tuk I-má-ban ü-gyünk ha-mar.
Hozd az Úr e-lé i-má-ban, A mi kí-noz s hígyj, re-mélj!
És hozd min-den-kor vi-dá-man Az Úr e-lé dol-gi-dat.

c) Az otthon.

244. A bünben és a fájdalomban.

Rappard, D. után.

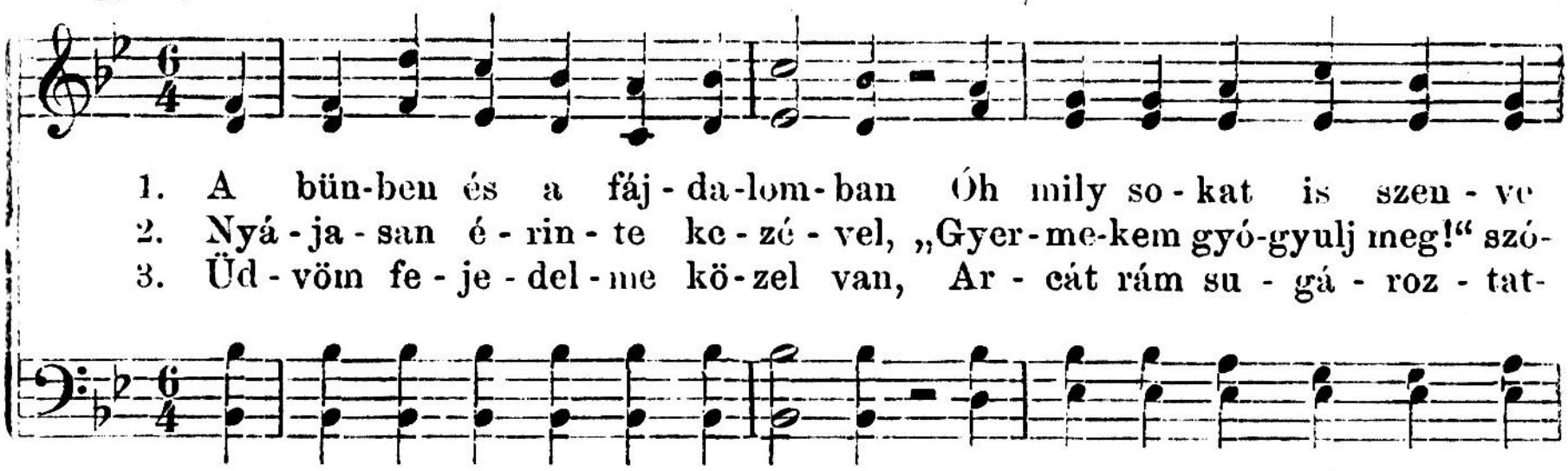

245. Sok szép kastélyt látok.

Payne J. Howard-után. H. J. F. Bisop Henry.

1. Sok szép kas-télyt lá-tok ván-dor-u-ta-mon, De egy sincs oly
2. Tá-vol-ba gon-do-lok é-des a-nyám-ra, Ki gyer-me-ké-
4. Szám-ü-zet-ve bolygok nagy i-de-gen-ben, Nem lel-ve he-
4. A-zért test-vé-re-im, jó meg-ta-nulnunk, Hogy meg-be-csül-

ked-ves, mint kis ott-ho-nom; Oly szép ott az ég, el-bű-
re vár kis ott-ho-ná-ba; Óh, mi-ért is hagytam el
lyet, hol le hajt-sam fe-jem. Óh, bár-ha még egy szer vis-
jük e föl-di ott-ho-nunk, Míg majd hű Meg-vál-tónk fény-

vö-lő a táj, Hogy lel-kem-ből el-mú-lik min-den-ho-mály.
ott-ho-no-mat! Nincs hoz-zá ha-son-ló e nagy ég a latt!
sza tér-het-nék, Ak-kor is-mét na-gyon bol-dog le-het-nék.
ben meg-je-len, S ö-rök ott-ho-nunk-ba vég-re el-vi-szen.

Kar.

Óly szép ott-ho-nom, Min-de-nütt jó len-ni, de leg-jobb otthon!

246. Szomorú a gyermek sorsa.

Hit Hangjai.

1. Szo-mo - rú a gyermek sor - sa, Ki - nek nincs, a - ki kér - ne —
2. Ott le - het a rang mű - velt - ség, Ha nincs jó, ke - gyes a - nya;
3. Jé - zus - hoz hű, jó ke - resz - tyén A - nyák - ra van szük-sé - günk,

Szív - ből buz-gón i - mád - koz - va — Mennyből ál-dást fe - jé - re.
Le - het ott kincs és e - szes-ség, A ház csu-pán gyász ta - nya.
Kik Jé - zus-hoz ve - zé - rel - vén, Men - nyet le - hoz - zák né - künk.

Kar.

Óh az a - nya i - mád - sá - ga Mint ég - fe - lé e - melt kéz,

Ál - dást hoz le mag - za - tá - ra Sóv - ja, hogy ne ér - je vész.

247. Gyűjtsétek az élet útján.

Németből-Wittig. Vail S. J.

1. Gyűjt - sé - tek az é - let út - ján El - szórt a - rany - su - ga - rat; Tisz - ta
2. A ze - nét csak úgy be - csül-jük, Mi - kor hang-ja már el - múlt; I - bo-
3. Óh, ha sejt-nők, hogy ked - ven-cünk Uj - ja, mely ma ját - szott még, Hogy hol-
4. Óh a der-medt pi-ciny uj - jak Múlt i - dők - re mu - tat - nak, Sze - re-

bú - zát s ró - zsát gyűjt-ve Poly - va s tö - vis el - ma-rad. Ke - res - sé - tek csak az
lyát ak - kor ke - re - sünk Mi-kor her-vadt s el - vi - rült, Smennye - i ál - dá - sát
nap már holt s hi - deg lesz, Sgyerme-kün-kért jött a vég. Hű sze - mét me-gint bün-
tet - len tett - re, szók - ra, Mi - ket szór - tál ma - gad-nak. Kis uj - jacs - kák ha - lál-

ál - dást, Ab - ban, a - mit Is - ten ad, Néz - zé - tek ezt és sem - mi mást S az Úr
nyárnak, Szépnek ak - kor lát - juk csak, Mi - kor szár - nya - i zord tél - nek Je - ges
tet - né Né - zé - sed bősz ha - rag - ja? Uj - jacs - ká - it nem hív - nád - e Vis - sza,
ban is Foly-ton ar - ra in - te - nek, Hogy ne tö - vist, ró - zsát ves-sünk, Mely so-

Kar.

ve - le - tek ma - rad.
vi - hart hor - da - nak.
é - des já - ték - ra.
ha - sem szű - nik meg.

Szór - juk hát a jó ma - got, Jó - té - kony - ság su-

ad lib.

ga - rát, Szór - junk ne - mes ma - got, Mit Jé - zus ö - röm - mel lát.

248. Miként leszünk.

Spitta K. J. F.

1. Mi-ként le-szünk ha egy-ko-ron küz-dé-sünk, és az u-tol-só-ter-hes harc u-tán,
Vándor u-tunk-ról a ha-zá-ba té-rünk, be-men-vén az ö-rök-lét ka-pú-ján?

2. Mi-ként le-szünk ha majd az ö-rök nap-nak fény su-ga-rá-tól kö-rül vé-te-tünk?
És óh gyö-nyör, ott ör-ven-dünk egy-más-nak, bűn-től tisz-ták és sza-ba-dok le-szünk.

3. Mi-ként le-szünk ha hall juk rez-ze-nés-sel az é-gi ka-rok di-cső é-ne-két?
Ha a-rany hár-fák gyö-nyö-rű zen-gés-sel, han-goz-zák a Bá-rány di-csé-re-tét;

4. Mi-ként le-szünk ha sze-re-te-tünk he-vét lel-künk majd kö-vet-he ti sza-ba don,
És azt, ki ne-künk meg-nyi-tá szent e-gét, az ég-be kö-vet-het-jük egy ko-ron;

Ha lá-bunk-ról a port majd le-tö-röl-jük,
Ha sem-mi szenny nem ta-pad szi-ve-ink-hez,
Ha mes-sze hang-zik az is-te-ni té-ren
Ha mind a köd el osz-lik sze-münk-e-lőtt,

és ar-cunk-ról a hos-szas iz-za-dást; Ha kö-zel-ben meg-lát-juk s üd-vö-zöl-jük,
s nem fér hoz-zánk ke-serv-ből sem-mi-se. Mint men-nye-i pol-gá-rok Is-te-nünk-höz
az üd-vö-zül-tek „hal-le-lu-ja“-ja, S az i-mád-sá-gok töm-jén füst je mé-gyen
a hit-nek fé-nyes ví-lá-ga e-lőtt, S ki mint e föld-nek U-ra tró-nu-sán ül,

lé-pünk ö-röm-mel a szent kör-be be.
az ö-rök Is-ten ma-gas trón-já-ra.
Is-te-ni fé-nyé-ben meg-lát-juk őt.

249. Galilea . . .

Moderato. Evangéliumi Karénekek. Bailey E. H.

1. Ga - li - le - a, Ga - li - le - a, Ga - li - le - a, Ga - li - le - a,
2. Vi - ze - i - den, vi - ze - i - den, egy - kor ott járt, egy - kor ott járt,
3. Be - lő - led jött, be - lő - led jött, az üdv - fo - lyó, az üdv - fo - lyó

Drá - ga i - dők, drá - ga i - dők nagy ta - nú - ja, nagy ta - nú - ja, Egy - kor a
Üd - vö - zí - tőnk, Üd - vö - zí - tőnk s a hul-lám - árt s a hullám árt, Csen-dre in-
Mely mes-sze folyt, mely mes - sze folyt s lett üdv - a - dó s lett üdv-a-dó, Most is fo-

menny, egy - kor a menny U - ra itt lenn, u - ra itt lenn, Ta - ní - tott a ten - ge - re-
té, csen - dre in - té s ez en - ge - dett s ez en - ge-dett, Sza - vá - ra le-csen-de-se-
lyik, most is fo - lyik hozzánk, fe - lénk és mi be-lénk, Melytől é - let - re éb - re-

Kar.

den.
dett.
dénk.

Ga - li - le - a , Ga - li - le - a ,
Ga - li - le - a, Ga - li - le - a,

A te ne-ved ——— e föld fe-lett, ——— Min-den fe-
A te ne-ved e föld fe-lett,
lé hír-ben ma-rad, Míg süt a nap az ég a-latt.

250. Izráelnek hős vezére.

Händel G. F. (1685—1759).

1. Iz-rá-el-nek hős ve-zé-re E-rős volt a had-ban; De
2. A vi-lág-ban bál-ván-zás-ra Haj-lik a han-gu-lat, De
3. A ne-mes agg szép pél-dá-ját Mind-nyá-jan kö-ves-sük; Je-
4. Ha már ne-ki nem nyit-ha-tunk Min-den szív-hez ú-tat, Leg-

e-rős volt a hit-ben is, — Szik-la sem áll job-ban! Szik-la sem áll jobban!
ő s az ő há-za né-pe Tisz-te-li az U-rat! Tisz-te-li az U-rat!
ho-vánkat, Jé-zu-sun-kat So-ha meg ne ves-sük! So-ha meg ne ves-sük!
a-lább mi s házunk né-pe Tisz-tel-jük az U-rat. Tisz-tel-jük az U-rat!

A te ne-ved ——— e föld fe-lett, ——— Min-den fe-
A te ne-ved e föld fe-lett,
lé hír-ben ma-rad, Míg süt a nap az ég a-latt.

250. Izráelnek hős vezére.

Händel G. F. (1685—1759).

1. Iz-rá-el-nek hős ve-zé-re E-rős volt a had-ban; De
2. A vi-lág-ban bál-ván-zás-ra Haj-lik a han-gu-lat, De
3. A ne-mes agg szép pél-dá-ját Mind-nyá-jan kö-ves-sük; Je-
4. Ha már ne-ki nem nyit-ha-tunk Min-den szív-hez ú-tat, Leg-

e-rős volt a hit-ben is, — Szik-la sem áll job-ban! Szik-la sem áll jobban!
ő s az ő há-za né-pe Tisz-te-li az U-rat! Tisz-te-li az U-rat!
ho-vánkat, Jé-zu-sun-kat So-ha meg ne ves-sük! So-ha meg ne ves-sük!
a-lább mi s házunk né-pe Tisz-tel-jük az U-rat. Tisz-tel-jük az U-rat!

251. Szeretem az olyan házat.

Pál László. Clark Manford E.

1. Sze-re-tem az o-lyan há-zat, A-hol csend és bé-ke la-kik,
2. Sze-re-tem az i-lyen há-zat Ben-ne csend és bé-ke va-gyon;

Gyön-géd lel-kü hit-ves-tár-sak Szí-vé-ben hit vi-rá-ga nyíl,
Hol a hit nem pusz-ta lát-szat, Is-ten ál-dá-sa van a-zon.

S a sze-re-tet ö-rök tü-ze Min-den szí-vet egy-be-fű-ze;
Ez bol-dog-ság-nak haj-lé-ka, Hol leg-főbb kincs a bib-li-a!

S a sze-re-tet ö-rök tü-ze, Min-den szí-vet egy-be-fű-ze.
Ez bol-dog-ság-nak haj-lé-ka, Hol leg-főbb kincs a bib-li-a.

252. Óh, boldog ház.

(248. ének dallamára.)

1. Óh, boldog ház, ahol befogadának,
Jézus Krisztus, óh, te legjobb barát!
Hol minden vendégi közt a családnak
Te a legkedvesb vagy s a várva várt.
Hol mindenki szíve feléd dobog csak,
Hol mindenki rád fordítja szemét,
Hol parancsod kérdi minden ajak,
Várva áldott kezednek intését.

2. Óh, boldog ház, ahol te adsz örömet
S örömben rólad nem felejtkeznek.
Óh, boldog ház, hol te gyógyítsz sebeket,
Orvos és vigasz vagy mindeneknek,
Hol mindenki veled végzi munkáját,
Míg végre mindnyájan kivonulnak
Oda, honnan te lejöttél mihozzánk,
S Atyánk dicső nagy lakába jutnak.

251. Szeretem az olyan házat.

Pál László. Clark Manford E.

1. Sze-re-tem az o-lyan há-zat, A-hol csend és bé-ke la-kik,
2. Sze-re-tem az i-lyen há-zat Ben-ne csend és bé-ke va-gyon;

Gyön-géd lel-kü hit-ves-tár-sak Szí-vé-ben hit vi-rá-ga nyíl,
Hol a hit nem pusz-ta lát-szat, Is-ten ál-dá-sa van a-zon.

S a sze-re-tet ö-rök tü-ze Min-den szí-vet egy-be-fű-ze;
Ez bol-dog-ság-nak haj-lé-ka, Hol leg-főbb kincs a bib-li-a!

S a sze-re-tet ö-rök tü-ze, Min-den szí-vet egy-be-fű-ze.
Ez bol-dog-ság-nak haj-lé-ka, Hol leg-főbb kincs a bib-li-a.

252. Óh, boldog ház.

(248. ének dallamára.)

1. Óh, boldog ház, ahol befogadának,
Jézus Krisztus, óh, te legjobb barát!
Hol minden vendégi közt a családnak
Te a legkedvesb vagy s a várva várt.
Hol mindenki szíve feléd dobog csak,
Hol mindenki rád fordítja szemét,
Hol parancsod kérdi minden ajak,
Várva áldott kezednek intését.

2. Óh, boldog ház, ahol te adsz örömet
S örömben rólad nem felejtkeznek.
Óh, boldog ház, hol te gyógyítsz sebeket,
Orvos és vigasz vagy mindeneknek,
Hol mindenki veled végzi munkáját,
Míg végre mindnyájan kivonulnak
Oda, honnan te lejöttél mihozzánk,
S Atyánk dicső nagy lakába jutnak.

d) Odaadás.

253. Jöjj el áldott Üdvözitő.

Haydn József.

1. Jöjj el ál-dott Üd-vö-zi-tő, Szent kö-ve-te az ég-nek,
2. Jöjj el ál-dott Üd-vö-zi-tő, Sze-re-tet-nek kút-fe-je,
3. Jöjj el ál-dott Üd-vö-zi-tő, Is-ten-nek szent Bá-rá-nya,

Té-ged ó-hajt min-den hi-vő Fo-hász-kod-ván Te ér-ted.
Kö-vet-ve ég se-re-gi-től, Szállj óh szállj a föld-re le.
Ir-ga-lom-mal bő-vel-ke-dő, Vált-sá-gunk drá-ga á-ra.

Leg-szebb haj-nal óh é-gi fény tűnj fel már az ég í-vén,
Légy út, é-let és i-gaz-ság. Bé-ke, ál-dás, bol-dog-ság.
A ké-tely és bün éj-je-lét É-gi fé-nyed üz-ze szét,

Hadd tel-jék be a várt i-dő: Jöjj drá-ga Üd-vö-zi-tő!
Min-den jó-ra lel-ke-si-tő, Jöjj drá-ga Üd-vö-zi-tő!
Föld-del e-get e-gye-sí-tő, Jöjj drá-ga Üd-vö-zi-tő!

254. Amint vagyok, csak úgy jövök.

Bradbury W.

1. A - mint va - gyok, csak úgy jö - vök Meg - vál - tóm-hoz, már nem fé - lek,
2. A - mint va - gyok, el - té - ve - dett, ná - lad ke - res - ve men-he-lyet,
3. A - mint va - gyok, te el - fo-gadsz, bű - ne - im - ből fel - ol - do-zasz,
4. A - mint va - gyok, nincs a - ka-dály, nincs éj ben-ned, nin-csen ho-mály,

a vé - red mos - sa le a bűnt, Is - ten bá - rá - nya, im jö - vök!
bűn - bo - csá - na - tot és ke - gyet, Is - ten bá - rá - nya, im jö - vök!
bi - zok ben-ned, mert üd - vöt adsz, Is - ten bá - rá - nya, im jö - vök!
ná - lad szű - nik min-den vi - szály, Is - ten bá - rá - nya, im jö - vök!

255. Itt van szívem.

1. Itt van szí-vem! Ne-ked a - dom, U-ram, Ne-ked ki te - rem-téd!
„A vi - lág rossz, add ne - kem azt, fi - am!“ Igy szól hoz-zám i - géd.
2. Itt van szí-vem! Tu-dom, el - fo - ga-dod, Bár van sok hi - bá - ja.
Ne-ked a - dom, úgy, a - hogy ad - ha-tom, Nézz ke-gye-sen rá - ja.
3. Itt van szí-vem, Krisz-tus-sal üd - vö - zül S a ke-reszt-hez me-gyen
Mondván: „U-ram, te vagy jó e - gye-dül, Ha - lá - lod ér - de-mem!“

Itt van zá - lo - ga sze - rel-mem - nek, Szí - ve - sen a - dom
Úgy tel - ve van rossz in - du - lat - tal, Sok bűn - nel és rossz
Szent se - be - id - ben üd - vét lát - ja, Vi - ga - szát, nyu - gal-

254. Amint vagyok, csak úgy jövök.

Bradbury W.

1. A - mint va - gyok, csak úgy jö - vök Meg - vál - tóm-hoz, már nem fé - lek,
2. A - mint va - gyok, el - té - ve - dett, ná - lad ke - res - ve men-he-lyet,
3. A - mint va - gyok, te el - fo-gadsz, bű - ne - im - ből fel - ol - do-zasz,
4. A - mint va - gyok, nincs a - ka-dály, nincs éj ben-ned, nin-csen ho-mály,

a vé - red mos - sa le a bűnt, Is - ten bá - rá - nya, im jö - vök!
bűn - bo - csá - na - tot és ke - gyet, Is - ten bá - rá - nya, im jö - vök!
bi - zok ben-ned, mert üd - vöt adsz, Is - ten bá - rá - nya, im jö - vök!
ná - lad szű - nik min-den vi - szály, Is - ten bá - rá - nya, im jö - vök!

255. Itt van szívem.

1. Itt van szí-vem! Ne-ked a - dom, U-ram, Ne-ked ki te - rem-téd!
„A vi - lág rossz, add ne - kem azt, fi - am!“ Igy szól hoz-zám i - géd.
2. Itt van szí-vem! Tu-dom, el - fo - ga-dod, Bár van sok hi - bá - ja.
Ne-ked a - dom, úgy, a - hogy ad - ha-tom, Nézz ke-gye-sen rá - ja.
3. Itt van szí-vem, Krisz-tus-sal üd - vö - zül S a ke-reszt-hez me-gyen
Mondván: „U-ram, te vagy jó e - gye-dül, Ha - lá - lod ér - de-mem!“

Itt van zá - lo - ga sze - rel-mem - nek, Szí - ve - sen a - dom
Úgy tel - ve van rossz in - du - lat - tal, Sok bűn - nel és rossz
Szent se - be - id - ben üd - vét lát - ja, Vi - ga - szát, nyu - gal-

Is - te - nem - nek, Itt van szí - vem! Itt van szí - vem!
gon - do - lat - tal, Bű - nös szí - vem! Bű - nös szí - vem!
mát ta - lál - ja, Hi - vő szí - vem! Hi - vő szí - vem.

256. Tied lenni taníts engemet.

Angolból-B. G. Belden F. E.

1. Ti - ed len - ni ta - níts en - ge - met I - géd - re, i - géd - re:
2. Vi - lá - gi ö - röm nem kell ne - kem Nél - kü - led, nél - kü - led:
3. Ér - ted min - den föl - dit el - ve - tek Is - te - nem, Is - te - nem:

Meg - tar - ta - ni szent tör - vé - nye - det, Néz - ni e - lő - re!
S a hi - ú él - vet nem sze - re - tem, Csu - pán csak té - ged!
Hogy ö - rök - ké ve - led le - hes - sek, Szik - lám s men - he - lyem!

Kar.

Csak ti - ed, csak ti - ed U - ram tel - je - sen ti - ed!
U - ram U - ram

Hadd le - gyek a ti - ed, s hadd szol - gál - jak csak ne - ked!
U - ram U - ram

Is - te - nem - nek, Itt van szí - vem! Itt van szí - vem!
gon - do - lat - tal, Bű - nös szí - vem! Bű - nös szí - vem!
mát ta - lál - ja, Hi - vő szí - vem! Hi - vő szí - vem.

256. Tied lenni taníts engemet.

Angolból-B. G. Belden F. E.

1. Ti - ed len - ni ta - níts en - ge - met I - géd - re, i - géd - re:
2. Vi - lá - gi ö - röm nem kell ne - kem Nél - kü - led, nél - kü - led:
3. Ér - ted min - den föl - dit el - ve - tek Is - te - nem, Is - te - nem:

Meg - tar - ta - ni szent tör - vé - nye - det, Néz - ni e - lő - re!
S a hi - ú él - vet nem sze - re - tem, Csu - pán csak té - ged!
Hogy ö - rök - ké ve - led le - hes - sek, Szik - lám s men - he - lyem!

Kar.

Csak ti - ed, csak ti - ed U - ram tel - je - sen ti - ed!
U - ram U - ram

Hadd le - gyek a ti - ed, s hadd szol - gál - jak csak ne - ked!
U - ram U - ram

257. Nem kivánok kincseket.

Jauch-J. Davis F. M.

1. Nem ki - vá - nok kin - cse-ket S föl - di di - cső - sé-get. A ben-
2. Mint a ten-ger fö - ve-nye, Oly sok bű-nöm ter-he; Oly nagy,

nem é - lő vá - gyak Most ma - gasb ra száll - nak! Óh Is - ten hoz-zád
hogy az é - gig ér, Oly pi - ros mint a vér! Ám - de Is - ten sze-

vá - gyom S csu - pán azt ki - vá - nom, Hogy té - ged lát - has-
re - tett, Ter - he - men kön - nyí - tett, S mi vér - hez volt ha-

Kar.

sa - lak S or - szá - god - ba jus - sak!
son - ló, Fe - hér lett mint a hó!
} Fo-gadj ke-gyel-med-be, s az é-

let köny-vé - be je-gyezd be a ne - ve - met, Bo-csásd meg bű - nö - met.

258. A tied vagyok.

Allegretto. Evangéliumi Karénekek.

1. A ti - ed vagy-ok, hisz sza-vad mond-ja: „Meg-bo - csá - tot - tam ne-
2. Szentelj fel hát ma Szentlel - ked ál - tal A ke-reszt baj - no - ká-
3. Oh mi é - des az, ha a szív buz-gón Sze - rel - med - be mé - lyed
4. Mély sze - re - tet van, mit szív meg nem mér, Ha nincs jó kö - zel ve-

Kar.

ked!" Mégis ó - ha-jom folyton na-gyob-bul, Nálad len-ni, kö -ze-lebb.
vá, A mim volt nekem, Te ér - ted a - dom És e kár lesz hasznomná.
be; S aztán le - te-szi magát s minde - nét Új-ból sze-relmedbe-be.
led, Nagy ö - röm van, a - mit szem el nem ér, Ha nem lát-ja ké - pe-det.

Oh vonj

en - gem kö-zelb Jé-zu - som, A ke-resztnek tö - vé - hez. Oh vonj

engem engem

en - gem, en - gem Kö - zelb Jé - zu-som, A ke-reszt-nek tö - vé-hez.

259. Vonj Uram, vonj engemet.

Élénken. Evangéliumi Karénekek. Doana W. H.

1. Vonj U - ram, vonj en-ge - met, Vonj ma-gad-hoz foly-ton kö - zelebb. Szent sza-
2. E za - rán-dok u - ta - mon Tarts te min-dig vé - dő ka - ro-don. Vé - led
3. An - nak a - dom szi-ve - met, A - ki en-gem foly-ton sze - re-tett, Hall-ga-

Kar.

vad-nak e - re - je Von - ja szi-vem fel, a menny-be be.
en - gem baj nem ér, S i - gaz út - ról lá - bam le nem tér.
tom az Ő sza-vát, S úgy kö - ve - tem hí - ven láb - nyo-mát.
} Oh ve-

zess U - ram, óh e - melj U - ram, Mind-in-kább ma-gad-hoz fel; Kö - ze-

lebb és kö - ze - lebb, Vonj ma - gad - hoz, Jé - zus en - ge - met.

e) Küzdelem és zarándoklat.

260. A végső itéleten túl.

Earstwood-után. Bysche F. H.

1. A vég-ső i-té-le-ten túl, Túl a lét ten-ge-rén Van
2. Ott la-kik az én ki-rá-lyom Pom-pá-tól ö-vez-ve. És
3. A vég-ső i-té-le-ten túl, Töb-bé nincs fáj-da-lom, Gond
4. A vég-ső i-té-le-ten túl Uj-ra e-gye sü-lünk Ba-

egy é-kes, egy szép vá-ros, Mely u-tán foly-ton vá-gyom én!
én is o-da köl-tö-zöm S ve-le la-ko-zom ö-rök-re!
Gyöt-re-lem s ha-lál he-lyett Ö-rök bé-ke és nyu-ga-lom!
rá-tink s sze-ret-te-ink-kel S mind-ö-rök-ké e-gyütt le-szünk!

Kar.

Ha az Ur ar-cát néz-he-tem, A nap fény-re nincs szük-sé-
Az Ur ar-cát néz-hetem Nap fény-re nincs

gem! E fény ont-sa rám su-ga-rát Vé-gig; az
szük-sé-gem E fény ont-sa su-ga-rát

ö-rök-lé-ten át, A vég-ső i-té-le-ten túl!
Vé-gig ö-rök-lé-ten át

261. E világon nincsen nyugalom.

1. E vi - lá-gon nin-csen nyu-ga - lom, Mert bűn és baj u - ral - ko - dik.
2. Itt a föl - di é - let ha - tá - ra, Kis i - dő - re szo - rít - ta - tott,
3. Ez - u - tán lesz ö - rök nyu - ga - lom, A men-nye - i szent ha - zá - ban,

Ez é - let ter - hes fá - ra - da - lom, S az em - ber hab-ként hánykó - dik.
Mely el - tű - nik úgy mint a pá - ra, Mely napfény - től fel - szí - va - tott.
Ott nincs szív súj-tó ag - go - da - lom, Az an - gya-lok tá - bo - rá - ban.

262. Az életem rövid nagyon.

Belden F. E.

1. Az é - le-tem rö - vid na-gyon, csak ván - dor ú-tam van itt; ha - zám-ba von az
2. Ha - bár sö - té - tek nap-ja - im, az - ért vi-dám a keb-lem, Is - ten ez é - let
3. És bár itt a ví - har sze - le a szi - vet seb-zi meg most, Jé - zus nál van üd-

Ó - ha - jom, lát - ni a - rany ut cá - it.
Út - ja - in át - visz a fény - be en - gem.
vöm-he - lye, hol a vi - har nem csap - dos.
} Majd egy - kor ö - rül - ni fo - gok

és zen - ge - ni - ho - zsan-ná-val, a bárány tró-nu-sa e-lőtt, az An-gyalok ka-rá-val.

261. E világon nincsen nyugalom.

1. E vi - lá-gon nin-csen nyu-ga - lom, Mert bűn és baj u - ral - ko - dik.
2. Itt a föl - di é - let ha - tá - ra, Kis i - dő - re szo - rít - ta - tott,
3. Ez - u - tán lesz ö - rök nyu - ga - lom, A men-nye - i szent ha - zá - ban,

Ez é - let ter - hes fá - ra - da - lom, S az em - ber hab-ként hánykó - dik.
Mely el - tű - nik úgy mint a pá - ra, Mely napfény - től fel - szí - va - tott.
Ott nincs szív súj-tó ag - go - da - lom, Az an - gya-lok tá - bo - rá - ban.

262. Az életem rövid nagyon.

Belden F. E.

1. Az é - le-tem rö - vid na-gyon, csak ván - dor ú-tam van itt; ha - zám-ba von az
2. Ha - bár sö - té - tek nap-ja - im, az - ért vi-dám a keb-lem, Is - ten ez é - let
3. És bár itt a ví - har sze - le a szi - vet seb-zi meg most, Jé - zus nál van üd-

Ó - ha - jom, lát - ni a - rany ut cá - it.
Út - ja - in át - visz a fény - be en - gem.
vöm-he - lye, hol a vi - har nem csap - dos.
} Majd egy - kor ö - rül - ni fo - gok

és zen - ge - ni - ho - zsan-ná-val, a bárány tró-nu-sa e-lőtt, az An-gyalok ka-rá-val.

263. A lét tengerén.

Vég.

1. A lét ten - ge - rén, vi - har - tól hány-va Ha-zánk fe - lé kö - zel-günk!
   A tá - vol - ban vár A-tyánk or - szá - ga, Ha-zánk fe - lé kö - zel-günk!
D. C. Ki el - visz min - ket az i - gért föld - re, Ha-zánk fe - lé kö - zel-günk!
2. Bé - kén megyünk esen-des hul - lá - mo-kon, Már ott vagyunk, ott vagyunk!
   Már ki - kö-tünk az é - gi par - to - kon, Már ott vagyunk, ott vagyunk!
D. C. S az üdv ö - rök ho - ná - ba fo - ga - dott, Már ott vagyunk, ott vagyunk!

D. C.

Biz-ton néz-zünk e - lő - re, e - lő - re, Biz - zuk ma - gunkat hű - ve - zetőnkre,
Há - la az Ur - nak, a - ki meg-ó - vott, I - mád-juk őt, ki min-ket megváltott.

264. Csak vándorok vagyunk.

Örömmel. Evangéliumi Karénekek. Bethany.

mf *p* *mf*

1. Csak ván - do - rok va-gyunk Fönt van a hon!
   Ha - zánk fe - lé fu - tunk Fönt van a hon!
   Rög fö - di az u - tat,
2. Bánt - hat bár el - le - nünk, Fönt van a hon!
   Jé - zus van mi - ve - lünk; Fönt van a hon!
   Bár - mi vész kö - ze - leg,
3. Ha itt lenn szé-gyen ér, Fönt van a hon!
   Ott a ke gyel - mi bér, Fönt van a hon!
   Itt rö - vid a csa-tánk,
4. Lát - juk majd mi - e - lőbb; Ott van a hon!
   Dics-ben i - mád-juk Őt; Ott van a hon!
   Oh men-nyi nagy ö - röm,

mf *f* *p*

Ke-reszt zász-ló a - latt, De ég fe - lé mu-tat: Fönt van a hon!
Ő nyujt ne-künk ke - zet, Aty-já - hoz el - ve - zet; Fönt van a hon!
Ott van a ko - ro-nánk, Mely ké - szen vár re-ánk. Fönt van a hon!
Oh mily nagy fény ö - zön, Lesz ré-szünk ö - rök-kön. Fönt van a hon!

263. A lét tengerén.

Vég.

1. A lét ten - ge - rén, vi - har - tól hány-va Ha-zánk fe - lé kö - zel-günk!
   A tá - vol - ban vár A-tyánk or - szá - ga, Ha-zánk fe - lé kö - zel-günk!
D. C. Ki el - visz min - ket az i - gért föld - re, Ha-zánk fe - lé kö - zel-günk!
2. Bé - kén megyünk esen-des hul - lá - mo-kon, Már ott vagyunk, ott vagyunk!
   Már ki - kö-tünk az é - gi par - to - kon, Már ott vagyunk, ott vagyunk!
D. C. S az üdv ö - rök ho - ná - ba fo - ga - dott, Már ott vagyunk, ott vagyunk!

D. C.

Biz-ton néz-zünk e - lő - re, e - lő - re, Biz - zuk ma - gunkat hű - ve - zetőnkre,
Há - la az Ur - nak, a - ki meg-ó - vott, I - mád-juk őt, ki min-ket megváltott.

264. Csak vándorok vagyunk.

Örömmel. Evangéliumi Karénekek. Bethany.

mf *p* *mf*

1. Csak ván - do - rok va-gyunk Fönt van a hon!
   Ha - zánk fe - lé fu - tunk Fönt van a hon!
   Rög fö - di az u - tat,
2. Bánt - hat bár el - le - nünk, Fönt van a hon!
   Jé - zus van mi - ve - lünk; Fönt van a hon!
   Bár - mi vész kö - ze - leg,
3. Ha itt lenn szé-gyen ér, Fönt van a hon!
   Ott a ke gyel - mi bér, Fönt van a hon!
   Itt rö - vid a csa-tánk,
4. Lát - juk majd mi - e - lőbb; Ott van a hon!
   Dics-ben i - mád-juk Őt; Ott van a hon!
   Oh men-nyi nagy ö - röm,

mf *f* *p*

Ke-reszt zász-ló a - latt, De ég fe - lé mu-tat: Fönt van a hon!
Ő nyujt ne-künk ke - zet, Aty-já - hoz el - ve - zet; Fönt van a hon!
Ott van a ko - ro-nánk, Mely ké - szen vár re-ánk. Fönt van a hon!
Oh mily nagy fény ö - zön, Lesz ré-szünk ö - rök-kön. Fönt van a hon!

265. Harcold mindig hiven a hit nemes harcát.

1. Har-co'd min-dig hi-ven a hit ne-mes har-cát, Kö-vesd U-rad sza-
2. Si-es-se-tek az i-dő oly gyor-san mu-lik, S a lét-to-va tű-
3. Mily feu-sé-ges lesz, ha a kris-tály ten-ge-ren, Hol ha-lál nem lé-

vát! Az Úr meg-ju-tal-maz az é-gi ha-zá-ban
nik! Ke-res-sé-tek lel-ke-tek-nek üd-vös-sé-gét,
szen, Sze-me-ink az Üd-vö-zi-tőt szem-lél-he-tik,

Kar.

Az ö-rök ott-hon-ban.
Ö-rök bé-kes-sé-gét!
A di-cső or-cát né-zik!

Fel test-vé-rek, éb-red-je-tek

El-mult az éj-sza-ka, Mi-ért a-lud-ni, mi-
az éj-szaka

kor már jön a regg És az Úr haj-na-la.

266. Zúg az élet sebes árja.

V. L. Mason Lowell.

1. Zúg az é-let se-bes ár-ja Ör-vény u-tán ör-vényt hány-va;
2. Resz-ke-tő sza-vak-kal kérdem: Ki-véd, ki ő-riz meg en-gem?!
3. Taj-té-ko-zó ha-bok fe-lett Bősz vi-har s hul-lá-mok kö-zött
4. Hoz-zád megyek légy se-gí-tőm Én meg-tar-tóm, Üd-vö-zí-tőm!

f

S dob ma-gas-ra, dob a mély-re, E-rőm gyen-gül év-ről-év-re.
Gá-tat a ha-bok-nak ki vet? Ki ad re-ményt, ki ad hi-tet?
Jár egy a-lak; Óh is-me-rem; Ra-bo-ni! É-des Mes-te-rem!
A vész kö-zött Hozzád fu-tok S lá-ba-id-nál le-bo-ru-lok!

267. Csodás isteni szeretet.

B. G. Neukomm Sigism. (1778—1858.)

1. Cso-dás is-te-ni sze-re-tet, Mely el-ha-gyá az e-ge-ket
2. Ég pom-pá-já-ról le-mon-dott S ér-tünk mindent fel-ál-do-zott,
3. És mon-dá: én-rám néz-ze-tek, Ti is úgy cse-le-ked-je-tek;
4. Te-hát a Mes-tert kö-ves-sük, És Őt i-ga-zán sze-res-sük,

És-sor-sunk-ban osz-toz-ko-dott, É-ret-tünk ke-resz-tet . . hor-dott.
Mé-lyen meg-a-láz-ta ma-gát, Meg-mo-sá hí-ve-i . . . lá-bát!
Ha nyomdo-kim-ban ha-lad-tok, I-ga-zán bol-do-gok . . vagy-tok.
Ak-kor ös-vé-nyén ha-la-dunk, S ö-rök-ké vé-le ma-ra-dunk.

266. Zúg az élet sebes árja.

V. L. Mason Lowell.

1. Zúg az é-let se-bes ár-ja Ör-vény u-tán ör-vényt hány-va;
2. Resz-ke-tő sza-vak-kal kérdem: Ki-véd, ki ő-riz meg en-gem?!
3. Taj-té-ko-zó ha-bok fe-lett Bősz vi-har s hul-lá-mok kö-zött
4. Hoz-zád megyek légy se-gí-tőm Én meg-tar-tóm, Üd-vö-zí-tőm!

f

S dob ma-gas-ra, dob a mély-re, E-rőm gyen-gül év-ről-év-re.
Gá-tat a ha-bok-nak ki vet? Ki ad re-ményt, ki ad hi-tet?
Jár egy a-lak; Óh is-me-rem; Ra-bo-ni! É-des Mes-te-rem!
A vész kö-zött Hozzád fu-tok S lá-ba-id-nál le-bo-ru-lok!

267. Csodás isteni szeretet.

B. G. Neukomm Sigism. (1778—1858.)

1. Cso-dás is-te-ni sze-re-tet, Mely el-ha-gyá az e-ge-ket
2. Ég pom-pá-já-ról le-mon-dott S ér-tünk mindent fel-ál-do-zott,
3. És mon-dá: én-rám néz-ze-tek, Ti is úgy cse-le-ked-je-tek;
4. Te-hát a Mes-tert kö-ves-sük, És Őt i-ga-zán sze-res-sük,

És-sor-sunk-ban osz-toz-ko-dott, É-ret-tünk ke-resz-tet . . hor-dott.
Mé-lyen meg-a-láz-ta ma-gát, Meg-mo-sá hí-ve-i . . . lá-bát!
Ha nyomdo-kim-ban ha-lad-tok, I-ga-zán bol-do-gok . . vagy-tok.
Ak-kor ös-vé-nyén ha-la-dunk, S ö-rök-ké vé-le ma-ra-dunk.

268. Harcolsz-e Krisztusért.

Németből-B. G. Baltzell J.

1. Har - colsz - e Krisz - tus - ért, Szent i - gaz - sá - gá - ért, Di - cső
2. A - zok - hoz tar - toz - zunk, A - zok - kal dol - goz - zunk, Küzd - jünk

or - szá - gá - ért Ren - dü - let - le - nül? Lámpád vi - lá - gít - son, Mes - szi-
és har - col - junk, Kik ké - szen lesz-nek S az Úr el - jöt - te - kor S meg - je-

D. S. — Kü - lön - ben el - vesz-nek so - kan

Vége. Kar.

re ra - gyog-jon És ég - jen szün - te - le - nűl!
le - né - se - kor Szent or - szá - gá - ba men - nek!

Óh test - vér gyujtsd fel

kik e - vez-nek az é - let - nek ten - ge - rén!

D. S.

a hit - nek láng - ját, hogy min - den - ki lás - sa an - nak nagy fé - nyét,

269. Ki az, ki kész a jó harcra.

1. Ki az, ki kész a jó harc - ra, Jé - zu - sért küz - de - ni!
2. Ki e - zen ki - rályt szol - gál - ja, Kap har - ci dísz ru - hát,
3. Im te - hoz - zád se - re - ge - lünk Szent lel - ke - se - dés - sel;

Az lép - jen ki a po - rond - ra, Ho - va ve - zé - rünk hí!
Mely-nek pom - pá - ban nincs pár - ja: I - gaz - ság pa - lást - ját!
Se - re - gek U - ra oh ké - rünk, Ö - vezz fel e - rőd - del!

Leng a harc zász - la - ja, Gyül - je - tek a - lá - ja!
Bát - ran fel a fej - jel, E - rős szív s lé - lek - kel;
Ha te - ve - led küz - dünk, Úgy bi - zony - nyal győ - zünk

Fel - zúg a har - so - na sza - va, Fel hát, fel a harc - ra!
A nagy ve - zér - re néz - ze - tek S nyo - má - ba lép - je - tek!
S el-nyer-jük har - cunk ju - tal - mát: Győ - zel - mi ko - ro - nát!

270. A kereszten csüggve, kértem . . .

Németből-L. D. Sweney J. R.

1. A ke - resz - ten csügg - ve, kér-tem Két-ség e - lől vé - del - met;
2. A ke - reszt - nél már nem fé - lek, Ret- te - gés nem ke - se - rít;
3. Ter - het hord tam, mint a dő - re, Mi - kor gyö-tört két - sé - gem;

Bűn - nek sú - lyát el - ke - rűl-tem, Bő - szít - ve el - le - ne - met.
Ve - zé - rel a hit, sze - re - tet, Jé - zus vé - re meg - eny - hít.
S vá - gya - koz - va pi - he - nő - re, Nyu - gal - mat nem is - mer - tem.

Az é - let vad hul - lám - ár - ja Két - ség - gel szo - ron - ga - tott,
Gyá - ván töb - bé nem é - nek-lek, Rajt' csügg - ve a ke - reszt - fán;
Még - sem volt mind - ez hi - á - ba, Vesz - te - ség-nek lát - szik - bár,

S ka - pasz - ko - dá - som hi - á - ba — Bé - kes - sé - gem hi - ány - zott.
U - ram - nak dics s há - lát zen-gek, Ki üd - vöt nyújt Gol - go - thán.
Mert é - lő hit kút - for - rá - sa, Bé - ke, ö - röm: e - nyém már!

Kar.

Még - is csügg - ve a ke - resz - ten Pi - hen - het - tem é - de - sen;

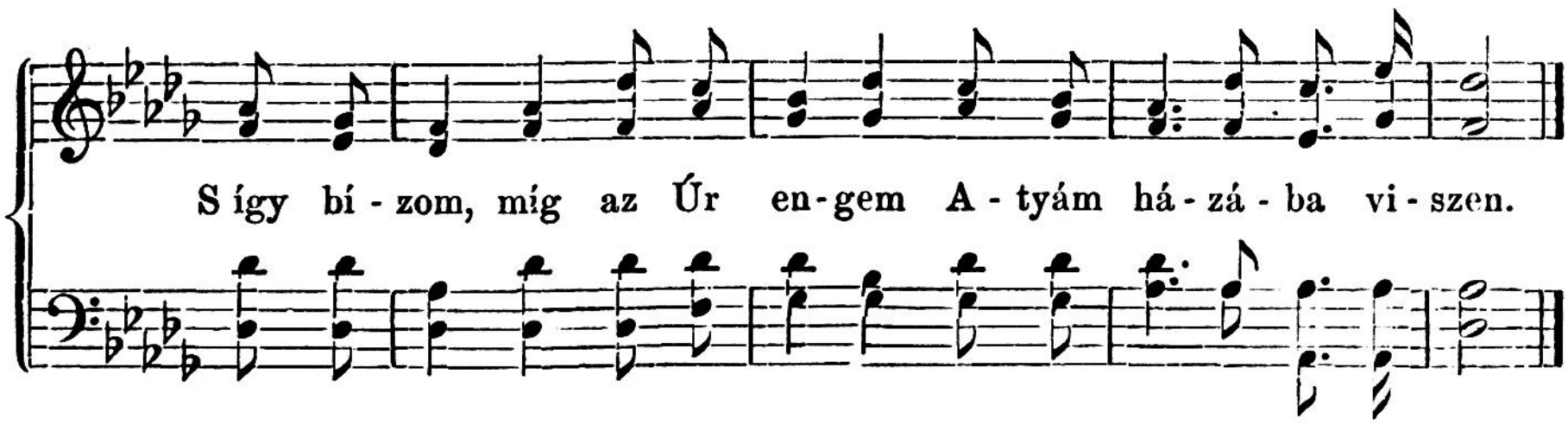

271. Légy állhatatos és bátor.

Reading János.

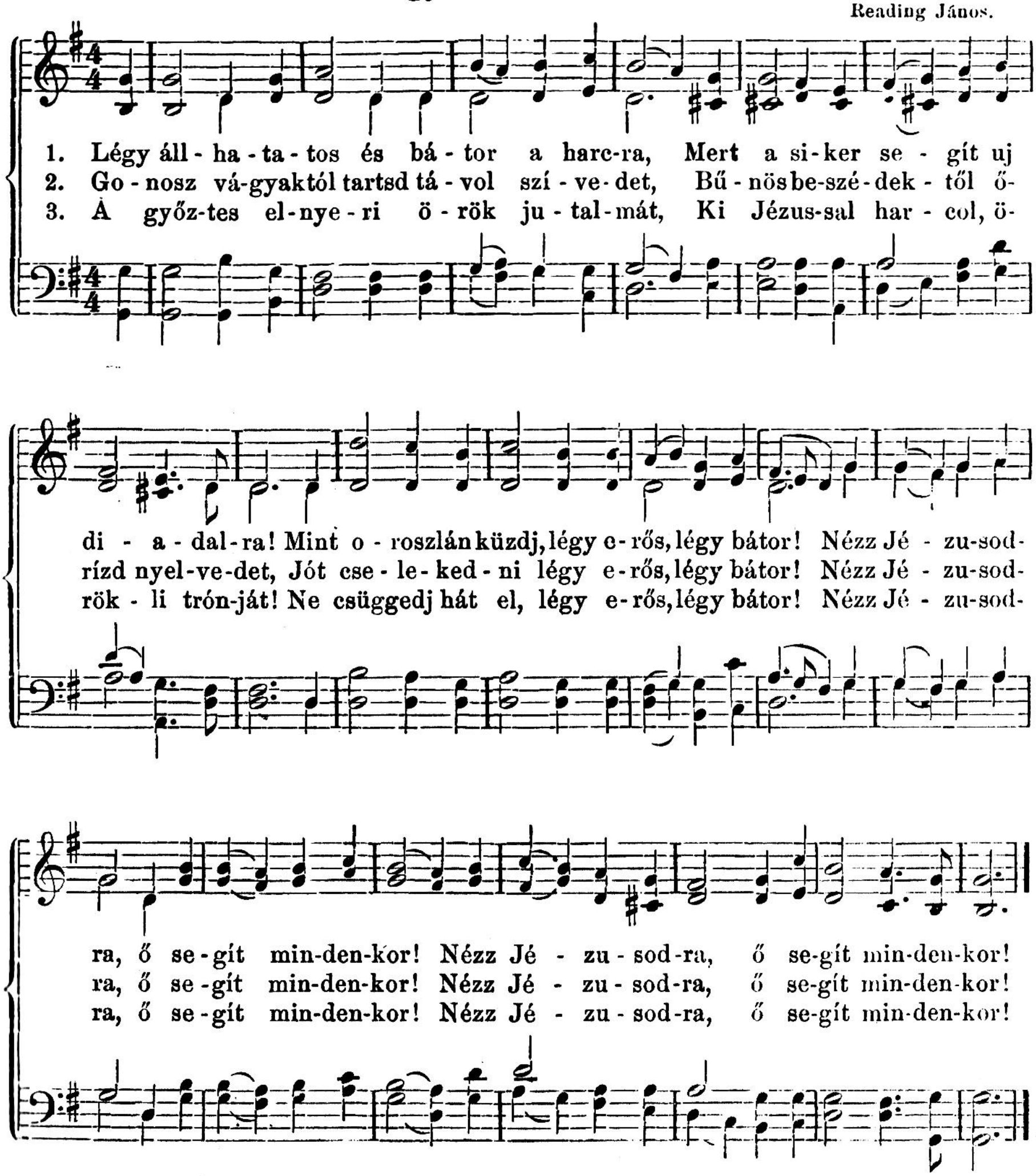

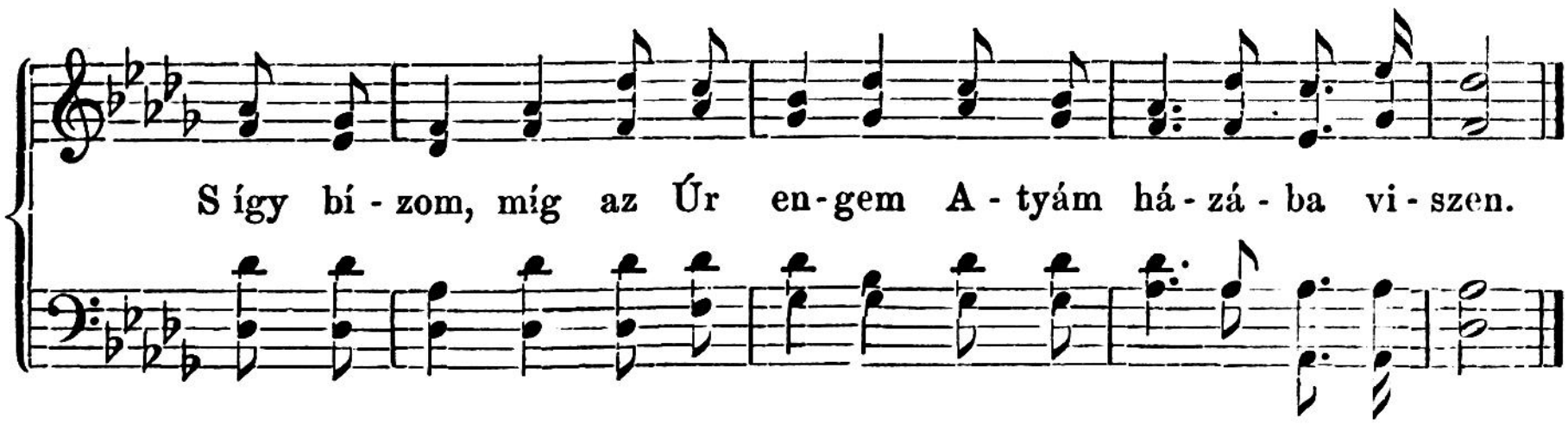

271. Légy állhatatos és bátor.

Reading János.

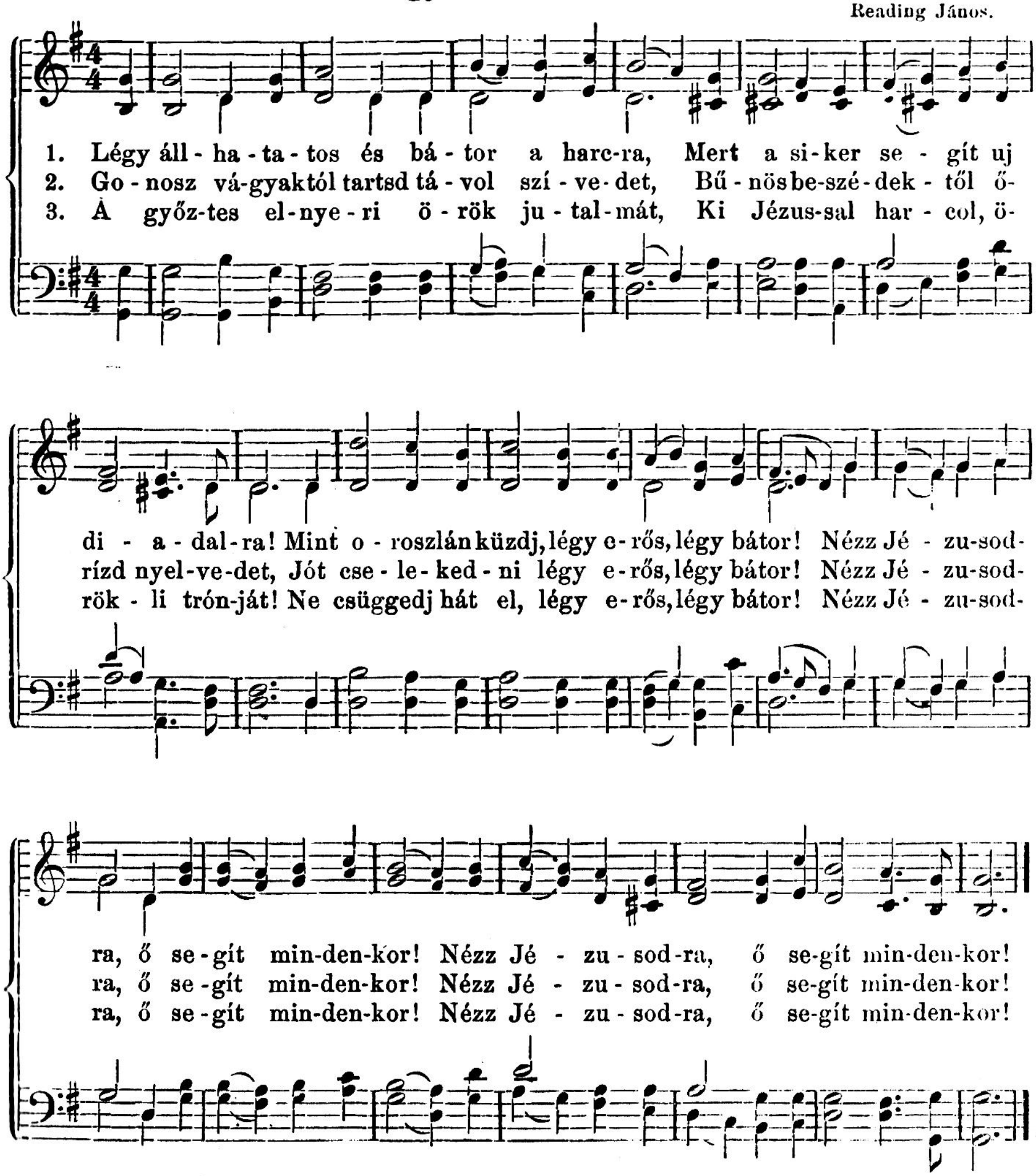

272. Már közelgünk hazánk felé.

1. Már kö-zel-günk ha-zánk fe-lé, Igy szól a hű őr-nek sza-va!
Már el-é-rünk az Úr e-lé S el múl az éj - - - - - - - sza-ka!

2. Úgy vé-lem, nap, hold s ten-ge-rek Egy-han-gu-lag azt hir-de-tik:
Ó-rák per-cek le-pe-reg-nek, S a vég kö-ze - - - - - - - le-dik!

3. „Már kö-zel-günk ha-zánk fe-lé!“ Ö-röm-hir a za-rán-dok-nak,
„Már el-é-rünk az Úr e-lé!“ Re-mény a ván - - - - - - dor-nak.

A-zért bíz-zál s ne csüggedj el
Ve-zes-sen a hit csil-la-ga,
A-zért bíz-zál, nézz e-lő-re,
Lépj ve-zé-rednek nyomá-ba,
A-zért bíz-zál soh' se fe-ledd,
Hogy immár rö-vid a har-cod,
Míg-len ha-zád-ba ér-ke-zel Óh é-let ván-do-ra!
Igy jutszel ö-rök i-dők-re Mennye-i ha-zád-ba!
Hogy az ég ke-gyelme ve-led S U-rad meglát-ha-tod!

273. Csak haladj, csak haladj.

D. C. *Vég.*

1. Csak ha-ladj, csak ha-ladj, Si-on fény-bén csak ha-ladj!
2. Szen-vedj csak szen-vedj csak Is-ten né-pé szen-vedj csak!
3. Tarts ki jól! Tarts ki jól, Is-ten né-pe tarts ki jól!

Ra-gyog-tasd lel-ked vi-lá-gát, El-ső sze-rel-med ne hagyd!
Tűrj el gunyt és szé-gyent ér-te, Mind-ha-lá-lig hű ma-radj!
Ne ta-lál-tass lágy me-leg-nek, Ju-ta-lom csak hű-nek szól!

272. Már közelgünk hazánk felé.

1. Már kö-zel-günk ha-zánk fe-lé, Igy szól a hű őr-nek sza-va!
Már el-é-rünk az Úr e-lé S el múl az éj - - - - - - - sza-ka!

2. Úgy vé-lem, nap, hold s ten-ge-rek Egy-han-gu-lag azt hir-de-tik:
Ó-rák per-cek le-pe-reg-nek, S a vég kö-ze - - - - - - - le-dik!

3. „Már kö-zel-günk ha-zánk fe-lé!“ Ö-röm-hir a za-rán-dok-nak,
„Már el-é-rünk az Úr e-lé!“ Re-mény a ván - - - - - - dor-nak.

A-zért bíz-zál s ne csüggedj el
Ve-zes-sen a hit csil-la-ga,
A-zért bíz-zál, nézz e-lő-re,
Lépj ve-zé-rednek nyomá-ba,
A-zért bíz-zál soh' se fe-ledd,
Hogy immár rö-vid a har-cod,
Míg-len ha-zád-ba ér-ke-zel Óh é-let ván-do-ra!
Igy jutszel ö-rök i-dők-re Mennye-i ha-zád-ba!
Hogy az ég ke-gyelme ve-led S U-rad meglát-ha-tod!

273. Csak haladj, csak haladj.

D. C. *Vég.*

1. Csak ha-ladj, csak ha-ladj, Si-on fény-bén csak ha-ladj!
2. Szen-vedj csak szen-vedj csak Is-ten né-pé szen-vedj csak!
3. Tarts ki jól! Tarts ki jól, Is-ten né-pe tarts ki jól!

Ra-gyog-tasd lel-ked vi-lá-gát, El-ső sze-rel-med ne hagyd!
Tűrj el gunyt és szé-gyent ér-te, Mind-ha-lá-lig hű ma-radj!
Ne ta-lál-tass lágy me-leg-nek, Ju-ta-lom csak hű-nek szól!

D. C.

Ke-resd az é-let for-rá-sát; Si-on, a szűk ka-pun át-ha-ladj,
É-let-ko-ro-nát nyerszér-te! Si-on, bár ve-szé-lyek kö-zött vagy,
Vess há-tat a föl-di-ek-nek. Végküz-del-med-ben is óh Si-ón,

274. Mi az örök szirtre épitünk.

Belden F. E.

1. Mi az ö-rök szirt-re é-pi-tünk, Mely a mi U-runk Jé-zu-sunk;
2. Dő-rék a-zok, kik mentsvá-ru-kat Fu-tó-ho-mok-ra é-pi-tik;
3. É-pít-sünk hát a-ma szik-lá-ra, Melyben soh'-se csa-lat-ko-zunk;

Vi-har-tól vész-től mit sem fé-lünk, Hisz az Úr az ol-tal-munk!
Kik mu-lan-dó ja-vak-ban bíz-nak, Mik ő-ket meg nem men-tik!
Mely ol-tal-munk a vész i-de-jén, Mely üdvünk s meg-vál-tá-sunk!

Kar.

Szirt-re é-pi-tünk szirt-re é-pitünk,
Szirt-re é-pitünk, szirtre é-pitünk, szirtre é-pitünk az i-gaz szirtre,

szirt-re é-pi-tünk, az i-gaz szirt-re; Azt Üd-vő-zi-tönk-re!

D. C.

Ke-resd az é-let for-rá-sát; Si-on, a szűk ka-pun át-ha-ladj,
É-let-ko-ro-nát nyerszér-te! Si-on, bár ve-szé-lyek kö-zött vagy,
Vess há-tat a föl-di-ek-nek. Végküz-del-med-ben is óh Si-ón,

274. Mi az örök szirtre épitünk.

Belden F. E.

1. Mi az ö-rök szirt-re é-pi-tünk, Mely a mi U-runk Jé-zu-sunk;
2. Dő-rék a-zok, kik mentsvá-ru-kat Fu-tó-ho-mok-ra é-pi-tik;
3. É-pít-sünk hát a-ma szik-lá-ra, Melyben soh'-se csa-lat-ko-zunk;

Vi-har-tól vész-től mit sem fé-lünk, Hisz az Úr az ol-tal-munk!
Kik mu-lan-dó ja-vak-ban bíz-nak, Mik ő-ket meg nem men-tik!
Mely ol-tal-munk a vész i-de-jén, Mely üdvünk s meg-vál-tá-sunk!

Kar.

Szirt-re é-pi-tünk szirt-re é-pitünk,
Szirt-re é-pitünk, szirtre é-pitünk, szirtre é-pitünk az i-gaz szirtre,

szirt-re é-pi-tünk, az i-gaz szirt-re; Azt Üd-vő-zi-tönk-re!

275. Ím áll a harc!

Angolból-H. J. F. Morris C. H. Mrs.

1. Ím áll a harc, már har-so-náz a trom-bi-ta Fel fel vi-
2. Ím áll a harc, fel fel ke-resz-tyén hű vi-téz Je-ho-va
3. Min-de-nek-hez fel-vé-vén a hit-nek paj-zsát, Mely-lyel a

té-zek harc-ra e-lő-re! A se-re-gek-nek U-ra
e-rőd, győ-zel-med s él-ted! Vedd ma-gad-ra az Is-ten
go-nosz-nak tü-zes nyi-lát Meg-olt-hat-já-tok s min-den

hiv-ja hű-né-pét A bűn fe-lett tel-jes győ-ze-lem-re.
min-den fegy-ve-rét, Mert úgy a go-nosz le nem győz té-ged.
he-lyen hir-det-vén A bé-kes-ség e-van-gé-li-u-mát.

Kar.

Fel fel vi-té-zek a csa-tá-ra, bősz el-le-ne-i-tek e-

lé, biz-tos győ-ze-lem; el-vész az él-len, hol Jé-zus

a se - gít - sé - günk. Áll a küz - de - lem hű vi-

té - - zek, ne-csüg-ged - je-tek a harc - ban! Ha Is-ten

ve-lünk, ki hát el - le-nünk? Csak ö - vé a di - a - da - lom.
győzünk győ-zünk.

276. Tusakodni és harcolni.

Hiller Fr.

1. Tu - sa-kod - ni és har - col - ni, sö - tét-ből fény-re ha - tol - ni
Mély sö - tét-ben ve-zet té - ged Üd - vö - zi-tőnk, és ad né - ked
2. Ne te-kints te a vi - lág - ra, ne nézz fél - re, ne nézz hát - ra,
Csak Jé - zus-hoz e-meld sze - med, szi-ved, ér - zel-med és ke - zed,

kell óh lé-lek, hogy meg-térj kell óh lé-lek hogy meg-térj.
e - rőt is, csak hí - ven kérj! E - rőt is csak hí - ven kérj!
csak az ö-rök Is - ten - re! Csak az ö-rök Is - ten - re!
s minden vá-lik ö - röm-re, s min-den vá-lik ö - röm - re.

a se - gít - sé - günk. Áll a küz - de - lem hű vi-

té - - zek, ne-csüg-ged - je-tek a harc - ban! Ha Is-ten

ve-lünk, ki hát el - le-nünk? Csak ö - vé a di - a - da - lom.
győzünk győ-zünk.

276. Tusakodni és harcolni.

Hiller Fr.

1. Tu - sa-kod - ni és har - col - ni, sö - tét-ből fény-re ha - tol - ni
Mély sö - tét-ben ve-zet té - ged Üd - vö - zi-tőnk, és ad né - ked
2. Ne te-kints te a vi - lág - ra, ne nézz fél - re, ne nézz hát - ra,
Csak Jé - zus-hoz e-meld sze - med, szi-ved, ér - zel-med és ke - zed,

kell óh lé-lek, hogy meg-térj kell óh lé-lek hogy meg-térj.
e - rőt is, csak hí - ven kérj! E - rőt is csak hí - ven kérj!
csak az ö-rök Is - ten - re! Csak az ö-rök Is - ten - re!
s minden vá-lik ö - röm-re, s min-den vá-lik ö - röm - re.

277. Hatalmasan zúg a vihar.

Mc Granahan J.

1. Ha - tal - ma - san zúg a vi - har, zaj - lik a ten - ger.
2. Ha ha - jócs-kánk se - gély nél - kül, a vész fe - nyi - ti,
3. Fent a ha - jón a ha - jó - sok te - he - tet - le - nek.
4. Ő, hogy él - te - det meg-ment - se, ha - lált szen - ve - dett;

Hit ha - jócs - kánk e - vez raj - ta, re - meg az em - ber.
Vi - har mi - att majd el - me - rül, hány - ja és ve - ti.
Mind a Mes - ter - hez ki - ált - nak, se - gélyt es - de - nek.
S ha le - mon - dasz a vi - lág - ról, Is - ten - hez ve - zet.

Im - - itt a Megvál - tó, se - - git biz-to - san . . . . .

Kar.

Im itt, im itt a meg-vál - tó, meg - se - git ő biz - to - san.

Él-tünk ha-jócs ká ján Ú-runk, meg-őr - zí né - pét szün-te - len, és

biz - tos rév - be ve-zet min-ket, ha bi-zunk ben-ne tel - je - sen, tel-je-sen!

278. A győzedelmes fog enni a fáról.

Moderato. Auberlen W. A.

1. A győ - ze - del - mes fog en - ni a fá - ról ott az Is-
S nem fog töb - bé tud - ni bú, s fáj - da - lom - ról, mert az ő
2. Ki győ - ze - del - mes lé - szen, az fog en - ni a - ma rég
Egy di - cső - sé - ges just is ö - rö - köl - ni és mel - lé
3. Ki győ - ze - del - met vé - szen, az fog len - ni osz - lop az
S a név: „Je - ru - zsá - lem“ re - á i - rat - ni, a nagy Is-
4. Adj Jé - zus, ne - kem e - rőt, hogy győz-zem - meg a vi - lág
Adj hű - sé - get, hogy győ - ze - del - met nyer - jek, ak - kor lát-

ten pa - ra - di - cso - má - ba'!
u - rát hí - ven szol - gál - ta!
el - rej - te - tett man - ná - ból,
egy új ne - vet az Úr - tól,
Is - ten szent temp - lo - má - ba',
ten - nek ez a vá - ro - sa!
s ör - dög min - den se - re - gét!
ha - tom or - cád szép - sé - gét!

Men - nye - i Kéj - jel
Mit nem tud sen - ki,
Ott menny - be', itt nem,
Ot - tan töl - tesz el

á - rasz - tod őt el, hogy él - vez - ze az üd - vös - sé-
csak ki el - ve - - szi, s bir - ja majd a haj - nal csil - la-
van Je - ru - zsá - - lem, ott la - kunk Sá - lem sá - to - rá-
men - nye - i kéj - - jel, s ör - vend - he - tek üd - vös - sé - gem-

get, hogy él - vez - ze az üd - vös - sé - get.
got, s bir - ja majd a haj - nal - csil - la - got!
ba', Ott la - kunk Sá - lem sá - to - rá - ba'!
nek, s ör - vend - he - tek üd - vös - sé - gem - nek!

279. Erős vár a mi Istenünk!

Dr. Luther Márton. Dr. Luther Márton.

1. E - rős vár a mi Is - te - nünk! Jó fegy - ver és me - ne - dék.
2. E - rőnk - kel mi nem győz - he - tünk, ha - mar lan - kad - ni szo - kott,
3. S vol - na bár a vi - lág te - le nyel - ni kész ör - dö - gök - kel,
4. Ez a szó min - ket vi - gasz - tal, s buz - gó há - lá - ra éb - reszt,

A baj - ban se - git mi - ne - künk, Mely most ránk ne - he - ze - dék.
de viv ám a hős é - ret - tünk, kit ma - ga az Úr a - dott.
és még sem tö - rő - dünk ve - le, ne - künk biz - ton nyer - nünk kell.
hogy lel - ke a - do - má - nyi - val ő ve - lünk a sí - kon lesz.

A ré - gi el - len - fél ko - moly har - cok - ra kél, a kény - csá -
Kér - de - zed, hogy ki az? A Jé - zus Krisz - tus az! Ze - ba - oth
Bár e vi - lág u - ra ha gyul nagy bosz - szú - ra, már mit sem
S ha vi - szik él - tün - ket, nőn - ket s gyer - me - kün - ket, hágy - ján, men -

bok ez - re az ő mord had - sze - re, e föl - dön nin - csen má - sa.
Is - ten! Ő az Úr és más nin - csen. Ö - vé, lesz a harc - me - ző!
vé - gez - het, mert meg - i - tél - te - tett, egy szócs - ka el - ej - ti - őt.
je - nek mind! Sem - mit nem nyer - te - nek, az új föld ne - künk ma - rad.

280. Erős, biztos alapja.

Indulószerűen. Evangéliumi Karénekek. Keith G. (Portugál himnusz.)

1. E - rős, biz - tos a - lap - ja van a hi - tünk - nek In-
2. Ne félj, ve - led va - gyok, most meg nem szé - gye - nülsz, Mert

gat - hat - lan sza - vá - ban az Is - ten - nek. Ab - ban je - len - tet-
Is - te - ned va - gyok, véd - lek bár - hol ülsz. E - rő - sít - lek té-

te ki nagy ir - gal - mát, Hogy é - ret-tünk ad - ta, Hogy é - ret-tünk
ged s gyá-mo - lí - ta - lak, Ke - ze - id - nél fog - va, Ke - ze - id - nél

ad - ta, Hogy é - ret - tünk ad - ta e - gyet - len fi - át.
fog - va, Ke - ze - id - nél fog - va hí - ven hor - da - lak.

281. Mester! A bősz vihar dühöng.

Bensőleg. Evangéliumi Karénekek.

1. Mes-ter! A bősz vi-har dü-höng, Hul-lám fö-lé hul-lám kél, Sű-
2. Mes-ter! A bú és a bá-nat, Gyöt-rel-mé-vel föld-re hajt, Zaj-
3. Mes-ter! El-mult a ré-mü-let, Az e-le-mek pi-hen-nek. Nap-

rű a fel-hő, sö-tét az ég, Nincs ol-ta-lom, nincs se-gély!
gó szi-vem kín-ja-i mé-lyek: Oh éb-redj s szün-tesd e bajt.
fény ra-gyog csen-des tó tük-rén, Bé-ké-je van keb-lem-nek.

Nem bá-nod, ha el-ve-szünk is, Hogy al-ha-tol mé-lyen? Min-den
A bűn és ag-gály zá-po-ra, Zu-hog lel-kem fe-lett És el-
Vár-lak, óh ál-dott Meg-vál-tó, Ne hagyj el e-gye-dül S ví-gan

perc-ben ret-teg-tet a ha-lál A há-bor-gó ör-vé-nyen.
ve-szek, el-ve-szek jó Mes-ter! Si-ess, védj meg en-ge-met.
é-rek igy a kí-vánt rév-be, Hol az üdv rám föl-de-rül.

Kar.

A szél és habok en-ged-nek ne-kem, csend le-gyen. A ten-ger dü-he kárt

csend le-gyen, csend le-gyen

nem te-szen, Sem dé-mon, ember, vagy a-kár-mi legyen, Nem me-rül het el a ha-

jó, ha benn Az ég, föld s ten-ger Mes-te - re pi-hen; Sze-lí-den en-gednek mind nekem,

csend le-gyen, csend le-gyen; Sze - lí-den en-gednek mind ne-kem, csend, csend le-gyen.

282. Csak vesd gondodat.

Evangéliumi Karénekek.

1. Csak vesd gondo - dat És bá na - to - dat Jé-zusnak szi-vé - be, se-git Ő.
2. Ha ag-gó-dás bánt És ér-zesz hi - ányt, Ugy es-de-kelj Ir-gal-mazód - hoz.
3. Se - git ba-jo - don; Ő részt vesz a - zon S könnyí-ti ha-talmas ke-zek - kel.
4. Ő gyöngéd, sze - líd, Áld és gaz-da - gít I - gé - je szived-be gyönyört hint.
5. Ő virraszt és véd, Ne fél-jed az éjt! Szenve-dés, ha-lál té-ged nem ér.
6. Ke-resd Is-te - ned; S el-jut é - le - ted Ö-rök nyu-go-dalmad cél-já - hoz.
7. Csak tűrj szi-ve - sen, Az Úr-nál lé - szen Ö-röm for-rás számodra ké - szen.

283. Krisztus harcosa.

Élénken. Evangéliumi Karénekek. Phillips F.

1. Krisz-tus har-co - sa, oh te lel - ki vi - téz, Győ - zöl, ha i-
2. Bár - mi - nő ve-szély kör-nyez is té - ge - det, Ne bujj e - lő-
3. Ka - rold lel - ke - sen fel Ú - rad szent ü - gyét, Hisz Ő e - lől
4. Ne ké - tel-kedj hát ve - zes - sen ez a fény, Mert ott a ve-

má - ra szi - ved min-dig kész. El - hull az el - len - ség, itt mit sem nyerhet,
le, ez len - ne ve - szé-lyed. Sö - tét ha - tal-mak-kal kell bár küz - de - ned,
megy, csak kö-vesd, bá - tor légy! Kö-ves - sed bár-mer - re kell-jen küz - de - ned,
zér, hol van i - gaz re-mény. Sze - re - ti ö - vé - it, megmen - ti ő - ket,

f *Kar.*

Hisz Krisz-tus ve - zé - rünk s így csak Ő győz - het.
Csak bá - tor le - gyél, az Úr ad győ - zel - met!
Csak hű le - gyél, mert az Úr ad győ - zel - met!
Ki - tarts mint egy hős, az Úr ad győ - zel - met!
} Küzdj, mint egy hős!

282. Csak vesd gondodat.

Evangéliumi Karénekek.

1. Csak vesd gondo - dat És bá na - to - dat Jé-zusnak szi-vé - be, se-git Ő.
2. Ha ag-gó-dás bánt És ér-zesz hi - ányt, Ugy es-de-kelj Ir-gal-mazód - hoz.
3. Se - git ba-jo - don; Ő részt vesz a - zon S könnyí-ti ha-talmas ke-zek - kel.
4. Ő gyöngéd, sze - líd, Áld és gaz-da - gít I - gé - je szived-be gyönyört hint.
5. Ő virraszt és véd, Ne fél-jed az éjt! Szenve-dés, ha-lál té-ged nem ér.
6. Ke-resd Is-te - ned; S el-jut é - le - ted Ö-rök nyu-go-dalmad cél-já - hoz.
7. Csak tűrj szi-ve - sen, Az Úr-nál lé - szen Ö-röm for-rás számodra ké - szen.

283. Krisztus harcosa.

Élénken. Evangéliumi Karénekek. Phillips F.

1. Krisz-tus har-co - sa, oh te lel - ki vi - téz, Győ - zöl, ha i-
2. Bár - mi - nő ve-szély kör-nyez is té - ge - det, Ne bujj e - lő-
3. Ka - rold lel - ke - sen fel Ú - rad szent ü - gyét, Hisz Ő e - lől
4. Ne ké - tel-kedj hát ve - zes - sen ez a fény, Mert ott a ve-

má - ra szi - ved min-dig kész. El - hull az el - len - ség, itt mit sem nyerhet,
le, ez len - ne ve - szé-lyed. Sö - tét ha - tal-mak-kal kell bár küz - de - ned,
megy, csak kö-vesd, bá - tor légy! Kö-ves - sed bár-mer - re kell-jen küz - de - ned,
zér, hol van i - gaz re-mény. Sze - re - ti ö - vé - it, megmen - ti ő - ket,

f *Kar.*

Hisz Krisz-tus ve - zé - rünk s így csak Ő győz - het.
Csak bá - tor le - gyél, az Úr ad győ - zel - met!
Csak hű le - gyél, mert az Úr ad győ - zel - met!
Ki - tarts mint egy hős, az Úr ad győ - zel - met!
} Küzdj, mint egy hős!

Küzdj, mint egy hős! Küzdj, mint egy hős, S így vé - gig győz - ni fogsz!

284. Zengjünk lelkesen . . .

Élénken és tűzzel. Evangéliumi Karénekek.

f

1. Zengjünk lel-ke- sen, Küzdjünk he-ve- sen! És hir-des-sük Őt ö-röm-mel.
2. Halld a ri - a - dót, A ve - zé-ri szót! Tö-mött so - ro - kat ké-pez-zünk!
3. Az egy a-ka-rat, Az egy in-du-lat Ha-tal-mas mű-vet visz vég-hez.

Fegy-ver-re te-hát, Kezdjük a csa-tát! Ve-lünk az Úr i - gé - re - té-vel!
A szent csa-ta-tért, A va-ló-di célt Ne té vesz-sze so-ha el szemünk!
Ha az I - ge szól, Egymást ért-ve-jól, Nyúljon ki - ki szent fegyve - ré-hez!

Kar.

Fel hát, bá-trak, fel a lo-bo-gó-hoz, Áll-junk sor-ba hű U-runk mellett!

Csak e-lő-re, ez a lel-ki tá-bor Jé-zus mel-lett biz-ton győz-ni fog!

Küzdj, mint egy hős! Küzdj, mint egy hős, S így vé - gig győz - ni fogsz!

284. Zengjünk lelkesen . . .

Élénken és tűzzel. Evangéliumi Karénekek.

f

1. Zengjünk lel-ke- sen, Küzdjünk he-ve- sen! És hir-des-sük Őt ö-röm-mel.
2. Halld a ri - a - dót, A ve - zé-ri szót! Tö-mött so - ro - kat ké-pez-zünk!
3. Az egy a-ka-rat, Az egy in-du-lat Ha-tal-mas mű-vet visz vég-hez.

Fegy-ver-re te-hát, Kezdjük a csa-tát! Ve-lünk az Úr i - gé - re - té-vel!
A szent csa-ta-tért, A va-ló-di célt Ne té vesz-sze so-ha el szemünk!
Ha az I - ge szól, Egymást ért-ve-jól, Nyúljon ki - ki szent fegyve - ré-hez!

Kar.

Fel hát, bá-trak, fel a lo-bo-gó-hoz, Áll-junk sor-ba hű U-runk mellett!

Csak e-lő-re, ez a lel-ki tá-bor Jé-zus mel-lett biz-ton győz-ni fog!

f) Vigasz és bátorítás.

285. Mig Jézus bennem él.

Bensőségesen. „Frohe Botschaft"-ból.

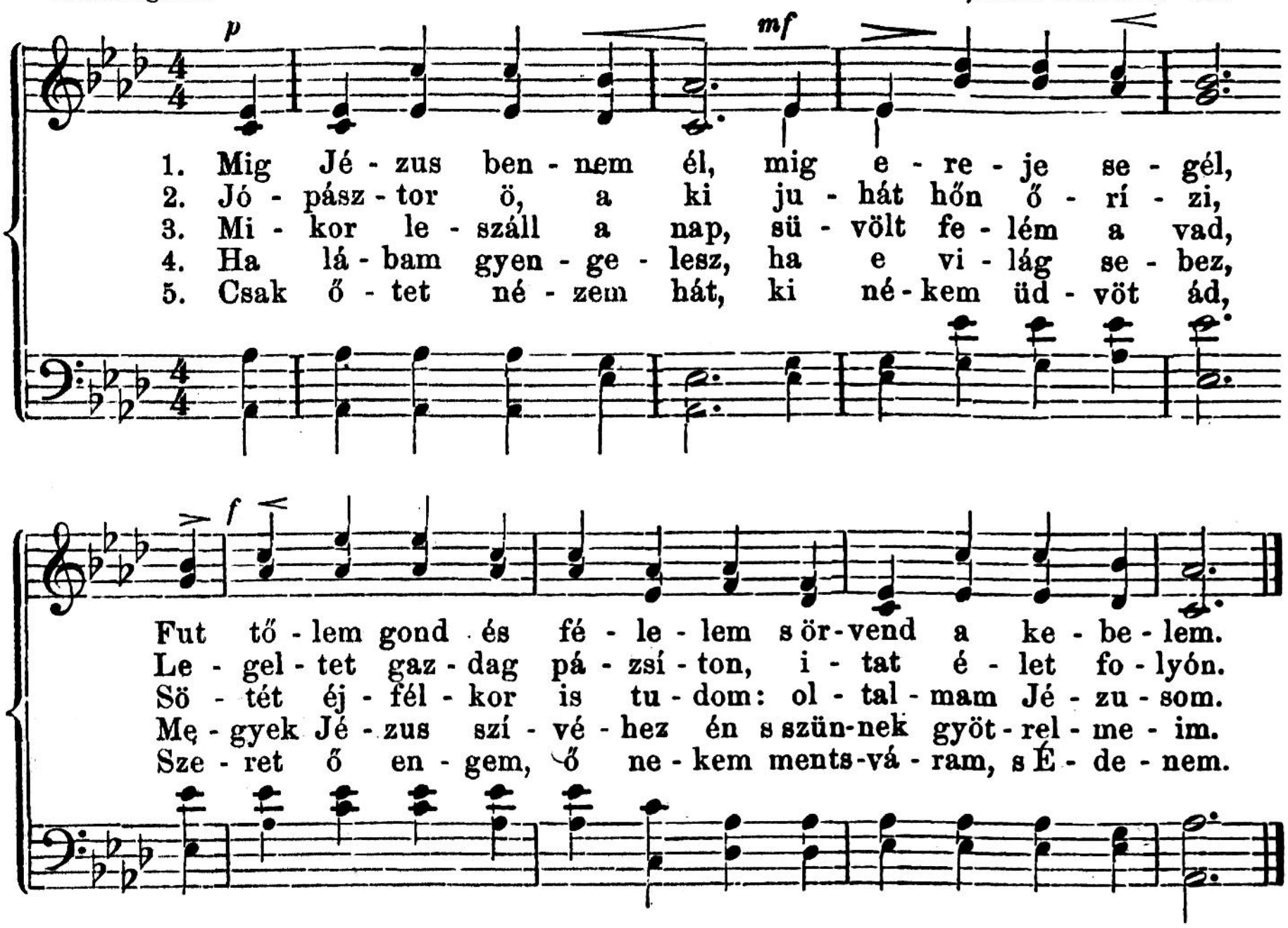

286. Még néhány könny verejtékkel.

Swéd. dallam.

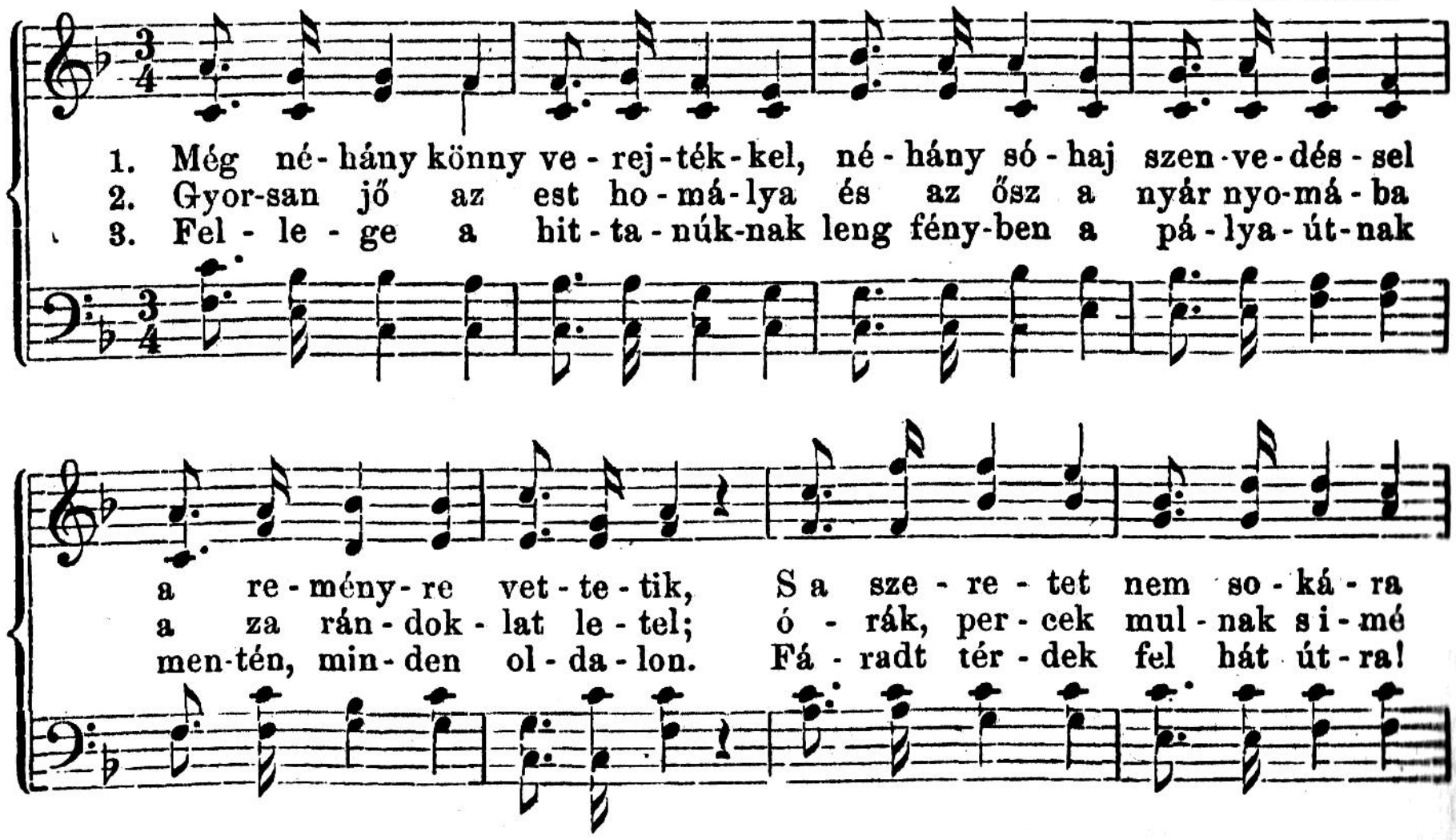

f) Vigasz és bátorítás.

285. Mig Jézus bennem él.

Bensőségesen. „Frohe Botschaft"-ból.

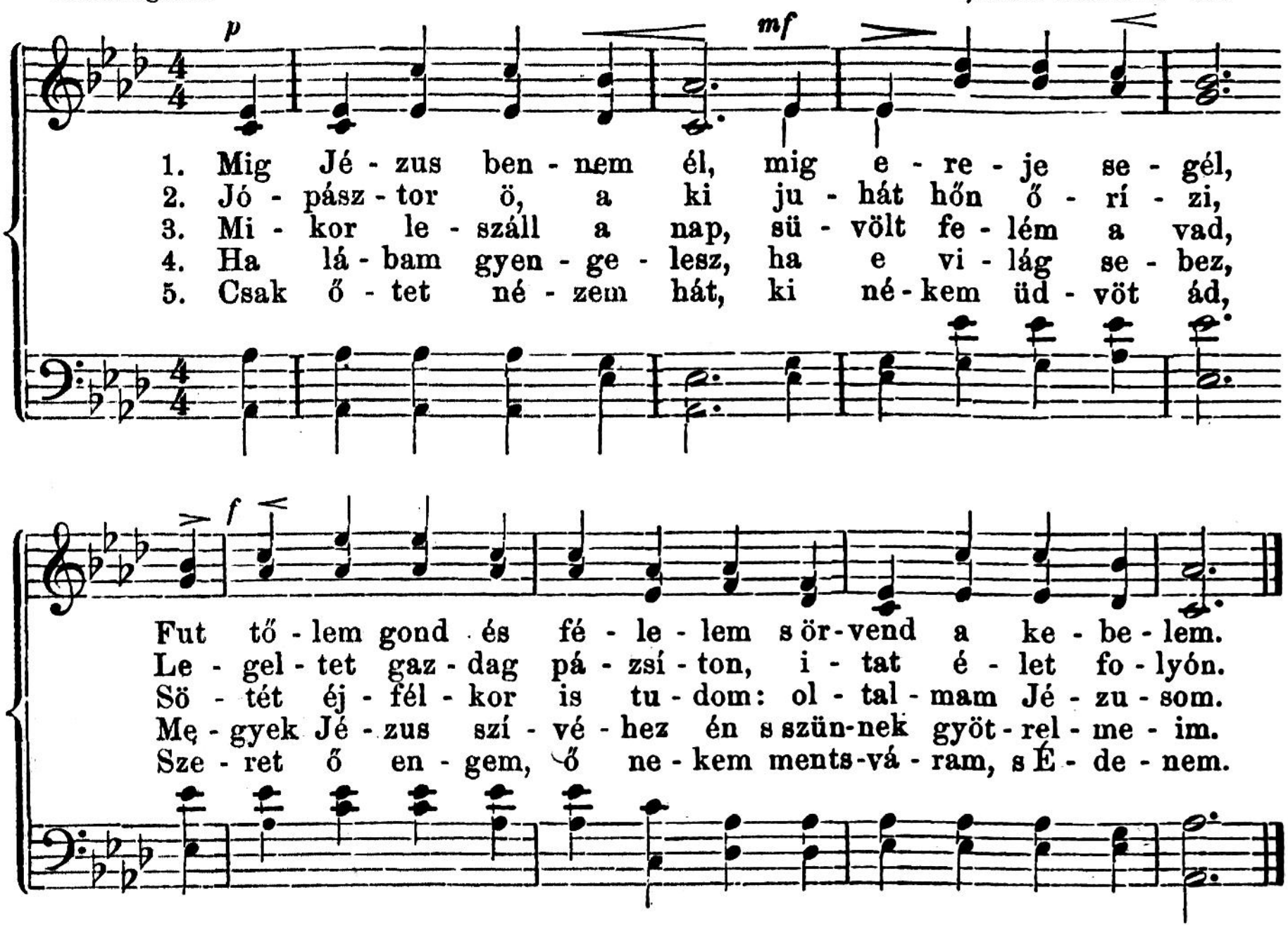

286. Még néhány könny verejtékkel.

Swéd. dallam.

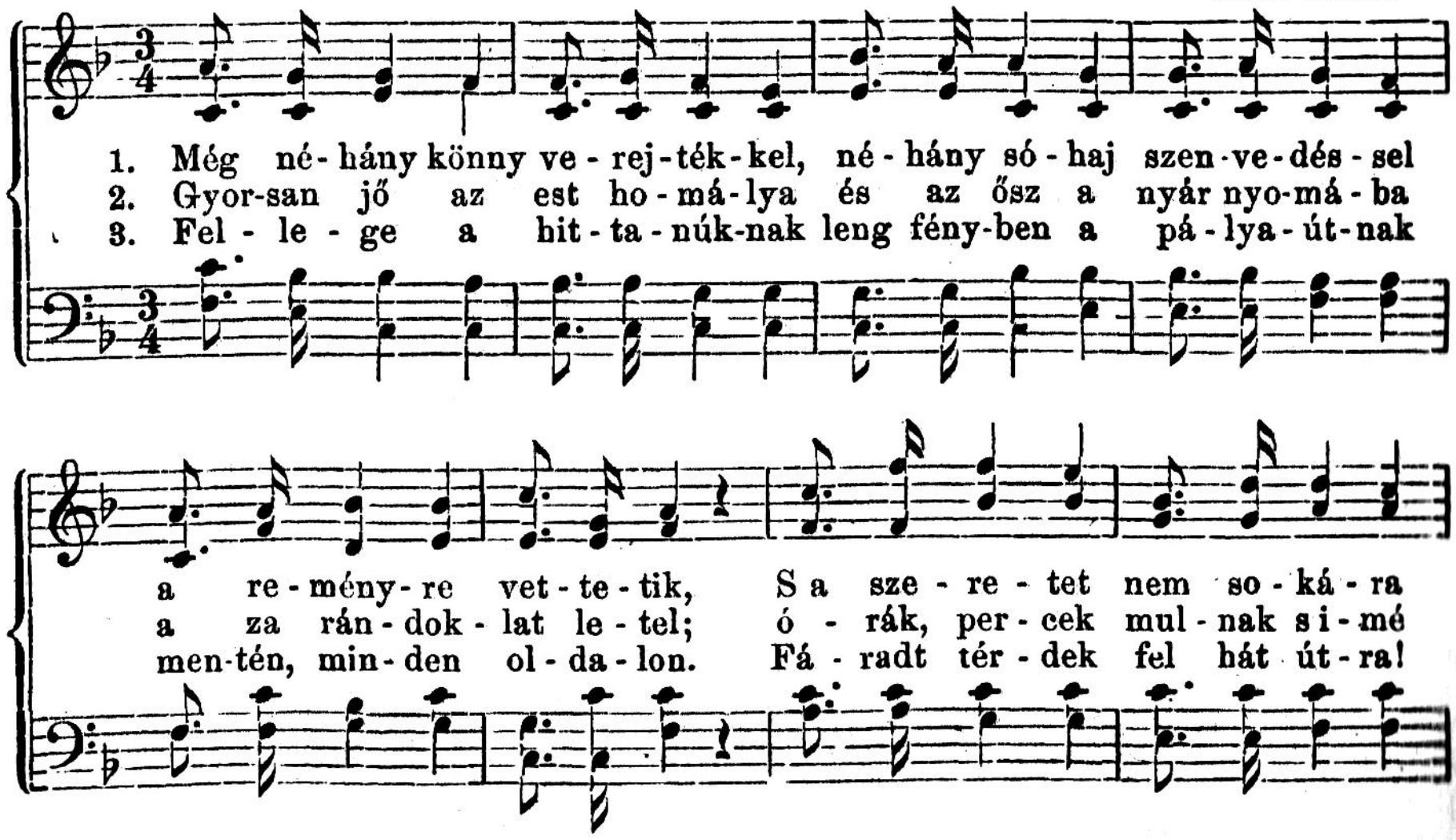

szen - de fén-nyel fel - szik-kaszt - ja a za - rán - dok köny - e - it.
itt az i - té - let i - de - je, az - u - tán Jé - zus el - jön.
még csak né - mi küz - dés mun - ka, s itt az é - des bé - ke - hon!

287. Ne csüggedj fáradt sziv.

Giffe W. T.

1. Ne csüggedj fá-radt sziv, bát-ran-to-va! Ö-röm-mel fusd meg pá-lyá-dat!
2. Ne csüggedj fá-radt sziv, bát-ran-to-va! Ne fe-ledd el Ur - ad sza-vát!
3. Légy bi - za-lom-mal szi-vem s légy-e-rős, ha-mar el-jön már hű U-rad!

Csak ha mindvé - gig hi - ven kitartsz a harc-ban, nye-red majd el ko-ro-ná-dat!
Küz-del-medben buz-dit-son a-ma i - gé - ret, hogy ne-ked ad-ja or-szá-gát!
A pró - ba - í - dő már nem so-ká-ra le-jár, ö - rök é - let lesz ju-tal-mad.

Mint a nap ra-gyog ott,

Kar.

Mint a nap ra-gyog ott, mint a di - cső nap, a - ki itt hi - ven ki-tar-tott;

Mint a nap ra-gyogunk,

Mint a nap ra - gyogunk, mint a di - cső nap, ha majdan fel - tá - madunk.

szen - de fén-nyel fel - szik-kaszt - ja a za - rán - dok köny - e - it.
itt az i - té - let i - de - je, az - u - tán Jé - zus el - jön.
még csak né - mi küz - dés mun - ka, s itt az é - des bé - ke - hon!

287. Ne csüggedj fáradt sziv.

Giffe W. T.

1. Ne csüggedj fá-radt sziv, bát-ran-to-va! Ö-röm-mel fusd meg pá-lyá-dat!
2. Ne csüggedj fá-radt sziv, bát-ran-to-va! Ne fe-ledd el Ur - ad sza-vát!
3. Légy bi - za-lom-mal szi-vem s légy-e-rős, ha-mar el-jön már hű U-rad!

Csak ha mindvé - gig hi - ven kitartsz a harc-ban, nye-red majd el ko-ro-ná-dat!
Küz-del-medben buz-dit-son a-ma i - gé - ret, hogy ne-ked ad-ja or-szá-gát!
A pró - ba - í - dő már nem so-ká-ra le-jár, ö - rök é - let lesz ju-tal-mad.

Mint a nap ra-gyog ott,

Kar.

Mint a nap ra-gyog ott, mint a di - cső nap, a - ki itt hi - ven ki-tar-tott;

Mint a nap ra-gyogunk,

Mint a nap ra - gyogunk, mint a di - cső nap, ha majdan fel - tá - madunk.

288. Oh vigasztald a szíveket.

Németből-B. G. Sankey Ira. D.

1. Oh vi - gasz - tald a szí - ve - ket, Mik hord - nak ne - héz ter - het;
Vi - gasz - tald, kik ke - se - reg - nek S bá - nat - tól el - csüg - ged - nek!
2. Rész - vét - tel - jes vi - gasz - ta - lás, Bá - to - rí - tó buz - dí - tás,
Oly lel - ke - ket megment - het nek, Kik csüg - ged - ten el - vesz - tek!
3. Járj Krisz - tus - nak láb - nyo - má - ban, Szent vi - lá - gos - sá - gá - ban;
Kö - ves - sed az ő pél - dá - ját, É - pítsd Is - ten or - szá - gát!

Az i - dő oly ke - gyet - len, Nem vár s vis-sza nem jö - het! Egy perc-
Oly ke - gyet - len az é - let, Nem látsz ben - ne rész - vé - tet! Se – gítsd
Az ir - gal-mas-ság mű - ve Le - gyen szí - ved-nek kin - cse, Mely ö

Kar.

ben ezren vannak, Kik romlás - ba hul-la - nak!
fel a görnyedőt És mentsd meg a veszendőt!
rök-ké megmarad S neked ö - rök üdvöt ad!
Időnk ha - mar le - jár
Időnk ha - mar lejár

és a nap közeleg már. Siess tehát jót tenni, és az üdvöt elnyerni
és a nap közeleg már,

289. Igaz, hű barátom . . .

„Friedenslieder"-ből. Szerző ismeretlen.

1. I - gaz, hű ba - rá - tom Jé - zus e - nyém! Ha min-den el - mu - lik
Ő a menny-or - szá-gom, Jé - zus e - nyém!
2. Ám-bár meg - ö - regszem, Jé - zus e - nyém! Ő sze - ret en - ge - met,
S e - rő - met el - vesz-tem, Jé - zus e - nyém!
3. Ha min-den el - mu - lik, Jé - zus e - nyém! Or - szá - gá - ba me - gyek,
S az Úr í - tél - ke - zik, Jé - zus e - nyém!

S föl - di dics el - osz - lik, Szí-vem hoz - zá vá - gyik, Jé - zus e - nyém!
Ve - zér - li lép - te - met S megőr - zi - szí - ve - met, Jé - zus e - nyém!
Ná - la meg - je - le - nek És így é - ne - ke - lek: Jé - zus e - nyém!

290. Istenünknek igazsága örökre fennmarad.

Mason Lowell.

1. Is - tenünknek i - gaz - sá - ga Ö - rök - re fennma - rad, Akkor is ha az ég bolt - ja
2. Nem em - ber a mi Is - tenünk, Hogy megbánná sza - vát S ha kegyelmet i - gért nékünk,
3. Jé - zus kegyelmünk for - rá - sa, Ki meghalt é - rettünk; Gol - ga - tha ál - do - za - tá - ra
4. U - ram kí - sérj ke - gyelmeddel, Míg tart föl - di lé - tünk, Miglen megváltott né - ped - del

Maj - dan a - lá - ros - kad! Ak - kor is ha az ég bolt - ja Maj - dan a - lá - ros - kad!
Meg - őr - zi ir - gal - mát! S ha ke - gyelmet i - gért nékünk, Meg - őr - zi ir - gal - mát!
É - lő hit - tel néz - zünk! Gol - ga - tha ál - do - za - tá - ra É - lő hit - tel nézzünk!
Ná - lad meg - je - le - nünk! Mig - len meg - vál - tott né - ped - del, Ná - lad meg - je - le - nünk!

289. Igaz, hű barátom . . .

„Friedenslieder"-ből. Szerző ismeretlen.

1. I - gaz, hű ba - rá - tom Jé - zus e - nyém! Ha min-den el - mu - lik
Ő a menny-or - szá-gom, Jé - zus e - nyém!
2. Ám-bár meg - ö - regszem, Jé - zus e - nyém! Ő sze - ret en - ge - met,
S e - rő - met el - vesz-tem, Jé - zus e - nyém!
3. Ha min-den el - mu - lik, Jé - zus e - nyém! Or - szá - gá - ba me - gyek,
S az Úr í - tél - ke - zik, Jé - zus e - nyém!

S föl - di dics el - osz - lik, Szí-vem hoz - zá vá - gyik, Jé - zus e - nyém!
Ve - zér - li lép - te - met S megőr - zi - szí - ve - met, Jé - zus e - nyém!
Ná - la meg - je - le - nek És így é - ne - ke - lek: Jé - zus e - nyém!

290. Istenünknek igazsága örökre fennmarad.

Mason Lowell.

1. Is - tenünknek i - gaz - sá - ga Ö - rök - re fennma - rad, Akkor is ha az ég bolt - ja
2. Nem em - ber a mi Is - tenünk, Hogy megbánná sza - vát S ha kegyelmet i - gért nékünk,
3. Jé - zus kegyelmünk for - rá - sa, Ki meghalt é - rettünk; Gol - ga - tha ál - do - za - tá - ra
4. U - ram kí - sérj ke - gyelmeddel, Míg tart föl - di lé - tünk, Miglen megváltott né - ped - del

Maj - dan a - lá - ros - kad! Ak - kor is ha az ég bolt - ja Maj - dan a - lá - ros - kad!
Meg - őr - zi ir - gal - mát! S ha ke - gyelmet i - gért nékünk, Meg - őr - zi ir - gal - mát!
É - lő hit - tel néz - zünk! Gol - ga - tha ál - do - za - tá - ra É - lő hit - tel nézzünk!
Ná - lad meg - je - le - nünk! Mig - len meg - vál - tott né - ped - del, Ná - lad meg - je - le - nünk!

291. Isten a mi menedékünk.

Kirkpatrick W. J.

1. Is - ten a mi me - ne - dé - künk, Ol - tal - ma-zónk és vé - del - münk,
2. Én-nem fé - lem az éj - sza - kát, Sem a nap-pal e - zer ba - ját;
3. Bár e - zer hull el bal - fe - lől, És tíz - e - zer job-bom mel - lől,
4. Te vagy U - ram na-pom spaj-zsom, Üd - vös - sé - gem tő - led vá - rom!

Ki meg-véd min-ket Sá - tán - tól, És meg-ment a bűn át - ká - tól!
Im - má - nu - el a pa - i - zsom, Ben - ne biz - ton meg-nyug-ha - tom!
Ha az Úr véd meg en - ge - met, Hoz-zám baj nem kö - ze - lít - het!
Add, hogy a míg hoz-zád é - rek, An - gya - la - id ki - sér - je - nek!

Kar.

Egy - kor egy - kor szent - or - szá - gát ö - rö - köl - jük
Egy-kor egy-kor.

Egy - kor egy - kor meg - vál - tott fi - a - i - le - szünk!

292. Gyakran oly göröngyös útunk.

Németből-B. G. Fischer W. G.

1. Gyak-ran oly gö-rön-gyös ú-tunk, Me-lyen cé-lunkhoz ha-la-dunk;
2. A na-pok gyakran hos-szú-ak És lá-ba-ink oly fá-rad-tak!
3. Hogy-ha baj és bá-nat kí-noz, Hadd for-dul-jak kő-szá-lam-hoz!

Ha gon-dok ne-he-zed-nek ránk S lel-kün-ket mint te-her nyom-ják,
Mi-dőn ne-héz min-den lép-tünk S munkánk fá-rad-tan vé-gez-zük,
Míg já-rom a sö-tét völ-gyet S ú-tam me-re-de-ken ve-zet,

Kar.

Hadd for-dúl-jak kő-szá-lam-hoz (szá-lam-hoz), Az én

ö-rö-kös ments-vá-ram-hoz! (vá-ram-hoz) Hadd for-dul-jak

kő-szá-lam-hoz (szá-lam-hoz), Az én ö-rö-kös ments-vá-ram-hoz!

293. Ragyognak a napsugarak.

Haughey M. T.

1. Ra - gyog-nak a nap - su - ga - rak Ör - vend hegy, völgy és vi-rány;
2. Há - la ne-ked, hogy lel - ke - met Meg-men - téd a ha - lál-tól;

Ö - rül az é - gi ál - dás-nak A leg - cse - ké-lyebb pa - rány!
Hogy ke - gyel-med-ben él - te - met Meg-óv - tad a rom - lás - tól!

De di - csőb-ben, fé - nye - seb - ben Ra - gyog egy fény szí - vem-ben,
En - gedd a - zért, hogy jó - vol - tod S ne - ve - det ma - gasz - tal - jam,

Mert üd - vö - zí-tőm la - kik benn' Men-nye - i é - kes - ség - ben!
Hogy é - gi vi - lá - gos - sá - god Szer - te su - gá - roz - tas - sam!

Kar.

Te fény - lő nap, é - gi - ö - röm, mely most szi - vem - ben la - ko - zol.

A hol te vagy, min - den ör - vend, Töb - bé sem - mi sem gyá - szol!

294. Mily sokszor bús az élet.

1. Mily sok-szor bús az é - let, a szív ü - res e-gész, Mint-ha egy cseppsze-
Az üdv ne - he-zen lel - ve — egy-szer-re tá - vol van. De ép-pen ily i-
2. Az U - rat for-rón vár-juk, mi - kor magunk-ra hágy; Kar-ja - in - kat ki-
A lé - lek tu - sa - ko - dik, kér, só - hajt és könynyez; Mint Já-kob vi - as-
3. Igy tud-juk csak mily kí-nos az é - let nél-kü - le És mi-lyen nyo-mor-
É - rez-zük: el kell vesznünk, ha U-runk nem se - gít, De jön, hoz vi-gaszt

Kar.

re - tet, sem hit nem lé - tez-nék.
dők - ben va-gyunk nagy ál - dás-ban.
tár - juk - oly e - pesz - tő a vágy!
ko - dik míg Iz - rá - el - lé lesz.
tel - jes az em - ber é - le - te.
ne-künk, s cso-dá - san fel-vi - dít.

Biz - zál Is - te-ned-ben, Bármi-ly sor-sod le-gyen. Na-pod fé-nyes vagy ha sö-tét Min-dig ál-dá-sos le-szen.

A hol te vagy, min - den ör - vend, Töb - bé sem - mi sem gyá - szol!

294. Mily sokszor bús az élet.

1. Mily sok-szor bús az é - let, a szív ü - res e-gész, Mint-ha egy cseppsze-
Az üdv ne - he-zen lel - ve — egy-szer-re tá - vol van. De ép-pen ily i-
2. Az U - rat for-rón vár-juk, mi - kor magunk-ra hágy; Kar-ja - in - kat ki-
A lé - lek tu - sa - ko - dik, kér, só - hajt és könynyez; Mint Já-kob vi - as-
3. Igy tud-juk csak mily kí-nos az é - let nél-kü - le És mi-lyen nyo-mor-
É - rez-zük: el kell vesznünk, ha U-runk nem se - gít, De jön, hoz vi-gaszt

Kar.

re - tet, sem hit nem lé - tez-nék.
dők - ben va-gyunk nagy ál - dás-ban.
tár - juk - oly e - pesz - tő a vágy!
ko - dik míg Iz - rá - el - lé lesz.
tel - jes az em - ber é - le - te.
ne-künk, s cso-dá - san fel-vi - dít.

Biz - zál Is - te-ned-ben, Bármi-ly sor-sod le-gyen. Na-pod fé-nyes vagy ha sö-tét Min-dig ál-dá-sos le-szen.

295. Szárítsd fel könnyűdet!

Kissé lassan. Evangéliumi Karénekek. Bliss P. P.

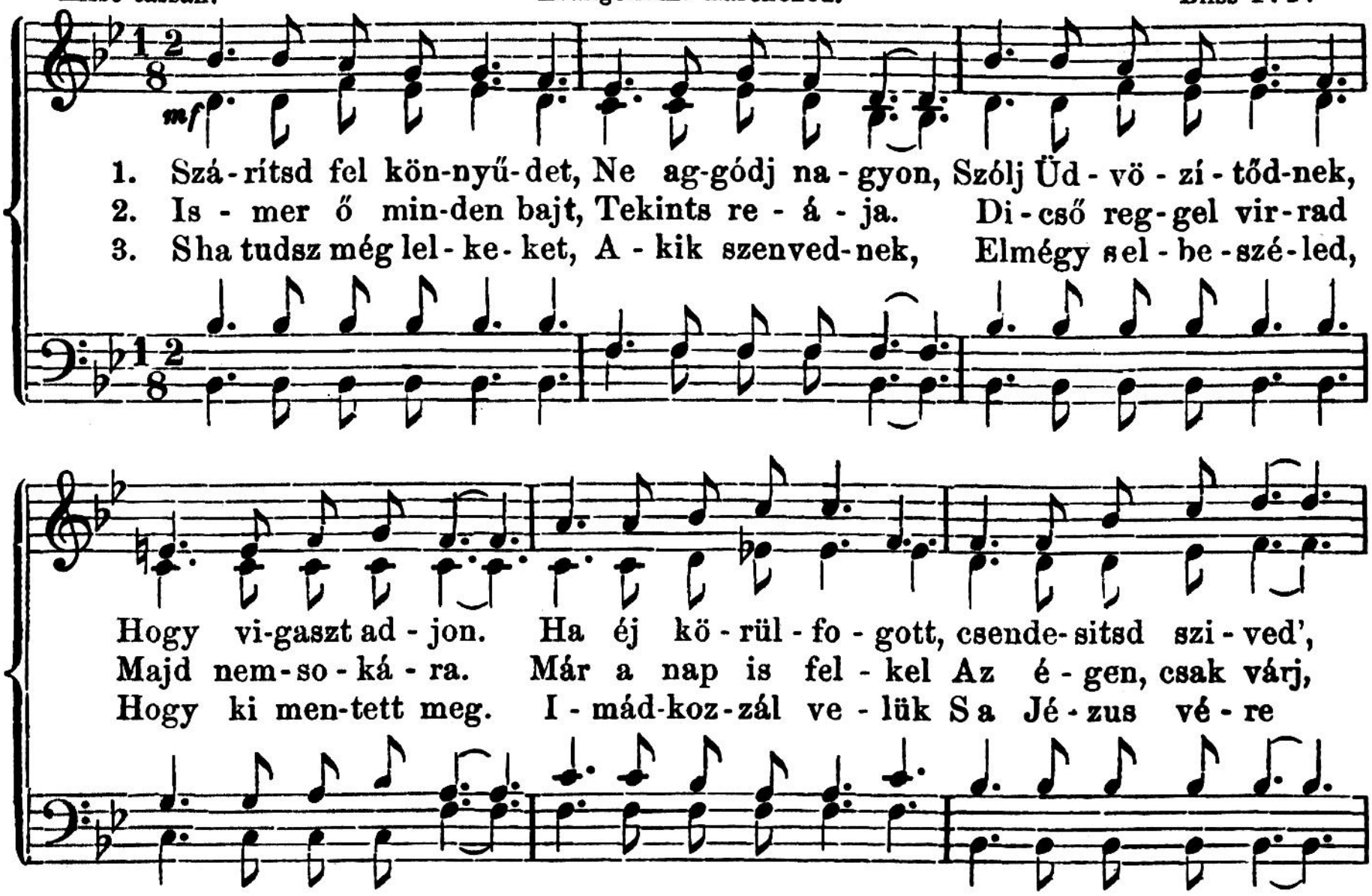

296. Úr Jézus, nézz reám.

(24. ének dallamára.)

1. Úr Jézus, nézz reám,
Hogy legyen győzedelmem.
Halál van szivemben,
Hanyatlik szegény lelkem.
Az akarat meg van,
De nincs tehetségem,
Mert erővel nem bir
Elfáradott lelkem.

2. Jézus, te egyedül,
Te fordithatod bajom,
Minthogy tehetségem
Erős kezedben vagyon:
Ha az új élethez
Nem adsz erőt nekem,
Úgy könyörgésem is kín,
Merő kín leszen.

3. Im vedd el mindenem,
Már nem magamnak élek,
Csak benned bizom én,
Vezess és én nem félek:
Ragadj meg erősen,
Ne hadd, hogy vétkezzem,
Hogy tiszta templomod
Legyen mindig szivem.

295. Szárítsd fel könnyűdet!

Kissé lassan. Evangéliumi Karénekek. Bliss P. P.

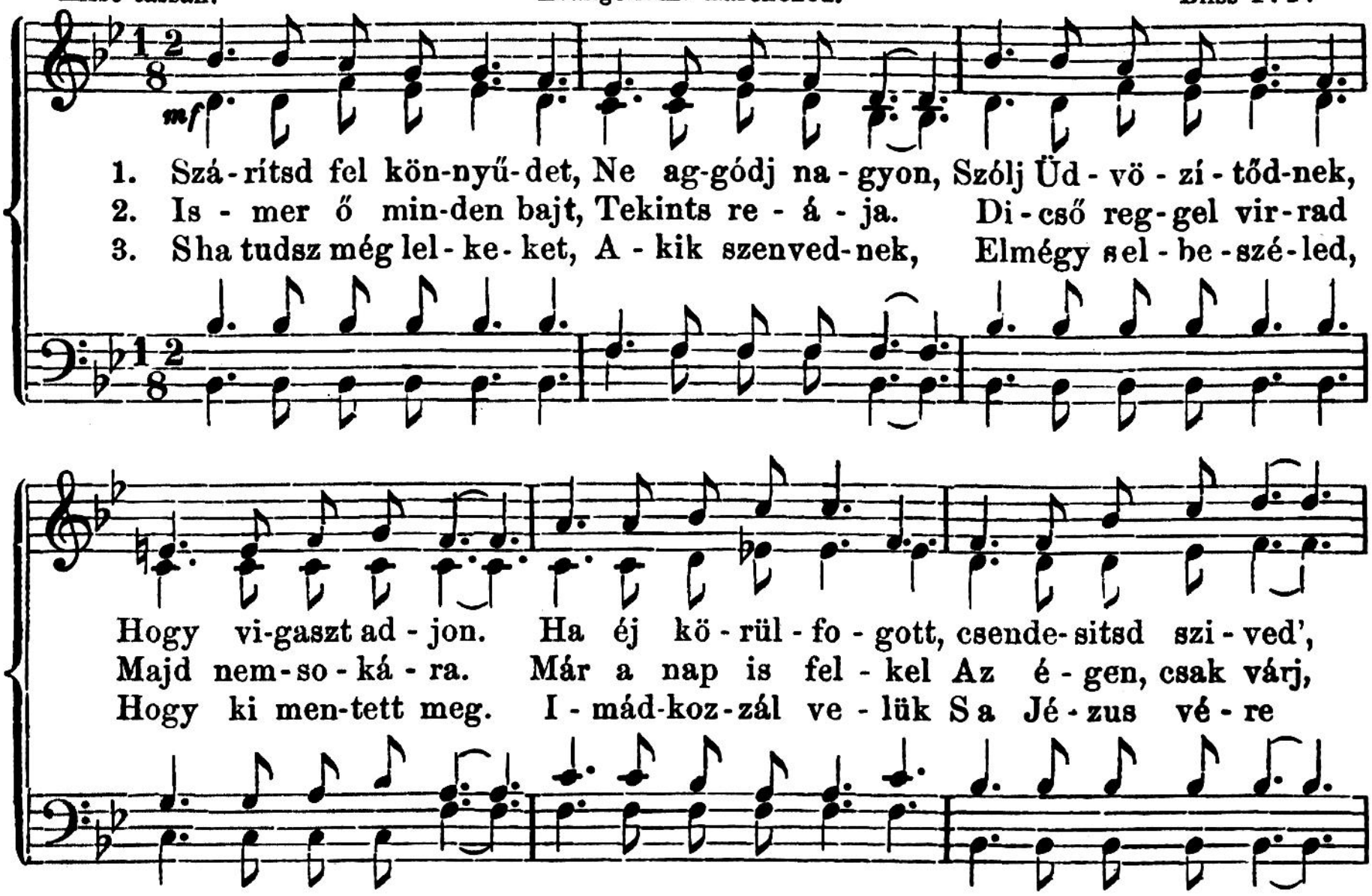

296. Úr Jézus, nézz reám.

(24. ének dallamára.)

1. Úr Jézus, nézz reám,
Hogy legyen győzedelmem.
Halál van szivemben,
Hanyatlik szegény lelkem.
Az akarat meg van,
De nincs tehetségem,
Mert erővel nem bir
Elfáradott lelkem.

2. Jézus, te egyedül,
Te fordithatod bajom,
Minthogy tehetségem
Erős kezedben vagyon:
Ha az új élethez
Nem adsz erőt nekem,
Úgy könyörgésem is kín,
Merő kín leszen.

3. Im vedd el mindenem,
Már nem magamnak élek,
Csak benned bizom én,
Vezess és én nem félek:
Ragadj meg erősen,
Ne hadd, hogy vétkezzem,
Hogy tiszta templomod
Legyen mindig szivem.

297. Sötét éjszakán, viharban . . .

1. Sö - tét éj - sza - kán, vi - har - ban, szél - ben Egy kis láng fé-
2. A ha - tal - mas el - len - től ne fél - jünk, Ce - ba - ót Is-

nyét mé - gis ont - ja! És ám - bár já - runk e - zer ve - szély-ben,
ten a ve - zé - rünk! Ha ő ve - lünk, ki cso - da el - le - nünk?

Kar.

Kar - ját az Úr fe - lénk for - dít - ja!
Csak rá néz-zünk s biz - tos győ - zel - münk! } Meny - nyei ol-

talmunk, hi-tünk láng - ja So - ha nem szü - nik meg fényle - ni! Bárhogy

zúg is a gyü - lö - let láng - ja, Ce - ba - ót Is - ten meg fog véd - ni!

298. A földi atya gyermekének.

Angolból. Hakes D. S.

1. A föl-di a-tya gyer-me-ké-nek, El-né-zi-bű-nét cse-me-té-jé-nek.
2. Men-nye-i A-tyánk ke-gyel-mé-ben, Nem le-li ked-vét bű-nös vesz-té-ben.
3. Mint föl-di a-tya gyer-me-ké-hez, Hű-sé-ges az Úr te-remtmé-nyé-hez.

S nem ér-dem-li bár, Tü-rel-me-sen vár! Szí-ve-sen hord-ja sú-lyát vét-ké-nek.
I-má-ban né-zi, Baj-ban se-gély-zi, Vé-gig megtart-ja nagy sze-rel-mé-ben!
Él-tünk megvé-di, Lép-tünk ve-zér-li, Mig-len el-é-rünk di-cső-sé-gé-hez.

299. Nem csüggedek! Tehozzád fohászkodom.

Bensőséggel.

1. Nem csüg-ge-dek! Tehoz-zád fo-hászkodom, Szemem szünte-len fe-léd i-rá-nyí-tom,
2. Nem csüg-ge-dek, bár el-len-ség környékez. Tudom, hogy a harcban karod vé-del-mez,
3. Nem csüg-ge-dek! Te-ve-led mindent bi-rok, Mi-től sem fé-lek, ha ve-led ha-la-dok,

Szí-vem benned bí-zik, mint kis gyer-mek, Nem csüg-ge-dek, nem csüg-ge-dek!
Szükség-ben, bajban hoz-zád re-mé-lek, Nem csüg-ge-dek, nem csüg-ge-dek!
Ha vész kö-zelg, te-re-ád te-kin-tek, Nem csüg-ge-dek, nem csüg-ge-dek!

298. A földi atya gyermekének.

Angolból. Hakes D. S.

1. A föl-di a-tya gyer-me-ké-nek, El-né-zi-bű-nét cse-me-té-jé-nek.
2. Men-nye-i A-tyánk ke-gyel-mé-ben, Nem le-li ked-vét bű-nös vesz-té-ben.
3. Mint föl-di a-tya gyer-me-ké-hez, Hű-sé-ges az Úr te-remtmé-nyé-hez.

S nem ér-dem-li bár, Tü-rel-me-sen vár! Szí-ve-sen hord-ja sú-lyát vét-ké-nek.
I-má-ban né-zi, Baj-ban se-gély-zi, Vé-gig megtart-ja nagy sze-rel-mé-ben!
Él-tünk megvé-di, Lép-tünk ve-zér-li, Mig-len el-é-rünk di-cső-sé-gé-hez.

299. Nem csüggedek! Tehozzád fohászkodom.

Bensőséggel.

1. Nem csüg-ge-dek! Tehoz-zád fo-hászkodom, Szemem szünte-len fe-léd i-rá-nyí-tom,
2. Nem csüg-ge-dek, bár el-len-ség környékez. Tudom, hogy a harcban karod vé-del-mez,
3. Nem csüg-ge-dek! Te-ve-led mindent bi-rok, Mi-től sem fé-lek, ha ve-led ha-la-dok,

Szí-vem benned bí-zik, mint kis gyer-mek, Nem csüg-ge-dek, nem csüg-ge-dek!
Szükség-ben, bajban hoz-zád re-mé-lek, Nem csüg-ge-dek, nem csüg-ge-dek!
Ha vész kö-zelg, te-re-ád te-kin-tek, Nem csüg-ge-dek, nem csüg-ge-dek!

300. Mint a szép híves patakra.

Szencey Mólnár Viktor. Régi protestáns ének.

1. Mint a szép hí-vés pa-tak - ra a szar-vas ki-ván ko - zik,
2. Könnyhul-la-tá-sim én ne - kem ke-nye-rem éj - jel nap-pal;
3. Én lel-kem mi-ért csüg-gedsz el? Mit ke-se-regsz en-nyi-re?

Lel-kem úgy ó hajt U-ram - hoz és hoz-zá fo-hász-ko-dik.
Mi-dőn azt kér-dik én tő - lem: Hol Is-te-ned, kit vár-tál?
Biz-zál Is-ten-ben s nem hagy el, Ki-ben ör ven-dek vég-re.

Te-hoz-zád én Is-te-nem, szom-ju-ho-zik én lel-kem: Vaj-jon
E-zen lel-kem ki-on-tom, és há-za-dat ó-haj-tom, hol a
Mi-dőn hoz-zám or-cá-ját, nyújt-ja sza-ba-di-tá-sát s én di-

Szí-ned e-le-i - be. Mi-kor ju-tok é-lő Is-ten!
Hi-vek se-re-gé - ben, Ör-ven-dek szép é-nek-lés - ben.
csé-rem szív-ből ő - tet, Ál-dom az én Meg-men-tő - met.

301. A szent igazság mellett . . .

Élénken. Bliss, P. P.

1. A szent i - gaz - ság mel - lett meg - áll - ja he - lyét
2. Hány ha - tal - mas el - ve - szett bá - tor - ság hí - ján,
3. Hány ve - szé - lyes ó - ri - ás gőg - jét ej - té meg
4. Ma - gas - ra e - mel - jük fel Jé - zus zász - la - ját,

A - ma bá - tor kis se - reg, hűn vall - ja Is - te - nét.
Holott hős le - he - tett vol - na Dá - ni - el párt - ján.
Dá - ni - el és a cso - dás ki - csiny, bá - tor se - reg!
Győzzük le, mint Dá - ni - el, bősz el - le - nünk ha - dát!

Kar.

Bá - tor légy mint: Da - ni - el, bá - tor vi - téz légy,

Is - ten - ről és hi - ted - ről ta - nu - sá - got tégy!

302. Az Úr tudja övéit.

Spitta J. Ph. K.

Mendelssohn F.

mf

1. Az Úr tud-ja ö - vé - it, s min-den-kor is - me - ré A nagy-ját
2. Ő az ö - vé - it: hit, re-mény-ről fel is - me - ri Meg a sze-
3. Igy is-me-ri ö - vé - it, s min-den-kor is - me - ré A nagy-ját

p

és ki-csiny-jét min-dig s min-den-fe - lé. Nem hagy-ja vesz-ni
re-tet - ről mely gyü-möl-csö-zik ne - ki; Mely más-sal ép-pen
és ki-csiny-jét min-dig s min-den-fe - lé. Meg - is - me - ri mű-

ő - ket, ve - zér - li e-gyen-kint Ha hal-nak és ha él-nek: ö-
úgy tesz a-mint ő tett ve - le, Mi-ként ő áld, úgy áld ez, és
vök-ről, a nyert kegy-ösz-tön - ről, Hi-tük-ről, re - mé-nyük-ről és

Vontatva.

vé ma-rad-nak mind. Ha hal-nak és ha él-nek ö - vé ma-rad-nak mind.
tűr mint ő tű - re. Mi-ként ő áld, úgy áld ez, és tűr mint ő tű - re.
sze-re-te-tük-ről. Hi-tük-ről, re-mé-nyük-ről és sze-re-te-tük-ről.

303. Habár úgy is látszik néha . . .

Németből. Sankey I. D.

1. Ha - bár úgy is lát - szik né - ha, Mint - ha az Úr már el-
2. Nem ad - ják mind-járt a szü - lők, A - mit gyer - me - kük kér
3. Hagyjad csak te a vi - lá - got, Mond-jon rám bár - mi csúf-

hagy - na, De én tu - dom s é - re - zem, El nem hagy ő so - ha-
tő - lük, Az Úr is úgy van ve - le, Ád, ha meg - jött i - de-
sá - got, Is - te - nem, a - ki sze - ret, Meg - í - té - li ü - gye-

sem! Bár se - gé - lyét el - ha - laszt - ja, De szá - munk - ra ké - szen
je. Ben - ne tel - jes - vi - ga - szom van, A leg - na - gyobb nyo - mo-
met. Ha én, U - ram, té - ged bír - lak, A go - nosz el - le - nem

tart - ja, S azt tő-lünk nem von - ja el, Ak - kor se - gít, mi - kor kell.
rom - ban. Tu - dom, gon - dot vi - sel rám, Az én men - nye - i A - tyám.
vív - hat, Mit sem árt - hat én - ne - kem, Még a ha - lál ma - ga sem.

304. Ki megcsalódtál sokszor.

Angolból. Belden F. E.

cresc.

Ki meg-csa-lód-tál sok-szor az é-let út-ja-in, és most szi-ved-ben
Ki meg-csa-lód-tál sok-szor s bi-zal-mad el-ve-szett, és most már a hű-
Ki meg-csa-lód-tál sok-szor és az tör-tént ve-led, hogy ki-ket te sze-
Ki meg-csa-lód-tál sok-szor vi-lá-gi zaj kö-zött, S keb-led-ből ö-röm

dim. *p*

ott ül a bá-nat és a kin, s azt vé-led, nincs szá-mod-ra már
sé-get se-hol sem ke-re-sed, mert nem tudsz töb-bé biz-ni ő-
ret-tél, gyü-löl-nek té-ge-det, s azt vé-led, nincs se-hol-sem s nem
bé-ke e-gé-szen szám-ü-zött, ó jöjj hű Is-te-ned-hez, nem

f *dim.* *p*

sem-mi-nő vi-gasz és nincs e. min-den-ség-ben jó és i-gaz.
szin-tén sem-mi-ben, s azt vé-led, nin-csen hű-ség már sen-ki-ben.
is lesz az-u-tán, a-ki sze-ret-ni tud-na hün s i-ga-zán.
fogsz csa-lód-ni itt; nyu-gal mat ad szi-ved-nek és fel-ü-dit.

Kar.

mf *mf*

Van van (min-den) van van (min-den) van, van (min-den) van

f *dim.* *p*

van (min-den); szá-mod-ra meg-van min-den Meg-vál-tód-nál.

305. Sziklahasadékba rejtve.

Barnes Edvin.

1. Szik - la - ha - sa - dék - ba rejt - ve, Biz - ton a vi - har el - len,
2. So - ká, so - ká té - ve - lyeg - tem A há - bor - gó ten - ge - ren;

Csend-ben bol - do - gan és bé - kén, Lel - kem im - már meg - pi - hen.
Saj - ká - mat bár ki - kö - töt - tem, Jaj a part volt ki - et - len.

f

Szik - la - ha - sa - dék nyujt bé - két Még za - jon - gó ten - ge - ren;
De most vég - re meg - ta - lál - tam A nyu - ga - lom rév - part - ját.

Bor - zal - mas ör - vé - nyek fe - lett Lel - kem nyu - god - tan pi - hen.
E - rős kő - szál ár - nyé - ká - ban A - mely ö - rök bé - két ád.

306. Higyj oh lelkem.

H. J. F. Wells M. M.

1. Higyj óh lel - kem, higyj ha - mar, Bár - hogy tom - bol a vi - har,
2. Mily nagy fény á - rad fe - lém, Mi - ó - ta az üdv e - nyém,
3. Ví - gan já - rok nap - fény - ben, Fo - hász - kod - va sö - tét - ben,

Higyj ho - mály - ban, nap - fény - ben, Ak - kor ve - led van Is - ten.
S most ve - zet - nek en - ge - met: Hit, re - mény és sze - re - tet.
Nem i - jeszt meg sem - mi lény, Hi - szen Jé - zus az e - nyém.

Kar.

Hin - ni vá - gyom én min - dig, Hin - ni él - tem vé - gé - ig:

Nem ret - teg - tet sem - mi sem, Mert Meg - vál - tóm van ve - lem.

307. Jézus bizalmam, édes nyugalmam.

1. Jé-zus bi-zalmam, é-des nyugalmam! Bű-nö-sök-nek Megvál-tó-ja
2. Lelkem je-gye-se, Is-ten ked-ve-se! Sze-rel-med-del fel-ke-res-tél
3. Ér-tem meg-hal-tál és meg-váltot-tál é-le-ted-del in-sé-gem-től,
4. Vonj magad-hoz fel, hadd ol-vadjak el én e-gé-szen sze-re-tet-ben.

A hi-vők vi-gasz ta-ló-ja: Te vagy bi-zal-mam, é-des nyugal-mam!
És ma-gad-hoz fel-e-mel-tél, tisz-ta keb-led-re: Lel-kem je-gye-se!
S hogy ment le-gyek sok bű-nöm-től, Is-ten-hez hoz-tál. Ér-tem meghal-tál.
En-gedd in-sé-gem rád vet-nem, mi en-gem ter-hel. Vonj ma-gadhoz fel.

Németből.

308. Kell-e félned? Nézd hajónknak . . .

1. Kell-e fél-ned? Nézd ha-jónk-nak Kor-má-nyán a fér-fi-út!
2. Nem le-het ám ott i-dőz-ni, Hol a Sá-tán üt ta-nyát,
3. Csak e-lő-re, bát-ran, bát-ran, Bár-mi fer-ge-teg is-dúl,
4. Föl test-vé-rek, ván-dor-tár-sak! Ö-röm jön a baj u-tán,

Drá-gán meg-vett el nem hagyhat. A vi-zen át vin-ni tud
Is-ten sza-va int si-et-ni Min-den-ne-mü vé-szen át.
Ő ve-lünk, zen-günk vi-dá-man, Mert ha-jón-kon van az Úr.
A hul-lá-mok most zúg-hat-nak. Nem lesz majd vész ez-u-tán.

307. Jézus bizalmam, édes nyugalmam.

1. Jé-zus bi-zalmam, é-des nyugalmam! Bű-nö-sök-nek Megvál-tó-ja
2. Lelkem je-gye-se, Is-ten ked-ve-se! Sze-rel-med-del fel-ke-res-tél
3. Ér-tem meg-hal-tál és meg-váltot-tál é-le-ted-del in-sé-gem-től,
4. Vonj magad-hoz fel, hadd ol-vadjak el én e-gé-szen sze-re-tet-ben.

A hi-vők vi-gasz ta-ló-ja: Te vagy bi-zal-mam, é-des nyugal-mam!
És ma-gad-hoz fel-e-mel-tél, tisz-ta keb-led-re: Lel-kem je-gye-se!
S hogy ment le-gyek sok bű-nöm-től, Is-ten-hez hoz-tál. Ér-tem meghal-tál.
En-gedd in-sé-gem rád vet-nem, mi en-gem ter-hel. Vonj ma-gadhoz fel.

Németből.

308. Kell-e félned? Nézd hajónknak . . .

1. Kell-e fél-ned? Nézd ha-jónk-nak Kor-má-nyán a fér-fi-út!
2. Nem le-het ám ott i-dőz-ni, Hol a Sá-tán üt ta-nyát,
3. Csak e-lő-re, bát-ran, bát-ran, Bár-mi fer-ge-teg is-dúl,
4. Föl test-vé-rek, ván-dor-tár-sak! Ö-röm jön a baj u-tán,

Drá-gán meg-vett el nem hagyhat. A vi-zen át vin-ni tud
Is-ten sza-va int si-et-ni Min-den-ne-mü vé-szen át.
Ő ve-lünk, zen-günk vi-dá-man, Mert ha-jón-kon van az Úr.
A hul-lá-mok most zúg-hat-nak. Nem lesz majd vész ez-u-tán.

A ha - zá - ba, a ha - zá - ba, Mely-be ép - pen ő az út.
El kell hagy-ni, el kell hagy-ni, Bűn-sze-ren-cse ott - ho - nát.
S egy sza - vá - ra, s egy sza - vá - ra, A vi - har le - csil - la - pul.
Csak ti hi - ven, csak ti hi - ven, Jár - ja - tok Jé - zus nyo-mán.

309. Sötét völgyeken át.

H J. F. Garrison József.

1. Sö - tét völ - gye - ken át ve - zet ne - héz ván - dor u - tam,
El nem hagy Ő so - ha en - gem bár - mily ne - héz sor - som
2. Nem is fé - lek nem ret - te - gek, bár - mi fer - ge - teg dúl,
Szi - vem köny-nyű, lel - kem ö - rül, s di - csé - rem U - ra - mat,
3. A - zért sö - tét ben nap fény-ben csak e - lő - re me - gyek,
A - ki nem har - col hü - ség - gel, nem nyer - het ko - ro - nát

S:
De él - tem vi - lá - gos - sá - ga én hű - sé - ges U - ram.
A - mig be - vég - zem küz - dé - sem s el - é - rem ott - ho - nom.
Már lá - tom é - des ha - zá - mat e bű - nös föl - dön túl
Ki meg - sze - rez - te szá - mom - ra nagy bol - dog - sá - go - mat.
Ha igy e - lő - re tö - rek-szem, ha mar ott - hon le - szek.
És a - ki győz-tes nem ma - rad, el - vesz - ti ju - tal - mát.

D. S. Mert a - mi szép di - cső ott - ho-nunk nin-csen mesz - sze már,

Kar. *D. C.*
A - zért e - lő - re ke - resz-tyén, a vi - har dul - jon bár.

A ha - zá - ba, a ha - zá - ba, Mely-be ép - pen ő az út.
El kell hagy-ni, el kell hagy-ni, Bűn-sze-ren-cse ott - ho - nát.
S egy sza - vá - ra, s egy sza - vá - ra, A vi - har le - csil - la - pul.
Csak ti hi - ven, csak ti hi - ven, Jár - ja - tok Jé - zus nyo-mán.

309. Sötét völgyeken át.

H J. F. Garrison József.

1. Sö - tét völ - gye - ken át ve - zet ne - héz ván - dor u - tam,
El nem hagy Ő so - ha en - gem bár - mily ne - héz sor - som
2. Nem is fé - lek nem ret - te - gek, bár - mi fer - ge - teg dúl,
Szi - vem köny-nyű, lel - kem ö - rül, s di - csé - rem U - ra - mat,
3. A - zért sö - tét ben nap fény-ben csak e - lő - re me - gyek,
A - ki nem har - col hü - ség - gel, nem nyer - het ko - ro - nát

S:
De él - tem vi - lá - gos - sá - ga én hű - sé - ges U - ram.
A - mig be - vég - zem küz - dé - sem s el - é - rem ott - ho - nom.
Már lá - tom é - des ha - zá - mat e bű - nös föl - dön túl
Ki meg - sze - rez - te szá - mom - ra nagy bol - dog - sá - go - mat.
Ha igy e - lő - re tö - rek-szem, ha mar ott - hon le - szek.
És a - ki győz-tes nem ma - rad, el - vesz - ti ju - tal - mát.

D. S. Mert a - mi szép di - cső ott - ho-nunk nin-csen mesz - sze már,

Kar. *D. C.*
A - zért e - lő - re ke - resz-tyén, a vi - har dul - jon bár.

310. Keresztyén vándor, ne félj már.

Élénken. Hozsanna. Mc Granahan J.

1. Ke - resz-tyén ván-dor, ne félj már, ha vi - har i - jeszt - get, ne
2. Üd - vö - zí - tőd, ki ke-reszt - fán meg - vál-tott tel - je - sen, so-
3. Biz - tos men - he-lyet ké - szí - tett, e - rős meg - vé - dő várt, a
4. Ha sö - tét - ség re - ád bo - rúl és szo-mo - rú ú - tad, óh

Kar.

félj, ha for - ró nap - su - gár úgy é - ge- ti fe - jed!
ha nem hagy té - ged ár - ván, se - gít ke-gyel - me-sen.
Jé - zus ol - da - la mel - lett töb - bé sem-mi sem árt.
hidd, te - ve - led ván-do - rol Jé - zus s veled ma - rad!

„Ne félj, én te

félj,

ve - led va-gyok, ne csüg-ge - dezz, mert Is - te-ned vagyok! Ne félj,

félj,

én te ve - led va-gyok, ne csüg-ge - dezz, mert Is - te - ned va-gyok!“

311. Ragyog mennyei pompában.

Frissen. „Frohe Botschaft"-ból.

1. Ra - gyog men-nye - i pom-pá-ban A csil-la-gok-nak se-re-ge,
2. Nem csak éj - jel, de nap-pal is, Ugy szá-ra-zon mint a vi-zen;
3. Min - den - kor ő ve - zet en-gem, Min - den-kor ő - ben - ne bí-zom;

De a bűn-nek ho-má-lyá-ban Egy-nek ra-gyog fé-nyes-sé-ge!
Ú - tam bár-mer - re ha-lad is, Ez a csil-lag kö-vet hí-ven!
He-gyen völ-gyön ő ve-zé-rem, Mig a-tyám há-zát meg-lá-tom!

Kar.

Egy-nek ra-gyog fé-nyes-sé-ge!
Ez a csil-lag kö-vet hí-ven!
Míg a-tyám há-zát meg-lá-tom!

} Di - cső csil-lag, di - cső csil-lag, menynye - i fény-ben tün-dök-lő di - cső nagy csil-lag.

di-cső csillag

312. Te fáradt szív . . .

Mérsékelten. Evangéliumi Karénekek. Kirkpatrick V. J.

1. Te fá - radt szív ott vár re - ád Küz - dés u - tán a pi - he-
2. U - tad ke - mény, lá - bad se - bes, Ke - resz - ted meg - sú - lyos - bo-
3. Légy csend ben, hisz mú - lik az éj, Ím vir - rad már di - cső na-

nés, Oly é - des lesz a nyu - ga - lom Ott, hol nincs töb-bé szen - ve - dés.
dott, Nézz fel, a menny vár ott re - ád, Az - ért várj csendben s légy nyugodt!
pod! A tá - vol - ból már tün - dö - köl; Várj csendben hát és légy nyu - godt!

Kar.

Az - ért csend - ben várj és légy nyu - godt, Az - ért

Az - ért csend - ben várj, csendben várj és légy nyu - godt, Az - ért csend - ben

csend - ben várj és légy nyu - godt, Az - ért, Az-

várj, csend - ben várj és légy nyu - godt, Az - ért csend - ben várj, Az-

ért várj csak és légy nyu - godt, óh légy nyu - godt.

ért csend - ben várj,

313. Ha Isten békéje lakja szívemet.

Andante. Evangéliumi Karénekek. Bliß, P. P.

1. Ha Is - ten bé - ké - je lak - ja szí - ve - met, Úgy dúl - hat vi-
2. Ha sá - tán áll el - le - nem s há - ló - kat vet, E szó - ra-gyog
3. Bű-nöm ter - hét Jé - zus hord - ta a Bá - rány, Nem hagy - ta azt

har el - le - nem, Nagy hit - tel szí - vem zen - gi ez é - ne-
rám fé - nye - sen: „Már Jé - zus ér - tem min - dent el - vé - ge-
rajt' lel - ke - men, Meg-halt ér - tem ott a - ma kín - ke - reszt-

Az Úr - - -

ket: Az Úr - ban, az Úr - ban jó ne - kem.
zett, Vé - re meg - tisz - tí - tott tel - je - sen. } Az Úr-
fán, Őt di - csé - ri hát ez é - ne - kem.

ban jó ne - kem!

ban jó ne - kem! Az Úr - ban, az Úr - ban jó ne-kem!

314. Oh én olyan nagyon vidám vagyok.

Bensőleg. Evangéliumi Karénekek. Hakes D. S.

1. Oh én o - lyan na-gyon vi - dám va - gyok A vi-gasz-tól, mit Is-tenem a - dott.
2. Hogyha né - ha Tő - le el - for - du - lék És e mi-att a nyomorba ju - ték,
3. Ez az én leg - - ked-ve - sebb é - ne - kem, Visszhangoz-zék hát e-zersze-re - sen!

A Bib-li - á - ban sok csodát - le-hoz - zá viszsza si-Az én szi - vem Mig minden szív nagy ö-römmel zeng-

lek, S leg-na-gyobb, hogy Jé - zus en-gem sze - ret.
et, Mi - kor hal - lom: Jé - zus en-gem sze - ret.
het: Oh mily cso - da, Jé - zus en-gem sze - ret.

Kar.

Vi-dám va-gyok, mert Jézus sze-ret, Jé-zus sze-ret, i-gen, Jézus sze-ret!

315. Halljátok meg.

Allegretto.

Evangéliumi Karénekek.

p

1. Hall-já-tok meg sze-ret-te-im e szót, A-mely rá-tok ál-dást hoz;
Mondjá-tok én u-tá-nam ezt a jót: Jé-zus megment engem most,

2. Bár pi-ros bű-nö-tök, mi-ként a vér, És bel-ső-tök os-to-roz,
Mondjá-tok azt, a-mi üdv-ről be-szél, Jé-zus megment engem most.

3. Ha a vi-lág ki-sér-ti szí-ve-tek És megro-han a go-nosz,
So-ha sem fél-je-tek, csak zeng-jé-tek: Jé-zus megment engem most.

4. Ha rá-tok gond-te-her nyo-mul-ni kezd S a bá-nat ár-ja csap-dos,
Mondjá-tok hit-e-rő-sen ti csak ezt: Jé-zus megment engem most.

5. Ha ha-lál völ-gyé-be jut-ni fog-tok, Há-lát ad-tok sok-szo-rost!
Vi-gad-va zeng-jen ott is aj-ka-tok: Jé-zus megment engem most.

Kar.

mf *f*

Jé-zus meg-ment en-gem most, Jé-zus meg-ment en-gem most,

p *pp*

Jé-zus megment en-gem min-den-kor, Jé-zus megment en-gem most.

Kar.

Vi-dám va-gyok, mert Jézus sze-ret, Jé-zus sze-ret, i-gen, Jézus sze-ret!

315. Halljátok meg.

Allegretto.

Evangéliumi Karénekek.

p

1. Hall-já-tok meg sze-ret-te-im e szót, A-mely rá-tok ál-dást hoz;
Mondjá-tok én u-tá-nam ezt a jót: Jé-zus megment engem most,

2. Bár pi-ros bű-nö-tök, mi-ként a vér, És bel-ső-tök os-to-roz,
Mondjá-tok azt, a-mi üdv-ről be-szél, Jé-zus megment engem most.

3. Ha a vi-lág ki-sér-ti szí-ve-tek És megro-han a go-nosz,
So-ha sem fél-je-tek, csak zeng-jé-tek: Jé-zus megment engem most.

4. Ha rá-tok gond-te-her nyo-mul-ni kezd S a bá-nat ár-ja csap-dos,
Mondjá-tok hit-e-rő-sen ti csak ezt: Jé-zus megment engem most.

5. Ha ha-lál völ-gyé-be jut-ni fog-tok, Há-lát ad-tok sok-szo-rost!
Vi-gad-va zeng-jen ott is aj-ka-tok: Jé-zus megment engem most.

Kar.

mf *f*

Jé-zus meg-ment en-gem most, Jé-zus meg-ment en-gem most,

p *pp*

Jé-zus megment en-gem min-den-kor, Jé-zus megment en-gem most.

g) Az uj föld.

316. Elmegyek, hadd megyek.

Németből. Voigtländer K. (1827—1858)

pp

1. El-me-gyek, hadd me-gyek Jé-zu-so-mat lát-ni meg! Vágygyal van a
2. É-gi fény, drá-ga fény! Nap mo-soly-gó ég szí-nén. El-ju-tok-e
3. Óh, mi szép! Óh, mi szép! An-gya-lok-nak é-ne-ke. Vol-na szár-nyam,
4. Mint le-szek, mint le-szek! Jé-zus ha hoz-zád ju-tok? A-rany ut-cák

szívem te-le, Őt fo-gad-ni ö-rök-re be. Trón-já-hoz én el-me-gyek.
o-da vég-re, Hogy a szen-tek se-re-gé-be' Ör-vend-jek te-kin-te-tén.
o-da száll-nék, Hol csak fény van nincsen ár-nyék: Rád Si-on-nak szent he-gye.
vá-ro-sá-ba, Szí-ve-met mily gyönyör vár-ja? Lel-kem e-lőtt még ti-tok.

317. Úr Jézus nekünk dicsőség.

Németből. Bradbury W. B.

1. Úr Jé-zus ne-künk di-cső-ség, A gyen-gék-nek e-rős fe-je!
2. Hogy mennybe men-tél, mu-ta-tád A ki-nyilt e-get mi ne-künk;
3. Vonj ma-gad-hoz, hogy el-jussunk! Óh add, hogy be-szé-de-ink-ben,
4. Hi-tünk azt tud-já biz-to-san, Hogy számunk-ra lak ké-szen van.

Fő-pap-ság ne-ked ö-rök-ség. Ud-vünk-nek te vagy e-re-je.
Az u-tat is nyil-vá-ní-tád, A me-lyen A-tyád-hoz menjünk.
Már é-gi él-tet mu-tas-sunk, Hi-ven min-den tet-te-ink-ben.
Vond ég fe-lé mi szi-vün-ket, Mind-vé-gig tartsd meg hi-tün-ket.

g) Az uj föld.

316. Elmegyek, hadd megyek.

Németből. Voigtländer K. (1827—1858)

pp

1. El-me-gyek, hadd me-gyek Jé-zu-so-mat lát-ni meg! Vágygyal van a
2. É-gi fény, drá-ga fény! Nap mo-soly-gó ég szí-nén. El-ju-tok-e
3. Óh, mi szép! Óh, mi szép! An-gya-lok-nak é-ne-ke. Vol-na szár-nyam,
4. Mint le-szek, mint le-szek! Jé-zus ha hoz-zád ju-tok? A-rany ut-cák

szívem te-le, Őt fo-gad-ni ö-rök-re be. Trón-já-hoz én el-me-gyek.
o-da vég-re, Hogy a szen-tek se-re-gé-be' Ör-vend-jek te-kin-te-tén.
o-da száll-nék, Hol csak fény van nincsen ár-nyék: Rád Si-on-nak szent he-gye.
vá-ro-sá-ba, Szí-ve-met mily gyönyör vár-ja? Lel-kem e-lőtt még ti-tok.

317. Úr Jézus nekünk dicsőség.

Németből. Bradbury W. B.

1. Úr Jé-zus ne-künk di-cső-ség, A gyen-gék-nek e-rős fe-je!
2. Hogy mennybe men-tél, mu-ta-tád A ki-nyilt e-get mi ne-künk;
3. Vonj ma-gad-hoz, hogy el-jussunk! Óh add, hogy be-szé-de-ink-ben,
4. Hi-tünk azt tud-já biz-to-san, Hogy számunk-ra lak ké-szen van.

Fő-pap-ság ne-ked ö-rök-ség. Ud-vünk-nek te vagy e-re-je.
Az u-tat is nyil-vá-ní-tád, A me-lyen A-tyád-hoz menjünk.
Már é-gi él-tet mu-tas-sunk, Hi-ven min-den tet-te-ink-ben.
Vond ég fe-lé mi szi-vün-ket, Mind-vé-gig tartsd meg hi-tün-ket.

318. Van egy csendes dicső ország.

Hoffmann G. H.

1. Van egy csendes di - cső or-ság, Hol oly é - des len - ni;
2. Agg za-rán-do-kok se - re - ge Té - re - in nyu - go - szik,
3. És a ki-rály meg - je - le - nik, Szol - gá - it szó - lít - ja

A - rany su - gá - ras vi - rá-nyin Oly bol - dog-ság él - ni!
Ki - rá - lya hi - vó sza-vá - ra Csend-ben vá - ra - ko - zik.
S di - cső or - szá - gát ö - rök-re Hű né - pé - nek ad - ja!

Kar.

É - gi szép ha - za, Szen - tek ott - - ho - na!

El - jő, s né-pét szó - lít - ja a ki-rály, s or-szá-gát ne - kik ad - ja!

319. Jutnak majd az uj földre sokan.

Mc. Granahan J.

1. Jut - nak majd az uj föld - re so - kan A - ma na - pon, a - ma na - pon,
2. Ke - reszt - jü - ket so - kan le - te - szik A - ma na - pon, a - ma na - pon,
3. Az aj - tón majd so - kan zör - get - nek A - ma na - pon, a - ma na - pon,
4. So - kan hall - ják majd az Úr sza - vát A - ma na - pon, a - ma na - pon,

A - ma di - cső na - pon.

O - da, hol az út a - rany-ból van, Te is vaj-jon, én is vaj-jon?
S az é - let - ko - ro - nát fel - ve - szik, Te is vaj-jon, én is vaj-jon?
S hall-ják a szót: „Én nem is - mer - lek," – Te is vaj-jon, én is vaj-jon?
Bir - já - tok A - tyám-nak or - szá - gát, Te is vaj-jon, én is vaj-jon?

Es meg - lát - ván az Úr szent he-gyét, E - nek - lik Mó - zes új é - ne - két.
Ak-kor vé - ge a szen - ve - dés-nek, Fáj - da - lom és hos - szú küz - dés-nek.
Ki - ál - ta-nak, de nincs fe - le - let, Hi - á - ba kér-nek majd ke-gyel-met,
Si - on - nak fog - lya - i meg-tér - nek, Aty-juk ő - rö - mé - be be-men-nek,

S di - csé - rik a bá - rány nagy ne - vét, Te is vaj-jon, én is vaj-jon?
A fá - rad-ság - tól meg - pi - hen-nek, Te is vaj-jon, én is vaj-jon?
Mert el - kés-ték az üd - vös - sé - get! Te is vaj-jon, én is vaj-jon?
S mind-ö - rök-ké csak ná - la lesz-nek, Te is vaj-jon, én is vaj-jon?

320. Feljebb, emeljetek, feljebb.

Mérsékelten. **Hozsanna.** **Angol dallam.**

1. Fel-jebb e-mel-je-tek, fel-jebb A bűn gyá-szos é-ji-
2. Fel-jebb e-mel-je-tek, fel-jebb, Fáj-dal-ma-im ár-já-
3. Fel-jebb e-mel-je-tek, fel-jebb, Ez csak gyöt-re-lem ho-

ből! Ott a he-lyem, Jé-zus mel-lett, Él-tét ér-tem ad-ta
ból! Egy-re é-get, sa-jog a seb Szen-ve-dé-sem láng-já-
na! Mind kö-ze-lebb, és kö-ze-lebb, Hol a menny-nek sá-to-

fel! Száll-jon, száll-jon an-gyal szár-nya, El-ra-gad-va vi-gyen
tól! Száll-jon, száll-jon an-gyal szár-nya, Fönn a tá-bor or-ma-
ra! Száll-jon, száll-jon an-gyal szár-nya, Lás-sam már az ég U-

el, Vi-gyen fel a Gol-go-thá-ra, Hol meg-vál-tott vé-ré-vel!
in, Hol fény-lett ál-dott or-cá-ja Könnyen gyó-gyúl ott a kin!
rát! Föl Si-on-nak szent hal-má-ra, Nyis-sá-tok szent ka-pu-ját!

321. Haza felé honom felé!

Hit Hangjai.

1. Ha - za fe - lé ho - nom fe - lé! Ki tud - ja nem - e
2. Fá - radt va - gyok, de ám a - mott az út a - rany és
3. Ki itt ve - tett hűn - kön - nye - ket, ott majd gyö - nyör - ben
4. Óh ke - gye - lem, mily bol - dog hely! Mert ott nem árt - hat

hol - nap? Ott baj töb - bé nem jön e - lé, a bűn, a gond nem
é - kes; itt az ü - röm, de ott ö - röm, s gyö - nyör - tel - jes az
él - het; ked - ves haj - lék vá - gyom be - léd, mi - kor lát - hat - lak
sem - mi. Ott lesz ö - röm és sok gyö - nyör, csak ott ki - vá - nok

Kar.

ront - hat,
é - let.
té - ged?
len - ni!

Ha - za fe - lé! Ki tud - ja nem e

fe - lé ho - nom fe - lé!

hol - nap. Ha - za fe - lé! Ki - tud - ja nem e hol - nap.

fe - lé ho - nom fe - lé

322. Óh, dicső szerelmes Sion.

Sherwin W. F.

1. Óh, di - cső sze - rel - mes Si - on, Bol - do - gok nyug - he - lye!
2. Ott jön fel egy di - cső nap - pal, Egy éj - be dőlt nép - nek,
3. Ott van üd - vö - zí - tőm trón - ja, Hol min - den szív he - vül,

On - nan fo - lyik gyógy - bal - zsa - mom Se - be - sült szí - vem - re.
Ott ve - gyül az é - gi kar - ral, A za - rán - dok se - reg.
Ha az ö - rök - lét ha - zá - ja, Új é - nek - től zen - dül.

Kar.

Óh, di - cső sze - rel - mes Si - on, Te - hoz - zád si - e - tek! Gya-
hoz - zád!

rit.

kor - ta ró - lad ál - mo - do - zom, Tu - dom bé - két ott le - lek.

323. A Jordán partján megállok.

Stennets-után. Ókane T. C.

1. A Jor - dán part - ján meg - ál - lok S vá-gyód - va te - kin - tek
2. Ott az é - let pom - pás fá - i Ö - rök - ké vi - rul - nak
3. Fel te - hát, csak tö - re - ked-jünk A bé - ke ho - ná - ba,

A - ma gyö - nyö - rű or - szág - ba, Me - lyen egy - kor é - lek!
S a kel - le - mes, ü - de szel - lők Hegy s völ-gyön vo - núl - nak!
Hogy egy - ko - ron be - me - hes-sünk A - tyánk or - szá - gá - ba!

Kar.

Mert csak ott az ö - rö - kös ha - zá - ban (ha - zá - ban) Ré - sze-

sü-lünk az Úr nyu-gal-má-ban (nyu-go-dunk) A-hol min-den gon-dot fe - le-

dünk, Fe - le - dünk! És U - runk - nak há - la - dalt zen - günk!

A gyülekezet.

a) Egyesség és buzgalom.

324. Az est szelid csendjében.

1. Az est sze-lid csend-jé-ben; U-runk a ti-e-id
2. Oh ég-jen hát a lán-god, Bé-kó-det add U-runk
3. É-le-tünk vé-gét é-ri, De ke-gyel-med, az nem;
4. És hogy ha fel is kel-nek A mult és bű-ne-i,

Egye-sül-nek szent frig-y-ben Mos-tan kö-röt-ted itt,
S meg-tud-ja a vi-lág, hogy a ti-e-id va-gyunk.
Vi-lá-git ar-cod fé-nye, És áld ke-gyel-me-sen.
Te meg-gyó-gyítsz, s a vét-ket Sze-re-te-ted fe-di.

A menny-be néz-ve kér-nek, halld meg a hő i-mát, S vedd
A-zo-kat is oh áld-jad, Kik most még el-le-nünk: És
A föl-di jók el-mul-nak, Sze-ren-cse el-a-pad, Ba-
Se-gi-tesz lel-kem ká-rán Bár-mi ve-szély-ben is, Ke-

szi-ve-sen e nép-nek i-gaz ál-do-za-tát!
ne-künk mit sem árt-hat, kegy-du-san él-he-tünk.
rá-ta-ink el-hull-nak, Sze-rel-med meg-ma-rad.
gyel-me-sen te-kintsz rám, Nagy küz-de-lem-ben is.

325. Mint ragyog a keresztyén belső világa.

Lüpke Otto.

1. Mint ra-gyog a ke-resz-tyén bel-ső vi-lá-ga, Bár ki-vül-ről tes-tét a nap el-sü-té;
Mit ne-kik a-dott az e-gek-nek ki-rá-lya, Azt ki-vü-lök sen-ki még nem is-me-ré.

2. A föl-dön jár-dal-nak de él-nek az ég-ben, A föl-det ők vé-dik, bár e-rőt-le-nek,
A zaj-nak da-cá-ra el-él-nek bé-ké-ben, Mit ó-hajt-nak sze-gé-nyek min-dent nyer-nek;

3. Óh Jé-zus, te lel-kek-nek el-rej-tett él-te, Te bel-ső vi-lá-gunk é-gi pom-pá-ja,
A lé-lek-kel egy-be kel-ni i-gyek-vél te, Rú-tít-sa bár a ke-reszt ál-or-cá-ja!

Mit sen-ki sem
Ők bá-nat-ban
Rossz né-ven ne-

é-rez, mit sen-ki sem kér-dez, Az di-szí-ti ő-ket s ve-
áll-nak — és ö-röm-ben jár-nak Mi-ként ha el-halt vol-na
vez-ve, ke-vés-sé is-mer-ve, El-rejt-ve itt Krisz-tus-sal

ze-ti e-rény-re, Az se-gí-ti ő-ket oly is-te-ni
kül-ső ér-zé-kök; És még-is hit-ben va-gyon bel-ső é-
él-nek Is-ten-ben, De ott ná-la nyil-ván le-beg-nek, a

fény - re, S a vi - lág cso - dál - ko - zik mind - e - ze - ken.
le - tök, Mert vár - ják a ju - tal - mat majd o - da - fenn!
mennyben, Lak - he - lyük lesz majd az uj Je - ru - zsá - lem.

326. Egy szív ha Siontól eltér.

Hit Hangjai.

1. Egy szív ha Si - on - tól el - tér, mi meg - e - sik sok - kal:
2. Mit nyújt a bűn és a vi - lág mondd, ő - szín - tén, ne - ked?
3. Hisz bol - dog csak ná - lam le - hetsz, hűt - len ez a vi - lág!
4. Ve - szély kö - vet - het szün - te - len, ha lá - bad bűn - be ér,
5. U - ram té - ríts meg en - ge - met! El - mém for - dítsd fe - léd!

Úgy ér - zem, mint - ha kér - dez - né az Úr saj - ná - lat - tal: El -
Mily élv, ö - röm, a mit ez ad? Ne vess meg en - ge - met! Ve -
For - dítsd fe - lém a szí - ve - det s ne té - to - vázz to - vább! Rázd
Oh az ö - rök - lét vég - te - len, az Úr - tól el ne térj! Ke -
U - ram té - ríts meg en - ge - met! El - mém for - dítsd fe - léd! S le -

hagysz en - gem te is? El hagysz en - gem te is?
gyed in té - se - met! Ve - gyed in - té - se met!
le a bűn i - gát! Rázd le a bűn i - gát:
resd az ő ke - gyét! Ke - resd az ő ke - gyét!
gyek uj - ból ti - éd. S le - gyek Uj - ból ti - éd.

fény - re, S a vi - lág cso - dál - ko - zik mind - e - ze - ken.
le - tök, Mert vár - ják a ju - tal - mat majd o - da - fenn!
mennyben, Lak - he - lyük lesz majd az uj Je - ru - zsá - lem.

326. Egy szív ha Siontól eltér.

Hit Hangjai.

1. Egy szív ha Si - on - tól el - tér, mi meg - e - sik sok - kal:
2. Mit nyújt a bűn és a vi - lág mondd, ő - szín - tén, ne - ked?
3. Hisz bol - dog csak ná - lam le - hetsz, hűt - len ez a vi - lág!
4. Ve - szély kö - vet - het szün - te - len, ha lá - bad bűn - be ér,
5. U - ram té - ríts meg en - ge - met! El - mém for - dítsd fe - léd!

Úgy ér - zem, mint - ha kér - dez - né az Úr saj - ná - lat - tal: El -
Mily élv, ö - röm, a mit ez ad? Ne vess meg en - ge - met! Ve -
For - dítsd fe - lém a szí - ve - det s ne té - to - vázz to - vább! Rázd
Oh az ö - rök - lét vég - te - len, az Úr - tól el ne térj! Ke -
U - ram té - ríts meg en - ge - met! El - mém for - dítsd fe - léd! S le -

hagysz en - gem te is? El hagysz en - gem te is?
gyed in té - se - met! Ve - gyed in - té - se met!
le a bűn i - gát! Rázd le a bűn i - gát:
resd az ő ke - gyét! Ke - resd az ő ke - gyét!
gyek uj - ból ti - éd. S le - gyek Uj - ból ti - éd.

327. A sziv mily nagy gyönyört lel

Pleyel Ignácz.

1. A sziv mily nagy gyönyört lel, Ha e - gye - sül Is - ten - nel,
2. I - lyen ked - ves i - ga - zán, Ha Krisz-tus ta - na u - tán
3. Egy-mást hőn sze - res - sé - tek, És hí - ven ő - ríz - zé - tek,

Mi - dőn min - den test - vé - rek, Di - cső - sé - get zen - ge - nek.
Eg - gyek a hű test - vé - rek, S e - gyütt Jé - zus - ra néz - nek.
Is - ten - nek nagy ke - gyel - mét, Jé - zu - sunk szer - ze - mé - nyét.

Mint a bál-zsam il - la - ta, Mely Á - ron ha - ján va - la,
Hit, re - mény és sze - re - tet. Ad egy e - rős ér - ze - tet.
E frigy egy - gyé igy te - szen Szív - vel szí - vet a - hit - ben:

S rú - há - já - ra a - lá - folyt, Kö - zel - tá - vol il - la - tolt.
Egy az Úr, hit, ke - reszt - ség, Szív, fő, lé - lek egy mindég.
Szám - ta - lan tag egy test - ben, Sok lé - lek, csak egy szel - lem.

328. Testvérem csak az, ki . . .

„Frohe Botschaft"-ból.

1. Test - vé - rem csak az, ki Is - tent sze - re - ti
2. Az a ki - csi se - reg, Mely fő - pász - to - rát,
3. Az az én csa - lá - dom, Mely - hez tar - to - zom;
4. Ki - ket ez a vi - lág Gú - nyol és meg - vet,

És a Meg - vál - tón - kat Hí - ven kö - ve - ti.
U - rá - nak ne - ve - zi Az üdv ki - rá - lyát,
Is - ten né - pe kö - zött Van az ott - ho - nom!
De kik - re maj - dan vár Ö - rök di - csé - ret!

329. Szent hegyeknek szirtfokán áll . . .

Moderato. Conkey I.

1. Szent hegyek-nek szirt - fo-kán áll Az az é - gi - lak, me-lyet
2. Di - cső-sé-ged ál - tal é - led Rá-háb, Ty-rus, Ba - by-lon,
3. Hir - de-tik majd mesz - sze tá - vol: Csak Si - on-ban üdv a lét,
4. Is - ten ál - tal be - ve-zet-ve, Kik la-koz-nak or - mi-don,

Já - kob ösz - szes haj - lé - ká - nál Nagy Je-ho - va jobb' sze-ret.
Ae - ti - op, míg é - gi fé-nyed Min-den né - pet o - da von.
Mert ma-gá - tól Üdv Ú - rá - tól Nyer-te Si - on é - le - tét.
Osz - ta-koz - va é - - le - dez-ve Üd - ve-id-ben, óh Si - on!

328. Testvérem csak az, ki . . .

„Frohe Botschaft"-ból.

1. Test - vé - rem csak az, ki Is - tent sze - re - ti
2. Az a ki - csi se - reg, Mely fő - pász - to - rát,
3. Az az én csa - lá - dom, Mely - hez tar - to - zom;
4. Ki - ket ez a vi - lág Gú - nyol és meg - vet,

És a Meg - vál - tón - kat Hí - ven kö - ve - ti.
U - rá - nak ne - ve - zi Az üdv ki - rá - lyát,
Is - ten né - pe kö - zött Van az ott - ho - nom!
De kik - re maj - dan vár Ö - rök di - csé - ret!

329. Szent hegyeknek szirtfokán áll . . .

Moderato. Conkey I.

1. Szent hegyek-nek szirt - fo-kán áll Az az é - gi - lak, me-lyet
2. Di - cső-sé-ged ál - tal é - led Rá-háb, Ty-rus, Ba - by-lon,
3. Hir - de-tik majd mesz - sze tá - vol: Csak Si - on-ban üdv a lét,
4. Is - ten ál - tal be - ve-zet-ve, Kik la-koz-nak or - mi-don,

Já - kob ösz - szes haj - lé - ká - nál Nagy Je-ho - va jobb' sze-ret.
Ae - ti - op, míg é - gi fé-nyed Min-den né - pet o - da von.
Mert ma-gá - tól Üdv Ú - rá - tól Nyer-te Si - on é - le - tét.
Osz - ta-koz - va é - - le - dez-ve Üd - ve-id-ben, óh Si - on!

330. Távozni kedves Urunktól.

Ford.: H. J. F. Sankey J. A.

1. Tá - voz - ni ked - ves U - runk - tól, Meg - vet - ni Mes - te - re - det,
2. Tá - voz - ni Üd - vö - zí - tőnk - től, Meg - vet - ni hű sze - rel - mét;
3. Tá - voz - ni jó Meg-vál - tónk - tól? Te - he - tet - len - sé - ged-ben.
4. Tá - voz - ni hű Jé - zu - sunk - tól, A ki mi - né - künk az út,
5. Tá - voz - ni ked - ves U - runk - tól, A ki még - is gon - dol rád!

El - hagy - ni ki - csiny se - re - gét Óh test - vér ho-gyan le - het?
Uj - ra en - ged ni a bűn - nek, Szo - mo - rí - ta - ni szí - vét?
Ho - gyan fogsz nél - kü - lē él - ni Re - mény - te - len - sé - ged - ben?
Az i - gaz - ság és az é - let, A ki fe - lé pá-lyánk fut!
Még ma is kész ke-gyét nyujt - ni, Óh fo - gadd hi - vó sza - vát!

El - tá - voz - ni, El - tá - voz - ni!
El - tá - voz - ni! El - tá - voz - ni!

Tá - voz - ni ked-ves U - runk - tól mes-szi - re mes-szi - re el!

331. Egyesítsük szíveinket.

Mason Lowell.

1. E - gye - sít - sük szí - ve - in - ket, Hogy a bé - két ér - jük el,
2. Is - ten gyer - me - ki ve - gye - tek A győ - ző - től ke - gyel-met,
3. A ta - gok hű sze - re - tet - tel Szent egy - ség-ben él - je - nek,
4. Sze - re - tet, ha pa-ran - csol - tad: Min - de - nek sze-res - se - nek,

Lo - bog - tas - suk ér - zel - min-ket U - runk-hoz a menny-be fel.
Ve - zér - tek - nek es - küd - je - tek Hű - sé - get és sze - rel - met.
Egy-más - ért még az é - let - tel Ál - doz - ni se fél - je - nek.
Óh, tedd azt is, hogy a hol - tak, Vesz teg - lők éb - red - je - nek.

Ő a fő mi test-ré - sze - i, Ő a fény mi szi - ne - i,
Ha a sze - re - tet lán - cá - ban, Hi á - nyoz-nék az e - rő,
Úgy sze - re - tett Jé - zus min - ket, Hogy vé - rét is ál - do - zá;
Gyújts fel min - ket buz-gó tett - re, Hadd szem-lél - je a vi - lág:

Mes - ter ő, mi test - vé - re - i, Ő mi - énk, mi ö - vé - i.
Kö - nyö - rög - je - tek i - má - ban Jé - zus - hoz, meg-ed - zi ő.
Lát - ván kö - zöt-tünk fé - lén - ket, Szí - vét szo - mo - rí - ta - ná.
Test - vé - rünk - ért sze - re - tet - ben Él - ni, hal - ni bol-dog - ság.

b) Missióénekek.

332. Óh mily nagy munkánk mezeje.

Mérsékelten. Belden F. E.

1. Óh mily nagy mun-kánk me - ze - je, Még o - lyan sok a dol-gunk.
2. Szem-re há - nyó - lag szól U - runk: Mért áll - tok itt tét - le - nül!

Az a - ra - tás rég itt van, de Csak - ke - ve - sen dol - go - zunk.
Men - je - tek ki a sző - lőm - be S dol - goz - za - tok em - be - rül!

Á - hi - ta - tos szent i - má - ban A - jánl - juk fel ma - gun - kat
Hisz' ez é - let - hi - va - tás - tok S ha es - tig ki - tar - to - tok,

Vé - gez - ni az Úr mun - ká - ját Ha jön a hi - vó szó - zat!
Ro - mol - hat - lan ju - tal - ma - tok Bi - zon - nyal meg - kap - já - tok!

Kar. *p* *cresc.*

Óh mily nagy mun-kánk me - ze - je, Még o - lyan sok a dol-gunk!

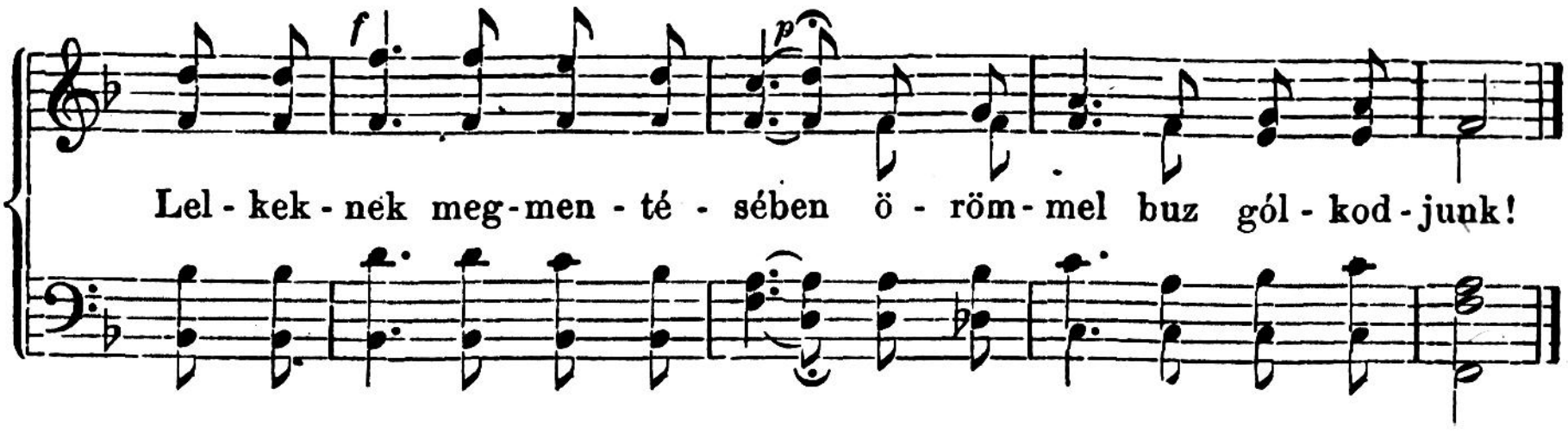

333. Istenünkért egy napig.

Lowry Robert.

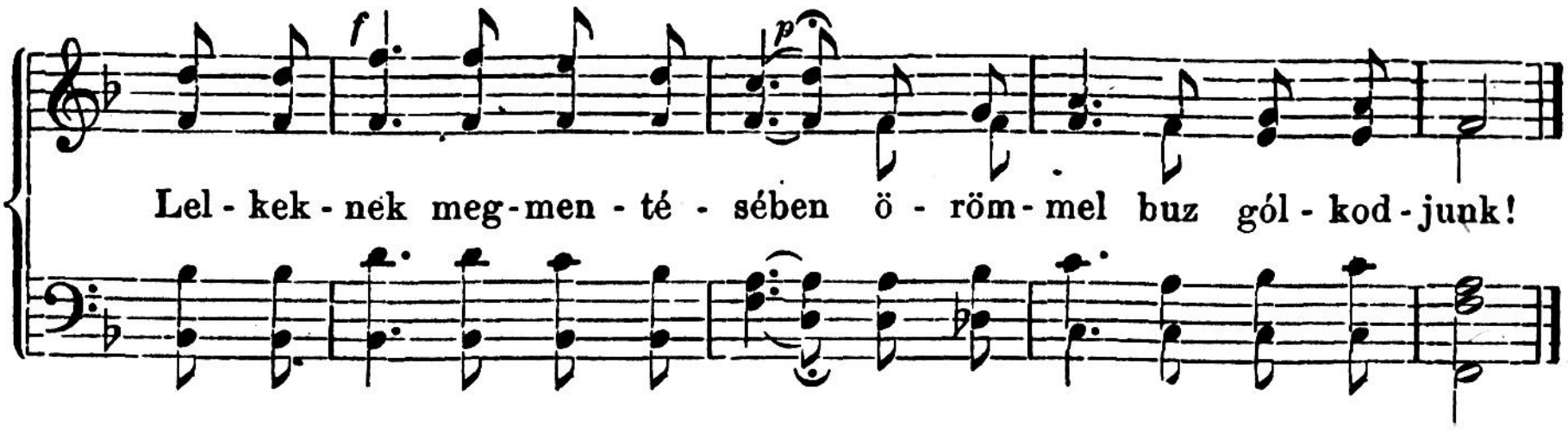

333. Istenünkért egy napig.

Lowry Robert.

334. Nem hallod Jézust kiáltni.

p

1. Nem hal - lod Jé - zust ki - ált - ni: „Sok az a - rat - ni va - ló;
2. Kül - föld - re tán nem tudsz men - ni, Po - gá - nyo-kat té - rít - ni.
3. Nem be - szél-hetsz úgy mint an-gyal, Nem u - tá - noz - ha - tod Pált,
4. Ne mond - ja hát sen - ki res - ten: „Nin-csen ne - kem mit ten-nem!“

mf

Vaj - jon ki jő el mun - kál - ni? Ke - vés még az a - ra - tó!“
Itt - hon is ta - lálsz e - le - get, Csak aj - tót kell ki - nyit - ni.
De mond-ha - tod: „Jé - zus sze - ret, És min - de - ne - ket meg-vált.“
Míg em - be - ri lel - kek vesz-nek, És az Úr hív sür - gő - sen.

p *cre - scen - do*

Ki - csinyt, na - gyot hív a Mes-ter, Nagy ju - tal-mat i - gér - get;
És ha nem ad-hatsz ez - re - ket, Ad-hatsz tán né - hány fil - lért;
S ha nem rá - zod fel a bű-nöst I - té - let bor - zal - má - val,
Vedd ö - röm - mel e meg - hí - vást, Mun - ka le-gyen ö - rö - med,

mf *string. cre - scen - do* *f* *ff*

Ki az, ki ö - röm-mel mond-ja: „Itt va - gyok, küldj en - ge - met!“
A leg - ki - seb-bért, mit te - szel, Jé - zus ju - tal - mat i - gért.
Biz - tat - ha - tod a ki - csi - ket Jé - zus ki - tárt kar - já - val.
És ha hív, így fe - lelj ne - ki: „Itt va - gyok, küldj en - ge - met!“

335. Én küldelek.

B. G. Evangéliumi Karénekek. Biermann J. M.

mf p mf

1. Én kül-de-lek, Ú-ra-tok és Mes-ter-tek, ki ti-te-
Ha-tal-ma-sok-tól ne fél-je-tek! Nék-tek az Úr e-
2. Én kül-de-lek s hiv-lak maj-dan ben-ne-tek ö-rö-kös
Ö-röm-re-pes-ve majd tró-nom-hoz lép-tek vár-va jú-

mf

ket hi-vott; rőt a-dott! szombat-ra! ta-lom-ra!
Zász-ló-tok bát-ran len-ges-sé-tek, és az el-
A mily di-cső ki rályt szol-gál-tok, o-lyan é-

f

lent ne ret-teg-jé tek, még ha a po-kol jön is e-lé-tek,
kes lesz ko-ro-ná-tok! Ha itt ke-reszt, ott gyönyör lesz rész-tek!

Én _____

Soli. Tutti. rit. a tempo

mf pp pp ff

Én kül-de-lek, Én kül-de-lek, Én kül-de-lek Én kül-de-lek!

336. Nyárhoz hasonlit életünk.

Doane W. H.

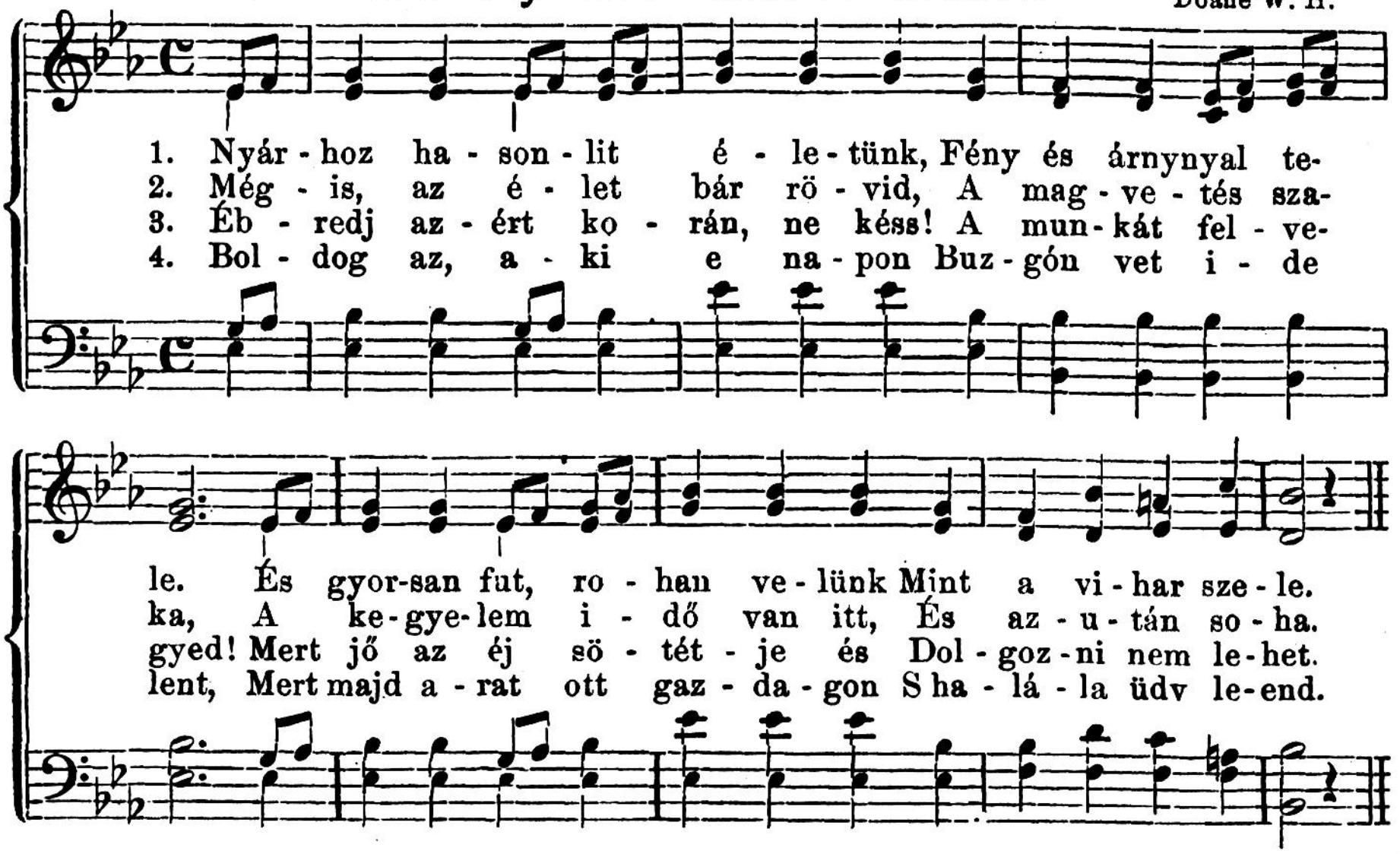

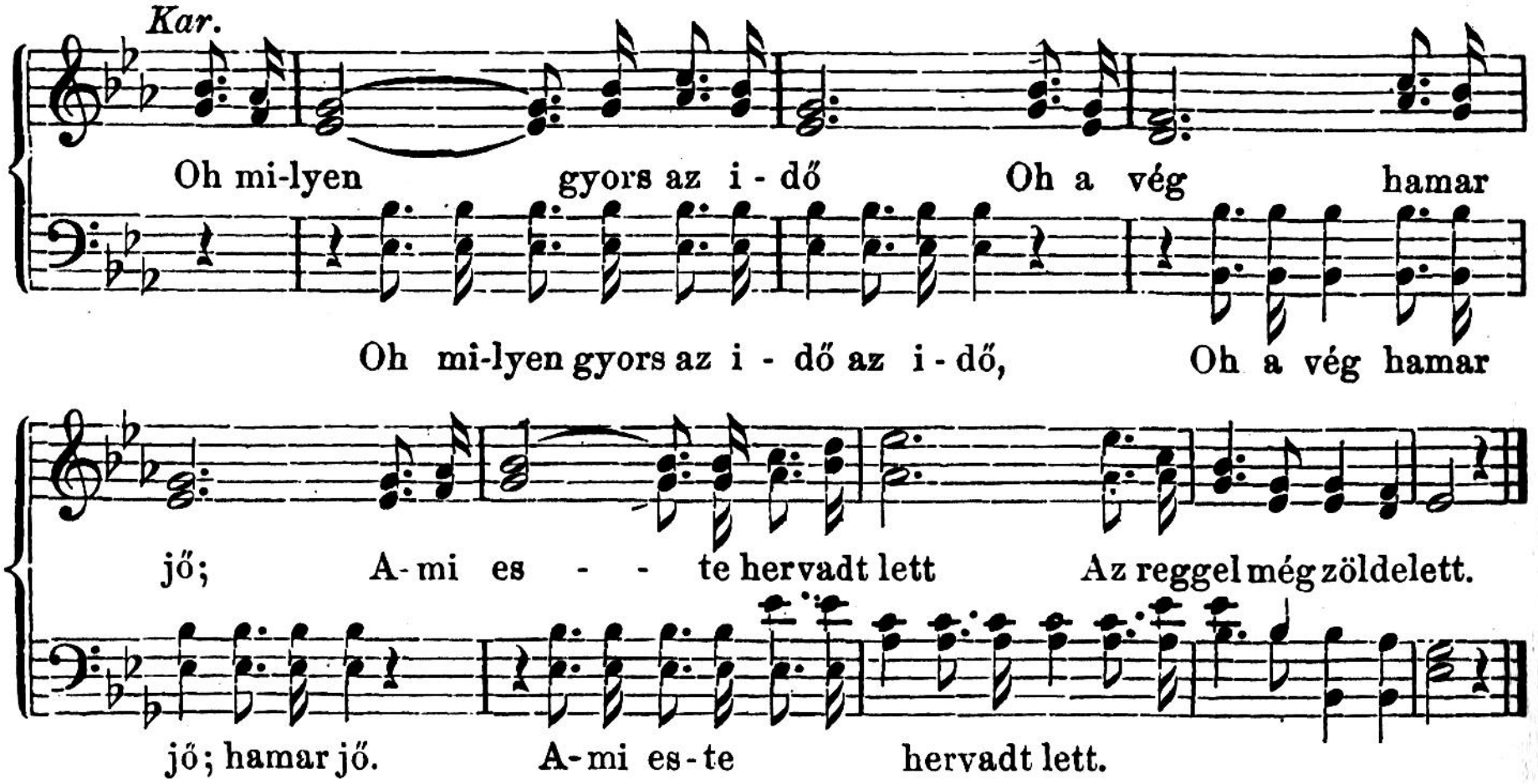

337. Őrálló szólj . . .

(73. ének dallamára.)

1. Őrálló szólj, ne légy néma,
Fujjad jól a trombitát!
Fujjad, hallja minden ember,
Az igazság szózatát.

Kar.: Őrálló fujjad a kürtöt
Hangosan, ne vesztegelj!
Ints, dorgálj s óvó szavaddal
Hadd teljen be minden hely.

2. Oh kiálts a tévedőknek:
Rossz uton jár lábatok!
Mélység van az utak végén,
Melybe majd lehullotok.

3. Oh kiálts az igazaknak,
Siessetek menteni!
Mert az éjfél nincs már messze
S nem tudtok segiteni.

336. Nyárhoz hasonlit életünk.

Doane W. H.

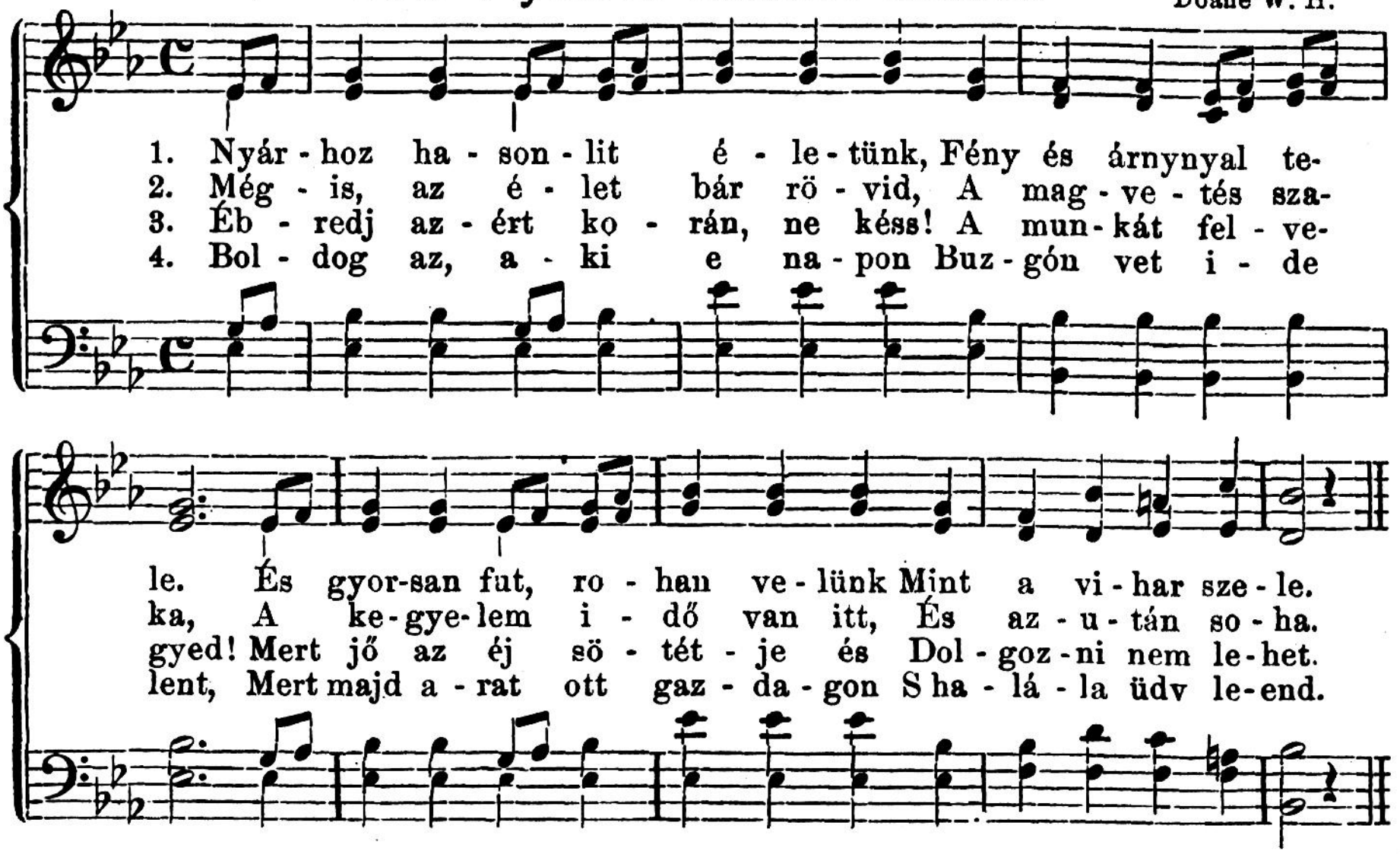

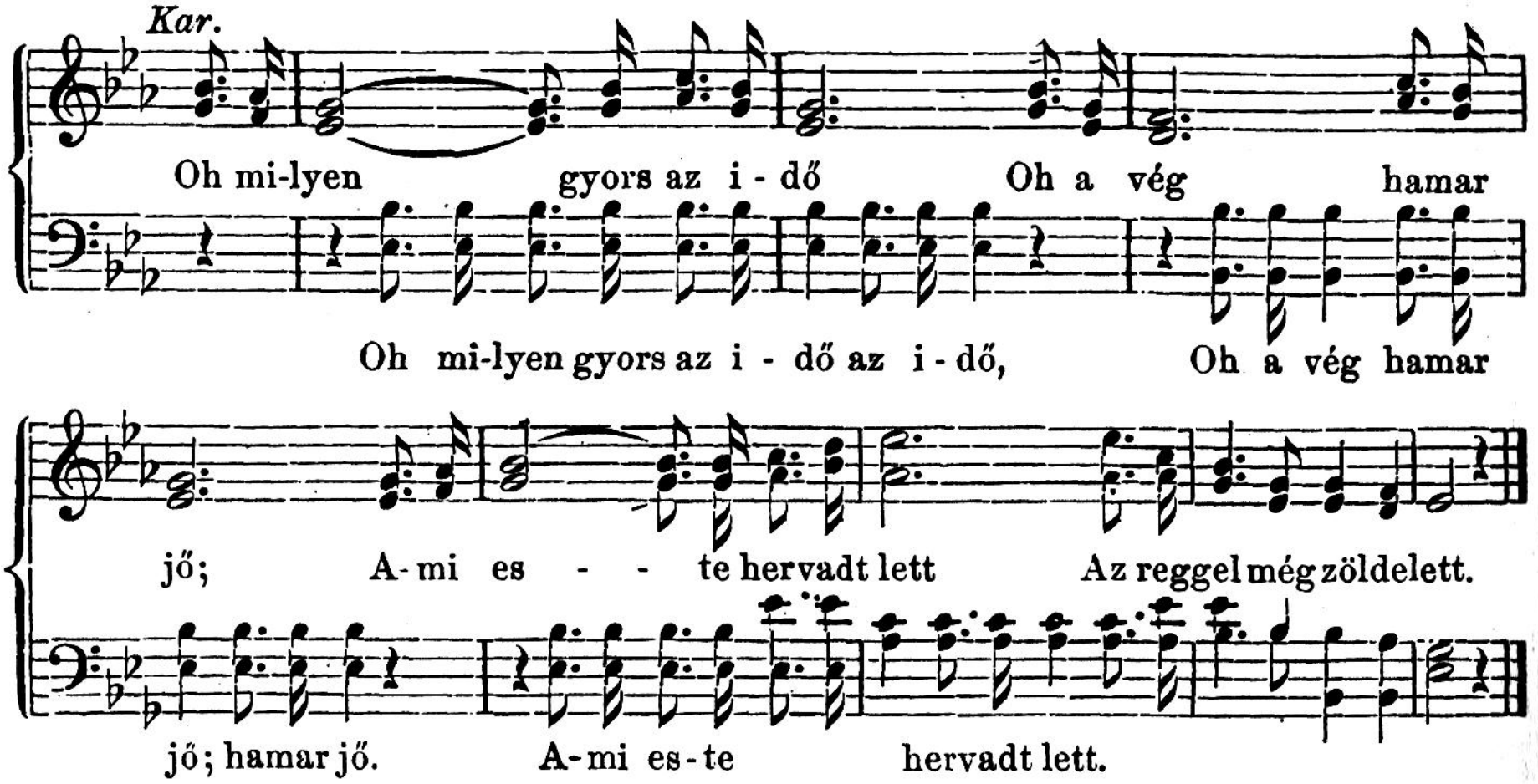

337. Őrálló szólj . . .

(73. ének dallamára.)

1. Őrálló szólj, ne légy néma,
Fujjad jól a trombitát!
Fujjad, hallja minden ember,
Az igazság szózatát.

Kar.: Őrálló fujjad a kürtöt
Hangosan, ne vesztegelj!
Ints, dorgálj s óvó szavaddal
Hadd teljen be minden hely.

2. Oh kiálts a tévedőknek:
Rossz uton jár lábatok!
Mélység van az utak végén,
Melybe majd lehullotok.

3. Oh kiálts az igazaknak,
Siessetek menteni!
Mert az éjfél nincs már messze
S nem tudtok segiteni.

338. Testvérek, már közel az Úr napja.

B. G. Fillmore J. H.

1. Test - vé-rek, már kö - zel az Úr nap-ja, A nagy me - ző-kön é-
2. Már szá-mos hű mun-kás rég' dol - go - zik, De a fel - a - dat min-
3. Míg egy-ko-ron az Úr meg-je - le - nik És az 'a - ra - tók da-

rett a gab'-na! Mi az a - ra - tás jöt-tét je-len-ti, Ész-re tud-já-
dig nö-vek-szik. Tölt-sük hát ki a mun-ká - sok so-rát, Hogy így si - et-
la fel-hangzik; Mi - dőn U-runk há - zá - ba be-megyünk: Di-cső trón-ja

Kar.

tok - e már a sok je - let ven - ni!
tes-sük az Úr-nak a nagy nap - ját!
e - lőtt nagy ju - tal - ma-kat ve-szünk!
} Az Úr - tól se-gélyt oh kérjetek,

a - ga-bo - na - föl-dek már fe - hé - rek; rég ké - szen le - gye - tek

min - den he - lyen, mi - re az a - ra - tás-nak u - ra meg - je - len!

339. Testvérem őrzője vagyok?

Belden F. E.

1. Test-vé-rem őr-ző-je va-gyok? Ma-gam-ra vi-gyá-zok? Hisz' ki sem jobb kö-
2. Ha van ben-nünk i-rigy-ség-ből, Irt-suk ki szí-vünk-ből! Mert Á-bel megked-

cresc.

rü-löt-tem, Mi-ó-ta meg-tér-tem! Va-la-ki tán' meg bot-lott S az
vel-te-tett, Káin a gyil-ko-sa lett! Az Úr lát-ja szí-vün-ket S min-

dim. *p* *rit.*

út-ban el-hul-lott, Mi-vel lám-pám nem é-gett És nem fé-nyes-ke-dett?
den ér-zelmün-ket S ke-gyel-mét csak az nye-ri, Ki hí-ven kö-ve-ti!

Kar. gyorsabban.

Kik tár-suk-ra vi-gyáz-nak, Az őr-zők hol van-nak? Kik ma-guk meg-ta-

gad-ják Stár-suk gyá-mo-lít-ják? Krisz-tus-ra te-kint-se-tek, Nyo-má-ba

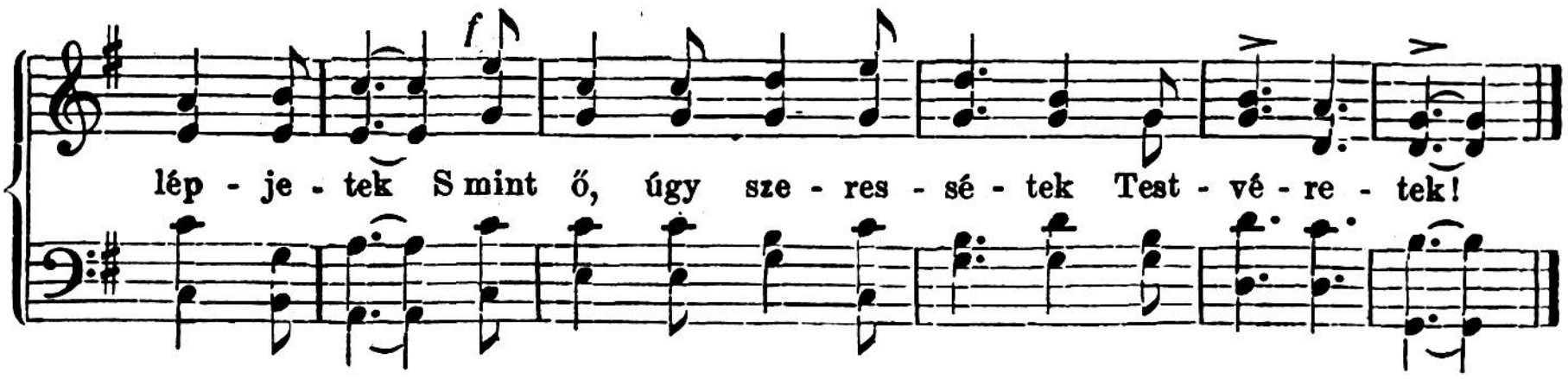

340. Az Úr szőlőjének derék munkása.

B. G. Mozart.

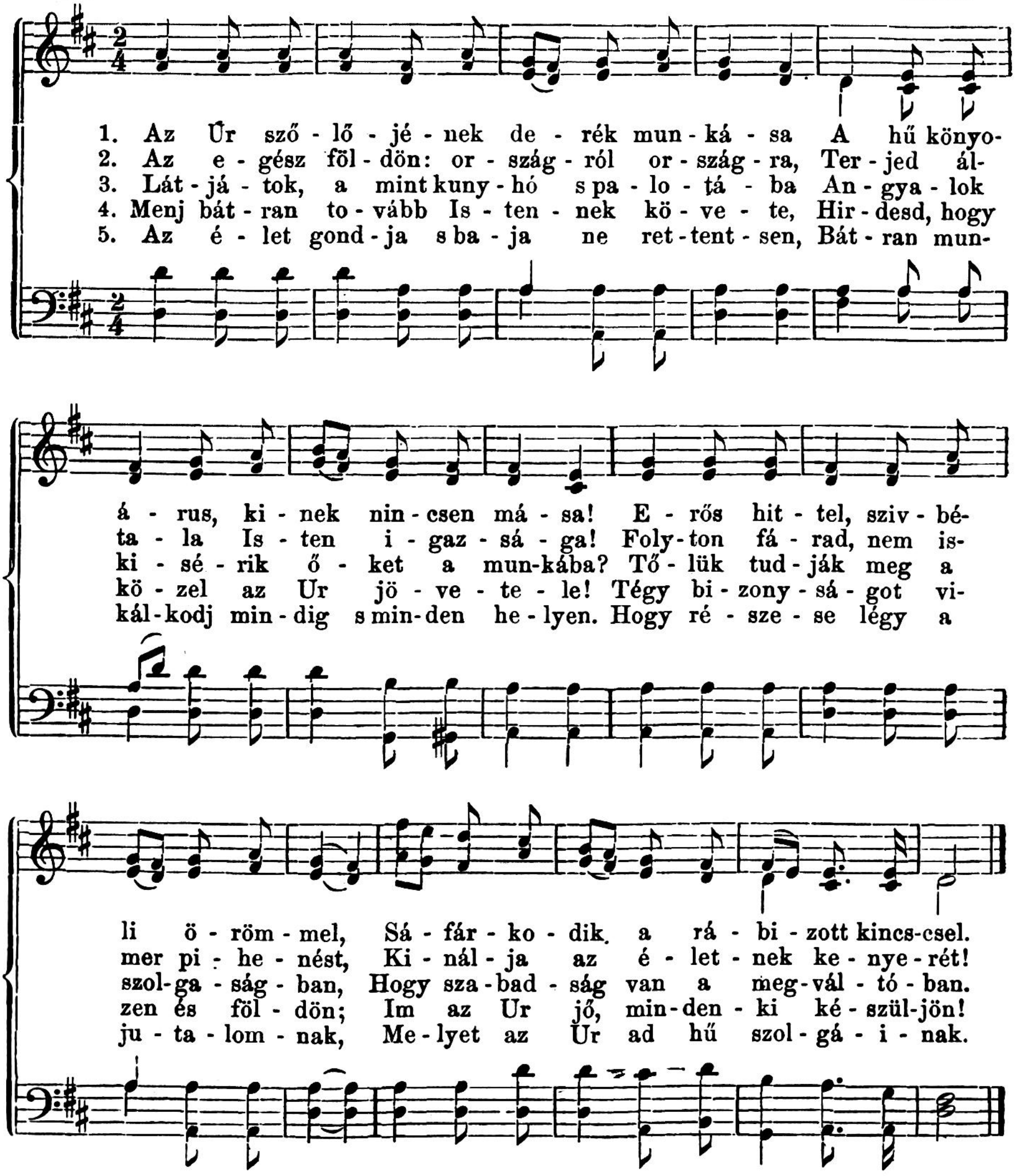

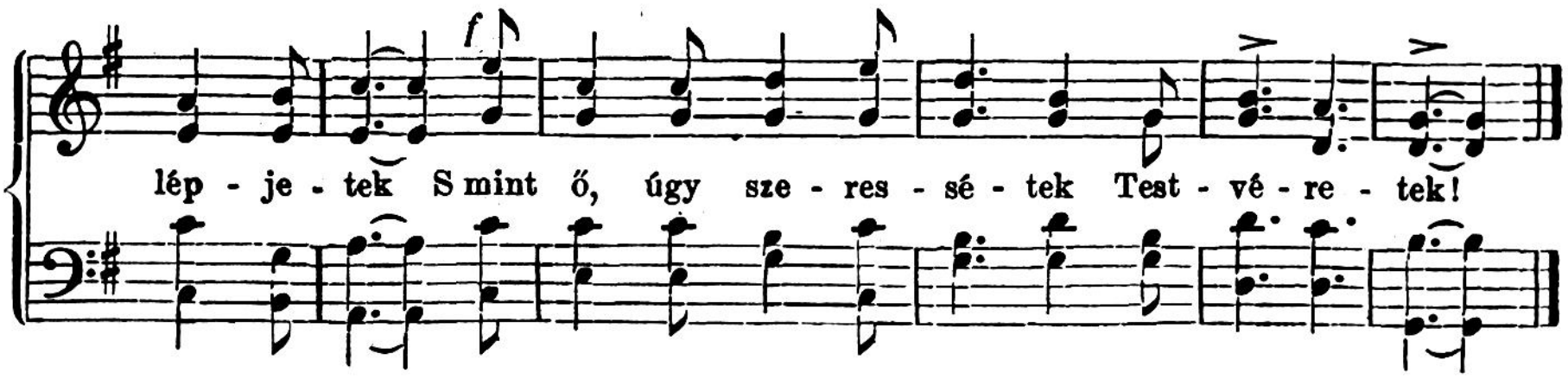

340. Az Úr szőlőjének derék munkása.

B. G. Mozart.

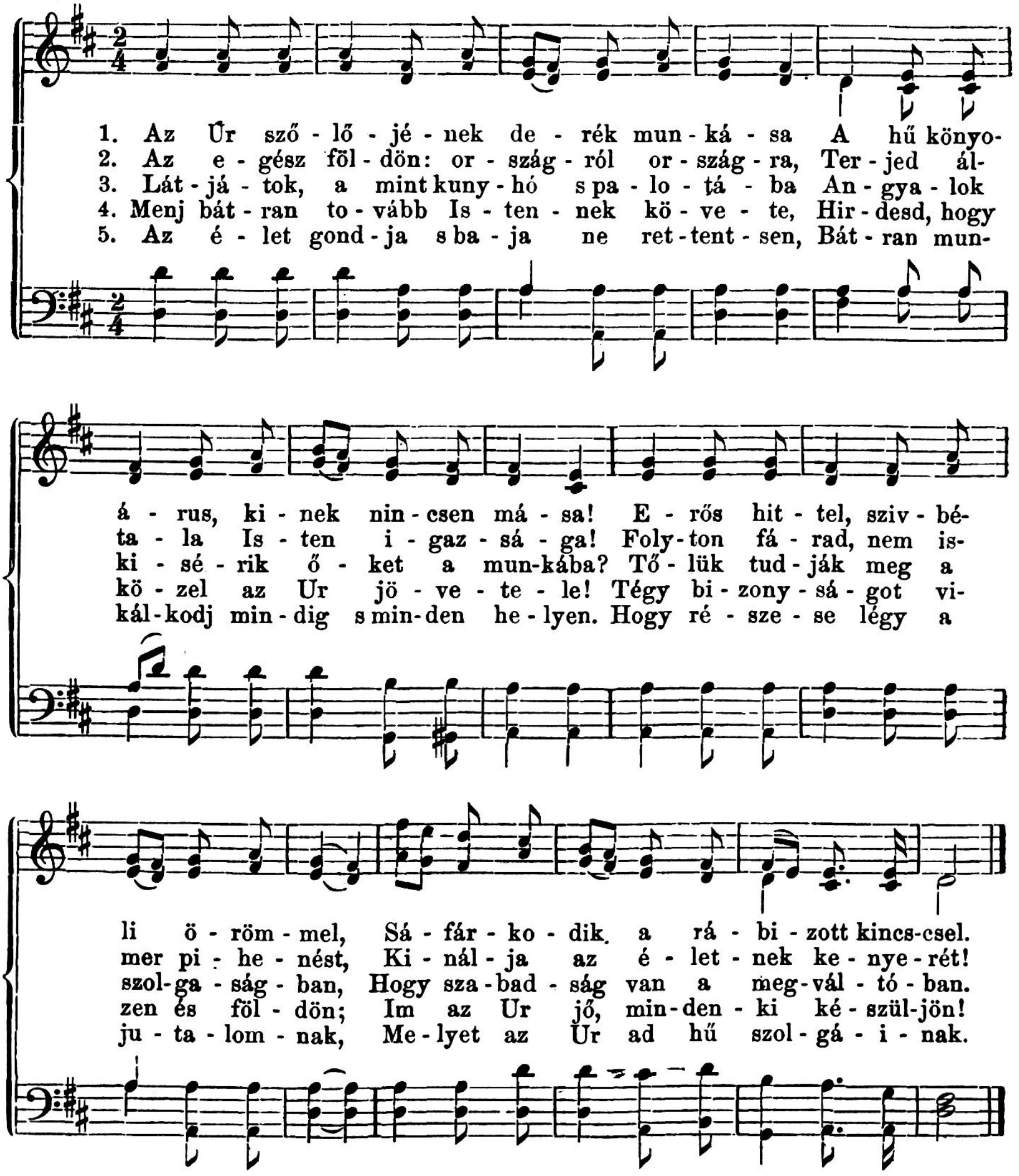

341. Óh ne mentsd magadat!

Angolból-B. G. Belden F. E.

1. Óh ne mentsd maga - dat, Hisz' oly sok a mun - ka! Kö - ves-sed U - ra - dat,
2. Ki el - u - ta-sít - ja Az Úr hí-vó sza - vát, Az el is mulaszt-ja

Ha jő hi-vó sza - va! Hogy-ha meghallga - tod Üd - vö - zí-tőd ki hí,
A ke-gyelem nap-ját! A - jánld fel hát ma - gad Míg tart a ke-gye-lem;

D. S. — In - tézd U-rad ü - gyét, ne men-tegesd ma - gad,

vége. *Kar.*

Csak-ha-mar meg - lá - tod, Hogy jó ná - la len - ni!
Kö - vesd hí - ven U - rad S ti - éd a győ-ze - lem!
} Jöjj óh jöjj, még ma

hogy majd az ö - rök - lét le - hes-sen ju - tal - mad!

ne ment-sed ma - ga - dat! Jöjj óh jöjj —— a-jánld fel ma-ga - dat!
Jöjj óh jöjj még ma

D. S.

342. A föld tulsó tájáról.

Baltzell J.

1. A föld tul - - só tá - já - ról, A po - gá - - nyok ho - ná - ból
2. I - mé az út rég sza-bad, S az Úr e - - lőt-tünk ha - lad
3. Hall-já - tok az Úr sza-vát, A mint hoz - - zánk így ki - ált:

Hal-lat-szik a ki - ál - tás: I - me itt az a - ra - tás!
Test-vé-rek én el - me-gyek, Az Úr le - - gyen ve - le - tek!
A - ra - tók dol-goz - za - tok S meg-a - dom ju - tal-ma - tok!

Kar.: Töb - bé itt . . . . . .

Töb - bé itt nem, töb - bé itt nem ma - rad - ha - tok, A hí-

vás - - - - - ra hall-ga-tok! Is - ten ve - - - - - led

vás - ra, a hí - vás - ra hall - ga - tok! Is - ten ve - led, Is - ten ve - led szü - lő-

Jé - zus sza - - - - - vát

föl - dem, Jé - zus sza-vát, Jé - zus sza-vát kö - ve - tem, ím, kö - ve - tem!

343. Kik könnyek közt vetnek.

Shaw Knowles. Minor G. A.

1. Kik kön-nyek közt vet-nek, Ö-röm-ben a-rat-nak; Aty-juk ö-rö-ké-ben
2. Szí-vünk ne csüg-ged-jen, Ám-bár szán-tó-föl-dünk Te-le van kö-vek-kel
3. Meg-vál-tónk-ért vet-ni Az í-ge jó mag-vát,—Bár-ho-va is küld-jön—

Egy-kor vi-gad-nak. Kik jó ma-got vet-nek, Me-lyet az Úr kül-dött,
S csak tö-vist le-lünk. Az Úr meg-í-gér-te, Hogy ál-dá-sát kül-di
Le-gyen ó-ha-junk, Mert ha ezt hű-ség-gel Mind-vé-gig meg-tes-szük,

Kar.

Ké-vé-ik be-hord-ják Ö-röm-könny kö-zött!
S a ve-tést bő-sé-ges Ál-dás ki-sé-ri!
Fá-radt-sá-gunk u-tán Lesz bő ju-tal-munk!
} Ké-vé-ik hord-ják,

Ké-vé-ik hord-ják, Kik kön-nyek közt vet-nek, ké-vé-ik hord-ják.

Ké-vé-ik hord-ják ké-vé-ik hord-ják, ö-röm-ben a-rat-nak, ké-vé-ik hord-ják.

344. Tied az ügy.

Kissé lassan. Dallama. Haydn F. J.

1. Ti - ed az ügy, óh Jé - zu - sunk, mely lel - ke - sit min - ket,
   És mert ti - ed, úgy bíz - ha - tunk, tönk - re soh' sem me - het.
2. Te is sok szen - ve - dé - sen át men - tél a menny - be fel,
   S minden hi - vőd - nek e pá - lyát nyo - mod-ba jár - ni kell.

De e - lőbb a kis bú - za-szem, a nap fe - lé hogy nő - hes - sen, Ma-
Adj részt hát szen-ve - dé - sed-ben, épp úgy mint di - cső - sé - ged-ben Ha,

gá - tól hogy sza - bad le - gyen, Meg - hal a föld - ben
lá - lod ál - tal ve - zess el, A di - cső fény - be,

o - da - lenn, Meg - hal ott lenn, Hogy így sza - bad le - gyen.
mennybe fel, Szent ü - gyed - del, A fény - be, mennybe fel!

345. Fel, mert eljő az éjjel.

Kissé élénken. Dallama: Mason L.

1. Fel, mert el - jő az éj - jel, haj - nal - ban ko - rán fel!
2. Fel, mert el - jő az éj - jel, Jé - zu - sod - ért légy kész!
3. Fel, mert el - jő az éj - jel, Fel al - kony i - de - jén,

Míg tün - dö - köl a har - mat és vi - rág ke - hely.
Töltsd a de - let mun - ká - val, majd lesz pi - he - nés!
Míg tü - zes - fel - hős é - gen, el - tü - nik a fény.

Mun - ká - ra ve - rő fény - ben, fel, int a nap - su - gár!
Min - den el - mú - ló perc - ben, sok ten - ni - va - ló vár;
U - tol - só nap - su - gár - ban fel, mert i - dőd le - jár!

Mun - ká - ra, jön az éj - jel s nem mun - kál - hatsz már!
Fel, mert el - jő az éj - jel s nem mun - kál - hatsz már!
Fel, mert sö - tét az éj - jel s nem mun - kál - hatsz már!

346. Istennek népe készen légy.

Belden F. E.

1. Is - ten - nek né - pe ké - szen légy, Az Úr nagy nap ja jő fe - léd,
2. Is - ten - nek né - pe né he - verj, A leg - hasz - nosb mun - ká - ra fel,
3. Is - ten - nek né - pe ne fe - ledd, Mi - re az Úr int té - ge - det,

A vő - le - gény nincs mes - sze már Fel - é - ke - sit - ve várj!
Mert Mes - te - red nincs mes - sze már Mun - kád vé - gez - ve várj!
Hogy hir - te - len jő el a nap Egy pil - la - nat a - latt.

Kar.

Oly di - cső ——— lesz az a nap! Oly di - cső lesz az a nap!
Oly di - cső az a nap! oly di-cső

Jö - vel ha - mar, jö - vel, U - ram, Hozd fel nagy na - po - dat!

347. Grönland jeges partjáról.

Heber. Mason L.

1. Grön - land je - ges part - já - ról, Ki - na szé - les fe - rén,
2. Ked - ves il - lat - ár ter - jed A szép Cey - lon fe - lett,
3. S mi, kik vi - lá - gos - sá - got És ér - tel - met nye - rénk,

A gyé - mán - tok ho - ná - ból, A va - don me - ze - jén,
Vi - rág - zik a ter - mé - szet Csu - pán az em - be - rek
Tud - nók el - tűr - ni, hogy ott Sö - tét - ben él - nek még?

A pál - mák er - de - jé - ből E hang ter - jed to - vább:
Rosz szak, s mit sem hasz - nál - hat A sok jó a - do - mány,
Nem, nem! Az üdv - nek fé - nyét Ter - jesz - szük min - de - nütt,

„Old - já - tok le sze - münk - ről a vak - ság fá - tyo - lát!“
Kö - vet és fát i - mád - nak dő - rén, Is - ten gya - nánt.
S úgy majd a bün, sö - tét — ség a föld - ről el - tü - nik.

348. Üres kézzel.

Bensőleg. Evangéliumi Karénekek. Stebbings G. C.

1. Ü - res kéz-zel men-jek - é el s úgy áll-jak az Úr e-lőtt?
2. Hisz Jé - zus meg vál-tott en-gem, nem ret-te-gem a ha-lált;
3. Jön-né-nek bár uj-ra visz-sza kár-ba-ve-szett é-ve-im,
4. Kér-lek hát oh ke-resz-tyé-nek, i-de-jén mű-köd-je-tek,

Egy lel-ket sem hoz-has-sak el, s gyü-mölcs-te-len néz-zem Őt?
De ü-re-sen meg-je-len-ni: fáj-la-lom e lel-ki kárt.
Jé-zu-som-nak hőn szol-gál-ni tö-re-ked-ném hi-ven én.
S mi-e-lőtt a nap le-men-ne, sok lel-ket meg-ment-se-tek.

Kar.

Ü - res kéz - zel men-jek - é el, s úgy áll-jak az Úr e - lőtt?

Egy lel - ket sem hoz-has-sak el, gyü-mölcs-te-len néz-zem Őt.

349. Napnyugtakor mentem . . .

Bensőleg. Evangéliumi Karénekek. Mc. Intosh R. M.

1. Nap-nyug-ta-kor men-tem egy haj-lék-ba, Hol egy fi-úcs-ka im
2. En-gem sze-gény gyen-gét mondd sze-ret-e? I-lyen el-ve-szet-tet
3. Hal-kab-ban hang-zik a szó fü-lem-be, Ér-zem szun-nya-dá-sa

már hal-dok-la. Szó-lék Jé-zus-ról, mi-re sut-tog-ta: Ezt ed-dig
meg-ke-res-e? Nem ha-lok meg, ha Jé-zus tart en-gem, Nem szól-tak
el-ér-ke-ze. Fi-át a-dá Is-ten bű-nö-sö-kért, Ér-tem is

Kar.

né-kem sen-ki nem mond-ta.
né-kem er-ről so-ha-sem.
on-tot-ta drá-ga vé-rét.
} Mondd még egy-szer! Óh még egy-szer!

Jé-zus vé-ré-vel bű-nöm le-mos-ta. Ne le-gyen, ki szól-jon

p

ke-ser-ve-sen: „Ezt né-kem nem mond-ta még sen-ki sem!“

350. Miféle nagy népcsődület?

Campbell Emma. Evangéliumi Karénekek. Perkins T. E.

1. Mi - fé - le nagy nép-cső - dü - let? És mit a - kar e nagy tö-meg? Mely
2. De hát e Jé - zus ki le - het, Hogy így buz-dul e nép - se - reg? Hal-
3. A drá - ga Jé - zus Krisztus Ő, A Meg-vál - tó Üd - vö - zí - tő! Sza-
4. Is - ten - nek há - la, jár ma is Egy ház - ból más - ba mos-tan is; Zör-
5. Ne zárd be hát a szí - ve-det. Most még üd-vöd meg-nyer-he - ted, De

nap-ról-nap - ra gyü - le - kez, Ah, vaj-jon mit je - lent - het ez? Halld,
lat - lan ez! Min - den - fe - lől If - jú, ö - reg kö - ré - je gyűl. És
vá - ra fel - tá - mad a holt És jár - ni kezd, ki sán - ta volt. S még
get, ke - res kö - rös - kö - rül, Ö - rül, ha em - ber üd - vö - zül. Ki-
ha a kegy - i - dő le - jár, Ak - kor meg-tér - ni ké - ső - már. Ké-

mily ö - röm-mel hir - de - tik: „Ná - zá - re - ti Jé - zus me-gyen itt!“ Halld
i - me új - ból hir - de - tik: „Ná - zá - re - ti Jé - zus me-gyen itt!“ És
a va - kok is hir - de - tik: „Ná - zá - re - ti Jé - zus me-gyen itt!“ S még
ált - son hát most mind - e-gyik: „Ná - zá - re - ti Jé - zus me-gyen itt!“ Ki
ső! A föld e „jaj“-tól reng: „Ná - zá - re - ti Jé - zus már el-ment!“ Ké-

mily ö - röm-mel hir - de - tik: „Ná - zá - re - ti Jé - zus me - gyen itt!“
i - me új - ból hir - de - tik: „Ná - zá - re - ti Jé - zus me - gyen itt!“
a va - kok is hir - de - tik: „Ná - zá - re - ti Jé - zus me - gyen itt!“
ált - son hát most mind - e - gyik: „Ná - zá - re - ti Jé - zus me - gyen itt!“
ső! A föld e „jaj“ - tól - reng: „Ná - zá - re - ti Jé - zus már el - ment!“

351. Mint a szép csillagok.

Élénken. Evangéliumi Karénekek. Sankey D.

1. Mint a szép csil - la - gok, mind, mind el - múl - nak, Ha a nap su - ga - ra
2. Más fog - ja él - vez - ni ke - zed mun - ká - ját; A - rat - ni nem te fogsz,
3. Hű szol - ga, te ki vi - té - zül har - col - tál, Buz - gó mun - kád - ban majd

a föld-re ér. Fű - szál - ként az em - be - rek is el - hull - nak, Egy meg - ma - rad,
ki ve - tet-tél, Csu - pán csak a fe - le - dé - keny - ség vár rád, Egy meg - ma - rad,
ös - sze - es - tél; Te meg-nyug-szol, de az uj föl - dön ma - rad gyü-mölcsként, a

Kar. p *mf*

mit Jé - zu - sért tet - tél! Óh ez meg - ma - rad, ez el nem her - vad,

f

Soh - sem her - vad, mit Jé - zus - ért tet - tél. Ha el - ha - gyod a bűnt,

szol - gálsz az Úr - nak, Soh' sem her - vad, mit Jé - zu - sért tet - tél.

352. A békehírnök lába oh.

Mérsékelten. Evangéliumi Karénekek. Eisele W. H.

1. A bé - ke - hír - nök lá - ba óh Mily ked - ves és mily szép, Ki Üdv - ki - rá - lyunk
2. U - runk, óh küldj több hír - nö - köt, Mert nagy e föl - di tér; És még A - tyánk - nál
3. Még rom - bol min - dig a gonosz, Bűn ár - ja zúg na - gyon, Ám - de egy - há - zad

Kar.

szent sza - vát Hor - doz - za szer - te - szét,
sok a hely, Me - lyet Te ké - szí - tél.
győz - te - sen Áll szik - la - a - la - pon.

} Hal - le - lu - ja, U - runk - nak há - la,

dícs! Ki a Si - ont é - pí - ti mos - tan is. U - runk, óh küldj több hír - nö - köt, Mert

nagy e föl - di tér; És még A - tyánk - nál sok a hely, Me - lyet Te ké - szí - tél.

353. Én csak egy fegyverhordozó vagyok.

Nyugodtan. Evangéliumi Karénekek.

mf

1. Én csak egy fegy-ver-hor-do-zó va-gyok, De ez-zel is U-ram-nak
2. Én csak egy fegy-ver-hor-do-zó va-gyok, Mé-gis oly nagy tisz-te-let-
3. Én csak egy fegy-ver-hor-do-zó va-gyok, Mé-gis nagy ju-ta-lom-ra

szol-gá-lok. Ő-rö-mest ked-ve sze-rint cse-lekszem Mert Őt ko-ro-náz-ta
ben ál-lok; Hor-dom u-ram-nak drá-ga ru-há-ját, Kardját, pajzsát, pa-lást-
vár-ha-tok; Lá-tom mint ra-gyog sint a tá-vol-ból: A-rany ko-ro-na a

Kar. Élénken.

ff

meg a győ-ze-lem.
ját és si-sak-ját.
ki-rály trón-já-ról.

Test-vé-rek e-lő-re itt az el-len,

p

Csak raj-ta mind-nyá-jan me-rész-ség-gel.

f

Én had-ve-zé-rem me-lett

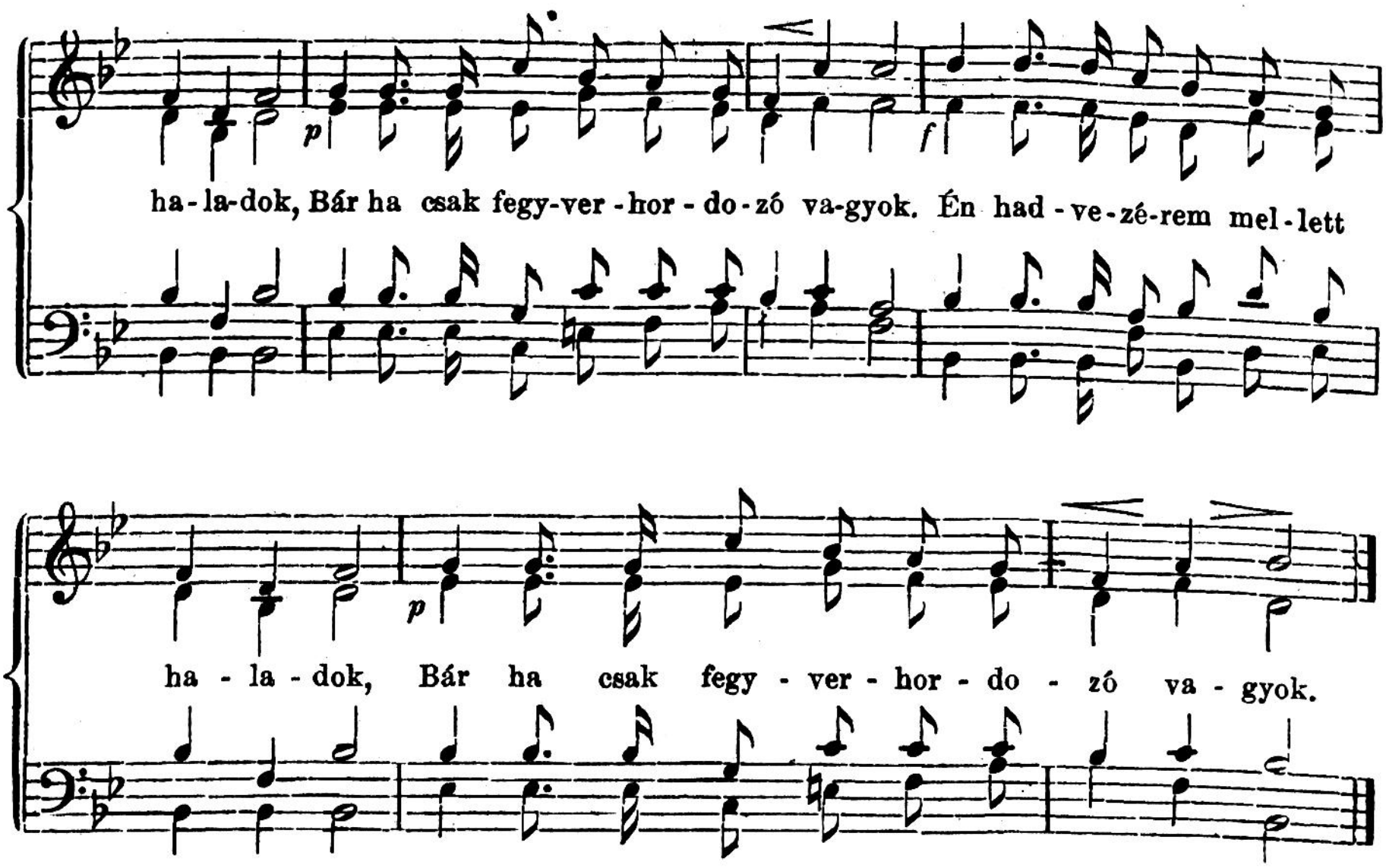

354. Még mindig sötétség honol.

Silcher Fr.

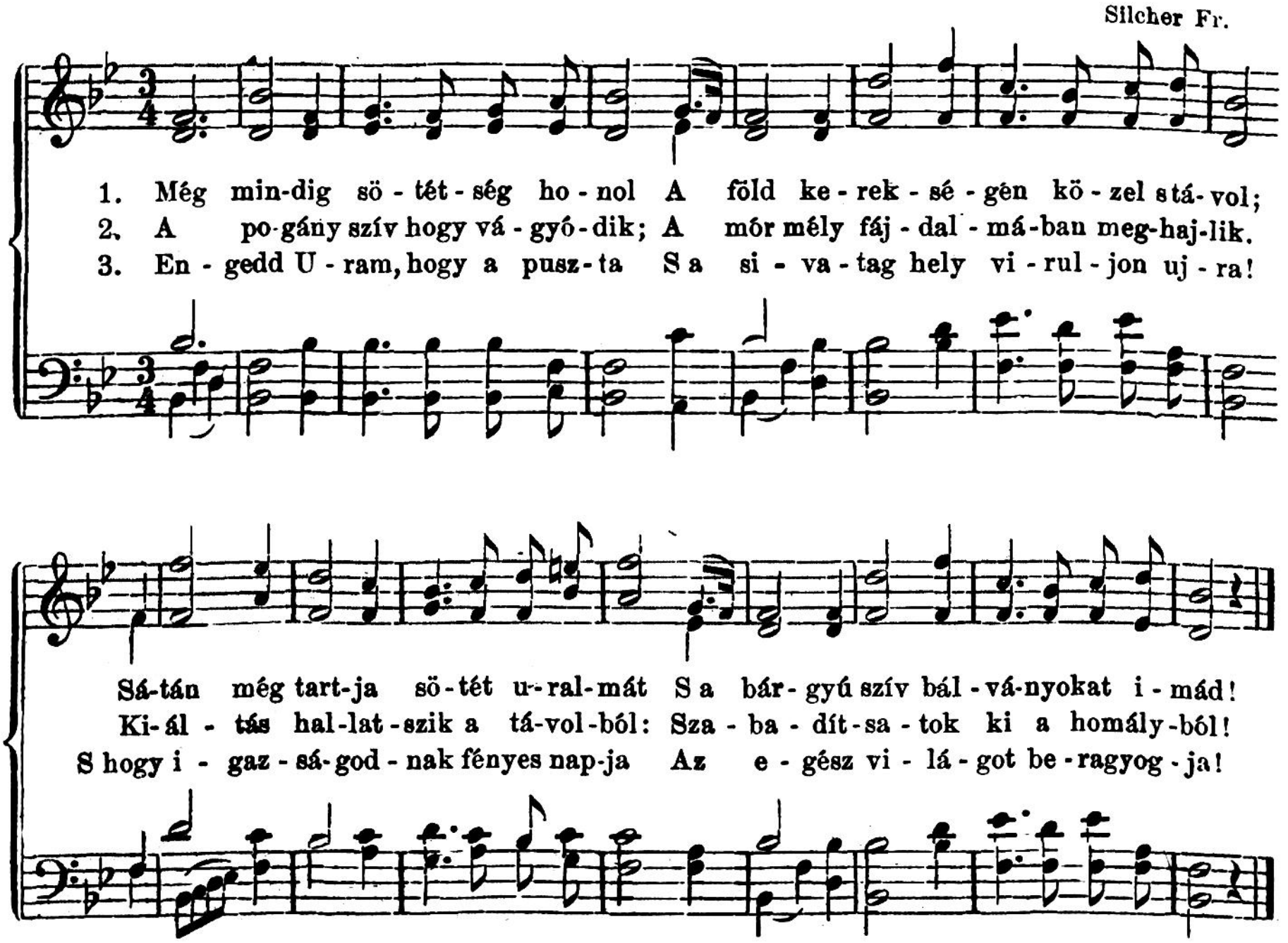

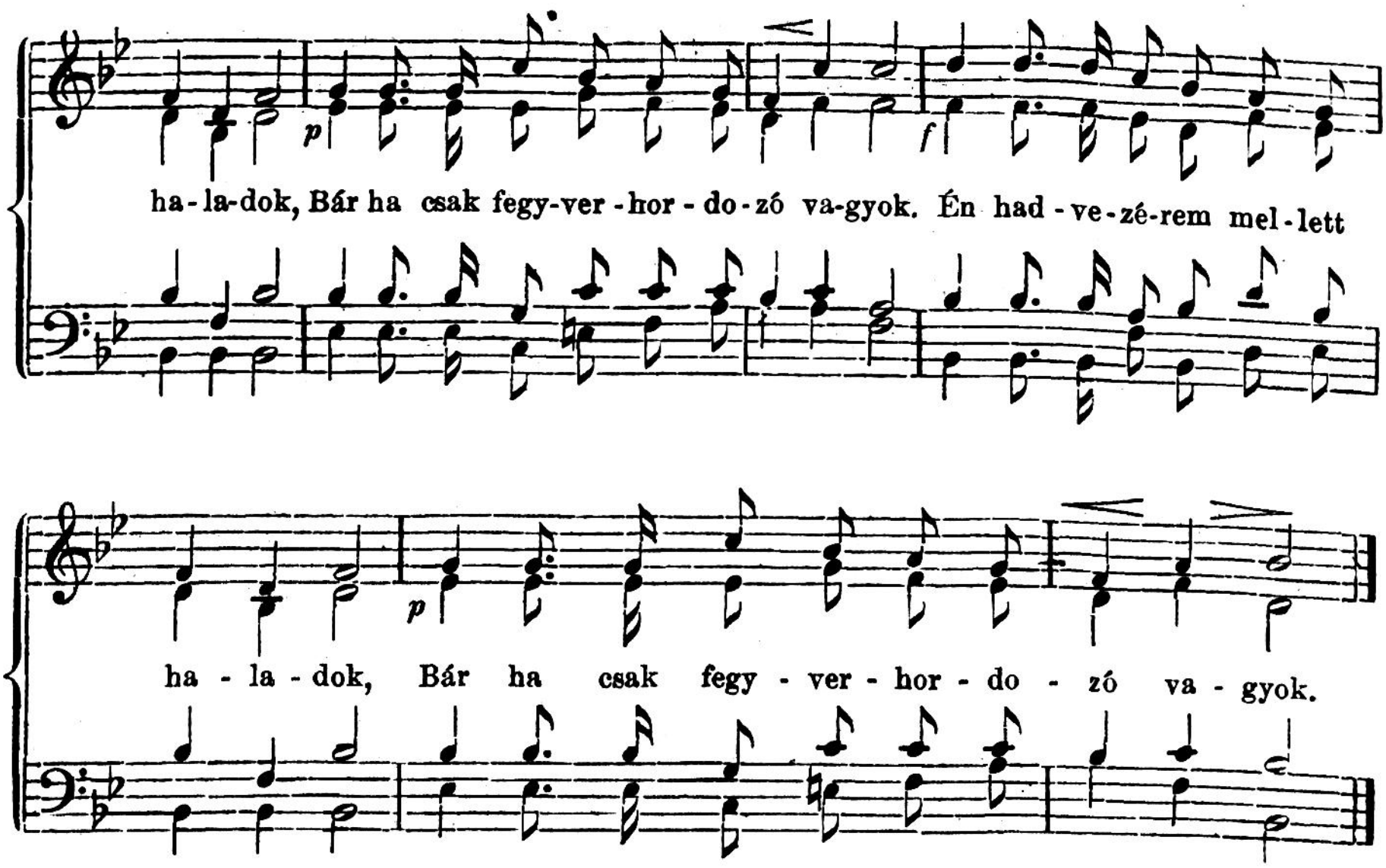

354. Még mindig sötétség honol.

Silcher Fr.

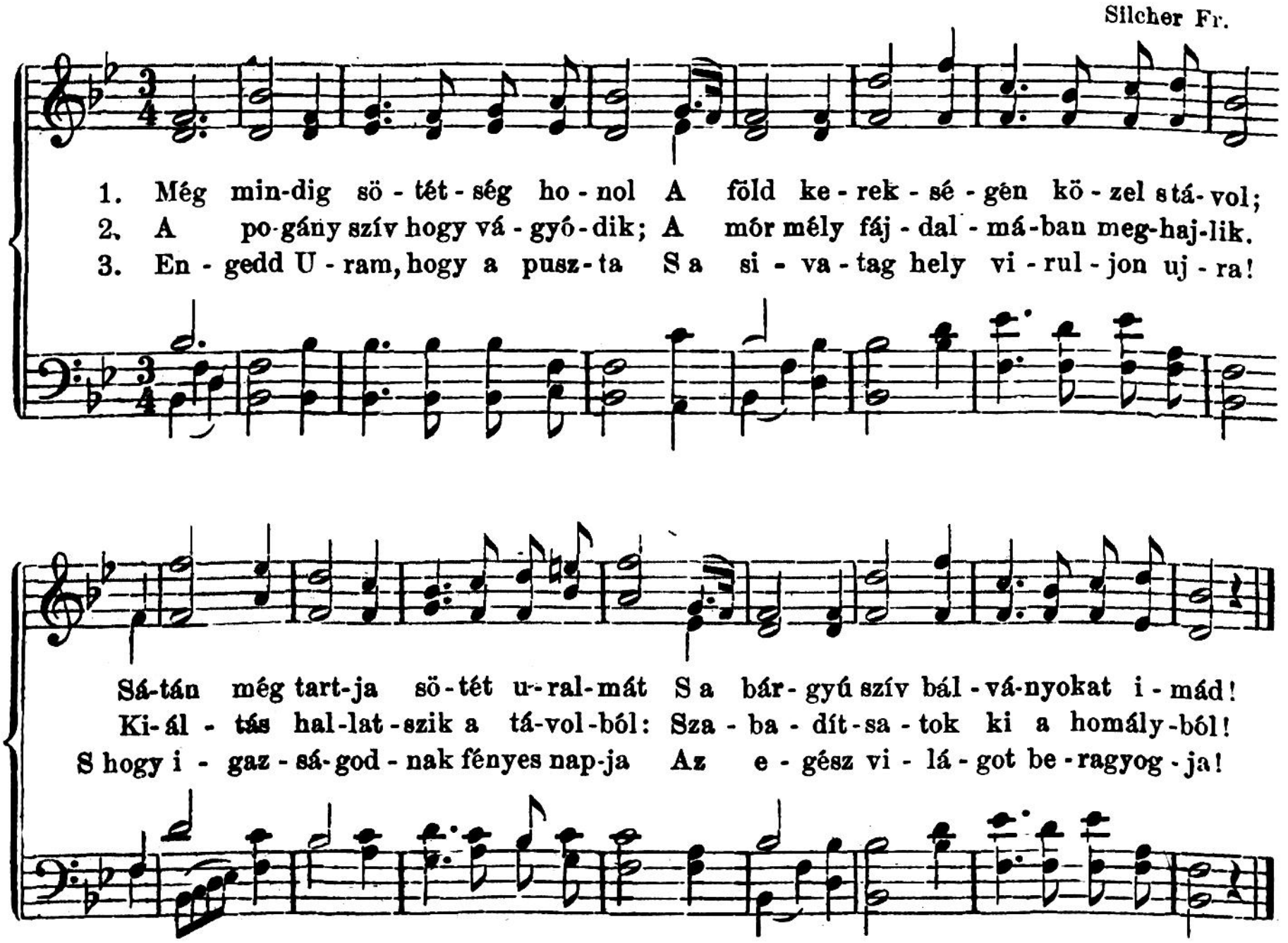

355. Itt van az aratás

Tüzzel. Evangéliumi Karénekek. Root G.

1. Itt van az a - ra - tás, ga - bo - na sok! Ké - vé - ket kö - töz - ni vaj-
2. Em - be - rek tö - me - ge a ga - bo - na, Sar - lónk az i - gaz - ság e-
3. Mily szép lesz a me - ző, ha raj - ta áll Ke - reszt-be ra - kod - va sok

jon ki fog? Ke-zünk-be a sar-lók, do - log-ra hát! Kö - röttünk van ím a nagy
rős sza-va. Bo - csás-suk az I - gét szí - vek fe - lé S gyűjtsük a ké - vék - be az
ké - ve már. A csép-lést meg - hoz-za majd a jö - vő S a bú - za U - runk-nak csű-

Kar.

so - ka - ság!
Úr e - lé.
ré - be jő.
} Jer-tek, a - ra-tók, ne kés - se - tek! É - rett a ga - bo - na már: se-

gít - se-tek! Gyűjtsük a ké-vét ö - röm-mel mind, Zengje-nek hévvel a - ja - ka-ink!

c) Alámerítkezés.

356. Az Úr hullámsírba szállott.

Angolból B. G. Belden F. E.

1. Az Úr hul - lám - sír - ba szál - lott Be - tölt-vén az i - gaz - sá - got!
2. Mi - dőn pél - dá - ját kö - vet - jük, A-tyánk te - hoz-zád kö - nyör-günk,
3. Hó-zsan-na a Meg-vál - tó - nak Az ég és föld kí - rá - lyá - nak,

Kö - ves - sük mi is pél - dá - ját, Di - cső - ít - sük meg az A - tyát!
Á - raszd ránk az ég ál - dá - sát S sze - rel - med-nek ra - gyo - gá - sát!
A ki le - győz - te a ha - lált S ne-künk ö - rök é - le - tet ád!

357. Istennek szent lelke kérünk!

Angolból B. G. Mason Lowell.

1. Is - ten - nek szent lel - ke ké - rünk, Ez ün - ne - pen légy kö - zött - tünk!
2. Is - ten, mi té - ged sze - re - tünk, Ha ke - reszt is osztály - ré - szünk!
3. A - zért most is azt kö - vet - jük, A - ki szen - ve - dett é - ret - tünk.
4. S ha a sír - ból fel - tá - ma-dunk, En-gedd hogy ve - led ha - lad - junk!

Szen - teld meg szí-vünk s lel - kün - ket, Hogy di - csér-jük nagy ne - ve - det!
S bár a vi - lág gú - nyol ne - vet, Mi meg-tart-juk tör - vé - nye - det!
S ha a hul-lám - sír - ba szál - lunk, A bűn-nek vég - leg meg - ha - lunk!
Jöjj és la - koz - zál mi - - ben-nünk, Hogy gyer-me - ke - id le - hes - sünk!

c) Alámerítkezés.

356. Az Úr hullámsírba szállott.

Angolból B. G. Belden F. E.

1. Az Úr hul - lám - sír - ba szál - lott Be - tölt-vén az i - gaz - sá - got!
2. Mi - dőn pél - dá - ját kö - vet - jük, A-tyánk te - hoz-zád kö - nyör-günk,
3. Hó-zsan-na a Meg-vál - tó - nak Az ég és föld kí - rá - lyá - nak,

Kö - ves - sük mi is pél - dá - ját, Di - cső - ít - sük meg az A - tyát!
Á - raszd ránk az ég ál - dá - sát S sze - rel - med-nek ra - gyo - gá - sát!
A ki le - győz - te a ha - lált S ne-künk ö - rök é - le - tet ád!

357. Istennek szent lelke kérünk!

Angolból B. G. Mason Lowell.

1. Is - ten - nek szent lel - ke ké - rünk, Ez ün - ne - pen légy kö - zött - tünk!
2. Is - ten, mi té - ged sze - re - tünk, Ha ke - reszt is osztály - ré - szünk!
3. A - zért most is azt kö - vet - jük, A - ki szen - ve - dett é - ret - tünk.
4. S ha a sír - ból fel - tá - ma-dunk, En-gedd hogy ve - led ha - lad - junk!

Szen - teld meg szí-vünk s lel - kün - ket, Hogy di - csér-jük nagy ne - ve - det!
S bár a vi - lág gú - nyol ne - vet, Mi meg-tart-juk tör - vé - nye - det!
S ha a hul-lám - sír - ba szál - lunk, A bűn-nek vég - leg meg - ha - lunk!
Jöjj és la - koz - zál mi - - ben-nünk, Hogy gyer-me - ke - id le - hes - sünk!

358. Megmentett lény imádjad őt.

Richter Ernő Fr. Ede (1808—1879.)

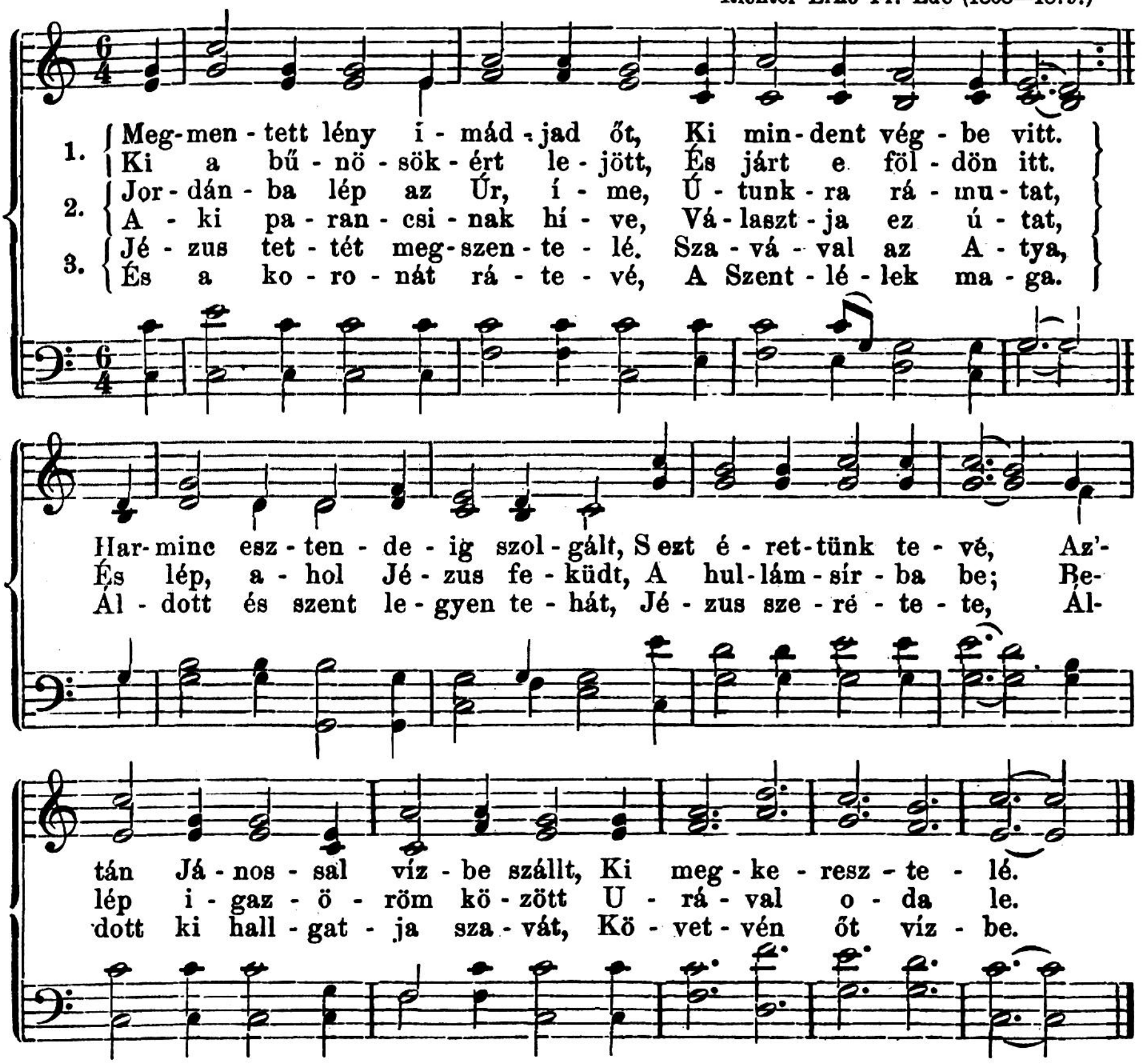

359. Megkeresztelkedtem!

(24. ének dallamára.)

1. Megkeresztelkedtem!
Nagy üdv adatott nékem!
Miért történt ez igy?
Hogy legyen üdvösségem
És éljek Jézusnak.
Ki ezt felejti el,
Ne dicsekedjék az
A szent keresztséggel.

2. Megkeresztelkedtem!
Jézusban eltemetve,
Miképpen lehetnék
Még bünbe keveredve?
Ő meghalt érettem
S feltámadott újra;
Azért is szent legyen
Éltem egész útja.

3. Megkeresztelkedtem!
Ne legyen gondolatom,
Mely bünre csábitná
Megujult indulatom.
A legtitkosabb bájt
És gyönyör érzetet
Keresztre feszitem,
Úr Jézus, éretted.

4. Erőt is adj nekem
Es mindvégig hűséget,
Áldj meg, szerelmesem,
Kezeddel, kérlek téged,
Hogy biztos maradjak
Az Üdvnek ösvényén,
S az örök békének
Honába jussak én.

358. Megmentett lény imádjad őt.

Richter Ernő Fr. Ede (1808—1879.)

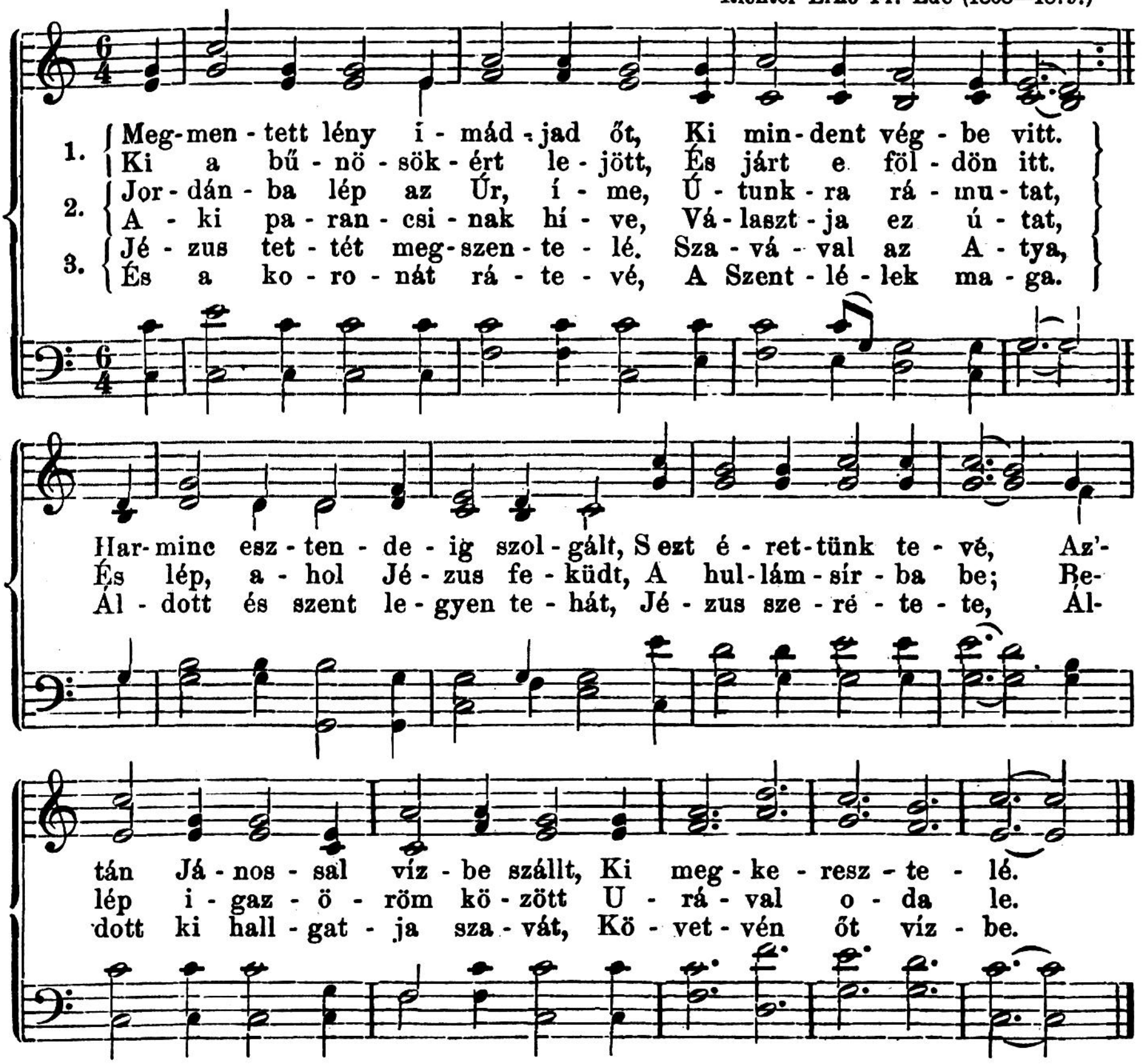

359. Megkeresztelkedtem!

(24. ének dallamára.)

1. Megkeresztelkedtem!
Nagy üdv adatott nékem!
Miért történt ez igy?
Hogy legyen üdvösségem
És éljek Jézusnak.
Ki ezt felejti el,
Ne dicsekedjék az
A szent keresztséggel.

2. Megkeresztelkedtem!
Jézusban eltemetve,
Miképpen lehetnék
Még bünbe keveredve?
Ő meghalt érettem
S feltámadott újra;
Azért is szent legyen
Éltem egész útja.

3. Megkeresztelkedtem!
Ne legyen gondolatom,
Mely bünre csábitná
Megujult indulatom.
A legtitkosabb bájt
És gyönyör érzetet
Keresztre feszitem,
Úr Jézus, éretted.

4. Erőt is adj nekem
Es mindvégig hűséget,
Áldj meg, szerelmesem,
Kezeddel, kérlek téged,
Hogy biztos maradjak
Az Üdvnek ösvényén,
S az örök békének
Honába jussak én.

360. Íme, Uram, hozzád jöttem.

(6. ének dallamára.)

1. Íme, Uram, hozzád jöttem,
Mint mondtad, hogy tegyem,
És te elfogadtál engem,
Benned üdvöm lelem.

2. Neked adom testem, vérem,
Neked most mindenem.
Tiéd összes érzményem,
Tied teljes éltem.

3. Szentháromság, nagy nevedre
Megkeresztelkedtem,
Kigyó magvától megmentve,
Éltedbe kerültem.

4. Szent tagul az Ur testébe
Felvéve lettem én,
E földön velem a béke,
S a dicső hon enyém.

361. Összegyülünk a folyónál.

Lowry R.

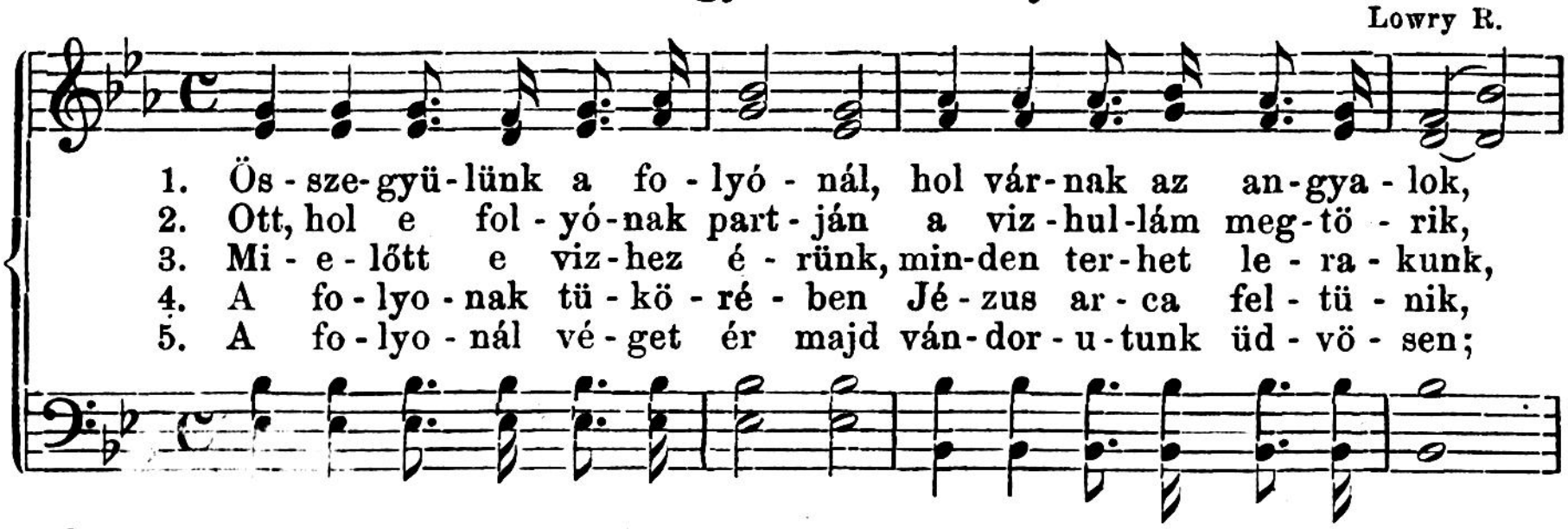

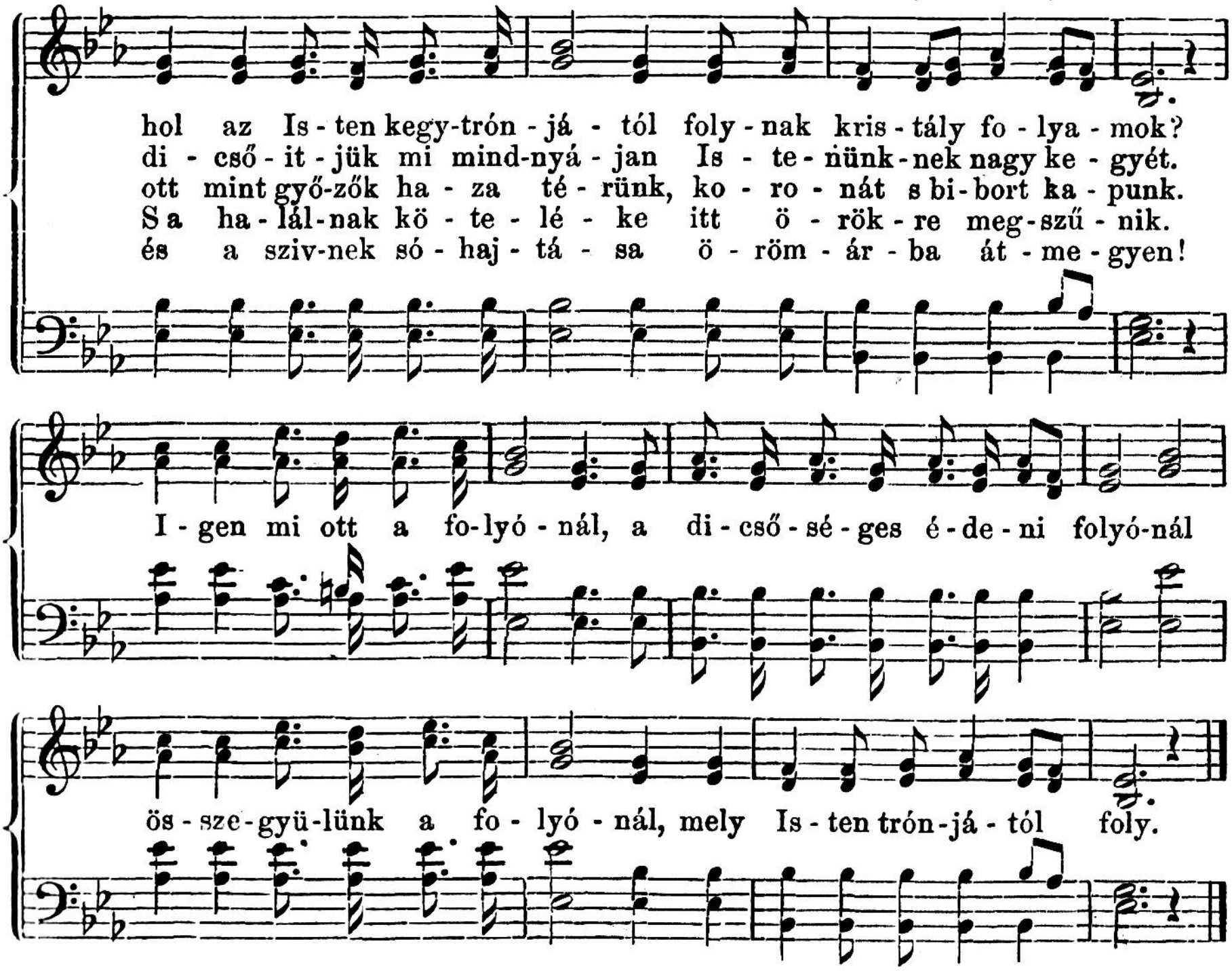

360. Íme, Uram, hozzád jöttem.

(6. ének dallamára.)

1. Íme, Uram, hozzád jöttem,
Mint mondtad, hogy tegyem,
És te elfogadtál engem,
Benned üdvöm lelem.

2. Neked adom testem, vérem,
Neked most mindenem.
Tiéd összes érzményem,
Tied teljes éltem.

3. Szentháromság, nagy nevedre
Megkeresztelkedtem,
Kigyó magvától megmentve,
Éltedbe kerültem.

4. Szent tagul az Ur testébe
Felvéve lettem én,
E földön velem a béke,
S a dicső hon enyém.

361. Összegyülünk a folyónál.

Lowry R.

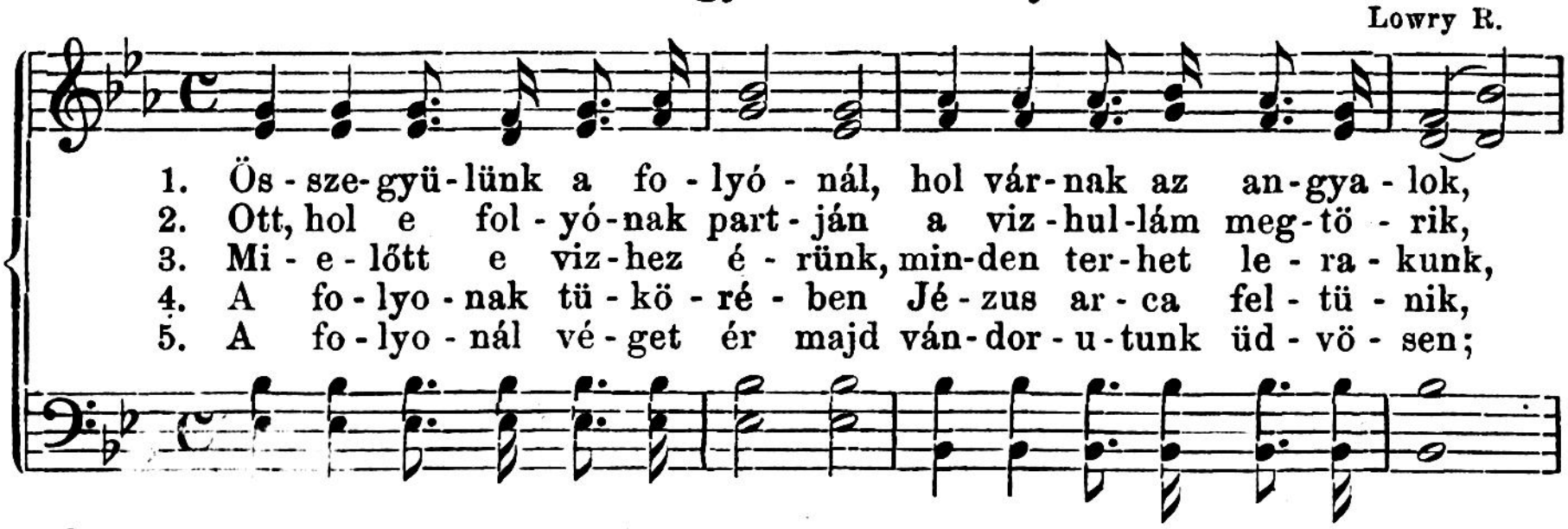

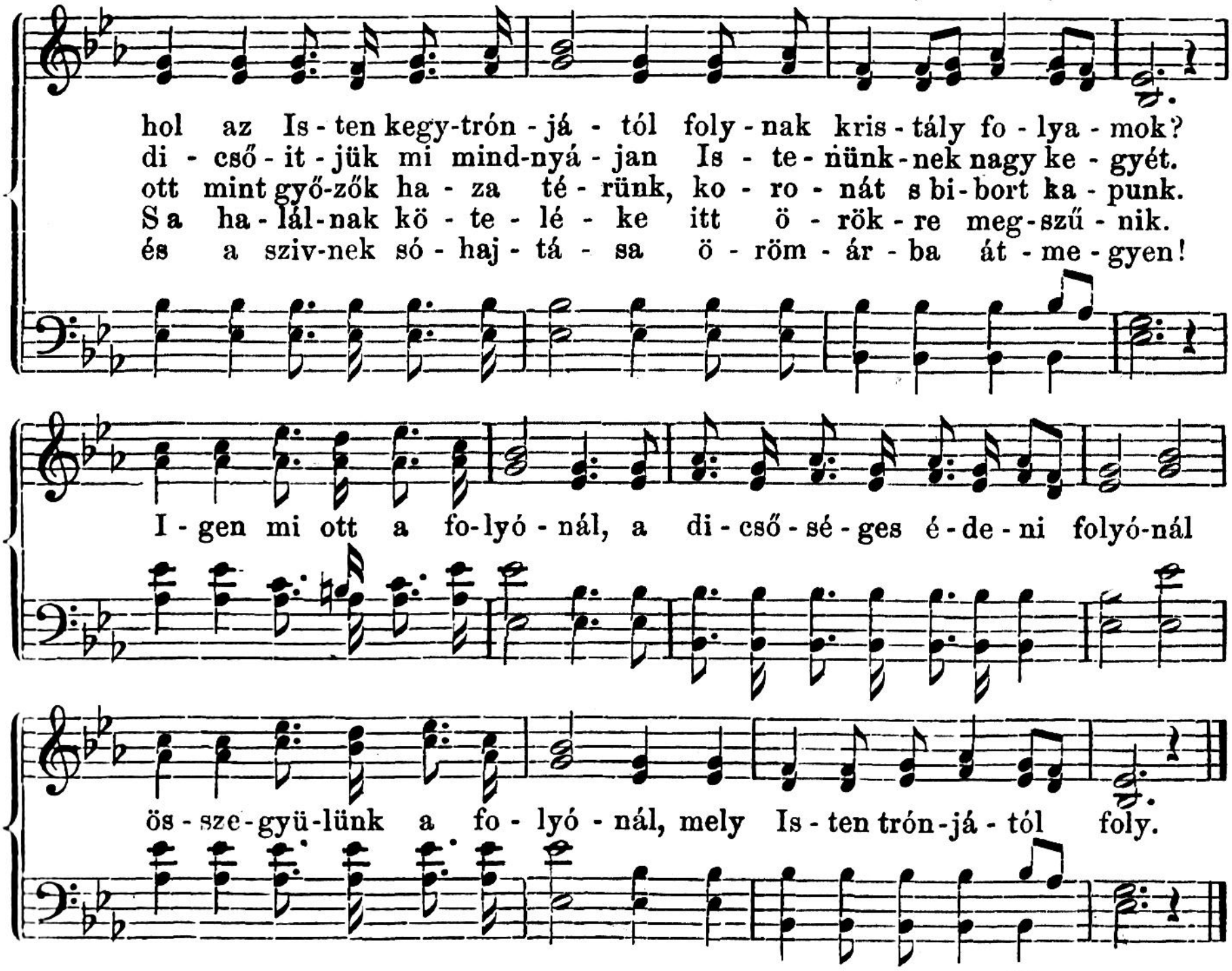

362. Szent igédhez híven.

Händel G. F.

1. Szent i - géd - hez hí - ven U - ram i - de jöt - tünk,
2. Mely - lyel hoz - zád jö - vünk, Áldd meg lé - pé - sün - ket!
3. Ha a bűn - nel ter - helt Kül - vi - lág - ban já - runk,

Hogy a - ka - ra - tod mind - vé - gig Hű - ség - gel kö - ves - sük!
S hogy ná - lad meg - ma - rad - has - sunk, E - rő - sítsd hi - tün - ket!
En - gedd, hogy él - tünk - kel Té - ged Ki - nyi - lat - koz - tas - sunk!

363. Jézus téged dicsőítünk.

Hatton János.

1. Jé - zus té - ged di - cső - í - tünk, Hogy te üd - vünk let - tél ne - künk.
2. E sze - re - tet ar - ra in - dít, Hogy kö - ves - sünk té - ged min - dig,
3. Azt ki - vá - nod ben - ned higy - jünk, És így meg - ke - resz - tel - ked - jünk
4. Add, kik zász - lód a - lá mos - tan So - ra - koz - nak nyil - vá - no - san,

El - hagy - tad a fé - nyes he - lyet, Fel - cse - rél - tél földért men - nyet.
A - ka - ra - tod sze - rint jár - junk, Tisz - ta szív - ből hőn szol - gál - junk.
A - lá - me - rít - tet - tél te is, Kö - ve - tünk hát eb - ben mi is.
Le - gye - nek hű ta - nít - vá - nyid Vé - ges - vég - ig mind - ha - lál - ig.

362. Szent igédhez híven.

Händel G. F.

1. Szent i - géd - hez hí - ven U - ram i - de jöt - tünk,
2. Mely - lyel hoz - zád jö - vünk, Áldd meg lé - pé - sün - ket!
3. Ha a bűn - nel ter - helt Kül - vi - lág - ban já - runk,

Hogy a - ka - ra - tod mind - vé - gig Hű - ség - gel kö - ves - sük!
S hogy ná - lad meg - ma - rad - has - sunk, E - rő - sítsd hi - tün - ket!
En - gedd, hogy él - tünk - kel Té - ged Ki - nyi - lat - koz - tas - sunk!

363. Jézus téged dicsőítünk.

Hatton János.

1. Jé - zus té - ged di - cső - í - tünk, Hogy te üd - vünk let - tél ne - künk.
2. E sze - re - tet ar - ra in - dít, Hogy kö - ves - sünk té - ged min - dig,
3. Azt ki - vá - nod ben - ned higy - jünk, És így meg - ke - resz - tel - ked - jünk
4. Add, kik zász - lód a - lá mos - tan So - ra - koz - nak nyil - vá - no - san,

El - hagy - tad a fé - nyes he - lyet, Fel - cse - rél - tél földért men - nyet.
A - ka - ra - tod sze - rint jár - junk, Tisz - ta szív - ből hőn szol - gál - junk.
A - lá - me - rít - tet - tél te is, Kö - ve - tünk hát eb - ben mi is.
Le - gye - nek hű ta - nít - vá - nyid Vé - ges - vég - ig mind - ha - lál - ig.

364. Jézusomnak szent nevében.

1. Jé - zu - som-nak szent ne - vé - ben. Meg - ke - resz - tel - ked-tem én.
2. Sem-mi - fé - lét itt e föl - dön Én már úgy - sem sze - re - tek,
3. Vi - lág, ne is csá-bíts töb - bé, Rád én úgy sem hall - ga - tok,
4. Sok-szor mentem a vi - lág - hoz, S mind-an - nyi - szor rá - sze-dett,

Ne - ki szen - tel - ve az él - tem, Ö - vé most már, nem e - nyém.
Mint Meg - vál - tóm, ki - ben üd - vöm, Bol - dog - sá - gom tel - jes lett.
Sza - vad a sok jót i - gé - ré, De csak ros - szat ad - ha - tott.
Egy-szer men - tem Jé - zu - som-hoz, S a - dott ö - rök é - le - tet.

É - lek, de töb - bé én nem, Jé - zu - som él én - ben - nem.
Ő, csak ő a gyö - nyö - röm, Ő - tet ál - dom ö - rök - kön.
A vi - lá - got meg - ve - tem; Jé - zus né - kem min - de - nem.
Ezt mon - dot - ta: „Jőjj hoz - zám, Meg - bo - csá - tok i - ga - zán!“

É - lek, de töb - bé én nem, Jé - zu - som él én - ben - nem!
Ő, csak ő a gyö - nyö - röm, Ő - tet ál - dom ö - rök - kön.
A vi - lá - got meg - ve - tem, Jé - zus né - kem min - de - nem.
Ezt mon - dot - ta: „Jőjj hoz - zám, Meg - bo - csá - tok i - ga - zán!“

d) Úrvacsora és lábmosás.

365. Nézzétek a szelíd emberfiát.

Balázs G. Monk W. H.

1. Néz-zé-tek a sze-líd em-ber-fi-át, Meg-mos-sa a ta-nít-vá-nyi lá-bát!
2. U-runk, mi-dőn it-ten egy-be-gyű-lünk, Hogy szent í-géd sze-rint cse-le-ked-jünk,

Az a-lá-zatban pél-dát nyujt ne-künk, Hogy mi is szent nyomdokát kö-ves-sük!
Hadd é-rez-zük át a sze-re-te tet, Mely i-rán-tunk át-hat-ja szí-ve-det!

366. Emberi rendeléseket . . .

Balázs G. Mason Lowell.

1. Em-be-ri ren-de-lé-se-ket Kö-vet-ni mi nem fo-gunk!
2. Hogy egy-más lá-bát megmos-suk, Jé-zu-sunk a-ka-ra-ta,
3. Há-la ne-ked jó Is-te-nünk Szent pa-ran-cso-la-tod-ért!

A-mit Is-ten ki-je-len-tett, Csu-pán ar-ra hall-ga-tunk!
S mi azt meg nem vál-toz-tat-juk, Mit ő meg-pa-ran-cso-la!
Ál-dá-so-dat hit-tel vár-juk, I-géd meg-tar-tá-sá-ért!

d) Úrvacsora és lábmosás.

365. Nézzétek a szelíd emberfiát.

Balázs G. Monk W. H.

1. Néz-zé-tek a sze-líd em-ber-fi-át, Meg-mos-sa a ta-nít-vá-nyi lá-bát!
2. U-runk, mi-dőn it-ten egy-be-gyű-lünk, Hogy szent í-géd sze-rint cse-le-ked-jünk,

Az a-lá-zatban pél-dát nyujt ne-künk, Hogy mi is szent nyomdokát kö-ves-sük!
Hadd é-rez-zük át a sze-re-te tet, Mely i-rán-tunk át-hat-ja szí-ve-det!

366. Emberi rendeléseket . . .

Balázs G. Mason Lowell.

1. Em-be-ri ren-de-lé-se-ket Kö-vet-ni mi nem fo-gunk!
2. Hogy egy-más lá-bát megmos-suk, Jé-zu-sunk a-ka-ra-ta,
3. Há-la ne-ked jó Is-te-nünk Szent pa-ran-cso-la-tod-ért!

A-mit Is-ten ki-je-len-tett, Csu-pán ar-ra hall-ga-tunk!
S mi azt meg nem vál-toz-tat-juk, Mit ő meg-pa-ran-cso-la!
Ál-dá-so-dat hit-tel vár-juk, I-géd meg-tar-tá-sá-ért!

367. Az utolsó végvacsorát.

Dr. Hastings C.

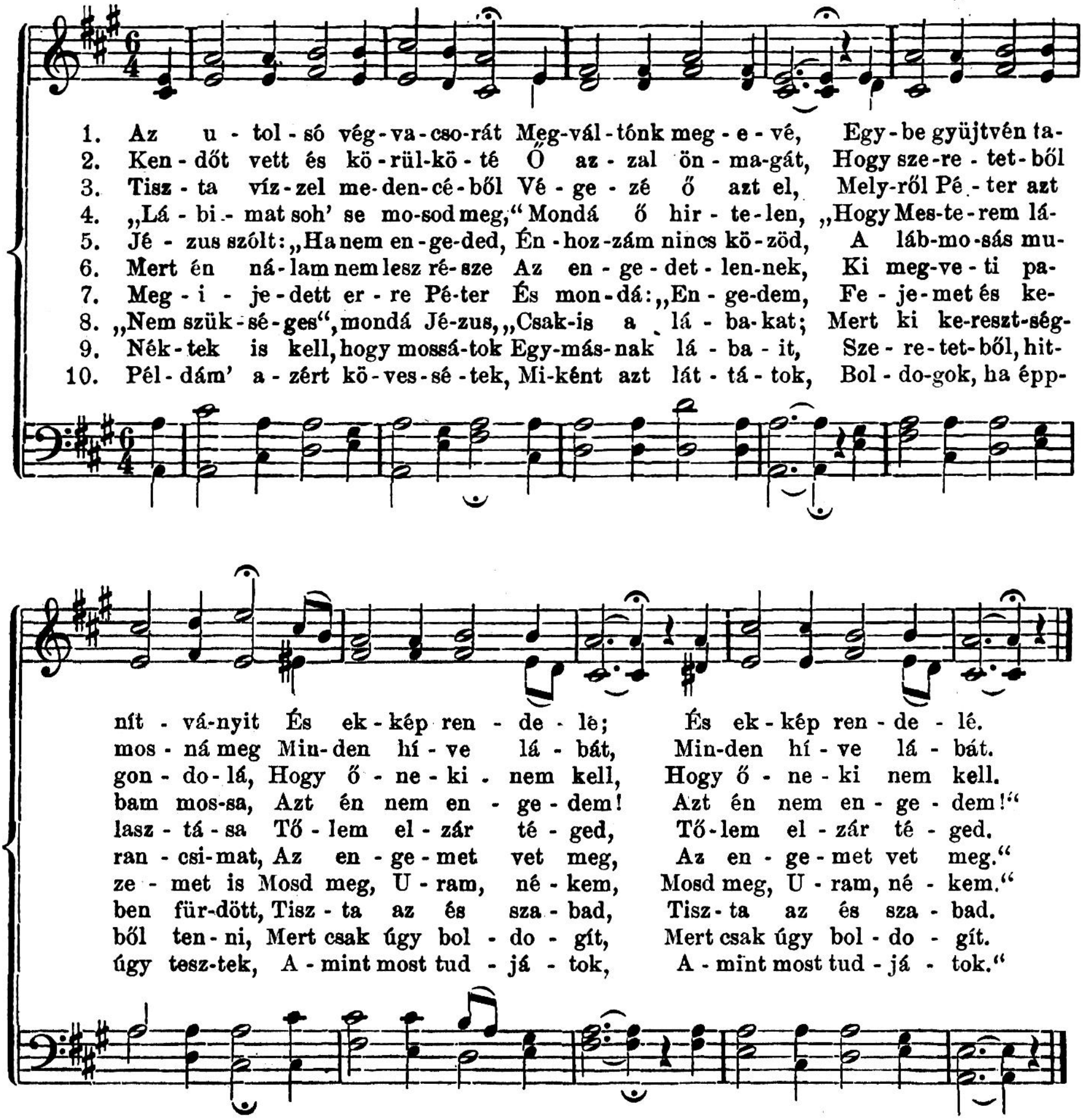

368. Dicső királyod jő, Sion.

(Az előbbi ének dallamára.)

1. Dicső királyod jő, Sion,
Örvendj és légy híve;
A szeretettől lángolón
: Hevül érted szíve. :

2. Mint Üdvözítőd száll hozzád,
Összes javával jő,
Itt adja ő önönmagát,
: Test, s vérét adja ő. :

3. Pásztorod ő és kenyered,
Kincsed és díszruhád,
Örömben, búban társ veled,
: Ő éked, koronád. :

4. Hordoz testvéri hű szívén,
Oltalmaz gondosan;
És tudd meg, hogyha bánt a kín,
: Szeret ő biztosan. :

367. Az utolsó végvacsorát.

Dr. Hastings C.

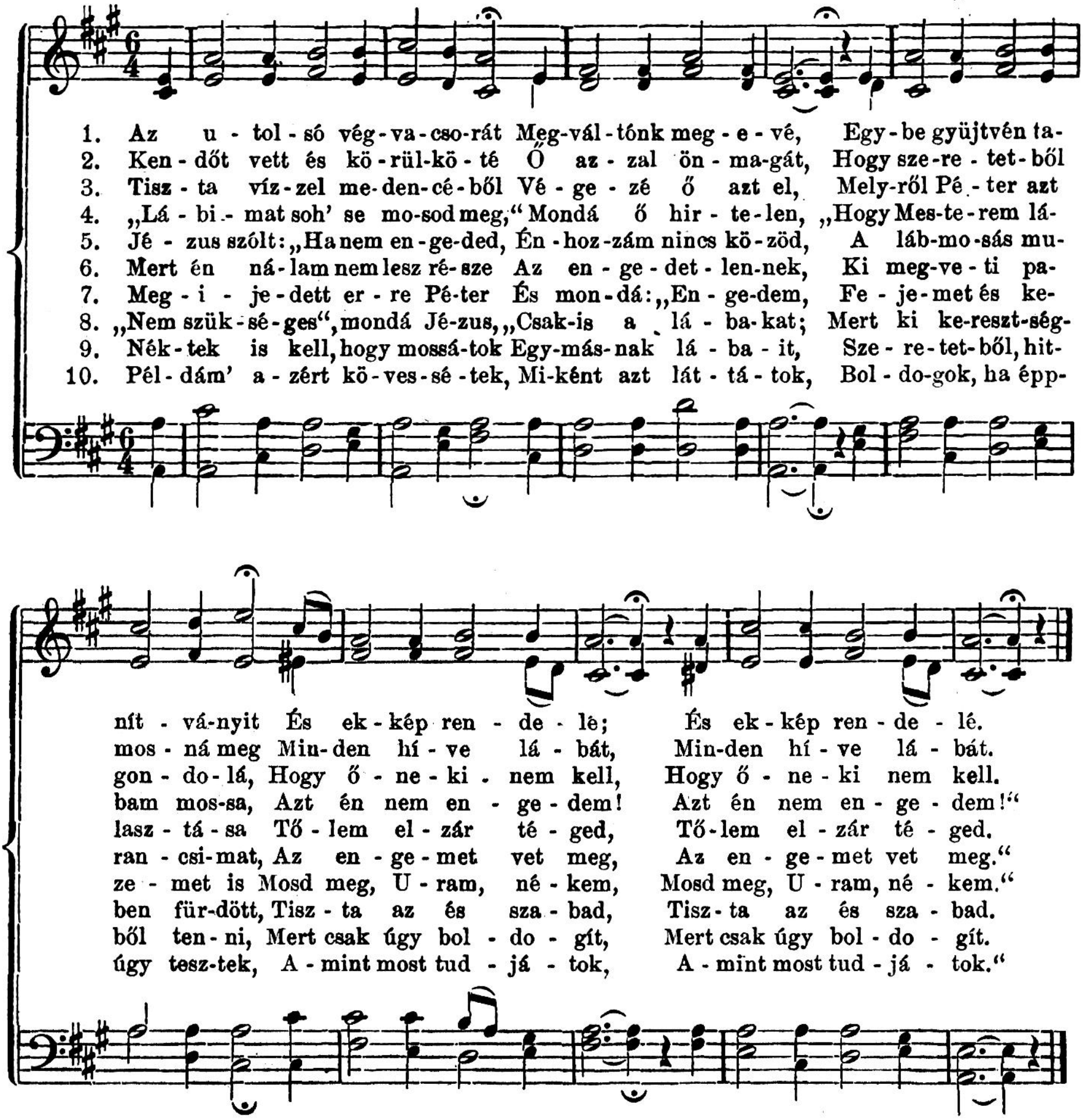

368. Dicső királyod jő, Sion.

(Az előbbi ének dallamára.)

1. Dicső királyod jő, Sion,
Örvendj és légy híve;
A szeretettől lángolón
: Hevül érted szíve. :

2. Mint Üdvözítőd száll hozzád,
Összes javával jő,
Itt adja ő önönmagát,
: Test, s vérét adja ő. :

3. Pásztorod ő és kenyered,
Kincsed és díszruhád,
Örömben, búban társ veled,
: Ő éked, koronád. :

4. Hordoz testvéri hű szívén,
Oltalmaz gondosan;
És tudd meg, hogyha bánt a kín,
: Szeret ő biztosan. :

369. Akik egyesülve vagyunk itten.

1. A - kik e - gye - sül - ve vagyunk it - ten, kéz - a - dás-sal fo - gad-juk,
2. Meg-vál - tónk ti - eď vagyunk mindnyá - jan, szivűnk él-tűnk smin-de-űnnk.
3. U - ram is - mét meg-ál - dot-tál min - ket Je-len - lé-ted ke - gyé-vel,

1. Jé - zus szen - ve - dé - sé - re meg - hit - ten, im fri - gyűnket aĺ - kot-juk.
2. Óh vésd a mi szi-vünk-be jó mé - lyen, a sze - re-tet tör - vé-nyét.
3. Men-nye - i ál - dá - sod-dal, vi - gas - szal, Sszentlelked e - re - jé - vel.

És je - lül, hogy e - zen szö - vet - sé-günk ne - ki ked - ves, mely-re mos-tan
Ve - led te-szünk ve - led hagyunk mindent, ve - led é - lünk ve - led halunk
Add, mi - dőn uj - ra a harc - ba szál lunk, Hogy él-tünk küz - dő - te - rén meg

lé-pünk, „Á - men, ek - kép szó - lal meg, bé - ke, bé - ke ve - le - tek!“
hű - en; add, hogy le - gyen ez a frigy, ér - vé - nyes ha - lá - lunk-ig!
áll-junk, Mig a har - cunk vé - get ér S né - ped nyu - ga - ´lom - ba tér.

370. Nézzétek Istennek fiát!

Angolból Balász G. Gregorian-Mason Lowell.

1. Néz-zé-tek Is-ten-nek fi - át, Ég és föld di-cső ki-rá - lyát!
2. Hi - vá min-den ta - nít-vá - nyát És meg-mo - sá mind-nek lá - bát;
3. Ha Meg-vál - tó - dat sze-re - ted S Mes-te-red-nek őt te-kin - ted,
4. Cso-dál-ják ná-la an-gya-lok, Sze-re - te - tét halk szor-gal - mát,
5. Ta-nit-vá nyi-nak lá - ba - it Mos-va ím meg-a - láz-ko - dott,
6. Üd - vö - zi - tőd hű má - sa lész?–Szol-gál-va ne - ki szün-te - len?

O - da ha - gyá az e - ge - ket És szol-gá - la em - be - re - ket!
Né-ked és né-kem pél-dát ad, Hogy tud-juk, mi az a - lá - zat!
Ugy menj és kö-vesd pél-dá - ját És majd el - nye - red ál-dá - sát!
Ki - nek a mennyben tárt ka - rok Hoz - ták ég leg-főbb ju - tal - mát.
Sze-ret - ve en-gem, té-ged s mind, ne-künk nagy pél - dát mu - ta - tott.
Ak-kor szó - ban és tett-ben kész Légy, őt kö - vet - ni min-den - ben.

371. Még mielőtt Isten fia.

Bradbury W. B.

1. Még mi - e - lőtt Is - ten fi - a A föld-ről tá - vo-zott vol - na,
2. Ki an-gya - lok fe - lett ál - lott, Oly mé-lyen meg - a - láz - ko-dott,
3. És mon-dá: Im pél - dát a - dok, Nyom-do-kim-ban ha-lad - ja - tok;

A hús-vét es - ti la - ko - mát Ha-gyá ránk, mint úr - va - cso - rát!
Hogy ta - nít-vá - nyit szó - lí - tá És lá - ba - i - kat meg-mo - sá.
Ha meg-őr-zi - tek pa-ran-csom, Rá - tok á - rasz-tom ál - dá - som!

370. Nézzétek Istennek fiát!

Angolból Balász G. Gregorian-Mason Lowell.

1. Néz-zé-tek Is-ten-nek fi - át, Ég és föld di-cső ki-rá - lyát!
2. Hi - vá min-den ta - nít-vá - nyát És meg-mo - sá mind-nek lá - bát;
3. Ha Meg-vál - tó - dat sze-re - ted S Mes-te-red-nek őt te-kin - ted,
4. Cso-dál-ják ná-la an-gya-lok, Sze-re - te - tét halk szor-gal - mát,
5. Ta-nit-vá nyi-nak lá - ba - it Mos-va ím meg-a - láz-ko - dott,
6. Üd - vö - zi - tőd hű má - sa lész?–Szol-gál-va ne - ki szün-te - len?

O - da ha - gyá az e - ge - ket És szol-gá - la em - be - re - ket!
Né-ked és né-kem pél-dát ad, Hogy tud-juk, mi az a - lá - zat!
Ugy menj és kö-vesd pél-dá - ját És majd el - nye - red ál-dá - sát!
Ki - nek a mennyben tárt ka - rok Hoz - ták ég leg-főbb ju - tal - mát.
Sze-ret - ve en-gem, té-ged s mind, ne-künk nagy pél - dát mu - ta - tott.
Ak-kor szó - ban és tett-ben kész Légy, őt kö - vet - ni min-den - ben.

371. Még mielőtt Isten fia.

Bradbury W. B.

1. Még mi - e - lőtt Is - ten fi - a A föld-ről tá - vo-zott vol - na,
2. Ki an-gya - lok fe - lett ál - lott, Oly mé-lyen meg - a - láz - ko-dott,
3. És mon-dá: Im pél - dát a - dok, Nyom-do-kim-ban ha-lad - ja - tok;

A hús-vét es - ti la - ko - mát Ha-gyá ránk, mint úr - va - cso - rát!
Hogy ta - nít-vá - nyit szó - lí - tá És lá - ba - i - kat meg-mo - sá.
Ha meg-őr-zi - tek pa-ran-csom, Rá - tok á - rasz-tom ál - dá - som!

372. Szent törvényed oh mily kedves!

Haydn J. F.

1. Szent tör - vé - nyed óh mily ked - ves S pél - dád mily fen - sé - ges!
2. Most nem vár ránk mar - ty - rom - ság, Ré - mes vér - ta - nu - ság!
3. Adj szí-vünk-be vá - gya - ko - zást, Szent - sé - ges ó - haj-tást,

Tel - jes szí-vünk-kel i - gyek-szünk, Hogy ő - ket kö - ves-sük!
Szent tör - vé - nyed, ha a - kar - juk, Bát - ran meg-tart-hat-juk!
Hogy e - gye - dűl né-ked él - jünk, Míg tart föl - di lé-tünk!

373. Ujra egyek lettünk Veled.

1. Uj - ra egy - gyek let - tünk Ve - led, Ez é - tel
2. U - ram, ve - zess hát job - bo - don, Az is - me-
3. A - tya, Fi - ú és Szent - lé - lek Im, há - lát
4. Nagy há - lá - val le - bo - ru - lunk, E - lőt - ted,

ál - tal, a - me - lyet. Él - vez-tünk, hogy egy lé - - lek-
ret - len tá - ja - kon! Mert itt csak el - len - sé - - günk
mondunk te - né - ked! É - gi e - rő - ket adsz ne-
Je - ho - va U - runk! Jé - zus ne - vé - ben i - - má-

372. Szent törvényed oh mily kedves!

Haydn J. F.

1. Szent tör - vé - nyed óh mily ked - ves S pél - dád mily fen - sé - ges!
2. Most nem vár ránk mar - ty - rom - ság, Ré - mes vér - ta - nu - ság!
3. Adj szí-vünk-be vá - gya - ko - zást, Szent - sé - ges ó - haj-tást,

Tel - jes szí-vünk-kel i - gyek-szünk, Hogy ő - ket kö - ves-sük!
Szent tör - vé - nyed, ha a - kar - juk, Bát - ran meg-tart-hat-juk!
Hogy e - gye - dűl né-ked él - jünk, Míg tart föl - di lé-tünk!

373. Ujra egyek lettünk Veled.

1. Uj - ra egy - gyek let - tünk Ve - led, Ez é - tel
2. U - ram, ve - zess hát job - bo - don, Az is - me-
3. A - tya, Fi - ú és Szent - lé - lek Im, há - lát
4. Nagy há - lá - val le - bo - ru - lunk, E - lőt - ted,

ál - tal, a - me - lyet. Él - vez-tünk, hogy egy lé - - lek-
ret - len tá - ja - kon! Mert itt csak el - len - sé - - günk
mondunk te - né - ked! É - gi e - rő - ket adsz ne-
Je - ho - va U - runk! Jé - zus ne - vé - ben i - - má-

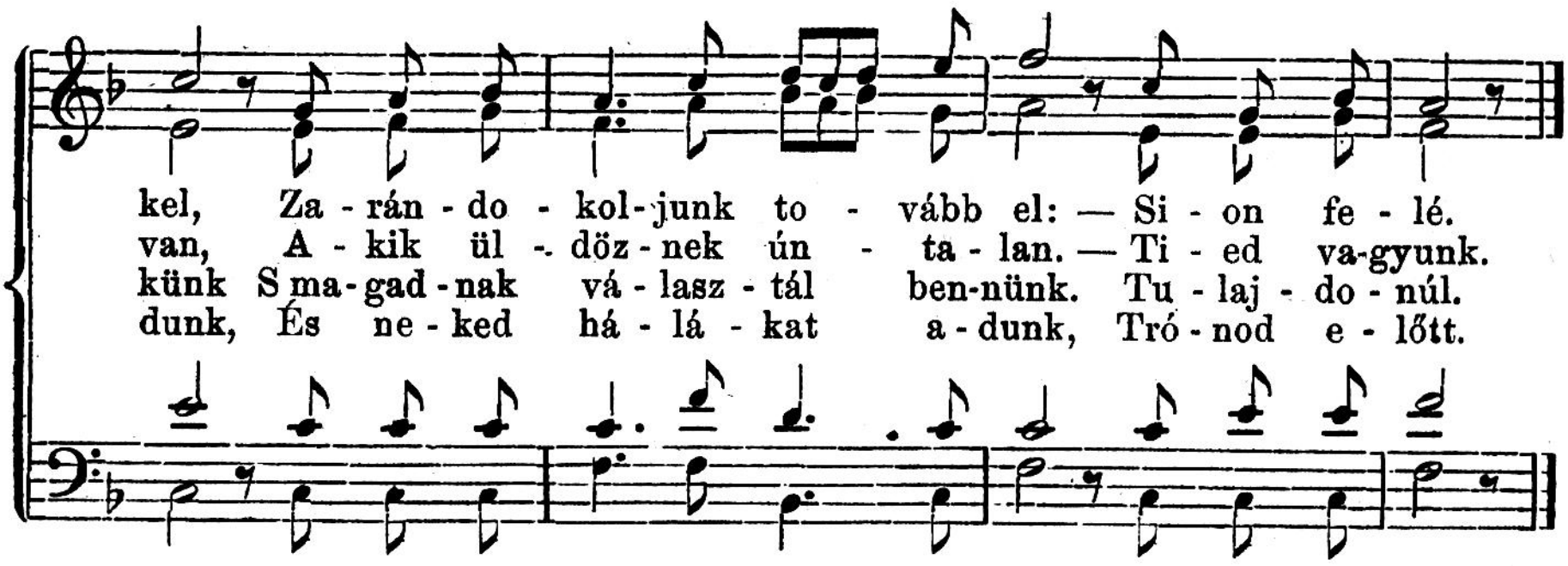

374. Add, egyek legyünk.

„Sionhárfá"-ból.

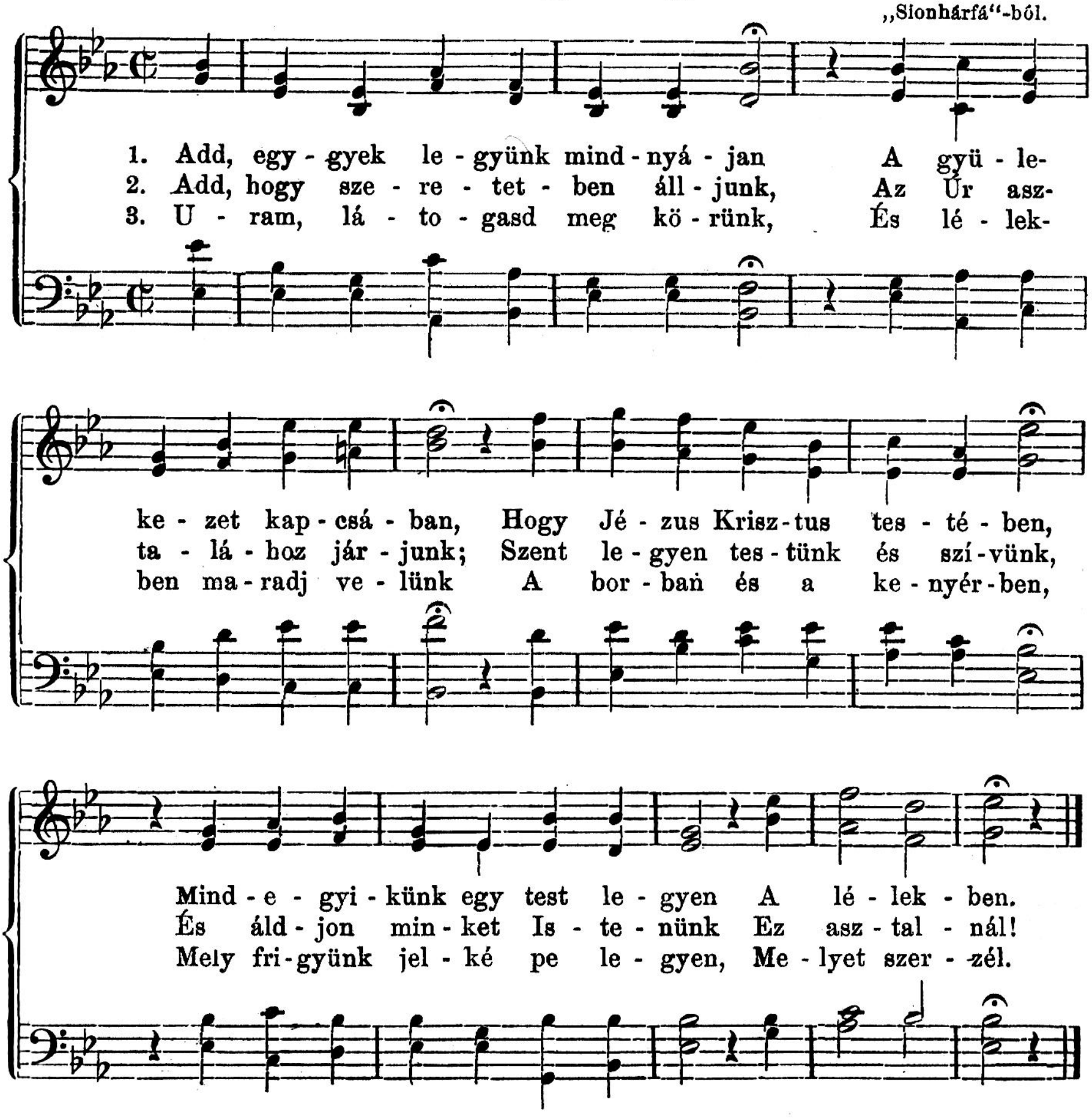

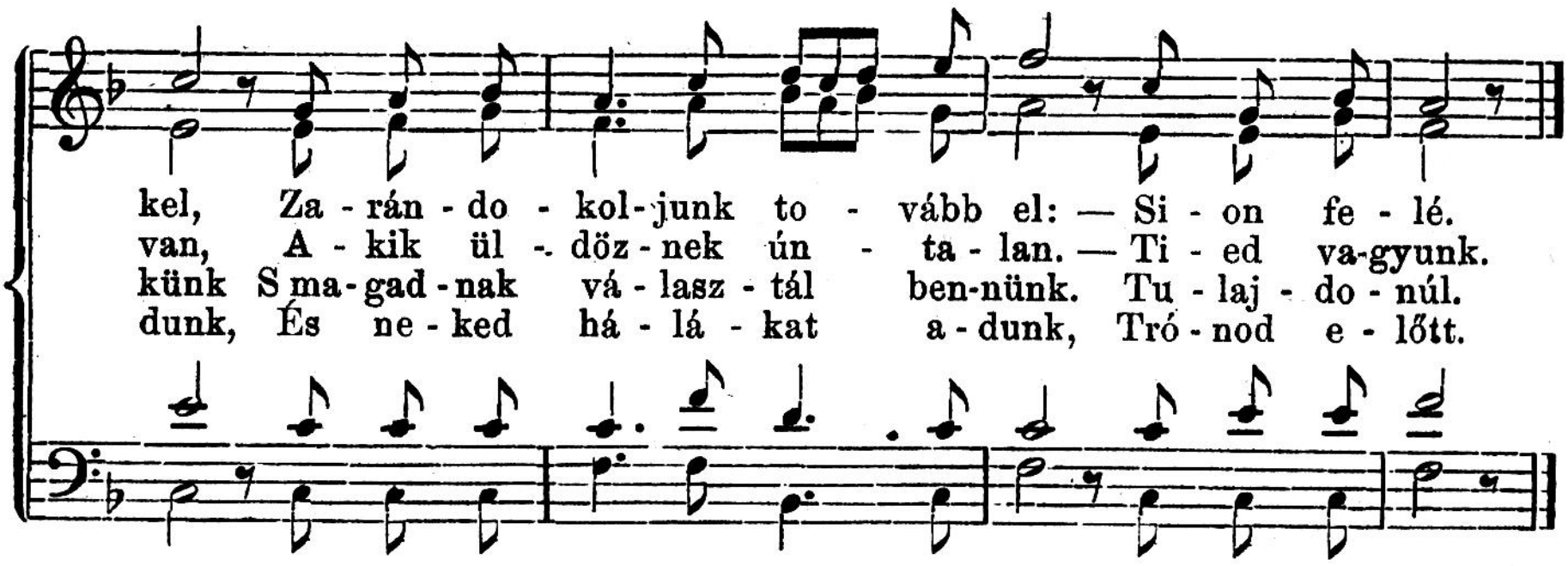

374. Add, egyek legyünk.

„Sionhárfá"-ból.

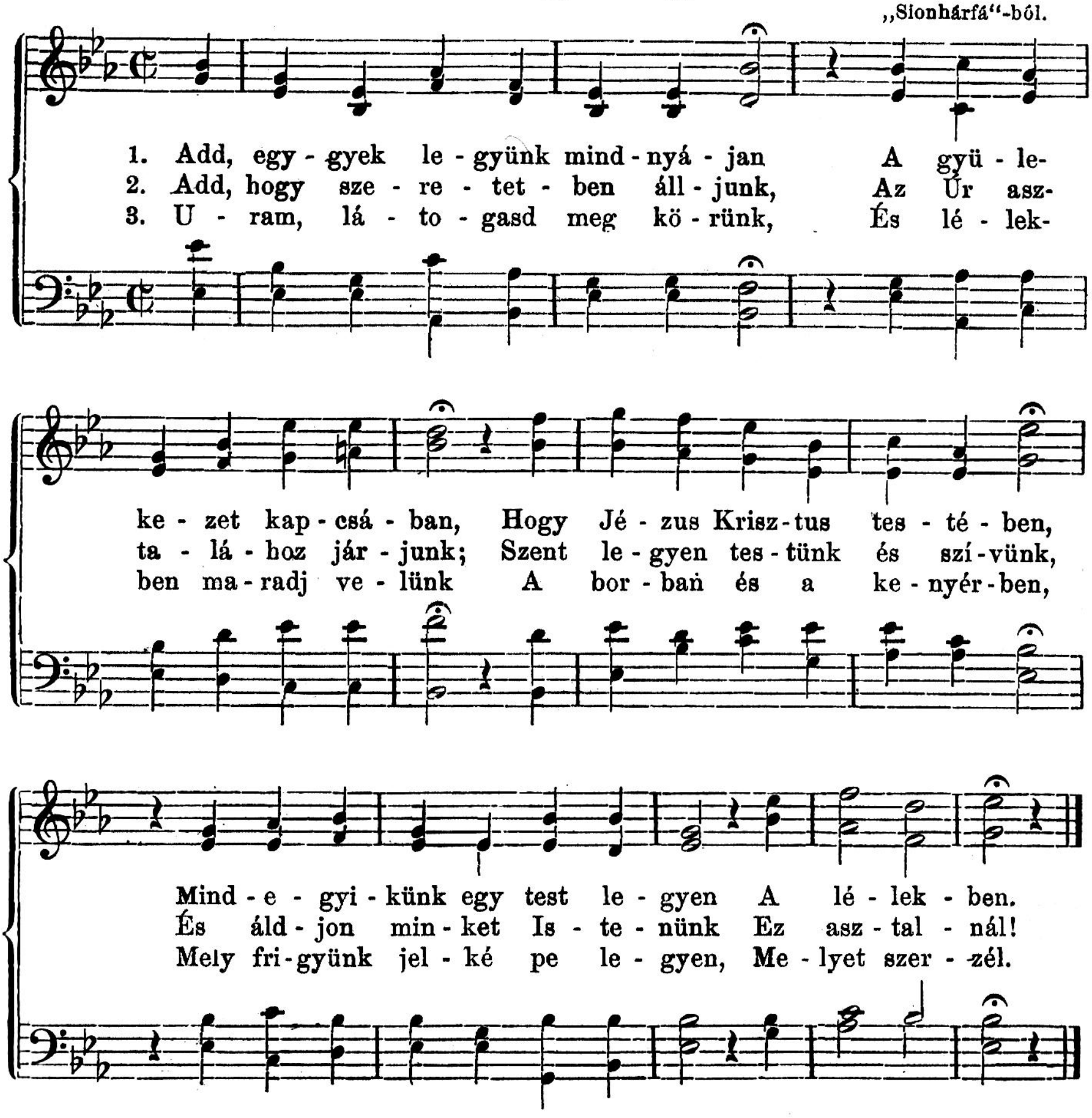

Esti és reggeli énekek.

375. Uram hozzád száll ajkamról ének.

Moderato. Bayley Thos. Hy.

1. U - ram hoz-zád száll aj-kam-ról é - nek, Há - lát mondok én te - ne - ked,
2. Most fá-radt sze-mem-re száll az á - lom, Nyu-gal-ma-mat ott ta - lá - lom;
3. Nem sző-tét a ma - gá-nyos éj sza-ka, Mert ve-lem van az ég Ú - ra;

Hogy en - ge - met, ki an-nyít vét - ke - zett, Meg vé-dett ál - dó ke-zed!
Gon - do - la - tim is - mét hoz-zád szállnak, I má im té - ged áld-nak!
El nem szunnyad, mi - dőn tes-tem pi - hen: Vi-gyáz rám Jé - zus hi - ven!

Kar.

mp *p*

Vé - dett ál - dó szent-ke - zed oly hi-ven, Vi-gyáz re-ám száz csil-lag ké-pi-ben,

p

El - nem szunnyad, mi - dőn tes - tem - pi - hen; Vi-gyáz rám Jé - zus hi - ven!

376. Este lett most az idő itt.

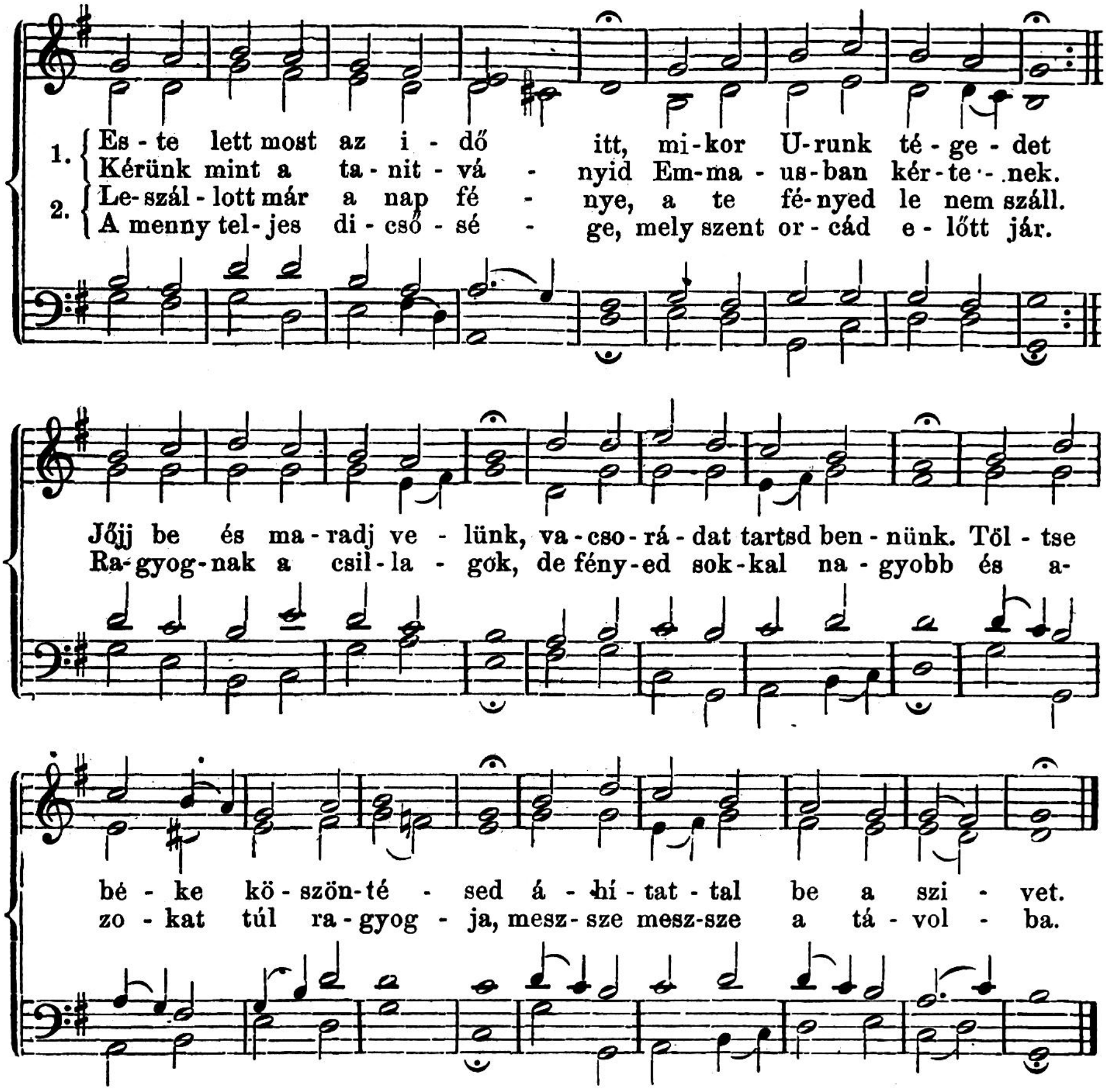

377. A reggeli óra kedves.

(Az előbbi ének dallamára.)

1. A reggeli óra kedves,
Ha Istennel kezdjük meg,
A szív örömében repdes
És az ajk hálát rebeg:
Igy illik keresztyénhez.
A kit Isten felébreszt,
A nyugalmas éjjel után
Uj derült reggelre korán.

2. Oh tekintsünk fel az égre,
Hol a nap ragyogva áll,
Melyről hegyre és völgyekre
Fény és áldás alászáll.
Szebben mint nap világa
Ragyog Krisztus orczája,
Üdv, béke és igazság van
Rejtve e világosságban.

3. Ma is fog minket kísérni,
A munkához megy velünk;
Szívünket jóra vezérli
És híven áll mellettünk,
Hogy ne érjen e napon
Minket semmi bántalom,
És magunkat áldásával
Adjuk nyugalomnak által.

376. Este lett most az idő itt.

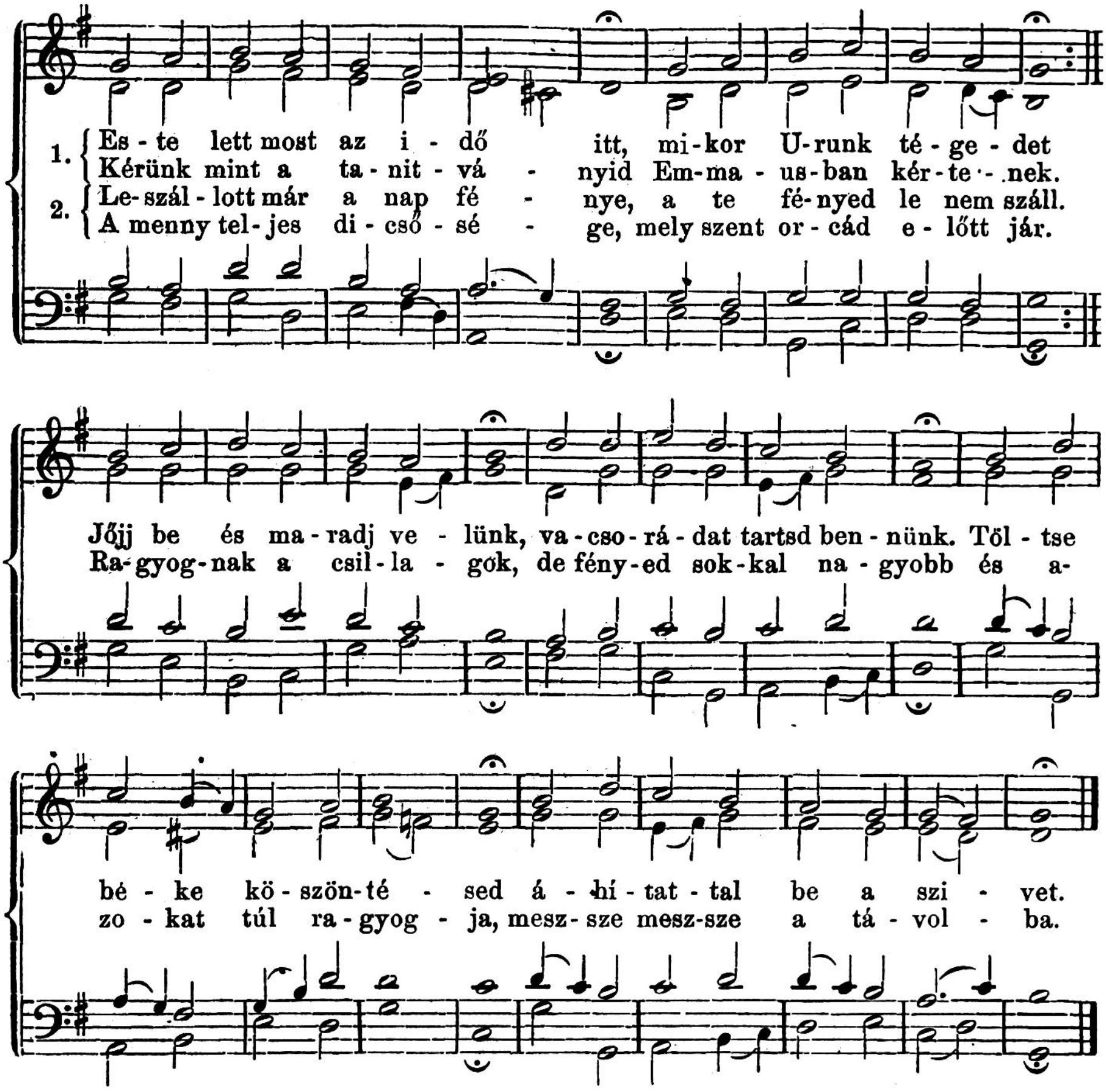

377. A reggeli óra kedves.

(Az előbbi ének dallamára.)

1. A reggeli óra kedves,
Ha Istennel kezdjük meg,
A szív örömében repdes
És az ajk hálát rebeg:
Igy illik keresztyénhez.
A kit Isten felébreszt,
A nyugalmas éjjel után
Uj derült reggelre korán.

2. Oh tekintsünk fel az égre,
Hol a nap ragyogva áll,
Melyről hegyre és völgyekre
Fény és áldás alászáll.
Szebben mint nap világa
Ragyog Krisztus orczája,
Üdv, béke és igazság van
Rejtve e világosságban.

3. Ma is fog minket kísérni,
A munkához megy velünk;
Szívünket jóra vezérli
És híven áll mellettünk,
Hogy ne érjen e napon
Minket semmi bántalom,
És magunkat áldásával
Adjuk nyugalomnak által.

378. A tenger zöld tükörébe.

Mc Granahan J.

1. A ten-ger zöld tü-kö-ré-be Pom-pás fén-nyel száll a nap, És az éj csen-des sö-tét-je Las-san kö-zelg ez-a-latt, Be-kö-szönt az est ho-má-lya, Sim egy nap-pal ke-ve-sebb, De a csil-lag ezt ra-gyogja: Ö-rök ott-hon kö-ze-lebb!
2. Az el fá-radt ván-dor vágy-va Só-haj-toz az est fe-lé, Kö-ze-lebb van már cél-pont-ja, Mun-ká-ját be-vé-ge-zé. Tö-vis-sel hintett út-já-ban Ez a tu-dat sok szí-vet Meg vi-gasz-tal kín-ja-i-ban: Ö-rök ott-hon kö-ze-lebb!
3. Ö-rök ott-hon, a va-ló-ság S di-cső cé-lom kö-ze-lebb, Az a foly-ó, az az or-szág, Hol nem lát-ni kö-nye-ket. Már is a csil-la-gok fé-nye Ra-gyo-góbb és ked-ve-sebb; Haj-lé-kom vo-nom e-lőbb-re, Ö-rök ott-hon kö-ze-lebb!
4. Ha a ha-jós el-lan-kad-va Es-té-re a rév-be jött Föl-vi-dá-mul s szól uj-jong-va: Üd-vöz-légy, óh szü-lő-föld! Egy ke-resz-tyén hit-hű-ség-gel, Ha az ö-rök rév-be száll, „Dics Bá-ránynak!“ zeng ö-römmel: „Ottho-nom-ba lé-pek már!“

Kar.

Ö-rök ott-hon kö-ze-lebb!
Kö-ze-lebb, kö-ze-lebb Ö-rök ott-hon kö-ze-lebb!
Kö-ze-lebb kö-zelebb Ö-rök ott-hon kö-ze-lebb!

BIRO ARTUR
Republicii 107 Sărmaș
4388 jud. Mureș
065-421.483 -RO-

ott - - - - hon kö - ze - lebb,

Ö - rök otthon kö - ze - lebb, kö - ze-lebb, De a csil - lag azt

ott - - - - hon kö - ze - lebb.

Ö-rök otthon kö - ze-lebb, kö - ze-lebb. De a csil-lag, de a

ra - gyog - ja; Ö - rök ott - - - - - hon kö - ze-lebb, kö-ze-lebb.

csil-lag azt ra-gyog-ja, Ö - rök ott - - - - - hon kö - ze - lebb.

379. Már ismét egy nap elmula.

1. Már is - mét egy nap el - mu - la És a nap le - ha - nyat - lott,
2. Ke - gye jó - sá - ga, hű - sé - ge A - tya - i - lag meg - vé - de,
3. Ő is - mét meg - ál - dott min - ket, Há - lál - juk meg hű - sé - gét!
4. Az - ért kö - szön - jük te - né - ked, Hogy min - den - nap ve - lünk vagy;
5. Í - me, hoz - zád kö - ze - le - dünk S ké-rünk se - gíts meg, A - tyánk,

Ma is meg - is - mer - tük új - ra, Is - ten mily sok jót a - dott.
Tő - le jő az é - let bé - ke Gyer - me - ki - nek keb - lé - be.
Meg - se - gí - té küz - del - min-ket, És a - dá sze - re - te - tét.
É - rez - zük hű ve - zér - sé - ged, Se - gé - lyed biz - tos és nagy.
Légy pá - lyán - kon ő - ri - ze - tünk, Bo - csás bé - kés ál - mot ránk.

ott - - - - hon kö - ze - lebb,

Ö - rök otthon kö - ze - lebb, kö - ze-lebb, De a csil - lag azt

ott - - - - hon kö - ze - lebb.

Ö-rök otthon kö - ze-lebb, kö - ze-lebb. De a csil-lag, de a

ra - gyog - ja; Ö - rök ott - - - - - hon kö - ze-lebb, kö-ze-lebb.

csil-lag azt ra-gyog-ja, Ö - rök ott - - - - - hon kö - ze - lebb.

379. Már ismét egy nap elmula.

1. Már is - mét egy nap el - mu - la És a nap le - ha - nyat - lott,
2. Ke - gye jó - sá - ga, hű - sé - ge A - tya - i - lag meg - vé - de,
3. Ő is - mét meg - ál - dott min - ket, Há - lál - juk meg hű - sé - gét!
4. Az - ért kö - szön - jük te - né - ked, Hogy min - den - nap ve - lünk vagy;
5. Í - me, hoz - zád kö - ze - le - dünk S ké-rünk se - gíts meg, A - tyánk,

Ma is meg - is - mer - tük új - ra, Is - ten mily sok jót a - dott.
Tő - le jő az é - let bé - ke Gyer - me - ki - nek keb - lé - be.
Meg - se - gí - té küz - del - min-ket, És a - dá sze - re - te - tét.
É - rez - zük hű ve - zér - sé - ged, Se - gé - lyed biz - tos és nagy.
Légy pá - lyán - kon ő - ri - ze - tünk, Bo - csás bé - kés ál - mot ránk.

380. Itt a reggel, itt a reggel.

Weingand W.

1. Itt a reg-gel, itt a reg-gel, Is-mét van egy szép na-punk, Melyen bel-ső
2. Jö-het ránk ma sok ki-sér-tés, Jö-het ránk ma fer-ge-teg, De meg-óvhat
3. Óh, te drá-ga Mester Jé-zus! Fogd ke-zünk és úgy ve-zess! Je-len-lé-ted

sze-re-tet-tel U-runknak szol-gál-ha-tunk. Mi A-tyánk, ki vagy a
minden vész közt Szent ka-rod és nagy ke-gyed. A Sá-tán mérges nyi
ú-ta-ink-nak Legjobb kormány-zó-ja-lesz. Adj e-rőt, ha lan-kad

Mi Atyánk ki
A Sátán mér-
Adj e-rőt ha

mennyben, Áldd meg ké--rünk, e na-pot, Hogy minden-ben tel-je-sít-sük
lá-val Ránk lő, ám--de hasz-ta-lan, Ha a hit e-rős paj-zsá-val
lá-bunk, Ints, ha fél--re néz sze-münk, Dol-ga-ink-ban ú-ta-ink-ban

Áldd meg ké-
Ránk lő ám
Ints ha fél-

A te szent a-ka-ra-tod, A te szent a-ka-ra-tod.
A mi lel-künk véd-ve van, A mi lel-künk véd-ve van.
Légy mel-let-tünk, légy ve-lünk! Légy mel-let-tünk légy ve-lünk!

381. Fáradt vagyok, lenyugszom.

1. Fá-radt vagyok, le-nyug-szom, Ál-mos sze-mem be-zá-rom,
2. A-mi bűnt el-kö-vet-tem, Ne te-kintsd én Is-te-nem!
3. Be-te-ge-ket gyó-gyítsd meg, Szá-rítsd le a köny-nye-ket,

A te sze-med, jó A-tyám, Vi-gyáz-zon az éj-jel rám!
Jé-zus vé-re s ke-gyel-med Te-gye jó-vá vét-ke-met.
Ő-rizz en-gem, jó a-tyám, E-zen sö-tét éj-sza-kán!

382. Engem szeret Jézusom.

Jacoby L. S.

1. En-gem sze-ret Jé-zu-som, bib-li-ám-ból jól tu-dom,
2. Jé-zus ér-tem szen-ve-dett, meg-nyi-tot-ta az e-get,
3. Jé-zus sze-ret, ve-lem van, ő-riz min-den ú-tam-ban,

Mind ö-vé a kis gyer-mek, e-rőt ád a gyön-gék-nek!
Bű-nöm-től meg-tisz-tí-tott, menny-or-szág-ba fo-ga-dott.
Menny-be vi-szi-gyer-me-két, ott di-csé-rem szent ne-vét.

Kar.

Úgy van, ő sze-ret na-gyon, í-gé-jé-ből jól tu-dom.

381. Fáradt vagyok, lenyugszom.

1. Fá-radt vagyok, le-nyug-szom, Ál-mos sze-mem be-zá-rom,
2. A-mi bűnt el-kö-vet-tem, Ne te-kintsd én Is-te-nem!
3. Be-te-ge-ket gyó-gyítsd meg, Szá-rítsd le a köny-nye-ket,

A te sze-med, jó A-tyám, Vi-gyáz-zon az éj-jel rám!
Jé-zus vé-re s ke-gyel-med Te-gye jó-vá vét-ke-met.
Ő-rizz en-gem, jó a-tyám, E-zen sö-tét éj-sza-kán!

382. Engem szeret Jézusom.

Jacoby L. S.

1. En-gem sze-ret Jé-zu-som, bib-li-ám-ból jól tu-dom,
2. Jé-zus ér-tem szen-ve-dett, meg-nyi-tot-ta az e-get,
3. Jé-zus sze-ret, ve-lem van, ő-riz min-den ú-tam-ban,

Mind ö-vé a kis gyer-mek, e-rőt ád a gyön-gék-nek!
Bű-nöm-től meg-tisz-tí-tott, menny-or-szág-ba fo-ga-dott.
Menny-be vi-szi-gyer-me-két, ott di-csé-rem szent ne-vét.

Kar.

Úgy van, ő sze-ret na-gyon, í-gé-jé-ből jól tu-dom.

383. Ismét vége lett egy éjnek.

Jones T. E.

1. Is - mét vé - ge lett egy éj - nek, Már a nap fel - tá - ma - da,
2. A mult sö - tét éj - sza ká - ban, Te vir - rasz - tál fe - let - tünk,
3. Add, hogy meg - ta - lál - juk új - ból Ma is nyá - jas ar - co - dat,
4. Se - gít - sé - ged le - gyen raj - tunk, Jó és ke - gyes bé - kéd - del:

Mi a - ludt a sö - tét - ség - nek Sir - já - ban, fel - vir - ra - da.
Hogy fé - nyed - nek vi - lá gá - ban Uj ő - röm - re kel - hes-sünk.
Hogy men - ten a vé - tek súly - tól Néz - hes - sük vi - lá - go - dat.
Szen - teld szí - vünk s a - ka - ra - tunk E - rő - tel - jes lel - ked - del.

384. Maradj velem, már már alkony föd el.

Mérsékelten. Monk W. H.

1. Ma - radj ve-lem már már alkony föd el, Nő a homály U-ram te légy kö - zel.
2. Rö - vid létünk el - ro - han mint a hab; Víg zajt bú vált, sem-mi fény nem ma - rad,
3. Ne csak tekints, ne csak szólj óh U - ram; Ha - nem ēs-dek, lak-jál itt un - ta - lan —
4. Ne mint ki-rály, ki szám - a - dás-ra von — Jőjj, óh keggyel, gyógy-ír-ral szár - nya - don;
5. Jö - vel U-ram le - zárt szemem e - lé, Ra-gyogj re-ám s mu-tass az ég fe - lé: —

Ha nincs segély és nyugtom nem le - lem, Véd - te - len - nek gyám-já óh légy ve - lem!
Vál - to - zás és rom - lás dúl min - de - nen, Te, ki nem vál - to - zol, maradj ve - lem!
Ne mint vendég, ki perc-re meg - je - len: Ö - rök ba - rá - tom-ként maradj ve - lem!
Szün - tesd a bút, eny híts ke-ser - ve - men; Sza-ba - dí - tóm jö-vel's maradj ve - lem!
Haj - nal ha-sad, a földi ár ny me - gyen — Él-jek, hal - jak, U-ram maradj ve - lem!

383. Ismét vége lett egy éjnek.

Jones T. E.

1. Is - mét vé - ge lett egy éj - nek, Már a nap fel - tá - ma - da,
2. A mult sö - tét éj - sza ká - ban, Te vir - rasz - tál fe - let - tünk,
3. Add, hogy meg - ta - lál - juk új - ból Ma is nyá - jas ar - co - dat,
4. Se - gít - sé - ged le - gyen raj - tunk, Jó és ke - gyes bé - kéd - del:

Mi a - ludt a sö - tét - ség - nek Sir - já - ban, fel - vir - ra - da.
Hogy fé - nyed - nek vi - lá gá - ban Uj ő - röm - re kel - hes-sünk.
Hogy men - ten a vé - tek súly - tól Néz - hes - sük vi - lá - go - dat.
Szen - teld szí - vünk s a - ka - ra - tunk E - rő - tel - jes lel - ked - del.

384. Maradj velem, már már alkony föd el.

Mérsékelten. Monk W. H.

1. Ma - radj ve-lem már már alkony föd el, Nő a homály U-ram te légy kö - zel.
2. Rö - vid létünk el - ro - han mint a hab; Víg zajt bú vált, sem-mi fény nem ma - rad,
3. Ne csak tekints, ne csak szólj óh U - ram; Ha - nem ēs-dek, lak-jál itt un - ta - lan —
4. Ne mint ki-rály, ki szám - a - dás-ra von — Jőjj, óh keggyel, gyógy-ír-ral szár - nya - don;
5. Jö - vel U-ram le - zárt szemem e - lé, Ra-gyogj re-ám s mu-tass az ég fe - lé: —

Ha nincs segély és nyugtom nem le - lem, Véd - te - len - nek gyám-já óh légy ve - lem!
Vál - to - zás és rom - lás dúl min - de - nen, Te, ki nem vál - to - zol, maradj ve - lem!
Ne mint vendég, ki perc-re meg - je - len: Ö - rök ba - rá - tom-ként maradj ve - lem!
Szün - tesd a bút, eny híts ke-ser - ve - men; Sza-ba - dí - tóm jö-vel's maradj ve - lem!
Haj - nal ha-sad, a földi ár ny me - gyen — Él-jek, hal - jak, U-ram maradj ve - lem!

385. Hanyatlik a nap az égen.

Schumann.

1. Ha- nyatlik a nap az é-gen Sö-té-te-dik, im itt az alkony-ho má-lya!
   Ha rö-vid időnk le-te-lik, Igy tü-nik el föl-di létünk minden ba-ja,
2. Vesd el gond-ja-id-nak ter-hêt, És pi-hentesd békén el fá-radt tes-te-det,
   Mig vir-rad a di-cső haj-nal, S az Úr is-mét é-let-re szo-lit té-ge-det,
3. Most- csendes nyugvást heve-rünk, El-mult-a-nap im itt az ál-dott éj-sza-ka
   Új nap-ra is-mét éb-re dünk, Vagy tán fel-serkent az Urnak szebb hajna-la,

Min-den ba-ja! A-tyánk is-mét fel-ser-kent majd. Ez é-des re-mény-ünk.
S ad új lé-tet! A-tyánk is-mét fel-ser-kent majd. Ez é-des re-mény-ünk.
Szebb haj-na-la? A-tyánk is mét fel-ser-kent majd. Ez é-des re-mény-ünk.

386. Kelj fel szívem s hálájad.

1. Kelj fel szí-vem s há-lál-jad Az Is-ten nagy ke-gyel-mét
2. A nap is-mét ví-lá-gít, Hogy Al-ko-tó-ját áld-ja,
3. A med-dig e-gek ér-nek Meg-vál-tóm megy hű-sé-ged,
4. Óh é-rez-tesd mi ve-lünk Hű ve-zér-le-ted et ma
5. A mim csak Tő-led va-gyon, Te-né-ked fel-ál-do-zom,

És a Te-rem-tőt áld-jad, Kí az éj-je-len meg-véd.
Te is hir desd nagy-sá-git Óh, Is-ten-nek hű nyá-ja.
És min-de-ńek is-mer-nek, Hogy nagy a ke-gyes-sé-ged.
S in-dít-sad a mi szí-vünk Sze-re-tet-re há-lá-ra.
Hogy ő-rök él-tet ad-jon A ke-gyel-med egy-ko-ron.

385. Hanyatlik a nap az égen.

Schumann.

1. Ha- nyatlik a nap az é-gen Sö-té-te-dik, im itt az alkony-ho má-lya!
   Ha rö-vid időnk le-te-lik, Igy tü-nik el föl-di létünk minden ba-ja,
2. Vesd el gond-ja-id-nak ter-hêt, És pi-hentesd békén el fá-radt tes-te-det,
   Mig vir-rad a di-cső haj-nal, S az Úr is-mét é-let-re szo-lit té-ge-det,
3. Most- csendes nyugvást heve-rünk, El-mult-a-nap im itt az ál-dott éj-sza-ka
   Új nap-ra is-mét éb-re dünk, Vagy tán fel-serkent az Urnak szebb hajna-la,

Min-den ba-ja! A-tyánk is-mét fel-ser-kent majd. Ez é-des re-mény-ünk.
S ad új lé-tet! A-tyánk is-mét fel-ser-kent majd. Ez é-des re-mény-ünk.
Szebb haj-na-la? A-tyánk is mét fel-ser-kent majd. Ez é-des re-mény-ünk.

386. Kelj fel szívem s hálájad.

1. Kelj fel szí-vem s há-lál-jad Az Is-ten nagy ke-gyel-mét
2. A nap is-mét ví-lá-gít, Hogy Al-ko-tó-ját áld-ja,
3. A med-dig e-gek ér-nek Meg-vál-tóm megy hű-sé-ged,
4. Óh é-rez-tesd mi ve-lünk Hű ve-zér-le-ted et ma
5. A mim csak Tő-led va-gyon, Te-né-ked fel-ál-do-zom,

És a Te-rem-tőt áld-jad, Kí az éj-je-len meg-véd.
Te is hir desd nagy-sá-git Óh, Is-ten-nek hű nyá-ja.
És min-de-ńek is-mer-nek, Hogy nagy a ke-gyes-sé-ged.
S in-dít-sad a mi szí-vünk Sze-re-tet-re há-lá-ra.
Hogy ő-rök él-tet ad-jon A ke-gyel-med egy-ko-ron.

Az ifjuság.

387. Most midőn az ifjúkorban.

White J. E.

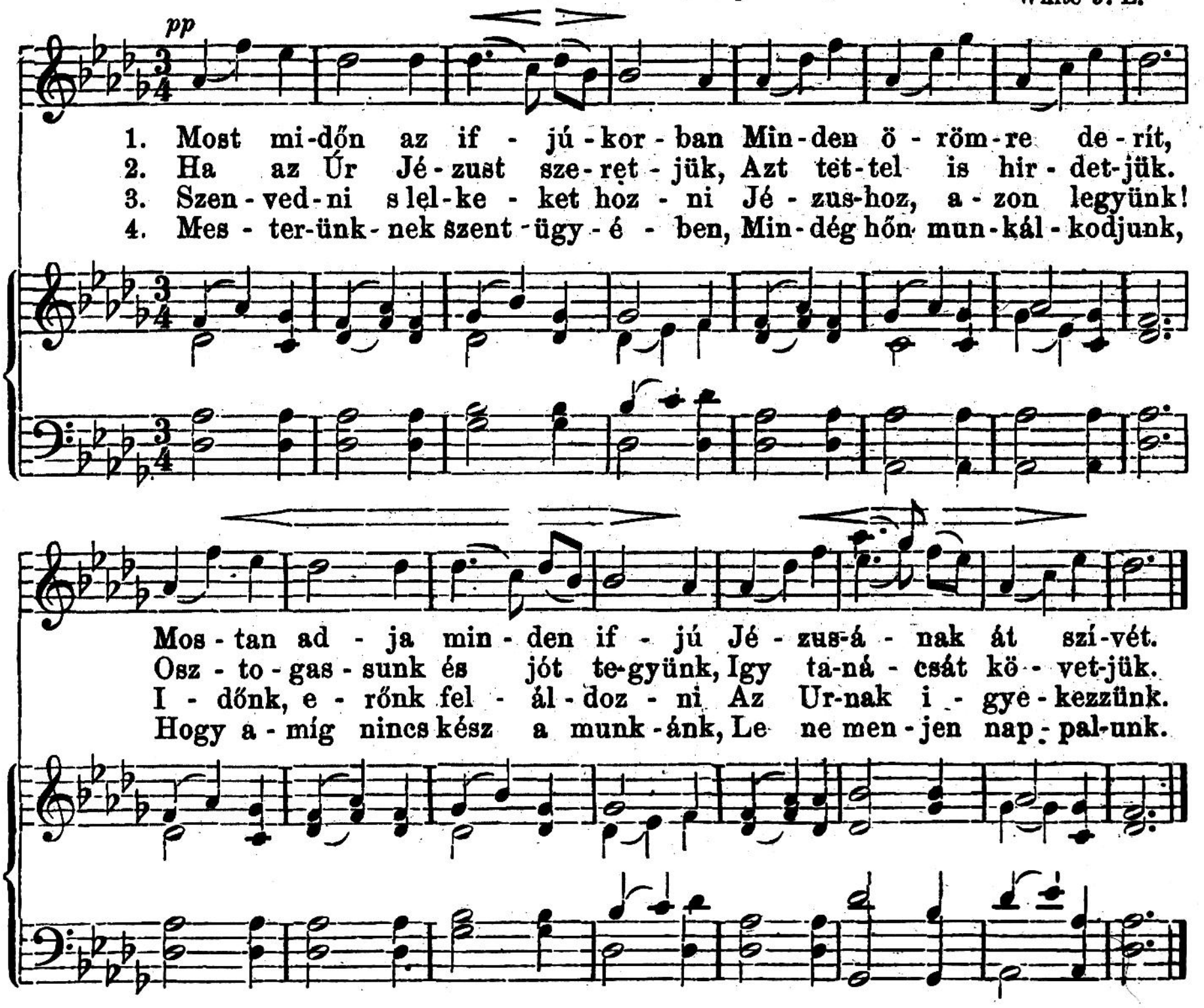

388. Gyermekek jöjjetek pásztorunkhoz.

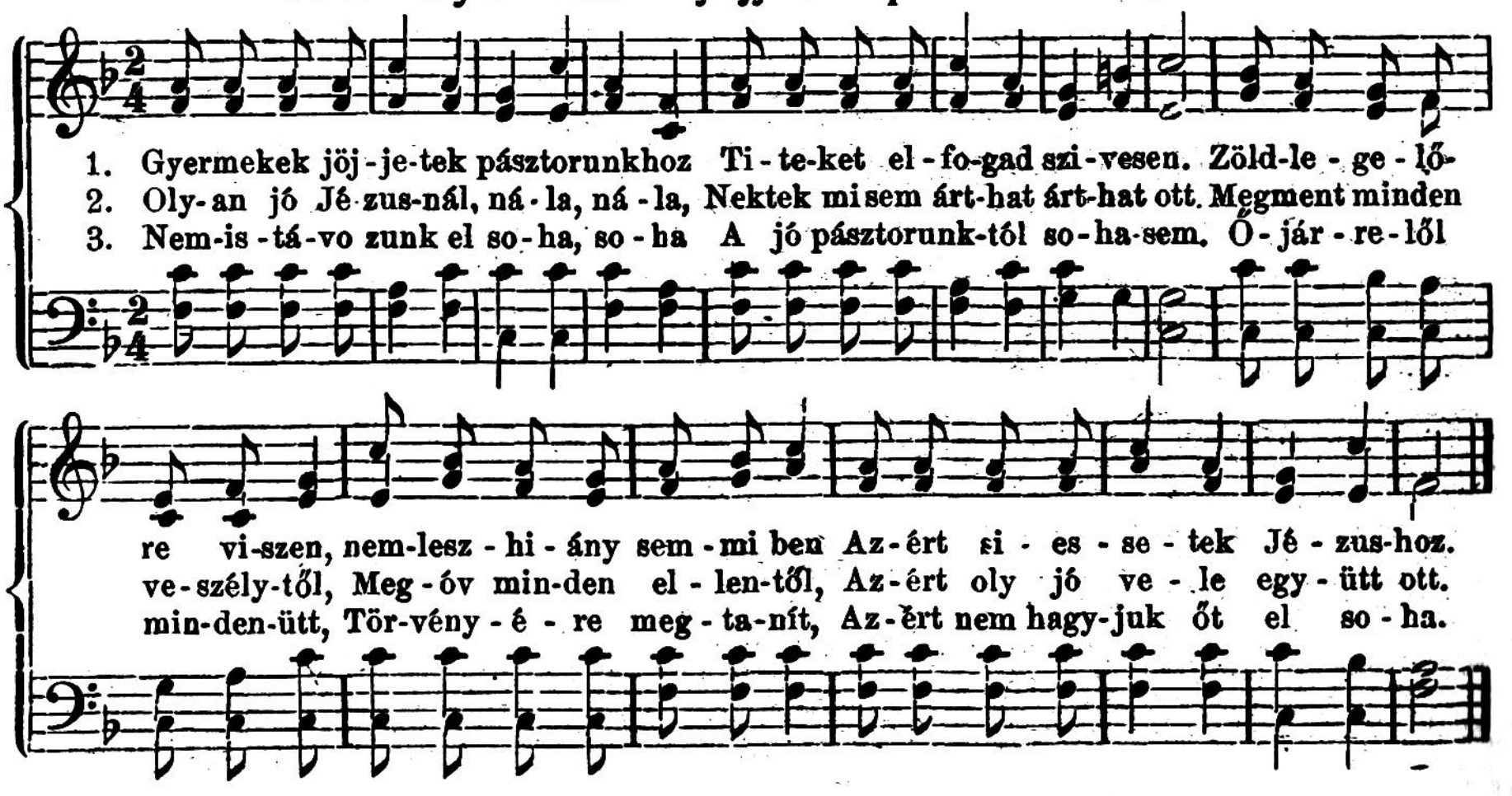

Az ifjuság.

387. Most midőn az ifjúkorban.

White J. E.

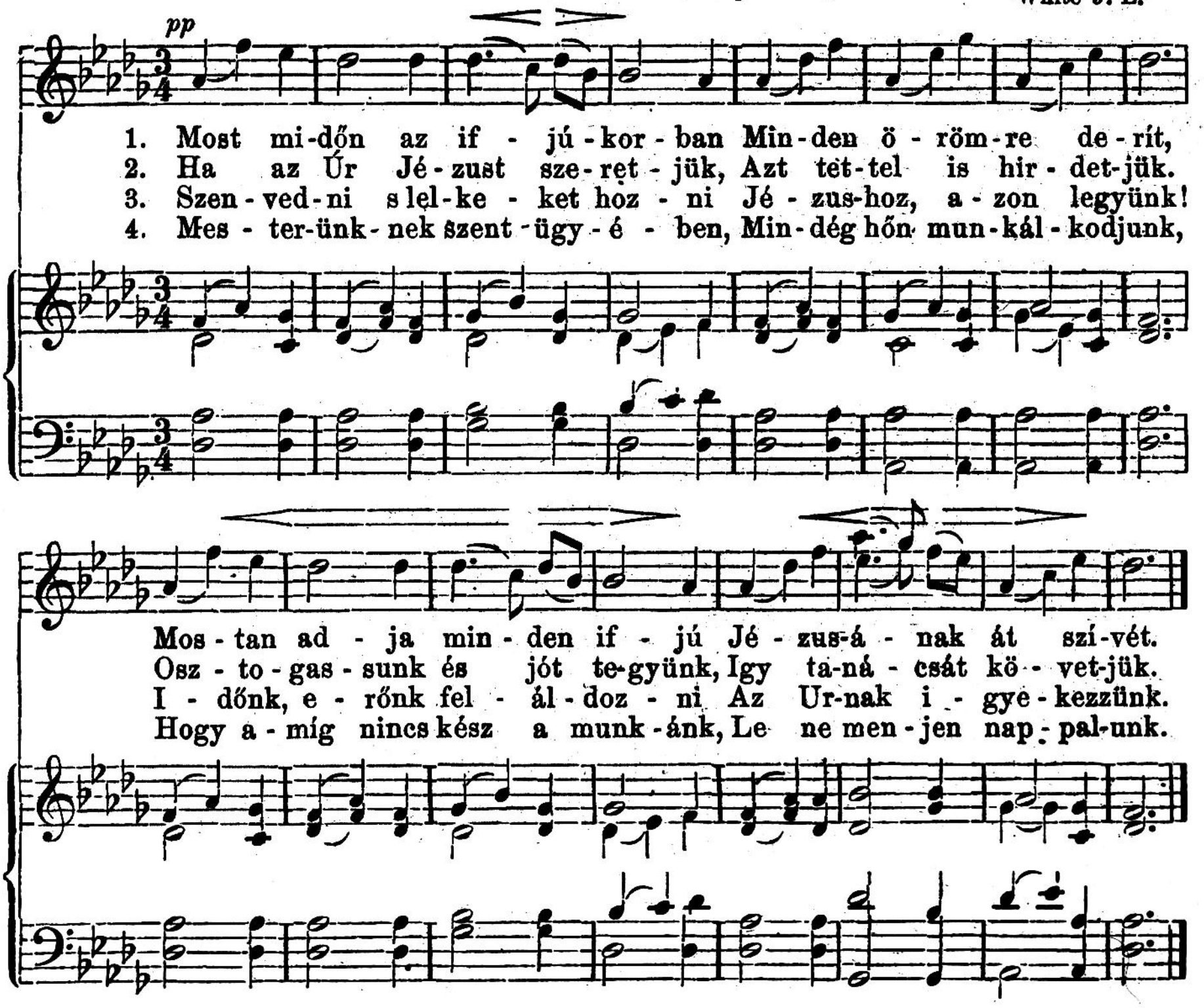

388. Gyermekek jöjjetek pásztorunkhoz.

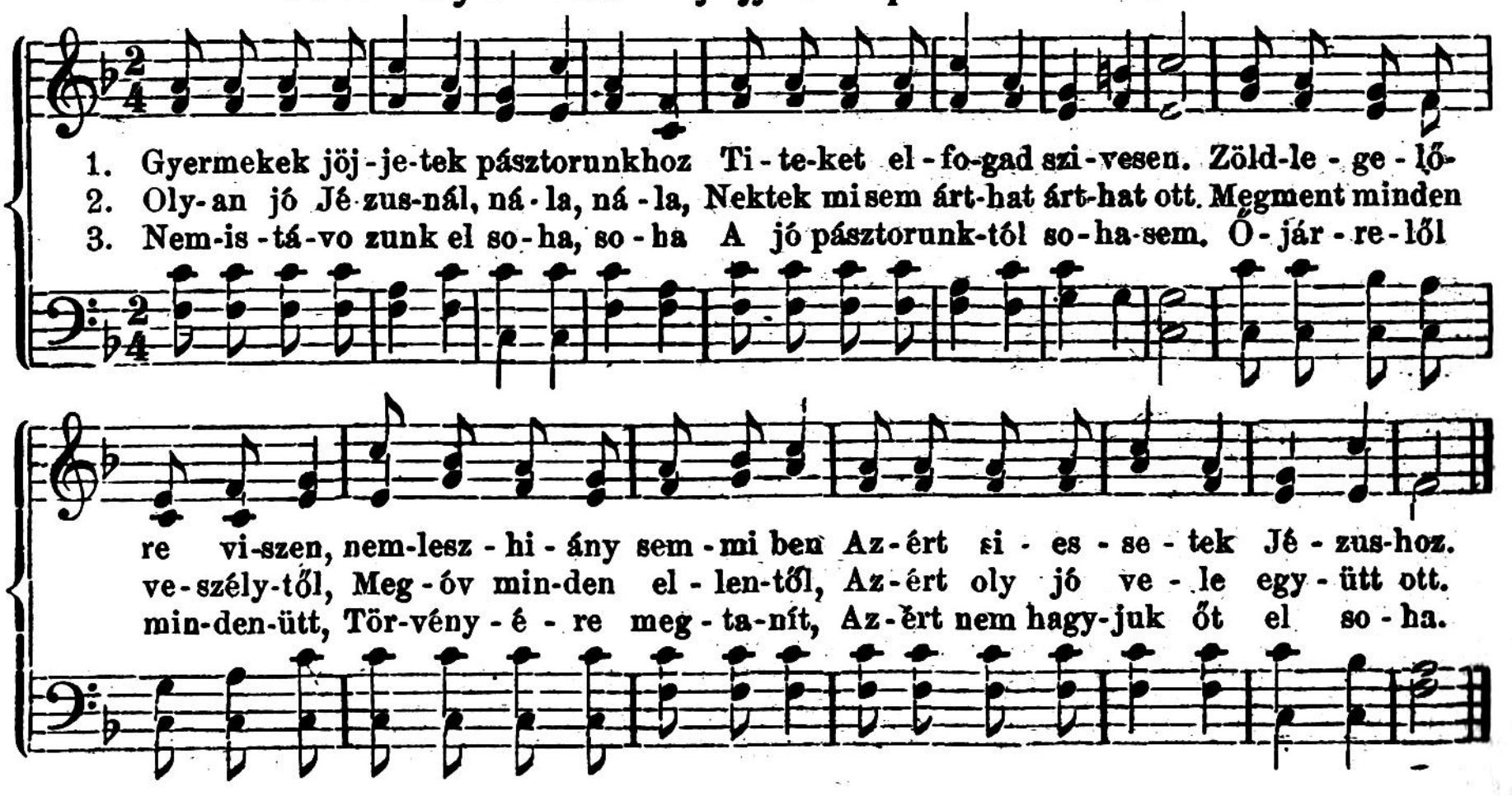

389. Mily zaj riad, mily viadal . . .

Huenergardt J. F.

1. Mily zaj ri - ad, mily vi - a - dal! Hal - lat szik he-gyen hal - mon.
2. Nem pénz, oh nem gaz da - go - dás Mi - ért mi harc - ba lé - pünk,
3. Az Úr ve - led te kis - se - reg! Csak küzdj harc-olj vi - dá - man:

Ö - röm é - nek ez, csa - ta - dal, Szent szó zat, meg - val - lom.
A fegy - ve - rünk ís e - gész más: Az Ur ad - ta ne - künk.
Le - gye - tek bá - tor gyer - me - kek, Hő - sők ti mind-nya - ján!

Fel, fel, if - jak szent csa - tá - ba Kard pajzs és fegy - ver cseng - jen,

mf

f

Hogy min - den - ütt a vi - lá - gon Az Ur győz - tes - le - - gyen!

f

390. Az egész év legszebb szaka.

Lorenz E. S.

1. Az e-gész év legszebb sza-ka, A gyö-nyö-rű tavasz, Ak-kor a terem
2. Van ve-rő-fé-nyes ta-va sza, Az em-be-ri szivnek; Bol-dog az az em
3. A ki ta-va-szán él-té-nek, Ve-ti meg a lap-ját, Jö-ven dő üdvös

Kar.

tő sza-va, Vi-rá-go-kat fa-kaszt!
ber fi-a, Ki ö-rül het en-nek!
sé-gé-nek, Nye-ri boldog-sá-gát!

Tavasz i-de-je, If ju
Tavasz i-de-je if-ju-ság ké-pe –, ta-vasz

ság ké - - pe; A ró-zsa nyil-lás i-de-je, É-let-je le.
i-de-je, if-ju-ság ké-pe.

391. Kis gyenge gyermek vagyok még.

Graf Zinzendorf N. L. († 1760). (Zionsharfe-ből).

1. Kis gyen-ge gyermek va-gyok még, E-rőm ha-mar el-fogy; De
2. Én ér-tem jó Üd-vö-zí-tőm Kis gyen-ge gyermek-lett. Szent
3. Óh, drá-ga Jé-zus mondd meg hát, Há-lá-ból mit te-gyek? Sze-
4. Oly gyen-ge és ki csiny gyermek Ma-gá-tól mit te-het? Az
5. Óh, fo-gadd e-gész szí-ve-met, Fo-gadd el Jé-zu-som! Óh

390. Az egész év legszebb szaka.

Lorenz E. S.

1. Az e-gész év legszebb sza-ka, A gyö-nyö-rű tavasz, Ak-kor a terem
2. Van ve-rő-fé-nyes ta-va sza, Az em-be-ri szivnek; Bol-dog az az em
3. A ki ta-va-szán él-té-nek, Ve-ti meg a lap-ját, Jö-ven dő üdvös

Kar.

tő sza-va, Vi-rá-go-kat fa-kaszt!
ber fi-a, Ki ö-rül het en-nek!
sé-gé-nek, Nye-ri boldog-sá-gát!

Tavasz i-de-je, If ju
Tavasz i-de-je if-ju-ság ké-pe –, ta-vasz

ság ké - - pe; A ró-zsa nyil-lás i-de-je, É-let-je le.
i-de-je, if-ju-ság ké-pe.

391. Kis gyenge gyermek vagyok még.

Graf Zinzendorf N. L. († 1760). (Zionsharfe-ből).

1. Kis gyen-ge gyermek va-gyok még, E-rőm ha-mar el-fogy; De
2. Én ér-tem jó Üd-vö-zí-tőm Kis gyen-ge gyermek-lett. Szent
3. Óh, drá-ga Jé-zus mondd meg hát, Há-lá-ból mit te-gyek? Sze-
4. Oly gyen-ge és ki csiny gyermek Ma-gá-tól mit te-het? Az
5. Óh, fo-gadd e-gész szí-ve-met, Fo-gadd el Jé-zu-som! Óh

bol - dog len - ni sze - ret - nék, Csak azt nem tu - dom, hogy?
vé - re el - tör - li bű - nöm, El - mos - sa vét - ke - met.
re - te - ted ál - do - za - tát Ho - gyan kö - szön - jem meg?
ért, óh Jé - zu - som, kér - lek, Se - gít - sen szent ke - zed.
add, hogy csak ti - ed le - gyek S te e - nyém Meg - vál - tóm!

392. Mily jó a drága Jézusunk.

Root György F. (1820—)

1. Mily jó a drá-ga Jé-zu-sunk, Hogy földünk-re le - jött, Hogy gyermek lett mint
2. Még most is új - ra, új-ra jön És zör-get szí-ve-den, Hol sze - lí - den, hol
3. Itt gyar-ló tes - ti szeme - ink Őt meg nem láthat - ják; De hi-tünk o - da

mi ma-gunk, Szol - ga tes - tet öl - tött, Kö - nyűt is ér - tünk hul - la - tott És
e - rő - sen, Hogy hozzád be-tér - jen. Meg-hall-gat - ja i - má - i - dat, Int
tel - te - kint, Ott lát - ja szép ar - cát. Oly nyá - ja - san vi - lá - gít ránk Szent

tűr - te a ha - lált. Csak ő sze-ret-het oly na - gyon, A jó gyer-mek ba - rát.
nyája - san fe - léd, És a - ján - dé-kot osz - to - gat, S ad men-ny - ei bé - két.
Atyja trón-já - ról, Ott lel - jük é - gi ko - ro-nánk, Ha kell ha - lál - unk-ból.

bol - dog len - ni sze - ret - nék, Csak azt nem tu - dom, hogy?
vé - re el - tör - li bű - nöm, El - mos - sa vét - ke - met.
re - te - ted ál - do - za - tát Ho - gyan kö - szön - jem meg?
ért, óh Jé - zu - som, kér - lek, Se - gít - sen szent ke - zed.
add, hogy csak ti - ed le - gyek S te e - nyém Meg - vál - tóm!

392. Mily jó a drága Jézusunk.

Root György F. (1820—)

1. Mily jó a drá-ga Jé-zu-sunk, Hogy földünk-re le - jött, Hogy gyermek lett mint
2. Még most is új - ra, új-ra jön És zör-get szí-ve-den, Hol sze - lí - den, hol
3. Itt gyar-ló tes - ti szeme - ink Őt meg nem láthat - ják; De hi-tünk o - da

mi ma-gunk, Szol - ga tes - tet öl - tött, Kö - nyűt is ér - tünk hul - la - tott És
e - rő - sen, Hogy hozzád be-tér - jen. Meg-hall-gat - ja i - má - i - dat, Int
tel - te - kint, Ott lát - ja szép ar - cát. Oly nyá - ja - san vi - lá - gít ránk Szent

tűr - te a ha - lált. Csak ő sze-ret-het oly na - gyon, A jó gyer-mek ba - rát.
nyája - san fe - léd, És a - ján - dé-kot osz - to - gat, S ad men-ny - ei bé - két.
Atyja trón-já - ról, Ott lel - jük é - gi ko - ro-nánk, Ha kell ha - lál - unk-ból.

393. Sok picinyke vízcsöpp.

Elénken. Hozsanna! Angol dallam.

1. Sok pi - ciny - ke víz - csöpp ten - gert is be - tölt,
2. Kis szem - pil - lan - tá - sok gyor - san el - tü - nők
3. Kis hi - bák mily kön - nyen meg - té - vesz - te - nek
4. Bár - mi ki - csiny jó tett, mit sze - re - tet ád,
5. Kis ke - zecs - ke szin - tén ál - dá - sos le - het,

Kis ho - mok - sze - mek - ből áll e szé - les föld.
Gyűj - tik föl a hosz - szas szá - za - dos i - dőt.
S bűn út - já - ra, té - rünk az e - rény he - lyett.
Föl - dün ket É - den - re vál - toz - tat - ja át.
Föl - se - gél - ve tá - vol ár - va né - pe - ket.

394. Isten szeretet.

1. Is - ten sze - re - tet meg - vál - tott engem, Is - ten sze - re - tet, sze - ret en - gem!
2. Bűn fogva tar - tott sú - lyos rab - láncon, Bűn fog - va tar - tott, nem volt vált ság.
3. El - küldte Jé - zust, a jó Meg - vál - tót, El - küld - te Jé - zust, ki sza - ba - dít.
4. Té - ged di - csérlek ö - rök sze - re - tet! Té - ged di - csér - lek, a míg é - lek!

Kar.

Az - ért új - ra mondom: Is - ten sze - re - tet, Is - ten szé - re - tet, szeret en - gem!

393. Sok picinyke vízcsöpp.

Elénken. Hozsanna! Angol dallam.

1. Sok pi - ciny - ke víz - csöpp ten - gert is be - tölt,
2. Kis szem - pil - lan - tá - sok gyor - san el - tü - nők
3. Kis hi - bák mily kön - nyen meg - té - vesz - te - nek
4. Bár - mi ki - csiny jó tett, mit sze - re - tet ád,
5. Kis ke - zecs - ke szin - tén ál - dá - sos le - het,

Kis ho - mok - sze - mek - ből áll e szé - les föld.
Gyűj - tik föl a hosz - szas szá - za - dos i - dőt.
S bűn út - já - ra, té - rünk az e - rény he - lyett.
Föl - dün ket É - den - re vál - toz - tat - ja át.
Föl - se - gél - ve tá - vol ár - va né - pe - ket.

394. Isten szeretet.

1. Is - ten sze - re - tet meg - vál - tott engem, Is - ten sze - re - tet, sze - ret en - gem!
2. Bűn fogva tar - tott sú - lyos rab - láncon, Bűn fog - va tar - tott, nem volt vált ság.
3. El - küldte Jé - zust, a jó Meg - vál - tót, El - küld - te Jé - zust, ki sza - ba - dít.
4. Té - ged di - csérlek ö - rök sze - re - tet! Té - ged di - csér - lek, a míg é - lek!

Kar.

Az - ért új - ra mondom: Is - ten sze - re - tet, Is - ten szé - re - tet, szeret en - gem!

395. Gyermekek jöjjetek.

1. Gyerme-kek jöj-je-tek, U-run-kat di-csér-jé-tek, Sze-ressük az A-tyát!
2. Mily ö-röm, mily ö-röm, Jé-zu-sé a győ-zelem! Nem so-ká, nem so-ká

D. S. — Gyermekek jöj-je-tek
D. S. — Mily ö-röm, mily ö-röm

Vége. *D. S.*

Az ég ki-rá-lyát! O az ö-rök sze-re-tet, A ki megmen-tett min-ket!
El-jő az ó-ra, Mi-kor Jé-zus is-mét jön Is-te-ni di-cső-ség-ben.
Őt di-csérjé-tek!
Lesz az új-föl-dön!

396. Isten a mennyekből.

Hey Vilmos. Weber B. A.

1. Is-ten a men-nyek-ből, An-gya-lok kö-zül
2. I-má-ját meg-hall-ja, Baj-tól meg-óv-ja,
3. Meg-vé-di é-le-tét, Ve-zér-li lép-tét,
4. A-tyá-tok van nék-tek Ki-csi gyer-me-kek,

Min-den kis gyer-mek-re Ö-röm-mel néz le!
El-lát-ja min-den-nel A-tya-i kéz-zel!
Mint A-tya sze-re-ti, El nem fe-le-di!
Ki sze-ret ti-te-ket Sel soh' se fe-led!

395. Gyermekek jöjjetek.

1. Gyerme-kek jöj-je-tek, U-run-kat di-csér-jé-tek, Sze-ressük az A-tyát!
2. Mily ö-röm, mily ö-röm, Jé-zu-sé a győ-zelem! Nem so-ká, nem so-ká

D. S. — Gyermekek jöj-je-tek
D. S. — Mily ö-röm, mily ö-röm

Vége. *D. S.*

Az ég ki-rá-lyát! O az ö-rök sze-re-tet, A ki megmen-tett min-ket!
El-jő az ó-ra, Mi-kor Jé-zus is-mét jön Is-te-ni di-cső-ség-ben.
Őt di-csérjé-tek!
Lesz az új-föl-dön!

396. Isten a mennyekből.

Hey Vilmos. Weber B. A.

1. Is-ten a men-nyek-ből, An-gya-lok kö-zül
2. I-má-ját meg-hall-ja, Baj-tól meg-óv-ja,
3. Meg-vé-di é-le-tét, Ve-zér-li lép-tét,
4. A-tyá-tok van nék-tek Ki-csi gyer-me-kek,

Min-den kis gyer-mek-re Ö-röm-mel néz le!
El-lát-ja min-den-nel A-tya-i kéz-zel!
Mint A-tya sze-re-ti, El nem fe-le-di!
Ki sze-ret ti-te-ket Sel soh' se fe-led!

397. Én egy kis harcos vagyok.

Woodbury J. B.

1. Én egy kis harcos va-gyok, Az Úr-ért har-co-lok, A-ki sze-ret en-ge-met
2. Még ke-ve-set te-he-tek, De ha nagyobb-le-szek, A-mi csak te-lik tő-lem,

D. S. — Ő az én e-rős-sé-gem
Hogy gyer-me-ked le-hes-sek

Vége. *D. S.*

S meg-ad-ja bé-re-met! Hogy-ha ő-rá te-kin-tek, Uj e-rőt-nyer-he-tek.
Mind-azt vég-hez vi-szem. U-ram halld ké-ré-se-met, Adj e-rőt adj hi-tet,
És leg-főbb re-ményem!
Míg a föl-dön é-lek!

398. Üdvözítőm légy velem.

v. Weber C. M.

1. Üd-vö-zí-tőm légy ve-lem, Légy te az én ve-zé-rem!
2. Jól-le-het ki-csiny va-gyok, De né-ked szót fo-ga-dok,

En-gedd hogy rád hall-gas-sak s az új-föld-re jut-has-sak!
És hogy-ha jót cse-lek-szem, Te jól lá-tod Is-te-nem!

397. Én egy kis harcos vagyok.

Woodbury J. B.

1. Én egy kis harcos va-gyok, Az Úr-ért har-co-lok, A-ki sze-ret en-ge-met
2. Még ke-ve-set te-he-tek, De ha nagyobb-le-szek, A-mi csak te-lik tő-lem,

D. S. — Ő az én e-rős-sé-gem
Hogy gyer-me-ked le-hes-sek

Vége. *D. S.*

S meg-ad-ja bé-re-met! Hogy-ha ő-rá te-kin-tek, Uj e-rőt-nyer-he-tek.
Mind-azt vég-hez vi-szem. U-ram halld ké-ré-se-met, Adj e-rőt adj hi-tet,
És leg-főbb re-ményem!
Míg a föl-dön é-lek!

398. Üdvözítőm légy velem.

v. Weber C. M.

1. Üd-vö-zí-tőm légy ve-lem, Légy te az én ve-zé-rem!
2. Jól-le-het ki-csiny va-gyok, De né-ked szót fo-ga-dok,

En-gedd hogy rád hall-gas-sak s az új-föld-re jut-has-sak!
És hogy-ha jót cse-lek-szem, Te jól lá-tod Is-te-nem!

399. Legyen szivünk vidámsággal.

1. Le - gyen szivünk vi - dám - ság - gal És há - lá - val foly - ton telt,
2. Is - ten hor - doz ál - dott kéz - zel Meg - óv min - den baj kö - zött.
3. Hogy - ha tő - le el - for - dultunk, Sö - tét éj ve - szen kö - rül,
4. De az i - gaz vi - rul foly - ton S út - ján min - dig fény ho - nol;

Hi - szen gyer - me - ki - nek szó - lit A - tyánk, ott a menny - be' fent.
Nagy ke - gyel - me bő - ven ad - ja Szí - ve - ink - nek az e - rőt.
Ös - vényünk több - bé nem biz - tos, S lel - künk töb - bé nem ö - rül.
Szol - gál - junk hát Jé - zu - sunknak, S lel - künk bűn - re nem ha - jol.

Kar.

Csak vi - dá - man, csak vi - dá - man, Min - den na - pon fény - de - rű,

Szép - sé - gek - kel tel - jes le - szen él - tünk, Csak vi - dá - man hát e - lő!

400. Óh gyermekek jöjjetek!

H. J. F. Wyse.

1. „Óh gyer - me - kek jöj - je - tek mind - nyá - jan én - hoz-
2. Egy - kor Üd - vö - zi - tőnk el - hagy - ta az e - ge-
3. Ő fenn - tart - ja a föl - det ha - tal - mas ke - zé-

zám“, Így szól Meg - vál - tónk, ki - sze - ret i-
ket, Egy já - szol - ban, mint kis gyer - mek szü-
vel, Fel - ru - ház - za a vi - rá - got szép-

ga - zán. Hiv - ja a gyer - me - ket s kar-já - ra ve - szi
le - tett. El - jött, hogy a gyer - mek - nek jó pél - dát ad-
ség - gel. Az e - gész vi - lá - gon mindent gon - doz sze-

fel, Meg - óv - ja, s meg - áld - ja mind-két ke - zé - vel.
jon, Hogy mind - nyá - jan mint ő, jók le - gyünk, na - gyon.
ret, De leg - job - ban sze - re - ti a gyer - me - ket.

401. Ha Megváltónk, ha Megváltónk eljön.

Kissé élénken. Hozsanna! Root G. F.

1. Ha Meg - vál - tónk, ha Meg - vál - tónk el - jön mint ki - rály,
2. Ösz - sze - gyűj - ti, ösz - sze - gyűj - ti egy szent csa - pat - ba
3. Ke - be - lé - re von - ja majd a kis gyer - me - ke - ket,
4. Óh, hát ad - jad ki - csiny és nagy, Jé - zus - nak szí - ved!

Ott a menny-ben kit meg - vál - tott, mind e - lőt - te áll.
A lel - ke - ket, ki - ket vé - re tisz - tá - ra mo - sa.
Kik ö - röm - mel a Jé - zus - nak ad - ták szí - vö - ket.
Bol - dog - gá tesz di - cső - vé tesz s a menny - be ve. - zet.

f

Mint sok ra - gyo - gó csil - lag, mind úgy fény - le-

nek, Jé - zus ko - ro - ná - já - ban, mint drá - ga - kö - vek.

402. Tudod, hogy hány csillag ragyog?

Mérsékelten. Hozsanna! Dallama: Vallásos népdal.

1. Tu-dod, hogy hány csil - lag ra - gyog A kék é - gen o - da-fenn?
2. Tu-dod, hány bo - gár - ka ját - szik A me-leg, fé - nyes na - pon?
3. Tu-dod, hogy hány ki - csiny gyer-mek Kél fel ágy-ból reg - gel - re?

Tu - dod, hogy hány fel - hő bo - lyog I - de s to - va száll - va el?
Tu - dod, hány ha - lacs - ka lát - szik Sí - ma, tisz - ta hűs ha - bon?
Bú és gond nél - kül éb-red - nek S él - het - nek ör - ven - dez - ve.

Mind - azt tud - ja az Úr Is - ten, Hogy csak egy - nek híj - ja
Is - ten, az Úr, hív - ta né - ven, Ő te - rem - té mind oly
A ma - gas menny-ből az Is - ten, Rá - jok te - kint ke - gyel-

sin - csen Az e - gész nagy se - reg-ből, Az e - gész nagy se - reg-ből.
szé - pen, S hogy mind o - lyan víg le-gyen, S hogy mind o - lyan víg le-gyen.
me - sen, Té - ged is na-gyon sze - ret, Té - ged is na-gyon sze-ret.

403. Mert Jézus juha vagyok.

Mérsékelten. Dallama: Vall. népdal.

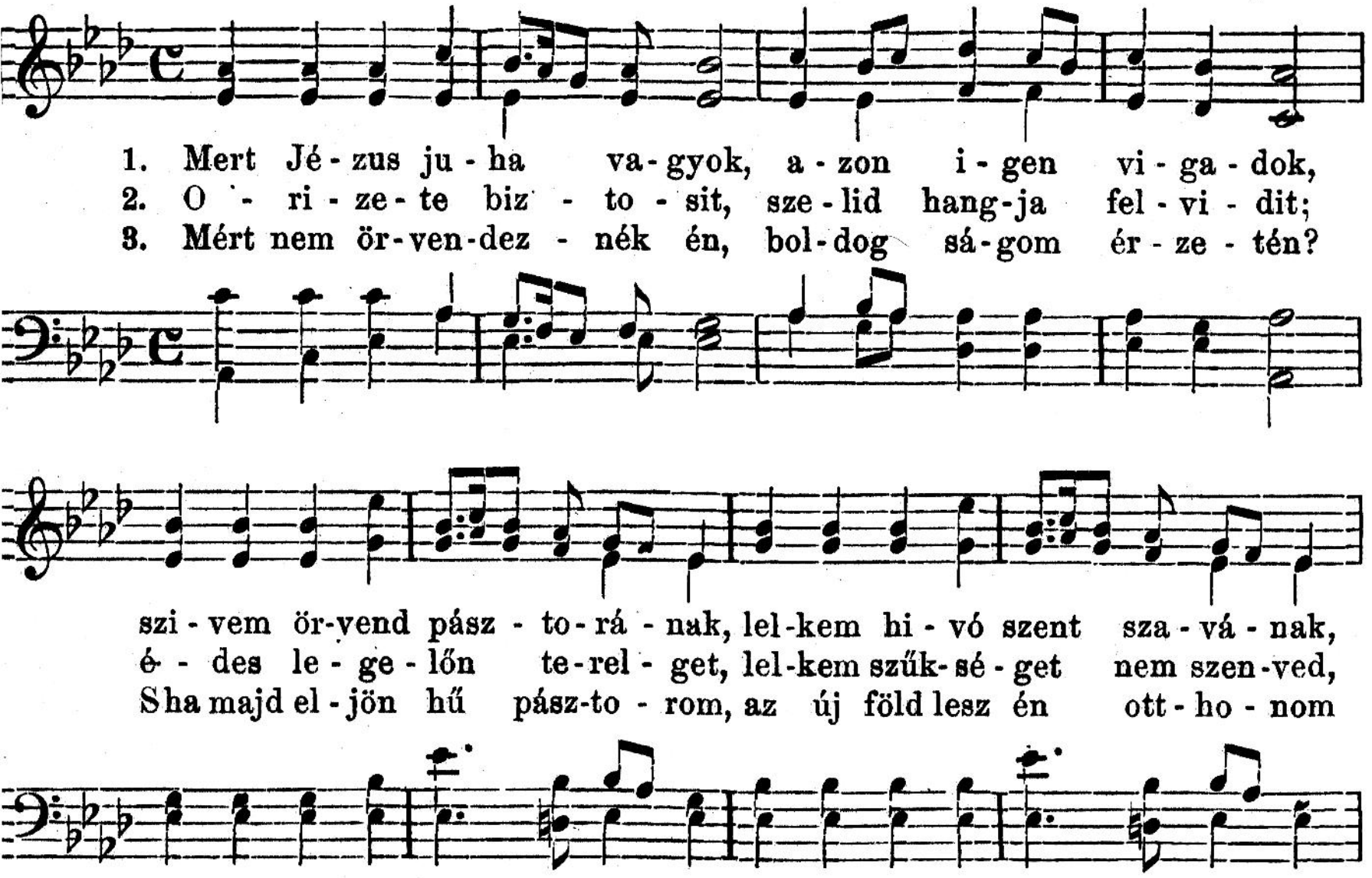

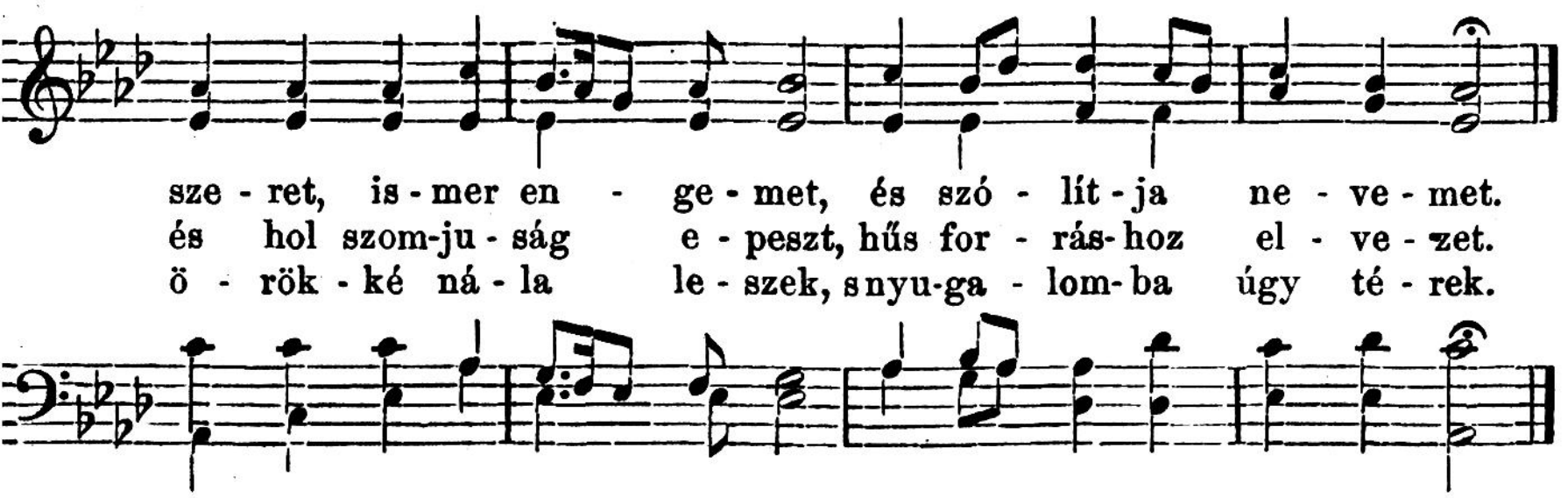

B. G.

404. Óh légy hű mindhalálig.

(Az előbbi ének dallamára.)

1. Óh légy hű mindhalálig,
Óh légy hű mindhalálig!
Törekedj Jézus ölébe,
A mennyei üdvösségbe,
Végső lehelletedig.
Óh légy hű mindhalálig!

2. Óh légy hű mindhalálig,
Óh légy hű mindhalálig!
Ne engedd, hogy a gyötrelmek
Jézusodtól elűzzenek!
Tarts ki' hiven mindvégig,
Óh légy hű mindhalálig!

3. Óh légy hű mindhalálig,
Óh légy hű mindhalálig!
Harcoljad az Urnak harcát
S nyerd el az élet koronát,
Bizz az Urban holtodig,
Óh légy hű mindhalálig!

4. Óh légy hű mindhalálig,
Óh légy hű mindhalálig!
Ő ad sok erőt te neked
Pótolja minden szükséged;
Ő lesz veled mindvégig,
Óh légy hű mindhalálig!

403. Mert Jézus juha vagyok.

Mérsékelten. Dallama: Vall. népdal.

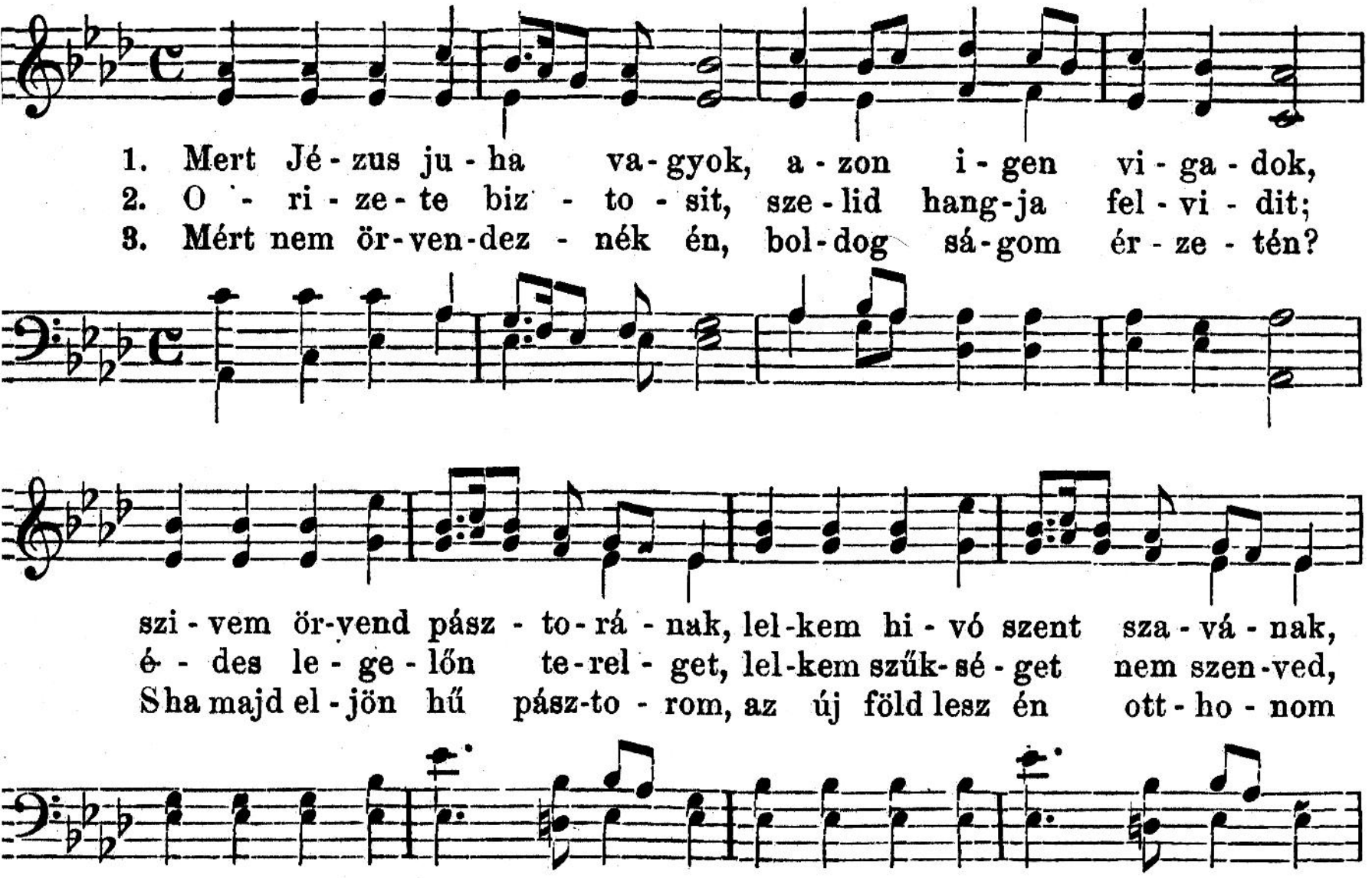

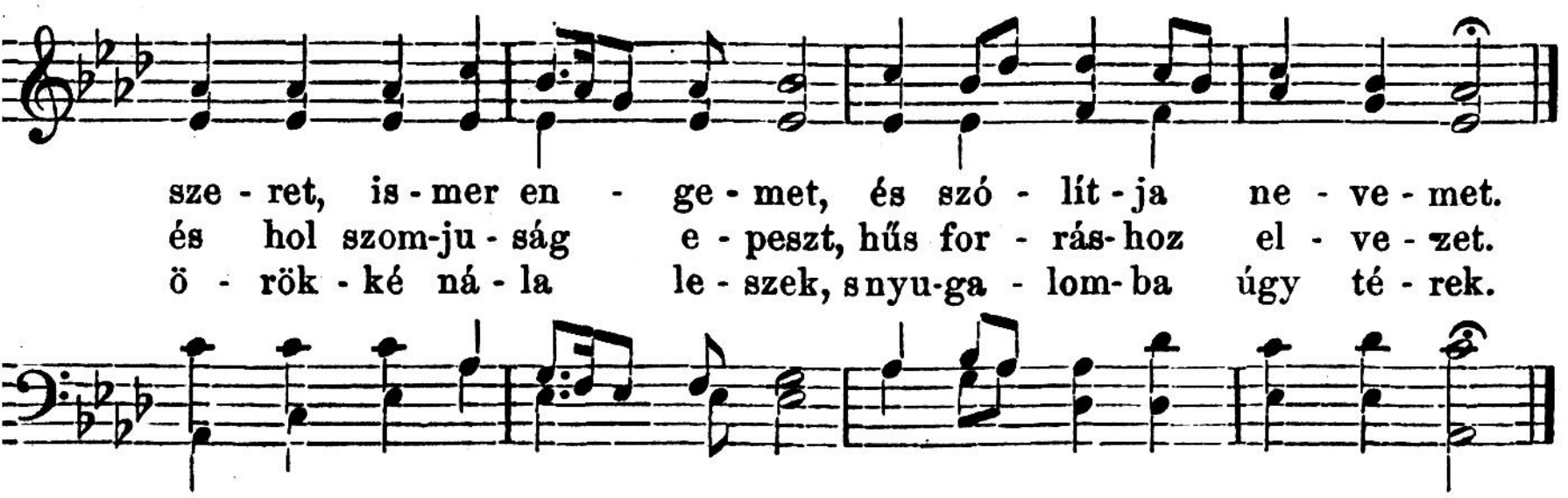

B. G.

404. Óh légy hű mindhalálig.

(Az előbbi ének dallamára.)

1. Óh légy hű mindhalálig,
Óh légy hű mindhalálig!
Törekedj Jézus ölébe,
A mennyei üdvösségbe,
Végső lehelletedig.
Óh légy hű mindhalálig!

2. Óh légy hű mindhalálig,
Óh légy hű mindhalálig!
Ne engedd, hogy a gyötrelmek
Jézusodtól elűzzenek!
Tarts ki' hiven mindvégig,
Óh légy hű mindhalálig!

3. Óh légy hű mindhalálig,
Óh légy hű mindhalálig!
Harcoljad az Urnak harcát
S nyerd el az élet koronát,
Bizz az Urban holtodig,
Óh légy hű mindhalálig!

4. Óh légy hű mindhalálig,
Óh légy hű mindhalálig!
Ő ad sok erőt te neked
Pótolja minden szükséged;
Ő lesz veled mindvégig,
Óh légy hű mindhalálig!

405. Isten áld meg a hazát.

Maestoso. Evangéliumi Karénekek. Erkel Ferenc.

p

1. Is-ten áld meg a ha-zát, ab-ban min-den né-pet, Mely ha küzd vész-
2. So-kat vét-ke-zett e nép a-ka-ra-tod el-len; Nem hall-gat-ta
3. Oh nagy Is-ten, fo-gadj el s bűnünk megbo-csás-sad, Rút szel-le-mét

mf *f*

szel, bajjal, meg-ke-ressen Té-ged. Bi-zo-dal-mát Te be-léd, Min-dig hithűn
szent i-géd, hogy szerin-te él-jen. És e mi-att oly gyakran é-lesen meg-
űz-zed el a vissza-vo-nás-nak. Békes-ség és sze-re-tet drá-ga napját

ff

he-lyez-ze, Nagy-sá-gát és e-re-jét csak Tő-led sze-rez-ze.
ha-son-lott S egy-más el-len ál-dat-lan, rút har-cot foly-ta-tott.
hozzad ránk, Áld e hont, e nem-ze-tet és vi-dítsd fel or-cánk.

Zenekiséret mellett az ismétlés e ⊕ jeltől kezdődik.

406. Óh hogy szeresselek.

Con moto. Evangéliumi Karénekek.

1. Óh hogy sze-res-se-lek Hűn s i-ga-zán, Mind-job-ban
2. Ke-res-tem más fe-lé Az üd-vö-met, De szí-vem
3. Ha-bár gond, fáj-da-lom Nyom un-ta-lan, Mé-gis min-

405. Isten áld meg a hazát.

Maestoso. Evangéliumi Karénekek. Erkel Ferenc.

p

1. Is-ten áld meg a ha-zát, ab-ban min-den né-pet, Mely ha küzd vész-
2. So-kat vét-ke-zett e nép a-ka-ra-tod el-len; Nem hall-gat-ta
3. Oh nagy Is-ten, fo-gadj el s bűnünk megbo-csás-sad, Rút szel-le-mét

mf *f*

szel, bajjal, meg-ke-ressen Té-ged. Bi-zo-dal-mát Te be-léd, Min-dig hithűn
szent i-géd, hogy szerin-te él-jen. És e mi-att oly gyakran é-lesen meg-
űz-zed el a vissza-vo-nás-nak. Békes-ség és sze-re-tet drá-ga napját

ff

he-lyez-ze, Nagy-sá-gát és e-re-jét csak Tő-led sze-rez-ze.
ha-son-lott S egy-más el-len ál-dat-lan, rút har-cot foly-ta-tott.
hozzad ránk, Áld e hont, e nem-ze-tet és vi-dítsd fel or-cánk.

Zenekiséret mellett az ismétlés e ⊕ jeltől kezdődik.

406. Óh hogy szeresselek.

Con moto. Evangéliumi Karénekek.

1. Óh hogy sze-res-se-lek Hűn s i-ga-zán, Mind-job-ban
2. Ke-res-tem más fe-lé Az üd-vö-met, De szí-vem
3. Ha-bár gond, fáj-da-lom Nyom un-ta-lan, Mé-gis min-

té - ge - det; Halld meg i - mám. Meg - vál - tóm té - ge - det
nem le - lé Azt, csak ben - ned. Kell hát, hogy té - ge - det
den - ko - ron Ez lesz sza - vam: Hogy Jé - zus té - ge - det

Meg - vál - tóm té - ge - det
Kell hát, hogy té - ge - det
Hogy Jé - zus té - ge - det
} Mind - job - ban, hőn Sze - res - se - lek!

407. A mezők lilioma.

1. A me - zők li - li - o - ma, oly é - ke - sen disz-lik! Nincs ne - ki semmi gondja,
2. A jó Is - ten al - kot - ta di - szit - ni a föl - det, hogy igy fel - bá - to - rít - sa
3. Ne csüg - gedj hát el szivem, vesd az Úr - ra gondod; Ő - ve - le van ke - gye - lem,

cresc.

fáj - dal - mak nem gyöt - rik. Tu - dod e ki al - kot - ta, és igy fel ki
az em - be - ri szi - vet: Hogy hit - tel fel - te - kint - sünk, so - ha el ne
hisz te azt jól tu - dod! Ki a ró - zsát sze - re - ti, az gon - do - mat

ru - ház - ta, gyö - nyör - köd - te - tő - - en, gyö - nyör - köd - te - tő - en?
csüg - ged - jünk, biz - va az a - tyá - - ban, biz - va az a - tyá - ban!
vi - se - li; di - csér - jed őt lel - - kem, di - csér - jed őt lel - kem.

té - ge - det; Halld meg i - mám. Meg - vál - tóm té - ge - det
nem le - lé Azt, csak ben - ned. Kell hát, hogy té - ge - det
den - ko - ron Ez lesz sza - vam: Hogy Jé - zus té - ge - det

Meg - vál - tóm té - ge - det
Kell hát, hogy té - ge - det
Hogy Jé - zus té - ge - det
} Mind - job - ban, hőn Sze - res - se - lek!

407. A mezők lilioma.

1. A me - zők li - li - o - ma, oly é - ke - sen disz-lik! Nincs ne - ki semmi gondja,
2. A jó Is - ten al - kot - ta di - szit - ni a föl - det, hogy igy fel - bá - to - rít - sa
3. Ne csüg - gedj hát el szivem, vesd az Úr - ra gondod; Ő - ve - le van ke - gye - lem,

cresc.

fáj - dal - mak nem gyöt - rik. Tu - dod e ki al - kot - ta, és igy fel ki
az em - be - ri szi - vet: Hogy hit - tel fel - te - kint - sünk, so - ha el ne
hisz te azt jól tu - dod! Ki a ró - zsát sze - re - ti, az gon - do - mat

ru - ház - ta, gyö - nyör - köd - te - tő - - en, gyö - nyör - köd - te - tő - en?
csüg - ged - jünk, biz - va az a - tyá - - ban, biz - va az a - tyá - ban!
vi - se - li; di - csér - jed őt lel - - kem, di - csér - jed őt lel - kem.

408. Csendes éj!

Andante grazioso. Evangéliumi Karénekek. Gruber F. (1787—1863.)

1. Csen - des éj! Szent - sé - ges éj! Min - den - nek nyug - ta mély.
2. Csen - des éj! Szent - sé - ges éj! An - gya - lok hang - ja kél,
3. Csen - des éj! Szent - sé - ges éj! Szív ö - rülj, higyj, re - mélj!

Nincs fent csak a szent szü - - le pár, Drá - ga kis - de - dök
Halld az é - gi hal - le - - lu ját, Szer - te zen - gi e
Is - ten szent fi - a hin - - ti rád, Aj - ka vi - gaszt - a-

ál - ma - i - nál; Szent fi - ú a - lud - ját!
drá - ga sza - vát; Krisz - tus meg - sza - ba - dít!
dó mo - so - lyát; Krisz - tus meg - szü - le - tett!

Szent fi - ú a - lud - ját.
Krisz - tus meg - sza - ba - dít.
Krisz - tus meg - szü - le - tett.

Halotti énekek.

409. Temessük el most a testet.

Mason Lowell.

1. Te-mes-sük el most a tes-tet, Me-lyen a ha-lál e-rőt vett,
2. Föl-di ré-sze rom lást vé-szen, A mi por volt por-rá lé-szen,
3. Em-ber fon-told meg dol-go-dat, Lá-tod itt mú-ló vol-to-dat,
4. Óh, Jé-zu-sunk se-gélj min-ket, Hogy vé-gez-vén é-le-tün-ket,

De majd a vég-í-té-let-re Fel-tá-madand új é-let-re.
De e-zen port fel-tá-maszt-ja Az Úr ha-tal-mas szó-zat-ja.
Él-ted-ben bár mit is te-szesz, Por vagy sviszont por-rá le-szesz.
Mind bol-dog-ul meg-hal-has-sunk, Smajd ö-röm-ben fel-tá-mad-junk.

410. Úrban elszunnyadt! Békesség.

Bradbury W. B.

1. Úr-ban el-szunnyadt! Bé-kes-ség Be-fog-ta el-fá-radt sze-mét
2. Úr-ban be-vég-zett ván-dor-út! Bol-dog fel-tá-ma-dás-ra jut.
3. Úr-ban el-szunnyadt! majd ne-kem Szin-tén le-end i-lyen helyem,

Óh, szen-tek é-des nyug-he-lye! Nem tör el-len-ség már i-de.
Ki így el-al-szik, rá-ja már So-ha töb-bé az éj nem száll.
Ho-va el-rej-tik tes-te-met, Míg Krisztus szól majd: „Kel-je-tek!“

Halotti énekek.

409. Temessük el most a testet.

Mason Lowell.

1. Te-mes-sük el most a tes-tet, Me-lyen a ha-lál e-rőt vett,
2. Föl-di ré-sze rom lást vé-szen, A mi por volt por-rá lé-szen,
3. Em-ber fon-told meg dol-go-dat, Lá-tod itt mú-ló vol-to-dat,
4. Óh, Jé-zu-sunk se-gélj min-ket, Hogy vé-gez-vén é-le-tün-ket,

De majd a vég-í-té-let-re Fel-tá-madand új é-let-re.
De e-zen port fel-tá-maszt-ja Az Úr ha-tal-mas szó-zat-ja.
Él-ted-ben bár mit is te-szesz, Por vagy sviszont por-rá le-szesz.
Mind bol-dog-ul meg-hal-has-sunk, Smajd ö-röm-ben fel-tá-mad-junk.

410. Úrban elszunnyadt! Békesség.

Bradbury W. B.

1. Úr-ban el-szunnyadt! Bé-kes-ség Be-fog-ta el-fá-radt sze-mét
2. Úr-ban be-vég-zett ván-dor-út! Bol-dog fel-tá-ma-dás-ra jut.
3. Úr-ban el-szunnyadt! majd ne-kem Szin-tén le-end i-lyen helyem,

Óh, szen-tek é-des nyug-he-lye! Nem tör el-len-ség már i-de.
Ki így el-al-szik, rá-ja már So-ha töb-bé az éj nem száll.
Ho-va el-rej-tik tes-te-met, Míg Krisztus szól majd: „Kel-je-tek!“

411. Menj szunnyadni s megpihenni.

L. v. Beethoven.

1. Menj szunnyad - ni s meg-pi - hen - ni, Te Is - ten - ben bí - zott szív,
2. Nyú - god - jál itt, ki sze - me - id Bé - kes - ség - ben húny-tad le,
3. A - ludj, drá - ga Jé - zus ju - ha, Hű pász-to - rod lát té - ged,
4. Vi - szont lát - va ö - röm - ár - ba Sze - ret szí - vűnk ott is - mét,

Né - mán fek - szik te - te-med itt, Vég - ba - ját a - lud - ni ki!
Bár köny - ez - nek a ti - e - id, Te mégy nyu-gal - mad-ba be!
Po - ra - id meg - ú - ju - lá - sa Ö - rök üd - vöt hoz ne - ked!
Melynek láng - ja meg - ú - jul - va Ma - gasz-tal - ja Is - te - nét!

412. Jer, temessük el a testet.

Barnes E.

1. Jer, te - mes - sük el a tes - tet, S ne két - ked-jünk a - fe - lett,
2. Föld és a föld - ből va - ló ő, Föld-dé vi - szon - tag le - end ő;
3. Lel - ke csen - des - ség-ben nyugszik, Tes - te a föld - ben a - lu - szik,
4. Itt volt ő nagy fé - lel - mé - ben, De ott lé - szen csen-des - ség - ben,
5. Jer, hagy-juk őt itt a - lud - ni, Krisztus Jé - zus - ban nyu - god - ni;

Hogy az í - té - let - nek nap-ján Fel nem tá - mad-na i - ga - zán!
De föld - ből is - mét föl - tá - mad, Mi - dőn hall - ja U - runk sza - vát!
Hon - nan í - té - let nap - já - ra, Fel - tá - mad nagy ví - gas - ság - ra.
Ö - rök - ké va - ló ö - römben, Mond-ha - tat - lan di - cső - ség - ben.
És mi szün - te - len vi - gyázzunk, Mert ne - künk is meg kell hal-nunk.

411. Menj szunnyadni s megpihenni.

L. v. Beethoven.

1. Menj szunnyad - ni s meg-pi - hen - ni, Te Is - ten - ben bí - zott szív,
2. Nyú - god - jál itt, ki sze - me - id Bé - kes - ség - ben húny-tad le,
3. A - ludj, drá - ga Jé - zus ju - ha, Hű pász-to - rod lát té - ged,
4. Vi - szont lát - va ö - röm - ár - ba Sze - ret szí - vűnk ott is - mét,

Né - mán fek - szik te - te-med itt, Vég - ba - ját a - lud - ni ki!
Bár köny - ez - nek a ti - e - id, Te mégy nyu-gal - mad-ba be!
Po - ra - id meg - ú - ju - lá - sa Ö - rök üd - vöt hoz ne - ked!
Melynek láng - ja meg - ú - jul - va Ma - gasz-tal - ja Is - te - nét!

412. Jer, temessük el a testet.

Barnes E.

1. Jer, te - mes - sük el a tes - tet, S ne két - ked-jünk a - fe - lett,
2. Föld és a föld - ből va - ló ő, Föld-dé vi - szon - tag le - end ő;
3. Lel - ke csen - des - ség-ben nyugszik, Tes - te a föld - ben a - lu - szik,
4. Itt volt ő nagy fé - lel - mé - ben, De ott lé - szen csen-des - ség - ben,
5. Jer, hagy-juk őt itt a - lud - ni, Krisztus Jé - zus - ban nyu - god - ni;

Hogy az í - té - let - nek nap-ján Fel nem tá - mad-na i - ga - zán!
De föld - ből is - mét föl - tá - mad, Mi - dőn hall - ja U - runk sza - vát!
Hon - nan í - té - let nap - já - ra, Fel - tá - mad nagy ví - gas - ság - ra.
Ö - rök - ké va - ló ö - römben, Mond-ha - tat - lan di - cső - ség - ben.
És mi szün - te - len vi - gyázzunk, Mert ne - künk is meg kell hal-nunk.

413. Keljetek fel, elmúlt az éjszaka!

Dr. Barth. Händel G. F.

1. Kel-je-tek fel, el-múlt az éj-szaka! Az Úr él-tet s sza-bad-sá-got ho-za!
2. Sö-tét sír minket nem í-jeszt többé, Jé-zus a ha-lál e-re-jét ve-vé!
3. Megváltónk fénye á-rad-ki reánk, mi já-runk nap-pal s fé-le-lem nem bánt!

Jer-tek é-ne-keljűnk ví-dáman zengve, hogy-nekünk e sze-rel-mes megje-le-ne.
Fel-ol-dá, mi éltűnk köt-ve-tar-tot-ta, le-győzte az el-lent s a sirt mely ár-ta!
Míg-é-lünk ví-dáman, folytatjuk-ú-tunk, míg-é-lő for-ráshoz Jé-zus-hoz ju-tunk.

414. Lehet-e még szebb pályánk.

Angolból. White J. E.

1. Le-het-e még szebb pá-lyánk és jobb ré-szünk ne-künk,
2. Ha-bár ajk-kal hall-ga-tunk, szí-vünk i-mád-ko-zik,
3. Ha vég-re el-fá-ra-dunk, nyú-gal-mat ad né-künk.
4. Igy biz-to-san pi-he-nünk a sö-tét éj-je-len,

Mint-ha az Úr-nak ad-nánk a hít-ben min-de-nünk.
És min-den gon-do-la-tunk menny-be á-hi-to-zik.
Föld-del bo-rít-ja tes-tünk és en-ged pi-hen-nünk.
Mig sí-runk-ból ki-ke-lünk a leg-szebb reg-gel-en.

413. Keljetek fel, elmúlt az éjszaka!

Dr. Barth. Händel G. F.

1. Kel-je-tek fel, el-múlt az éj-szaka! Az Úr él-tet s sza-bad-sá-got ho-za!
2. Sö-tét sír minket nem í-jeszt többé, Jé-zus a ha-lál e-re-jét ve-vé!
3. Megváltónk fénye á-rad-ki reánk, mi já-runk nap-pal s fé-le-lem nem bánt!

Jer-tek é-ne-keljűnk ví-dáman zengve, hogy-nekünk e sze-rel-mes megje-le-ne.
Fel-ol-dá, mi éltűnk köt-ve-tar-tot-ta, le-győzte az el-lent s a sirt mely ár-ta!
Míg-é-lünk ví-dáman, folytatjuk-ú-tunk, míg-é-lő for-ráshoz Jé-zus-hoz ju-tunk.

414. Lehet-e még szebb pályánk.

Angolból. White J. E.

1. Le-het-e még szebb pá-lyánk és jobb ré-szünk ne-künk,
2. Ha-bár ajk-kal hall-ga-tunk, szí-vünk i-mád-ko-zik,
3. Ha vég-re el-fá-ra-dunk, nyú-gal-mat ad né-künk.
4. Igy biz-to-san pi-he-nünk a sö-tét éj-je-len,

Mint-ha az Úr-nak ad-nánk a hít-ben min-de-nünk.
És min-den gon-do-la-tunk menny-be á-hi-to-zik.
Föld-del bo-rít-ja tes-tünk és en-ged pi-hen-nünk.
Mig sí-runk-ból ki-ke-lünk a leg-szebb reg-gel-en.

415. Pihenj békén . . .

Creeper M. A. Haftet S. D.

1. Pi - henj bé - kén im - már Is - ten ve - led, Bé - kes - ség ö - vez-
2. Pi - henj bé - kén, a sír nyu - gal - mat ad, Fe - ledd a bajt, a
3. Pi - henj bé - kén, míg jő a vir - ra - dat S az Úr meg-nyit-

ze nyug - vó - he - lyed! Mért is gyá - szoljunk és mért si - ras-sunk,
kínt és fá - ra - dal-mad! A bé - ke ho - ná-ban nincs szen - ve - dés,
ja új - ra sí - ro - dat! Ví - gasz - tal a hit, mi - dőn el - vá - lunk:

Hisz tud - juk, nem ö - rök el - vá - lá - sunk! Bé - kén pi - henj!
Csak egy pil - la - nat s itt az éb - re - dés! Bé - kén pi - henj!
Csak - ha - mar bol - do - gan vi - szont - lá - tunk! Bé - kén pi - henj!

416. A sötét síron túl vannak.

Vidáman.

p *mf*

1. A sö - tét sí - ron túl van - nak A fény haj - lé kai, Ott
2. És lak - ha - tom majd én is a Gyö - nyör haj - lé - ki - ba'? A
3. Óh üd - vö - zí - tő Jé - zu - som Moss szent vér - ed - be' meg, Vigy

p *mf*

415. Pihenj békén . . .

Creeper M. A. Haftet S. D.

1. Pi - henj bé - kén im - már Is - ten ve - led, Bé - kes - ség ö - vez-
2. Pi - henj bé - kén, a sír nyu - gal - mat ad, Fe - ledd a bajt, a
3. Pi - henj bé - kén, míg jő a vir - ra - dat S az Úr meg-nyit-

ze nyug - vó - he - lyed! Mért is gyá - szoljunk és mért si - ras-sunk,
kínt és fá - ra - dal-mad! A bé - ke ho - ná-ban nincs szen - ve - dés,
ja új - ra sí - ro - dat! Ví - gasz - tal a hit, mi - dőn el - vá - lunk:

Hisz tud - juk, nem ö - rök el - vá - lá - sunk! Bé - kén pi - henj!
Csak egy pil - la - nat s itt az éb - re - dés! Bé - kén pi - henj!
Csak - ha - mar bol - do - gan vi - szont - lá - tunk! Bé - kén pi - henj!

416. A sötét síron túl vannak.

Vidáman.

p *mf*

1. A sö - tét sí - ron túl van - nak A fény haj - lé kai, Ott
2. És lak - ha - tom majd én is a Gyö - nyör haj - lé - ki - ba'? A
3. Óh üd - vö - zí - tő Jé - zu - som Moss szent vér - ed - be' meg, Vigy

p *mf*

Kar.

leng é-des vi-rág-il-lat S ö-röm vég-nél-kü-li.
lel-kem vá-gyik in-nen el, Si-et, si-et o-da,
fel o-da, a hol te vagy S ö-rök-re jól le-szek.
} Fe-hér fe-

hér, kell hó-fe-hér ru-ha, Krisztus vé-ré-ben megmosott, Hogy be jussunk o-da.

417. Bölcs az Úr!

Balázs Géza.

1. Bölcs az Úr! Nyu-godjunk meg tö-ké-le-tes vég-zé-sé-ben; Ha sújt,
2. Ő bűn-tet s ví-gasz-tal, sújt s fel-e-mel, se-bez és gyó-gyít; Könnye-
3. És mi-kor vé-get ér kí-nos, föl-di pá-lya-fu-tá-sunk, Hű-sé-

ő tud-ja mi-ért, tö-ké-le-tes böl-cse-sé-
ket tö-röl, fáj-dal-mat eny-hít s csüg-ge-dőt buz-
ges az Úr s el-kö-ze-lí-ti fel-tá-ma-dá-

gében! Bölcs az Úr, bölcs az Úr, bölcs az Úr, bölcs az Úr, bölcs az Úr!
dít! Jó az Úr, jó az Úr, jó az Úr, jó az Úr, jó az Úr!
sunk! Hű az Úr, hű az Úr, hű az Úr, hű az Úr, hű az Úr!

Kar.

leng é-des vi-rág-il-lat S ö-röm vég-nél-kü-li.
lel-kem vá-gyik in-nen el, Si-et, si-et o-da,
fel o-da, a hol te vagy S ö-rök-re jól le-szek.
} Fe-hér fe-

hér, kell hó-fe-hér ru-ha, Krisztus vé-ré-ben megmosott, Hogy be jussunk o-da.

417. Bölcs az Úr!

Balázs Géza.

1. Bölcs az Úr! Nyu-godjunk meg tö-ké-le-tes vég-zé-sé-ben; Ha sújt,
2. Ő bűn-tet s ví-gasz-tal, sújt s fel-e-mel, se-bez és gyó-gyít; Könnye-
3. És mi-kor vé-get ér kí-nos, föl-di pá-lya-fu-tá-sunk, Hű-sé-

ő tud-ja mi-ért, tö-ké-le-tes böl-cse-sé-
ket tö-röl, fáj-dal-mat eny-hít s csüg-ge-dőt buz-
ges az Úr s el-kö-ze-lí-ti fel-tá-ma-dá-

gében! Bölcs az Úr, bölcs az Úr, bölcs az Úr, bölcs az Úr, bölcs az Úr!
dít! Jó az Úr, jó az Úr, jó az Úr, jó az Úr, jó az Úr!
sunk! Hű az Úr, hű az Úr, hű az Úr, hű az Úr, hű az Úr!

418. Feltámadunk, van öröklét!

H. J. F.

1. Fel-tá - madunk, van ö - rök-lét! A fü - vek-től, fák-tól tudom.
2. Fel-tá - madunk, van ö - rök-lét! Ez él - tem ve - zér csil - la-ga,
3. Fel-tá - madunk, van ö - rök-lét! Mert te is ott élsz Jé - zusom.

El - e - nyé-szik - a föl - di lét, De mi sem áll meg fél ú - ton.
A hí - vő be - hu-nyá - sze-mét, míg vég - re Meg - vál-tónk sza-va
E - zen legszebb re-mény - sé - get, Szent í - géd - ből jól tud - ha-tom.

A ró - zsa bok - ra meg - nyí-lik, S lé-tünk tart-csu-pán a sir - ig?
A ko - por-só - kat meg - nyit-ja, S az al - vó-kat fel - tá - masztja.
Ezt so - ha el nem fe - lej-tem, És tel - jes szí-vem-ből hi-szem

Nem ejt meg hul - ló köny - nye - tek, Hi - szem az ö - rök é - le-tet.
Mu - lan - dó én nem le - he - tek, Hi - szem az ö - rök é - le-tet.
Nem hul - la - tok már köny - nye - ket, Hi - szem az ö - rök é - le-tet.

Bucsuzó énekek.

419. Ha barátink távoznak.

Abt Fr.

1. Ha ba - rá - tink tá - voz - nak, Ha mes - szi - re ú - taz - nak;
2. Ha azt, a - kit sze - ret - tünk, Vég - leg el - ve - szi tő - lünk
3. Szí-vem mért pa - nasz - ko - dol, Hisz' te is el - tá - vo - zol!

Mi - dőn bú - csu - zó sza - vuk Töb - bé már nem hall - hat - juk,
A ha - lál hí - vó sza - va: A bűn ke - gyet - len zsold - ja,
Ám - de kit itt el - ha-gyunk, Új - föl - dön vi - szont - lá - tunk!

Fáj - da - lom - mal kér - dez - zük, Vaj - jon még ta - lál - ko - zunk?
Fáj - da - lom - mal kér - dez - zük, Vaj - jon még ta - lál - ko - zunk?
Fáj - da - lom - mal kér - dez - zük, Vaj - jon még ta - lál - ko - zunk?

Vaj - jon - még ta - lál - ko - zunk? Oly ne - héz, oly ne-
Vaj - jon - még ta - lál - ko - zunk? Oly ne - héz, oly ne-
Vaj - jon - még ta - lál - ko - zunk? Oly ne - héz, oly ne-

héz el - vál - nunk! Oly ne - héz, oly ne - héz el - vál - nunk!
héz el - vál - nunk! Oly ne - héz, oly ne - héz el - vál - nunk!
héz el - vál - nunk! Oly ne - héz, oly ne - héz el - vál - nunk!

420. Egymást mi még viszontlátjuk.

Bliss P. P.

mf

1. Egymást mi még vi - szont-lát - juk A meny-nye - i ha - zá - ban!
2. Óh ha majd sza - bad - dá le - szünk At - tól, mi nyom-ben nün - ket

S.

Vége.

Is - ten e - lőtt majd meg ál - lunk . . . Tisz - ta fe - hér ru - hák-ban!
S ter-he - in - ket le - ve - het - jük, . . . Mik - gyö - tör - ték tes - tün-ket!
D. S. Töb - bé egy - mást el nem hagy - juk . . . S nem vá - lunk el so - ha - sem!

. . . me - gál-lunk
. . . ve - het - jük,
. . . nem hagyjuk

p

Test - vé - re - ink vi-szont - lát - juk S óh mily nagylesz ö - rö-münk,
A kris-tály ten - ge - ren ál - lunk S já-runk a - rany ut-cá - kon,

lesz ö - rö-münk,
oly ut - cá - kon,

mf *rit.*

Ha, a - ki - ket oly rég - lát - tunk Keb - lünk - re ö - lel - het - jük!
S Is - te - nün - ket ma - gasz - tal - juk É - gi a - rany hár - fá - kon!

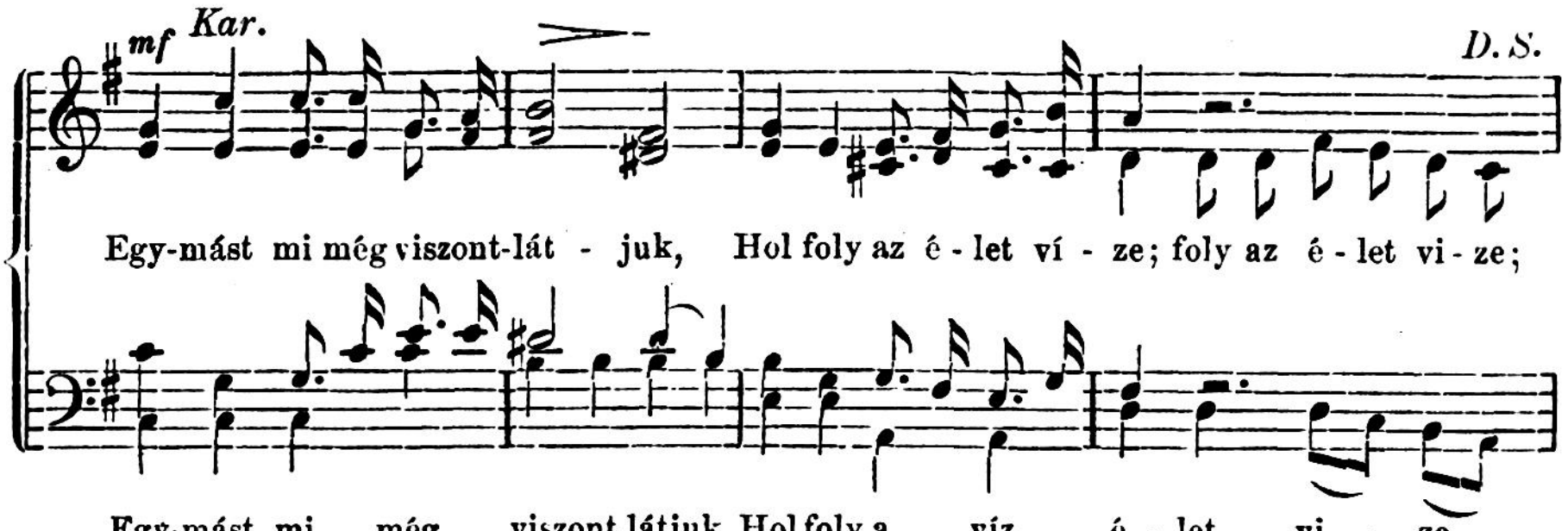

421. Isten óvjon titeket.

Német népdal.

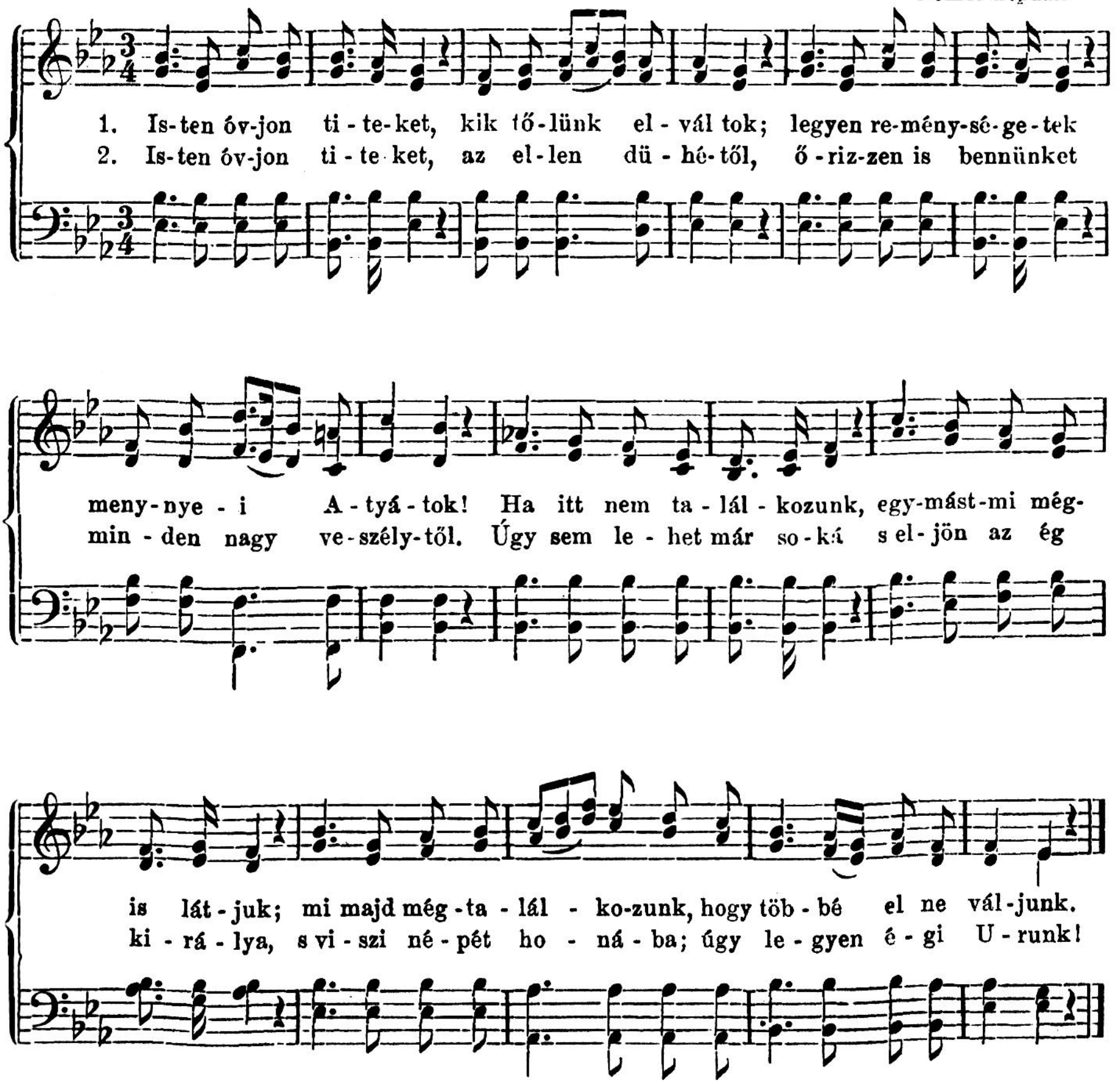

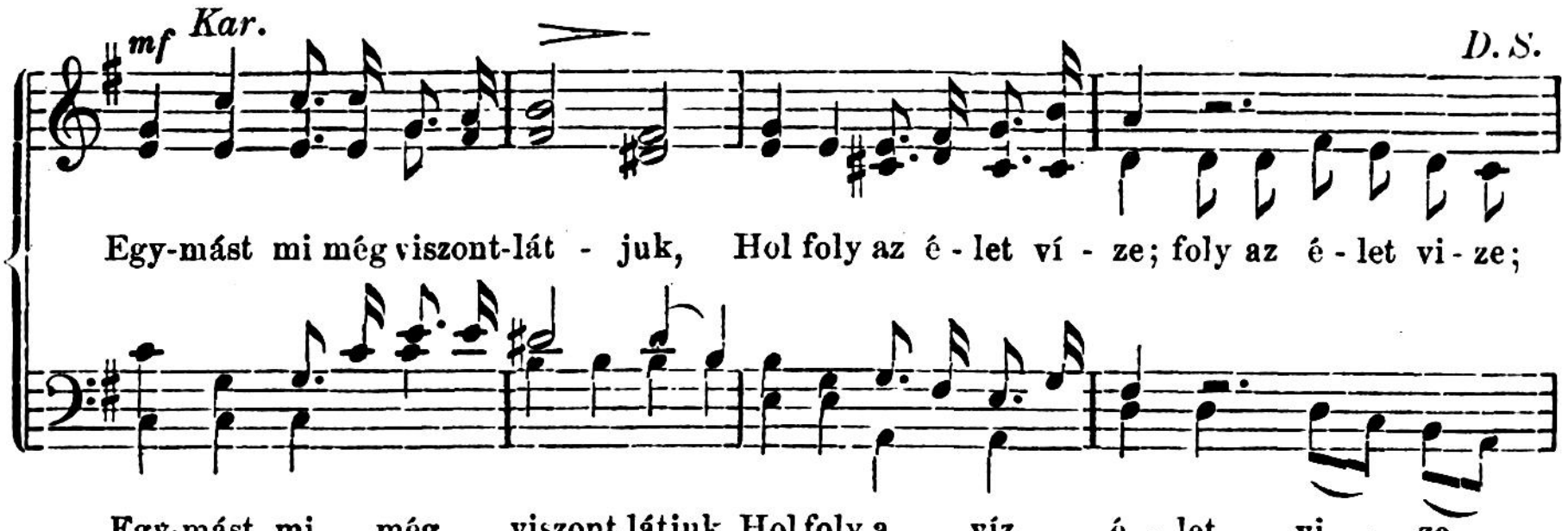

421. Isten óvjon titeket.

Német népdal.

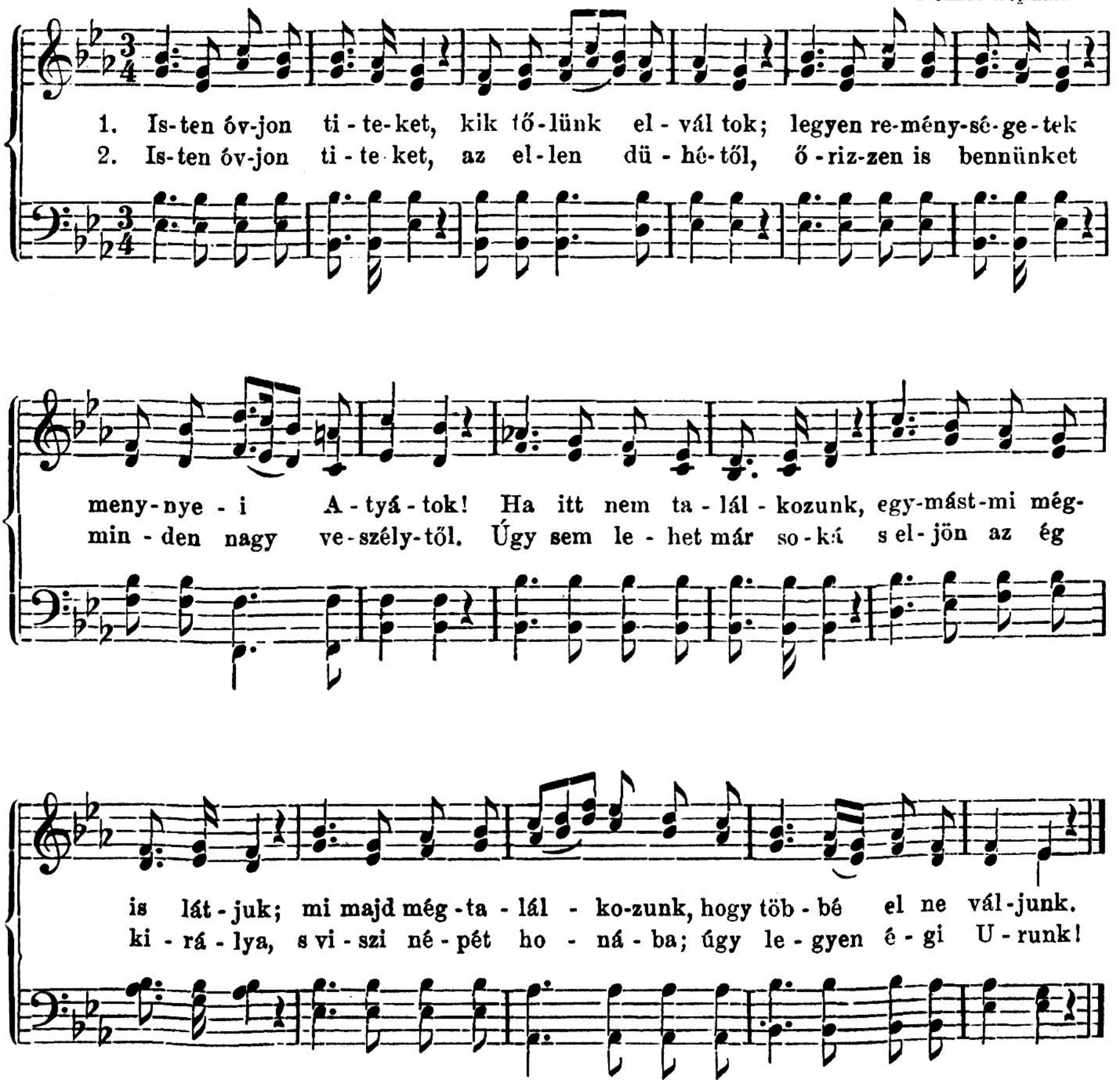

422. Legyen az Ur a mi oltalmunk!

1. Le-gyen az Úr a mi ol-talmunk! Sze-re-te-te és bé-
2. Le-gyen az Úr a mi ol-talmunk! Ál-dá-sá-nak tel-jes-
3. Le-gyen az Úr a mi ol-talmunk! I-gé-jé-nek szent ví-
4. Le-gyen az Úr a mi ol-talmunk! És ha egy-kor sír-ha

ké-je Lép-te-i-te-ket ki-sér-je, Míg egy-kor új-ra-ta-
sé-ge Lel-ke-tek ki-e-lé-gít-se, Míg egy-kor új-ra-ta-
ga-sza Le-gyen él-te-tek tá-ma-sza, Míg egy-kor új-ra-ta-
száll-tok, Vé-dő kar-ja vi-gyáz rá-tok, Míg egy-kor új-ra-ta-

Kar.

lál-ko-zunk. Mig egy-kor — — —, mig egy-kor,
lál-ko-zunk. Mig egy-kor, mig egy-kor mig egy-kor

vi-szont-lát-hat-juk egy-mást, Az Úr le-- gyen
lát-hat-juk. Ő-le-gyen

ve-le-tek, Mig egy-kor vi-szont-lát-juk egy-mást.
ve-le-tek, ve-le-tek.

423. Valóban mi látjuk egymást.

Rosenkranz J. H.

1. Va - ló - ban, mi lát-juk egymást A - ma dí - - cső or-szág-ban,
2. Be - me-gyünk, tő - le ki - sér - ve, Az Is - ten vá - ro - sá - ba,
3. Meg-lát - juk sze-rel-me - sin-ket, Kik az Úr - - ban húnytak el!

(1.) Va-ló-ban, A-ma di-
(2.) Be-megyünk Az Is-ten
(3.) Meg-látjuk Kik az Úr-

Zen-günk vi - - gan há - la - a - dást, Ha jól vív - - tunk a harc-ban.
Hol ne-künk van már kê - szít - ve, A - mit szem még nem lá - ta
Ők majd üd - - vö - zöl-nek min - ket Ki - ter-jesz - - tett ke-zek - kel

Zengünk vi- Ha jól vív-
Hol nekünk A-mit szem
Ők majd üd- Ki - terjesz-

Kar.

Va - ló - ban mi lát-juk egy-mást, Ha jól vív - - tunk a harc-ban,
Be - me-gyünk tő - le ki - sér - ve, Az Is - ten vá - ro - sá - ba
Meg-lát - juk sze-rel-me - sin - ket, Kik az Úr - - ban húny-tak el.

Va - ló-ban Ha jól vív-
Be-megyünk Az Is - ten
Meg-látjuk Kik az Úr-

Va - ló - ban mi lát-juk egy-mást, Ha jól vív - - tunk a harc-ban.
Be - me-gyünk tő - le ki - sér - ve, Az Is-ten vá - ro-sá - ba.
Meg-lát - juk sze-rel-me - sin - ket, Kik az Úr - - ban húny-tak el.

Va - ló-ban Ha jól vív-
Be-megyünk Az Is - ten
Meg-látjuk Kik az Úr-

424. Látjuk mi még egykor egymást?

Rice Elihu S.

1. Lát-juk mi még egy-kor egy-mást A - ma nagy di - cső-ség - ben?
2. Lát-juk majd a kris-tály vá - rost, Mely szép a - rany-ból é - pült?
3. Hall-juk majd kar - é - ne - ke - it, A meg-vál-tott se - reg-nek?
4. Ta - lál - juk - e, így ag - gó dunk, Ot - tan ked - ve - se - in - ket?

Hol nem ér - zünk bel - ső nyo-mást, Ott Jé - zus kö - ze - lé - ben?
Me-gyünk be - lé úgy mint la - kos Néz - ni Is-tent di-cső - ül?
Ha zen - gik szent di - csé - re - .tit A fel - sé - ges Is - ten - nek?
Óh, ezt szí - vün - kön hor - doz - zuk, Nyer-tek ők üd - vös - sé - get?

Kar.

Lát - juk még, lát - juk még, Lát - juk még mi egy - kor egy-mást?
Lát - juk majd, lát - juk majd, Lát - juk majd a kris - tály vá - rost?
Hall - juk majd, hall - juk majd, Hall - juk majd kar - é - ne - ke - it?
Ta - lál - juk, ta - lál - juk, Ta - lál - juk - e, így ag - gó - dunk,

Ott Jé - zus kö - ze - lé - ben, Meg - lát - juk egy - kor egy - mást.
Mely szép a - rany - ból é - pült, Mely szép a - rany - ból é - pült?
A meg - vál - tott se - reg - nek, A meg - vál - tott se - reg - nek?
Ot - tan ked - ve - se - in - ket, Ot - tan ked - ve - se - in - ket?

A szombatiskola.

425. Krisztus zászlaja alá egybegyülünk. Paulus C. F.

1. Krisz-tus zász-la-ja a-lá egy-be-gyü-lünk S az Ur
2. Szom-bat is-ko-lánk-ban meg-e-rő-sö-dünk A lé-
3. Küz-de-lem u-tán ö-röm kö-vet-ke-zik Sá-lem
D. C. Is-ten né-pé-hez-bát-ran csat-la-ko-zunk S az í

har-ca i-ra fel fegy-ver-ke-zünk. Is-te-nünk or-szá-gá
lek e-re-jét ma-gunk-ra ölt-jük, És az é-let ha-lál
vi-rá-nyin min-den Ba-junk szű-nik! És ö-rök üd-vös-sé-
gé-ret föld-je fe-lé vo-nu-lunk, A-hol vé-gét é-ri

Vége. Kar.

ért bát-ran küz-dünk Ki-tart-va mind-ha-lál-ig!
harc-ba úgy me-gyünk Ki-tart-va mind-ha-lál-ig!
günk meg-kez-dő-dik, Ha ki-tar-tunk mind vé-gig!
küz-del-mes ú-tunk, Ki-tart-va mind-ha-lál-ig!

Dí-csé-ret!

Fine.

Ha-ta-lom Ha-ta-lom

Dí-csé-ret Ha-ta-lom

Az Ur-nak

Az Ur-nak Mos-tan és mínd ö-rök-ké!

426. Tekints szombatiskolánkra.

Vége.

1. Te - kints szom-bat - is - ko-lánk - ra, Gyer-me - kid csa-pat - já - ra!
2. En-gedd, hogy bá - rá - nyid le-gyünk, Té - ged A - tyánk di - csér-jünk;
3. Ve - zess min-ket jó pász - to - runk, Légy ve - zé - rünk s ol - tal-munk,

D. C. — Fo - gadd ke - gye-sen é - ne-künk És há - lá - val telt szí-vünk!
D. C. — Né - ked en - ge - del-mes-ked-jünk, In - té - sed - re fi - gyel-jünk!
D. C. — Míg el - é - rünk le - ge - lőd - re És dí - csé - rünk ö - rök - re!

D. C.

Fo - gadd ke - gye - sen é - ne - künk És há - lá - val telt szí-vünk!
Né - ked en - ge - del-mes - ked - jünk, In - té - sed - re fi - gyel-jünk.
Míg el - é - rünk le - ge - lőd - re És dí - csé - rünk ö - rök - re!

462. f. 427. Hová oly örömmel gyűlünk.

Edson Lewis.

1. Ho - vá oly ö - röm-mel gyű-lünk, Szom - ba - ton oly dí - cső len - nünk,
2. Si - on da - lát é - ne - kel - jük S Is - te - nün-ket dí - cső - ít - jük!

Vége.

Hol az í - rás-ban ku - ta - tunk És az Úr - hoz kö - zelb ju - tunk;
Gyer-me - ki szív-vel ör - ven-dünk Az ál - dás-nak, me - lyet nye - rünk.
D. S. Meg - fo - gad-juk az Úr sza - vát S el-hagy - juk a bűn - éj - sza - kát!
D. S. Me - lyet az Úr meg-ad né - künk, Ha mind - vé - gig hí - vek le - szünk.

426. Tekints szombatiskolánkra.

Vége.

1. Te - kints szom-bat - is - ko-lánk - ra, Gyer-me - kid csa-pat - já - ra!
2. En-gedd, hogy bá - rá - nyid le-gyünk, Té - ged A - tyánk di - csér-jünk;
3. Ve - zess min-ket jó pász - to - runk, Légy ve - zé - rünk s ol - tal-munk,

D. C. — Fo - gadd ke - gye-sen é - ne-künk És há - lá - val telt szí-vünk!
D. C. — Né - ked en - ge - del-mes-ked-jünk, In - té - sed - re fi - gyel-jünk!
D. C. — Míg el - é - rünk le - ge - lőd - re És dí - csé - rünk ö - rök - re!

D. C.

Fo - gadd ke - gye - sen é - ne - künk És há - lá - val telt szí-vünk!
Né - ked en - ge - del-mes - ked - jünk, In - té - sed - re fi - gyel-jünk.
Míg el - é - rünk le - ge - lőd - re És dí - csé - rünk ö - rök - re!

462. f. 427. Hová oly örömmel gyűlünk.

Edson Lewis.

1. Ho - vá oly ö - röm-mel gyű-lünk, Szom - ba - ton oly dí - cső len - nünk,
2. Si - on da - lát é - ne - kel - jük S Is - te - nün-ket dí - cső - ít - jük!

Vége.

Hol az í - rás-ban ku - ta - tunk És az Úr - hoz kö - zelb ju - tunk;
Gyer-me - ki szív-vel ör - ven-dünk Az ál - dás-nak, me - lyet nye - rünk.
D. S. Meg - fo - gad-juk az Úr sza - vát S el-hagy - juk a bűn - éj - sza - kát!
D. S. Me - lyet az Úr meg-ad né - künk, Ha mind - vé - gig hí - vek le - szünk.

A - hol meny - nye - i fényt nye - rünk, Me - lyet bol - do - gan kö - ve - tünk:
É - rez - zük az í - gért bé - két, É - gi ö - röm e - lő - i - zét.

D. S.

428. Pásztor keresi a juhát.

Élénken. Evangéliumi Karénekek. Ogden A. W.

1. Pász-tor ke - re - si a ju - hát, Át jár sza - va bér - cet, pusz-tát.
2. Pász-tor - unk kér: se - gít - se - tek, Ke - res - ni az el - vesz - te - ket.
3. Hall - já - tok - é mint bé - get - nek, Ösz - sze zú - zód-va he - ver - nek?

El - té-vedt egy juh a nyáj-tól, El a hű é - gi A - tyá - tól.
Hoz-zá - tok visz - sza a nyáj-hoz, Ha - za az é - gi A - tyá - hoz.
A Pász-tor kér, ezt mond - ja Ő: Ke - res - sé - tek, míg nem ké - ső!

Kar.

Ke - res - sük mi is Őt, Hoz-zuk ha - za a té-vely-gőt.

Még so - kan bo-lyongnak, Jó pász-tor - ról mit-sem tud - nak.

A - hol meny - nye - i fényt nye - rünk, Me - lyet bol - do - gan kö - ve - tünk:
É - rez - zük az í - gért bé - két, É - gi ö - röm e - lő - i - zét.

D. S.

428. Pásztor keresi a juhát.

Élénken. Evangéliumi Karénekek. Ogden A. W.

1. Pász-tor ke - re - si a ju - hát, Át jár sza - va bér - cet, pusz-tát.
2. Pász-tor - unk kér: se - gít - se - tek, Ke - res - ni az el - vesz - te - ket.
3. Hall - já - tok - é mint bé - get - nek, Ösz - sze zú - zód-va he - ver - nek?

El - té-vedt egy juh a nyáj-tól, El a hű é - gi A - tyá - tól.
Hoz-zá - tok visz - sza a nyáj-hoz, Ha - za az é - gi A - tyá - hoz.
A Pász-tor kér, ezt mond - ja Ő: Ke - res - sé - tek, míg nem ké - ső!

Kar.

Ke - res - sük mi is Őt, Hoz-zuk ha - za a té-vely-gőt.

Még so - kan bo-lyongnak, Jó pász-tor - ról mit-sem tud - nak.

429. Fel, és magasztaljuk Üdvözitőnket.

„Sion-Hárfá“-ból.

1. Fel, és ma - gasz - tal - juk Üd - vö - zi - tőn - ket,
2. Ő ad is - ko - lá - kat, hogy böl - cse - sé - get
3. Az - ért a mun - ká - ra szo - rít ben - nün - ket;
4. Oh A - tyánk! küldd el Szent - lel - ked vi - lá - gát

Mert ked - ves a gyer - me - ki hő kö - szö - net!
Ta - núl - junk és is - te - ni ér - zel - me - ket
Min - den - ki te - gyen hát, a meny - nyit te - het,
Sál - ta - la osz - lasd el - ménk - nek ho - má - lyát,

A - tyá - kat s a - nyá - kat ad gyá - mo - lók - úl,
És így szól: Ó, jöj - je - tek ti gyer - me - kek!
Mert lesz még egy nyár, mi - dőn lesz a - ra - tás,
Hogy meg - is - mer - jük Jé - zu - sunk - nak út - ját,

És jó ta - ni - tó - kat út - mu - ta - tók - úl.
Sén bol - dog nyu - gal - mat a - dok ti - nék - tek.
Sa ta - nu - lás sze - rint lesz ju - tal - ma - zás.
Azt az i - gaz ú - tat, mely visz te - hoz - zád.

430. Egy szép kis helyet ismerek.

Russell F. S.

1. Egy szép kis he-lyet is-me-rek, Ho-va oly szí-ve-sen me-gyek,
2. Ott is-mer-tem meg Jé-zu-som, Ott lett ő a tu-laj-do-nom;
3. Min-dig ö-röm-mel sza-la-dok O-da, hol csak jót ta-nu-lok;

A-hol vár rám Is-ten sza-va, E hely a szom-bat-is-ko-la!
A-hol ma is vár rám sza-va, E hely a szom-bat-is-ko-la!
El-me-rűl-ni szent sza-vá-ban Az én szom-bat-is-ko-lám-ban!

431. Óh szombatiskolám.

Hull Asa.

1. Óh szom-bat-is-ko-lám, té-ged Oly na-gyon sze-ret-lek;
2. Itt hal-lám az ö-röm-hirt, mit An-gya-lok csa-pa-ta
3. E-zen he-lyen Meg-vál-tóm-mal Rég meg-is-mer-ked-tem,

Gon-do-lat-ban e-gész hé-ten Té-ge-det ke-res-lek!
Bet-le-he-mi pász-to-rok-nak Éj-jel tud-tul a-da!
Az-ért a szom-bat-is-ko-lát Nem ha-gyom so-ha-sem!

430. Egy szép kis helyet ismerek.

Russell F. S.

1. Egy szép kis he-lyet is-me-rek, Ho-va oly szí-ve-sen me-gyek,
2. Ott is-mer-tem meg Jé-zu-som, Ott lett ő a tu-laj-do-nom;
3. Min-dig ö-röm-mel sza-la-dok O-da, hol csak jót ta-nu-lok;

A-hol vár rám Is-ten sza-va, E hely a szom-bat-is-ko-la!
A-hol ma is vár rám sza-va, E hely a szom-bat-is-ko-la!
El-me-rűl-ni szent sza-vá-ban Az én szom-bat-is-ko-lám-ban!

431. Óh szombatiskolám.

Hull Asa.

1. Óh szom-bat-is-ko-lám, té-ged Oly na-gyon sze-ret-lek;
2. Itt hal-lám az ö-röm-hirt, mit An-gya-lok csa-pa-ta
3. E-zen he-lyen Meg-vál-tóm-mal Rég meg-is-mer-ked-tem,

Gon-do-lat-ban e-gész hé-ten Té-ge-det ke-res-lek!
Bet-le-he-mi pász-to-rok-nak Éj-jel tud-tul a-da!
Az-ért a szom-bat-is-ko-lát Nem ha-gyom so-ha-sem!

Mértékletességi énekek.

432. Ama kedves szép országba.

Hakes D. S.

1. A - ma ked-ves szép or - ság-ba, Hol az é - let fá - ja áll,
2. Mily nyo-mor van o - lyan ház-ban, Hol az a - pa ré - sze - ges,
3. Nin - csen bé - ke o - lyan ház-ban, A - hol az i - tal az úr,
4. Jöjj ki em-ber a Sá - tán-nak Jár-má - ból és légy sza - bad!

És az é - let szép fo - lyó - ja Él - te - tő - leg foly - do - gál,
Könny-nyen ad - ja az i - tal - ra, A - mit ne - he - zen ke - res.
Ká - rom - lás és nagy per - pat - var, Szí - vet, lel - ket öl - ve dúl.
Bol - dog - ság-gal tisz - tes - ség-gel Ki - nál é - gi nagy U - rad.

A - ma hon - ba, a hol min - den Oly di - cső, oly kel - le - mes,
Nincs gond - ja a gyer - me - kek - re S e - zek ő - tet ret - te - gik,
Jaj a sze - gény gyer - me - kek - nek, Még - ro - mol-nak már ko - rán;
Ad - jad ne - ki a - szá - ve - det. Ki biz - ton meg- sza - ba - dít,

Sem - mi - ké-pen be nem jut - hat So - ha, a ki ré --sze - ges.
Ar - cuk - ra bo - rul a bá - nat, Hogy - ha hall - ják lép - te - it.
Sa - ját ap-juk dob - ja ő - ket Bűn - be él - tük haj - na - lán.
Jó - ra fog-ja vál - toz - tat - ni, Szí - ved in - du - lat - ja - it.

Kar.

rit.

Óh az - ért a ré - szeg ség - ről Mond - ja - tok hát még ma le,

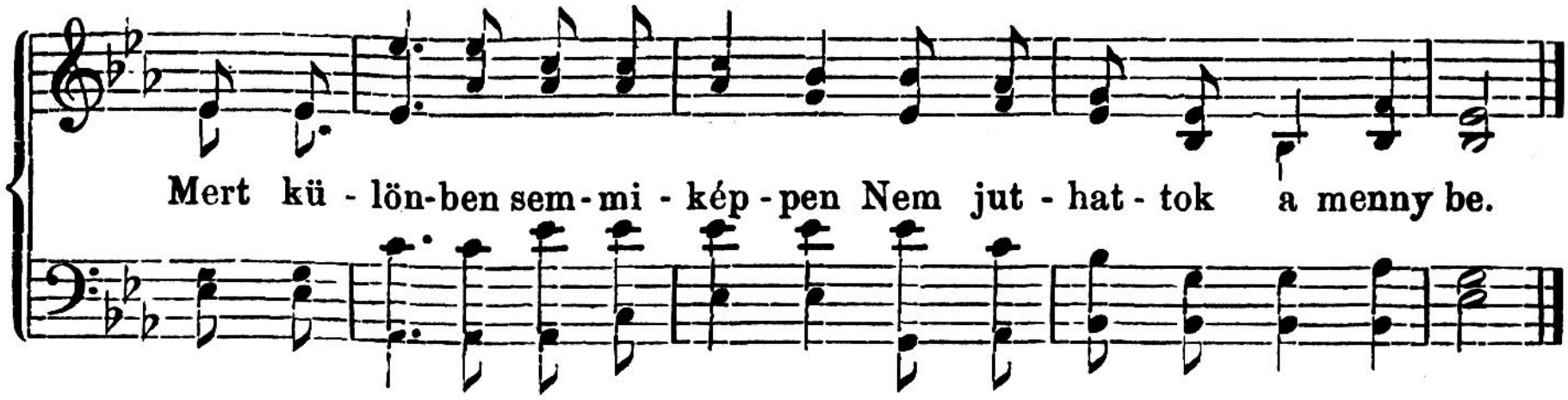

433. Friss víz az italunk!

H. J. F. Belden F. G.

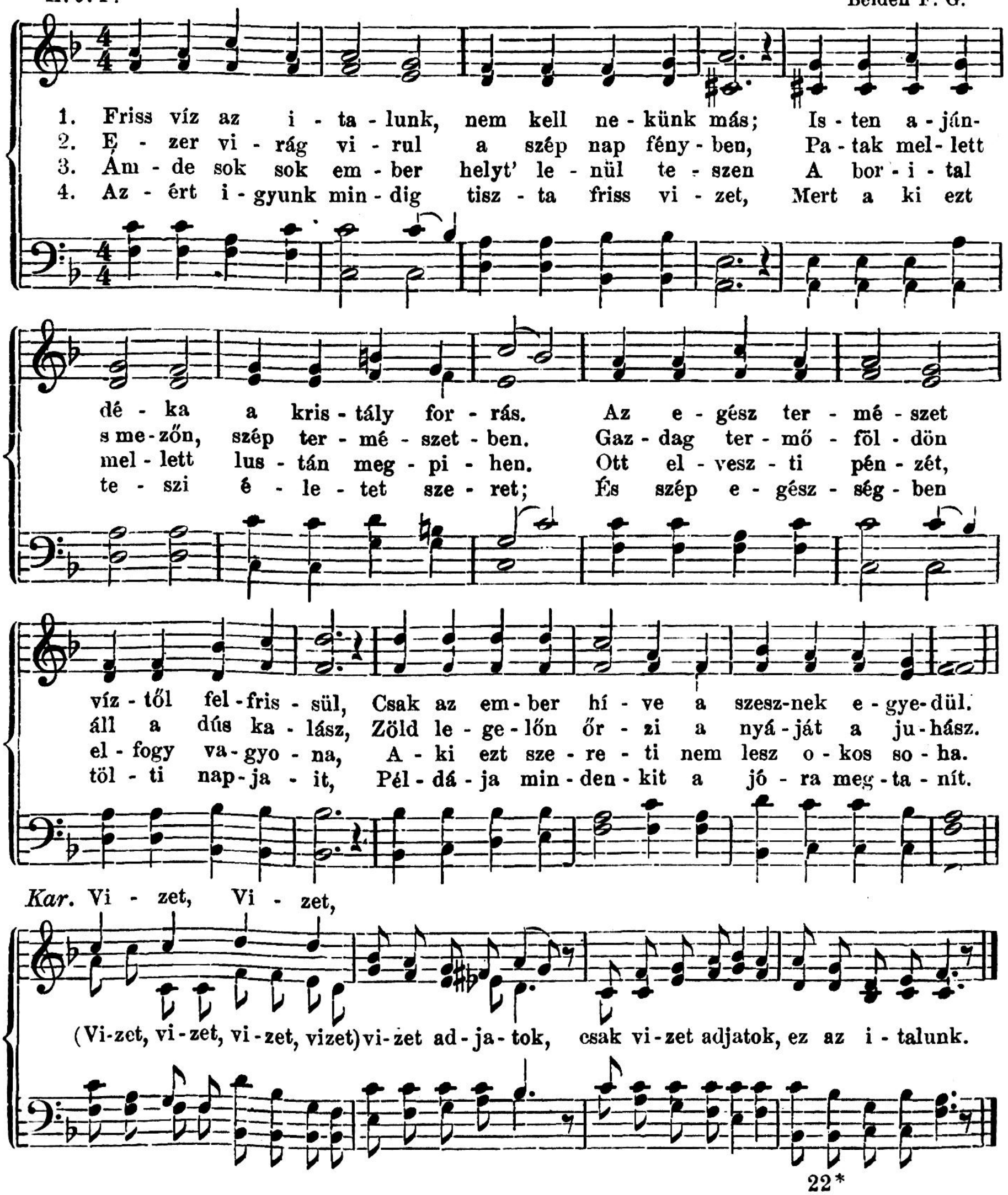

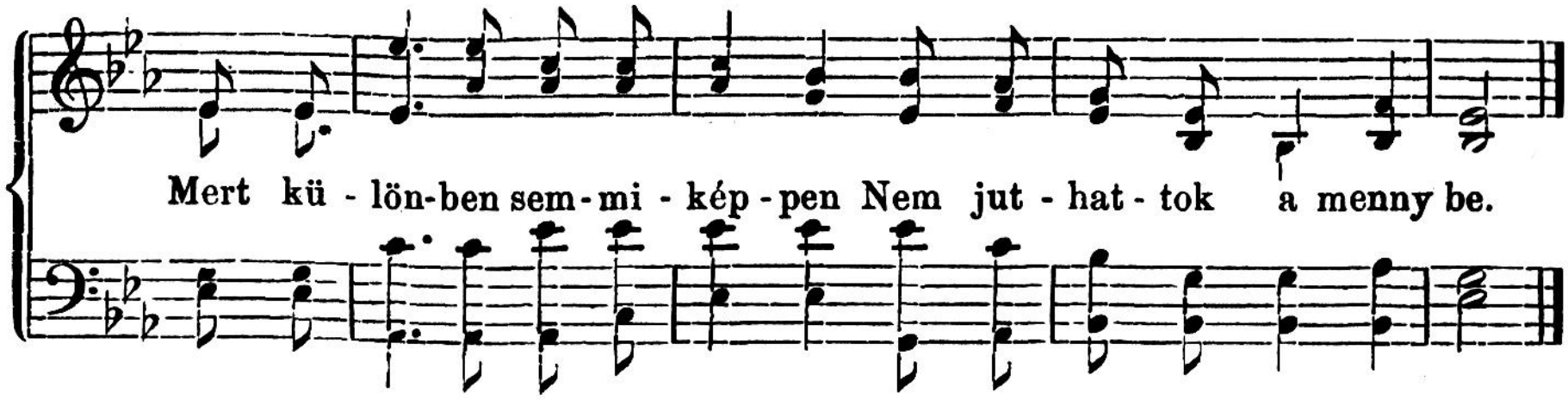

433. Friss víz az italunk!

H. J. F. Belden F. G.

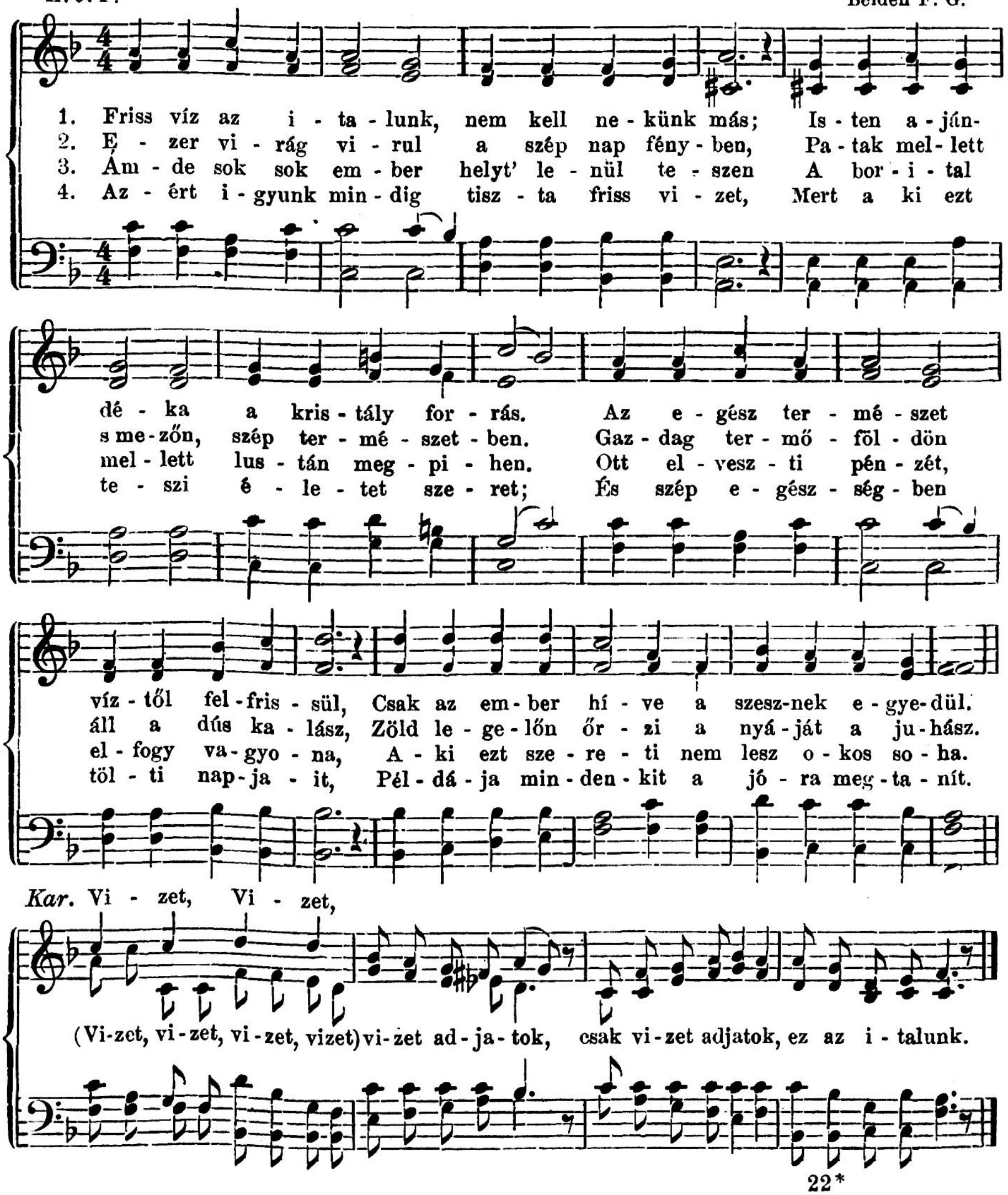

434. Vigan folyik a kis patak.

Cable C. S.

1. Ví - gan fo-lyik a kis pa - tak A hegy-ről a völgy-be le,
2. Töb - bé még ki ís ü - rí - ti A ré - sze - gí - tő po-hárt?
3. Nézd, hogy für-dik a ma-dár ka A szép tisz - ta pa - tak - ban
4. A ter - mé-szet - re hall-ga - tok És e - rő - sen fo - ga - dom,

A - rany - pik - ke - lyes kis ha - lak Bol - do - gan úsz-nak ben - ne.
A mi ne - ki csak nö - ve - li Sze-gény - sé - gét, nyo-mo - rát!
S u - tá - na vi - gan da - lol - ja É - ne - két a bo-kor - ban!
Hogy-ha bár-ho - va is ju - tok, Csak a víz lesz i - ta - lom!

Úgy sze-ret-lek kis pa - ta-kom, Te a menny a - ján - dé - ka!

Kar.

Úgy sze-ret-lek kis pa-ta-kom, Te a menny a - ján - dé-ka!

Úgy sze-ret-lek kis pa - ta-kom, Te a menny a - ján - dé - ka

Te légy min-dig az i - ta - lom

Te légy min-dig az i - ta - lom Szomjam csil - la - pí - tó - ja!

Te légy min-dig az i - ta - lom

435. Nézzétek a nagy inséget.

Németből. Davis F. M.

1. Néz-zé-tek a nagy in - sé-get, Ezt a szörnyü sok sok bűnt, A-mit a ré-szegség
2. Em-bertár-sink tö-me-gékben, E nagy bűnnek rab-ja-i, Ba-rá-tin-kat e rom-
3. Ra-bul ej-ti már az if-jút E ke-gyetlen szenve-dély, Melytől szörnyen le lesz

o - koz Min - denütt, úgy bent mint künt. Ne küzdjünk-e e baj el-len? Nézzük el
lásban Foly-ton lát-juk hul - la - ni. S egyik napról a má - sik-ra Min-dig mer-
köt-ve: El - me, e - rő és ke-dély. Ó va-kodjunk e ve-szélytől Jé-zus lel-

e pusz-tí - tást? Óh, hozzunk e szörnyü vészből A nép-nek sza-ba-du - lást!
gesebb e baj, A csa-lá-dok bús kö - ré-ben, Mindig több a kíu só - haj.
ke ál - tal most, Jó gyümölcsöt tudjon hoz ni, Gaz-da - gon mint sza-ba - dos.

Kar. sza - ba - dít - sunk, *cresc.*

Föl, sza - ba - dít - sunk, (sza - ba - dít - sunk,) sza - ba - dít - sunk!

Föl! Meg - vál-tónk min - de - nütt ve - lünk, Irt - suk ezt a ször-nyű bűnt!

Karénekek.

436. Haza vágyom!

Lassan. Evangéliumi Karénekek. Sauer A.

1. Ha - za vá - gyom én az a - tya - i ház - hoz, Az A - tyá
2. Ha - za vá - gyom, lát - tam bol - dog á - lom - ban Egy di - cső-
3. Ha - za vá - gyom, a ha - jó part - hoz vá - gyik, A kis fo-

nak hű szí - vé - re. Nem tar - to - zom már e za - jos vi-
sé - ge - sebb ha - zát, Ott van ré - szem az ö - rök szent vá-
lyó a ten - ger - hez, A kis gyer - mek any - ja kar - já - ban

lág - hoz, Vá - gyom meny - nye - i bé - ké - re. Ú - ta - mon
ros - ban; Itt lel - kem nyug - tot nem ta - lál. Nincs fé - le-
al - szik, Tes - tem - nek se kell már több jó Any - nyi dalt

jár - tam e - zer kí - ván - ság-gal, De ha - za tér - ni, ez a leg-főbb
lem, a ma - dár mes - sze szárnyal A hon fe - lé, he-gyen és völ-gyön
zengtem ö - röm, szen-ve - dés-ben, Mint ü - res szó, el - tünt a sem - mi-

vá - gyam. Szí - vem - nek csak egy ó - ha - ja va-gyon: Ha - za vá-
ál - tal, Nincs út - já - ban tőr, me - het sza - ba - don, Ha - za vá-
ség - ben, Ma - radt szí - vem - ben egy kí - ván - sá - gom: Ha - za vá-

gyom, ha - za vá - gyom!
gyom, ha - za vá - gyom!
gyom, ha - za vá - gyom!

Ha - za vá - gyom, ha - za vá-
Ha - za vá - gyom,

gyom, ha - za vá - gyom az a - tya - i ház - hoz! Ha-za vá-
ha - za vá - gyom,

gyom én az a - tya - i ház-hoz, Ha - za vá - gyom, ha - za vá-gyom!

437. Jeruzsálem, szent otthonom.

Allegretto. Lowell Mason.

Je - ru - zsá - lem szent ott - ho - nom, szen - tek - nek ö - rö - ke! Ben - ned már mi-

kor is lak-ha - tom, Ö - röm - től Ö - röm - től S bol-
nagy ö - röm - től nagy ö-röm - től

dog - - - - ság - tól ö - vez - ve! Is - te - nünk vá - ro - sa fe-lénk mi-
mi-kor

kor kö - ze - le - dik, mely - ben az Ür-nak szom-bat - ja so-
mi-kor mi-kor kö - ze - le - dik mi-kor

ha sem vég - ző - dik. Szebb vagy É - den nek kert - jé-
so - ha so - ha sem vég - ző - dik szebb vagy É - den

nél, bajt soh - sem is - - - mer - tél! Hoz - zád tö - rek - szem óh ha-
nek kert - je - nél sem is - mer - tél

cresc.

zám, bár tö - vi - ses az út, s vi - ha - rok zúg - nak rám, Hoz - zád száll,
oh szep ha - zán tö - vek-szem óh ha - zám haz - zád *string.*

ff

Hoz - zád jut Je - ru - zsá-lem, Je - ru - zsá - lem i - mám és zso - lozs - mám.

Már Ká-

Nem i-jeszt el en - gem Sem baj, sem a mély sir - ve - rem. Már Ká - ná-

Már Ká-

na-án szép part-ját né - zem vigy o - - da Is - te - nem.

án szép part - ját né - zem, vigy o - - da Is - - te - nem! Je-

na-án szép part-ját né - zem, vigy o - - - da Is - te - nem.

ru - zsá - lem szent ott - ho - nom, u - tá - nad vá - gyik lel - kem ö - rök - ké! Ben-
te u - tá - nad vá - gyom. Ben-

ned már mi - kor is lak - ha - tom, Ö - röm - - től, Ö - röm - től
nagy ö - röm-től ö-

s bol-dog - - - - ság-tól ö - vez - ve! Én ked-ve-sem: Je-
röm-től ö-vez-ve — — — — Én ked-
ru-zsá-lem, Je - ru - zsá-lem Ne-ved - mi szé-pen cseng, Ne-ved-mi szé-pen cseng!

438. Nem hagylak el.

Mérsékelten. Gossner János.

1. Nem hagy-lak el! Nem hagy-lak el U-ram, míg meg nem ál-dasz
2. Nem hagy-lak el! Nem hagy-lak el! Te min-dig Meg-vál-tóm lész'
3. Nem hagy-lak el! Nem hagy-lak el! Vaj-jon el hagy-jam üd-vös-
4. Nem hagy-lak el! Nem hagy-lak el! Jó-ban rossz-ban ve-led ha-

en-gem! Míg nem biz-ta-tod bá-gyadt lel-kem, Míg nem hal-
ne-kem, Ki él-tét ál-do-zá fel ér-tem! Még a po-
sé-gem! Hi-tem, ál-dá-som, re-mény-sé-gem? Ra-gyo-gó
la-dok S e szót ki-ál-tom, ha meg-ha-lok, Ha me-gyek,

mo-zol el sze-re-tet-tel, Nem hagy-lak el! Nem hagy - lak el!
kol sem sza-kít tő-led el! Nem hagy-lak el! Nem hagy - lak el!
csil-la-gom sö-tét éj-jel! Nem hagy-lak el! Nem hagy - lak el!
ho-va ki-sem ki-sér el: Nem hagy-lak el! Nem hagy - lak el!

s bol-dog - - - - ság-tól ö - vez - ve! Én ked-ve-sem: Je-
röm-től ö-vez-ve — — — — Én ked-
ru-zsá-lem, Je - ru - zsá-lem Ne-ved - mi szé-pen cseng, Ne-ved-mi szé-pen cseng!

438. Nem hagylak el.

Mérsékelten. Gossner János.

1. Nem hagy-lak el! Nem hagy-lak el U-ram, míg meg nem ál-dasz
2. Nem hagy-lak el! Nem hagy-lak el! Te min-dig Meg-vál-tóm lész'
3. Nem hagy-lak el! Nem hagy-lak el! Vaj-jon el hagy-jam üd-vös-
4. Nem hagy-lak el! Nem hagy-lak el! Jó-ban rossz-ban ve-led ha-

en-gem! Míg nem biz-ta-tod bá-gyadt lel-kem, Míg nem hal-
ne-kem, Ki él-tét ál-do-zá fel ér-tem! Még a po-
sé-gem! Hi-tem, ál-dá-som, re-mény-sé-gem? Ra-gyo-gó
la-dok S e szót ki-ál-tom, ha meg-ha-lok, Ha me-gyek,

mo-zol el sze-re-tet-tel, Nem hagy-lak el! Nem hagy - lak el!
kol sem sza-kít tő-led el! Nem hagy-lak el! Nem hagy - lak el!
csil-la-gom sö-tét éj-jel! Nem hagy-lak el! Nem hagy - lak el!
ho-va ki-sem ki-sér el: Nem hagy-lak el! Nem hagy - lak el!

439. Fenn a dicsőség honában.

Németből-B.-G.

Zwyssig (1795—1854).

1. Fenn a dí-cső-ség ho - ná-ban Csil-la-gok hárman van-nak, Kik a mes-sze
2. A má-sik fénylő csil - la-got Ön-szíved-ben lel-he - ted, Ha Is - te - ne
3. A böl-cső-be-li gyer-mek-re Már a remény su-gár - zik. S vi-szi harcról

. . . három van . . .
. . . lel-he-ted . . .
. . . su-gár-zik . . .

tá - vol - ság - ban Ránk ál - dó - lag ra-gyog-nak. Az e - gyik nyá - jas ké-
det szol - gá - lod S sze-re - tet la - kik ben-ned! A sze - re - tet-nek Is-
győ-ze - lem - re, Bár a sír-ba fek - te - tik: Él az is - te - ni I-

pé - vel Re - ánk - ra - gyog dics - fé - nyé - vel, Nem lát-hat - ja min - den-
te - ne, Ég és föld fe - je - del - me, Le - jött - a - föld - re kö-
gé - ret, Vár re - á az ö - rök - é - let! Bár el-veszt-jük mit bi-

ki, Csak a hit szem-lél - he - ti, Csak a hit szem-lél - he - ti!
zénk, Hogy szí - vünk-ben la - koz - zék, Hogy szí - vünk-ben la - koz - zék!
runk, Ra - gyog re-mény-csil - la - gunk, Ra - gyog re-mény-csil - la-gunk!

440. Csak vesd az igazságnak magvát.

Belden F. E.

1. Csak vesd az i - gazság-nak mag-vát, Vesd néz-ve a Megvál - tó lábnyo-mát
2. S ha - bár némely mag út - fél - re hull, Némely meg a kő-sziklán elpusz-túl,
3. De jaj, a kik most konkolyt vet nek, Ott a bi - ró e-lőtt majd remeg-nek.

rit.

Vesd hit-tel ké - ső vagy ko - ra - lett, Üdv annak, ki jó re-mény-re vet.
Egy némelyt meg a tö - vis el - ölt, Né-melyre még-is a-kad jó föld.
A mit vetsz ember, azt a - ra - tod, Ö - rök él - tet vagy kár-ho - za - tot.

Kar.

Sö - tét - ben vetsz - e vagy fény - ben te - szed, E - rő - ben

vetsz - e vagy nem - é - re - zed, a - ra - tá - sod ha nem

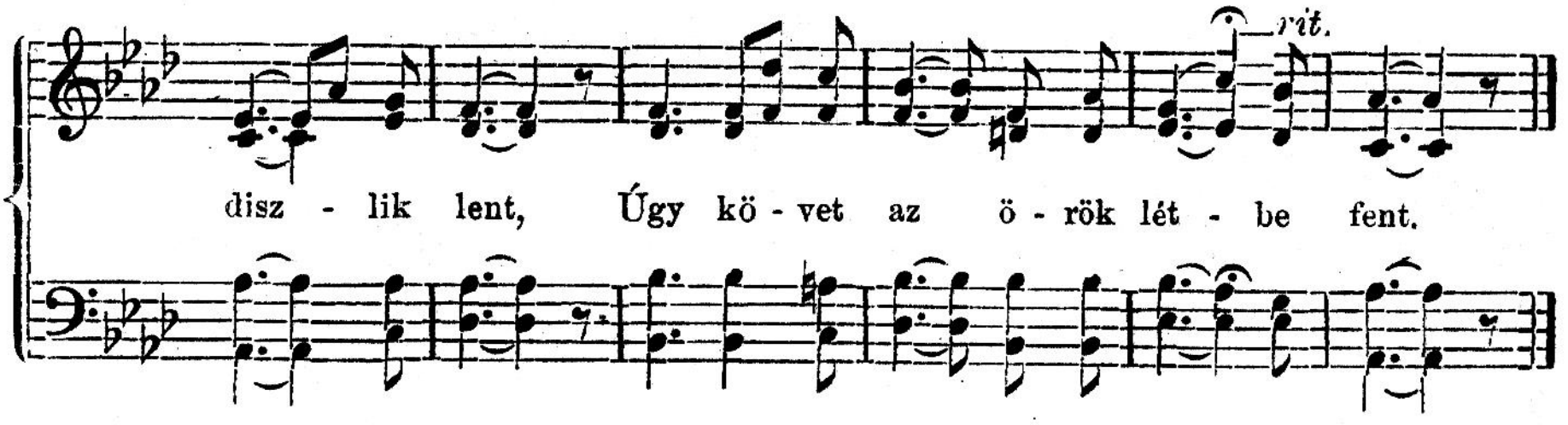

441. Folyvást kűzdünk előtörve.

Mozart J. W. A.

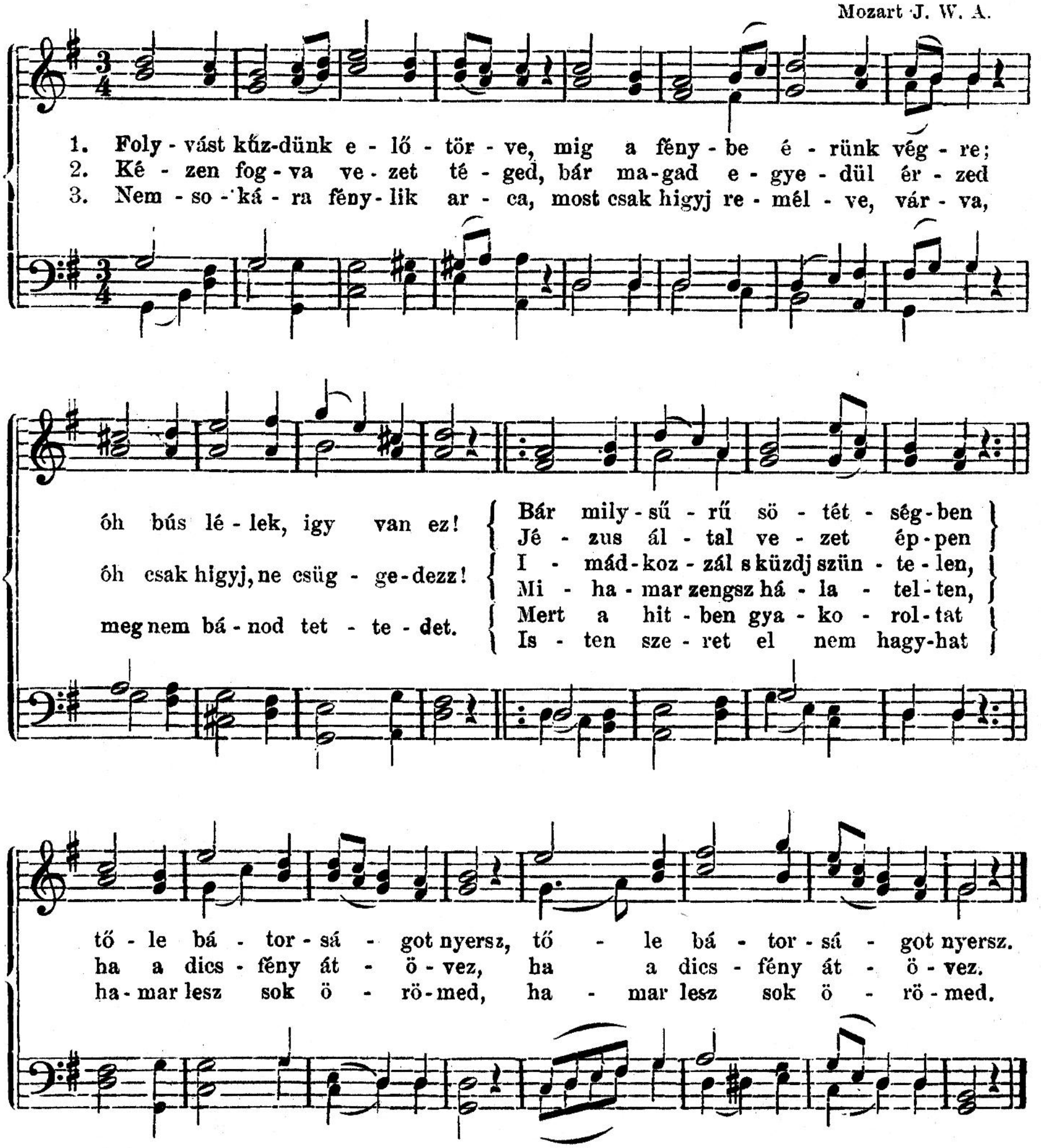

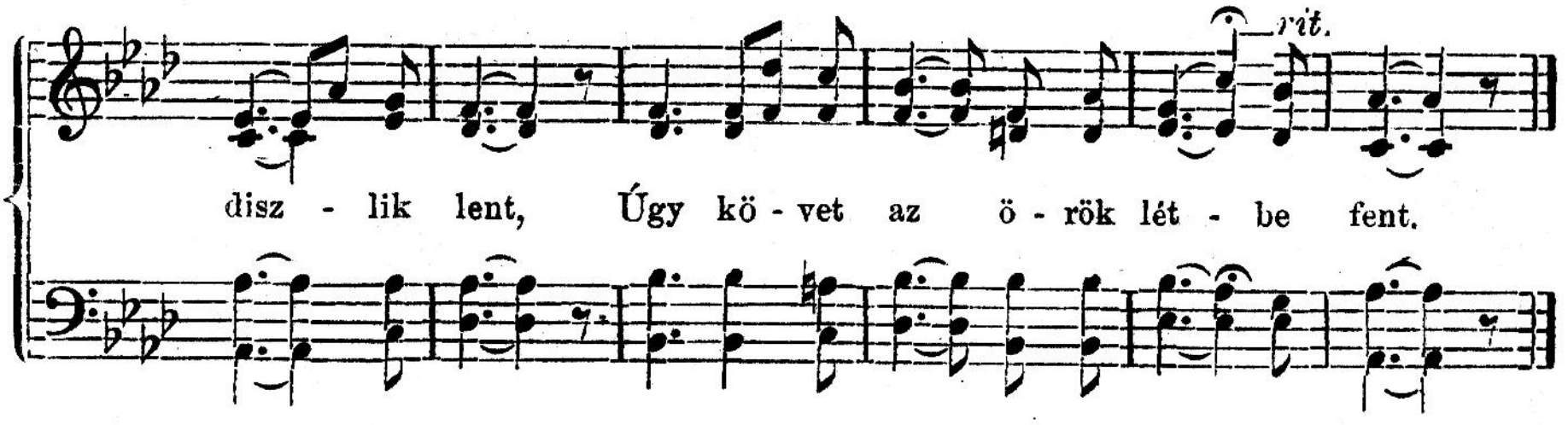

441. Folyvást kűzdünk előtörve.

Mozart J. W. A.

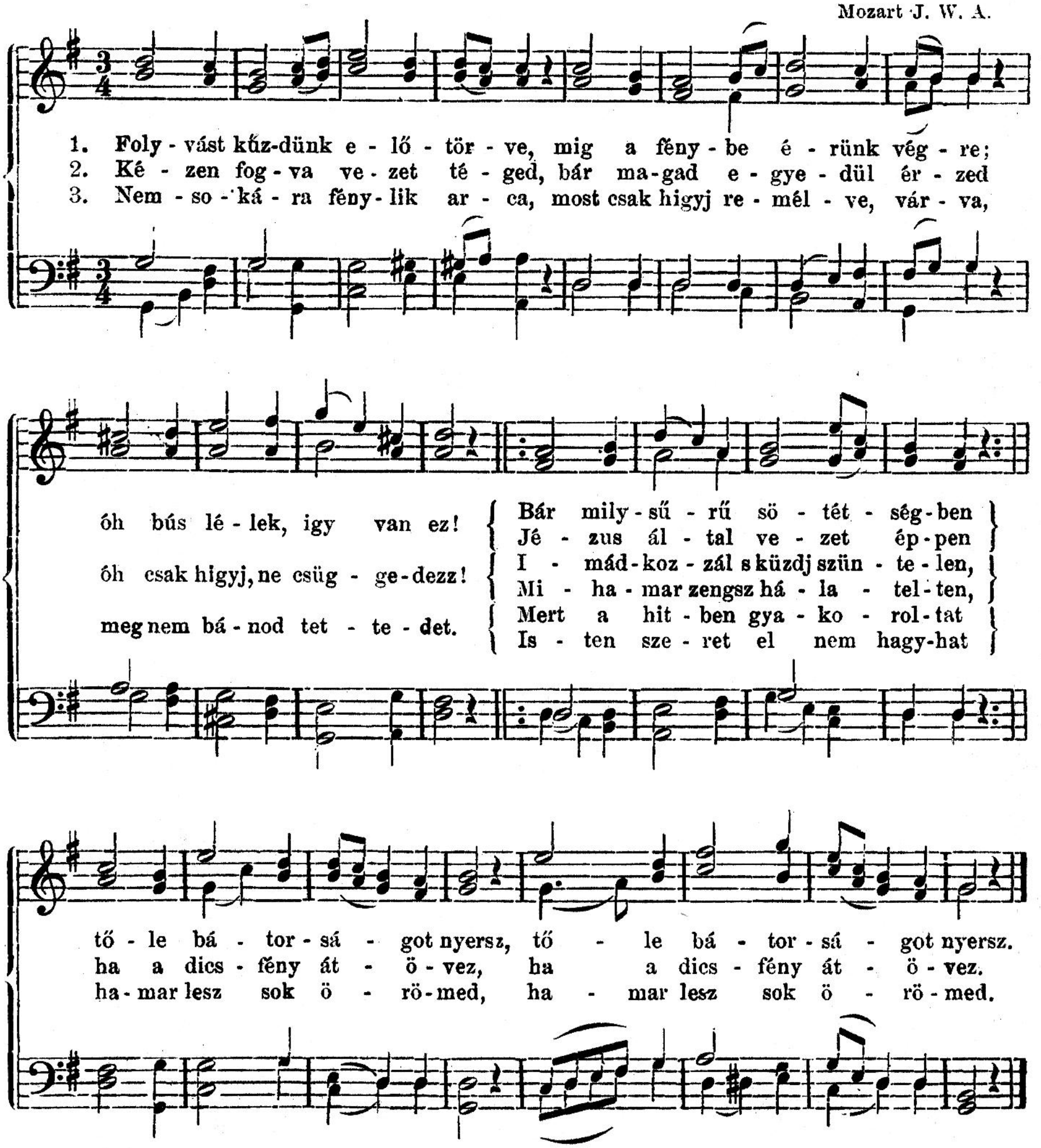

442. Jézus lelkem megváltója.

Lassan. Herns H. W.

Jé - zus lel-kem meg - vál - tó - ja, végy kebled - re en - ge - met,

1. Jé - zus lelkem meg - vál - tó - ja,
Végy keb-led-re en - ge - met;
Végy kebled-re en-ge-met;

Mert a vi - zek jön - nek zúg - va,

Mert a vi-zek jön - nek zúg - va, s vi-har-fel-hő kö - ze - leg.
Mert a vi-zek jönnek zúg-va

Rejts el en - gem a ve - szélyben, míg be - vég - zem él - te - met.
Mig be-végzem

rit.

Ve - zess biz - tos rév - be en-gem, az - tán végy fel en - ge - met.

2. Nincsen máshol menedékem,
Reménységem csak te vagy,
Oh emelj, adj erőt nekem
És magamra el ne hagyj.
Csak te benned van bizalmam,
S igy a gonosz nem ijeszt;
Szárnyaidnak árnyékában
Nyerek tőled védelmet.

3. Te szívem élő forrása,
Mely enyhíti szomjamat,
Óh légy szívem kútforrása,
Melyből öröklét fakad.
Jézus mily jó benned bízni,
Veled lenni mily öröm,
Boldogság fent téged nézni
S ott maradni örökkön.

443. Ismeritek a hont, mely földön nincs?

Sionhárfá-ból. Palmer Chr.

1. Is-me-ri-tek a hont, mely föl-dön nincs? Mely-ről a szív fé-
2. Is-me-ri-tek a hont, hol a bé-ke Is-ten-től a hű-
3. Tu-dok ha-zát, mit szem még nem lá-tott, Mely-be csak hi-tünk

lel-mek közt be-szél. Hol töb-bé bú s könynyek fo-lyá-sa nincs! Ben-
szí-vek-nek bé-re? Hol töb-bé nem nyom föl-di szor-ga-lom, De
re-mé-nye bí-zott! Mi mind-nyá-jan vo-nat-ta-tunk o-da. Csak

ne csak ö-röm s gyö-nyö-rü-ség él!
töl-ti szi-vünk é-des nyu-ga-lom!
tisz-ták-nak nyí-lik meg e ha-za!
} Is-me-ri-tek?

O-da, o-da le-gyen szí-vünk i-rá-nyoz-va!

444. Aki meghaltál érettünk.

Wetterling.

rit.

p

1. A - ki meg-hal - tál é - ret-tünk Té - ge - det ma-gasz - ta - lunk; Te, ki
2. Á-raszd ránk nagy ke-gyel-me-det, Hogy a - mit tő - led kap-tunk, Azt a

pp

meg - bo - csá - tád bűnünk, Ál-ta - lad meg - vál - tat-tunk! A menny polgá - ra - i
drá - ga é - gi kin-cset Mindvégig meg - tart-has - suk! Hogy a megvál - tot - tak

p

let - tünk, a menny pol - gá. - rai let - tünk, Gyer - me-
kö - zött, hogy a meg - vál - tot - tak kö - zött, ak - kor

mf *pp* *rit.*

kid - nek ne - vez - te - tünk; ö - rök - re ma - gasz - ta - lunk!
egy - mást vi - szont lás - suk s ne - ved ma - gasz - tal - has - suk.

445. Megjelent Isten kegyelme.

Stebbins Geo C.

1. Meg - je-lent Is - ten ke-gyel-me Min-den-nek üd - vös - sé - gé-
2. Szent é - let - re, i - gaz - ság - ra Ve - zet U-runk nagy ir - gal-
3. Vár - ván a - ma bol - dog re-ményt, Mi-dön U-runk meg - je - le-
4. Mond-juk hát ezt min - den - ki - nek, Hogy vész-től me - ne - kül - je-

re, A bű-nöst jó - ra ta-nit - ja, S a vi - lá - got hogy ta - gad - ja.
ma, S hogy ne - ki él - jünk már mos-tan, E bű-nös, rom-lott vi - lá - gon.
nénd, ki - ön - ma-gát fel - ál - do - zá, S igy a vi - lá - got meg - vál - tá.
nek, S hogy-midőn is - mét meg-je - len, Meg - ta-lál - ja né-pét ké - szen.

Kar.

Majd lá - tom az Üd - vő - zi - tőt, S ak-kor di - csé-rem nagy ke-

rit.

gyét, Szin-ről, szin-re meg - lá - tom őt, s ak-kor ál-dom sze - re - te - tét!

446. Megváltóm, ki drága éltedet.

Tüzzel. Thielé T.

1. Meg-vál-tóm, ki drá-ga él-te-det Fel-ál-do-zád min-de-nek-
2. Sze-re-te-ted ül-tesd szi-vem-be S tisz-titsd meg azt én Meg-vál-

ért, A bűn-be sű-lyedt em-ber he-lyett A bűn-te-tés té-ge-det
tóm, Le-gyen min-den-kor é-le-tem-ben Ti-ed min-den gon-do-la-

ért! Óh áld-va légy, hogy az A-tyá-nak Meg-sze-re-zéd sze-re-te-
tom! Óh légy ve-lem U-ram ki-rá-lyom! Ki-sérd, ve-zesd gyar-ló hí-

tét; Bár bü-ne-im na-gyok va-lá-nak, A-dál ne-kem é-lő reményt.
ved! Míg itt é-lek e föl-di tá-jon, Ne vond meg, Oh szent lel-ke-det.

447. Tanits Uram!

(Zsolt 119, 33. 35.).

Angolból. Day W. R.

Ta-nits, U-ram, tör-vé-nyed ú-tá-ra, Ta-nits U-ram ta-nits tör-

ta-nits Ú-ram.

vé-nyed ú-tá-ra. I-gaz-gass meg pa-ran-cso-la-tid ú-tá-ban,

I-gaz-gass meg, i-gaz-gass meg Pa-ran-cso-la-tid ú-tá-ban mind-ö-rök-ké.

Vezess U-ram, Vezess U-ram, Ve-zess U-ram a te

Ve-zess U-ram, Ve-zess U-ram.

tör-vényed ös-vényén, Mind-ö-rök-ké mind-ö-rök-ké Á-men! Á-men!

448. Fel, fel ti jámbor szívek!

Gerhardt P. (1606—1676). Mendelssohn-Bartholdy F.

1. Fel, fel ti jámbor szí-vek, lám-pá-tok-kal e-lő! Már es-te lesz, óh hí-vek! A sö-tét éj-jel jő! Mert í-me vő-le-gény-tek
2. Lám-pá-tok ké-szit-sé-tek, ol-laj-jal tölt-sé-tek, vár-já-tok üd-vös-ség-tek, Kész le-gyen szí-ve-tek! Ki-ált-ja Si-on ő-re:
3. El-jő már nem-so-ká-ra, vir rasz-sza-tok te-hát! Ta-vasz-ként jön a táj-ra, mely ö-rök nya-rat ád. Mint haj-nal pir fog jön-ni,

Mert í-me vő-le-gény-tek
Ki-ált-ja Si-on ő-re:
Mint haj-nal pir fog jön-ni,

Í- Mert í-me vő-le-gény-tek
Si- ki-ált-ja Si-on ő-re:
Im Mint haj-nal pir fog jön-ni,

meg-in-dult fény-es-en: I-má-ra ser-ken-je-tek, mindjárt éj-fél le-szen!
„Kö-zel a vő-le-gény! Si-es-se-tek e-lé-ja, hal-le-lu-ját zeng-vén!
mely ö-rök fényt í-gér, Ím kezd már tá-vasz len-ni, már lát-szik haj-nal-pír.

Serken je-tek I-
tek e-lé-je Si-
ta-vasz len-ni Im
mind-járt éj-fél-le-szen!
hal-le-lu-ját zengvén
már lát-szik haj-nal pír.

szen! I-má-ra ser-ken-je-tek mind-járt éj-fél le-szen!
vén! Si-es-se-tek e-lé-je, hal-le-lu-ját zengvén.
pir. Im kezd már ta-vasz len-ni, már lát-szik haj-nal pir.

má-ra-ser-ken-je-tek,
es-se-tek e-lé-je,
kezd már ta-vasz len-ni,

449. Maradj velem.

Női Kar.

Monk-Wakeham G.

Szoprán I.

Szopran II.

1. Ma - radj ve - lem, már már al - kony föd - el, nő a ho-
2. Ná - lad nél - kül per - cig nem él - he - tek, ki győz né
3. Nem ret te - gek, ve - led ál - dott va - gyok; mú - lik kön-

Alt I.

Alt II.

mály, U - ram, te légy kö - zel! Ha nincs se - gély és
le a ki - sér - té - se - ket? Hű ve - ze - tőm ki
nyüm eny - hül - nek a ba - jok. Mi a ha - lál? Árt

nyug-tom nem le - lem, óh véd - te - le - nek gyám-ja légy ve - lem!
len - ne, ha te nem? Fény-ben és árny-ban, óh ma - radj ve - lem.
e a sír - ve - rem? Győz-tes le - szek, csak - te ma - radj ve - lem!

450. A nagy egek az Alkotót dicsérik.

Maestoso. Evangéliumi Karénekek. Beethoven Lajos.

1. A nagy e - gek az Al - ko - tót di - csé - rik, Ne - vét har - sog - ja
2. Szemléld, vé - gyed be mű - vé - nek cso - dá - it, A - mit Ő vég-zett

szó - za - tuk. A föld, a ten - ger nagy vol - tát be - szé - lik, Em - ber, szí-
oly di - csőn. Rend s bölcse - ség jel - lem - zik nagy munká - it É - gen, föl-

Quartett.

ved - be vedd sza - vuk! Ki - é? Ki - é az é - gen a sok mill - jó
dön, he - gyen, me - zőn. Az Úr, Az Úr a te Te-rem - tőd, ki bölcs

Teljes kar.

csil - lag? Ki hoz - za fel a szép na - pot? Fel-jő és se - bes su-gá - ri fényt
és jó, A rend nagy Is - te - ne ez Úr! Ő té - ged sze - ret, Ő a te meg-

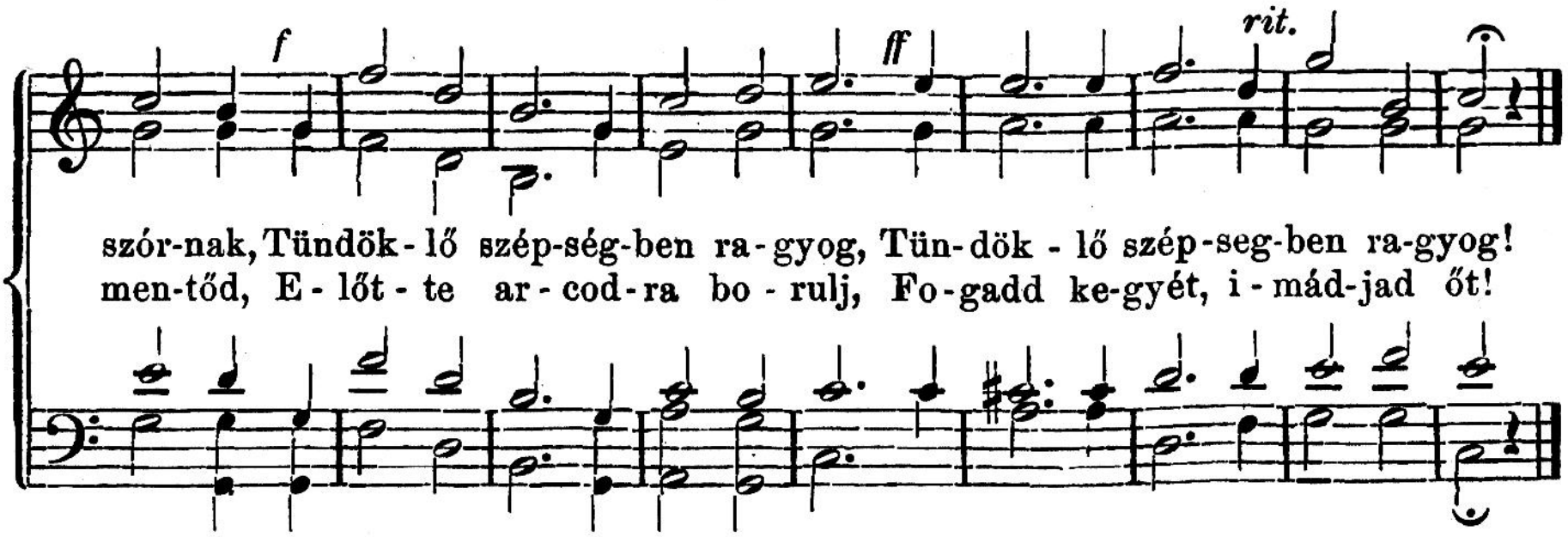

451. Óh mily fenséges az este.

Spitta F. K. J.-után. Gebhardt E.

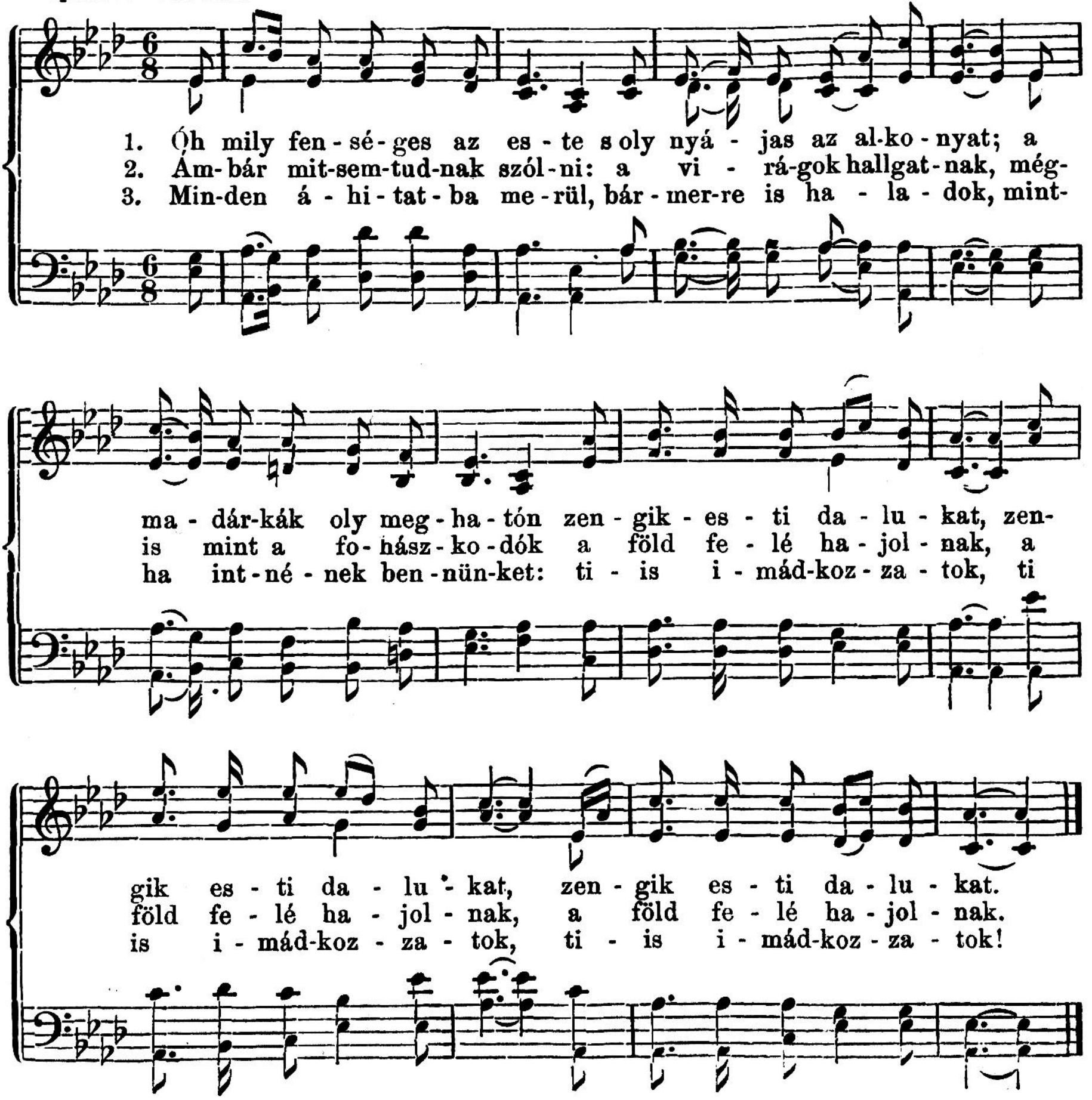

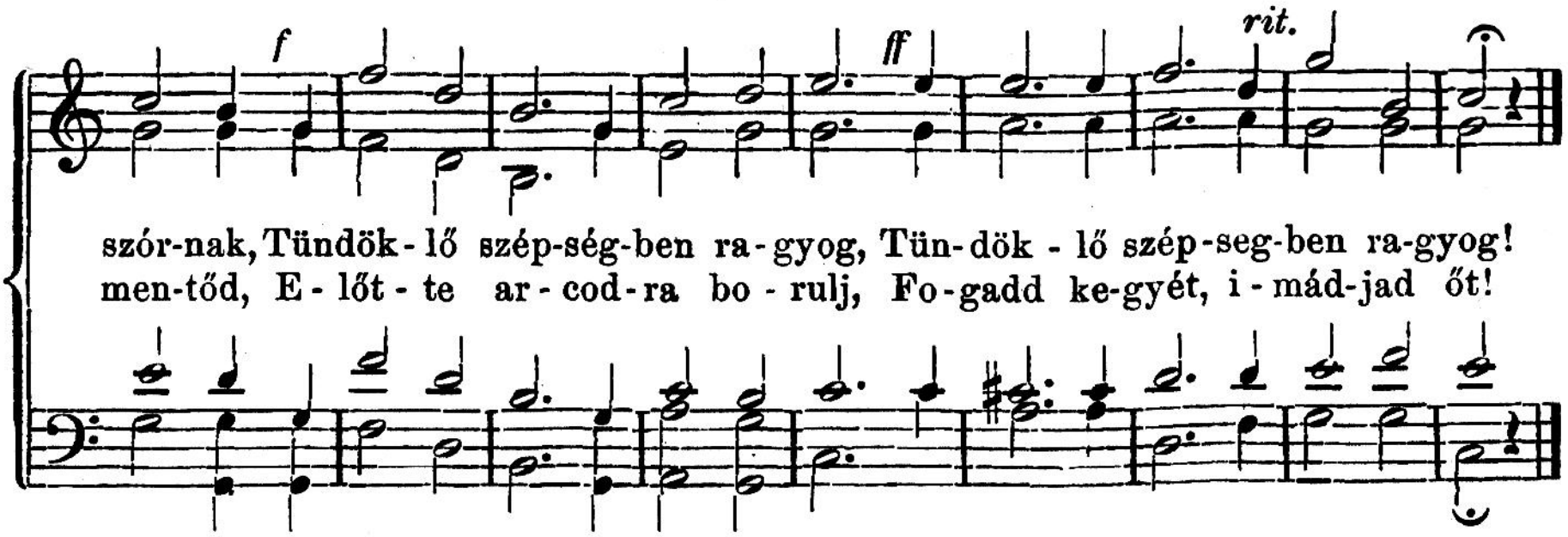

451. Óh mily fenséges az este.

Spitta F. K. J.-után. Gebhardt E.

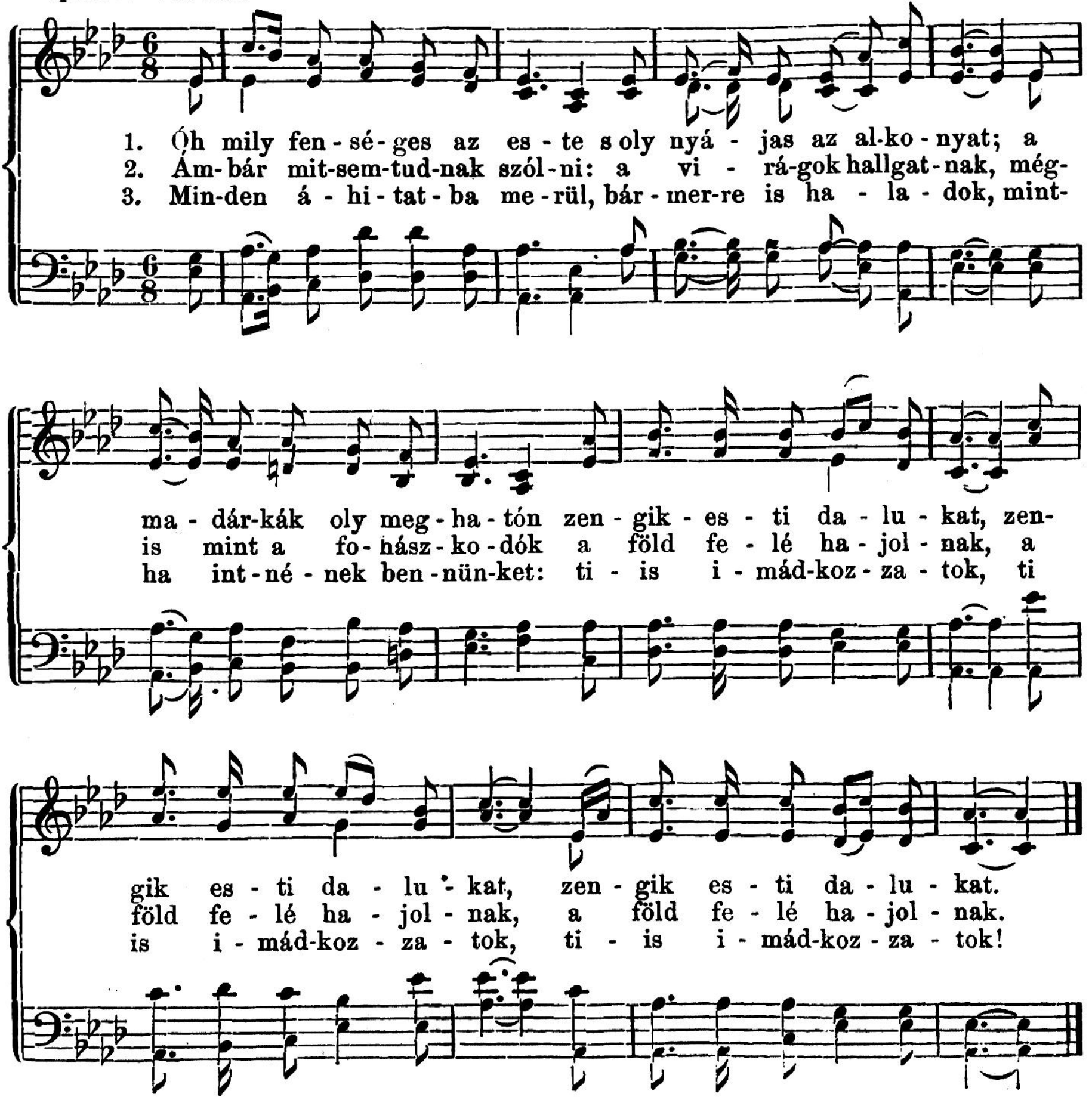

452. Az Úr őrizőm.

Örömmel. Evangéliumi Karénekek. Root G. F.

Az Úr ő - ri - zőm, paj-zsom és sza - ba - di - tóm! Mi - től fél-nék? Az

Ő az

Úr az én e - rős - sé - gem, a - mig é - lek, Ő az én é - le - tem.

Ő az

Ur, s a go - no - szok - tól ——— Ő

Ő az Úr s a go-no-szok-tól

Úr s a go - no - szok - tól ——— meg - ő - riz en - ge-met. Ő

Ő az Ur s a go-no-szok-tól

az, a - ki meg - tart

Ő az, a - ki meg-tart

az, a - ki meg - tart ——— en-gem, csak hoz - zá kell si - et-nem,

Ő az, a - ki meg-tart

Én a-zért ké-rem leg-for-rób-ban és a leg-buz-gób-ban. Hogy

hogy tart - son

tart-son meg az Ő szent há-zá-ban, hogy tart-son meg az Ő

meg az Ő szent há-zá - - ban, hogy

szent há-zá-ban, hogy tart-son meg az Ő szent há-zá-ban, hogy

tart - son meg az Ő szent há-zá-

tart-son meg az Ő szent há-zá-ban min-den-kor, min-den-kor, min-den-

ban

kor, min-den-kor, min-den-kor, min-den-kor, min-den-kor. kor. Á-men!

453. Isten népe óh kelj fel!

Mendelssohn-Bartholdy F.

1. Is - ten né - pe óh kelj fel! Lo-bog-tasd az Úr zász - la - ját, bá-tran é - pit-sed or-
2. Bát-ran vo - nulj a harc-ba, hí-ven kö - ves-sed ve - zé - red, és ne ret-tegd el-len

szá - gát! I - mád meg-hall - ga - tást lel; Is - ten né - pe oh kelj fel!
sé - ged! Küzd ér - ted az ég U - ra, bát - ran vo - nulj a harc - ba!

I-mád meghall-ga - tást lel. Óh kelj fel, óh kelj fel,
Küzd ér - ted az ég U - ra. Küzd ér - ted, küzd ér - ted,

Óh kelj fel óh kelj fel óh kelj fel
Küzd ér - ted küzd ér - ted küzd ér - ted

Is - ten né - pe óh kelj fel, óh kelj fel, Is - ten né - pe óh kelj fel.
Küzd ér - ted az ég U - ra, küzd ér - ted, küzd ér - ted az ég U - ra.

454. Hogyha este fent az égen.

Szopran és alt duett. Evangéliumi Karénekek.

1. Hogy-ha es - te fent az é - gen ra - gyog-nak a csil - la - gok, Úgy van,
2. Tün - dö - kölj csak mill - jó csil-lag, sok sze - gény-nek tün - dö - kölj. An - gya-

mintha jobb vi-lág- ba hív-ná-nak az an - gyalok. Ek-kor szárnyra kél a vá-gyam
lok óh hív-ja-tok csak szí-ve-ket a menny-be föl. Hogy remény-ség szárnyán száll-va

és a menny fe - lé re - pül, Az A - tyá-hoz ki sze-mem-ről min-den kö - nyűt
té-ged meg - is-mer-je - nek És majd egy-kor a mennyek-ben hal - le - lu - ját

le - tö - rül.
zeng-je - nek.

455. Tudok egy drága szócskát.

Allegretto. Evangéliumi Karénekek. Johnson J. G.

1. Tu - dok egy drá - ga szócs - kát, A - mely o - lyan rö - vid De
2. Ki - nek nincs vá - gya jön - ni, Ha hiv - ja ez a szó? És
3. Hi - vá - sod foly - ton job - ban Fe - léd von en - ge - met, Mig

ben - ne né - künk oly sok, Oly nagy kincs nyuj - ta - tik. I-
az - zal egy - gyé vál - ni, Kí oly ke - gyes, oly jó. A-
nagy sze - re - te - ted - be E - gész' be - mé - lye - dek. Igy

gé - ret tel - ten cseng ez, Át - hat - ja szí - ve - met Jé-
kár-mily-rossz, nagy bű - nös Va - gyok is, át - a - dom Ma-
hát kö - vet - lek té - ged Az é - let fo - lyam - ig Hi-

zus hív ez - zel en - gem S lel - kem hoz - zá si - et.
gam te - né - ked Jé - zus, Mert sza - vad - ban bí - zom.
vó sza - vad oly é - des S be - hat a lel - kem - ig.

Jőj - je - tek hoz - zám, Óh jőj - je - tek hoz - zám Ti

Jőjj jőjj jőjj jőjj jőjj jőjj jőjj jőjj jőjj jőjj

fá- radt, ter-helt lel - kek, óh jőj - je - tek hoz-zám. Jőj - je-tek hoz-

Óh jőjj jőjj jőjj

zám óh jőj - - je - tek hoz - zám És

jőjj jőjj jőjj jőjj jőjj jőjj jőjj

én majd megnyug - tat - lak Mind jőj - je - tek hoz - zám.

456. Egy szép városról olvastam egykor.

Nyomatékosan. Szoprán szóló. Evangéliumi Karénekek. Presbrey O. F.

1. Egy szép vá - ros - ról ol - vas-tam egy - kor: Sá - lem, me - lyet az
2. Ol - vas - tam a bé - ke haj - lé - kok - ról, Me - lyet Jé - zus ké-
3. Ol - vas - tam a szép fe - hér ru - hák - ról, Ko - ro - nák - ról, me-
4. Ol - vas - tam még a bűn - bo - csá - nat - ról, A bű - nö - sök el-

Harmónium.

Úr é - pi - tett; Gyé-mánt-kö - vek ra-gyog-nak fa - lá - ról, Tisz - ta
szí - tett ne - künk, Hol Im - má - nu - el ö - rö - kös tár - si, Nyu - god-
lyek fény-le - nek, S a hí - vás - ról, mely di - csőn így hang-zik: „A - tyám
nyer-he - tik ezt, Sze - re - tet - ről, bé - ké - ről, ö - röm - ről, Mely a

a - rany min-den é - pü - let. Ut - cá - in foly' az é - let fo-
hat-nak üdv-ben o - da föntt. O - da bűn és ha - lál be - nem
ál - dot - ta - i jőj - je - tek!“ Ak-kor fény - lik az i - gaz - ság
hí - vők osz-tály-ré - sze lesz. Hal-lot - tam a szép fen - sőbb é-

mf

lyó - ja, Part - ján zöld fák gyü-mölcs-tel - je - sen;
tör - het, Könny s pa - nasz ot - tan már nem lé - szen.
nap - ja S nem tű - nik le a fény so - ha sem,
let - ről, A lé - lek dij - já - ról o - da fenn;

De bár

mf *p*

meny-nyit hal-lot-tam fe - lő - le, Még fe - lét sem mond-ták el ne - kem.

Kar. *mf*

Még fe - lét se mondták el ne - kem. Még fe - lét sem mondták el ne-

Óh nem!

cresc.

kem. Még fe-lét sem a nagy dicső-ségnek, Még fe - lét sem mondták el-ne-kem!

Óh nem!

457. Jőjjetek vígan!

Moderato. Evangéliumi Karénekek. Lorenz E. S.

1. Jőj - je - tek ví-gan, zengjük el: Is - ten sze - ret! Örvendje - tek kegy-fé-nyében
2. Hir-des - sé-tek ezt min-denütt: Is - ten sze - ret! Ő a trónról a föld-re jött
3. Ör-vendj, ki át - a - dád magad: Is - ten sze - ret! Ná - la meg-le - led nyugalmad

Is - ten sze - ret! Bűn - á - lomból éb - red-je - tek, És az üd-vöt ke - res - sé-tek.
Is - ten sze - ret! Lásd az Üd-vö - zí - tő itt van, Meg-halt ér-tünk a Gol-go-thán
Is - ten sze - ret! Ő a mi paj-zsunk, ol - talmunk És a mi e - rős men-várunk

A reg-ge - li fény kö - ze - leg Is - ten sze - ret. Is - ten sze - ret,
Ment-ve vagyunk, hal - le - lu - ja, Is - ten sze - ret.
Megmentőnk és sza - ba-di-tónk, Is - ten sze - ret. Is - ten sze - ret,

Is - ten sze - ret!
Is - ten sze - ret! Jőj - je - tek ví-gan zeng-jük el: Is - ten sze - ret!

458. Óh vezess a hűs forráshoz.

Moderato. Evangéliumi Karénekek. Bierli Alfréd.

1. Óh ve - zess a hűs for - rás - hoz, Hol az é - let vi - ze - foly,
2. Óh ve - zess a hűs for - rás - hoz, Hol a bűn - te - her le - hull,
3. Óh ve - zess a hűs for - rás - hoz, A - hol én meg - tisz - tu - lok,

Gol - go - thá - ra, hol meg-eny-hül, S meg - szű - nik a lel - ki szomj.
S min-den-fé - le kö - te - lék - től Lel - kem ott meg - sza - ba - dul.
És e víz - nek hul - lá - mi - ban Tel - je - sen meg - ú - ju - lok.

Kar.

Ve - - - - - - - - zess a for - rás - - - - - hoz,

Ve - zess a for - rás - hoz, Ve - zess a for - rás - hoz,

Vigy —— di - cső hul - lá - mi - hoz; Jé - - - - - zu - som-nak

Vigy di - cső hul - lá - mi - hoz; Jé - zu-som-nak vé - re

vé - - - - - re en - gem hó - fe - hér - re mos.

Jé - zu - som - nak vé - re

459. Jőjj Jézusom, óh jőjj.

Evangéliumi Karénekek.

1. Jőjj Jé - zu - som, óh jőjj, S légy min - díg én ve - lem!
2. Jőjj Jé - zu - som, óh jőjj És ok - tass en - ge - met!
3. Jőjj Jé - zu - som, óh jőjj És adj e - rőt ne - kem!
4. Jőjj Jé - zu - som, óh jőjj, Mondd meg hi - bá - i - mat!

Ne - mesb - bül ál - ta - lad A bel -ső em - be - rem.
Hogy meg - is - mer - jem jól Ren - del - te - té - se - met.
Hogy tud - jak küz - de - ni, Ha vész tör el - le - nem.
Hadd hull - jon ró - lam le, Min - den szenny és sa - lak.

Kar.

Jőjj Meg-vál-tóm, vedd szí - ve - met, S hű gyer-mek-ké tégy en - ge - met;

Szent vé - re - det óh hintsd re - ám S meg - tisz - tu - lok én i - ga-zán.

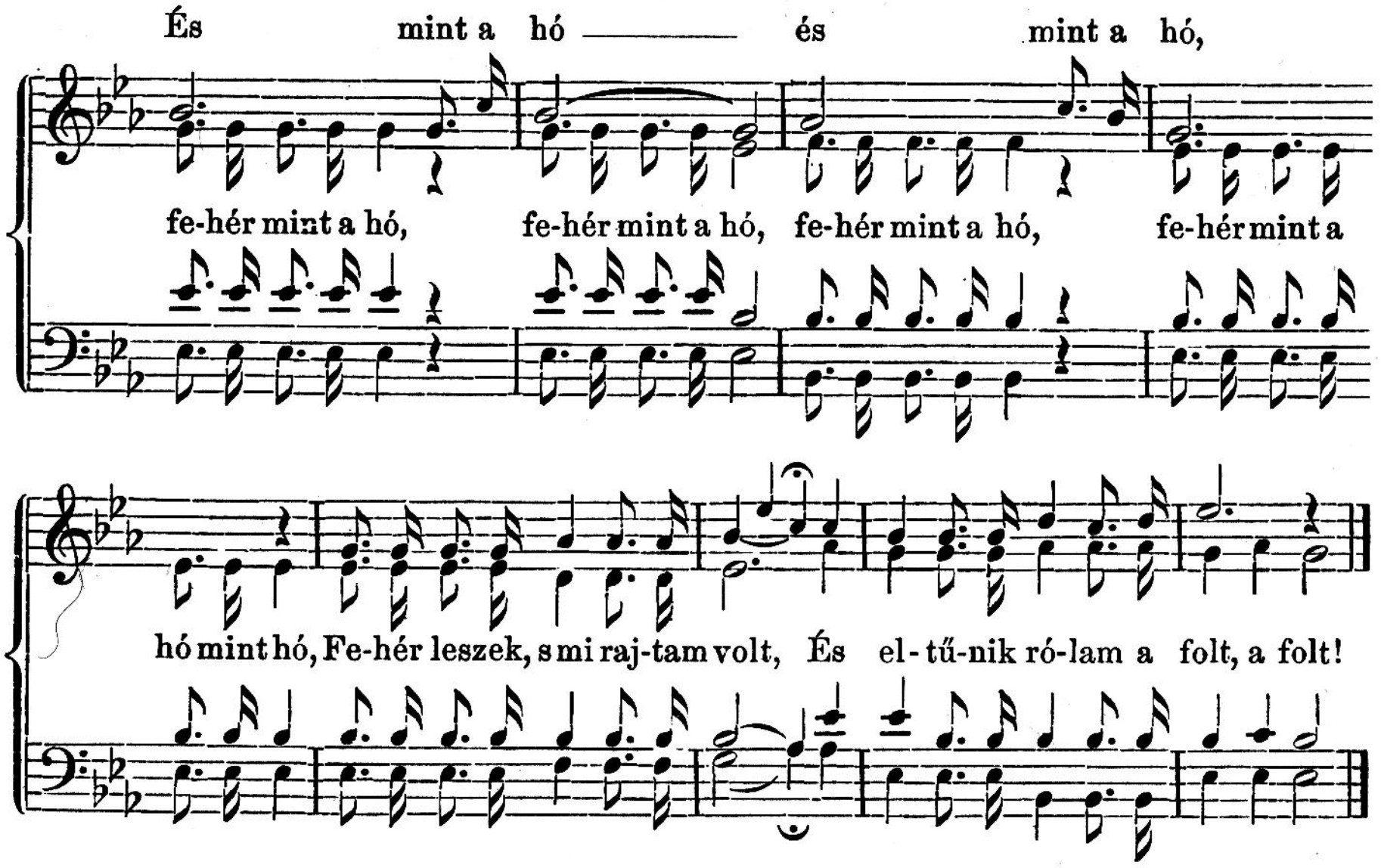

460. Oh mily öröm.

Édesen. Evangéliumi Karénekek. Sweney J. R.

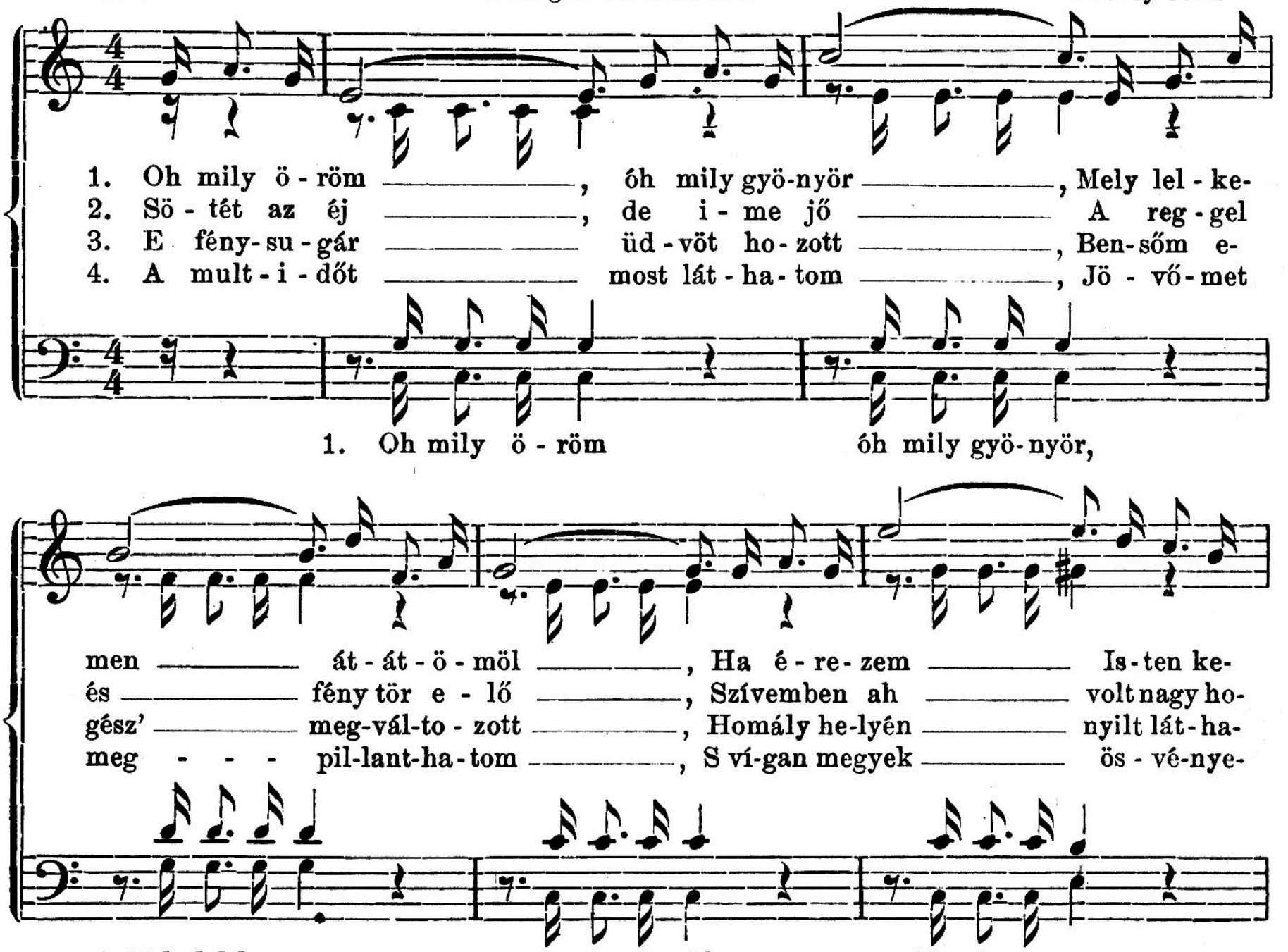

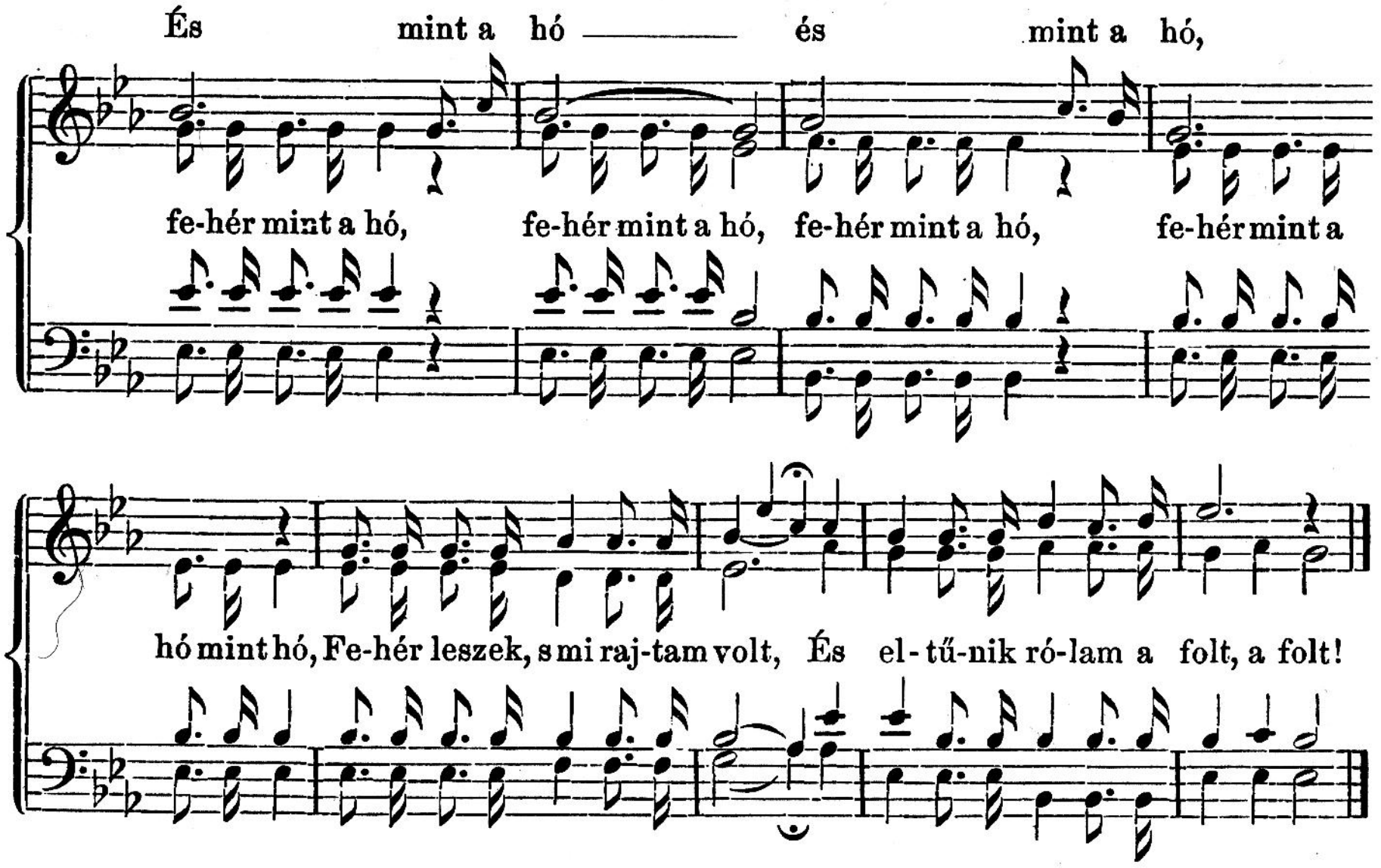

460. Oh mily öröm.

Édesen. Evangéliumi Karénekek. Sweney J. R.

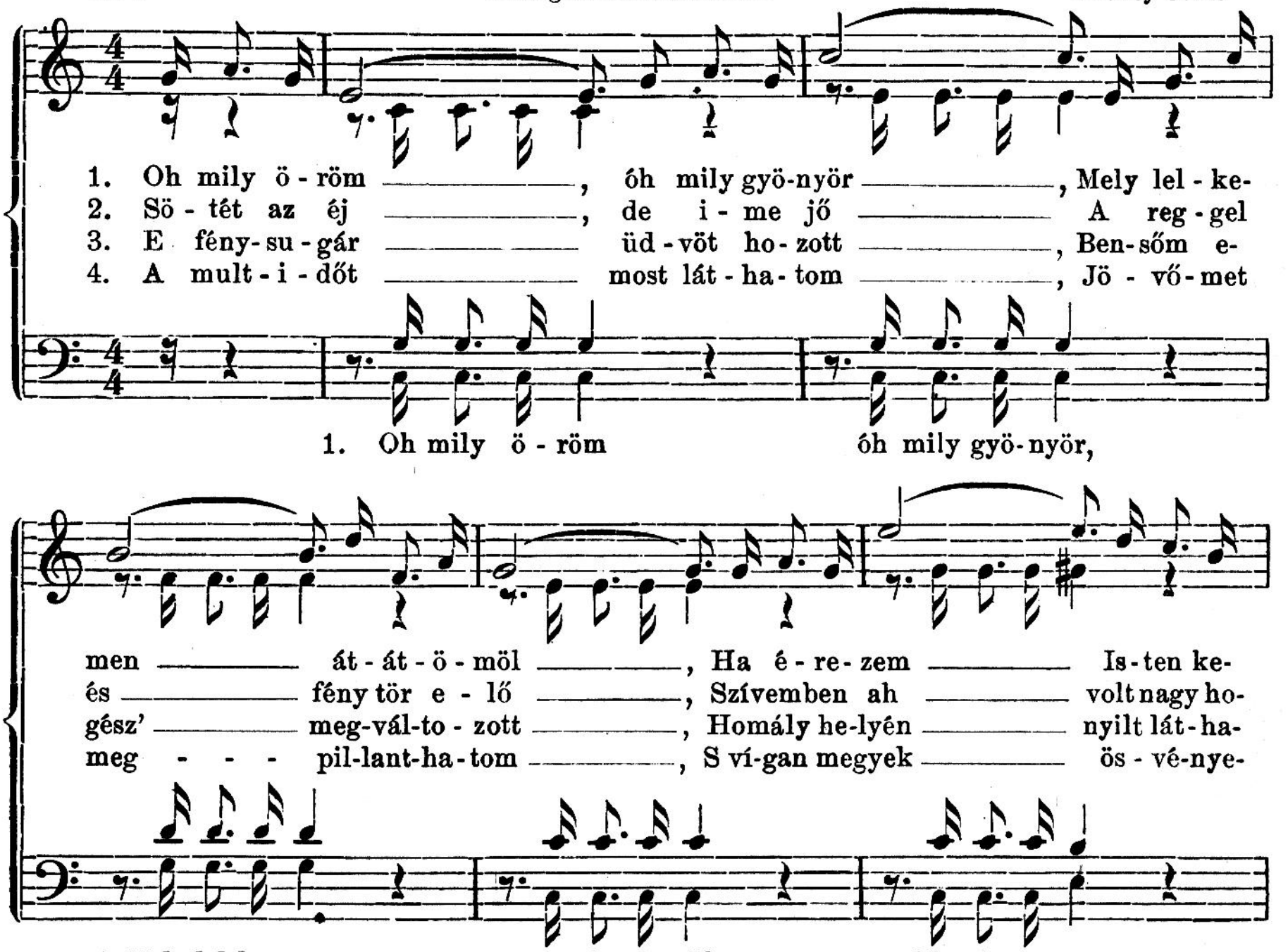

Kar.

gyét ——, Ta-pasz-ta-lom —— nagy e-re-jét ——.
mály ——, De im le-jött —— a fény-su-gár ——.
tár ——, Ö-röm-me-ző —— fény sil-lat-ár ——.
men ——, Mert min-de-nütt —— az Úr ve-lem ——.

Mily

Is-ten ke-gyét, Tapasz-ta-lom nagy e-re-jét.

é-des ér-ze-mény, hogy az üdv az e-nyém, Hogy Jé-zu-som sze-ret, Meg-

vál-tott en-ge-met, S most mint hű ő-ri-zőm, Le-gel-tet szép me-zőn S é-

let vi-zé-vel ü-dit en-ge-met (en-ge-met).

461. Oly szép az ember, ki a bűnt.

Evangéliumi Karénekek.

1. Oly szép az em - ber, ki a bűnt E - gé - szen el - ve - té, Ar-
2. A leg - szebb öl - töny, a meg-tért Hű lé - lek öl - tö - nye, Oly
3. Ha ezt az öl - tönyt meg-nye - red, Vi - gyázz lel - kem re - á És

cá - ról é - gi üdv ra - gyog, Mert szí - ve Jé - zus - é. Dí - csé - ret hang - zik
ked - ves fény - től tün - dö - köl, I - gaz fe-hér szí - ve A sze - re - tet ra-
ne térj at - tól el so - ha, Ki azt ne-ked a - dá. E - zen vi - lág - ban

p

aj - ki - ról, A - lá - zat hom - lo - kán. És bé - kes - ség min-den mű - vén, Ál-
gyog a - zon És meny-nye - i ö - röm, Rajt' sok szép e - rény lát - ha - tó E-
sok a szenny, Meg - óv - jad öl - tö - nyöd! Ha be-szeny-nyez-ted azt ve - le, El-

f *p*

Kar.

dás a - zok nyo - mán. Mily szép, mily szép ki Jé - - - zu-
gyütt s kü - lön kü - lön. Mily szép ki Jé - zu - sé, mily szép ki
vész az ö - rö - möd.

sé, Ki - ben a Krisz - tus lát - ha - tó, Ki Jé - zust fel - ve - vé!
fel - ve - vé

462. Térj magadhoz drága Sion.

Kissé lassan. Evangéliumi Karénekek. Régi egyházi ének.*

mf

1. Térj ma-gad-hoz drá-ga Si - - on, Van még né-ked Is - te - ned,
2. Hul-lá-mok ha ré-mi-te - - nek Mér-he-tet-len viz fe - lett•
3. Bár hegy, hal-mok ren-ge-né - - nek Mi-ket é-gi kéz e - melt,
4. Bár köny-nyű-id om-la-ná - - nak Gyön-gyök-ül a ten-ger - be.
5. Bár hor-doz-ván zsar-nok lán - - cát, Ér - ne ki-nos rab-ha - lál.

f

Ki a-tyád-ként fel-ka-rol - jon S szi-vét osz-sza meg ve - led!
S a ha-bok közt szí-ved re - meg, Hogy sí-rod is ott le - led:
S in-du-lá-sa a nagy ég - nek, Vég-rom-lás-ra ad - na jelt:
És el-hal-ván hang-ja szád - nák, Csak pi-heg-nél, mint ger - le,
Ha hi-te-det el nem ját - szád, Ú - tad ég - be nyit - va áll!

mp

Azt bün-te-ti, kit sze-ret, Más-kép ő nem is te - het!
Ha a-lud-ni lá-tod őt, Ki re-mé-nyed és e - rőd,
Azt ne gon-dold, — lát-ván ezt — Hogy té-ged e perc el - veszt:
Bár vér vol-na bí-bo-rod S kő meg-szán-ná nyo-mo-rod:
Ör-vendj min-dég és ví-gadj! Em - lé-kezz, ki né-pe vagy?!

p

Si - on, ezt hát gon-dol-jad meg s szabj ha-tárt bús gyöt-rel-med - nek!
Si - on! so-ha se fe-ledd el, Ő meg-vív-hat ten-ge-rek - kel.
Si - on! tudd, te meg nem dől - hetsz, Mig ol-tal-mad Is-ten-től lesz!
Si - on! te ne félj go-nosz - tól, Baj nem ér, míg ben-ne bí - zol!
Si - on! nincs több Is-ten egy - nél, Ben-ne hát ne ké-tel-ked - jél!

* Valószinűleg egyike azon énekeknek, melyekben az 1674. pozsonyi vértörvényszék mártir áldozatainak lelke szól hozzánk.

463. Ha az élet zajos nagyon.

Servoss M. E. Evangéliumi Karénekek. Mc Granahan J.

1. Ha az é - let za - jos na-gyon, S az e - rős is a - lig küzd, Ám én
2. Ha nyo-mor vesz kö - rül en-gem, Csak pró - bá - nak fo - ga - dom: A mely
3. Ha ki - sért az el - len - sé - gem, Stőrt rak út - ba el - le - nem, Jé - zus
4. Zúg-hat hát a fer - ge - teg - nek Hab-ja bár - ho-gyan kö - rül: Az én

Kar. Ő véd en - gem

mé - gis ment - ve va-gyok Meg - vál - tóm kar-ja - i közt.
Jé - zus ke - be - lé - hez, An - nál kö - ze-lebb - re von.
meg-ment a ve-szély-ből, S an-nál na-gyobb ö - rö-mem.
lel-kem el nem csüg-ged, Jé - zus áll job-bom fe - lül.

Ő véd en-gem

Ő véd en - gem, hogy a vi - - har ne ret-tent-sen. Ő véd

Ő véd en-gem, hogy a vi - har ne ret-tent-sen.

en - gem Ő véd en - gem Kar - já - nak e - re - jé - vel.

Ő véd en-gem, Ő véd en-gem, Kar-já-nak e - re - jé - vel.

464. Térj be hozzám Uram!

Andante. Evangéliumi Karénekek.

1. Térj be hoz-zám, U-ram! So-ká vol-tál már künn, Szí-vem ki-csiny haj-
Szegény va-gyok és vak, El-fog a fé-le-lem, Te ha-tal-mas vagy
2. Térj be hoz-zám, U-ram! Szent i-gaz-sá-god-dal. Tü-zes fé-nyé-ben
Add, hogy meg-ért-hes-sem Ö-rök í-té-le-ted, Ha szól hoz-zám fé-

Kar. *p* *f*

lé-ká-ban Eny-hit-sed bá-na-tim.
és gaz-dag Ke-gyel-med vég-te-len!
lát-has-sam Jó-a-ka-ra-to-dat.
lel-me-sen, Ha ke-gyel-met hir-det.

Térj be hoz-zám! Szí-
Térj be hoz-zám!

p *f*

vem mást nem kí-ván! Térj be hoz-zám! Szí-vem mást nem ki-ván!

Térj be hoz-zám!

465. Csendes kamrámban.

Andante. Evangéliumi Karénekek. Braun A.

p *p*

1. Csen-des kam-rám-ban é-nek-lem Szép es-ti é-ne-kem, S Üd-
2. Le-fek-szem ak-kor csen-de-sen, Nyu-god-tan al-szom el. Jé-

464. Térj be hozzám Uram!

Andante. Evangéliumi Karénekek.

1. Térj be hoz-zám, U-ram! So-ká vol-tál már künn, Szí-vem ki-csiny haj-
Szegény va-gyok és vak, El-fog a fé-le-lem, Te ha-tal-mas vagy
2. Térj be hoz-zám, U-ram! Szent i-gaz-sá-god-dal. Tü-zes fé-nyé-ben
Add, hogy meg-ért-hes-sem Ö-rök í-té-le-ted, Ha szól hoz-zám fé-

Kar. *p* *f*

lé-ká-ban Eny-hit-sed bá-na-tim.
és gaz-dag Ke-gyel-med vég-te-len!
lát-has-sam Jó-a-ka-ra-to-dat.
lel-me-sen, Ha ke-gyel-met hir-det.

Térj be hoz-zám! Szí-
Térj be hoz-zám!

p *f*

vem mást nem kí-ván! Térj be hoz-zám! Szí-vem mást nem ki-ván!

Térj be hoz-zám!

465. Csendes kamrámban.

Andante. Evangéliumi Karénekek. Braun A.

p *p*

1. Csen-des kam-rám-ban é-nek-lem Szép es-ti é-ne-kem, S Üd-
2. Le-fek-szem ak-kor csen-de-sen, Nyu-god-tan al-szom el. Jé-

p *rit.* *mf*

vö - zí - tőm - re gon - do - lok, Ki itt van én ve - lem. Oly
zus sze - rel - me be - ta - kar, Ki so - ha sem hagy el. Ha

f *mf*

bús len - ne a hely - ze - tem, Ha nem vol - na e - nyém, Nem
el - mú - lik az éj - sza - ka, Ő fel - költ en - ge - met; És

pp *rit.* Élénken.

tün - dö - köl - ne sem - mi fény Lel - kem bel - ső te - rén. Oh,
tá - mo - gat - va ú - ta - mon, Ve - zér - li lép - te - met. S ha

Jé - zu - som, vedd szí - ve - met Ked - ves ál - do - za - túl. Ör-
be - kö - szön a vég - ső perc, Meg - fog - ja ke - ze - met, S e

ff *rit.*

ven - dek, hogy Ti - ed va - gyok Ö - rök - re bol - do - gul.
föl - di szen - ve - dés u - tán Menny - be visz en - ge - met.

466. Te hozzád szól énekem.

Evangéliumi Karénekek.

Dr. K. (A szerző szives engedelmével). Dr. Kovács.

1. Te hoz - zád szól é - ne - kem, Én jó ma - gyar né - pem,
2. Sza - bad - ság - ért küz - kö - döl, Vá - gyol bol - dog - ság - ra,
3. Még - is e nagy ba - jod - nak, Va - gyon or - vos - sá - ga,
4. Im - már Be - thá - ni - á - ba Mind - nyá - jan el - men-jünk,

A - ki ne - héz har - cod - ban Vé - re - zel már ré - gen
Sok köny - nye - det hul - la - tod De u - gyan hi - á - ba;
É - des A - tyád a menny - ben Ké - szí - té szá - mod - ra,
El - fe - lej - tett Mes - ter - nek Lá - bá - hoz le - ül - jünk;

Fo - gadd - jad meg ta - ná - csom És ír - jad szí - ved - ben,
Mert i - ga - zi meg - ron - tód A te bű - nöd né - ked,
Hall - jad meg hát ma - gya - rom Ez i - gaz be - szé - det,
Egy szük - sé - ges do - log - ról Drá - ga í - gét hall - junk,

Me - lyet né - ked szó - lok most I - gaz sze - re - tet - ben.
S et - től meg nem sza - ba - dít Em - ber fi - a té - ged.
A sze - re - tő A - tyá - nak I - ze - net - jét né - ked.
Ér - tünk meg - halt Krisz - tus - nak Hű - sé - get fo - gad - junk.

467. Uram, ki az emberi szivekben.

Miles Austin C.

1. U - ram, ki az em-be - ri szivek-ben A tel - jes hit vi - rá-gát űl - te-téd, Óh hall
2. Te-kints fe-lém szá-nó sze - me-id - del Óh á - raszd re-ám nagy ir - gal-madat, Sok vét-
3. Mert magas - ba tör vágyam me - ré-szen, De a tes-tem a - lá a por-ba von, A - rasz-
4. Te - terjesz-ted ki szár-nyad fö-löt-tem, Ha ke blem té - pi - bá-nat, fáj - da-lom. Te vagy

gasd meg, csüggedők re-mé-ny, Mert lel-kem sóhajt fe - léd.
ke - met oh U-ram fe-ledd el; A mely lelkemhez ta - padt.
nyí lé-tem-nek ter-hét-ér-zem; Ve-ri - ték hull-ar-co-mon.
én - velem minden i - dőben, Te vagy fénylő osz - lo-pom.

Kar.

Te vol - tál ed-dig ve - zé-

rem, Te biz - tat-tál ha csüg-ge-dék, Bol-dog az, Bol-dog az,

a-kit bú-ban s ve-szély-ben A Te lel-ked sze - rel-me - véd. Neved fény - lik

mint csil - lag, A fel-dúlt szívnek adsz nyugo-dalmat Ál - dás jő - ke-zed-nyo-mán.

468. Bizzad minden útaidat.

Élénken. Sweney J. A.

1. Biz - zad min-den ú - ta - i - dat, És a mi o - koz - za A
2. Ki az ég-nek, a fel-hők-nek, Szél - nek ú - tat csi - nál; Hidd
3. Te lá - tod, bölcs jó Is - te-nünk, Hogy mi van hasz-nunk-ra; Te
4. Az, a - mit Te jó - nak néz - tél, Bölcs i - té - le - ted - del, És

Kar.

ke - ser - ves bá na - to - dat, Ar - ra ki hor - doz - za.
el hogy min-den ü-gyed-nek Köny-nyen ú - tat ta - lál.
tő - led függ min-den ü-gyünk S Te nem vagy ká - runk - ra!
az, a - mit te - rem - tet - tél, Az nem múl - ha - tik el.

Az - ért

Csak te - re - ád biz - - - zuk, Bá-na-tos szívünk min-den ba-

Csak te re-ád bizzuk csak te-re-ád biz-zuk Bá-na-tos szivünk min-den ba-

ját S Meg-váltónk-at el nem hagy-juk, Míg el - ér-jük a ha-zát.

ját, minden ba-ját S Meg-váltónk-at el nem hagy-juk, Míg-el - ér-jük a ha - zát.

469. Lelkem a buzgóság szárnyán.

Sankey J. D.

1. Lel - kem a buz - gó - ság szárnyán, Hoz-zád si - et ma Jé - zu-som; En-
2. Keb - le - den é - des Meg-vál-tóm, Ö - röm köny-nye-ket hul - la - tok; Ió-
3. Halld meg, mit a szí-vem fo - gad, Óh áldd meg szent szándé - ko-mat: A
4. Szent lel - ke-det esd - ve ké - rem, Teremts ben-nem tisz-ta szí-vet; I-

Kar.

gedd, hogy fo - há-szom, há-lám Di - cső tró-nod e - lé-jus-son.
sá - god di - csér - ve ál-dom S ö - rök hű - sé-get fo - ga - dok.
föl - di sors bár - mer - re - vet, Nem ta - ga-dom meg ki - te - met.
géd le - gyen fák-lyám ne-kem, Hogy vé - gig ma-rad-jak hí - ved.

Tu-

dom, hogy itt lent a go-nosz vi - lá - gon, E vi - lá - gon, e vi-lá-gon Száz-

e - zer ki - sér - tés vesz en - gem kö - rül Hű - sé - ged raj-tam kö - nyö - rűl.

470. Uram ki fog nyugodni ott?

Szeliđen. Lowry R.

1. U - ram ki fog nyu - god - ni ott Haj - lé - kod szent he - gyén, Ki
2. Az, a - ki a bűnt meg - ve - ti S e - rény közt jár to - vább, S ál-
3. A - ki más ká - rát nem te - szi, S ha dús is, a go - noszt Meg-
4. A - ki meg-őr - zi es - kű - jét, És so - ha nem csa - lárd, Ha
5. Mind-az, a - ki e tet - ti - nél Ha - bár nem gaz - da - gúl, De

fog ta - lál - ni haj - lé - kot Si - on - nak szent he - gyén?!
nok nyelv-vel be nem fe - di Szí - vé - nek szán-dé - kát.
vet - ve sem - mi - nek ve - szi, S e-lőnyt a jó - nak oszt.
u - zso-rák ál - tal se vét, Ár - tat - lan-nak nem árt.
mind-az mind-ö - rök - re él Meg - in - gat - hat - la - núl!

Kar.

Ki meg - tart-

Ki meg-

ja Is - ten szent tör - vé - nyét, Az bír - ja majd Si - on he - gyét!

tart-ja Az bir - ja majd

471. Harcba most ki száll.

Farnsworth H. A.

1. Harc-ba most ki száll, itt az el-len már, Itt küz-de-lem-mel mos-tan győz-ni kell. Szól a har-so-na, ki áll sor-ba ma,
2. A szó han-go-sabb, ki jön ha-ma-rabb, Hív üdv-mes-te-re mes-sze föl-dek-re. Itt nem kény szer hív, csak ki ön-ként vív,
3. Krisztus a ki-rály, osz-lik a ho-mály, A-kit ő vesz fel, nem bo- csát-ja el Azt, ki hí-ven kért s esd ke-gyel-e-mért,

Kar.

Viv-junk e-rő-vel, ne-mes harc-ra fel.
A-ki hord-ja szét az ö-röm-i-gét.
Sbő ju-tal-mat lel. Im e-lő-re fel.

Itt va-gyok U-ram,

rit.

Itt va-gyok U-ram! Küldj mun-ká-ba en-ge-met, Ö-röm-

mel me-gyek, hű mun-kás le-szek, Kész-tet rá a sze-re-tet.

472. Boldog akkor leszek én . . .

1. Bol-dog ak-kor le-szek én, Hogy-ha tisz-tán, hí-ven E-gye-dűl csa-kis
2. Im a ha-lan-dó em-ber Nél-kü-led nem él-het; Te vagy for-rás, be-

Té-ged Fog sze-ret-ni szí-vem, És ön-ma-gát e-gé-szen
lő-led Á-rad ki az é-let, El-vész ment-he-tet-len ki,

Te-né-ked át-ad-ja, Kö-vet-vén Té-ged hí-ven Min-den-ek-nek Aty-
E for-rást el-hagy-ja, Ki-vü-led nincs Meg-men-tő Min-den-ek-nek Aty-

Kar.

ja. } Óh. hát gyújtsd fel i-rán-tad, Gyújtsd hő láng-ra szí-vem,
ja. } Csak ben-ned lel-je nyug-tát Lel-kem gon-do-lat-ja,

Hogy csak té-ged sze-res-sen, For-rón, tisz-tán, hí-ven; } Aty-ja!
S lás-sák nagy ir-gal-ma-dat, Min-den-ek-nek — }

473. Ki meghaltál én érettem.

Mozart W. A.

p

1. Ki meg - hal - tál én é - ret - tem, Légy ál-dott oh nagy sze - re-
2. Légy ál - dott oh nagy sze - re - tet, Hogy én é-ret-tem úgy szen - ved-

Értem
Hi deg

tet! Légy ál - dott, ki a ke - resz-ten, Ér-tem on - tád vé - re - dét!
tél! És hogy ne - kem él - tet ad - hass, Hi deg sir - ba fe - küd - tél!

p

Légy ál-dott oh nagy sze - re - tet, Ki meg-vál - tál en - ge-met,
Óh sze-re - tet, ben - ned biz va, Kar-ja - id - ban meg - nyug-szom

p poco a poco cresc.

Ki vég-te - len ir - gal-mad - ban, El - tö - - - - röl-ted vét - ke-
S ha jő az i - té - let nap - ja, Üd - vöm te tő - led vá-

Ki vég-te - len ir - gal-mad - ban el - tő - röl-ted vét-ke-
S ha jő az i - té - let nap - ja Üd-vöm te - tö - led vá-

El - tö
Üd-vöm

p

met, El - tö röl - ted vét - ke - met.
rom, Üd - vöm te tő - led vá - rom.

474. Sir hol a győzelmed?

Mankill K. A. (1807—1868.)

Sír hol a győ - zel - med? És te ha - lál, hol van fu-

lán - kod? Há - la az Úr - nak, Há - la az Úr-nak,

Mert ő a - dá a di - a - dalt, Mert ő a - dá

a di - a - dalt. Az üd - vö - zi - tő Jé - zus ál-

tal. Há - la az Úr - nak Há - la az Úr - nak.

475. A hideg tél leple borul a tájra.

Ünnepélyesen. Bellini Vincenzo (1802—1835.)

1. A hi - deg tél lep - le bo - rul a táj - ra, A fa - gyos ha-
   És az Úr künn sö - tét - ben fagy-ban áll - va Szi - ved - nek zárt
2. Im szi - ved aj - to - ján foly - ton zör - ge - tek S be bo csá - tást
   Oh, de jaj, ha maj-dan hi - á - ba zör-getsz, Mi - dőn meg - re-
3. I - mé már oly ré - gen ál - lok i - de künn, Szi - ved - nek aj-
   Bol-dog, ki es - dek - lő sza - vam-ra fi - gyel, Szi - vét meg - nyit-
4. Minden al - szik, a ha - tár - ra csend bo - rul, S én zör - ge - tek! . . .
   Az est csil - lag már ré - ges - ré - gen el - tűnt, Min - den pi - hen,

tárt fe - hér hó fe - di;
aj - to - ját zör - ge - ti!
ké - rek tő - led ma még!
meg a föld és az ég!
to - já - nál gyer - me - kem!
ja s he - lyet ad ne - kem!
A csen - des est mily szép!
nyu-god - ni tért a nép!

Tán a szi - vet, a ma - kacs hi - deg szi - vet
„Tá - vozz, nem is - mer - lek," szól ak - kor az Ur
Ál - dó - lag ál - lok meg tüz - hely - e mel - lett
Ily mé - la, szent al - ko - nyi csen - des - ség - ben

Egy át - hat - lan jég - ké - reg . . fe - di, Hogy kö - nyör - gő,
Ah - hoz, ki most nem hall - gat sza - vá - ra, De ki meg - nyit-
S asz - ta - lá nál ve - le va - cso - rá - lok. El - le - ne - i-
Már nem egy szív ta - lált meg en - ge - met! A - sö - tét éj-

es - dek lő meg - vál - tó - dat, nem vagy haj - lan - dó be bo - csá - ta - ni?
ja, szi - vé - nek aj - ta - ját, An - nak a menny - or - szág lé - szen tár - va!
töl meg - ó - vom, meg - vé - dem, Min - den ve - szély - ben mel - let - te ál - lok!
jel jöjj s ke - ress - fel - en - gem, Tégy úgy, mint egy - kor Ni - ko - dé - mus tett!

476. Az Úr az én őrzőm.

Schück P.

Az Úr az én őr-zőm, nem lesz hi - á-nyom, Ő zöld me - ző - kön le-gel-tet en-

ge-met és el - ve-zé-rel hüs for - rás-hoz, fel-ví-dit ja az én lel-kem; a jó ú-ton

p *rit.*

ve-zé-rel en-gem, szent ne-ve nagy di - szé - re. És jár-nék bár-a sö-tét völgy-ben

pf *pf*

én, a ve - szélyt nem fé - lem, mert ná-lam te vagy, mert ná - lam te

vagy, és nekem ves - sző-d vi - gaszt ad. Szá-mom-ra-te asz-talt te-ri-tesz

el - le - nim da - cá - - - ra; o - laj - jal ke - ned fe - jem, és in - nom adsz

mf

bő - - - ven. Jó - ság s r - ga-lom kö-vet szün-te - le - nül - e-gész él - ten

át. És meg ma - ra - dok én az Ur há - zá - ban min - den-kor! Az

Úr há - zá - ban min - den-kor! Az Úr há - zá - ban min - den-kor!

477. Hol Jézus megfeszittetett.

Moderato. Evangéliumi Karénekek. Sweney J. R.

1. Hol Jé - zus meg - - - - - fe - szít - te - tett, — Is - ten ne-
2. A nap sö - tét, — i - nog a föld, — A kin - po-
3. Óh Jé - zu - som — le - het - e mind? — Hogy é - ret-

1. Hol Jé-zus meg - - - - - fe-szit-te-tett,

el - le - nim da - cá - - - ra; o - laj - jal ke - ned fe - jem, és in - nom adsz

mf

bő - - - ven. Jó - ság s r - ga-lom kö-vet szün-te - le - nül - e-gész él - ten

át. És meg ma - ra - dok én az Ur há - zá - ban min - den-kor! Az

Úr há - zá - ban min - den-kor! Az Úr há - zá - ban min - den-kor!

477. Hol Jézus megfeszittetett.

Moderato. Evangéliumi Karénekek. Sweney J. R.

1. Hol Jé - zus meg - - - - - fe - szít - te - tett, — Is - ten ne-
2. A nap sö - tét, — i - nog a föld, — A kin - po-
3. Óh Jé - zu - som — le - het - e mind? — Hogy é - ret-

1. Hol Jé-zus meg - - - - - fe-szit-te-tett,

kem ——— ott meg - je - lent; ——— Vé - rét on - tá ———
hár ——— e - gész be - tölt; ——— Im min-den el - - - -
tem ——— tű - réd e kínt? ——— Szív ne fe-ledd ———

Is-ten nekem Ott meg-je - lent; Vé-rét on-tá

mf

a Gol-go-thán ——— Üd - vö - met ott ——— ta - lál - ha - tám.
vé - gez - te - tett, ——— Most már sza-bad ——— a be - me - net.
él - ted so - rán, ——— Mi - tör-tént ott ——— a Gol - go - thán!

a Gol-go-thán, Üd - vö-met ott ta - lál - ha - tám.

Kar.

p *pp*

Óh Gol - go - tha, gyásznak he-gye Hol Jé-zus értem vért on - tott, on-tott. Óh

mf *ff* *mf* *rit.* *p*

Gol - go - tha, ál - dás he - gye! Mely né-kem é - le - tet ho - zott!

478. Fel az áram ellen!

Tűzzel. Evangéliumi Karénekek. Thielé T.

1. Fel az á - ram el - len test - vé - rem! Küzd-jünk a - ma jobb hon - ba
2. Hal-lod - e a tá - vo - li han - got? Mily ked-ves ö - röm - é - nek

át, Ke - zel - jük e - rő - sen e - ve - zőnk, Át - szel - ve bát - ran a víz-
ez, A meny-nye - i vá - ros-ból hang - zik, Ho - vá a szí-vünk e - pe-

árt. S ha zúg-nak is a ha - bok né - ha, Hogy visz - sza - szo - rít - sa - nak
dez. Csak fogd e - rő - sen e - ve - ző - det S ke - zed - ből azt ki ne bo-

majd. Vesd csak sze-med bíz-va az ég - re S le-küz-död csak-ha - mar a bajt!
csásd! Fel az á - ram el - len, test vé-rem, Ho-nunk-ba é-rünk majd meglásd!

479. Szeretsz-e hőn?

Dolce. Evangéliumi Karénekek. Beethoven L.

1. Sze-retsz - e hőn? Si - mon, óh Jó - na fi - a! Meg - vál - tód kérd Ti - bé - ri - ás ta - ván. Sze-retsz - e hőn, szí - ved-nek ér - ze-
2. Sze-retsz - e hőn? U - ram, te jól tu - dod azt, Hi - szen E- lőt - ted nem le - het ti - tok. Tu - dod, U - ram, hogy én sze-ret - lek
3. Sze-retsz - e hőn? Csak ez, mit én ki - vá - nok, Sze-retsz in- kább mind-e - zek-nél en - gem? Jőjj gyer - me - kem hagy-jad hát a vi-

pp

té - vel? Óh mondj i - gent, óh mondd hát i - ga - zán. Én kér-lek
té - ged, Szá - mod - ra szi - vem min - dig kész, nyi - tott. Óh has-sad
lá - got És bű - nös szi - ved nyújtsd i - de ne - kem. Vét - ke - i-

mf

té - ged, üd - vö - det ki - ván - va Sze-mem ben -ső - det mé-lyen ál - tal-
át ben - ső - met szent tü - zed - del, S mondhas - sam ezt ő - szin - te ér - zü-
det nem há-nyom én - sze-med - re, Egy bol - dog lé - tet nyuj-tok majd cse-

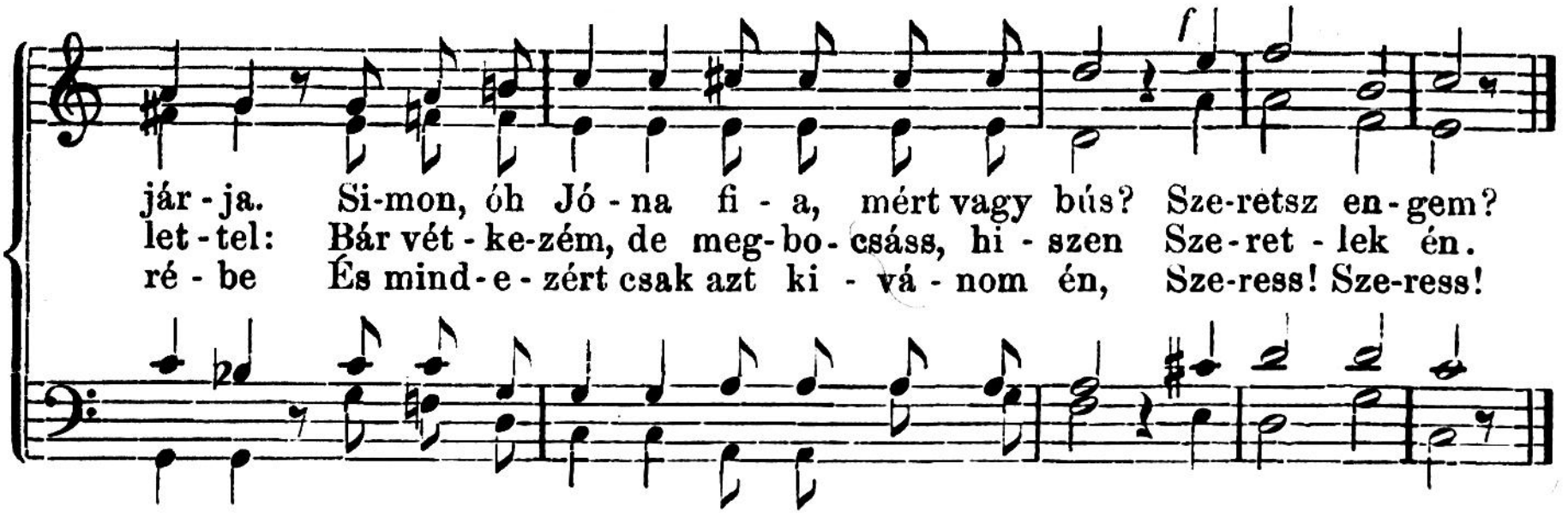

480. Ujra hull a fák levele.

Németből. Irhoni népdal.

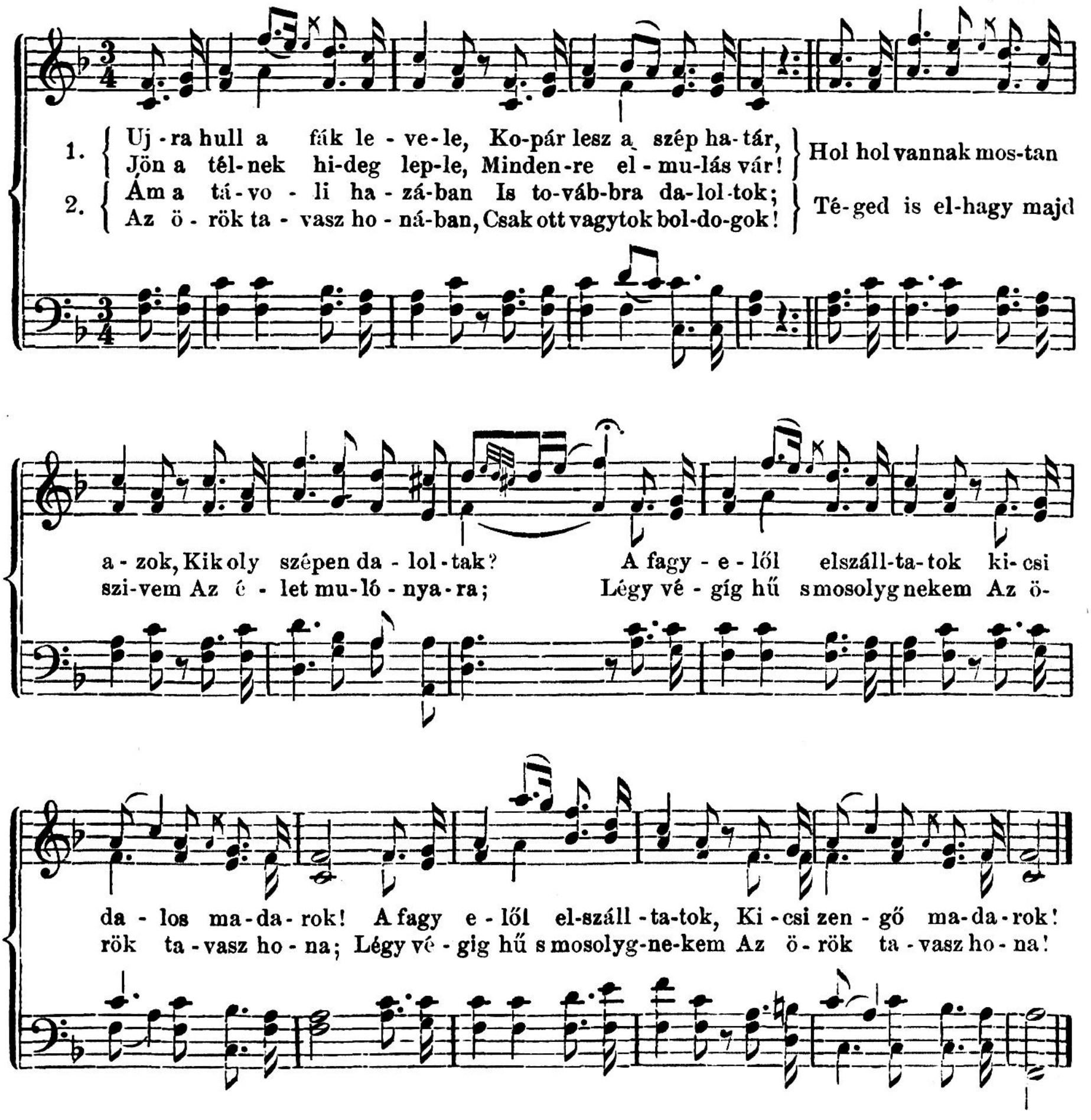

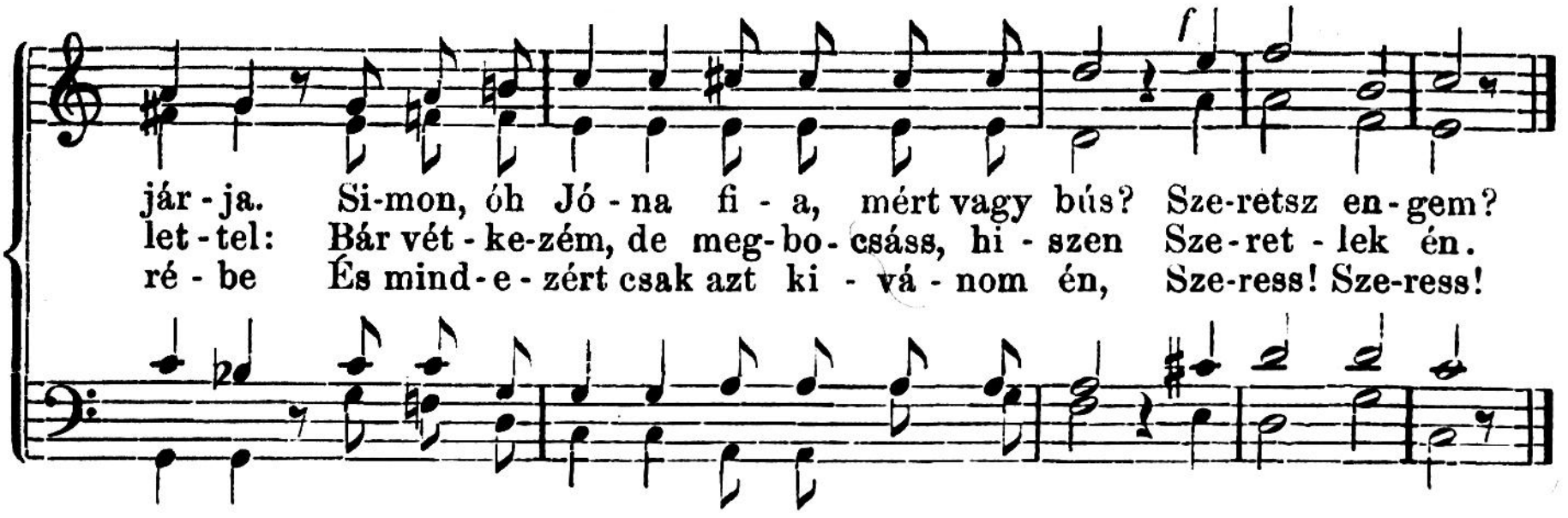

480. Ujra hull a fák levele.

Németből. Irhoni népdal.

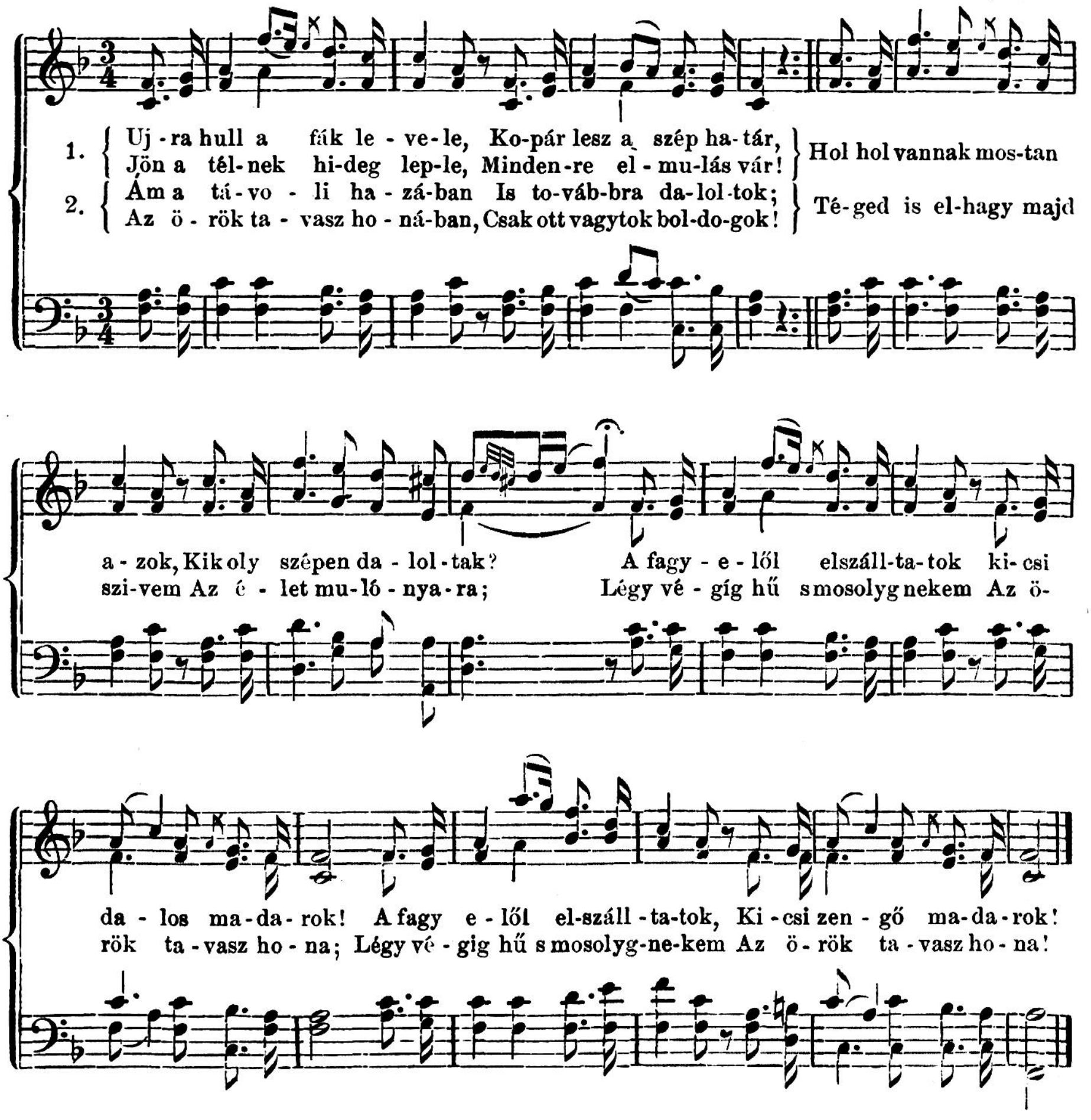

481. Atyánk a mennyben Tehozzád kiáltunk.

1. A - tyánk a menny-ben, Te - hoz - zád ki - ál - tunk, Nincs más se-
2. Nincs el - hagy - va, a - ki - rád ve - ti gond - ját E - rős tá-
3. Halld meg óh föld, ta - núk le - gye - tek e - gek, Nincs oly Is-

gi - tőnk e nagy vi - lá - gon. Sen - ki más - ban soh' se
ma - sza gyen - gé - nek te vagy, Te ér - zed min - den gyer-
ten az is - te - nek kö - zött, Hajt - sa - tok tér - det e

le-gyen bi - zal-munk, Hű se - git - ség vagy te min-den ko - ron.
me-ked fáj - dal - mát, Nyújtsz se - git sé - get; a baj bár-mily nagy.
lőt - te oh né - pek, Je - ho - va az Úr min - de - nek fe - lett.

Kar.

Test - vé - re - im az Úr - ban biz - za - tok,

Baj sve - szély - ben hoz - zá Ki - ált - sa - tok, Ha i - gé - je lesz mind

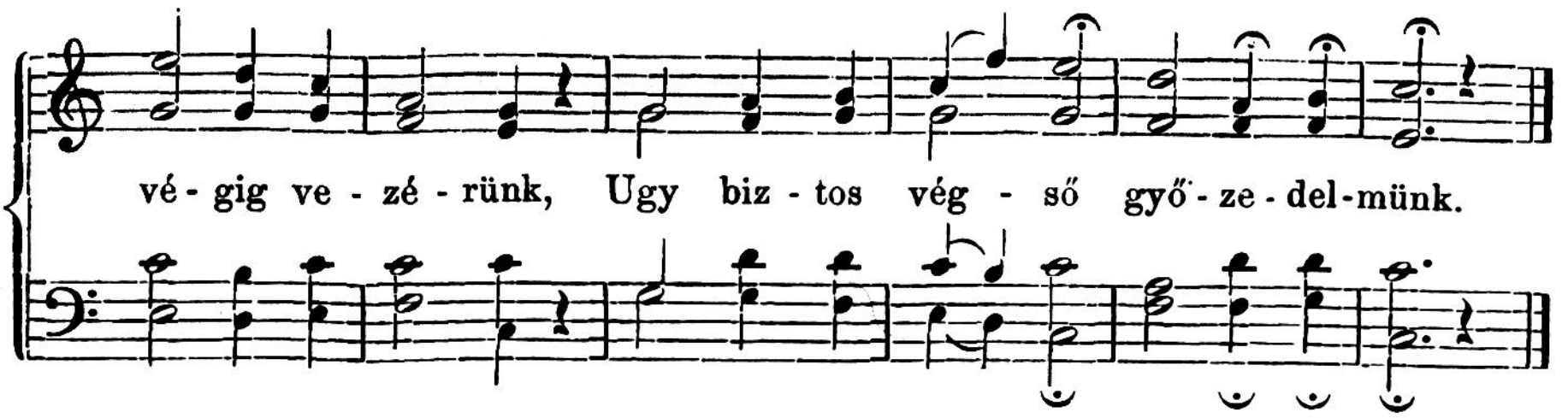

482. Legfőbb öröme éltemnek.

Hit Hangjai.

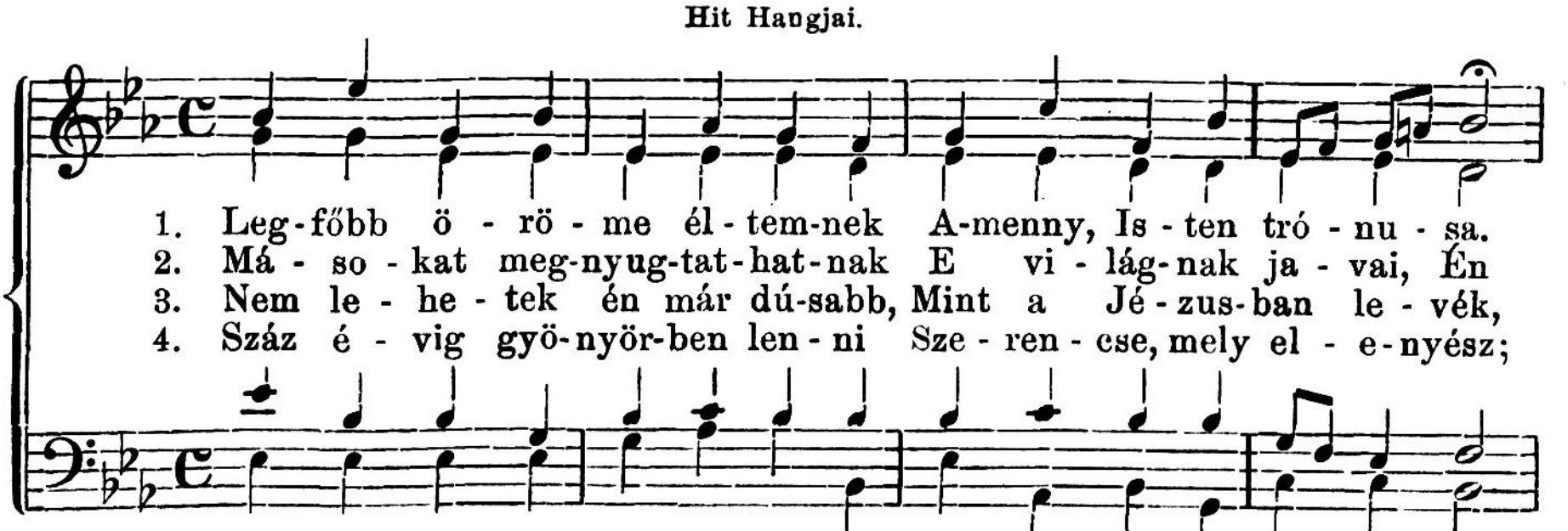

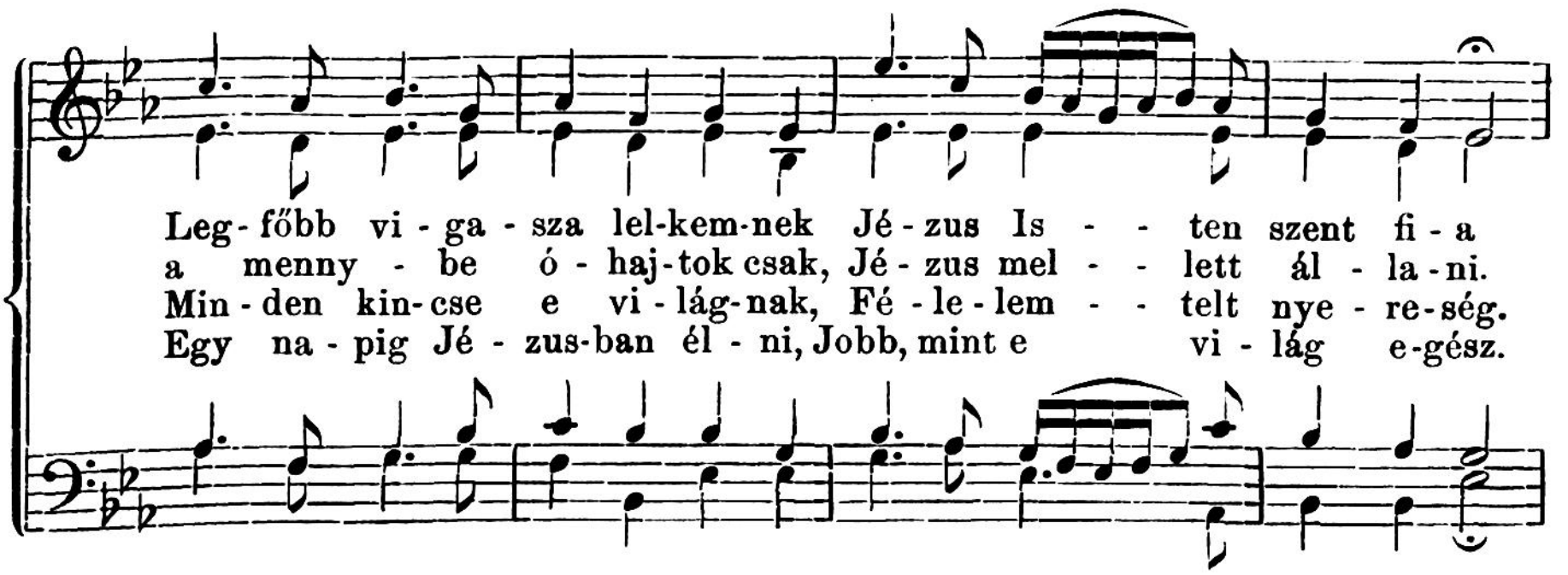

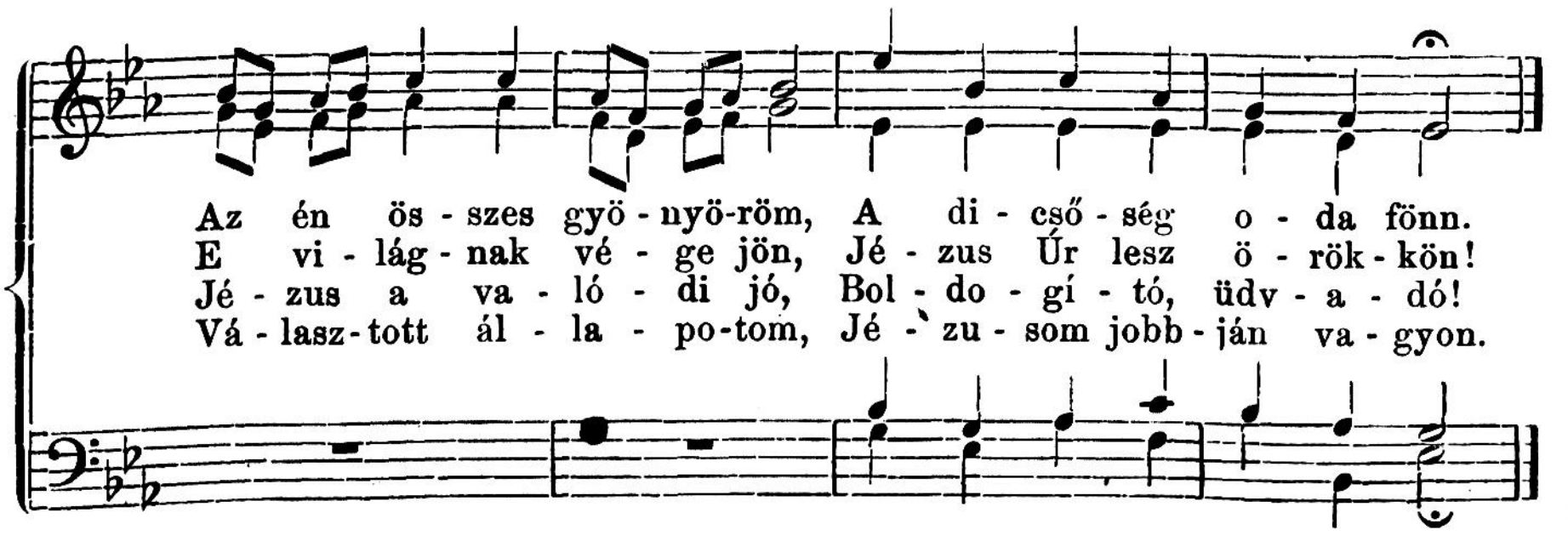

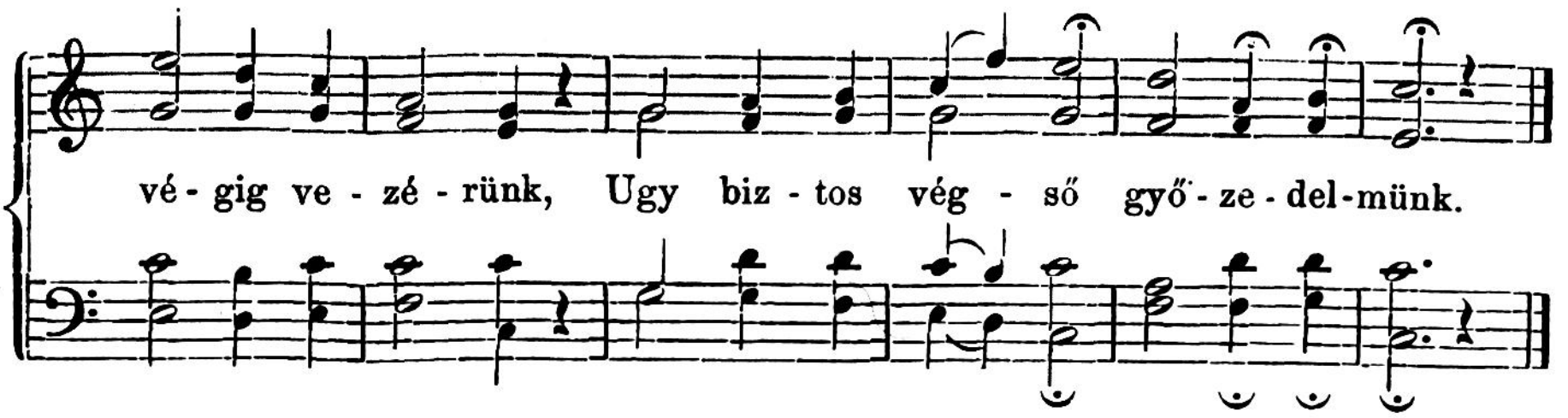

482. Legfőbb öröme éltemnek.

Hit Hangjai.

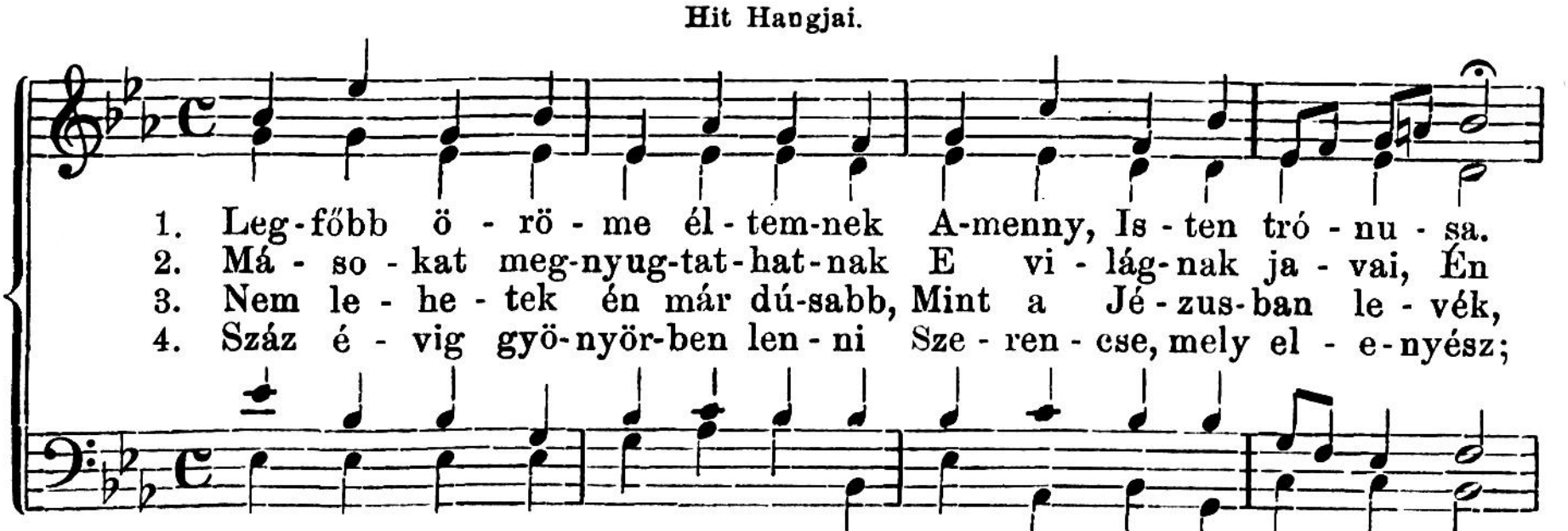

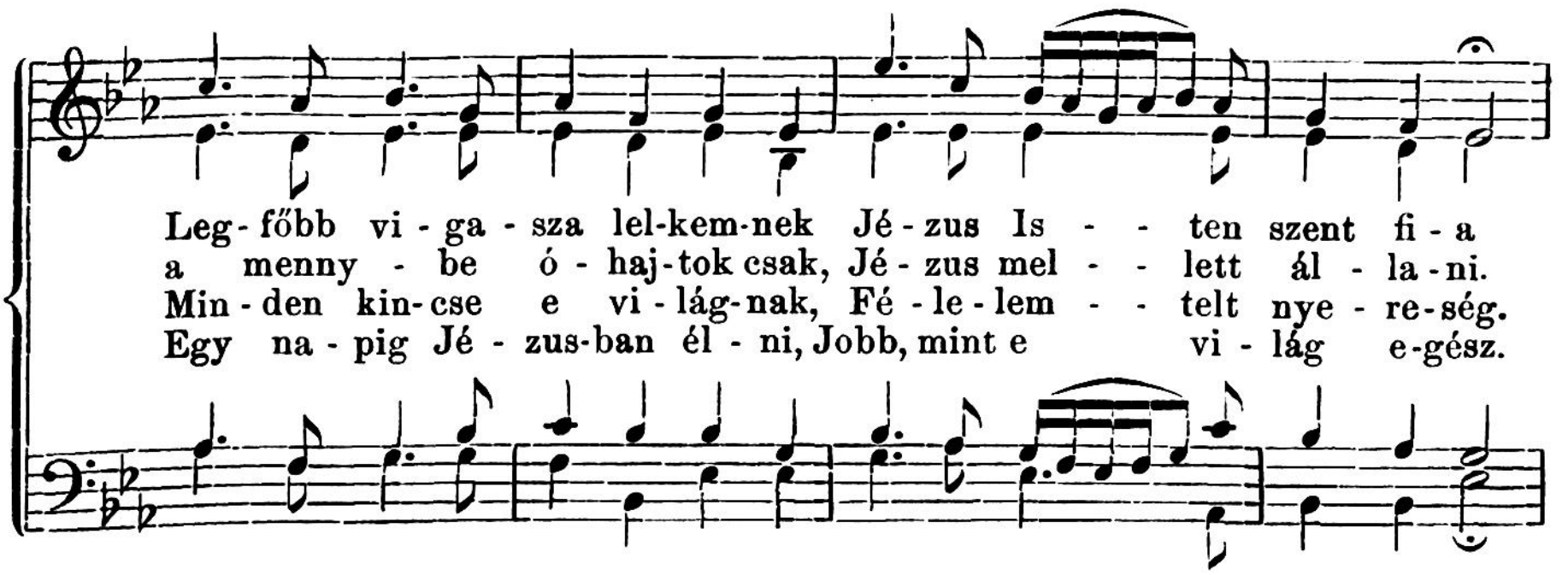

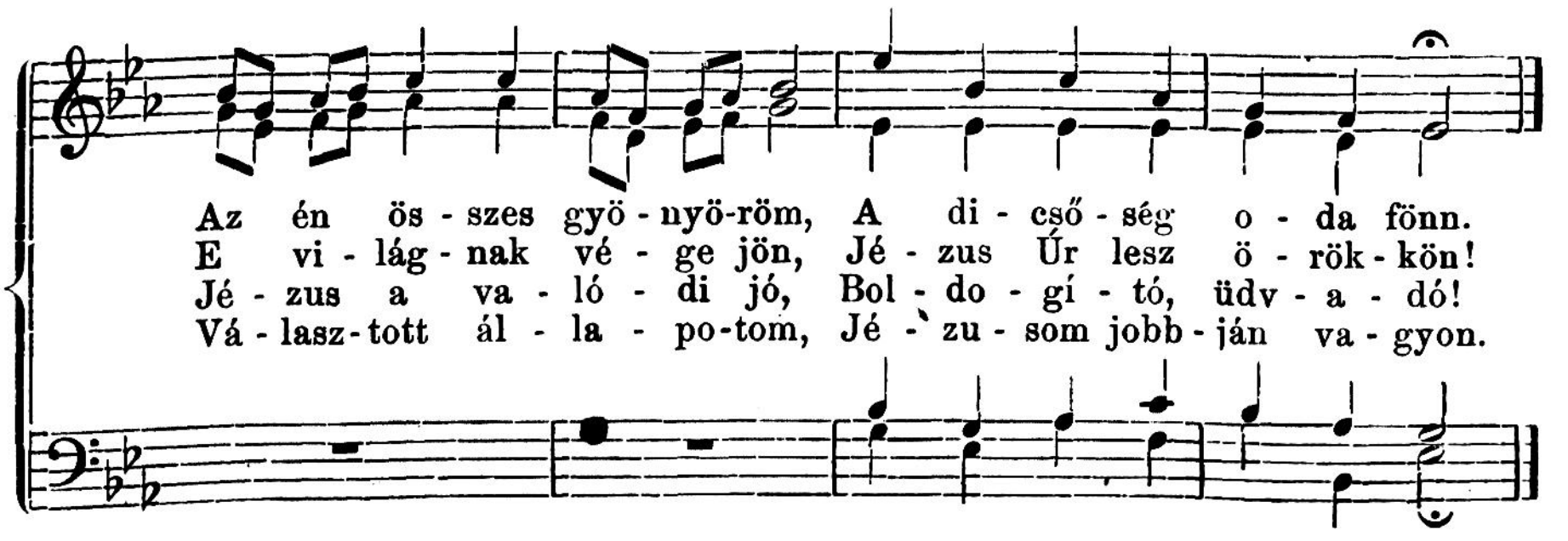

483. Szeretlek Jézusom.

Bensőséggel. Evangéliumi Karénekek.

1. Sze - ret - lek Jé - zu - som, tu - dom, e - nyém vagy; E vi - lág ö-
2. Sze - ret - lek, mert e - lőbb sze - ret - tél en - gem, Ke - reszt - ha - lál-
3. Sze - ret - lek Té - ged él - tem s ha - lá - lom - ban, Dí - csér - lek Té-
4. Ha Is - ten trón - já - nál le - szek majd ott fenn, Az el - ha-gyott

rö - met né - kem már nem ad. Soh'-sem be - csül - tem ö - rö-
lal meg - vál - tot - tad lel - kem. Tö - vis - ko - ro - na volt a
ged ö - röm s bá - na - tom - ban. A leg - vég - ső pont - ban ezt
nyo - mort mind el - fe - lej - tem. Ott a ko - ro - nám tart - va

mid oly na - gyon, Ha egy - kor sze - ret - te - lek, az most va - gyon.
hom - lo - ko - don, Ha egy - kor sze - ret - te - lek, az most va - gyon.
ki - ált - ha - tom: Ha egy - kor sze - ret - te - lek, az most va - gyon.
majd mond - ha - tom: Ha egy - kor sze - ret - te - lek, az most va - gyon.

484. Ha földi szenvedés . . .

Nyugodtan. Evangéliumi Karénekek.

1. Ha föl - di szen - ve - dés, mun - ka u - tán Át - me - gyek keb - led - be
2. Ha a nagy ke - gye - lem, mely ré - szem lett A meny - nyek - ben fent ké-
3. Ot - tan a meny - nyek - ben meg - le - lem én, A - ki - ket sze - ret - tem

483. Szeretlek Jézusom.

Bensőséggel. Evangéliumi Karénekek.

1. Sze - ret - lek Jé - zu - som, tu - dom, e - nyém vagy; E vi - lág ö-
2. Sze - ret - lek, mert e - lőbb sze - ret - tél en - gem, Ke - reszt - ha - lál-
3. Sze - ret - lek Té - ged él - tem s ha - lá - lom - ban, Dí - csér - lek Té-
4. Ha Is - ten trón - já - nál le - szek majd ott fenn, Az el - ha-gyott

rö - met né - kem már nem ad. Soh'-sem be - csül - tem ö - rö-
lal meg - vál - tot - tad lel - kem. Tö - vis - ko - ro - na volt a
ged ö - röm s bá - na - tom - ban. A leg - vég - ső pont - ban ezt
nyo - mort mind el - fe - lej - tem. Ott a ko - ro - nám tart - va

mid oly na - gyon, Ha egy - kor sze - ret - te - lek, az most va - gyon.
hom - lo - ko - don, Ha egy - kor sze - ret - te - lek, az most va - gyon.
ki - ált - ha - tom: Ha egy - kor sze - ret - te - lek, az most va - gyon.
majd mond - ha - tom: Ha egy - kor sze - ret - te - lek, az most va - gyon.

484. Ha földi szenvedés . . .

Nyugodtan. Evangéliumi Karénekek.

1. Ha föl - di szen - ve - dés, mun - ka u - tán Át - me - gyek keb - led - be
2. Ha a nagy ke - gye - lem, mely ré - szem lett A meny - nyek - ben fent ké-
3. Ot - tan a meny - nyek - ben meg - le - lem én, A - ki - ket sze - ret - tem

é - gi ha-zám, Az le-szen ö-rö-mem, az e-gye-dül, Hogy Jé-zust
szít lak-he-lyet, Csak Jé-zus, Jé-zus lesz Ő e-gye-dül, A - ki-ben
e föld ö - lén, Még-is csak Jé-zus lesz, Ő e-gye-dül, A - ki-ben

Kar. Ő e-gye - dül, Ő e-gye-

néz-he-tem szün - te - le - nül.
ör - ven-dek szün - te - le - nül.
ör - ven-dek szün - te - le - nül.

Ő e-gye - dül,
Ő e-gye - dül, Ő e - gye-

dül, Ő e - gye - dül, Ő e - gye - dül, A - ki-ben

Ő e-gye - dül, Ő e - gye - dül, Ő e-gye - dül,
dül, Ő e - gye - dül, Ő e - gye - dül, A - ki-ben

ör-ven-dek szün-te-le - nül, A-ki - ben ör- ven-dek szün-te - le - nül.

485. Im szétáradott már a hajnali pír!

Ünnepélyesen. Evangéliumi Karénekek.

1. Im szét - á - ra - dott már a haj - na - li pír, Di - cső fel - ke - lő - ben a nap. A su-gár a he-gyek-nek or - mi - ra ér S be - a - ra-nyoz - za a - zo-
2. Menjünk e - me he - lyek-nek aj - ta - i - hoz, Ki - ált-sunk han - go - san ne- kik: Éb - red-je - tek, al - vás - tok rosz - szat o-koz, Hi - deg-ben meg - der-med-tek
3. Jer - tek a sze - re - tet hív, ér - te - tek jött, Kik nem tud - já - tok mi az üdv, Hall - ja-tok meg a hirt és néz - zé - tek Őt! Mit mon - da - nak a hir - nö-

kat. De a mély - sé - gek-ben még nagy a ho-mály S bar-lan-gok-ban ho-nol az éj, Sze-gény - itt la-kók-nak nem jut nap-su-gár, I - de-be-nem jut a nap-fény.
itt! Gyor-san jőj - je - tek; kí - vül szép az i - dő, A nap oly ked - ve-sen ra- gyog, Zor-don keb-le-tek - re az oly ü - di - tő, Lel - ke-tek me-le-ged-ni fog.
kök? Krisz-tus ér - te - tek halt meg S bű - nö - tö - ket Le - mos - sa vé - re tel-je- sen. I - me ál - ta-la mos-tan a szi-ve-tek Bé - két ta - lál oly üd-vö - sen.

486. Ments váram én nekem az Úr.

Evangéliumi Karénekek. Sankey I. D.

1. Ments-vá-ram én ne-kem az Úr; A zord vi-har-ban szik-la-vár! Bár
2. A nap he-vé-től ol-ta-lom, S a zord vi-har-ban szik-la-vár! É-
3. Sza-vá-tól ten-ger csen de-sül, S a zord vi-har-ban szik-la-vár! Lel-
4. E-nyém vagy én Üd-vö-zi-tőm, Te zord vi-har-ban szik-la-vár! Te

Kar.

csap-dos a hul-lám va-dul, Ott szi-vem ben-he-lyet ta-lál.
ji ho-mály-ban fény-to-rony, Köd-osz-la-tó me-leg su-gár.
kem e szirt-re me-ne-kül, S nem ér-het en-gem sem-mi kár.
tő-led jő hi-tem, s e-rőm, S re-ám a menny-nek üd-ve vár.

Úgy,

úgy, bi-zom az Úr-ban, ments-vá-ram Ő, ments-vá-ram Ő, ments-vá-ram Ő! Oh

Jé-zu-som Te ben-ned meg-nyug-szom én, Te zord vi-har-ban szik-la-vár!

487. Napfény ömölt szívembe ma!

Élénken. Evangéliumi Karénekek. Sweney J. A.

1. Nap - fény ö - mölt szí - vem - be ma, Mely sok - kal fé - nye - sebb, Mint az a nap, mely kint ra - gyog; Hisz' Jé - zus - tól e - redt.
2. Dics - é - nek jött lel - kem - be ma, A menny - ből ér - ke - zett, A fény - su - gár ho - zá ne - kem, Hogy zeng - jek é - ne - ket.
3. Ta - vasz de - rült szí - vem - be ma, Az Úr o - lyan kö - zel, Ke - gyel - me él - tet sen - ge - met A menny fe - lé e - mel.
4. Ö - röm á - radt szí - vem - be ma, Üdv, bé - ke és re - mény, A sze - re - tet - tel töl - ti meg Ben - sőm' ez é - gi fény.

Kar.

Lel - ki fény az, Bol - dog fény az, É - gi fény - hez jő az ér - te - lem,

Lel - ki fény az, lel - ki fény - su - gár, Bol - dog lel - ki fény, É - gi fény - hez jő az ér - te - lem,

Ha lel-künkbe te - kint Jé - zus sar-ca bennünk meg-je-len.

az ér - te - lem, Ha lelkünkbe te - kint Jé - zus Sar-ca bennünk megje - len.

488. A megnyitott szent biblia.

Evangéliumi Karénekek. Kirkpatrick W. J.

1. A meg-nyi-tott szent bib-li-a Ja-vit-ja meg a hely-ze-tet. E-
2. Is-ten ke-gyét, sze-re-te-tét, S lel-künk aty-ját is-mer-te-ti És
3. Jé-zus ha-lá-lát mond-ja el S hogy mily di-csőn fel-tá-ma-dott, A
4. E köny-vet Is-ten-től nye-rők, U-tunk-nak üdv for-rá-sa ez; Ha

Kar.

me vi-lág-ban ál-ta-la Min-den-ki oly bol-dog le-het,
az el-té-vedt lel-ke-ket I-gaz ös-vény-re ve-ze-ti,
bűn zsold-ját le-fi-ze-té És ne-künk é-le-tet a-dott,
a sir é-je kö-ze-leg E könyv-ből ránk fény ger-je-dez.

U-runk sza-

va — te é-gi fény — Vi-lá-gits min-den tá-jon

U-runk sza-va te é-gi fény

át —. Míg üdv-höz jő az ösz-szes nép, S nap vált-ja fel az éj-sza-kát.

hegyvöl-gyön át.

489. Ébredjetek!

Allegretto. Evangéliumi Karénekek. Sweney R.

1. Éb-red-je-tek! A mes-ter hív hall-já-tok-e! Éb-red-je-tek! Te-
2. Se-gélyt ki-ált Hal-dok-ló lel-kek se-re-ge; Po-gány me-zők-ről
3. Éb-red-je-tek! Az Úr-nak nap-ja be-kö-szönt, Ta-lál-jon Ő mun-

kint-se-tek fe-lé! In-dul-ja-tok hir-det-ni üd-vöt és ví-gaszt, Sve-
száll a jaj i-de: Oh jőj-je-tek és nyujt-sa-tok ne-künk se-gélyt! Óh
ká-ban hogy-ha jön. A szív-nek tisz-ta-sá-ga le-gyen nagy ja-vunk, Sdi-

Kar.

gyé-tek a ke-resz-tet fel shord-já-tok azt!
ad-ja-tok fá-radt szí-vünk-re bé-ke írt.
cse-ke-dé-sünk, hogy cso-dát mí-vel U-runk.
} Raj-ta, fel e-

Raj-ta hát,

lő - - re! Raj-ta, ím tün-dö-köl a Haj-nal-csil-lag!

fel e-lő-re,

Raj - ta, gyor - san raj - ta! A Ju - da hő - se ím u - tat csi-

raj - ta hát, si - et - ve!

nál!

Hal - le - lu - ja! Üd - vö - zül - tek ka - ra zeng!
Ho - zsi - án - na! É - gi ö - rök é - nek cseng!

Ő csi - nál!

Meg - nye - ri - tek a csa - tát, Jé - zus győ - ze - del - met ád!

Nagy ö - röm - mel lé - pünk az üdv - ka - pun át.

490. Ha komor felhők.

Andante. Evangéliumi Karénekek. Régi angol népdallam.

1. Ha ko-mor fel-hők leng-nek él-tünk ten-ge-rén, Jön né-ha-
2. Ha vi-har-fel-hők fe-nye-ge-tik hit-ha-jónk, Már sü-lye-
3. Ha es-te, ké-sőn fenn ra-gyog a csil-lag-fény, Hív min-ket

két-ség s fé-le-lem fe-lénk, Ak-kor, óh nagy Men-tőnk,
dez is mély-re a-lat-tunk, Ak-kor ten-ger U-ra,
ha-za é-gi zen-ge-mény, Ak-kor óh nagy Men-tőnk,

p *ff*

Sza-ba-dítsd meg né-pe-det Tom-bo-ló vi-har-ban
nyújts sok ví-gaszt, ke-gyel-med, Ment-sünk lel-ke-ket, hogy
menny-or-szág-ban adj he-lyet, Túl a ha-lál ár-ján

p rit. *mf a tempo*

Lás-sunk Té-ge-det. Jé-zus, Te nagy Meg-men-tőnk Óh ve-zess e-
El ne vesz-sze-nek. Jé-zus, Te nagy ir-gal-mú, Adj men-tő ér-
Le-hes-sünk Ve-led. Jé-zus, ha-tal-mas Győ-ző, Ki-nek szél s vi-

p *p rit.*

rős kéz-zel. Krisz-tus, is - te - ni Mes-ter, Vígy a part-ra fel!
zü - le - tet, Ez - zel, U-runk Meg-vál-tónk Szol - gál-junk Né - ked.
har en - ged, Né - ked is - te - ni Fel-ség: Ö - rök di - csé - ret!

491. Mi boldog az, ki Krisztus juha lehet.

Mérsékelten. Hozsanna! Dallama: Gebhardt, Jugendpsalter.

1. *m* Mi bol - dog az, ki Krisz-tus ju - ha le - het, s hű-
mf Az em - ber di - csőb - bet so - ha nem te - het, mint
2. *m* A leg - ki - esb me - zők - re itt ta - lál - hat, Itt
min-dig új hí - ves for - rás fa - kad. *mf* A szem a
3. *m* A pász - tor hű ju - há - nak ma - rad ő - re; Ha-
bár a vi - lág bosz - szút lán - go - ló, A bá - rányt

pász - to - rá - nak bír - ja ke-gyel - mét!
Krisz-tus - nak szen-tel - ni é - le - tét.
nagy ke - gyel-men át nem lát-hat, A
mely-re itt bő - sé - ge - sen a - kad.
el nem ra - gad-hat - ja tő - le, *mf* Mert
az ki - ben hi-szen, min - den - ha - tó.

m Mit a vi - lá - gon
Új é - let lesz itt
m Így nem le - het, hogy

nem ta - lál, *mf* azt meg - ta - lál - ja biz - ton a hű pász - tor - nál.
bir - to - ka, Mely meg nem szű - nik és nem vesz-het el so - ha.
el - vesz-szen, *c* Sőt a ha - lál fé - lel - mé - től is ment le - szen.

p *p rit.*

rős kéz-zel. Krisz-tus, is - te - ni Mes-ter, Vígy a part-ra fel!
zü - le - tet, Ez - zel, U-runk Meg-vál-tónk Szol - gál-junk Né - ked.
har en - ged, Né - ked is - te - ni Fel-ség: Ö - rök di - csé - ret!

491. Mi boldog az, ki Krisztus juha lehet.

Mérsékelten. Hozsanna! Dallama: Gebhardt, Jugendpsalter.

1. *m* Mi bol - dog az, ki Krisz-tus ju - ha le - het, s hű-
mf Az em - ber di - csőb - bet so - ha nem te - het, mint
2. *m* A leg - ki - esb me - zők - re itt ta - lál - hat, Itt
min-dig új hí - ves for - rás fa - kad. *mf* A szem a
3. *m* A pász - tor hű ju - há - nak ma - rad ő - re; Ha-
bár a vi - lág bosz - szút lán - go - ló, A bá - rányt

pász - to - rá - nak bír - ja ke-gyel - mét!
Krisz-tus - nak szen-tel - ni é - le - tét.
nagy ke - gyel-men át nem lát-hat, A
mely-re itt bő - sé - ge - sen a - kad.
el nem ra - gad-hat - ja tő - le, *mf* Mert
az ki - ben hi-szen, min - den - ha - tó.

m Mit a vi - lá - gon
Új é - let lesz itt
m Így nem le - het, hogy

nem ta - lál, *mf* azt meg - ta - lál - ja biz - ton a hű pász - tor - nál.
bir - to - ka, Mely meg nem szű - nik és nem vesz-het el so - ha.
el - vesz-szen, *c* Sőt a ha - lál fé - lel - mé - től is ment le - szen.

492. Nézd csak Dánielt . . .

Nyomatékosan. Evangéliumi Karénekek.

1. Nézd csak Dá-ni-elt ott Ba - bi-lon - ba' Nap-já-ban há-rom-szor e - se-
2. Bá - bel tü-zét, lán-cát ne re-meg-jed, O-rosz-lá-nok dü-hét ne fél-
3. Is - ten gyer-me-ki, bát-ran zeng jé - tek: A meg-vál-tás kö - zel már na-

dez. Ab-la-ká-ból vágy-va néz Si-on-ra, Szi-ve ér-te e - pe-dez.
jed, Dá-ni-el-nek nagy Is-te-ne még él! An-gya-li-val Ő meg-véd.
gyon. Fel a fej-jel mint győz-tes vi-té-zek! Jön az Úr s a ju-ta-lom.

f Kar. *p*

Je-ru-zsá-lem fe-lé nyitsz-e ab-la-kot Te, ki e nagy Ba-bi-lon-nak rab-ja

növekedve

mf *pp*

vagy? Van-e fel-fel vá-gyó pil-lan-tá-sod, Míg Si-on-bôl jő U-rad?

493. Im nagy Isten.

(Férfi-kar.)

Régi magyar ének a XVIII—ik századból.

1. Im nagy Is - ten most e - lőt - ted szí - vem ki - tá - rom. —
2. Jé - zu - som - mal resz - ke - tek most a ke - reszt a - latt.
3. Szent fi - ad ért, ki en - ge - met vé - ren meg - vál - tott,

Me - ne - dé - kem nincs se - hol a föl - di ha - tá - ron!
Nincs szí - vem - nek nyu - go - dal - ma vét - ke - im mi - att!
Hall-gass meg ha bűn - bá - nat - tal hoz - zád ki - ál - tok!

Ha te nem jöszz bá - na - tom - hoz biz - ta - tó szó - val!
Óh ne bün - tesd U - ram azt kit meg - tört a bá - nat.
Vi - ga - szod - dal térj ke - gye - sen be - teg szí - vem - hez!

I - ta - lom könny, a ke - nye - rem ke - se - rű só - haj!
Száll-jon re - ám ir - gal - mad - ból bé - ke bo - csá - nat!
Hoz - zád té - rő gyer - me - ked - nek A - tyán ke - gyel - mezz!

494. Ím itt az elválás órája.

(Férfi-kar). v. Berge H.

1. Ím itt az el - vá - lás ó - rá - ja, A hi - vő-nek itt nincs ha-
2. Bár ke - zet szo - ri - tunk s men-ni kell, Nem si-runk nem vá-lunk vég-
3. Mi ért sir - junk, bú - sak mért le-gyünk, Kö - vet-jük Jé - zust ve - le

zá - ja. Test - vé - rek most ti el - vál - tok tő - lünk, Nincs
leg el. A bel - ső e - gyes - ség az meg - ma - rad, Mig
mé-gyünk. Bár mond - juk, hogy egy - más - tól el - vá - lunk, Egy

ma - ra - dá - sunk hont ke - re - sünk. Csak men - je - tek el bé-kes-
vég-re meg - lát - juk az U - rat. Nem is kell az - ért ret-teg-
a hi - tünk, egy ú - ton já - runk, S ha raj - ta vé - gig meg-ma-

ség - gel, Ki - sér - jen az Úr nagy ke - gyel - mé - vel.
ne - tek, Is - ten áld - jon, Le - gyen ti ve - le - tek!
ra - dunk, Is - ten e - lőtt egy - kor ta - lál - ko - zunk.

495. Isten veletek testvérek.

Is-ten ve - le - tek test - vé - rek Vi - szont lát-

Is-ten áld - jon . . .

Is - ten áld - jon hű test vé - rek, Is - ten áld - jon Is-

juk maj - dan egy - mást, Vi - szont, vi-

ten áld - jon hű test vé - rek, Is - ten áld - jon, áld - jon. Vi-

1. u. 2. Vers.

szont lát - juk maj - dan egy - mást, Is - ten áld - jon. Is - ten áld-

Is-ten áld - jon, áld-

3. Vers.

rit. pp

jon! Is - ten áld - jon Is - ten áld - jon.

Is - ten áld - jon!

496. Isten minekünk oltalmunk.

Moderato. (Férfi-kar). Klein B.

mf

Is-ten mi-ne-künk ol - tal-munk, Vé-del-münk és se-git-ség

cresc.

Szük-ség-ben, a mely most ú - tol - ért; Az - ért nem

Az - ért nem is fé-

is fé - lünk Az-

f

Az - ért nem fé - lünk Ha el - vál-

lünk, Az - ért nem is fé - lünk Ha el - vál-

ért nem is fé - lünk, Ha mind-járt el - el - vál-

toz — — — nék is a - föld Ha he-gyek is szét o mol-ná-

decresc. *rit.* *mf Tempo 1.*

Ha he-gyek is szét-o-mol-ná-nak Is-ten mi ne-künk

nak!

ol - tal-munk, vé - del-münk. Az - ért nem is

is

Az - ért mi nem fé - lünk nem

nem is fé - lünk

fé - lünk

nem is fé - lünk Az - ért nem fé - lünk, Az - ért nem fé - lünk.

497. Jézus Krisztus feltámadott!

(Férfi-kar.) Broiter J.

1. Jé - zus Krisz-tus fel - tá - ma-dott! S ne-künk bi-zony-sá - got a - dott,
2. Áld-juk ő - tet és szent Aty-ját, Osz - las - suk szí-vünk bá - nat - ját,
3. Bol-dog va-gyok, már ha - lá-lom Nem egy - ébb, ha - nem csak á - lom,
4. Óh, bár én is úgy él - het-nék, Hogy ná - la tet-szést lel - het-nék,

Hogy nem fed sír éj - sza-ká - ja, S nem le-szünk ha - lál pré - dá - ja.
A sír - ban mi sem ma-ra-dunk, Mint ő, mi is fel - tá - ma-dunk.
Mely - ből szebb nap-ra vir - ra - dok, Ha a sir - ból fel - tá - ma-dok.
S egy - kor ve - le új ha-zám-ban Len-nék ö - rök bol - dog-ság-ban!

ol - tal-munk, vé - del-münk. Az - ért nem is

is

Az - ért mi nem fé - lünk nem

nem is fé - lünk

fé - lünk

nem is fé - lünk Az - ért nem fé - lünk, Az - ért nem fé - lünk.

497. Jézus Krisztus feltámadott!

(Férfi-kar.) Broiter J.

1. Jé - zus Krisz-tus fel - tá - ma-dott! S ne-künk bi-zony-sá - got a - dott,
2. Áld-juk ő - tet és szent Aty-ját, Osz - las - suk szí-vünk bá - nat - ját,
3. Bol-dog va-gyok, már ha - lá-lom Nem egy - ébb, ha - nem csak á - lom,
4. Óh, bár én is úgy él - het-nék, Hogy ná - la tet-szést lel - het-nék,

Hogy nem fed sír éj - sza-ká - ja, S nem le-szünk ha - lál pré - dá - ja.
A sír - ban mi sem ma-ra-dunk, Mint ő, mi is fel - tá - ma-dunk.
Mely - ből szebb nap-ra vir - ra - dok, Ha a sir - ból fel - tá - ma-dok.
S egy - kor ve - le új ha-zám-ban Len-nék ö - rök bol - dog-ság-ban!

498. Mint édes dallamár.

(Férfi-kar.)

1. Mint é - des dal - lam - ár, Ugy csen - dül fü - lem - hez:
2. El - ju - tok jus - som - hoz, A ki - rá - lyi szék - hez;
3. A bünt nem is - mer - jük, Sá - tán már nem árt - hat.

Uj - jongj szi - vem, mert már Kö - zelgsz a menny - ek - hez.
Dics - fé - nyes ho - nom - hoz, A kris - tály - ten - ger - hez.
Ö - rök - ké szem - lél - jük Meg - vál - tó a - tyán - kat!

Kar. Andante.

É - des ha - zám, ö - rök ha - zám,
É - des ha - zám. ö - rök ha - zám,

Ha pá - lyám meg - fu - tom, Keb - le - den nyug - ha - tom.

499. Ama szép dicső reggelt várom.

(Férfi-kar.)

1. A - ma szép di - cső reg - gelt vá - rom, Mi - dőn el - jő Is - ten-
2. Sö - tét – ség bo - rit – ja e föl - det, és ho - má - lyos - ság még
3. Ná - lad U - runk van me - ne - dé - künk Nagy ve - szély és csa - pá
4. Mi - dőn maj - dan szól a har - so - na S az Úr - ban el - húny - tak

nek szent fi - a Majd el - vég - zem fu - tá - som, mert tel - jön az ég U-
a né - pe - ket De raj - tunk már fel - tá - maszt Az Ur vi - lá - gos - sá-
sok i - de - jén. Az - ért U - ram nem fé - lünk A - ma nagy nap reg - ge-
fel - tá - mad - nak. Nincs a sir - nak ha - tal - ma. Há - la a Meg - vál - tó-

Ref.:

ra.
got.
lén.
nak.

El - jő a reg - gel, el - jő a reg - gel, Az Úr nagy nap-

já - nak haj - na - la. El - jő Megváltónk, el - jő Megváltónk S visz minket ha - za.

500. Boldog aki tud hinni.

Mérsékelten. (Férfi-kar.) Gebhardt E.

1. Bol - dog, a - ki tud hin - ni Ki hisz, meg nem i-
2. Bol - dog, ki tud sze - ret - ni, — Sze - ret - ni i - ga-
3. Bol - dog, ki tud re - mél - ni A re - mény e - rőt

jed Nem ret - teg - te - ti - sem - mi De győz min - den fe-
zán — Az majd fog u - ral - kod - ni Üd - vünk nek nagy nap-
nyujt Fel te - hát szív, re - mél - ni A bá - nat ag - gaszt,

lett De győz min-den fe - lett.
ján Üd - vünk-nek nagy nap - ján.
sújt, A bá - nat ag - gaszt, sújt.

Az - ért szí - vem ne

szo - mor - kodj, A harc - ban oh el ne - lan - kadj, Higyj Sze- Re-

bát - ran higyj bát - ran Higyj bát - - - - - - - - ran.
ress - hát sze - ress hát Sze - ress - - - - - - - - hát,
mélj hát re - mélj hát Re - mélj - - - - - - - - hát.

501. Mily szép is az estéli óra!

Bensőséggel. Gebhardt E.

1. Mily szép is az es - té - li ó - ra, Oly ked - ves az al - ko - nyat, Mi - kor a ma - dár - kák da-
2. A vi - rá - gok nem é - ne - kel - nek, Ez nem a - da- tott né - kik; S még - is mint i - mád - ko-
3. Mi - dőn igy es - té - li i - má - ra A ter - mé - szet e - gye - sül, Vaj - jon Is - tent csak az em-

la Fá - radt szí - vet meg - nyug - tat! Fá - radt szí - vet meg - nyug - tat!
zók - nak Fe - jük föld fe - lé haj - lik. Fe - jük föld fe- lé haj - lik.
ber Ta - gad - ná meg e - gye - dül? Ta - gad - ná meg e - gye - dül?

502. Egy völgyben ím . . .

Mérsékelten.

1. Egy völgy-ben ím egy fér - fi állt, E - lőt - te egy nagy ha - lom, És
2. Ott fent a he-gyen állt egy szép Kas-tély a-rany por-tá - val; A
3. Jöjj fel, itt le - led üd - vö - det; Itt ho - nol ö - rök bé - ke, Ne

só - haj - tá - sa fel - fel-szállt; Bár vol - na né - kem szár - nyam! Óh
ka - pus in - tett né - ki ép, S meg-hí - vá nyá - jas szó - val, Óh
néz-zed a sok szir - te - ket, Itt fá - rad - ság - nak vé - ge. Óh

szólj, hogy mit je - lent-sen ez? Én eb - ből mit ért - sek? Fi-
szólj, hogy mit je - lent-sen ez? Én eb - ből mit ért - sek? Fi-
szólj, hogy mit je - lent-sen ez? Én eb - ből mit ért - sek? Fi-

gyel - je - tek s meg - ér - ti - tek, Menny fé - lé kell si - et - ne - tek.
gyel - je - tek s meg - ér - ti - tek, Hogy mely aj - tón át - men - je - tek.
gyel - je - tek s meg - ér - ti - tek, Bé - ké - re mind óh jöj - je - tek.

503. Íme, íme: Isten Fia.

H. J. F. (Férfi-kar.) Washburn u. Belden F. E.

1. Í - me, í - me: Is - ten fi - a. Ke - reszt-fán, ke - reszt-fán,
2. Nézd kar - ja - it ki - fe - szít - ve Ke - reszt-fán, ke - reszt-fán,
3. Meg - tör - tént a nagy ál - do - zat Ke - reszt-fán, ke - reszt-fán,
4. S most bár - ho - va is el - me - gyek, El - mon-dom; el - mon-dom,

Ér - ted drá - ga vé - rét ont - ja Gol - got - hán, Gol-got - hán;
Ke - zét, lá - bát se - be - sít - ve, Gol - got - hán, Gol-got - hán;
S le - győ-zött min - dėn - ha - tal - mat Gol - got - hán, Gol-got - hán;
Hogy Jé - zus ér - tem szen - ve - dett Gol - got - hán, Gol-got - hán;

Nem hal-lod - e ki - ál - ta - ni: „É - li, la - ma, sa-bak-ta - ni!“
El - vész im a nap-nak fé - nye, A föld bo - rul sö - tét éj - be-
„El - vé - gez-te - tett,“ ki - ál - ta, S fe - jét le - hajt - va meg-ha - la;
Ez lesz min-dig leg-ked-vesbb-szóm, É - ne-kem ez és dics i - mám,

Lásd meg ször - nyű meg - ha - lá - sát Ke-reszt - fán, ke-reszt - fán.
Úgy hal meg az Üd - vö - zí - tő Ke-reszt - fán, ke-reszt - fán.
Ér - tünk ma - gát fe - lál - do - zá Ke-reszt - fán, ke-reszt - fán.
Hogy ér - tem halt a Meg-vál - tóm Ke-reszt - fán, ke-reszt - fán.

504. Oh milyen kedves, midőn testvérek.

(Férfi-kar.)

1. Oh mil - yen ked - ves, mi - dőn test - vé - rek E - gye - sül - ve Is - tent di - csé-
2. Ott ö - röm len - ni bol - dog - ság lak - ni, Bár-ha kuny hó is la - ká-
3. Oh adj sze - re - tet és egy - es - sé - get Nép-ed - nek már itt lent is U-

rik. És kar - ölt - ve e - gyütt lép - nek; Míg a hont
som. Hol sze - re - tet, ott - fe - lejt het Az em - ber
runk. Ne hadd so - ha, hogy va - la - ha Egy - et ne

A nagy Is - tent. És kar - ölt - ve, Egy - ütt lép - nek Míg
A la - ká - som. Hol sze - re - tet Ott fe - lejt het Az
Itt lent U - runk. Ne hadd so - ha Hogy va - la - ha Egy-

el - - - é - rik. Ott tel - jes össz hang lesz maj-dan Az ö - rök ott - hon - ban.
min - - den - mást. Ott bus fáj - da - lom nem ag-gaszt, Ott le lünk majd vi - gaszt.
ért - - se - nek S hogy min-dig ve - led legy-e - nek. Most egy-es - ül - je - nek.

a hont el - é - rik.
em-ber min-den mást.
et ne ért - se - nek.

505. Istennel kezd munkádat.

Ünnepélyesen. (Férfi-kar.) Grobe.

1. Is - ten - nel kezd mun - ká - dat, Mint kis gyer-mek biz - zál ben - ne,
2. Is - ten - nel kezd mun - ká - dat, Kik őt ve - szik ka - la - úz nak
3. Is - ten - nel kezd mun - ká - dat, Ő majd e - rőt, ki - tar - tást ad,

504. Oh milyen kedves, midőn testvérek.

(Férfi-kar.)

1. Oh mil - yen ked - ves, mi - dőn test - vé - rek E - gye - sül - ve Is - tent di - csé-
2. Ott ö - röm len - ni bol - dog - ság lak - ni, Bár-ha kuny hó is la - ká-
3. Oh adj sze - re - tet és egy - es - sé - get Nép-ed - nek már itt lent is U-

rik. És kar - ölt - ve e - gyütt lép - nek; Míg a hont
som. Hol sze - re - tet, ott - fe - lejt het Az em - ber
runk. Ne hadd so - ha, hogy va - la - ha Egy - et ne

A nagy Is - tent. És kar - ölt - ve, Egy - ütt lép - nek Míg
A la - ká - som. Hol sze - re - tet Ott fe - lejt het Az
Itt lent U - runk. Ne hadd so - ha Hogy va - la - ha Egy-

el - - - é - rik. Ott tel - jes össz hang lesz maj-dan Az ö - rök ott - hon - ban.
min - - den - mást. Ott bus fáj - da - lom nem ag-gaszt, Ott le lünk majd vi - gaszt.
ért - - se - nek S hogy min-dig ve - led legy-e - nek. Most egy-es - ül - je - nek.

a hont el - é - rik.
em-ber min-den mást.
et ne ért - se - nek.

505. Istennel kezd munkádat.

Ünnepélyesen. (Férfi-kar.) Grobe.

1. Is - ten - nel kezd mun - ká - dat, Mint kis gyer-mek biz - zál ben - ne,
2. Is - ten - nel kezd mun - ká - dat, Kik őt ve - szik ka - la - úz nak
3. Is - ten - nel kezd mun - ká - dat, Ő majd e - rőt, ki - tar - tást ad,

mf *pp*

Ne tá-masz-kodj ten-e-rőd-re, El ne biz-zad ma-ga-dat
Biz-to-san a cél-hoz jut-nak! Az Úr fog-ja kar-ju-kat,—
Hogy si-ker-rel vé-gezd u-tad S el-nye-red ju-tal-ma-dat!

ff

Kezd az Úr-ral mun-ká-dat, Kezd az Úr-ral mun-ká-dat!
Kezd az Úr-ral mun-ká-dat, Kezd az Úr-ral mun-ká-dat!
Kezd az Úr-ral mun-ká-dat, Kezd az Úr-ral mun-ká-dat!

506. Ama szép hazában.

H. J. F. (Férfi-kar.) Woodbury J. B.

1. A-ma szép ha-zá-ban, hol ö-rök bé-ke van, Nincs töb-bé
2. A-ma szép ha-zá-ban, be-teg-ség, fáj-da-lom, Nem bánt ott
3. A-ma szép ha-zá-ban, el-vá-lás, nin-csen már Si-rás-nak
4. Bol-dog vi-szont-lá-tás, már nin-csen el-vá-lás, Ott min-den

p *rit.*

bán-ta-lom El-múlt a fé-le-lem. Nincs köny, nincs köny a-ma hon-ban.
ún-ta-lan Nem gyö-tör sem mi kin. Nincs bűn nincs bűn a-ma hon-ban.
vé-ge van Nincs éj s nin-csen ha-lál. Csak di-a-dal a-ma hon-ban.
min-den más, Ott, ott az új föl-dön, Nincs köny, nincs köny a-ma hon-ban.

mf *pp*

Ne tá-masz-kodj ten-e-rőd-re, El ne biz-zad ma-ga-dat
Biz-to-san a cél-hoz jut-nak! Az Úr fog-ja kar-ju-kat,—
Hogy si-ker-rel vé-gezd u-tad S el-nye-red ju-tal-ma-dat!

ff

Kezd az Úr-ral mun-ká-dat, Kezd az Úr-ral mun-ká-dat!
Kezd az Úr-ral mun-ká-dat, Kezd az Úr-ral mun-ká-dat!
Kezd az Úr-ral mun-ká-dat, Kezd az Úr-ral mun-ká-dat!

506. Ama szép hazában.

H. J. F. (Férfi-kar.) Woodbury J. B.

1. A-ma szép ha-zá-ban, hol ö-rök bé-ke van, Nincs töb-bé
2. A-ma szép ha-zá-ban, be-teg-ség, fáj-da-lom, Nem bánt ott
3. A-ma szép ha-zá-ban, el-vá-lás, nin-csen már Si-rás-nak
4. Bol-dog vi-szont-lá-tás, már nin-csen el-vá-lás, Ott min-den

p *rit.*

bán-ta-lom El-múlt a fé-le-lem. Nincs köny, nincs köny a-ma hon-ban.
ún-ta-lan Nem gyö-tör sem mi kin. Nincs bűn nincs bűn a-ma hon-ban.
vé-ge van Nincs éj s nin-csen ha-lál. Csak di-a-dal a-ma hon-ban.
min-den más, Ott, ott az új föl-dön, Nincs köny, nincs köny a-ma hon-ban.

507. Ha ketten egyesülnek.

Angolból. Belden F. E.

1. Ha ket-ten e-gye-sül-nek Az Úr ked-ve sze-rint,
2. U-ram mond-jad á-me-ned E-zen szö-vet-ség-re
3. És ha út-jok kö-ze-leg A di-cső cél fe-lé,

Sze-re-te-té-ben men-nek Az é-let út-ja-in,
És ir-jad a Te ne-ved Ez é-let fri-gyök-re.
A szi-ve-ket s ke-ze-ket E-gye-sitsd ö-rök-ké.

Ott Is-ten ál-dá-sa van, Meny-nye-i bol-dog-ság
E-gye-sits szí-vet sziv-vel, U-ram, ke-zet kéz-zel,
Majd tró-nod kö-rül ot-tan Hang-zik di-csé-ne-kük.

És min-den dol-ga-ik-ban Nyil vá-nul vi-dám-ság.
Fáj-da-lom-ban sö-röm-ben U-ram te-légy-kö-zel.
Is-te-nünk, szent fi-ad-ban Di-cső-it-ünk ve-lük.

f *p* *rit.*

És min-den dol-ga-ik-ban Nyil-vá-nul vi-dám-ság.
Fáj-da-lom-ban sö-röm-ben Ú-ram te légy kö-zel.
Is-te-nünk, szent Fi-ad-ban Di-cső-it-ünk ve-lük.

f *p*

Kar.

U-ram áldd meg e há-zas-párt, ha ve-lük vagy, úgy mi sem árt.

Tartsd fe-let-tük ó-vó ke-zed, és so-ha el ne hagyd ő-ket

A vi-lág rossz és hű-te-len, de hű-sé-ged tart szün-te-len.

cresc. *dim.*

Ki-sérd ő-ket él-tük út-ján, mind vé-gig légy ve-lük.

508. Istenünk te alkottad meg . . .

Evangéliumi Karénekek. Kreuzer Konradin.

1. Is - te - nünk te al - kot - tad meg föld po - rá - ból az em - bert
2. Ott, a - hol a há - zas - sá - got a te szent ke - zed kö - ti,

S be - le - hel - ve le - hel - le - tet föld - ből ő é - let - re - kelt.
Ezt a lán - cot, ezt a kap - csot sem - mi meg nem tör - he - ti.

Ál - la - ton és min - den lé - nyen tel - jes úr - rá tet - ted őt
Jön - ne bár hát hoz - zád min - den meny - asz - szony és vő - le - gény,

S az - u - tán ren - del - tél mel - lé, s az - u - tán ren - del tél mel - lé
Nyer - ne tisz - ta, szent sze - rel - met nyer - ne tisz - ta szent sze - rel - met

Há - zas - tár - sat, se - gí - tőt. tőt, há - zas tár - sat, se - gí - tőt.
S út - ja - i - ra é - gi - fényt. fényt s út - ja - i - ra é - gi - fényt.

509. A szent házasságban.

Cs. A.

Huenergardt J. F.

1. A szent há-zas-ság-ban ket-ten egy-gyé lesz-nek. E-gye-tért-ve jár-nak
2. A férj bol-dog-sá-ga ne-jét vi-dá-mit-ja; A nő vi-dám-sá-ga
3. Igy lesz a bú-bá-nat mé-lyen le-fo-koz-va, S az ö-röm, vi-dám-ság
4. De csak oly em-ber-nek szent a há-zas-sá-ga, Ki-nek szí-vé-ben van

e-gye-tért-ve tesz-nek. A-kár a vi-har-ban, a-kár a nap-fény-ben
fér-jét bol-do-git-ja. Ha egy-ik-nek ar-ca el-bo-rul egy perc-re,
meg-meg-sok-szo-roz-va, Igy majd min-den ter-het oly köny-nyen vi-sel-nek,
Is-ten-nek or-szá-ga. A-kit nem ve-zé-rel sa-ját in-du-lat-ja,

Kàr.

Min-dig egy a sor-suk e föl-dön min-den-ben.
Má-sik-nak mo-so-lya ö-röm-re ger-jesz-sze!
Mint a nagy gőz-da-rúk, má-zsa-kat e-mel-nek.
De min-dig s min-den-ben Is-ten a-ka-rat-ja.

A férj bol-dog-sá-ga

1-ször 2-szor

ne-jét ví-dá-mít-ja; A nő vi-dám-sá-ga fér-jét bol-do-gít-ja, fér-jét bol-do-gít-ja.

510. Hova te mégy, oda megyek.

H. J. F.

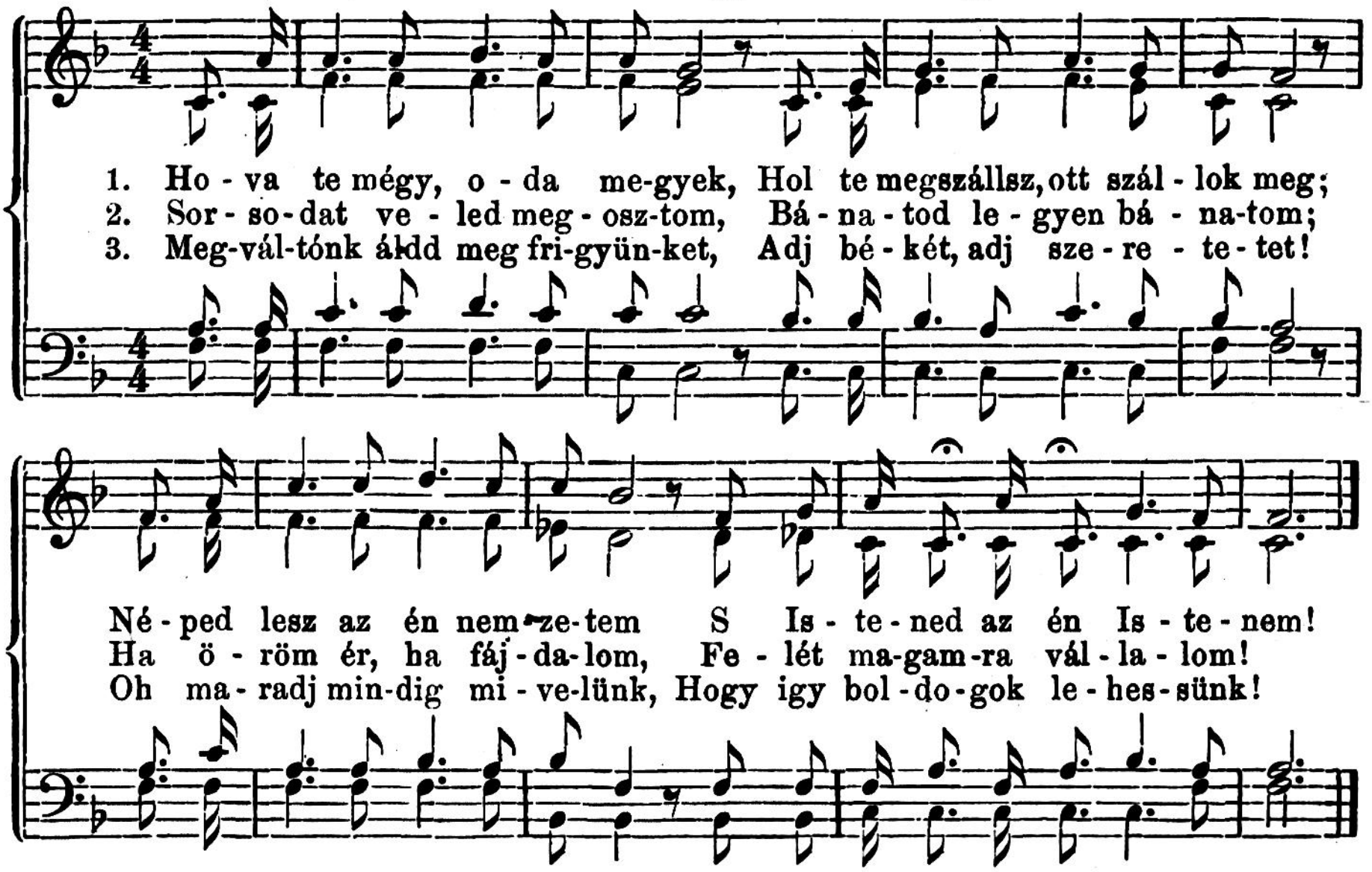

511. En és házam készen vagyunk.

(189. ének dallamára.)

1. Én és házam készen vagyunk,
Hogy, Uram neked szolgáljunk
Éltünkkel, mindenünkkel,
Te légy Ur a mi házunkban
És részesits áldásodban,
Hogy szolgáljunk örömmel.
Adjad, Uram, hogy szivünkben —
Kis körünkben — egyek legyünk,
És egyedül neked éljünk.

2. Add mindnyájunknak békédet,
Akik csak lakjuk e helyet;
Egyesits szeretetben,
Hogy éltünk minden percében
Szenvedjünk s türjünk békében,
Alázat és szelidségben.
Segits, indits, hogy szerelmed
Minden lelket fölhevitsen,
Téged, Istent dicsőitsen.

3. Engedd, hogy házunk alapja
Legyen kegyelmed jósága,
Miben mindenkor bizzunk;
Hogy sötétség és homályban,
Maradjunk hű bizalomban,
Mellyel gyermekid birunk.
Jóban, bajban, boldogságban,
Fájdalomban téged hivjunk,
Egymáshoz hűek maradjunk!

512. Szentlélek, Isten, légy velünk.

(189. ének dallamára.)

1. Szentlélek, Isten, légy velünk,
Adjad, hogy templomod legyünk!
Jőjj el, egeknek ténye.
Szent isteni világodat
Lelkünkbe dús mértékben add.
Szivünk nagy örömére.
Valót, sok jót,
Égi éltet, tiszta létet, adsz te nekünk,
Ha mi eléd lépve kérünk.

2. Közöld velünk tanácsodat,
Vigy útadon minket magad,
Mert mi azt nem ismerjük.
Állandóságot adj nekünk,
Hogy hozzád mindig hück legyünk,
S a ter het elviseljük
Üditsd, gyógyitsd,
Öntudatunk, állapotunk, kérünk esdve
Trónod előtt térdre esve.

510. Hova te mégy, oda megyek.

H. J. F.

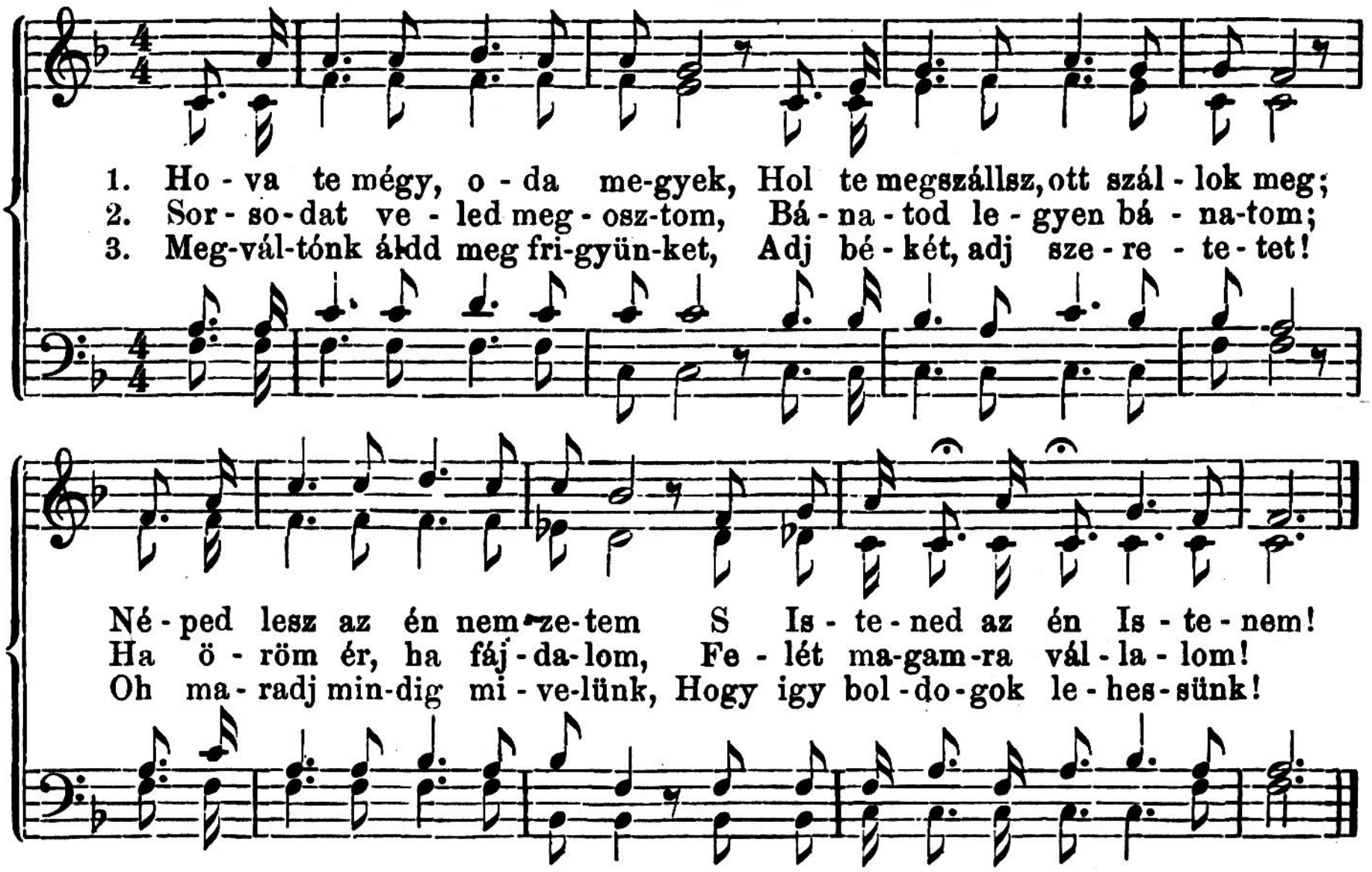

511. En és házam készen vagyunk.

(189. ének dallamára.)

1. Én és házam készen vagyunk,
Hogy, Uram neked szolgáljunk
Éltünkkel, mindenünkkel,
Te légy Ur a mi házunkban
És részesits áldásodban,
Hogy szolgáljunk örömmel.
Adjad, Uram, hogy szivünkben —
Kis körünkben — egyek legyünk,
És egyedül neked éljünk.

2. Add mindnyájunknak békédet,
Akik csak lakjuk e helyet;
Egyesits szeretetben,
Hogy éltünk minden percében
Szenvedjünk s türjünk békében,
Alázat és szelidségben.
Segits, indits, hogy szerelmed
Minden lelket fölhevitsen,
Téged, Istent dicsőitsen.

3. Engedd, hogy házunk alapja
Legyen kegyelmed jósága,
Miben mindenkor bizzunk;
Hogy sötétség és homályban,
Maradjunk hű bizalomban,
Mellyel gyermekid birunk.
Jóban, bajban, boldogságban,
Fájdalomban téged hivjunk,
Egymáshoz hűek maradjunk!

512. Szentlélek, Isten, légy velünk.

(189. ének dallamára.)

1. Szentlélek, Isten, légy velünk,
Adjad, hogy templomod legyünk!
Jőjj el, egeknek ténye.
Szent isteni világodat
Lelkünkbe dús mértékben add.
Szivünk nagy örömére.
Valót, sok jót,
Égi éltet, tiszta létet, adsz te nekünk,
Ha mi eléd lépve kérünk.

2. Közöld velünk tanácsodat,
Vigy útadon minket magad,
Mert mi azt nem ismerjük.
Állandóságot adj nekünk,
Hogy hozzád mindig hück legyünk,
S a ter het elviseljük
Üditsd, gyógyitsd,
Öntudatunk, állapotunk, kérünk esdve
Trónod előtt térdre esve.

510. Hova te mégy, oda megyek.

H. J. F.

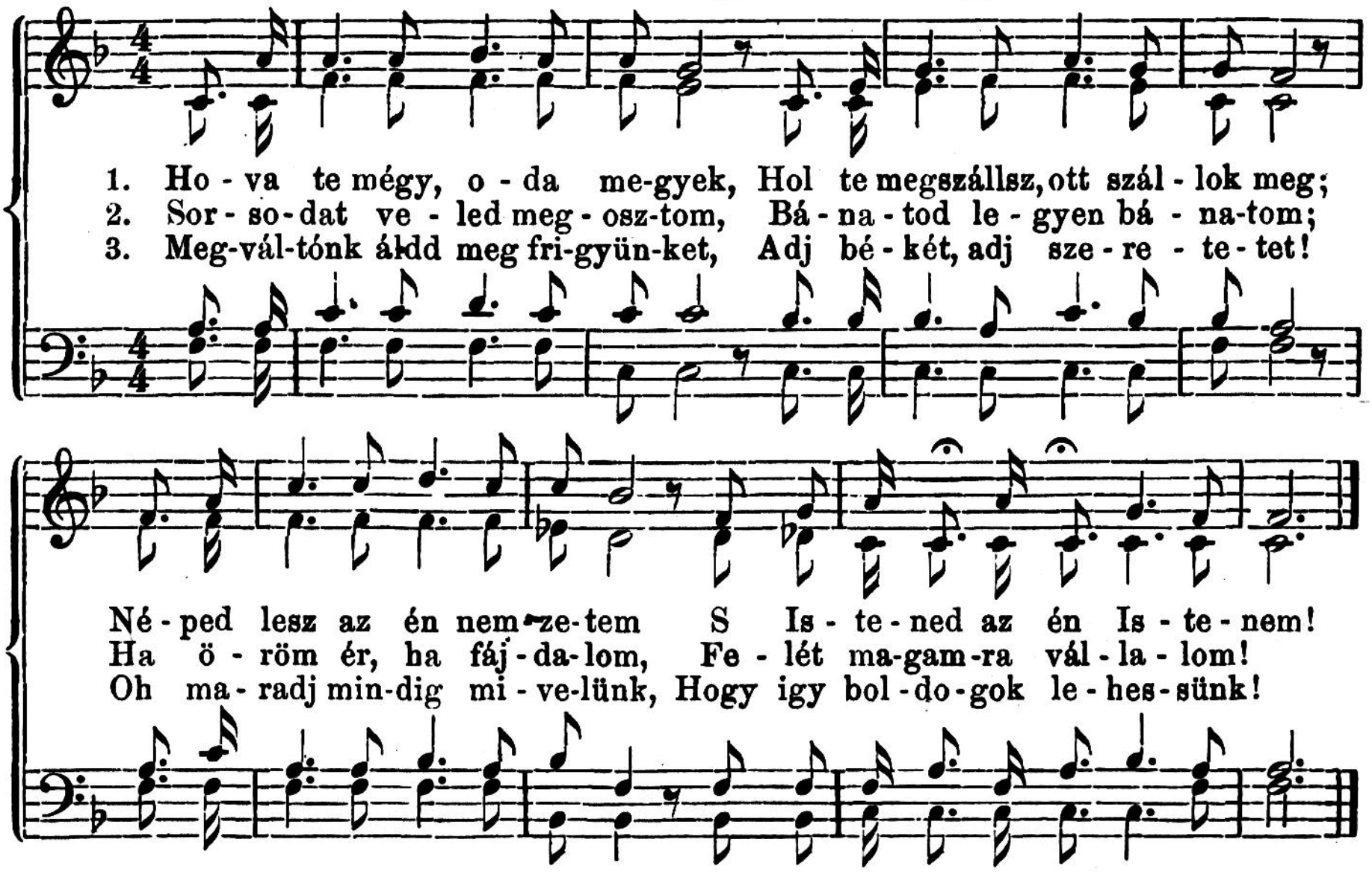

511. En és házam készen vagyunk.

(189. ének dallamára.)

1. Én és házam készen vagyunk,
Hogy, Uram neked szolgáljunk
Éltünkkel, mindenünkkel,
Te légy Ur a mi házunkban
És részesits áldásodban,
Hogy szolgáljunk örömmel.
Adjad, Uram, hogy szivünkben —
Kis körünkben — egyek legyünk,
És egyedül neked éljünk.

2. Add mindnyájunknak békédet,
Akik csak lakjuk e helyet;
Egyesits szeretetben,
Hogy éltünk minden percében
Szenvedjünk s türjünk békében,
Alázat és szelidségben.
Segits, indits, hogy szerelmed
Minden lelket fölhevitsen,
Téged, Istent dicsőitsen.

3. Engedd, hogy házunk alapja
Legyen kegyelmed jósága,
Miben mindenkor bizzunk;
Hogy sötétség és homályban,
Maradjunk hű bizalomban,
Mellyel gyermekid birunk.
Jóban, bajban, boldogságban,
Fájdalomban téged hivjunk,
Egymáshoz hűek maradjunk!

512. Szentlélek, Isten, légy velünk.

(189. ének dallamára.)

1. Szentlélek, Isten, légy velünk,
Adjad, hogy templomod legyünk!
Jőjj el, egeknek ténye.
Szent isteni világodat
Lelkünkbe dús mértékben add.
Szivünk nagy örömére.
Valót, sok jót,
Égi éltet, tiszta létet, adsz te nekünk,
Ha mi eléd lépve kérünk.

2. Közöld velünk tanácsodat,
Vigy útadon minket magad,
Mert mi azt nem ismerjük.
Állandóságot adj nekünk,
Hogy hozzád mindig hück legyünk,
S a ter het elviseljük
Üditsd, gyógyitsd,
Öntudatunk, állapotunk, kérünk esdve
Trónod előtt térdre esve.

ELŐSZÓ

Az Istent szerető szív érzéseinek kifejezője az ének. Az istentisztelet elképzelhetetlen éneklés nélkül. A Teremtőt magasztaló ének egyben imádság is. Ezek a szárnyaló imádságok készítenek el minket az Ige meghallgatására, és az áldott találkozásra a gyülekezet Urával.

Midőn Isten átvezette Izrael fiait a Veres tengeren, Mózes és a nép a szabadulás énekét énekelte: „Erősségem az Úr és énekem, szabadítómmá lőn nekem; ez az én Istenem, őt dicsérem, atyámnak Istene, őt magasztalom" (2Móz 15:2).

Dávid, Izrael királya és dalnoka a néppel együtt lantokkal, hárfákkal, hegedűkkel és cimbalmokkal dicsérte az Urat a szövetség ládája előtt.

Betlehem mezején is felhangzott az angyalok örömeneke, midőn a világ Megváltója megszületett. Jézus maga is énekelt a tanítványokkal, azért Pál apostol minden időkre tanácsolja Isten gyermekeit: „Beszélgetvén egymás között zsoltárokban, dicséretekben és lelki énekekben, énekelvén és dicséretet mondván szívetekben az Úrnak" (Ef 5:19). „Öröme van-é valakinek? Dicséretet énekeljen" (Jak 5:13).

Az újszövetségi gyülekezet éneklő közösség volt. Pál és Silás súlyos bántalmazások után kalodába szorítva a börtön falai között is énekelt. A Jelenések könyvében János apostol mennyei elragadtatásában hallja, amint az üdvözültek serege új éneket énekel a királyi szék előtt.

A középkori reformáció nemcsak bibliával ajándékozott meg bennünket, hanem csodálatos evangéliumi énekekkel is. Luther Márton szónok volt, de zeneszerző és énekes is. Bajaiban, csüggedezéseiben az ének képezte egyedüli vigaszát.

A Wesley testvérek sok egyházi éneket hagytak ránk. Wesley János hitszónok és Wesley Károly, a dalköltő csodás eszközök voltak az evangélium terjesztésében.

Az újabb korban Moody D. L. evangélistát látjuk munkában, Sankey D. Irával, aki a közösség előtt melódiákat komponált és a szöveget azonnal vele énekelte. Ez a szívből jövő zene, Moody lelkész hatalmas szavával egyesülve csodálatos eredményeket ért el.

Az adventmozgalom első éveiben számos olyan ének keletkezett, melyek a Krisztus közeli eljövetelébe vetett boldog reménységet juttatták kifejezésre. White James az adventmozgalom egyik úttörője kiváló zenei tehetséggel bírt. Ő maga is sok éneket írt, amelyek még ma is buzdítják reménységükben a Jézust várókat.

A különböző énekek gyűjteménye magyar nyelven 1909-ben jelent meg „adventi énekek" címmel. Hat évvel később Huenergardt F. János, az adventmozgalom európai úttörőinek egyike irodalmi bizottságot szervezett, amely szakértőket jelölt a már meglevő énekeskönyv átdolgozására és kibővítésére. A kijelölt személyek nagy hozzáértéssel dolgoztak három éven át, így 1918-ban először jelent meg a hangjegyekkel ellátott „Üdv és adventi énekek" c. énekeskönyv.

A magyar kottás énekeskönyv több szerzőtől tartalmaz énekeket: Beethoven, Mozart, Bach, Haydn, Mendelssohn, Händel, Schumann, Belden, Nageli, Palmer, Mason L., Barnes Edvin., Lorencz C. S., Bliss P. P., Stebbius G. B., Hastings, Termy I. H., dr. Kovács Lajos és másoktól.

Az 1918-ban megjelent hangjegyes énekeskönyvről mondotta Huenergardt lelkész: „Azon cél állt előttünk, hogy a legjobb és a nagy ügyhöz méltó énekeket a hívők közkincsévé tegyük..."

A New York-i Magyar Adventista Egyház 1989 márciusában hasonló céllal határozta el, hogy a közkedvelt kottás énekeskönyvet újabb kiadás révén eljuttatja mindazokhoz, akik örömmel énekelnek és dicsérik Megváltójukat.

Hitbeli meggyőződésünk, hogy az Úr Jézus nemsokára eljön, amikor a bizonyságtevésünk és prédikálásunk megszűnik, ám akkor kezdetét veszi a boldog örökkévalóság, amelyen át angyalokkal és az összes megváltottakkal új éneket énekelünk, dicsérve az Urat, Megváltónkat.

Kívánjuk, hogy e könyv útját mindenütt mennyei áldás kísérje.

PETRIK IMRE
lelkipásztor

New York, 1989. márc. 4.

TÁJÉKOZTATÓ

Az Advent Kiadó folyamatosan megjelentet vallásos és egészségnevelési könyveket, forgalmaz különböző méretű bibliákat. A közeljövőben várható gyermekek részére, színes képekkel ábrázolt bibliai történetek megjelentetése. A kiadványok megrendelhetők:

Magyarországon
ADVENT KIADÓ
1165 Budapest, Rajka u. 9.
Tel.: 638-165.

Egyesült Államokban
A REMÉNYSÉG HANGJA
Petrik Imre lelkész
P.O.Box 915.
East Brunswick N. J. 08816.

A kiadványok megjelenéséről
rendszeres tájékoztatást ad
az Egyesült Államokban megjelenő
REMÉNYSÉG HANGJA
c. folyóirat
és a Magyarországon megjelenő lelkészi szakfolyóirat, a
LELKÉSZTÁJÉKOZTATÓ

Tárgymutató.

A békehírnök lába óh 352
A bűnben és a fájdalomban . . . 244
Add, egyek legyünk 374
Adjátok a szent bibliát kezembe . 57
Adjunk hálát az Úrnak 16
Adj Uram, adj nékem 239
A föld tulsó tájáról 342
A földi atya gyermekének 298
A győzedelmes fog enni a fáról . . 278
A hajnalcsillag tündöklik 189
A hideg tél leple borul a tájra . . 475
A Jordán partján megállok . . . 323
Aki nékem megnyiltál 185
Aki meghaltál érettünk 444
Aki Sionban trónol 133
Akik egyesülve vagyunk itten . . 369
A könyvek már nyitvák 147
A kereszten csüggve, kértem . . . 270
A legszebb hely a Golgota . . . 104
A lét tengerén 263
Ama kedves szép országban . . . 432
Ama szép dicső reggelt várom . . 499
Ama szép hazában 506
A megnyitott szent biblia 488
A megváltottak hazája 122
A mennyben van legjobb barátunk 96
A mezők lilioma 407
Amint vagyok, csak úgy jövök . . 254
A munka hat napja után 69
A nagy egek az Alkotót dicsérik . 450
A reggeli óra kedves 377
A sötét síron túl vannak 416
A szent házasságban 509
A Szentlelket ne üzzed el 155
A szent igazság mellett 301
A szeretet hatalmát áldom . . . 37
A szivem örül 157
A szív mily nagy gyönyört lel . . 327
A szombat Urunk ajándéka . . . 66
A tejjel mézzel dús hazát 134
A tenger zöld tükörébe 378
A tied vagyok 258
Atyánk a mennyben Tehozzád kiáltunk 481
Atyánk, a Te gyermekeid 11
Az áldott orvos közeleg 164
Az egész év legszebb szaka . . . 390
Az est szelid csendjében 324
Az élet vizének pompás árjai . . 152
Az életnek fejedelme 114
Az életem rövid nagyon 262
Az új földön óh mily boldogok leszünk 139
Az Urat áldom én 23
Az Ur az én őrzőm 476
Az Úr áldjon s őrizzen 90
Az Úr csodásan működik 219
Az Úr éjfélkor jönni fog 115
Az Úr hullámsírba szállott . . . 356
Az Úr Jézus Krisztusnak kegyelme 91
Az Úr napja megérkezett 81
Az Úr oltalmam 212
Az Úr őrizőm 452
Az Úr szőlőjének derék munkása . 340
Az Úr tudja övéit· 302
Az Úr uralg, örvendjenek! . . . 19
Az utolsó végvacsorát 367
A végső itéleten túl 260
Áldjad az Urat 17
Áldott Szentlélek vezérünk . . . 48
Állj meg óh élet vándora 85

Bátran küzdj, ha Isten kegye . . 174
Bizzad minden útaidat 468
Boldog, aki tud hinni 500
Boldog akkor leszek én 472
Bölcs az Úr 417
Bűnnek tengerében voltam . . . 229

Csak haladj, csak haladj 273
Csak Jézussal akarok haladni . . 101
Csak te légy velem Megváltóm . . 184
Csak vándorok vagyunk 264
Csak vesd az igazságnak magvát . 440
Csak vesd gondodat 282
Csak zarándok vagyok e földön . 125
Csak zengjetek 18
Csendes éj! 408
Csendes kamrámban 465
Csillag ragyog az ég boltozatán . 94
Csodás isteni szeretet 267

Dicsérd az Urat 32
Dicsérjük Istent 92
Dicső Szombat 75
Dicső királyod jő, Sion 368
Dicsőn jössz egykor ismét 126
Dolgaimban utaimban 73

Egeknek királya 50
Egy drága kincsem van nekem . . 228
Egyesítsük szíveinket 331
Egyetlen barátja van lelkünknek . 99
Egymást mi még viszontlátjuk . . 420
Egy szép kis helyet ismerek . . . 430
Egy szép városról olvastam egykor 456
Egy szív ha Siontól eltér 326
Egy völgyben im 502
Eljő az Úr Halleluja! 118
Eljő az Úr, már közeleg 111
Eljött a szép óra végre 233
Elmegyek, hadd megyek 316
Előre törekszem hiven 217
Előttem tárva egy kapu 210
Emberi ész 226
Emberi rendeléseket 366
Eme napon örömtől repes szivünk . 82
E napot Urunk szenteljük Tenéked 79
Este lett most az idő itt 376
E széles világ telve jelekkel . . . 117
E szent nap reggele 64
Erős, biztos alapja 280
Erős vár a mi Istenünk! 279
E világnak nagy zajában 144
E világon nincsen nyugalom . . . 261
E zarándoklat völgyében 179
Ébredjetek! hiv a szózat 124
Ébredjetek! 489
Élek én! — mondja Istentek . . . 180
Én csak egy fegyverhordozó vagyok 353
Engem szeret Jézusom 382
Én egy kis harcos vagyok 397
Én és házam készen vagyunk . . 511
Én értem szenvedett a Bárány . . 44
Én irgalomban részesültem . . . 211
Én küldelek 335
Én olyan gyakran gondolok . . . 138

Fáradt vagyok, lenyugszom . . . 381
Fel az áram ellen! 478
Fel, és magasztaljuk Üdvözitőnket . 429
Fel, fel ti jámbor szívek 448
Feljebb, emeljetek, feljebb 320
Fel, mert eljő az éjjel 345
Feltámadunk, van öröklét! 418
Fel, zengjük a győzelem dalát . . 112
Fenn a dicsőség honában 439
Folyvást kűzdünk előtörve 441
Friss víz az italunk 433

Galilea 249
Grönland jeges pártjáról 347
Gyakran oly görcngyös útunk . . 292
Gyermekek jöjjetek 395
Gyermekek jöjjetek pásztorunkhoz . 388
Gyűjtsétek az élet útján 247

Ha a mérleg serpenyőjén 149
Ha az élet zajos nagyon 463
Ha barátink távoznak 419
Habár úgy is látszik néha 303
Ha csendes vizeken 224
Hadd beszéljek ama szép dicső országról 136
Ha földi szenvedés 484
Halld csak halld, az éj csendjében . 165
Halleluja, legszebb hajnal 72
Halljátok az Úrnak szavát . . . 175
Halljátok, Jézus hivogat! 142
Halljátok meg 315
Halljátok társak 131
Ha Isten békéje lakja szívemet . . 313
Ha ketten egyesülnek 507
Ha komor felhők 490
Ha megszólal a harsona 148
Ha Megváltónk, ha Megváltónk eljön 401
Hanyatlik a nap az égen 385
Harcba most ki száll 471
Harcold mindig hiven a hít nemes harcát 265
Harcolsz-e Krisztusért 268
Hatalmasan zúg a vihar 277
Hát csak levél 169
Haza felé, honom felé 321
Hazám van a magasban fenn . . 135

Haza vágyom 436
Hajoljunk le az Úr előtt 1
Háláld az Urat 28
Házadban mennyei Atyánk . . . 8
Higyj oh lelkem 306
Hirdessétek hangos szóval 30
Hivásodra Uram 208
Hivők szent magasztos helye . . . 12
Hol Jézus megfeszittetett 477
Hogyha este fent az égen 454
Hogy ha Jézus van velem 100
Hogy van a régi ige? 53
Hova te mégy, oda megyek . . . 510
Hová oly örömmel gyűlünk . . . 427
Hozzád közelb Uram! 222

Igaz, hű barátom 289
Igaz keresztyén vitéz 221
Igaz, hogy Jézus értem halt . . . 108
Imádjuk az Urat 24
Im nagy Isten 493
Im szétáradott már a hajnali pír . 485
Indulattal soh se szóljunk 218
Itt a reggel, itt a reggel 380
Itt immár az idő, hirdessétek . . 113
Itt van az aratás 355
Itt van szivem 255
Ismét vége lett egy éjnek 383
Ismeritek a hont, mely földön nincs 443
Isten a mennyekből 396
Isten a mi menedékünk 291
Isten Atyánk hálát adunk 87
Isten áld meg a hazát 405
Isten kegyében nem tudom . . . 43
Isten, ki teremté 76
Ísten küldte drága szózat 61
Isten lelke éljen bennem 223
Istennek népe készen légy 346
Istennek szent lelke kérünk . . . 357
Istennel én kibékülék 4
Istennel kezd munkádat 505
Isten népe óh kelj fel! 453
Isten óvjon titeket 421
Istenünkért egy napig 333
Istenünknek igazsága örökre fennmarad 290
Istenünk te alkottad meg 508
Isten szeretet 394
Isten minekünk oltalmunk 496
Isten veletek-testvérek 495
Izraelnek hős vezére 250
Íme, íme: Isten Fia 503
Íme, Uram, hozzád jöttem 360
Im áll a harc! 275
Ím itt az elválás órája 494
Ím ma az egész égbolt 63

Jegyezd meg lelkem jól e szót . . 162
Jehova az én hű pásztorom . . . 26
Jer, temessük el a testet 412
Jeruzsálem dicső városa 141
Jeruzsálem, szent otthonom . . . 437
Jézus az én hű barátom 97
Jézus bizalmam, édes nyugalmam . 307
Jézus fényes napom 103
Jézus Krisztus feltámadott! . . . 497
Jézus legyen a jelszó 33
Jézus lelkem megváltója 442
Jézus lelkünk megváltója 191
Jézusnak vére s érdeme 181
Jézus jöjj hozzám magad 29
Jézusomnak szent nevében . . . 364
Jézusomat nem hagyom 38
Jézus szeretetéről énekelek . . . 202
Jézus téged dicsőítünk 363
Jézusunknak nagy szerelme . . . 207
Jól vagyon 89
Jó minékünk keresni Téged . . . 20
Jó pásztorunk van nekünk . . . 98
Jőjj Megváltódhoz 151
Jőjj óh bűnös, jőjj hozzája . . . 159
Jőjj el áldott Üdvözitő 253
Jön a dicsőség királya 128
Jövel az élet vizéhez 168
Jutnak majd az új földre sokan . . 319
Jőjjetek minden népek 58
Jőjjetek vigan 457
Jőjj Jézushoz 35
Jőjj Jézusom, óh jőjj 459
Jőjj óh Szentlélek 46
Jőjj tévedt lélek 167

Kegyes Jézus itt vagyunk . . . 5
Keljetek fel, elmult az éjszaka . . 413
Kelj fel szívem s hálájad 386
Kell-e félned? Nézd hajónknak . . 308
Kereszt harcosai 225
Keresztyének hazájában 140
Keresztyén vagy? 173
Keresztyén vándor, ne félj már . . 310
Késztetva immár, Jézus felé . . . 156
Készülj lelkem messze útra . . . 227
Ki a világosságban jár 214
Ki az, ki az, ki kopog? 170
Ki az, ki kész a jó harcra 269
Ki csak Istenre dolgát hagyja . . 213
Kicsiny nyáj óh ne csüggedj el . . 130
Ki Jézus keresztjére hittel néz fel 186
Kik könnyek közt vetnek 343
Ki megcsalódtál sokszor 304
Ki meghaltál én érettem 473
Kis gyenge gyermek vagyok még . 391
Kínos keresztfádon 102
Közelb hozzád, Uram 242

Krisztus harcosa 283
Krisztus itt van s kér engemet . . 199
Krisztus katonái sorakozzatok . . 176
Krisztus zászlaja alá egybegyülünk 425
Kutasd az Irást 54
Küld el Atyánk Lelkedet 49

Látjuk mi még egykor egymást? . 424
Legfőbb öröme éltemnek 482
Legyen az Úr a mi oltalmunk! . . 422
Legyen szivünk vidámsággal . . . 399
Lehet-e még szebb pályánk . . . 414
Lelke a hítnek s erőnek 47
Lelkem a buzgóság szárnyán . . . 469
Lelkem áldjad az Urat 36
Lelkem kiván téged 190
Lelkünk igaz békét óh hol találhat? 196
Légy állhatatos és bátor 271
Légy vidám, óh lelkem 34

Magasztaljuk az Urat 65
Maradj kegyeddel velünk 88
Maradj velem 449
Maradj velem, már már alkony föd el 384
Már a földön hiv Jézus szava . . 154
Már egy hétnek újra vége 68
Már ismét egy nap elmula 379
Már közelgünk hazánk felé . . . 272
Megjelent Isten kegyelme 445
Megkeresztelkedtem! 359
Megmentett lény imádjad őt . . . 358
Megtaláltam én az alapot 193
Megváltó Jézusom 215
Megváltóm, ki drága éltedet . . . 446
Megváltóm meghalt érettem . . . 106
Megváltóm ott a kereszten . . . 109
Megváltóm szól nekem 107
Megváltónk lábához 15
Mely házban nincs még biblia . . 52
Menj szunnyadni s megpihenni . . 411
Ments váram én nekem az Úr . . 486
Mert Jézus juha vagyok 403
Mester, a bősz vihar dühöng . . . 281
Még mielőtt Isten fia 371
Még mindig sötétség honol . . . 354
Még mostan hangzik folytonost . . 163
Még néhány könny verejtékkel . . 286
Mi az örök szirtre épitünk 274
Mi boldog az, ki Krisztus juha lehet 491
Miféle nagy népcsődület? 350
Mig Jézus bennem él 285
Miként a szarvas 21
Miként lesziink 248
Mily gyors futású az időnk . . . 182
Mily jó a drága Jézusunk 392
Mily jó, ha a bűntől szabad . . . 195
Mily kedves a te lakhelyed . . . 6
Mily kedves nekünk azon hely . . 84
Mily sokszor bús az élet 294
Mily zaj riad, mily viadal 389
Mily szép is az estéli óra 501
Minden hivő tiszta tükre 60
Mint a szép csillagok 351
Mint a szép híves patakra 300
Mint édes dallamár 498
Mint ragyog a keresztyén belső világa 325
Mit tegyek, hogy Üdvözitőmnek . 232
Mondd embertársam 158
Mondd fáradt vándor 150
Mondjátok, meghalt-e az Úr . . . 206
Most immár közeleg 110
Most midőn az ifjúkorban 387

Nagy főpapunk adj kérlek . . . 235
Nagy Isten, mi dicsérünk 25
Napfény ömölt szivembe ma! . . . 487
Napnyugtakor mentem 349
Napról napra közelgünk 145
Ne csüggedj fáradt szív 287
Nem birja megérteni szegény szivem 203
Nem csüggedek! Tehozzád fohászkodom 299
Nem hagyjuk el a bibliát 56
Nem hagylak el 438
Nem hallod Jézust kiáltni 334
Nem kivánok kincseket 257
Nézd csak Dánielt 492
Nézzétek a szelíd emberfiát . . . 365
Nézzétek e nagy inséget 435
Nézzétek Istennek fiát! 370
Nincs helyed Jézus számára? . . 178
Nyájasan szól ma még Megváltónk szava 153
Nyárhoz hasonlit életünk 336

Óh milyen, kedves midőn testvérek 504
Oly szép az ember, ki a bűn . . 461
Országöröklő, mért akarsz aludni? . 123
Ott túl a csillagtengeren 127
Óh áhítat időszaka 238
Óh áldjon meg az Úr 93
Óh áldott szombatnap 70
Óh boldog ház 252
Óh boldog nap, amelyen én . . . 204
Óh, dícső szerelmes Sion 322
Óh égből származó 55
Óh egyedül boldogító 59
Óh én olyan nagyon vidám vagyok 314

Óh fej vértől átázva 105
Óh gyermekek jöjjetek 400
Óh hallgasd meg könyörgésem . . 234
Óh hogy szeresselek 406
Óh jer haza! 166
Óh Jézus kedvesb vagy nekem . . 42
Óh jőjj te égi harmat 51
Óh jőjjetek! 116
Óh könyörülj én rajtam 188
Óh légy hű mindhalálig 404
Óh mi kedves név ez: Jézus! . . 39
Óh mily fenséges az este 451
Óh milyen nagy boldogság mentve lenni 205
Óh mily hű barátunk Jézus! . . . 243
Óh mily nagy munkánk mezeje . . 332
Óh mily öröm 460
Óh mit is cselekedtem! 198
Óh ne menj előlem Jézus 197
Óh ne mentsd magadat 341
Óh nyugalom édes napja 71
Óh ő vezet, az égi szó 216
Óh szent Isten vond szivemet . . 77
Óh szombatiskolám 431
Óh Urnak, fénynek napja te! . . 67
Óh vezess a hűs forráshoz 458
Óh vigasztald a szíveket 288
Örömmel járdalok, s vidám kedvvel 121
Öröm, öröm, óh drága kedves hír . 177
Öröm van a mennyben 187
Örvendezz nagy vígsággal 194
Összegyülünk a folyónál 361
Ő hiv, jövel 161
Őrálló szólj 337

Pál apostol 183
Pásztor keresi a juhát 428
Pihenj békén 415

Ragyogj, te fényes csillag . . . 45
Ragyog jobb honunk a távolból . . 146
Ragyog mennyei pompában . . . 311
Ragyognak a napsugarak 293
Régen jártunk a bűn útján . . . 192

Sir hol a győzelmed? 474
Sok picinyke vízcsöpp 393
Sok szép kastélyt látok 245
Sötét éjszakán, viharban 297
Sötét völgyeken át 309
Szárítsd fel könnyűdet 295
Szent érzelem tölti keblem . . . 10
Szent hegyeknek szirtfokán áll . . 329
Szent igédhez híven 362
Szent törvényed óh mily kedves . 372
Szentülj meg, imádkozzál 231
Szent vagy, szent vagy, szent vagy! 27
Szép honom, otthonom 143
Szeretem az olyan házat 251
Szentlélek, Isten, légy velünk . . 512
Szeretlek Jézusom 483
Szeretsz-e hőn? 479
Sziklahasadékba rejtve 305
Szombatnap az Úrtól adva . . . 78
Szomorú a gyermek sorsa 246
Szólaljon meg, zengjen a harsona . 120

Tanits Uram 447
Tán sötét éjszakán 129
Távozni kedves Urunktól 330
Távozzál a bűntől 172
Távozzon minden földi gond . . . 83
Teérted véremet adtam 171
Te fáradt szív 312
Te hozzád szól énekem 466
Telik múlik az életem 86
Tekints szombatiskolánkra 426
Temessük el most a testet . . . 409
Tengerén az életnek 160
Testvérek, már közel az Úr napja . 338
Testvérem csak az, ki 328
Testvérem őrzője vagyok? 339
Te vagy az út, az igazság s az élet 209
Téged dicsérni, nagy Isten . . . 2
Térj be hozzám Uram! 464
Térj magadhoz drága Sion . . . 462
Térj meg lelkem nyugalmadba . . 62
Tied az ügy 344
Tied lenni taníts engemet 256
Töltsd be szivem óh Megváltóm . 230
Trónod elébe járulunk 80
Tudok egy drága szócskát 455
Tudod, hogy hány csillag ragyog? 402
Tusakodni és harcolni 276

Ujra hull a fák levele 480
Uram és alkotóm 13
Uram, hallom, akarsz adni . . . 240
Uram hozzád száll ajkamról ének . 375
Uram, ki a vakok szemét 3
Uram, ki az emberi szívekben . . 467
Uram ki fog nyugodni ott? . . . 470
Ujra egyek lettünk Veled 373
Uram, óh mily sok ideig 201
Uram, tanits megfontolni 220
Úrban elszunnyadt! Békesség . . 410
Úr Jézus nekünk dicsőség . . . 317
Úr Jézus nézz reám 296
Úr Jézusunk óh légy velünk . . . 9

Urunk im egybegyültünk itt . . . 14
Utánam! Krisztus igy kiált . . . 7
Üdvözitőm légy velem 398
Üdvözitőm szeretlek hőn 40
Üres készel 348
Üdvözitőm engedd nékem 31
Üdvteli érzet Jézus enyém . . . 41

Valóban mi látjuk egymást . . . 423
Van egy csendes dicső ország . . 318
Van egy kútfő 200
Várjad óh én lelkem 132
Várjuk az Urat, folyton várjuk . . 119

Vezess minket . . . . . .
Vezess óh Jézus engem . . . . .
Vidáman készül fel szivem . . .
Vigan folyik a kis patak . . . .
Vigyázz! . . . . . .
Vigyázzatok és imádkozzatok . .
Vonj Uram, vonj engemet . . . .

Zengjenek nagy Istenünknek . .
Zengjünk lelkesen . . . . . .
Zúg az élet sebes árja . . . . .
Zúgjon a harsona . . . . . .

Tárgymutató.

Istentisztelethez. Oldal

a) Megnyitó énekek 9
b) Dics és hálaénekek 17
c) Isten imádása 23
d) Jézus dicsőítése 24
e) A Szentlélek 39
f) Isten igéje 43
g) A szombat 52
h) Isten törvénye 69
i) Záró énekek 70

Krisztus missiója.

a) Krisztus első eljövetele 74
b) Krisztus a közbenjárónk 75
c) Krisztus szenvedése és halála 80

Krisztus második eljövetele.

a) Az utolsó idő 86
b) Várakozás 93
c) Az igazak jutalma 105
d) Az itélet 117

A megváltás.

a) Intés és meghivás 120
b) Buzdító énekek 137
c) Bünbánat és megtérés 145
d) Jézus szeretete és könyörülete 157
e) Az élet utja 162

A keresztyén földi élete. Oldal

a) Életmód 169
b) Áhitat és ima 178
c) Az otthon 189
d) Odaadás 197
e) Küzdelem és zarándoklat 203
f) Vigasz és bátorítás 224
g) Az uj föld 250

A gyülekezet.

a) Egyesség és buzgalom 257
b) Missióénekek 264
c) Alámerítkezés 287
d) Úrvacsora és lábmosás 292

Esti és reggeli énekek 298
Az ifjuság 306
Halotti énekek 321
Bucsuzó énekek 327
A szombatiskola 333
Mértékletességi énekek 338
Karénekek 342
Tárgymutató 425